

பிசுநிலை கிற்றகுமா விநா

இ : : த

தனை விளக்க

வசனகாவியம்.

காயற்பட்டணம்.

கண்ணகுமது - மகுதூர்ம்பிள்ளையவர்கள்
குமாரர்

மகுதூருமகம்மதுப்பலவ

வேங்களாற் செய்யப்பட்டது.

கூக்கிரபதியூர் - மாகனம்பொருந்திய
பிரடி - நீதமமத்தனு வூப்பையவர்கள்குமாரர்
சௌன்னேயில்வாழும்

சே - யிதப்பதுலகாதிறவர்களும்
நூம்பிற்குத்தகவியாபால் செய்யும்
சூகுமதா - ய ராந்தரவர்களும்
கருப்புறுக்கே - இதி - எ - மைஸு -
மேற்படி - புல்வரவர்களே யே ராகவயிடு.

சௌன்னை - இட்டா.

நீராயனைசாமிநாயுடு அவர்களது
ஶப்தமநாபவிலாச அச்சக்கூட்டத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்

மதிப்பு.

விஜயநகத் தாலுமின்றுமாதுவெட்டம்.

Registered Copy Right.

வி எ ம் ப ர ம்.

இதனும், கண்டிசாருக்திப் பல்விமான்கள் முதலிய சகலருக்கு தெரிவிப்ப தியாதேவில், எம்முன்னேர்களும், யாழும் இராஜகட்டளைச் சட்டங்களோடும் அச்சிட்டு வழங்கிவரும், முகம்மதியை நூற்புத்தகங்களை மதிராசி விருக்குஞ் சிலங்கச்சக்கூடத்தாராசிய இந்து மதஸ்தர்கள், ஒளிப்பு மாறப்புமாக எங்களுக்கு வும், பார்வையு மில்லாமற் பலவாறு விழைகளாக அச்சிட்டு எங்கள்மார்க்க நூற்களே மிகவும் கெடுதிகளாகவும் விருக்கிறார்கள் அதனைச் சுகிக்கக்கூடாதிருக்கின்றனர்.

இப்போதும், அப்படிக் கெடுதியர்ப்பிலைகளும்நிருக்கும்எங்க அற்புத்தகங்களைத்திருத்தி யொழுங்குபோல் அச்சிட்டிருக்கின்றமைய அப்புத்தகங்களைக்கொண்டு திருப்புத்தனமாக அச்சிடுகின்ற இந்துய தாராவது, மற்றெந்தச் சமயத்தாராவது, இதற்குவிரோதமாக கடந்த அவர்கள்பேரில் தாவாச் செய்வோம்.

இன்னும், முகம்மதியை எங்கள் மார்க்க நூற்புத்தகைளை அம்மார்க் திற்கு விரோதிகளாகிய இந்து அச்சுக்கூடத்தார்கள் விற்பனைக்காகத் புங்கவுருமாக அச்சிடுவது சியாய்மல்ல, அஃதேன்னில் மார்க்க நூற்க ஹெல்லாம் விட்டிரை தாஷ்னையே போல் பேர்ப்பட்ட நூற்களை விதகிரக வாராதனையாக இல்லை. தார்கள் எங்கள் பார்வையின்றித்தப்படுந் தவ ஆமாக அதோர்கள் பார்த்தாரீப்பாக்கிறகாகப் பசுவையறுத் துப பங்குகளை மையா ஏருக்கிறதே உமர்வேற்றல்கூடாதுதலாஷினிமே ஸ்பெஷ் அப் அச்சிடுவர்கள் பேரில் யாசிதாரு தடையின்றித் தாவாச் செய்யப் போது வாலர்களும் அறிவிச்சனாக!

இங்களம்.

நான்சியப்பி-சென்னைருக்கம்பிலிசுத்தகப்பிபாலனாத் தலைவர் காதி சியப்பி-கண்ணகுமதுமகுதுமுகம்மதுபடிவாவர்முதலிய முகம்மது

இதனும் புத்தகவியா பாரிசன் முதலிய யாவருக்குக் தெரியப் பவதென்னவில், முகம்மதியை நூற்புத்தகங்களை, மற்படி புலவரவகைங்களைப், திருத்தமாக அச்சிடுகின் ரஹம்யாதாம், அஃதன்றி வைக்காலையும்பே ஜாவையங்களும், நூதனஞ்சாவளிகளும், பதவனாகனும், இன்னும் கானுவித அனைக்குத்தகங்களும், அச்சிட்டிருக்கியால் தேவையன்றவர்கள்; சென்னைமாநகரம் பெத்துநாய்க்கன் திருப்பள்ளிச்சந்தூர்-கெ. வீடு ஸ்ரீபத்மாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைப்பள்ளிச்சந்தூர்-கெ. வீடு ஸ்ரீபத்மாபவிலாச அவர்களிடத்தில் மிகவும் சுகாயமாவிலைக்குப் பெற்றுக் கூன்றாம்.

இப்படிக்கு,

அச்சுக்கூடத்தக்கைவர்

தூட்டா நாராயணசாமிநாய்

ஒசுமில்லர் தீற்றகுமா விற்றகம்.

— த —

திறப்புப்பாயி ராம்.

17 DEC. 92

THE REGISTER
LIBRARY

மத்தாக்கேரியவு பகுதி துக்கலம்பகம் - முதலிடம்

கிரந்த காக்கநாவாள்

காலை

தர்க்கவித்துவம்

த - செவத்தமணைக்காய் சியராற்
செப்பப்பட்டது.

நீரி சிற்றுஸி யாகிய விருத்தம்.

திருவருள்சிறக்கு மொருப்பு முதல்வீத்
நெளியுதை அமிர்தங்க.

தொருவருள் சிறக்கு முன்னாய்வு பாருவா

கூத்துல் கிணவரு வழில்

வருள் சிறக்கு மாட்டு மாகியம்பத்

கஷ்டத்துங்குத்துறை விதிபா

யுருவருள் சிறக்குஞ் செய்யிதி ரூலி

மொலியுல்லா வெனுமுக மேவர்க்கே.

(5)

நலைச்சிவை யுடுவோன் சிரசிவீத் தூங்க

நறுமணக் கெள்ளாம் நருளீ

ப்ரஸ்பிரிசை முகிழுன டருங்குடை பிடமெய்ப்

படுரோன் மான்மாங் கூழு

விசைப்பிசை பம்பர் மாநூத் சமப்ப

விபரியுஷ் காந்சவ டக்கமயா

நிலை பிகை வரு பும வூத் வைத் துங்க

சீரு தூகீகள் குழு.

(2)

செம்மையாபப பலவு முள்ளுபு துதித்துத
 " தினாந்தின நபங்கொண்மர ணஷியா
 வெம்மையாக் செம்மல் முகம்மது நயின
 ரியலருள் தீர்துமெய்க் கனவிற்
 கம்மையார் குபிரர் கேவழி பெறுவாக்
 குழதாச் சேனையோ டேக
 நம்மையா விவரவன் பணித்தபோ சிவற்று
 நாட்டங்கொண் டட்டதிமன் னென்னலு.

(v)

அளித்தலாக் குறுகி மாங்கிலப் படுத்தி
 யாங்கத்த தாக்கமே பெசிதாய்க்
 களித்தடைஞ் தடர்க்கு சமர்புரிந் குடற்நங்க
 கவுரியற் கணங்கிலத் திடையீற்
 ரெளித்தங்க் லிச்சாம் பயிர்விளைத் தாக்
 செய்ம்முறைக் காணக்கிதல் வாழுதங்
 குளித்தபா விளைத்துள் விருத்தபா விளைத்தா
 அகளாறு மதிவுலா முத்து.

(x)

தண்ணாறு மலருக் தமனிய மணியுங்
 தறுக்கா துறைபலவளமு
 மண்ணாறு மதிப்பும் பெறுமுயர் மீசல்
 வளர்ப்புக் கொருபது பெண்ண
 வெண்ணாறு மதியற் புதுப்பாம் போர்த்த
 விபல்பெறும் புறுவல்லபல்வண்ணம்
 பண்ணாறு மருவுஞ் சுவைபழுத் கொழுகப்
 பாமுத திறங்கரை கண்டோர்.

தென்மிகு வைணவ களஞ்சியப் புலவர்
 செய்ததின் விளை மங் தூஷியப்
 பான்மிகு பாடே தமருஷைப் பாடுப
 பாரோஷ ன்கேற்ச செய்தான்

குள்மிகு மெழிலி தடவுமடுத் தருக்கி

சோனைப்பின் குத்தகை பழுக்கு

வாண்மிகு வளையும் சாலரூச் தண்டனம்

வுதிதரும் பெறுகூமக்கோ சிடமே.

(க)

மலைபிட மூழுதுஞ் சுந்தரம் மகிழு

மாலங்தக் கோவமும் விரிச்த

வலைபிட முழுதும் பவளமும் முத்து

மருக்க கதமுமா தங்கயி

னிலைபிட மூழுதும் வெள்ளியும் தெர்தா

இதிவதி ஒருமூர் மலர்தண

லைபிட மூழுகும் குபின்கஶில் குயிலுக்

தணங்கிடா தொன்த்தணட கெக்கும்.

(ங)

நலத்தினு னுபர்வு நதியினு னுபர்வு

நகுபணடக் கோட்டையா னுயர்வு

நிலத்தினு னுபர்வு நியதியா னுபர்வு

நித்திய மகந்முழுக் குயங்வந

நலத்தினு னுயர்வுக் குதுங்பா னுயர்வுக்

நானு னவத்தினு னுயர்வும்

ஏஷத்தினு னுயர்வுக் குடுகெதானுக் காயற்

ஏஷத்தினன் புலத்தினி னிலைத்தோன்.

(ஞ)

திருட்டீன யோவியா யலைக்கனை யனுவாட

ஜின்னினைத் துகளதா யமருங்

குருடீன யுணர்வா யனிந்தையு நிமலின்

குடையிடை யாண்டருள் புதுக்

தெருடீன யடுத்தார்க் குதவிய முஹியித்

தினப்புல் காதிரெங் கோமான்

பொருடீன யடுக்குங் காதிரிய்யாவின்

யகழ்நிலை யுறுதிமிக் குரிபோன்.

(க)

சிறக்குஙம் முதியோ ருரைத்தறாற் கவி

டெரிந்துளங் களித்திடி பி

விறக்குமட்ட டலைந்துங் கையிட மனைய

திடைந்தல் ரெத்தணை பெய்ரோ

திறக்குங்கள் விலர்க்குக் கேட்டில் தமக்குந்
செட்டா தெளிதினமற் நேவர்க்கு
மறக்குங்கா சணமோ வெணுமுப காரம்
வளர்த்தவ ணரும்பொருள் விளக்க.

நனிதரு மடக்க மொழுக்கமெய் வாய்மை
நயத்தரு வின்சொன்வெய்ஞானங்
தனிதரு மேனம் பொதுமைசன் மார்க்கங்
தகுதிகற் றவமு ஷந் முள்ளோன்
கனிதரு மேலேர் செபநவப் பயனே
கல்விசெப் நவங்கொலோ வென்றெம்
மனிதரும் புகழித் தாஸ்தாம் புலவர்
மக்முபெறற் கருக் துக்கா பணியான்.

நலம்பெறும் புலவர் பலவிராது குலவி
நவிற்றினு மனமங்குருப் புகழுளின்
புலம்பெறும் புலவன் நிச்சமுடை தோங்கும்
புகழினன் புன்னேறி யொழித்துக்
குலம்பெறும் பஜுவற் குற்றபூற் றினையங்
குறைத்தடை வாய்பய னிலைமற்
நிலம்பெறும் புனித வழக்கெலாம் விளக்க
யீத்தூ கிலைமையிற் கிறந்தேரன்.

கண்ணிய சிர்த்தி வழியுமக் காலக்
கவிஞர்தந் கிறத்தினைக் காட்டிப்
பண்ணிப் கவிகள் கற்பனை மயக்கம்
படிக்கவும் கமக்குஞ்சிற் கிலபா
னண்ணிரி டென்றும் ரெயியுமா தென்னிந்
நாளினி திடோவும்பூந்த சு ரா
லெல் ன் வெலி புதைமபாரு னினைக் கு
மும்வரக் கினைன.

சிறப்புப்பாயிரம்.

எ

மன்னிய தலையே யஸ்தியுந் தஸக்கு
மற்றெழுவீர சிகாலீல வெங்ற
முன்னிய தகவிள் முறைதவ முனுற்றி
முதறிவிளக்கமாங் துணையாற்
இன்னிய பொரியைம் புலாதிமற் றக்ரில்ப்
பேரின்யத் தெள்ளமு தருங்கி
இன்னிய பரிகி சிகர்த்துல குடலு
யேனியு மேவிலா வுளத்தோன்.

(ஷ)

சர்க்கு கலைகள் கசட்டந் தேர்ந்தேரன்
இது கும்பம் வணாகி ஜயிப்ப
ப்ரேரமு பண்ணால் சொலும்பெருங் திறத்தோ
வீக்கைக்கழு கட்சினை யுணைவோன்
பேர்க்கழு மெப்க்கண் வாகுஞ்சு மகுஞம்
பின்னைக்கற் றவத்தினி துதித்தோன்
பார்க்கழு மகுஞ் முகம்மதுப் புலான்
புப்னுட் முனும்வாழிபவே.

சிறப்புப்பாயிர - முற்றீற்ற.

தொன்ன இற்றகுமா விற்றகிம்.

இ : த

தபிநாயக மவாக்ளின்போரான

தமாம் குசங்கலிப்பாகு

அங்கவர்களில் சின்றும்

கிணஞம், பதினேழாங் தலைமுறையிர்க்கூட்டிய

செய்யிதிப்புரூபி மொலையவர்கள்

நபிநாயகம் தனவில்லாத சொன்னபடிச்சுத்

தென்ராச்சியத்திற் பகடகணோடுவந்து

பாங்கியராக்கோடு சங்கைசெயது

வெற்றிவொன்ட சரித்திரத்திற்

மத்தூர் மீசல்

வன்னைக்களாஞ்சியப் புலவரவர்கள்

தினேறவிளக்கமென்று பேர்சோத்துப்பாடிய

புரணங்கத்தக்கொண்டு

ஈயற்பட்டமை.

கண்ணருஷது, காகுதாம்பின்னோயவர்கள்குமார்

யகுதாழுகம் துப்புலவரவர்களால்

உங்களுக்கு மென்தில் வீசங்குக்போகுட்டு

ஏந்தகத்தமிழிலுற் செய்ப்பட்ட

தென்றவிளக்க

வசனகாவியம்.

தாப்பு

ஏழுமீசுக் கழில்லை வர்களிய விற்குத்தாம்.

ஷப்பு ஜோகா வாலையும் காட்டப் படிமுயைத் தூக்கெய்
யரகே, வக்கிய திசாந்த சேர்த்திப்புரூபி மண்ணில் சரித்திர
மானு, கொங்கிலே சோங்கிருங் தென்ற விளக்க மென்பதை
வசனகா விளம்பாசு, சொன்னவேன் ஒவி தூந்துன் பெரி
தாய்ச் சுரங்கிடு மோந்திடு வாயே.

கடவுள்காதி.

எனுசீக் கடவுள்காலிய விருத்தி.

ஆகிளா வகீல் பழுவினா மனிலை
உறிந்தவர்க்கத்தினிற் தூலங்குஞ்
சோதிவரவளை பெவையுமேர் பவளைத்
தோற்றமு மாற்றமு மில்லா
கீதியா வைளைச் சொல்ந்தகட்டச் சாத
நிஸ்மல நிஷ்களப் பொருளை
பேதியே பிரவும் பகலுமே துகிப்போர்க்
கொருகுறை வகளு முழுதே.

இதன்பொருள்.

முற்காவனகுபி ஆண்டவளை, எப்பேது மழுவின்லாத இருக்கின மனிலை, உள்ளக்கமையை யறிந் தவர்களின் இறைந்தங்களிற் பிரகாசிக்குஞ் சோதிவரவளை, எல்லாத்தகட்டு முணாநாவளைப், பிறபும், இறபும் மில்லா கீதியாவளைச், சொல்லித்தக்காரந் திஸ்மல நிஷ்களப்பொருளை, கூரவும், பகலும் தகித் துகிப்போர்க்குஞ் சோர்க்காரவுகளும் பொருந்தாது—என்றனரு. (க)

மனத்தினி வடக்கான் வாக்கினுக் கெட்டாக்
மற்றுமோ நினைத்துமீன் ஏற்று
பின்தகின ஏதிநி மறதிடு தூண்ணு
மீன்புதுன் பெவையுமில் ஸாதான்
அனைத்தெலும் படைத்தே பவைபகவக் காள
வளவுபோ வாவன வளிக்கும்
பண்றகரு மிறங்கை வணக்கிடா ருபா
பாதிலும் பயனிலா தவரே.

இசன்பொருள்.

மனத்தி வடக்காநவன், வாக்குக் கெட்டாதவன், வேறே இனை
குளின, உறவர், இனத்தார், அதி, பறதி, வனன், உணவு, இனப்
குள்பும் எக்வையில்லாகவன், பாவையும்பொட்டத்து, அதையவனங்களுக்கொடு
அனங்குப்பிரமாணம்பே வண்வெவல்லாக் கொட்டான், இராமன்

தூரிதானவன், இவ்விதமான ஆண்டவனை வணக்காதவர்கள், இம்மை, மறையவென்ற திருப்பதியிலும் டொயோசன ஸில்லரதவர்கள்—என்று.

கோதிலா விறைவன் ராதாய்ச் சொல்லுமிக்
அவ்வினில் வருமூகம் மதுவை
ஆசனமை மற்று நடிசனை முறை
வானவர் தங்களைச் சிறந்த
போதாக பக்க ருமற்று மாணப்
புளிபலி நமைவர் பயந்த
வேரதச் துக்களைச் சுகுடை டுமையு
முவந்துள் மனுதினர் துதிப்பாம்.

இதன்பொருள்.

குற்றமற்ற அவ்வாருத் தழுவாவின் தூதாகச், சொல்லுகின்ற இவ்வுலகத்தில் வந்த கறியுகம்மது சல்லவல்லாகு அலைகிவ சல்ல மவர் களையும், நபிதூரம் அலைகில்லவர் மவர்களையும், மற்ற இலட்சத்திரு பக்கு நான்காயிரம் கபிமார்களையும், இங்கெமொர்களிலும் சிறந்த முறை வென்னும், முக்குற்றுப் பதின்மூன்று பெரிய கபிமார்களையும், சிறப் புற்றவேர் புட்பத்திற் கொப்பாகிய அழுபக்கர் சிற்திக்கு நவியல்லா கூட அதைக்கொடும், உமற்றிப்பு கத்தைப் பலியல்லாகு அன்கவர்களையும், அமையானிப்புனு அப்பான் நவியல்லாகு அன்கவர்களையும், கார்புவி யாகை அணியிப்புனரீத்தாயிப் பலியல்லாகு அன்கவர்களையும், அவர்கள் பெற்றமக்களான அசன்றவியல்லாகு அன்கவர்களையும், குசைன் நவியல்லாகு அன்கவர்களையும், நாற்பத்திராயிர மசூராபிமார்களையும் சுதா தினமும் மனமுவந்து துதிப்பாம்—என்றவாறு. (5.)

புத்தியில் குஞ்சி மாரிகளை யென்னுப்
குண்டமுன் முக்கியத்தீ ரெஞ்சைய
அத்தமஸ்த் தாநுல் ஆரினபை ஏதக
குபொயாவி நமை ஒமுமி தொவிகை
இர்த்திருக் கரிசைக் குரிசைச் செய்ய
திபுருஷி மொவிஜையாய் கனர்சேய
உத்தம வடுத்தா நூற்றை நாம
வோசியை முவந்துளாங் துதிப்பாம்.

இதன்பொருள்.

புதகிலீற்சிறந்த நான்கிம்மகளாகிய, ஹணி, மாலீக்கு, ஷாபி இப்பி, ஹம்பலி ரடுமகுல்லா அவர்களையும், என்னுவிற்பொருள்கிடப் பாததாமரையையுடைய முதிபித்தீனப்புதல்காதி மூன்ற்கூடையையும், நான் கம்போங்ற மேனிலை யுடைய சல்தானுவதூரிடின் செய்பிதகுமதுக் கடி ஹவர்களையும், தபுறே யாலம் பாத்துவா வென்னும், உத்கரூலீ ஹவர்களையும், ஷாரூல் ஹமிசெதாலிபவர்களையும் இந்தச் சரித்திரத்திற் குபிப் சிறப்புந்ற சல்தான் செய்வி திபுருந்தி மொலியவர்களையும், அவர்களின் குமாரர் உத்தமமான செய்பிதபுக்காக ரேவியவர்களையும் மனமுவந்து துதிப்பாம—என்றவாறு. (x)

திங்கணீர் சுதக்கத் துலாவொலி தம்மைச்

செய்துமு கம்மக்பு காரித்
தங்களை யவங்கள் மூர்தும ரேவிலைபச்

சாற்றவர் மைந்தரின் முத்த
துக்கர்வெய் குப்புல் காதிரு மொலியைத்
தாயவா லிப்புல ஓவாரைப்
புங்கமர குமருப் புலவரைக் காலீம்
புலவரை யுமழுளந் துதிப்பாம்.

இதன்பொருள்.

பூஷங்கந்திரளைப்போல் சிறைந்தகல்லினையுடைய ஷெஞ்சு சூ
கத்துல்லாவொலி யவர்களையும், செய்து முகம்மது புகாந்தந்தக
ளவர்களையும், அவர்களின் மூர்த்தெனங்னும் சிங்காகிய உமக்ருஷ்ணியல்
வா அவர்களையும், அவர்கள் குமாரச்களில் முத்தகுமாராயும், மேன்
கமையன் யவங்காபுமள் ஷெய்கப்புல் காகிநென்னும் பெயனை
யுடைய நைக்காசாகிபவர்களையும், துப்தான் மனத்தை யுடையவர்க
ளாயும், மிகுருஜாமாலைபாதுவர்களையுள்ள ஆசிப்புவவர்களையுள்ளு
கிறப்புப் போருந்தினவர்களையும், சிறூப்புவாணம் பாதினவர்களையுமுள்
வா உமறுப்புல்வரவர்களையும், கபிநாயக மவர்கள்பேற்க் கிருப்புக்கு
பாதிய காசிம்புலா ரவர்களையும் மனத்து லுவந்து துதிப்பாம—என்ற.

முந்தியின் பாசிப் பட்டண காரினு

முகப்புதென் ரேவுதாலி தம்மை

தூத்தல மதிக்கும் கிர்த்தியா ரேற்கு

மியல்குரு யாகிர்சென் ஜைவ்லாரி

வித்துவ மேரு ஷெய்கப்பதல் கானிஸ்
கித்துவ னவர்களை விளங்கு
முத்தம் மாருங் குணங்குடி மல்தா
ஞெலில்வர் கணையிழுடி டெப்பாம்.

இங்பொருள்.

மோட்சந்தை யுடையவர்களையும், பாகிப்பட்டனத்தி ஓன்னவர்களையும் விளங்கும் நிறுமூகமாக தொலிபவர்களையும், இந்த பூமியிலெல்லா மதிக்கும் கிர்தி பொருந்திவர்களையும், எனக்கும் வரிசையாகிப் போகுவாயும், செங்களையாகத்தி வடக்கிரிநுப்பவர்களையும்; புத்துக்கிட்டு பூரவீப் புராணங்களைச் செப்பதித்துவமகாமேமருவாயுமுள்ள ஷெய் கப்பதல் காத்து உடிலூர் வய்கை மாலிப்புவரவர்வளையும், உத்தமம் போருந்திப் பூணங்குடி மல்தாங்காகி வரவர்களைப் பாதாத்தி விடத்திற் துதிப்பாம்—என்றவாறு. (க)

வெல்லிய ஸ்ரூபுக் தமிழூயனிச் டாக்கு

மேன்னமைதூர் பிளவி ஸ்ரூபிஸ்ரூபச்

சொல்லுமந் றள்ள வொலிகளைத் தேர்ந்த

துயுல் மாக்களைச் சிறந்த

கல்லைச் சூமின் முகிலிம்க டாவாயு

கயத்தொடும் பயத்தொடும் வணங்கு

மேல்லவர் தவையு எனிமகிழுங் துளாத்தி

விங்பொடி துதித்திடு வாமே.

இங்பொருள்.

வெல்லும் இயங்கப்படுதலும் அழபுத்தமிழை புண்டாக்கிய மேன் கிடையுள்ள ஸ்ரூபிலீஸ்ரூபியவர்களைக்கி, சொல்லும்படியன மற்று முள்ள வொலிமார்களையும், கல்லையிற் தேர்ந்த துப்புவாணவுவமாக்க வொன்று மார்க்கப்பிரசங்கிகளையும், கிறப்பகைய நன்னடத்தைகளை யுண்டவ மூமின் முகிலிமாவளவர்களையும், கயத்தேர்ந்தும், பயத்தேர்ந்தும் காயளைவணங்கும் யாவர்களையு மிகவு மகிழுங்கு வாத்திலிவபத்தேர்ந்துதிப்பாம்—என்றவாறு. (ங)

இவ்வசனகாவியஞ்ச செய்தகாலம்.

நானமெப் பிறகுல் தலிஜியிபா யிரழு
ஏவிலுமுஉ நாற்றியோன்று பதுவு
மாண்டிரவருட சித்ரம் வள்ளில்
வருமொரு தெய்திபன் வேழில்
தீவை சூவக்கும் வெள்ளியான் குத்துபாத்
தீர்க்கபின் தீவையி விளக்க
மானதை வசன காவியஞ்ச செப்தா
வைவியோ ரெளிதினி ஸறிய.

இதன்பொருள்.

வாசனை கமழுஷ் திருமேனியை யுடைய நகுங்காபக மாங்கள் கொந்த நாயிரத்து முந்தாற் ழேற்றியதாம் வருடம், நமலாண்மாதத் தில் கடக்கும் பதினேழாகதெய்தி, தினுங்கார்களெல்லா மூவப்புக்கோ என்றுகூற்ற வெள்ளிக்கிழலம் குத்துபாத் தீர்க்கபின்னர், இந்தத் தீவை விளக்கமானதை யுலகத்தில் மிலவர்களு மிகு இலேசாக விளங்கித் தேவிந்துகோள்கும்பொருட்டு வசனகாவியமாகச் செய்தான்—ஏ-று.

ஆக்கியோன் பெயர்.

ஆவை முழங்குஷ் காரில் வாழ்க்கன்
ஒ குமதென் இருதுமன் வாய்செய்
பூவை தவுத்தால் வரும்புசும் மகுதாம்
வின்ளோயென் பவர்க்கப்புன் னியத்தாற்
குருவி தவிவார புத்திரன் கிரந்த
தல்தீர் முகவிரத்தி கொலையின்
காரண மான கடாட்சன்மா மகுஞ்
முரமமதென் ரேகுதி புலவன்.

இதன்பொருள்.

வேதவாக்கியலு முங்குஷ் வாய்ப்பட்டனத்தில்லாமுஷ் வண்ணகும் தென்று பெயர்சொக்கிலப்பட்டவர் செய்த கிறந்த தவத்தாற் குமார ராகவஶ்ர புகழுள்ள மிகதுமியின்லை பென்னும் பெயருடையவர்செய்த புண்ணிய தபோவல்சிரீ பூமியிற்பொருட்கியமகனுக்க் கிறப்புற்

ந தஸ்தக்கே முகிபித்தேனுவிவர்களின் காரணமான கடாட்சம்பொ
ருத்திய மகுது முசம்ம தென்ற பெயர்சொல்லப்படும்பூலவன்—என்
றவாறு. (5)

அவையடக்கம்.

இங்கிலங்களிற் சண்டமா ருதமு
மினைப்பறப் பலவீத வசனம்
பன்னிடு சுயப்பா வானாக்டம்முன்
பண்பறி யாத்யா வகைக்காய்ப்
போன்னினிற் பொடிய மஞ்சத்தினி துப்பும்
போட்செய் வீதநிக ராக்ஸ்
போக்குதா வினமுன் னிகழ்ந்திரா நிபுஞ்
நீரிமோலி சரித்திரத் துடால்.

இகங்பொருள்.

இந்தப்பியிற் சண்டயாருத மென்னுங் காந்றையும், இணையிடு
வதற் கொல்வாமற் பலவீதங்களான வசனாடைகளைச் சொல்லினாக
உவாக்கியிருக்கான் புலவோர்கள் முகதாவில் யாதுமோர் பண்புமிழி
யதான், பொன்னகைசேப்பதிற் போடியுட், உண்ணசெய்யும் அன்
ஏத்தி இயப்பம்போட்டுச் செய்வதுபோலே சொன்னதாயினும், வாக்கு
மனக்கிடைய்கிறது இதுமிகுந்து நீக்கார்கள், அஃதென்னில், சுல்தான்
சிலபரி திபுருஹிம் அலீதவர்களின் சரித்திரமாதலால்—என்றவாறு.

நூற்பயன்.

விருப்புற ரேஸ பிறசரித் திரமாய்
மேவிய தீனெறி விளக்கச்
சரித்திர வசன காவிப மிதனைச்
சாற்றினோர் சாற்றிடக் கேட்டோர்
கருத்தனி னருநும் ஷபிபுமன் ரூட்டும்
கவ்தா யக்கதுஆப் பேந்
திருத்தமார் மனைமக் கரும்பறங் கத்தும்
ஜென்னத்தார் வீரமுகமே பெறுவார்.

இதன்பொருள்.

நீனில்லிசுமாகிய பால்களும் விருப்புங்கொள்ளத் தக்கதான
பிலை இடையை ஏரித்திரமாகப பொருஷிப் தீடுநறிவிளக்கச் சரித்திர

வசனகாவியபிதரீஸ் சொன்னவர்கள், சொல்லக் கேட்டவர்கள் பாவகும், அல்லாகுக் தழுவவுடைய திருத்தம், அவனுடைய தழபிபான முகம்மதுச்சல்லவாகு அலைகிவ சல்லமவர்களின் மன்றாட்டமும், கெளதமுகியித்தி ஞண்டகை தழுப்பேறும், திருத்தமாகிய மனைவிழைக்களும், பறக்கத்தும், சொர்க்கலோக வாழ்வும் பெறுவார்கள்—எ.து.

கடவுளர் ததி • முற்றற்று.
இதிற்கிருவிருத்தம்-இட.

நாட்டுச் சந்திக்கம்.

இஃ: திச்சரித்திர புராணத்திலுள்ள

அரசிரக் கழிஷ்ட யாசிரிய விருந்தம்.

சீதரு முலக பாவஞ் செப்துகாக் தருள்வோ னன்பு...
சேர்தரு விலாயத் தோங்கித் திகழ்செய்யி திபுறு ஹீம்புந்
தார்தரு வரைத்தின் போளர் தங்கிவாழ்த் திவே தான
வேர்தரு மதின நாட்டி னியல்வனஞ் சிலதொல் வாயே.

இதன்பொருள்.

செல்வத்தைத் தரு முலகங்கள் யாவுவயுஞ் செய்து காத் திரட்சிப்பவனுகிய அல்லாகுக் தழுவவுடைய ரேசம் பொருந்தும், விலாயத் தென்தூங்காரணம் வளர்ந்து பிரதாசிப்பதோமே, மலைக்கொப்பாகத் திண்ணமூற்ற சோளினீட்ததற் பூமாலை யனிக் தொளிரும் செய்யி திபுறுங்கம் வூஷிதவாகன் தரிப்பட் டிருப்ப நாயும். அழகைத் தருவதாயுறுள்ள திருமதின்பா ஒசலரைச் சூழவிருக்கும் நாடுள்ளி னெழுங்காடையென்களிற் கூவுற்றுத்தச்சொல் ஆகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

அழகிய நபிருகம்மது சல்லவல்லாகு அலைகிவ சல்லமவர்களின் போய் பிள்ளையாள் செய்யி திபுறுங்கம் ஓர்தவர்கள் எழும் வாசனமாகிய பெலத்து குகையைத்து, வெண்ணிதின் கொண்ட மேசமானது போய்ச் சப்ததநை பீப்ருப்பிக்கொண் டிருக்குக் கடவுஷ்யிழுக்கு

கீரையுண்டு, அவ்விபுருஷிம் ஓரை தவர்கள், ஒப்பற்ற இராஜ, செங் கோல் செதுத்துங் தென்றேசத்துப் பெண்களினது கூந்தலுக்கிசொப்பாயக் கருவிறக்கொண்டு, அழகைத் தருவதாகத் திரும்பினாது, திரும் பீபி அம்மேகமானது ஈடுவினிடத்திலேபே, குழுறி பொளியை மூழக் கிட்கொண்டிவந்து, அழகு பிரகாசிக்கு மலையேற் போறிருந்து கூழி மெல்லிடமு மிடியும்படியார் மிகுந்த கோபத்தோடு பர்க்கிறதுபோ லே மின்சிப் பூரியின்பேரில் வரிசௌராக வோப்பில்வசது அம்பு களைத் தைத் துருகும்படி யெய்வதுபோலே வரிசௌராக மஞ்சுபைப் பொழுதின்தன.

இவ்விதம், பொழுது மழையின் குனிரினுலே சிக்கம், புளி, காஷ, மரை, மரண் இவ்வகள் முதலிய மற்று மிருகஞாதிக ஈடுக்களும் அச்சும், பயங்கராயின்றி கொக்கமரக் கோரிடத்திற் சேர்க்கிறதன். அதைப்பார்த்தால், மண்ணுக்கை, பெண்ணுக்கை, பொன்னுக்கை ஆகிய மூவாக்கையும் நெஞ்சிடத்திற் குஞ்சித்தேஷும் பற்றுத் தீவில்கைது நீக்கி விட்ட பெரியோர்கள் யானவையுஞ் சுரிசூறப்பாகக் காண்பதுபோலும் மிருகதன—இவ்விததனு, சிறப்பான அம்மழையினானது பெரும் கிளைகள் மாய் மலையிலுள்ள பொற்பொடியையும், இரத்தின மலைகளையும், சுதான் மரக்களையும், அகிற் கட்டைகளையும், சுக்கரகளையும் வரிசெலாண்டு, அவைகளுடனே, குறிஞ்சி நிலமென்று மலைப்படி வாரத்திற் குரிய குறவர்களின் பறைகளையும், மற்றப் பொருள்கள் யானவை மெடுத் தாக்குதல்களுடன், வெவ்விய பருக்கைக் கல்லுக்களும், நீண்ட கமர்வெடிப்புப் பிளம்புமுள்ள கொரோமான பாலை லில்த்தில் வந்தது.

இவ்விதம், பாலைகிலத்தில்வந்த செல்ரோமான வெள்ளத்தைக் கண்டு, அங்கு வாசங்கெய்யுங் கம்பிய குரலையுடைய ஆண் கிகைப் புட்களும், அவைகளின் பெண்களும் பயங்கு கலங்கி பொன்றை போன் ரெதிர்ந்துபார்த்துத்தங்கள் குரலையிடுசெய்திக்க, தவ் வெள்ளமானது கோபத்தோடு மிறங்கி, வேலாயுதத்திற்கு குற்றுண்டு பெண்மாணிக்கோபோ அடலும், ஏன் மும் கடுக்கும், அப்பாளை கிளர்க்க மருதங்கிலம்போலே யாக்கிப், பொடித்துக் குறவிய அடையாளமோத்த சாபையிற்புத்த கள்ளி மரக்களை மூட்போடு பீவர்த் தெதுத்துக் கொண்டு, கொலைபாதகக் கணக்குள்ள வேட்களில் பொருள்களையும் அறித்துக்கொண்டு, முன்னர் மலையிலிருந்து வரிசெலாண்டு வந்தது.

பொற்பொடிகளையும், இரத்தின மரிசிளையு மவர்களுக்குக் கொடுத் துவிட்டு, கெருப்புப் புகையாக்கத் தூப்பாலைகிலத்தைத் தாண்டிப் பிரகாசம் பொருந்திய முக்குமாலையை விகாரி, மோர்க்கையைக் கோழும் சரித்தில் மர்புமுகலைப் பிடிங்களில் வெண்டயிர்ப்புள்ளி தெறித்து அழகைக் கொடுக்கும் இட்டப்பெண்கள் மிகுதரும், முக்கிலை வாசிய புல்லாங்குழும் லோசையுமூளை முல்லைகிலமேன்றும் இடையர்சேரியிற் புகுஞ்சு, அவ்விடையால் வேலை முட்பட்டிக்கொண்டு கட்டப்பட்ட ஏருக்கும் வெளிகளையும் பிப்தத, அங்கைடத்திருக்கும் நிரைகளை கிப் மா டாடுகளின் கட்டப்பக்களையுஞ் சாப்ததுக்கொண்டு, இன்னு மக்குள்ள மற்றப் பொருள்களை மீல்லாம் வாரி, அங்கிருக்குட்டத்தோடு கலந்து கொண்டு, பக்கஞ்சுகள் நிரைசாபத்துக்கொண்டு போறது போலே வந்தது.

இவ்விதம் வந்த வெள்ளமானது, வாழைத் தோட்டுஞ்சாஞ்சு, வயன்களும் பொருந்திச் செழிப்புற்றிருக்கு மருத விலத்திலவந்து, அங்கு எத்தமாத்தி என்ன— இல்லைப்போலே சீற்றுக் கீற்றுப் பலர் வுண்ணி விரித்திருக்கும் பல்பலை வாய்க்கால்கள்தோறு மேறி பெவ்விட்டத்திலும் சிறைக்கு இன்னர், இடியினாச்சதுக் கெதிராகக் குருவிட்டுச் சப்திக்குத் தங்களைக்கொண்ட முத்துகள் குரிக்குகிடக்கும் கூடாகக்களிலும், ஏரிகளிலும்போய்ப் பெருகி, இல்லைமான தேவாயித்ததை மொத்தாய்ப் போலிவுகொண்டு இன்னர், கொல்லுகின்ற இல்லைகள்தோறு முட்கள்பொருந்திய தாழைச் செடிகளம், பளைமாங்களும், தென்னோயாக்கஞ்சு பெரிதாகப் பொருந்தி விருக்கும் கெபதங்கள் மேன்னுக் கட்டிகளைப் பூயியில் வந்தது.

ஓஃ திப்படியிருக்க, மருதநிலத்தில் வகிக்கு மள்ளகள் வெள்ளாம்வந்த சங்கோடுத்தினுல் மதுவணுடி மனமகிழ்க்கு மண்வெட்டிகளை பெடுத்துக்கொண்டு வலியுற்ற மத்யானைக் கூட்டம்போல் அகங்காரமுற்ற, அங்கிலத்திற் குரித்தாகிய கணப்பதை எழித்துக்கொண்டு ஒரோக்ட்டமாக நிரைவாகவந்து, ஆணையுற்ற புகுடற் குள்ளே அனிபுரித்தாகிய பெங்கள் ஆணைப்புறுதுக் கற்பினைப்போலே யேரிக் களையை யட்டது, அடிகு நிறைந்து தளம்புந் தண்ணீர் வீணுப் பழுந்து போகாமற் பெரும்யாகக் கரைகட்டினுர்கள்—கட்டியபின்னர், அப்பள்ளர்கள் யாவரும், அடில்லத்தில் செருக்கமாகப் பொருத்தியிருக்கும் பற்றவையின் சுதாபாவுங் கலை தெழுங்கு ஆண்டத்திற் பறந்துபோக,

நீண்டு பருத்த வயிற்றையுடைய னாவளைமீன்கள் ருதிக்கெழுங்கு அழகிய கரும்புகளைப் பாளைக் கொட்டின் பாளைக் கொட்டின்து, கிழிந்து அதனுடோ பரிசு முத்துகளைப்போற் பிரகாரத்துக் கொண்டிருக்கு மனிக ஞகி ருபஷ் பாபக், கரிய எருவுமக் கடாப்களை வேரிற்புட்டி பிடம்விரிக்க வயல்களை மனமெழும்ப வழுதார்கள்.

இவ்விதம், உழைசெய்யும் பள்ளர்கள் வயற்கவர போக்கில்கிற குக்கரும்புகளைப் பிடுக்கிக் கையில் வெடுத்துக்கொண்டு ஏராற்றுக் காது தங்கிச்சிற்கு மேற்றுமைக் கடாப்களை யடிப்பதில், அக்கரும்புக் கொட்டின்து கணுக்களை விருக்கும் பிரகாசமான முக்குள்ள தெறித்துகிறு கோற்றாத்துந்த பிரகாசமுள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்க ஞகிர் வதுபோல் ஸ்ரீக்காக்க, கலப்பைச் சிறப்பைக்குறித்து வித்துவான்கள் பாயிருக்கும் பாடல்களைக்கொண்டு இராகயரகப் பாடிக்கொண் டே ர்கள்—இவ்விதம், பள்ளர்கள் அழகிய சேநபொருங்க வழுதுபின் னர், மிருதுவான இசுழகனிற் செழுஷமயுள்ள தெனிறைந்த பூர்ணாக்களைத் தங்கள்தங்கள் நேர்க்கொண்டு வெளங்பார்மான ஆண்டவளை நினைத்துப் புகழ்ந்து கல்லான் சியமிக்கு வந்த பக்குகள் முதலிய பாவர்க்குஞ் சொல்லித் தங்க விடத்து விருக்கும் வினாதகைற் களை யெடுத்துக் கிருத்தாரக்கிய வயல்களிற் பொன்மறை பொழிவு தூபோலே துற்றினார்கள்.

இவ்விதம், நெற்றாளிப் பயல்க விடத்தில், உயர்ந்தசவர்க்கத்திற் கொப்பாகிய ஏரிச் வாய்க்கால் வழியாகப் பாய்ந்து, கல்ல நேச வுறுதி கொண்டு சினைக்கிற பாள்மைபோல வானதிலை, நெற்கள் முனையிட வளர்த்து கெருங்கி யெழுத்து, அழகுக் கிடம்பா டானதாய்ப் பசு மையற்றுக் கருமை நிறத்தைத்தரும் பருவமுற் றிருந்தபோது, சிசா வித்த நோட்டகளையுடைய பள்ளர்கள்போப் நூற்றுப் பிழக்களூர்கள், இவ்விதம், பள்ளர்கள் பீடங்கிய மிகுதியான காற்றைக் கைப்பிடி, வள வாக நாலைக்கெழுங்கு கட்டுக்கட்டாகக் கட்டிச் சுகமக்க வேண்டமட்டுக் கைத்தலைவர்த்துச் சுமங்குதுகொண்டு விரைந்து போய் வயல்நிற் ரெருக்கவிடத்திற் குனித்தார்கள், வித்தவினார் மயிற்கூட்டங்கள்போலே பள்ளப்பென்கள் திரண்டு வந்தார்கள். இவ்விதம் மயிற்கூட்டங்கள்போற் றிராண்டு வந்த பள்ளப் பெண்கள், இனம் பருவச்சுயில்கள்போற் குளவகளிட்டு, முன்னாப்பள்ளர்கள் ஆகித்து வைத்த நாற்றுகளைக் கட்டுக்கட்டாக எடுத்துக் கடவுணிப் புச்சிகள்

வாழிகுறி யபுரச்சிபிள்ளி நடுகை செப்பும்போது; அவர்கள் முகத்தில் வெயர்க்கும் வெயர்களுக் கணிக்க கலைஞர்கள் நிலாமுத்துப்போ வெவிழும்.

இன்னும், சுத்தருக்களைக் கொடுக்குக் குற்றிக் கிறிக்கும் வேலாயுதத்தைப் போன்ற கணக்களையும், திரண்டுவிளங்கும் நூலிற்கொப் பட்டிய இஸ்டைப்பையும் முடைத்தாய் நின்று நடுகைசெய்யும் பள்ளப் பெண்களுடைய முதங்களும், அழுகுபொருந்திப் பெண் சங்கிளங்களும், தாமரை முத்துகளும் யிரகாகித்தலைப் பார்த்தால், அங்கே, அனேக சந்திரங்களும், அனேக நட்சத்திப்பக் கூட்டங்களும் வந்திருந்து நோற்றிப்போன் நிருந்தன—இவ்விதம், இன்புமான பால்போன்ற பேசுகளை யுடைய அப்பள்ளப் பெண்கள் ஏற்றிய எற்றுகள் பெருமையாக மேலேஉக்கிடுகிறார்கள், ஒப்பற்ற மனவருத்த முற்றுவரும் கொடுஞ்சு சொற்றளை யுடைய புலவோர்களை, மேல்வை கண்ணையை யுடையவர்கள்கண்டு உபசரித் தன்பாகப் பேசும்போது அப்புல் வோர்கள் இதுமாப் புறவுதுபோன்றுமாப்புற்றுப்—யின்னர், அந்தக் கெங்கெற் கந்த்கள், அன்னப்பாறுத்து முற்றியபோது, கெப்பப்படுதிர்ச்சு கம்புடைப்பெண்கள் தலைகளிழுங்குபோது கவித்துத்துடனே, நொல்லைசிங்காத இவ்வுக்கத்திலே கூடுதல்லன. முற்றியபர்ந்த ஆசாபாசத்தை நீக்கிய பெரிபோர்கள், நங்களிடத்தில், எவ்விதமான சம்பாப்பு முதிர்ந்துவந்தபோதிலும் அவைகளைத் தலையெயித்துப் பார்க்காத தன்மையாய்ச் சேந்தெண்டைகள்தேறிக்கூட்டும் வயல்களிடத்திற் ரல்சாய்த்துக் கிடந்தன.

அதுகண்டு, பள்ளாதன் சந்தோஷமாய்த் தேவனிருந் தோழுகும் அழியை கருங்குவளைப் புட்பொலைகளை வாசனைமழுத் தோடகவி வணிந்து, இளம்பிறை வளைவாக இருப்பினும் செப்புப்பட்ட கருங்கும் அரிவாளைக் கைகளில் வெடுத்துக் கொண்டபோப் நெற்கதிர்களை பரிச்சு கலைக்கமையாய்க் கட்டியெடுத்து வான்த்தை யளாக மலைகளைப்போலே களத்தில் குவித்துப் போரிடுவார்கள்—இவ்விதம், பள்ளர்கள் குவித்தபோவாப் பிரித்துப் பாத்திவிட்டு, அதின்மேலே யெருங்கமக்கடாய்களைச் சோடி ஜோடியாக விட்டுடோத்திச் சூடிடித்து வைக்குகோலை நீக்கி நியமித்தவிடத்திற் பொலிவாகிப் நெற்களைச் சிறிய மலைகள் போர், குவித்துப், இன்ன சதனையளந்து சமைகளாக்கி, அச்சுமைகளை வரிவரியாகத் தோற்களுங்கிய நின்ட கழுத்துங்கள் வொட்டான்

களிலும், வண்டில்களிலும் மேற்ற கொண்டு விட்டில்லாது, அங்கிருக்கும் களஞ்சியங்களில் நிறைத்து வந்து, அவைகளை வேண்டும்போ தெல்லா வீரத்தெழுத்துக் குறிக்கொழித்துப் புடைத்து மேம்பித்துப்புரவிசீங்கு பாலன்னாலும் சமைத்து, பக்கர், புக்கருக்களுக்கு முன்னார்க்காக்கு மூச்சீ ஆண்ணக் கொடுத்துப் பின்னர், தாங்கள் கற்றத்தாரோடு மிருங் துண்டு கடித்து வாழ்வார்கள். இதுவிருக்

இன்னும், அங்காட்டிலுள்ள தடாகங்களிடக்கிற கொழுத்துக் கூடக்கும் பல்மீங்களை அராஞ்சிசு சொன்டினுற கோரியெடுத்து வாயிற்கொண்டதுக்கும் பறவையினங்கள் கலைநகிடப்பெரியவாயும், வழுங்கும் ரூபங்களுக்கு மூலம் பூங்களிடம், பூங்களிடம் துக்கம் நிருக்கும் மூடுவும் மூன்றாமின்கள் சத்தமுன்டாக விசையாப் வாலடித் தெழும்பி, அத்தடாகக் காரையில் நிற்கும் பனாமரங்களிற் புறத்தே கருப்பமுட்கள் பொருந்திக் குடங்களைப்போலே தூங்குங் கனிகளிற் பாய்வதினால், அக்களிக் குறைந்து சொரியங்கொண்டது ஆழ மழுக்கியிருக்கும் குளங்களையும் நிறையச்செய்து, காற்றைப்போ லோடி நெல்வயல்களிலும் பரயும்—இன்னும், பள்ளகளை வல்விடங்களிற் சொடிக்கரும் புகளை பறுத்துப் பின்னவிட்டுச் சூழ வஸ்டத்திருக்கும் வேலிக் குன்னாசிய மர்ங்களின் மேலேசொரியுகின்ற மழைத்துளி வழியாகவேறிப் போய்க் கூடக்கும் குறுகிய பிடரியுள்ள சுங்கினங்களீண்ற பிரகாசமான முத்துக் காளையையும், அங்குள்ள புட்பக்க காளையையும், கருங்குங்குங்கள் அம்மரத்திலே தாவிப்பாய்கின்ற மூக்கிர்த்து வீழ்கின்றன—அதைப் பார்த்தால், வெடித்தபல்லுப்ப மாஸ்போடும், முத்துமாரியுகிக்கும் பெரிதாகப் பொழிவதுபோல் விளக்கக்கூற்ற நிருந்தன.

இன்னும், கரும்புகளைச்சென்டிசு சுமைசுமையாகக் கட்டியேற்றி நடாத்துகின்ற வண்டில்களின் சப்தமும், பிரகாசமுள்ள மணிபோல் விளைந்த செங்கெற் சுமைக ஜோற்றி நன்னெத்தோடும் நடாத்தும் வண்டில்களின் சப்தமும், கேளெனுமூகும் பூக்களின் வாயும் பொருந்திய வயல்களிடத்தி ழுள்ள பள்ளகளின் சப்தமும், இனிமையான கலவையுள்ள கநும்பகளை ஆலையிலிட்டாட்டுகின்ற சப்தமும், உண்ணதைப் புகம் பொருந்திய நக்கியிருக்கம்மது முன்தபல் முகுந்தார், செப்பிதுல் அன்வார், சல்லவ்வாகு அணிகில சல்ல மாகளின் சல்வாத்தினது சப்தத்தோடும் பெரிசப்பத மாத முழங்கிக்கொண்டிருந்தன—ஆனால், அழு

பெ சீர வஜி சாமுள்ள ஜிபீலென்றும் வானவர்க் கிராஜானவர், அல் லாகுத்தாலூ பரத்தா விருத்து புறக்க என்ன ஜூங் மது வேத்தாநக் கொண்டுவந்து சொல்ல, அவ்வேத கூப்பனை யோமுங்குபோலே குவிச் திருக்குங் குபிரைச்சிகி தீவில் விசாரணம் நும் பயிரை விழிச்துப் போசமான தரும்வாரா பிரயைக முகம்மது சல்லவ்வாரு அகிகிவ சுல்லமவர்க் கிருத்து செங்கேல் செலுத்துச் திருமதினை நாட்டிற் சித்த திபெற்ற வனங்களை பேவங்க எனுத்துச் சொல்லத்கூடும், இன்னும், தாநாட்டில் அவாவர்களுடைய அவயவமே பல்லாமல் வேறே கால பயங்களைப் பொன்றுமில்லை.

நாட்டுச்சுருக்க - முற்றிற்று.

இதிற் மிகுவிருத்தம்—க.

நகாச்சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

மதிநாவக மன்னிய மாதவரு
மதியானதும் வந்து வணங்கிகீசிர
மதியாயக மரன்மு கம்மதுது
மதினுநக சினவன மோதிவோம்.

இதன்பொருள்.

காவிலும், மனதிலும் சங்கைடெருக்கிய மக தலத்தவரும், காதிர அன்றும் வந்து வளங்கும் சிறப்புள்ள தமிழ்வழக்கடைய உயிகமான முதம் மதுவிச் சல்லவ்வாடு அலைகில் சல்லமவர்கள் பொருத்திய திருமதியை முகின் வனத்தைச் சேல்லுகின்றார்கள்.

ஈரித்திரவசனம்.

மாஹாரக ஜோகிட்டுபொருளையரிச்து கல்ல அமலகிளித்திட்டு மோட்சகதி வண்டியும்போகுட்டு புறாக்குவேண்டும் போதுமான காரியத்

கிய ஏதாவதிக் தந்தவ வள்ளுக்காசனப்பத்துன் அல்லாகுக் தழுவா
வேண்டுக் கடவுள்கூடைய அருளோனி திரணி^१ ஒப்பற்ற ராளவழி
வாப்புச் சகல கல்வியும் சிறைவாணத்பிமார்க்கன் யாவருக்குமொருசாரப்,
நல்வினைப் பொருள்கள் நுட்பெருளாய், பாளைப்பதாகிழுதல் மற்று
மூம் பதாகிக்கொடுப்பதைய இராத்தகரும் வந்துறவுணர்கும் பதாகாங்கா
கலையுணர்பதைய வள்ளுவன் நூற்றாக்குல யைவா, குற்றத்தைவி தூபிபு
நப்பில் ஆஸ்திர முகமிழ்தழைபி சல்லங்களுக்கு அங்கென சல்லமயைகள்
கெங்கோல்கெலுக்கி அனைக் கூச்சரியமான அற்புதங்களை யுண்டாக
கிணதோமே, குபிப்பைப்போலே பிரகாசம் விரிக் கொள்ளியும் திருங்கிநிலை
நமாக்கை.

இன்னும், மிக்குள்ளன யாவுமொப்பற்ற வல்லகாண்மூகிப அல்லா
குத் தழுவாவுடைய மகிழ்ச்சென்னுங் கடல்வெள்ளத்திற் கேற்றிய
அழகான முக்துமன்றியாய்த் திருமக்கமா நசாக்கிற பிந்த சூது
நாயக முகம்பதுநடி சல்லல்ஸ்ரு அகிலை சல்லமென்னுமோர் பிரகாச
மான கீட்டத்தையனித்து, கோர்க்கடையாக மூத்திய யைவா வோகங்
கரும் புழுக்கிடத், கொங்கிலையுடைய பூங்கிளிடக்கிடுவன் கிக்
குத் திகைகள் பாவிது மிருக்கும் காரக்காங் கேள்ளாம் இராஜகர
மாப்புச் செறப்புற்றுக் கிருமதிலைநிக்காம—இன்னும், சிக்கிதெற கனி
தாய் வளர்க்கு சக்திர மண்டலத்தைத் தொடுமியதியான கோட்டை
மகிளி, அம்பிளின்மேற் பிரகாசக் கதிரோற்க்கும் இரத்தின மணி
மணமுபையூபி மேகங்கள்வந் தகடகிடக்க்கும் டல் கூத்துளங்கள்
ஆகிப இலையூழுமையு மூன்னேபொருங்கிப் பிரகாசமான பத்மாக
மணிக் ஞானவை கூட்டங் கூட்டமாக்கொருங்கி நடவிலிருக்கப்பெற்ற
தாமகாரமல்லங்கோப் பொதிர்த்துகொண்டு ஆழமான அகறி குழுக் கிடை
குந் தன்கை பெற்றனமைப்பனில், அகன்று பெருத்த திரும்பாற
கடல்வந்து வளைக்குகொண் யிருப்பதுபோ விருக்குக் கிருமதியான
நகரம்.

இன்னும், மன்றுவக முழுகுமையு மனநத்துதழுவுப்போகத்தைப்
போர்த் தொங்கு மித்தினமங்கிக்கிரி பிரகாசிக்கிலங்கு மிறக்குக
களை யுகையுப்பருமாய், வானவர்களுக் கூசுருமாய் விளங்கும் ஜிபு
லைக்கிள்ளாவாவர்கள், மேங்கப்பாங்கள் அல்லாகுக் தழுவாவுடைய
விலையன்று முத்தாவுக்காவன் ஏறங்கவும், ஆண்ணிக்கூகாவி கடங்காக
நூற்றைகள் கூங்காய்க்கிற பறந்துபோயா, சமமுகைய கஷிகயக் முகங்

மது சல்லளைகு அலைவை சல்லவைக் கட்டங்கிபிருக்கும் நவநாவென் அங் கோரியில்வாங்து தவாபென்றும் தவஞ்செபக்கிட, அப்போதே பாவங்க எழிவூடும்படியாய்ப் பிரசாசமாய் வாழுங்கிருக்கும் கிருமதி ஓமா நகரம்.

இன்னும், பேச்சத் திருக்தமில்லாத குத்தலையச் சிறவர்களோடு மீடு பெரிய கணிகள் பதிநடெள்குந் சிறிய தேர்களும், பரப்புத் தூய்த் தோல்வர் வகிக்கிறத்தைய பக்காபதி முழக்கமுங் கிண்கித்து மோவ்வில்லா திருக்கும் கீண்ட தெருவீதிகளிற், கரிய மையனிற்த கண்களை முடிடப் பெண்கள் குடுக்கத்தெடு மழுகிய புப்பாலைகளும், அவர்க குடுக்கிற பூசிய சந்தன கந்த நாந்த சுகந்த பரியளவிகள் காப்பு திருக்க வைக்கப் பொடிகளும் பெரிய திரட்சியாகப் போட்டிருக்கும் சூப்பைபைப் பறவையினங்கள்சென்று, அவைகளின் கால்களிலும் கிளறுவதில் வங்கே செழுங்கமான பொஞ்களும், இரந்தின மணி களும் மேளிவிட டிலுக்குந் திருமதியமா நகரம்.

இன்னும், பெரிய இரக்கினமனிற் தீபங்க விட்டும், கிண்டிகா ஏதன் கட்டிய மிருக்கு மக்கதான் பளிக்கி மன்றபங்கள் வானத்தோடு மும், அம்மண்டபத்தை கிருக்கும் பெண்கள் முன்னப்பட்டு பாகவும், அவர்களுடைய இக்களன் மூங்கிளாடியாகவும், அவர்களுடைய செழு மையற்ற வாயிகழுத் தாங்கப் பூவாகவும், அவர்களுடைய இரண்டே கண்களும் கிண்ட சேற்கெண்ணட பின்காகவும், அவர்களுடைய சூழத்துகள் ஒழுங்குள்ள வலம்புரிசு சுய்க்குக் கட்டங்க ஆகவும், அவர்களுடைய மைபோற் கறுக்க கந்தற் கைவைப் பாகிக உரிக வும், அவர்களுடைய தந்தபந்திகள் பிரசாசமுள்ள முத்துமனிகளைய ஏந் தோற்றிந் தட்டங்களும், சூங்காவுட்போன் மிருக்கும் திருமதி மோக்காம்.

இன்னும், வாணலோகத்தை மனாவ நிடிபாக்கி கட்டி விருக்குக் கொடிக் கோம்புமனின்பேசிலே கேள்ளுகிற கங்கீர விட்டுமுன்று திகைக்கு முயர்க்க மாட்டாவினை யிடக்கிற பொருத்தைப் பெண்கள் புதிய புடபங்கள்குடிய தங்கள் கந்தலுக்கு சுட்டுகின்ற அகிரபுதை யாகது, மலையிலிருந்தெழுமைப் பேகத்தைப் போலவுர், அப்பெண்கள் எனிற்த கதிர்பாயை ஒதுது மல்லிகை, பூர்வையைக் கழித் தெறிந் து போட்டுக்கொண்ட கட்சத்திருப்ப ஏகிர்க்கு கிடப்பதுபோன மாணி

ஙைக போறும் வீழ்ந்துகிடந் தொளி ரிதிவதினால், இரவு காலங்களும், பகற்காலங்கள் பேரன்றிருக்குஞ் திருமதின் நகாம்—இன்னும், வெண்ணமொனான தங்கபங்கிகளும், பவன்மபோன்ற இதழுள்ள வாயும், மலைபோன்ற முலைகளும் மூன்ஸ பெண்கள் விட்டுகின்ற குந்தலானது, மெல்லிதான இடையிலே பொருந்தி ஏதுமே போது, தோற்றுவதெவனிகமெனில், மேசுமும், அம்பேகத்தி இண்டாகு மின்னலும் போன்றிருக்கும், அப்பெண்களின் கண்களிற் பொருந்தி யிருக்குஞ்சருமை பாய்வதில் வெண்டுத்துங், கரிபமனியும்போலே தோற்றும், இவைகளையப்பெண்கள் பாதைவெண்ணி வரைத்தழுத் திறங்கிடல் அங்கு பிராசிக்கு மொளி சேவந்த இரத்தினமணி பொத்ததா யிருக்கும். இவ்விதமான திருமதினமாக்கம்.

இன்னும், வான்லோக நீட்சியையளந்து, சுக்திகளைக்கத்தைத் தடைத்து வளருங் கொடிகள் கட்டிய மேன்மாளிலைகளையில், வேறாயுதம்போற் பிராகிக்குஞ் கருவரி படர்ந்த கண்களும், செலங்கவாயிதழும் பொருந்திப் பெண்கள் விரிக்குஞ் கிரிவகூட்டலை, மலையிலுக்கிபில் வந் தடைகிடக்கு மேகமென்றெண்ணிக், காட்டு மயில்களானவை மனமகிழ்ந்து தோலைகளதோறுக் கண்களுற் றழகா யிருக்குஞ் தக்களின் இறக்கைகளை விரித்தச் சொல்லவரிதாகிய எட்டுய நடம்புரிந்து சுத் தோல்க்குற்றத் திரியிஞ் திருமதினமாக்கம்—இன்னுங், தடாகங்களிடத்தில் நீரெடுக்கப்போம் பெண்களுடைய முகத்தைச் சுந்திரவென்றெண்ணியக்குள்ள தாமரைமலர்கள் தங்க மிகழ்களை மூடிக்கொள்ள, அனுவகனிலே மூன்றர் தேஜையுண்ண வந்திருக்கும் வண்டுச் சூட்டங்களானவை யுள்ளே சுழன்று வெளிவராக் கூடாம் ஓழுங்றுக்களை ஆம்பர்பூஷன், குவளைப்பூஷும் விரிந்திடுகளை, எவ்விடங்களையும் முடிக்கொண் டிருக்கும் இருட்குலங்கள் கீங்கும்பாதி குரியின் வெரியே விரித்திட்டபோது, தாமரைப்புட்பங்கள் மகா சுந்தோஷத்தோடும், அதிஜயத்தோடும் விரியுங்கள், மற்றவைகள் மயக்கவாதிகளாய் கீர்க்கும் இப்புதைமகளுள்ள திருமதினமாக்கம்.

இன்வை மூதற்காரனங்குப் பல்லாகுத் தறுங்கின் ஹபிபெண்ணுக் கோஞ்சான கடிமுகம்மது சலவலைக்கு அலைகிய ஈல்ல மவர்களுடைய சாபாத்தினது சப்தமும், அண்ணயனித்தல், விவாகஞ்செப்தல், படையங்கியோதல் ஆகிய, இம் முழுஞச மதிடுசெப்தமும், இரச ஜை

தாகபதாதிகள் குழுறதலும், காலில் வீரகண்டாமனிபணிந்த அத்த வீரர்கள் கூடங்களிற் கீரி புதிசப்படும் சப்தமும் ஆசிப, இச்சபதக்கள் யாரவும் பிரகாசம்விரிந்த முத்துகளைக் கொப்பத்திற் கொண்டிருக்கும் சங்கினங்கள் செறிந்த செலுறங்கிலும் முறக்காதமுழங்குங் சிருமதினை மாநகரம்—மேலும், சூக்ஷ்மாயப் புடகளும், கீள்ப்பின்னைக்குஞ்ச தங்களைப் போற்றிச் சீர்மையாய் வளர்ப்பதைகளாலே பொப்பற்ற புறக் கால்வேற்றுவில்ப படித் தகவ்பொருள்ளுயனர்த்து ஏவ்வள்ளு, விலக்கு விண்ணதென்ற சொல்லுமென்றால், அந்தத் திருமதினையா நகரத்தி வூள்ள மயாவுடர்களுடைய மேலாம்பரமான கல்விப்பெருமையினால் விம்மாத்திரமென்றுமாவர்களாற்சொல்லத்தகுதியுண்டுத்துக் கியில்லை.

இன்னும், அத்திருமதினையா நகரத்தில், இசுவார்மரங்கத்தில் வந்தவர்கள் திருத்தமாகிட, ஏவ்வளிலக விண்ணதென்று காட்டிக் கொடுக் கு வாழ்பவர்கள் மனத்தில், மாணபொருந்திய இவ்வுலகப் பொருளைப் பொருளை வெப்பொருளை விரும்பிக் கவலையற் றிருக்குகிறுக்களென்று ஆலோ சித்துப் பார்க்கல் விருத்தெங்கிற பொருளைக்கொடுக்க இங்கே விருப்பவர்கள் போதாதென்று வருத்தங்கொள்ளுக் கவலை பொன்றேயன்றி மற்றொரு கவலையுமில்லை—மேலும், அளவு இவ்வளவென்று உணரக் கூடாதவஜிஹவர லாகிய பொருள் கிறைவாகி பொப்பற்ற ஆழகான கல்விக்கட லோங்கிச் சக்தோஷுததோடுக் கொடுக்குங் தருமத்தைத் தாங்கி, வளமைச் சங்கடம் நீங்காத பூமியெல்லாம்புகழும் அந்தத் திருமதினையா நகர்மபோய் இடப்போர்க்கெல்லா மிஸ்கெபன்று சொல் அமோர்சொல் வில்லாகையா விருந்தது.

இன்னும், உட்பகைகளிற் கொடோயகிப் பூணவும், மாணப்காமியம் என்று மிம்முன்றையு மகற்றிப் பெரியோர்கள் காண வேண்டுமென்று நாடி மனமுவங்கு போய்த் தலைமிகுங் துயர்வைக்க ஜென்றால், ஆதாயக்கை யளாவும்படியா யுயாங்கிருக்கு மாட்மாளிகை கெருங்குதலாகி, அழகிய மாட்சினை பொருந்தி விருக்கும் வளமிகுத் து அத்திருமதினையா நகருட் குவும்மயுண்டா, உவமையில்லை—இன்றும், ஒப்பற்ற பொருளான அல்லாகுத் தஆலாவுடைய வொளியிலங்கு முழுநூடாக யுலகங்களைவக்கும் செல்லுக்கள் யாகவுடைய கொடுக்குத்தை வொருகனிவித்தான் மஹாவருவங்கொண்டுவெந்து டட்சிக்கு மதுவை செய்யி கிடை, செய்யிதுல் ஆகிரீன் முகம்மது முஸ்தபல் முதுதான் கல்லை

வாகு அலைகிய சஸ்லம்பர்கள் செங்கோல் செறுத்திய பொருத்திய,
பெரிப் பெல்வத்ஸதயின்டய திருமதிமா சௌமானாகால் அகந்து
நான்னன் வுவுவுமதொல்லுங் சொல்ல முடியாதென்க,

நட்டுச்சுருக்கு முற்றுறை.

இதிர மிருவிருத்துடைய.

தவை முறைச் சுருக்கம்.

இஃ திச்சரித்திர புராணத்தி வுள்ள

அறதீர்க் கழிஷ்ட யாகிரிய வருத்தம்.

அவர்தலை யுலக மெல்லா மகைத்தவை கருணை யாலே
நிலைபெற தறஜாத் தோங்கி தீவிரதுத்தீன் பயிரிலூர்த்தே
யிலகிய புச்சிசெர் வக்ள விபுறுவிய ஹஹி தோன்று
தலைமுறை வரவு பொத்துங் தனித்தனி வகுத்துச் சொல்வாம்.

இதன்பொருள்.

இடப்பவிரிக்க விரி விலகமெல்லா முண்டாக்கிய வல்லாயகனுன அல்
வாகுத் தழுவுவதைய இருப்பமினுவே நிலைபெற்ற தழைவென்ஜும்பேருள
தோங்கி, சொல்லும்படியான தீனில் விக்கலாமென்று மார்க்கப்பெரி விழித்
அப் பிரகாசமர்க்கு புச்சிபொருக்கிய வள்ளாகான செப்பி திபுறுவிக் குழி
தவர்கள் தோற்றுக் கொழுறை வரலா தனித்தனது மொன்றோன்றுக்கப் பிரித்
துச் சொல்லுகின்றார்கள்.

கரித்திரவசனம்.

வலிகைப்புயாங்க பொருளாகிய தகுதியுள்ள வல்லக்கரணனானுன அல்
வாகுக் கதூர்தான தொப்பற்ற பிரகாசத்தில் கிண்றும் பிரித்து, அப்
பிரகாசத்தை முத்தாக்கிந், திருமபவும், பக்கசமரகத் தீர்த்த இறக
ங்கைணுப்பு ய மயிலாக வுண்டாக்கி, அம்மயிலை எகினென்றுமாக்கில்
கிண்டால் கரிக்கும்படியாக வைத்திருந்த வழிவானது—மாறுடர்
வடிவாக திருமக்கமா நகர்த்தில் புதுக்கான்வேத ஞானகாரணாகக்

குறைநிக் குலத்தில்சின்று முபர்க்க ஹாலிம்குலத்திற் ஸ்ரேத்ரிய ஹாஜசமேத வுல்வாசர்ஜன அப்துல்லா அவர்களின் புத்திர சிகாமீனி யாகத் தோற்றிய தாஜாஸ்லன்பியா முகம்மதுபவி சல்லவ்வாகு அலை வெ சல்ல மவ்கருஞ்கு டிப்பற்ற விப்போன்ற மகன்சாங் காத்து னே ஜென்னு பாத்திமா ஸ்ரீமல்ஜாகு அங்றாவிவன்றும் கற்புநாய ஜிகை, அலிபிபுனு அபேத்தாவிபுறவியல்லாகு அண்கவர்கள் திருமணங்கு செய்து வாழ்ந்திருந்து, தாங்க வின்பமாகப்பெற்ற நவசிசெல்வகுமா ராகளான ஹசன், குணசனென்றுந் திருநாமங்களையுடைய இரண்டு பேர்கள்.

இவ்விருவர்களில் இனப் இனம்வால்பான குஷங்ரவியல்லாகு அண்கவர்களி னிருநாங்குமளியாயும், உவணமயில்லைத் வள்ளப் போரு என்றும், பூலோகமும், வான்லோகமும் போத்திப் புகழும் பேருயும், தவமிகுந்த குத்புமார்கள் வரும்வழியாகப்பெற்றெடுத்த கவாத்தினம் பேற்ற வெயிதுல் ஆபீதிவென்றுந் திருநாமத்தை யுடையவள் என—இவ்விக வள்ளலாகிய வெயிதுல் ஆபீதி வைக்கின்று நல்வர மும், வரிசையும், நவமும், அங்குந்திரண்டு மாஞ்சுட்டருபமுற்ற இழி வகல ஏதிப்படித் தன்ன ஏதிக்கிடப்பெற்ற குமார், தேனெனுமுகு புட்பமாதி யணிந்த மார்பினர், கிருபைந்திரிருக்குச் சுங்களையுடையவர், முள்ளிலைகளையுடைய நாமசைமலர்போன்ற பரித்தினர், முகம்மது பாக்கிரென்றும் திருநாமத்தையுடைய இரண்டு.

இவ்விதச் சிறப்புள்ள முகம்மது பாக்கிரென்று சொல்லப்பட்ட டாக்காக்கு, உள்ளங்கு முற்றவிளங்கத் தோற்றிய குமார், இவர் நமுங்க சந்தைக்கேள்ளும் பேரேஞ்சி வளரும் ஜகுபர் ஜாதிக்கென் துங் திருநாமத்தையுடையவர், இவாதமக்கு இரண்டு கண்மணிபோல ஏற், உக்கமில்லாங் குதித்துப் புகழுங் தோற்றிய குமார் அழகிய முகம்மதென்றுந் திருநாமக்கொண்ட ஆண்டகை யானவர்—முதல் முதல் விலாய்த்தென்றுங் காரண மோங்கி வளரு மின்தமுகம்மதென் பவருக் குஞ்புக்கிவங்க குமாரதோ இரத்தினமானவர் சமீது ஜலாதுந் தி னென்றால் திருநாமம் பெற்றவர், இந்தச் சமீது ஜமாலுத்திவென் தும் பேர்க்கூற்ற மேலாம்பாவள்க்குக் குமாரமுமாய்க், மும்பிட்டுத் திருக்கவங்க ஏழைக வினிமேவிரக்காமல் அவைக திரவியதை யா ரியள்ளிக் கொடைதூருக்குவதிற் கற்பகத்தருவக் கொப்பாகி யினை

பின்றிவாட்ட செய்யித முகம்மதுக் கமலேன்றுக் கிருநாமம் பெற்றவர்.

வானவர்கள் புகழுத் தோற்ற மிகவும் வளர்க்கேற்ற மின்தச் செய்யிது முகம்மதுக் கமலேன்பவர்க்குப் புக்கிரநூலாய்க், கண்களிற் குளிர்ந்த கிருபையும், மறத்திலவிரிந்த தீர்மனம்யும் எக்டெந்தகாலு மோப்பில்லாமற் றழைத்தோக்கும் தாள் குண்டத்திருமிய் வாசவர், தாலுதென்றுக் கிருநாம முனையவர், இந்தப் புண்ணியிப்புக்குவரான தாலுதென்பவர்களும், சிங்கங்களும் வேலையுக்கம் பிழத் திருக்குங் கையை யுடையவர், செய்யித ஜாதுவாங்கி கரிமென்றுக் கிருநாமம் பெற்ற அருங்மப் பேரூவர்—பிரகாசித்திலாகு மழுகிய இந்தியானுகிக ளவிந்த தோலையுடைய இந்தச் செய்யித ஜாதுவாங்கியும் கரிமென்கிள் பெற்றகுமார், கீஷ்திபாள செப்பிது அப்புகளை வெள்ளுங் கிருநாமம் பெற்ற வள்ளல், புள்ளகளை படக்கித் தவஞ்சு செய்ய மெம்புஞ்சானப் பொருள்ளன இந்தச் செய்யிது அப்புகளை தாங்களேடிய பொருள்போல்வாத நற்குமாராவாவர் செய்யி திகமாயில்க் கரிமென்றுக் கிருநாமஞ்சொல்லி யழைக்கப் பெற்றவர்.

ஒப்பத்த பேறுபொருங்கி மலையிலிட்ட இருங்கொ தீபம்போல் விளக்கு மின்தச் செய்யித திகமாயில்க் கரிமென்பவர் வெய்யும் வரத்தில் வந்த குமார், ஓய்வில்லாது பிகாட்டோக்கெஞ்சுங் கையையுடையவர், செய்யிது முகம்மது ஏதென்றுக் கிருநாமமுனையவர், முடிமலை விரோதக்களைக் கடிந்து வணக்கி மருளைப்பெற்று கங்கையிலிர் கடந்த இந்தச் செய்யிது முகம்மது கைதுகைய குமார், ஆராயுத்தீவியுடைய செய்யிது அப்புசுபுஜமாலேன்றுக் கிருநாமத்தைக் கீரங்கட்டி— சொல்லுங் கருங்கை யுணைய இந்தச் செய்யிது அப்புசுபுஜமாலைவர் காலங்கு இரண்டு கண்மனியான குமாரங்குப் பொருங்கிய கிருநாம மாவது, செய்யி தப்துல் கழுதெறன்று சொல்கட்டும், பிரகாசமாக இரக்கியம்போன்ற இந்தச் செய்யி சப்துல் கீழ்க்கெறன்பவர் குலத்தி கோர் மருக்கொழுப்புக் கெழுங்கு வந்ததுபோ வெழுங் தாலுநு வெடுத் துவந்தவி, செய்யி நடுமெற்றன்றுங் கிருநாம களில் கீழ்க்கூடும்.

ஆராய வேங்கமுங் தகித்துப் புகழுங்கி காமணி சுக்கத்த இத் தப் செய்யி தகுமதவர்கள் பெற்ற குமார், காந்தாங்கி, குபிராங்கியர்க் குணைய திருவாக்குப்போல நடங்கும் வெற்றியை யுண்டான், இந்த

வுலகத்தி ஸவ்வள் இராஜபரிபாலன நடாத்திப தொப்பியம் சிவன
ஸோக மெவ்விட்சுத்திறுக துண்கும் செய்யி திபுருவிழாவி யுலவர
வென்றுசொல்லும் காடகு.

தலைமுறைச் சகுங்க - முற்றிற்று.

இதிடு நிருவிருத்தம்கை.

இச் சகுங்கக்கிற ஜெகுங்குச்சொன்ன பெய்கூ வருக்குச்சொ
ல்லன்—நானிசைக மவர்களின் திரும்பனார் பாந்திமாராயகி,
இந்தாயகினைய மணந்தி அலீக்கந்தநமகுல்வாகு அகை,
இவ்விருவர்களின் குமரர் ஹாஸ், குஷசெனன
நும் இரண்டு பேர்களில், குகைஞருடைய
மகனார் ஜெயின்வாருப்பிதீன்.

அவர்களுடைய மகனு : முகம்மது பாக்கீ
அவர்களுடைய மகனு : நகுபர் ளதிக்கு
அவர்களுடைய மகனு : முகம்மது
அவர்களுடைய மகனு : சயீதுஜவாலுத்தின்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது அப்புகும்மதுக் கூங்
அவர்களுடைய மகனு : தாலுது
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது ஜயாதுலக்கரீம்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது அப்புகுசெனன்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது திசமாயீல்க் கரீம்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது முகம்மது காது
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிது அப்புகுபுஜஹல்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிதுப்புதுல் கபூர்
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிதுமுது
அவர்களுடைய மகனு : செய்யிதுபுருவி மொலியுஸ்வா

ஆனால், கழிகயகமுகம்மது : கல்வெள்வாகு அகைவிசல்லாதுகள்,
இந்தக் கூட்டுதிபுருவிழாவியுல்ல அவர்கள் வகைக்குக் தலைமுறை
பதினெட்டெட்டநிறக.

திருவாக்கருள் சுருக்கம்.

திருவாக்கருள் சுருக்கம்.

இஃ: இச்சரித்திர பூரவாத்திலுள்ள
ஏழ்ச்சு மூன்று பாகிஸப விருத்தம்.

முன்னவன் ஹரிபு முகம்மது பெயர்
ஏற்றுமூலை அந்தஸி முறை
ஊன்னா தொடுத்துப் பதினைக்காப்புப் பதினு
ஞாக்கள் முறையினி உதிக்கு
மன்னர்கே கரியாய் வகுசெப்பி திபுசு
பரிமதி எதிதில்லாழுந் தீண்டு
தென்னா வர்ஜிப்போர் புரித்துபெவன் கோகோல்
செலுத்தியிவரவுசெய்திடும்.

இதன்பொருள்.

சகல வள்தகஞ்சு முன்னிலையான அல்லாதுத் தழவாவென்றால் கட
ஏஞ்சுகடய குபீசிப்புக் தோழமையான வீபீகுலமுதலைபீன், செய்சிகிலு
செய்தில் அவ்வலீசீ. முகம்மது சல்லங்ஸாகு அலைகிவ சல்ல மார்கங்
ஷட்டு மகள் பின்னிப்போரான இமாம் குசைன்றலியல்லாகு அன்கார்களின்
தலைமுறையில் சிங்கும் பதினைக்காம் பதினைக்கால் தலைமுறையில்லோம் இரா
ஜகிக்கேருப் பளர்சின்ற செய்யிதிபுருஷி மேல்வியவர்கள் திருமதியார் கை
ஏத்தில் வீதிக்கிருக்க மகாவிரைவாகப் பண்டக்கோடும் தென்ராச்சியத்திற்
அவ்வு பாண்டிய சாக்னேடும் உயுத்தஞ்சுசுப்புது அவளைவென்று தாங்கு
வாப்பற்ற செங்கோல் செலுத்திய வரவாற்றைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசாலம்.

ஒகேக்களென்னாம் புகழுச் சிருமதீயார் காரத்தில் மலைமேலேத்
இப் புயங்க இத்தின்தீயப்போர் பிரசாரித்துப்படியாகத்துக்காரத்தை
பெல்லார் தாக்கின்ற புஜபலபாரக்கிரமாசலியான செய்யி தருமதென்
அம்மாயகமாயவர்களுடைய கூப்பெயான் திருக்கு மாறுத்துபக்கிற்
கிறங்க குமாராய், கபிராகமலாரகன் விழாறந்தான இக்குத்து காற்
பதாம் வருடத்திற்குமேல் இசுகாங்கத்திற்கு அடிரும்புவெப்புடு
து மஹர்களுக்குப் பிப்பாகவங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டும் சல்தான்
செய்யிதிபுருஷி வோகியியல்லா அவர்கள் அழகானப் பீநங்கார்கள்.

இவ்விதம் பிறந்த செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் இளம்பிறை போல வளருகின்ற காளில் கமதுவேத மாபை குறைஞ் ஷீபோடீம், பலவற நூற்க ஜெகனும் கித்தாபுகளிலுள்ள இல்மென்னுக் கல்கிக ஜெல்லரம் உணர்ந்து, அஃப் தகிகரித்துப் பதினாறக்கிடையும் நிறைந்த திரண் சந்திரனைப்போல் நிறைவைப்பி, புதுமையான அற்புதங்கள் பிரகாசிக்க, மதியதிக்கத் தக்கதான காரண் மோங்கி வாழுமொலி யாப், மனவுறுதி, கயிரியம், ஓர்மை, வீரம், உள்ளடக்கம் பொறுதலை முதனிய புகழ்ச்சியுள்ள எவ்வெவையும் குடியிருப்பதற்கோரவீடாகத் துலக்கினுர்கள்.

இவ்விதம், செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் துலங்கி வருகை யில், அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற திருவபது நாறபத் திரண்ட்ஸிற்று, அப் போ தொருள் விருட்டர்ந்த இராவுகாலத்தில் சீர்பொருங்கிய வாணத்தின் முக்ட்டை பள்ளு கூடாது, ஆழ்மகிழைப்பலைத்தினமணிப் பிரகாசம், குரிப்ப் பிரகாசம்போற் பிரகாசித்துச் செவ்விதாயிவங்கும் குந் துபாப் பன்னியிற்போச், சப்திக்குங் கடல், மலை, பூமி, வான முதலையை மற்றெல் வெவைகளையும் படைத் திரட்சிக்குங் கிருபையுள்ள ஆண்டவனுள அவ்வாகுத் தஆலாவை கிணக்து, அவனை வணங்கிக் கொண் டிருந்தார்கள்—இவ்விதம், செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் தக்களின் மனவெண்ணைக்கை யுலகதுக்கிவழிபிலே புகுந்தியாது, ஆமைபைப்போல் ஐம்புலணையுமடக்கி கிணவை யோர்கிளிப் படுத்தி ஆண்டவனை வணக்கிக்கொண் டிருங்கும்போது, மானுட்டகள் வழி வையின்பேரி எனுமிபாகமாகக் கொண்டிருக்கும் அவனைகையாகப் பித்திரை செய்தார்கள், செய்யும்போது, அவர்கள் கணவில், கல்வகல் தூநிவாசக் கமக்கிமுன்று பரியளிக்க, அபுபக்கர் கித்திக்கு, உமறுபாறுக்கு, உதுமான தின்னாறைநன், அவிக்கற்றம் குந்வாகு அங்கும் ஆசிப இங்கான்கு மார்க்களோடும், காற்பத் தீராயிரம் அசுறைபிமர்கள் குழ்ந்து செருங்கிவர், அழுப்ப பாதராயிக்கம் பூமியிற்றேயா திலங்கச், செமமலான முகமமது சல்லவாகு அலைக்கொசல்ல மவர்கள் வர்தார்கள்.

இவ்விதம், செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள், கணவிற் ரயக் ளருகில் நபீ ஏகமாந்திரவைத்துக்கண்டு, புஜங்கள் அழுப்ப பொன்மலை யிலு மதிகமாகப் பூந்த குபங்கு, இமைகோட்டி ஸிமிப்பதற்குள்ளே மகாவிரைவாக எழுந்து, நஞ்சங்காயக மவர்களிடா பாததாமங்காயிற்

பணிக் தெழுந்து அதபு யரியாதை மொழுங்குடனே (அல்லவும் ஆலைக்கும்) என்று சலாம்சொல்லி யவர்களின் திருச்சமுகத்திற்கு முன்னிலை விள்ளு தேவா நீர்தம்போன்ற மதுரா வாக்கியாக வுடசர் ணபேசி வாழ்க்கி மின்றார்கள்—இவ்விதம், செய்யி திபுருஷி மொலி யவர்கள் கடல்வளைங்க பூமியில் விழ்த்தில் நீண்டகாலக் தவஞ்சியையும் தன்மையில் ஹுயர்ந்த மகாத்துமாக்களும் பற்றிப்பிடித்துப் பரகதி பெறும்படியாப் படங்கவரும் செய்யிதினு செய்யிதுல் ஆகீன் முகம் மது சல்லவாகு அலைகிவசஸ்ஸ மவர்களின் பாததாமனாயிற் பணிக் தெழுந்தும், அவர்களை யின்னுரென்று தெரியாமற், நங்கள் மனத்தில் நமதுகணவில் நூலாவிருப்பதற்கு இந்தத் துய்தாகியநாயகம்யாரோ, அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக நாமிருக்கு மிடக்கதைக் குறித்துவாங்க தெண்ணகாரணமோ, இதை யெவ்வகையாய் நாம் தெரிகிறதென் இங்களி, யாவையு முடைத்தாணவனுக வாங்கும் அல்லதுக் காலாவின் நிருக்துதாரா சிப முகம்மது முல்தபல் நூலாதார் சல்லவாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களை அப்பாகப்பார்த்துப் பேசத் தொடர்க்கிணுகளன். ஆஃ் தியா தெவில்.

செய்யிக்கிபுருஷி மொலியவர்கள் ஏப்பினாயக மவர்களைப் பார்த்துத் தபோபலந்திற் ரழமுத்துக், கிருபையி அபர்ந்து, கருகியிற் சிறந்து, குணத்தினில் வளர்ந்து, காரணத்தினும் பிரகாகிக்கும் பெரியேர்களே, யுக்களைப்போ லெவர்களேனு மென்னிடத்தில்வா ராங் காண வில்லையே, உயர்த்தியிலு முபர்க்கியானவர்களே, தேவீர் தங்களுடைய திருஞம் மென்ன, தாங்க விருக்குமிடமெல்விடம், தாங்களிற்கு எளியவ னிடத்திற் சந்தோஷத்தோடும் வர்த காரணமென்ன, இவைகளைப்பல் ஈாம் நாயகமானவர்களே சொல்லுகின்று தேட்டர்கள்—அதற்கு, உபிசையக முகம்மது சல்லவாகு அலைகிவ சல்லமவர்கள், செய்யி திபுருஷி மொலியைப் பார்த்து மகலே, நானென்னறக்கும் வாழ்க்கிருக்கும் இடமாக்கது அழகும் நிலங்கும் கவர்க்கலோகமென்றும், என்பெயர் முகம்மதென்றநான் சோன்னுர்கள். அதுகேட்டுச், செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள், வாசணை மிருந்துவாழுந் தங்க விருதோள் களும் வளர்க் கோங்கி மகிழ்ச்சியென்றாக் கடலிற் குளிக் தெழுந்து, ஷப்ரேகுல் முதுனபேன், ஹபீபுறப்பேல் ஆலயர், முகம்மது சல்லவாகு அலைகிவ சல்லமவர்களைப் பார்த்து, உலகத்தில் ஒருந்தவனுலே இறக்கப்பட்டுத் தரிபாடா நிற்கின்ற வேததூலுக்கும், வானம்பூமி யிரண்

டுக்கும், இன்னுஞ் சொல்துகின்ற பற்பல படைப்புச்சுடும், வெற்றி பொருந்திய நாயகமே, தவத்திற் குட்பொரு எனவர்களே, மேலம் பயங்கர அல்லாகுத் தழுவாவி நென்றியினிற் பிரண் டிருவங்குவதே வென்முத்து மனியே.

அறநாக்குக் கிர்த்திபான வெற்றி யுர்வுண்டாக அதன்பேரிற் காவிசிட்ட குடிசென்னுஞ் தொடுதோலோடும் ஏறி மழுப் தாமரை போன்ற பாதசாரி செப்தவர்களே, சூல தற்பர மாணவர்களே, கிரு ஸபக் கடவாகத் தழைத்தவர்களே, மேகக்குடுமைய யுடையவர்களே, மஜூலாதிமுதவிய மாசமறுவறற வயர்க்க திரேக வஜீகரமான வர்களே, வல்காங்களுண் அல்லாகுத் தழுவாவுடைய ஹபிடென் னுஞ் தோழுமையா வர்களே, உண்டான படைப்புத னினாவகரஞ் முப்பவான தேவா பாகலுடைய வொரியினா, உண்டான தென்றுள் உங்களுக்கோ குவாய் தோழுமையா, இல்லையே—இவ்வித மேன்மைகளையுடைய தேவீர் தாங்கள் ஏழைகளி லேழையாகிய எண்ணோர் பொருட்டாகக் குறித்து வருவதற்கு நான் பாத்திரவா டே, அல்லையே, தாழுங் தாளுபத் தனக்கோ நினையின்றி யுர்வு கொண்டவானுண் அல்லாகுத் தழுவாவின் திருமுகதாவிற் ரணித்துகின்ற மன்றுடும் நாயகமே, நானே ஒருநவங்களையுஞ் செப்தவனு மில்லை பே, அப்பேர்ப்பட்ட இந்தச் சிறிபவளுக்குப் பெறிய திருக்கருணை பொங்கி பதிகரிக்கின்றமையால், இந்த முகதாவில் ஒப்பற்ற தவப்பே நிடத்திலே யென்னைச் சேர்த்து, அகிலநான் முயற்சிகொண் டெழும் புப்படியாம் நல்லூத்துச் செப்பவேண்டுமென்று கொன்னார்கள்.

இவ்விதம், செய்யி திப்புவீ மொலியவர்கள், நல்லூத்துச் செப்ப வேண்டுமென்று இந்துகேட்டுக்கொண்டு நிற்கிறகைக்கண்டு, அவர்களைப்பார்த்துச் செய்யித்து செய்யித்து முறையின் முகம்மது முஸ்தா ரகுல்சல்லவாகு அலிகிவ சல்லமவர்கள், தங்களின் கற்புரவா டைகமருங் துப்புவாயிய ஒப்பற்ற திருவாகைத் திறந்து என்னுள் எத்திற் பற்றி யண்டியும் அன்புக என்னத்து மொன்றுக வீற்றிருக்கும் பொருளாயிப் போப்பின்஦ியே, அல்லாகுத் தழுவா வால நெருங்கிப் பொருந்துங் கிருபை சிருந்த அச னுசைனார் தலைமுறை நிலைமையிற் ரூப்பழியும், காப்பாவழியும் குறைவில்லாமல் ஒன்றுகேர்ந்து வந்த, முமுடைய மகவென்று, சொல்லப்படும், செய்யி தகுமதவர்கள் பெறுகின்ற மருக்கொழுந்தே, மாணிக்கமே,

சிறப்புள்ள திரும்தினமென்றும், இந்த கராத்திற்குத் தென் கூட்காகிட திசையிலே, சொல்லுகின்ற நகரமொன்று மிகுதாத்தி விருக்கின்றது, அதின்பெயர் பாண்டியாடு, அங்காட் டரசாஞ்ச பாண் டியனுடைய திரமையுள்ள இராஜரீக அனுவல்கள் யாவும் எடாத்தப் படுகிறது, மதுரைபென்ற பேர் சொல்லப்படுகிற தென்னகாரமாயிருக்கும், இக்காலத்தில் அந்தப் பாண்டிய விருந்து துரசாக்கினை செலுத்தும் அம்மதுரைமா கராத்தில் சின்று மிகுந்த வளம்பொருந்திய நகரமாக வோர் நகர முண்டா விருக்கிறது—சொல்லுகின்ற அங்காடுமென்ற கேவென்றால், மதுரைமா நகரத்திற்குத் தென்கீழ்த் திசையிலே சூருமீன்கள் குதித்து விணையாட்டோடு, வெள்ளியமாய் அணிகளோச் சுருட்டி விசிறி யடிகளும் தென்கட்டு கராயோரமாய், சொல்லுதற்கரிதாயிப் பிலங்கை பூரிக்கு மேற்குப் பூரியிற் தூலக்கமான விணியா குமரிக்குனே வடகிழங்காரும், இவ் வெள்கைக்குட் பிரக்கு மந்காத்தில் ரெருக்காத தீத்ருத்த பாயில் மருங்குஷமான—

இன்னு மந்கா நீட்கி மானுபர்கள் கால்நடைக்கு எட்டுக்காதத் தூர வழியென்று சொல்லவாய், அங்கீரத்தி அபர்த்திப்பாகிய கோட்டை மதிவினீட்சியானது, ஆராய்தலுக் கோர்காத வழியாயிருக்கும், அதிலுள்ள கொத்தளத் தூர்கள் செவந்த பிரகாசத்தை புடைய பொன் மலைகளைப் போலே துலங்கிச் செழுமையான மேகங்கள் வாச தடைக்கிடக்குங்கள், ஆனாற் பாம்பும், பன்றியும் புசந்திகள் அங்காட்டின் பெயராகிறது, பவுத்திர மாணிக்க நகரமென்று சொல்லப்படும்—இவ்விதம், பவுத்திரமாணிக்கமென்று பெயர்சொல்லப்பட்ட அங்காத்தி விருந்த தொய்பற்ற ஏகசெங்கோல்செலுத்திச் சத்துஞ்சுக்களை வெட்டி வூதம்செய்து, குற்றமற்ற செங்கமிழ்நலஞ்சிறங்கு பிராசிக்குந் தென்றாக்கியதை பாட்சிசெய்யும் இராஜனுனவன், தீதகற்றும் வேப்பம்சு யாலைவைத் கோளி வணிபவன், உபர்ந்தகண்டைமீன்முதப்பட்டிருக்குந் கோடியை யுடையவன், அழகிய சந்திராருலத்தினன், மேன்மையைத் தருவனவாயிப் பிரத்திலூமணிக்கிரிடமவரித்தின்கரம் பாண்டியன்.

அந்த விக்ரமபாண்டியன் பெற்ற சுற்றுமக்க விரைவுபோருள்ளே, மேலும், ஒப்பற்ற ஏத ஏஜ தூரக பகாத்தோகிய காங்கு வகைக் கேள்வக்கும் கட்டில்போற் பெருகியிருக்கின்றன, அப்பகைகளும்—

குக் தலைவர்கள் ஓங்கு பேர்களுண்மே ஆகிய, இவைகளோடுமுயர்க்க நன்கீண யாரென்று குபிர் முனித்தெழுங்கு தமிழ்த்து வாழுகின்ற மனத்தையுடைய அந்த விக்கிரம பாண்டியன், அழகுபொருந்திப் பவரத்தினங்கள் பதித்தொளிரும் பொற்காலுள்ள சிங்காசனத்திலிருக்கின்றன—ஆனதினால், இந்தத் திருமதியை நகரத்தில் வசிக்கும் தீருளபேர்தளிற் சோமபல், தளர்ச்சிவில்லாமல் சின்துபீரினபிற்செய்ய வலிமையான வேளாயுதம் பிடித்த கையையுடையவர்கள் யானாயும் திரட்டிக்கொண்டு, இவர்கள் போலே மற்றுமுண்டான மூர்களிலும் துணிவுராமுள்ள யானாயும் திரட்டிக்கொண்டு போய்க் கப்பலேற்றிக் கடல்வழியைக் கடந்தப்புறம் போய்திடம்விரிந்த ரேண்ணாடு சேர்க்கு, அங்கே கூடாரங்க ஸியத்துக் தருகியான படைவிடுசெய்து அதிலிருங்கு அதிகாண்டு, அந்த விக்கிரம பாண்டியதுக்கு, அறிக்கையெய்யவேண்டியதெவ்விதமென்று

ஒப்பற்ற அல்லாகுத் ததுவாவென்னும் கடவுளானவன் இறக்கிய வேதமாகிறது புறக்கானு யிருக்கும், அதன்வழியில் கடக்கிறது காங்களா யிருக்கும். ஆகலால், நீயதனை யுனர்கு உண்மைகொண்டு, மனத்தன்போடு கலிமாவென்னும் வேதமந்திரத்தைக்கொல்லி யுரித்தியான அழகுள்ள இசுலா மார்க்காத்தில் வருவாயே யானால், இராஜரீக வரசாட்சியை முன்போலே யுனக்கே கொடுப்போம், நிடஞ்சுக்கே மேலைக்குச் சுவன் கதியையும் நீபெறுவாய். இவ்விதம், நாங்கள் சொல்லிய கூறுபாட்டிற்கு யீடினங்காம விருப்பைப்போனாலும்—உள்ளையும், உள்ளுடைய சேனை சைனியங்களையும் வெட்டிவிட்டி ஹாதம் செய்தபோடு, இடம் விரிவாகிய கோட்டையையும் பிடித்து, மின்பிரகாரத்தையுமின்கச் செப்பும் சிம்மாசனத்தையும் மெடுத்துக் கொள்வோமென்று முதலிலேர் தூதனிடத்திற் சொல்லியனுப்பும், அந்தாதன் போய் விக்கிரம பாண்டியனைக்கண்டு மரியாதையாகச் சொல்லுஞ் சொற்களை யவன்கேட்டு மனத்தெளிந்து கல்ல சுயத்தோடு முமதிடத்தில் வந்து சுந்தோஷமாகச் கவ்மாச்சொல்லி தின்வழியில் வருவானே யாகில்.

அவனுடைய இராஜரீகத்தை யவனுக்கே கொடுத்துப், பின்னரவுளேடும், நீயாண்டவன் கருப்பயினுள் யாழ்ந்திருவென்று, சொல்லற கரிதாகிய துழுவென்றும் ஆசிர்வாதஞ் செய்துடிடு வாரும், அப்படியல்லாதவன், எல்லையற்ற குபிளப்புக், கருத்துவேருங், மோட்சம்-

தைத் தருவனவாகிய வெப்பற்ற கவிமானவச்சொல்லி பிமான்கொள்ளாம் வெதிர்த்துச் சண்டை செப்பேண்டு, அடங்காத வீரமுற்புச் சொன்னாலுகில், உடனே நீருமாக விரைவாக எழுந்து பிஸ்திர் சண்டையெய்து, அந்த இராஜைனயும், அவனுடைப் பேளைசௌனியங்களையும் வெட்டி ஹடம் செய்யுப்—அப்படி வெட்டி ஹதஞ்செப்பதறின் ஸர், சேட்டையைப்பிடிச்து—அதிலே யும்மோடு தூர்ச்சியாகிய படைகளை வைக்கு, இராத்தின் மனிபதித்திருவரிருத் சிங்காசலத் தில் நீரிருந்து அரசாக்கிளை நீதஞ்சு செலுக்கிப் பாண்டியமண்டலம் யாவையு முது அரசாக்கிளைக் குட்படுச்சதி, என்னுதற் கரிதாகிய ஆண்டவனுடைப் பிருவாக்கியமான கவிமானவச்சுக்கவிவாக; அத்தேசத்தார் யாவருஞ்சொல்லித், தனிக்க வரிதான நெருப்பொக்த சுபிரை பக்கறிக் திலில்லிசலாம் வழியிற்சேர்ந்து நற்குப்பறத்செப்யும்.

மேலும், அந்தப் பாண்டி மண்டல முழுமூக்கும் இராஜாவும் நீராப், அங்குள்ளவர்கள் நற்கதிபெறும் வழியைக் காட்டி யுபதேசிக்கும் ஷாகொலி இகலாமும் நீராப் இருக்கவேண்டுமென்று ஒப்பற்ற பொருளான, றப்பில் ஆலமீனன்னும் அல்லாருத் தலைவுடைய ஹபியென்னாங் தோழுமையரகியும், கபிமார்க் கெவர்களுக்கும் உவர்க்க நிரப்பத்தை யுடையவர்களையும் வருகின்ற மது நாயக முக்கம்து சல்லல்லாகு அலைவசல்ல மாவர்கள் திருவளமானார்கள்; அதுகேட்டுச் செப்பி திபுருஹி மொலியவர்கள் சரேலெண்றெழுந்து கபிநாயக மாவர்களின் திவனிய பொற்பாத கமலங்களை வாழ்த்தித் துகித்து வணங்கி நின்று அவர்களோடும், பலபடைப்புகளுக்கும் நாயக மானவர்களோ, இவைகளென்னாற் செய்துமுடிக்க அரிதானவைகளாயிருக்குமென்று சொன்னார்கள்.

அதற்கு கபிநாயக மாவர்கள், செய்யித்திபுறை மொலியவர்களைப் பார்க்கு, மகவே, செய்யி திபுருஹி மே, சீர் உமதுமனத்தில் கிணப்பீராகில் இவைக்குடி, இவைகளுக்கு மிகுதியான வெவைகளும் வாதொரு பழுதின்மூடியுமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுச் செய்யி திபுருஹி யெலியவர்கள், கபிநாயகமாவர்களோடும் (யாறகுலுவல்ல) கிறிய தரும்பாய்தூம், நல்ல நன்கையைப்பதூரு மார்மேரு பகுவதற்கைத்தப் போலே நின்கக்க வேண்டும். ஆகலாற் பொபஸ்யத்தோன்று சிக்மாசனத்திலிருந்து இராஜ பரிபாலனங்குசெப்யும் பாண்டிய ஞாதி நீல

ஏற் சண்டைசெய்பத் தகுகிபான வுக்கிசெய்ப்ப் படுகேற் பூமியிலுள் எவர்கள் ஜெத்தி விஷைபங்களைச் சொல்லும்படியான வெற்றி கொள் வேண், இதற்கெல்லாஞ் சொல்லுகின்ற தேவீர் தாங்க எல்லா மல் வேறோ யுன்டோவென்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம், செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் சொல்லச் சேட்ட நமது கபிளாயக முகம் மது சல்லவாகு அலைவிசல்ல வர்கள், செய்யியி திபுருஷி மொலியைப் பீபார்த்து, மகவே, இப்புறநிமே அல்லாருத் தசூலா வி எருட்படிக்கு எவுவகு முமக்குச் செம்மையாய் முடியும், ஆத ஸார் பிளபிறுக்குப்போக மனத்தில் மிகுவிசைவாகத் தலைவிசா மெடுத்துக் கொள்ளும், சம்மதியை யுடையவரே பேண்டு சொல்லி, இன்னும், சொல்லுகின்ற வேதவாக்கியங்களும் பலவாறநடுத்தெடுத் துக்க அக் சொல்லிக் காட்டப் பின்னர், கிருபப்யானது குடியிருக்கும்றகுல் நாயகமயக்கள், அழியி இத்திஸ்வங்களா லல்லிரிக்கப்பட்ட சுவன ஜோகம் போனார்கள்.

இவ்விதம், கபிளாயகம் போன தட்சணத்தில், செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள், கண்களை விழித்தெழுந்து நாங்கள் கண்டங்களை எவுவன்றென்னி கபிளாயக முகம் மது சல்லவாகு அலைவிசல்ல மவங்களைப் பார்த்தார்கள், அவர்களைக் காவாயில்லை, அதனுலேதிகைப் புக் கொண்டார்கள். கொண்டு, தங்கள்மனத்திலே, எவுவனுயினைத் தவனுடை அல்லாருத் தசூலாவடைப் பூரிபென்னுங் தோழுமையான, குளியலமவங்கள் நம்மிடக்கில்லங்கு இன்விதமான சொந்களைச் சொல் வைப்படியாகத் தருகிபொருந்திய நல்ல பெரும்பேதுபெற்றுக்கொண் டேமேன் ருக்கத் பாஷ்கா வெள்ளம் பெருகினவர்களாய், மேகங் குடையிட்டுவரும் காரணி காரண கபிளாயக முகம் மது சல்லவாகு அலைவிசல்ல கவர்கள் வந்துகின்ற இடத்திற்குத் தங்க விருங்களையும் காவத்து முந்தமிட்டார்கள்.

முந்தமிட்டுக் தங்க விருங்கு தோனோய்கிறி, கீல்க்கும் புள்கம் பொருந்தி பிருக்காகள், பின்னர், அல்லாவி விருங் கீல்கும்போது, அல்லாருத் தசூலாவைத் தொழுகின்ற சோத்தைத் தெரிவிக்கின்றவான முந்தின் பிலாலெங்பலாச் கடவுளாலய மான பள்ளிவாயிலில் விசைவாகத்தென்று வாங்கு சொன்னார். அதுகேட்டு, பாவர்களும்

பள்ளிவாயிலிற்குவந்து (உதுவென்னும்) கை முகங் கால்முதலிய அவயவாதிகளைக் கழுவிச் சுத்திசெய்துகொண்டு, இமாமென்னும் முன் எனிலையார் முன்னிலையாயும், பின்னிலையார்களான அனேகங்கள் பின்னிலையாயும் நின்று தொழுதார்கள், ஆனால் சொல்லுகின்ற அத்தினம் நன்மையாகிய வெள்ளிக் கிழமை பாதங்கள், யாவாக்களும் முறையோலே குத்துயாத் தொழுதார்கள். இவ்விதம், வேததேர்ச்சியையுடைய இமாமென்னும் முன்னிலையாராகும், ஜமாஅத்தென்னும் பின்னிலையார்கள் கணக்கிடைக்காதுவாக நின்ற தொழுது, அல்லாகுத் தாலு இடற்கில் மிகுஞ்சி துஜுக் கேட்டபின்னர்.

செய்யி நிபுருவீ மொலியவர்கள், அந்தப் பள்ளிவாயிலிடத்தில் வேதப்பொருள்கள் தெரிக்கவர்களாக இருக்குகின்ற பலபெரியோர்கள் முகத்தையும்பார்த்து, அன்றைய கணவிலே தாங்கள், துற்றத்துல்பைவா, குற்றத்தைனி, ஹப்புதுப்பில்-ஆலமிக், முகம்மது முஸ்தபல் முகுத்தார், செய்யிதுல் அன்வார் அவர்களைக் கண்டதையும், அதிலே யவர்கள், கற்பூர வாண்டகமமுந் துப்புவாகிய தங்கள் வாயினால், மிகுஞ்ச சேனை சைணிபங்களையுடைய வாண்டிய ராஜனின் வரலாறு களைச் சொன்னதையும், பிலைதுக்குப் போகும்படியான பல முறை மைகளையுஞ்சொல்லிப் பிரயாணமாக்கின்கைத்துஞ்ச சொன்னார்கள். அது கேட்டவர்கள் யாவரும் குறையில்லாது நிறைவான சுக்தோஷக் கடலில் மூழ்கிக் குளித்தார்கள், குளித்து மிதந்தார்கள். மதங்தெழுங் தவர்களெல்லாரு மொரோ கூட்டமாகக் கூடி, நல்லொழுங்கும், நற்குணமு முஸ்லீவர்களான தாஜால் லன்பியா முகம்மது முஸ்தபா றகுஸ் கல்லல்வாரு அலீகில சல்லமவர்களைக் கணவிற் கண்டவர்கள், எபோதுங் கதகுதென்று நெருப்பெரியும் ஏரகத்திற் புகுதமாட்டார்கள், மேலு மவர்களைக் கணவிற் கண்டவர்களைக் கண்ட பிரயேசன முடையோர்களுக்கு உண்மையாக வியர்ந்த மேர்ட்சலிடான் சவர்க்கைபத்தி கிடைப்பதுநிசமே, ஆதலால், நாமனைவருங் கண்கள்பொருந்த இந்தச் செய்யி நிபுருவீ மொலியவர்களைக் கண்டதும் பலாபனனே, பிலைத் தண்டைசெய்யும்படியாப்பக் கணவில்லங்குது ரபினாயகம் பிபருமையான விதகிரிவ இந்தக் செய்யி திபுருவீ மெயியவர்களிடம் சொல்லப்பெற்ற நது மிகுதியான சல்லவேமே.

என்றிவ்விதமான பலபல மகிழ்ச்சொறிக்கற் யவர்கள் யாவரும் செய்யிதிப்பூ அமீயோலியை மிகவும் விரிவான சுக்தோஷத்தோடும்

யும்கிக்கொண் அருந்தாக்கள் அப்போது, கெப்பி திபுருஷி மொலி பவாகள் அந்தக் கூட்டத்தாக்கள் யாவனாயும் பார்த்து சேர்களே, நம்நாயக மூச்சம்து சல்லவ்வாரு அலைக்க சல்ல மஹர்கள் கணவில்லங்க வரைகளைப்பாருக்கிய நாமகாமலரினிசம்போன்ற தங்கள் இதற்காணமித்தித்து வரக்கருவிய பிராயாம் தெற்கே மதுரைமா கூகுத் திங்குப்போய்ப் பிள்ளைச்சுட்டேக்கது வெற்றிகொள்ளி வருபவர்கள் யார்யாமென்று மகா இஞ்சுமாகக் கீட்டார்கள், ஒட்டுதற் கூக் கிருந்தவர்கள் யாவாக்கு மனமகிழ்த்து, மாலைபாலே புதங்க ஜோக்க வளர்த்து பூரித் திறுமார்த்து வழிமொழிக்கி, வாழ்ந்து அங்கியங்கதூர், விசுமுற்ஹச் சொல்லத் துட்டிலீருங்கள், அஃதென்ஜெவி.

அத்தச் சுத்தவீரர்களும், ஆயர்களுக்குக் காகிமாவை சீபுக்களைன் மூங் கலைவர்களும், செய்யி திபுருஷி மொலிபவர்களைப் பார்த்துத் தேவீருங்கள் சோல்லென்றாலும் மக்கீங் கடங்குநடக்க நினையாத நாங்கள், ஒப்பற் ற நப்பில்லைமீண்டுண அன்றாகுக் கதுவானி நூண் கைமத்துராங்கராகிய மூகம்மது சல்லவ்வாரு அலைக்க சல்லமுவர்களே கணவில்லங்க தொல்ளை தேவாமீர்தமபோன்ற சொல்லிங் கடக்கு கடப்பேயோ, கடக்கமாட்டோம், நாங்கள் யாவரும் பிள்ளே செய்யவே துணிவாக்கான அருங்கிள்ளேம், ஆகாம், மூமாக் கதாக்கங்கள் குந்து பல்வளப்பொருங்கிய மதுரைமாயாக்காத்திங்குப் பிரயாண மாகி யெழுங்குப்போருக் கிணற்றைத்தக் கங்க ஓள்ளத்தி இனார்த்து, இந்தினம், இந்தித்தெய் எக்காருக்குத் தெய்தியென்றாலும் சோல்லாக்களேன்று சொன்னார்கள். இவ்விட மவர்கள் சோல்லுகின்றால்ல சிட்தவாக்கியத்தைச் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் கேட்டு மிகுந்த மக்கீங்கியாப், அவாகள் யாவகரையும் பார்க்கதுத் தவகிளைய யுடையவர்களே, இன்றுமுதற் பத்தாட வழித்து கிளகள் யாவரு மென்னிட்டத்திற்கு வர்குவீர்களாகிற் பிள்ளைதுக்குப் பிரயாணமாகிற நாளோரான் குறித்துச் சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார்கள், அது கேட்டு உவையையிலடங்காத அவ்வீராதி வீரர்கள் யாவரும் அச்சொல்லைப் பொருந்திக்கொண்டு கங்கள் கங்க வீருப்பிடமபோய்த் திங்குப்பி யாக இருந்தார்கள். பின்காட், செய்யி திபுருஷி மொலிபவர்கள் ஆஸ்டவீனவணங்கும் பள்ளிவாயிலைவிட்டு மெழுந்தருவீயாகித் தங்களுடைய திருமாளிகைபோய், ஒருகுறைவு மீல்லாது மனத்தங்குப்பொருத் திருக்குங் கணக்கையும், அநிக்குணக்கையும், நல்ல கு சுத்தையும்,

மிகுந்தபெலக்கையும் பொருந்திச் சினத்தார்கள் யாவரையும் அந்த கூணத்திலேயே, எல்ல வொழுங்குள்ள தாதார்களைவிட டழுத்தார்கள், அழற்றத்தபோது.

சொல்ல அரிதான தங்கள் மைத்துறைகிபெ வொப்பற்ற ஸெயி னு ஆபிதீனன்னுங் திருநாமக் குருவானவர்களோடும், மிகுந்த வீர பராக்கிரமத்திற்குரிச்சதையும், குதியாயமுன்ஸ செப்பிது காதிறென் அங் திருநாமம்பெற்ற பெரு தன்மையையுடைய நாயகரும், முற்ற காரண ஒன் அல்லாகுத் தூலாவுடைய அழகான திருப்பெற்றேங் தெ, தெவிவான கடல்பேண்ற வேதபா ராயனஞ்செய்வதிலே கேவா மிருங்போன்ற மதுரிதமான வாக்கையுடையவர்களான செப்பிது முகியித்தி ஜென்னுங் திருநாமம்பெற்ற நாயகரும், மிகுந்த அன்பா தாத்தோடும், இன்பானந்தமுற்றுக் துன்பங்களோடு விளர்து இன்ப மாகவங்து, செப்பி திபுருஷி மொவியவர்களின் து வாசம்பொருந்திய பாததாமஸாயிற் சேர்ந்தார்கள்.

இவ்விதம் வந்துசேர்ந்த புக்திசாதுரியமுள்ள மூவருக்கும் செப்பி திபுருஷி மொவியவர்கள் நன்றான வுபசாணை வார்த்தையோடு சங் தோஷம் வாத் தக்கதான பலவாக்கியங்களு மினிதாகச்சொல்லித் தங்கள்பக்கக்கந் திருக்க இருப்பிடமுங் கொடுத்து, அவர்களைப்பார்த்து, நமதுநாயக முகம்மது¹ கல்லல்லாகு அலைகவ சல்லமவர்கள் எவக்கு முதலிற் திருநாமக்குளிசெய்த பிரகாரஞ் செப்துமுடிக்க வேண் அயதற்கு, சீங்கள் முன்போலே தங்களுக் குரித்தாயை மண்டுமெனை, பெண்டின்களைவின் தருமங்களைப் பார்த்துக்கொண் டிருப்ப தங்களுக்குச் தகுதியல்ல—இனி, சித்திப காலமும் நீங்க ளௌங்கே² சிரியா திருந்து கெஞ்சி னிடக்தி லுண்டாகும் ஆலோசனைகளை பொரு வருக் கொருவாகல்துடே சிச் சரிபட்ட யோசனைகளை நன்மையாகச் செப்துமுடிக்க வேண்டி பிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள், இச்சொல் அக்கவர்க விளைங்கிச், செப்பி திபுருஷி மொவி யவர்களின் பாததாம ஸாயிற் பணிந் தவர்களை யடுத் தின்பமாக இருந்தார்கள்; இருந்த அம் மூவர்களுங், கடவுள் பயபக்தியுடனே பிழைற் சண்டைக் குரியதைக் குறித் தொருவருக் கொருவ ருசாவுதலாக யோசித்துப் பேசித் தங்கள மனமொத்து முடிவுப் பத யோசனையைச், செப்பி திபுருஷி மொவியாக னிடத்திற் சொல்லத் தொடக்கினார்கள். அஃகியா தெளில்.

அம்முவர்களும் ஒரேமனதாய்ச் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர் களைப்பார்த்து, ஓபகமாண்வர்களே, பிள்பிற் சண்டைசெய்யத் தனி யுங் கருமானது மிகவும்பெரிது, அது, பலப்பட வேண்டுமோ என்ற, அந்தமற்ற சுத்த சைதன்யனுள் அவ்வாருத் தழுவாவின் திருத்துத் தர முகம்மதுவே சல்லவாகு அலைவெல்ல மவர்கள் தங்கள் கணவில்வந் து சொன்னெசாற்கள் பாலையுங்கேட்டுத் திருமதினமா ககசத்தில் வௌசஞ்செய்யும் வல்லமைப் புருஷாக்கள் பாவரும்பிள்ளேஇங்குத்துவி வுகரங்கொண் டிருப்பதையு மெழுதி, இனிக், தம்முடைய வுதவியின் நூற் படைகளும், பணத்தொகைகளும்வேண்டுமென் ரழங்க மிருவி ணாவி வெழுதி யதனே, இராஜர்க்ம விலைக்குதுங்கின் றுறங்கவுர், பேரினை மூசமநின்ற ஒப்பில்லாதுகணக்கென்று முழங்கவஞ்சுமேய்யும் அகன்ற அரமணை வாயிலையுடையவராய்த், தாமரைமலர்போன்ற முகவஜீகர முடைபவராப் விளக்கித் துவங்கி இலங்கும் றாம்பாத்துஷாவுக்குத் தெரியும்படியாப் ஓர்துதாரிடம் அஹுப்பினால், அந்த பாத்துஷாவாலே சுத்தருக்களுடைய வுபிகரமுண்டுறங்கும் வேலரயுதப்படித்த கையை யுடைய படையிரக்களையும், படைத்தலைவர்களையும் வீரவாக அஹுப்புவார், ஆதலால், இவ்விதனு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுச் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் இதுவல்ல சரிபான வுக்கிதானென்றெண்ணி மாசமகிழ்ந்தார்கள், ஏதியுங்கு.

அவ்வாருத் தழுவாவைப் புதிழ்து, செய்யிதல் முழுசலீன், ஸுப்புறப்பில் ஆலமின் முகம்மது சல்லவாகு அலைவை சல்ல மலர் எனின் பொறபாத கமலங்க விரைவுடையுங் துறிக்குப், பின்னர் தங்க வின்னது செந்தாமரை மலர்போன்ற கையினாலே காகிதத்தைடும், மைனையும், கலையென்னு மெழுதுகோணையு மெடுத்து, கல்ல வணக்கத்தோடு மோரிடத்தி விருந்துகொண்டு, காகிதத்தில் முற்பட (பிச மில்லா கிற்றகுமா ஐற்றகிட) என்றெழுதிப், பின்னர் அழகுபொருந்த மற்றச் செய்திகள் யாவையும் போசக்கூவர்கள் இராஸ்கூபடிக் கொழுதி, அதன்பின்னர், தங்களுடைய சலாம் தழுவுளிமழுதி யக்கடி தத்தையு மடித்திறந்த தங்களின் கையிலையும் முந்தியையிட்டு, அதனை மதங்கொண்ட யாளைகள் வீறிட்டுக் கூத்திக்கொண் போடும்படியா யடித்தோட்டு, தின்னிய பலமுற்று, ஒங்கி வங்கந்திருந்து மலை போன்ற கோட்களையிடைய துதக்கொய்வழக் காங்குதோமம், இந்தக் கடிதந்தை மலர்க்கு விரிந்து கிடைக்குக் காமரைத்தாங்கள்.

அழுங்கிருக்கும் றாம்நேசத்தி ராஜரிடத்திற் கொண்டுபோய் நல்லமரி யாதை யொழுங்குடனே கொடுங்களென்று சொல்லிப் பிரயாணத் திற்கு நல்விடைகொடுத்தார்கள்—கொடுத்தவுடனே.

அத்துதர்கள் காகிதத்தைவாங்கிச் சீரகமேல்வைத்துக்கொண்டு செப்பி திபுருஷ் மொலி யவங்களி னிருபாத கமலங்களிலும் விழுங்கு சாந்டாராகஞ்சிசய் தெழுக்கும் மனமகிழ்ச்சியோடும் நடந்து, தாமரை பூ, வாசனை விரிந்த தடர்க்கிற பெரியசூரதும், விரிந்துபிளக்கும் வாயும், கூன் விழுங்கிடங்கும் புடரியும், சுதித்த முகமுழுள்ள சங்கீங்க ஸீன்றுகிடக்கு முத்துக ளான்வை நட்சத்திரக் கூட்டங்க ளாத் திருப்பவைகளைவிசிறியடிக்கும் அலைகள்கொண்டுவங் தொதுக் கிக் கிடப்பதவுவிடத்திற் போனவர் கருங்குச் தடாகக் கொண்டு கொடுக்குங் தாதாவை பொத்திருக்கு மருகலீமன்று சொல்லு கின்ற நல்ல வேளாண்மை விளையுகின்ற வயல்கிலங்களைவிட்டு நீங்கி, வண்டினங்க ஞாதுவதினால் வாய்விரியு மூல்கூலிப்பூ வதிகரித்த மூல்கூ விலைமன்று சொல்லுகின்ற இடையர் பாடியையுங் கடந்து போனார்கள்—இன்றூம், வேல மரத்தினது கூரிய முட்கள் கால்களிற் பூறித் தூத்துக்குடியினர் சதாதினமுந் தவிக்குங் தன்மைபோல், அக்கிலத்திற் போயகப்பட்டுக் கொண்டவர்கள் பெரிய துபாமுற்று மிகவு மூனர் வழிக்கு நவிக்கும்படியாய், அங்கினிக்கடவுள் வீற்றிருக்கு மொப் பற்ற கொரோமான் பால்கிலமென்கிற வேட்குடியிருப் பாகிய கடு சிலத்தையுங் கடந்து, பருத்த இரட்டைக் கொம்புகளை யுடைய ஏரு முகக் கடாய்கள் கண்ணங்கவும், பரிய மூங்கில்முத்தை நெல்லுக்குங் சரியென்று மாற்றவு மாகிய குறிஞ்சிகிலமென்கிற குறவர்குடியிருப் பாகிய மலையடிச் சார்பையுங்கடந்து உமென்று பேர்கொல்லப்படும் இராஜ காரத்திற்குப் போனார்கள்—போய்.

நீண்ட கொடிகள் கட்டியிருக்குங் தேர்களி ஹள்ள கிண்ணினி பென்று மணிகளி ஹண்டாகும் சப்தமும், மகநிரோமுகுங் கபோலத் தையும், மிகுந்த பலத்தையுமைய யாணைகள் வீறிடுஞ்சப்தமும், கொடைமுரசம், படைமுரசம், கல்யாணமுரசம், என்ற இம்மும்முரசச் சப்தமும் நீங்கா திருப்பதோடு, செறிந்து கொருங்கி அழுதற் றிருக்குங் குப்பக்களோடு பலதூத்தினங்கள் கிடந்து மிகாகிக்கு மிதக்க அல கொமுள்ள; தெருவிதியினிடமாகப் புகுந்து வெள்ளிய கிரணங்களை

விசுஞ் சங்திரானானா, நடந்த தளர்ச்சி நீங்கே யாறுதல் பெறவேண்டிக் கட்டியிருக்குங் கொடிகளில் ஸிடமாகவந்து தங்கினின் ஸ்தோப்பாற்றிக் கொள்ளும் உச்சிக் குழம்பிகளையுடைய மாடமாளி கைகளையுங் கண்டார்கள், கண்டு.

சந்திர ஸிடறந்தக்கதான் நீண்ட கொடியுடையிற் கட்டியிருக்குங் கொடிகள் கிரங்கட கூட்டச் சேலையாகிய மாடமாளிகை ஸிருபக் கமுங் குறைவில்லாது சிறைவர் யிருந்தினால் நாக்குவிதிகள்பவாம் அங்கே சிக்கிக் கிடக்கும் பஸ்பல் சென்றால் பாதங்களில் விடற்ற நட்து சென்று, இராஜர்கள் நெருங்கி யிருப்பதுடனே அழகிய வளையல்னில்த வள்ளங்கை பதியச் சமக்குங் தலைப்பையாகவைத் தன் போடு முறங்கு மிகுநுவான் மர்மடங்கை தங்கியிருக்கின்றால் மொப் பற்ற மகுபூத பாத்துஷா வாசங்குசெய்யும் விட்டி எருகை ஸானுர்கள், ஆண்போ தங்கே.

பாத்துஷாவால் விடப்பட்ட கடைவருயிற் காவலரளர்களிடமாய் கெருங்கி யவர்களைப் பார்த்து, அருமையான காவலாளர்களே, நாங்கள், அகுமதெவன்னுங் திருநாமக்கொண்ட நபிகாயக மவர்களுடைய திருப்போராயும், தருமங் தரிச்திருக்குங் கருஞ்சாக்கித்தூர்தாலாயும், தானுங்ஶானுபத் தனித்துள்ள அல்லாகுத் தஆஸாவின் அருங்கு வானவர்களாயும், அழகோங்கிய திருமதினமாககரதங்கீல் வாழ்பவர்களாயும் கிலாயத்தென்னுங் காரணமுயர்ந்தவர்களாயும் முன்ன கலதான் செய்யி திபுருங்கி மொவியவர்களிங்கே யனுப்பிக்கினால், அங்கேயிருங்கு ஒட்டங்கச் சவாரியிலே திறமையாகவந்து சேங்கேதமீமன்று சொல்கித், காங்கள் வந்தகாரியத்தையு மின்னதென்று ரொல்லத் தொடங்கினார்கள்—அஃதாவது.

திருமதினமா நகரத்திலிருங்குவந்த தாதர்கள், அங்கு இராஜமன்டபத் தலைவாயிற் காப்பவர்களைப்பர்த்துங், காவற்காக்குங் தலைவாமாவல்லமை, ஸிலைம யானவர்களே, நீங்களெனக்கஞ்குக்கூச்செய்யும் பெரிய வூபகாரமாவது யாதெனில், மகுமுதபாத்துஷா அவர்களிடத்தில்நாங்களிங்கே வந்திருங்குங் சமாசாரத்தைத் தெரிவித்து, அங்கேயவர்களெங்களை விரைவாக அழைக்கவும், நாங்கள் கொண்டுவங் திருக்கிற காகிதத்தை யற்றிக்கவும், மகாசிக்கூத்திற் செய்யுங்கள் துஆப்பேறு பெற்றவர்களேயென்று பெரிய அங்கேக்கத்தோடு சொன்னார்கள், அதுகேட் டெனே அந்தக்காவலர்கள் விழாவாக இராஜமன்டபத்திற்

கூட்புகுஞ்சு, மகுமுது பாத்துஷா வடைய பாததாமணாயிற் பணிக் கெழுஞ்சு, மிகவும் புகழுஞ்சு, பின்னர் திருமதினையா நகரில் நின்றும் வந்த தூதர்களின் செப்பியைச் சொல்ளாங்கள். அதுகூட்டு, இராஜர் கள்வங்து பணிந்து சாஷ்டாங்கஞ்செப்பும் பாதங்களையடைய மகுமுது பாத்துஷா, தமது காவலாளர்களைத் தாமணமலர்போன்று செவ்வி தாய் விளங்குங்கண்களால் அப்பாகப் பார்த்துச் சீக்கிரங்க திருமதினை மாங்காக் தூதர்களை நீங்க வியல்வரும்படிசெப்புங்க என்று ஆக்கி யாபிந்தார்.

இவ்விதம், மகுமுத பாத்துஷா வாணவர் ஆக்கிபாடித்த வாக்கை யத்தைக் கேட்ட, அக்காவலாளர்கள், திருமதினமாங்காத்துதின் தூதர் களிடத்தில்வந்து, அவர்களைப்பார்த்துப் பேறுயர்து முகங்கோலூ மற் கொடைகொடுக்கு முகம்மது நபி சல்லவர்களு அலையை சல்ல மவர்களின் திருப்பேர்களும் பெயி திப்புறுஞி மொலியவர்களால் விட வந்தவர்களே வாருங்கள் வாருங்க எனவ் ரணமுத்தார்கள், அதுகேட்ட வர்க வேறிவந்த கண்முது குள்ள வோட்டு கையை போரிடத்தில் நிறுத்தினி, அழுங்குபோலே மனமகிழ்ச்சியாய் இராஜமண்டபத் திற்குட்புகுஞ்சு, அங்கே முதிர்ந்த செல்வச் சிறப்போ டிருக்கும் நூம்பாத்து வின்து தாமணமலர்போன்ற முகத்தரிசனையை யழு காக்க கண்டு, அவருக்குச் செப்பு முறைபோலே தாட்கிசெப்பார்கள்.

இவ்விதம், தாட்கிசெப்பது நின்ற திருமதினமாங்காத் தூத்துக்கள் பாத்துஷாவுக்கு அல்லாகுக் காலூவுடைய காம்சொல்லிப் பின்னர் தாங்கள் கொண்டுபோன ஏழூக்குக் கடித்தந்தையெடுத்து மகாமரியா தை யதபோடுக் கொடுத்தார்கள், கொடுத்த கடித்தத்தை, வீரம்பொருங் திப வேலாயுதம் பிடித்திருக்குஞ்சு கையை யுடைய மகுமுத பாத்துஷா அவர்கள் நல்லசங்கையாக வாக்கை முத்தலையை யுடைத்துப் பிரித்து கண்றுக வாக்கத்துச் செப்திகள் யாவையுட மோர்க் குணர்த்து ஆராய்வுசெப்பது மனமகிழ்ச்சிகள்டு, திருமதினமாங்காத் தூதர்களைப் பார்த்து நீங்கள் முன்று நாள்மட்டு மிக்கே தங்கியிருங்கள், பின்னருங்கள் கருமத்திற்கு ஜவாபு சொல்லுகிறோமென்று சொல்லி, யவர்களுக்கிருக்க இடமும், உண்டு தின்றிக் காருமான வெளவுக்குஞ்சு கொடுமென்று மந்திரிக்குக் கொண்டுர்.

இவ்விதம், பாத்துஷா சொன்னதுபோலே மந்திரியானவர், திருமதினமா ஈகரத்திலிருந்துவந்த தூதர்களுக்குச் சிறப்புகள் செய்தபின் னர், பாத்துஷாவானவர், முக்காலமென்னும் போனகாலம், நடக்குங்காலம், வருங்காலம் ஆகிய, இம்முறை காலங்களையும் பிசகறத்தேர்க்கு து தெளிந்து ஓர்த்துணர்க் கோரி யத்தைச் செய்யும் புத்தி சாதிரியான அம்மங்கிரியுடனே தனித்தவோ விடத்திலிருந்து பல்கரும் கணையும் யோசித்துப் பேசிச் செவ்வையாகிய தீணில்லிசலாம் பயிலினைக்கும்படியாக்க, திவ்ய குணத்தை சைதன்யான நமதுநாயக முதம்மதுசல்லவாகு அலைகிவ சல்லமவர்கள், கனவில்வந்து தங்களினது கற்பு வாடைக்கமழுக், துப்புராகிய திருவாக்கருளிசெய்தி குக்கிற படியால், அதற்குப் பொருந்துத லக்கிப வுதவிகள் யாவும்நாரம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவிசெய்ததனை விலைப்படுத்திப், மன்னர், தமது படைத்தலைவர்களிற் பொய்முதலிய யாதொரு கெடுதிகளையுமனுசரிக்காத கெஞ்சையுடைய, அப்பாசென்னுங் திவ்விய நாமம் பெற்றேர்த்தா எனுப்பவேண்டு மென்று வியமித்தார்கள்—நிர்மத்துப் பின்னர் ஈல்தான்.

முக்காலங்களி னுயர்விலும், சரம, தான, டேற, கண்ணிமன் அங் தந்திர வுக்கியிலும், வீரதீரத்திலும், கல்வியிலும், பொறுமையிலும், குணத்திலும், ஒழுங் கூன்றுதலான தீஞுறட்டிலும், மற்றும் கல்வியைக்கள் யாவிலும் உயர்வுகொண்டு விளங்கும் இராஜராஜிய அவ் வப்பாசென்னும் படையுதிப்பதையத் தமது திருமுகதாவில் வரவழைத்து, இந்த வுகைத்தில் அதிகசிருஞ் சிறப்பும் பெருகி வளர்ந்த செய்யி திபுருவி மொவியவர்கள் கணவில், கபீராசனின் சக்கிரவர்த்தி யாகிய முகம்மது முஸ்தபல் முகுத்தார் சல்லவாகு அலைகிவசல்ல மவர்கள் வந்து, தினுங்குநஞ்சாகிய குபிரை யறுக்கொதுக்கிடத் தென் தேசத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னதையும்—அதிலுங்காடல்வழியாகப் போகவேண்டுமென்று சொன்ன அநிஜயங்களையும், விசாலமான இரத்தினகிரீடம் அனிந்திருக்கும் பாண்டிய இராஜனே மே, பேஸ்பிரீத் சண்டைசெய்யச் செய்யி திபுருவி மொவியவர்கள், தய, ஏகி விரைவி வெழுந்தருளியாருங் கருத்தும், ஆகிப இவைகள் யாவும் உறுதியாக எழுதிவந்ததையும், நல்ல விபரமாகச் சொல்லிக்காட்டி, கீர்மிகுதியாகிப படைவீளை பெடுத்துக்கொண்டு செய்யித்திபுருவி மொவியவர்கள் விடத்திற் போகவேண்டுமென்றுந் சொன்னார்.

இவ்விதம், கடலுக் கப்புறத்திலுஞ் செங்கோல் செலுத்துகின்ற தீரவீரத்தை யுடையவருமாய்ப், பிராகாசம் பொருங்கிய நவாத்தின மிழைக்க ஸீடமனிந்திருக்கும் இராஜாதிராஜ வுத்தண்டசத்தகைதன் பருமாய் விளங்கும் அம்பாத்துவா சொன்னசொற்களெல்லாம், குற்றமற்ற பெரிய வீரவரு வெடுத்த அப்பாசென்றுக் திருநாமம் பெற்ற படைத்தலைவரின் செலீக ஸீடத்திற், நிருப்பாற்கடலி ஒண்டாகிய தேவாமிர்தம்வந்து புகுங்கதுபோலே புதந்து, செஞ்சிமென்கிறதடா கத்திற் சென்று, அது, பெரிப் சஂதோஷக் கடலாகிப் பின்னர், வளி மையுள்ள இரண்டொன்மலைகளைப் போலே பிரண்டுபுயங்கன்றுமோங்கிவளர்க் கேற்று.

இவ்விதம், புஜபல பாக்கிரமம் வளர்க்கேற்றிய அப்பாச மந்திரி - தமது மனத்தில், நமக்கு முறையாகப் பெரும்பேறு கிடைப் பதற் காகத்தான் செய்யி திபுருவீ மொவியவர்க் கிடமிருந்து இந்தக் குடிதம் வந்தகென் தெள்ளி, மிருதுவாகிய வாசனை மிதுந்த மல்லிகை, முல்லை, இருவாச்சி, பிச்சி இவ்வகள் முதலிய பலபுட்ப மாலைகளை யணிக்கு விளங்குப்புயங்களையுழையவருமாய், இந்தப்புராணம் பூர்ணம்படியாய் அனேக் திரவியங்களைக் கணக்கிலைந்காமற்கொடுத்து அங்கேஷ்றிக்கொண்டவருமா யுள்ளசெய்யிதிபுருவீம்லைப்பையென் அம் பிரபுடைய மனத்தில் வீற்றிருக்கும், திவிவிப முகம்மது சல்லல் லாகு அலைவு சல்ல மவர்களின் பேராகிய செய்யிதிபுருவீ மொவிய வர்களை மிகவும் போற்றியாழ்த்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

இவ்வித மகிழ்ந்திருந்த அப்பாச மந்திரியானவர் இராஜாதிராஜர் க வொல்லாம் திறைப்பொருள் கொண்டுவெந்து செலுக்கிப் பாதகமல் கூகளில் வீழ்ந்து சாஷ்டாங்கஞ் செய் தெழுந்து பிகவும் புகழ்ந்து, சின்றூர், சிற்கும்போது, யானைகள், குதிரைகள், இதங்கள், அதிகவிமைபொருங்கிய ஈத்த விஸ்கள் முதலிய யாவைவும், அப்பாகமந்திரியிடமாகப் போகும்படி கட்டளைசெய்கிறுந்தார், உடனே பெரியபடைக்கூட்டங்க ஜெமுக்குவந்து கூடின, ஆனந் ஜேகையாகிய படைக் கட்டங்க ஸிவ்வளவென் ஞேர் தொடரையி லட்சகாத முட்சிமைபொருங்கிய படைசைனியங்களையுடைய அம்பாத்துவா வானவர், திக்கையானைகளும் பயந்து கடுநடுங்கத் தக்கவைகளாயக் கொடுத்த சேள்கள் வகைக்கு லட்சமாகவும், அவைகளி னாடா மிவ்வளவென்று மதிச்ச முடியாதவைகளைவு மிருந்தன.

இவ்விதமாக வந்து குழந்த படைகள் யாவையும், இராஜாதிராஜர்கள் யாவரும் ஸ்த்ரி பணியின்ற பாதங்களையுடைய மகுமுத பாத்துஷாஷனாவர் பார்த்து, சீங்கள் யாவரும் வலிமைமிகுந்து சந்தன, கங்க, சந்த, சுகந்த பரிமளாதிகள் திமிர்ந்து ஒங்கி வளர்ந்தேறும் அழுபிய புஜபல பராக்கிரமசாலியான அப்பா சவர்களுடைய சொற் களை போரனுப்பிரமணமேலுந் தவறுது, அவருடனே போகவேண் டிய இடங்களிற்போயிருந்து, அவரென்ன சொல்லுகிறுமோ அதுபோலே நேற்றுக்கடவாமல் நேத்தியாய் நடவடிக்களன்ற ஆக்தும மகிழ்ச் சிபோடினு சொன்னார் - அதுகேட்ட டப்படைஞர் யாவரு மிகுந்த மகிழ்ச்சிகளைண்டவர்களாய்க் கடலைப்போலே கெங்சித்து முழுக்கமாகச் சூழ்ந்தார்கள்.

இவ்வித மகுமுத பாத்துஷா வானவர், தமது படைவீரர்கள் பாவரையு ரொன்று சேர்ச் செய்தபின்னர், குறைவில்லாதவைகளாய் விலைகள் மதிக்க வரிதாடிய வொப்பற் இரத்தினமணி, மற்ற ஆபா னுக்கள் பலவும், மான்போல் மருண்ட பார்வையும், வேலாயுதம் போற் கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடைய கூறுவில்லை கூறுவில்லை கூறுவில்லை அரம்பமார்கள் வாசஞ்செய்யும் சவர்க்கலோகத்து ஹள்ள பிடவைகள் போலுள்ளதாய், வாசனை பரிமளிக்கு மழுகான ப்ளப்ள நிறமுள்ளதான் பட்டுப் பிடவைகளுங் கொடுத்தார் - கொடுத்துப் பனனர், அந்த இராஜரனை மகுமுத பாத்துஷாவானவர், அப்பாசென்னும் படைத் தலைவரப்பார்த்து, அப்பாசே கீர் சல்தான் டெய்யி திபுருவீ மொவியவர்கள் சொல்லுகின்ற சொல்லியது நூலை நிலங்களைக் காக்கும் இராஜர்கள் யாவிலும் தலைமையை யுடையவராய்ப், பில்டிற் சண்டையைக் குற்றமில்லாமற் படரசெய்து கவிமாவைரையை அங்கிலங்களில் வித்தரக நாட்டி மிகுதியாகிய தீனில்லிசலாம் பயிர்வளர்ந்தேறும்படி யாய்க், குரிச் கெல்லாத்தையுங் கருவறுத்து வேரோ டறக்களைந்து தகுதியாகிய பாண்டியனையும் வெட்டிக் கொன்றுபோட்டு, அவனிருந்த சிங்காசனத்தில் ஈல்தான் செய்யிக்கிபுருவீ மொவியவர்க் கிருச்கும்ப டியாய்செய்து, கீட்கொயிய தீனில்லிசலாமர்க்க விழபங்க கொட்டுத் திக்குப் பதிகுறு கோணங்களிலும் நடக்கும்படியாகச் செய்துவிட்டு என்னிடத்தில் வருப.

என்றுசொல்வது தங்கக் காக்கலோடு சொர்னங்கள் யாவையு மெடுத்தெடுத்த வருந்தக்மான சுமைகள்கேப்பது ஆயிர மொட்டகங்

நனி வேற்றி, அதற்குமீது, இருக்குதேசமுதலிப் பூங்களிலுள்ள விலை யுரித்த அழகான குதிகாக வணக்கங்களும், நின்றிருக்கும் வெற்றிக் கொடுக்காதும், முத்துக் குஞ்சங்கள் கட்டப் பிரகாசமுற் றிலக்குஞ்சு குடைகளும், மற்ற விருதினங்களாகிய கவரி, வெண்சாமங், பிலிக் குஞ்சம், சிற்றுவள்டப்பம், போவவட்டமுதலிப் பதிப்பு ஸ்டாங்காத் எடிப்புள்ளவைகளும், கணக்கில்லடங்காத் ஸ்டாங்கங்களும், பேரிகா, கிண்ணா, தம்பூரு, கிண்ணாம், வீரனமுதலிப் வாத்தியங்களும், வாள், வேல், சொட்டை, பட்டையம், அம்பு, வில முதலிய கணக்கி லடங் ராத்துயுதங்களும், இன்னும், படைக்கு வேண்டுமான மற்ற அன்றா கள் யாவு மிகவும் பெருப்பமாகக் கொடுத்து, மலைபோன்ற புஜங்கள் குரிக்கும்படியான விபசரணை வார்த்தைகளும் பேசுப் பின்னர்.

மனுது பாத்துவர்வார்ஜனர் எங்கும் விபாதித்திருக்கு முதற் காரணங்களும், வள்ளுயிக்கல்லாம் வஸ்வமையுள்ளவனுகவும் விளங்கும் அவ்வாகுத் தழுவாவி எருட்டங்கிப் பெய்வி திபுஞ்சூரி மொவிய வர்க் எறியவேண்டுமென்று அப்பாசவர்களோடு படைக்கட்டமும் அகற்காக வேண்டிய காரகாரிக்கைகளும், பணத்தொகைகளும் மனுப் பியிருக்கிற திறமையுடும், ஒழுங்கொடும் உரிமையாடும், விபர விடப்பாக வெதுநி வடிக்கு முதக்கிறதுவைத்துக்கொண்டு—மௌக்கு நூயகபகுதியாகிய செய்யி திபுஞ்சூரிமாவி யவர்களாலே யலுப்பப்பட்டுக்கொ போயிருக்கும் சந்தனகிரிவெண்ணு மலைபோன்ற தோட்டனையு கூடா இரண்டு ஆதாக்கீடு மா இன்பமாகத் தமக்கு முன்னால் வர வழைக்குதலைவத்து, அகடுக நடந்தலை யாவையுக் கொடையாகச் சொல்ல யவர்களுக்கு வெளுமதியாக வல்திராபாள பூஷனாக்களுக்கொ இச்துநிதி தாவில்லுதி முந்திரிக்கு வைத்திருந்த கூகித்தைத்து மஹர்க் கிடத்திலேபேருக்குத்துப் பாண்டியன்செய்க்கொள்ள எழுந்தருளி மாகிய சேளை கைவியங்களுக்கு அதிபதியாகிப் பிப்பாசெண்பவரோ டு போகும்படிக்கு மணப்பிழக்கியோடு நல்லிடையருளிச்செம்து கீங்கள், விசெராக்கிரமங்களெல்லாம் பொருந்தி யோகுருவங் கொண்டு மா ஜட்டருபயாய்ப் பிறந்திருக்கு மகுமது பாத்துநாவாவர் சிம்மா சுளத்தில் வீற்றிருக்கார்.

பின்னா, இப்படித்துங்கள் தவிர கிடத் தமன், ஓம், அழகே புக்கு, சேலத்துட்டியான செல்வீகம்பொருந்துப் பைத்துல் முகக்

தீசு, ஹபஷா ஆகிய, இத்தேசங்களிலுமிருந்து ரூம்ராச்சியத்தில் வந்திருக்கு முசிலிகானவர்களி வணமம் போக்கு மிக்க பிஸபி இருக்கு விருப்பங்கொண்டு, அழகிய படையாயுதங்களோடும், தளங்களோடும் எழுந்துவங்த ரூம்படைகளோடு கலந்தர்கள்—இவர்களை பெல்லாம் பார்த்து, இராஜாதிராஜாவை ரூம்பாத்துவா வானவர் மனமகிழ்ச்சு பிரொஜெக்டை. கொடுத்தபோது, பாத்துவாவுடைய வீரகழலனின் தொளிரும் பாதகாமராயிற் மூராலீயனின் து பிரகாசிக்கும் புஜங்களை புடைய கத்த வீரியக்களேல்லாம் பணிந்தெழுந்து, சந்துருக்க என்ன கர்கள்வந்து தங்கள் குற்றங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு போகும்பொருட்டுக் கிடையாகக் கிடக்கும் தெருவிதிப் பிடியாகிப் புழுத்த ஆயுதங்கள் பிரகாசிக்க நடந்து ஊருக்குப் புறத்திலருகினுர்கள், ஆகி,

பூலோக சுவர்க்கமரை திருமதினமா சௌகங்கை நோக்கி பப்பா சென்றும் தளவுகியானவர், வெண்புள்ளிக் தேமந்படர்த்த முகமூழ் முறம்போன்ற செயியும், உரல்போன்ற கால்களும் பொருந்தி நீண்ட குதிக்கையினால் மேகத்தை பெட்டிப்பிடுக்கு அதிலுள்ள நீராய்வினி ந்து, அதலகுதலன்றுசெய்ய மலைக்கொப்பாகிப் பின்னைய வானமுகடதி ரும்படியாய்க் கதறிச் சப்திக்க நடாத்தினார்— பால்வம், மேலேபோட்டிருக்கும் கலீதாவேலை செய்த மகற் குலகளிற் சாஞ் சரமாக அணிந்திருக்கும் இரத்தினமனிகளின் பிரகாசத்திற்கு, காமியையில்லை யென்று ஆயிரங்களைங்களையுடைய குரியப்பிரகாசந் தனியானதென்ற சொல்லத்தக்கதயாற் இவ்வக்க, குளிர்த்த மேகத்தையிடுக்குதுப் பின் விரிப்பின்னி யடிக்கும் நீண்ட கொடுக்களைக் கிழு தநிலே மணிமழை பொழுவத்; குளிர்த்த மனததோழுள்ள குதிலரகள் கட்டி விழுக்கு சின்ற தோக்குட்டங்கள் விரைவாகச் சென்றன.

இன்னும், திக்குபாளைக் காலாகவு தங்களின்து, வட்டவாய்க் கண்ணத்தினும் குளங்களின் மடையை யுடைத்துக்கொண்டு சிரோடு வதுபோலே மதசலத்தை பொழுக்கிக் கதறிட மலைகளுந்துரைக் கால்களைப் பெயர்க்குச், கடுமெநருப்பைக் கொட்டவதுபோல் வாய்களை துமிக், கணக்காரூநி, கழிவெலன்று அக்கினி யாவிப் பறங்கக் குளி வைக் கூட்டங்கள் நடந்தன—இன்றும், அனோகக் குதிலரகள் சுத்து குக்க எனின்திருக்கு மகுடக்கட்டங்க எதிர்ச்சியோடு கொதிப்புள்ள கூடு யுடையும்படியாய்க் காற் குளம் காலை விட்டுத்தீரின்து களைத்துச்

சப்திக்கின்ற தன்மை யெத்தன்மையிவனில், அழகிய இரத்தினங்களை வைத்து அவைகள் மேதுமை யுண்டாகக் குடையும் சுக்கரச் சாலை போல் கண்டொண்டு வானந்திற் பறக்கும் பறவைக் கொத்தி ஞாதன.

இன்னுஞ், சிலசுத்த வீரியர்கள் வெவ்வியகோபமும், விரமுமோ ருவாக விளங்கித் தோற்றிய தன்மையாய் அவர்களுடைய கணகள் சேவன்து அங்கினிச் சூலையெழும்பப்புஜங்களிற்பல ஆபரணத்தினங்களை ந்து, அம்பு, அம்பாக்குடு, வில்லு முதலிய பல ஆயுதங்களையுடவில் விரித்த சுமந்துகொண்டு நடந்தார்கள்—இன்னும் மேகமண்டலத்தை முட்டோன்ற பூஞ்சோலைகள் போலே வெற்றிக்கொடிக் கூட்டங்களும் வாளத்தைத் தொடுகின்ற நீண்டகாலுள்ள குடைக் கூட்டங்களும் பாலை, சுருட்டிலிப்பத்தோல்வெள்ளையைச்சுருட்டியதிக்குறகட்டுப்பால் வீரியத் தவரி வெண்டரமாங்களுஞ், சத்துருக்கள் கண்டவுடனே மாங்களைக்கழும் திடிலுங்கொள்ளும்படியான மற்ற விருதினங்களும் அதிகரித்த நேரமுக்கு.

இன்னும், பீபிரிசு பங்கை, தமிழ்கு, முரை பெரியதம்பட்டம், நோக்குதைசுப்பாருகிய முருகுதை தன்றுமூட, சொல்லுகின்றதுக்காக திண்டிமும், இருந்திருமிகள்து கால்வை சுருங்கியிருக்குமுடிக்கை இவைகள் முதலியபலமேவாதத்திப்பங்களுங்கடலானது, அவ்விடத்தில்வந்து இரைந்து சப்திக்குகின்றதுபோல் இரைந்துசப்திக்க—இன்னும், தாஸை, சச்சரி, பெருஷ்துமல்லுக்கவிய ஒதுங்குமல்லவைக்களைபலவும், தனிவில்லைத் தூரி, கைஷனி தாளியொத்துகள் யாவும் பொருங்கடோகக் கெய்கின்ற இசைபோரே முதலிகள், இகற் கிணறுகளுடெமென் றிவ்வு வகுந்திற் யார் சொல்லுவார்கள், யாருஞ் சொல்லார்கள்—இன்னும், அம்பினங்களும், அவைகளை வைக்குகின்ற தாணிகளும், வெவ்வியசில்லினங்களும், வேல்களும், வரள்களும், பெரியசுவாங்களும், சங்கடைக்குப் பொருங்குதலானமுசன்டாட்டத்தைக்கொள்ளிட்டிருக்குத்தன் டாயுதங்களும், கையிற் பிடிக்கும் குறுந்தடிகளும், இடைக்கட்டிற்கேர்த்துக் கட்டுக் குற்றும் குற்றும் வர்த்தனும், பெரிய கற்களைவித்துச் சமூட்டியெறியுகின்ற விளைகளும், சக்கராயுதங்களும், கேட்கங்களும், இன்னுமற்ற மாயுகங்களைவும் கெஞ்சு வொன்றுக்கொள் மூராஞ்சிகெருப்புண்டிடுமிப் பிரகாசியிப் படைகள் உடந்தன.

இன்னும், பிரகாசக் கதிரோறிக்குகின்றதாயும் விலைமதிக்கக் கூடாதாயுமள்ள இரத்தின மனிக எழுத்திப் பேர்களும், மும்மதக்கீர்யிடப் பாளைக்கட்டங்களுடு, சொல்லுகின்ற மஸ்லகம், மழுரம், சாம்வாடு, மனம் இவ்வெங்கதிகளைப்பட குகிரைகளும் நடக்கும்விஷயி குற் கால்களின் மிதியில் பூமியில் கிணறு மெழும்புஞ்சு சிமானதெழுந் துபோய்க் கரியமேகங்களைமுடியவைகளினீரா வறமுச்செய்து, அதன் ட ஆராசங்கைப்பெயுஞ்சேறுசெய்துவிட்டது இவ்விதம், கீண்டகடல் போன்ற படையானது நடந்துமெச்சல்லும் பூமியிடக்களெல்லாம் பெயர்த்துவிட பொடியாக வேறுபடும்படியாயும், அழுகுற் றிலங்குஞ் செங் நெற்காய்த்துக் குலைகளைச் சாய்த்துக்கீட்டிகும் வளம்பொருட்கியமநுதிலிங்களையும் நல்லமலைகளின்கிருங்கியவேடுதுறவர்கூட்டங்களுடு மிருக்கு மிடமாகிய முஸ்லீகினங்களையும், கானற்பறக்குருஞ்சுகிழையுமாய் வேட்குடியிருப்புமாயுள்ள பாலைகினங்களையும் கடந்துபண்டால் வித்து அழிய திருமதினை நகரத்திற்குப் பலாபலன்களைப்பெற்றுக்கொண்டாலும்தது—யந்து.

குளிந்த யேகங்களால் தடைகிட்கும்பூங்காவுகள் குழப்பெற ந திருமதினமா நகரத்திற் சேர்ந்து, நெறுகம் அலைகிள்லாமவர்கள் முஹம்பிரஸ்தத்திருப்பக்குநான்குமிரம் கமோக்களென்னுங் தீர்க்க தரிசிக்கும் ஒப்பற்ற இராஜ காய்சமாகவந்து கோற்றியதாஜால்லன் பிரச முசம்மது நகுல்சல்லல்லாகு அலைக்வசல்லமவர்களைத்துக்கியிருக்கும் (நவூவென்னும்) சமாதிச் சன்னிதான்திலைப்போதுமுன் டாத மனமகிழ்ச்சியோடும்புகுந்து அங்போடுத் தெரிசனைசெய்து, ஆனந்த பாஷ்கர இன்பங்க்தோடும் ஏழுதியம் பிரதட்சணங்குசற்றியந்து யாவரும் ஆச்சிரியக்கொள்ளத்தக்க பிரகாசக் கதிரோற்கரும்தூர்த்தின மனி பதித்தொளிக்கும் வாசிவில் வந்துவின்று மதுவேதமாகிட்டும் ஆணி வின்பயாக முதலி வேலாதுகின்ற பாத்திரமாவென்றும்திருமத்து நெதயும் அகலேயுக்கைக்க இருலாசென்றும், குல்குவள்ளகு குற்ற நைதயும் ஒதிமுடித்துத் தூழுவோதிப், பின்னர், மல்லாவைவிட்டும் நீங்கிப் படைகள் குழுத்தனபதியாகிய அப்பாசேஷன்பவர்வெளியில்லாந்தாரா—வந்தபோது.

முன்னர் திருமதினமா நகரத்திலிருந்து செய்வி திப்புருவீ மேச வியவர்கள், மூம் பரக்குவாயுக்குக் கடிக்கும்முதிக்கொடுத்துக்கூட்டப்படிய

தூந்தர்களின்டேபேர்க்குரும், பண்டக்காந்தத்தாகியது/பாசவர்களிடத்தில் விட்டபெற்றுக்கொண்டு மிகுவிரைவாக நடந்துவாக துசெய்விதிபுருஷ மொலி யவர்களைக் கண்டுஅவர்களின் பொற்பாத கமலங்களிற் காஷ்டாங்கஞ்செட்டார்கள்—இவ்விதம்சாஸ்டாங்கஞ்செய்ததுஅர்களின்டு பேர்க்குருமெழுக் துமகாறுகபுமியிழைத்து—னேரைகட்டிவாய்பொத்தி நூரிடக்கில்கிண்று கொண்டு ஒலியவர்களுக்குக்கூலாம் சொல்லிமுனை மவர்கள் அம்பாத்துஞ்சாவுக்குக் காகிதமெழுதிக்கொடுத்ததைத்தாங்க விருவருக்கொண்டுகொடு, மலைமுதலீய விட்டங்களைக்கடந்தது ஹம்கார்த்தி நகுப்போனதும் அக்கடிதந்தை ஹம்பாத்துஞ்சாவுக்குக்கொடுத்ததும் அதையாற்றுத்துச் செப்திகளைக்குறிப்பாகப்பார்த்தாராப்தல்செய் து மாண்புகிறத்தும் அமுதபொருந்திய பலாத்தாரமுற்றிருக்கும்புஜா கூரிக்குதல், பின்னர், நான் எனுக்கீசனைசனியங்களோடு கட்டுத்து விரும் வீரபாக்கிரமத்தைத் துகித்துப்பேசும் அப்பாகிளன் முடிபேயருந்தப் பலாக்கருத்தையுப்பின்றும்.

அவர்கள் யாவரும் திருமதினமாகசாரத்தி னிடமாகவாந்து அழுகிப்பாக மும்மது சல்லவ்லாகு அவைகிவசல்ல மவர்களின் திருச்சங்கிதிய கிப நவுவிலிதுவள்ளாலே சென்ற ஒப்பற்ற பிரதட்சனாம் வங்கதும், பின்னால், அவர்கள் யாவுரும், அல்லாகுக் கதூலானவையும், அவன்றுதர் முகமுது சல்லவ்லாகு அவைகிவசல்ல மவர்களையும் புச்சுது பாத்தியா தறுதோதினதும், பின்னர், நவுவானவைக்குடும்சீக்கி வளைவைக்கப்பான உயுக்க விருதுகளைப் பட்கா; டங்கா, எங்காளம், முரசமுதலீய மேளாச்சுப்த முழங்கவந்ததும—வந்து, அந்தத் தள்ளாத்தாகிய அப்பாசென்பவர் தமது பண்டகள் யானவை மோசிடக்கிலிருக்கும்பூசி செய்துவிட்டு ஒழுங்குபோலே இங்கே தேவீர் தங்களிடத்திற்கு வர இருக்கின்றுவென்பதுஞ் சொல்லிப் பின்னர், மிகுஞ்சிறப்புற் றிருக்கும் அம்பாத்துஞ்சா சொன்னவொற்க னினவகளென்று சொல்லி யவர் கொடுத்த கடிதாளையுமெடுத்துக்கொடுத்தார்கள் கொடுத்தபோது.

மேளாம்பாத்துக்கெல்லா மேளாம்பாம் பொருக்கிய வொப்பற்ற அல்லாகுத்தாலுவாயிலெலியாமீய செய்திபுருஷமொலியவர்கள் இந்தோகிராஜ கெம்பிரா ஏக்கண்ட... வயிராக்கிய சித்தபரிசூரண புருஷாகிய அம்பாத்துஞ்சா அனுப்பிய ஒப்பற்ற கடிதாகி மூஷ்கிரையை ஸிக்க வா

சித்துச் செய்திகள் யானவும் பாக்க தோரங் அணர்க்கு சரீரமாதிக்க மூலம் புளக்குமந்து, அக்கடிதக் கொண்டுவந்த நூதங்கள் பேரில் மிகவும் மன்பாகிச்சார்த்தசத்துணவார்த்தைகள் பற்பலபேசியவர்களுக்குடைவன் டிய மட்டும் பொற்பொருள் துணிமணி பற்பலபெறுமதி கொடுத்து மன சக்தோழமாகவீற்றிருந்தார்கள்.

இவ்விதம், சற்பக்தகுணவைபொப்பாகங்கும்யெளியோர்களுக்கெப் போதும் போற்பொருள் முகவிய பற்பல பொருள்களைச் செப்பரிதா எதுப்புவாகிப் பற்பில் ஆலமினென்னுடையாப்பற்றாஜ்ஞடவளைஷாடிக், கொடைகொடுக்கும் கிர்த்திப்பிரபஸ்ய கேத்தைபொருங்திப்புதிசய்பிதகு மதைனாலும் திருநாமல்பெற்ற குருநாதவர்கள் செப்தவுக்கள்யானு மீராக்ருகுவர்களுடைத்து மாறு—ஆலை உக்கொண்டு வந்ததுபோல் வந்த சக்தியாகிப் செப்பி கிபுருவீவாலியவர்களை எநிப்பதாதுவா சிய புபங்குரிஸ்தூ மனங்கிழ்ச்சிக்காண் குருக்குப்போது, அப்பாலோம் அர் தளபதியரனவ ரோப்பற்றவேர் பூஞ்சோலையினிடத்தி விறங்கி பிருக்க நினைவுகொண்டார்—கினைவுகொண்டு—சுத்தமரம், சந்தனமரம், குங்குமமரம், பலாமரம், வாழைமரம், மாமாம், ஹ்வித அக்கிமரம், சிச வங்கதிரமுள்ள சண்பகமரம், கழுகமரம், நாரத்துதமரம், வேங்கைமரம் தென்னிமரம். புள்ளைமரம், வளாமரனகோங்குமரம், அடோகமரம் அனிச காசமரம், பாலைமரம், நெல்லிமரம் இவைகளோடு, மல்லிகை, முள்ளை இருவாச்சி, பிச்சி, செவ்வங்கி முதலிய மற்ற மரங்களுக்கு செடிகொட்டிகளும் அடங்குது ஏராக்கிய கோலைபொன்று.

சொர்க்கலோசத்திலிருந்து கல்லடிப்பங்கள், காய்கள், கணிகள், வளமாகவின்த நிழலினவகள்பொருக்கிசெல்லவீமாணவோர் சோலையானது, தேவாமி: தம் போன்ற வாசனையாகிய தாய்க்கை தட்டகத் தோடும் அழுகைக்கூட்டுக்கொண்டு யாதொருக்கறமுமில்லாமலவுகிட க்கில் வங்கிருப்பதோலிகிருக்கக்கண்டு அதிகுறவேள் போனார்—இவ்விதம்போன, நளக்கத்தான் அப்பாசேன்னுஞ் சுத்தவிரியர். இச்தனுக்குக்கண்டு கொள்ளக்கிடைபாத வளக்களைப்பல்வாங்கள் மனத்திற் பொருங்திய மகிழ்ச்சியின்மூருக்குக்கும் அளவின்றிப்பெறுகி அழுகைவெற்றிவைக்க தொன்னாக்கு கேள்விக்கானியத்திரங்களோடும் ஆச்சரியமாய்க் கேள்விக் குசியிருக்கும் களப்பஸ்தாரிவரசுகை மனக்கத்து மேற்ப்போன வாசனைதியையிட்டுக் கீழ்நங்கனார்.

அகின்பிள்ளர், தேர்களின் பேரிலும் யானைகளின் பேரிலும், குதிரைகளில் பேரிலும் இன்பமாக ஏறிக்கொண்டபோன சுத்தவீசர்கள் யாவரும் தங்களதங்கள் வாசஞ்சிதீசை விடகே இறிச்சினார்கள் இறக்கி—அங்கே பொழுங்காகச் சப்தத்தையுடைய கட்சீய்போல் விரிவாகக் கட்டார்க்க எடுத்த லாயபங்கள் செப்து மிகவும் பெருப்புமாயுள்ள ஏறுவாகனுதிகள் யானையும் அணி பணியாகக் கட்டி அர்கள்.

அகின்பிள்ளர், பஸபல வீதிகளும் மொழுங்காகச் செப்து, அவை விற் கடை வீதிகளும் மேத்துத்தி இல்லிவ் விடங்களில் இவ்வில்லிசுமாய் சாமக்கிரியைகள் வாவக்க வேண்டுமென்றும் இவ்வில்லிவ் விடங்களிற் கூலிலர்க் கிருக்க வேண்டுமென்றும், இல்லிவ் விடங்களில் பஸபலுக்க விருந்க வேண்டுமென்றும் கேமிக்கூப்ப பஸடலிடுகள் யாவுடுதிச்சுதின்னா, சுத்தாகுக்களென்ற யானைகளெங்கே மிருக்கின் நாலெவன் ரூராயுஞ் சிக்கேற்றிற் கொப்பாகிய அப்பாசென்றுக் களைக்காத்தர், செப்பி திபுருவி மொவியவர்களிடத்தில் வராட்டக்கொண்டு, சிறப்புவிளையுங் குறைவிக்குலத் தலைவர்களிற் சிலையும், செழுமையெபாருந்திய கைகளிற் கோர்வில்லாது வாட்பிழச்திருக்குங் திறத்த அறபிக்குலத் தலைவர்களிற் சிலையும்.

திரட்டி யவர்களோடும் நீங்கள் யாவருமென்னுடனே வாருங்க என்றுசொல்லி யவர்களை யலமுக்குக்கொண்டு இரண்முாசன் கணக்களென்று மூழ்ச்சிடப்படுகாகச் கதிரைற்கும் சேரடனையுள்ள தமது குதிரையின்பேரில் காவாகிக் தாம் தெரிந்து கூட்டிக்கொண்டதைத் தவிர்க்கன் யாவரும் பக்கங்களிற் குழுந்தவர இராஜாவீதியில் விடமாக சுடந்து கல்தான் செப்பி திபுருவி மொவியவர்க் கிருங்கு மாளிகையிற் போய், இரத்தினம் பதித்தொனிநுச் கம்பைக் கபாடம் போட்டிருக்குவின்ற வாயிலி விடமாகவந்து துதிரைபூஷிட்டுக் கீழிறங்கி அர்கள்—இறக்கி.

வாயிற் காப்பவர்களை விளைக்கொண் வீன்னேபுகுங் தோசிடக் தில் கிந்தகும்போ தங்கே, நம்பிகொயக முகம்மது சல்லவாகு விளைகை சல்லமவர்களின் போன்றாகிப் செப்பி திபுருவி ஜோசி யல்களின் சிறப்பான முகதாமனானைய யலப்பாக சேசத்தோடுக் கெரிகிறது (அவ்

வளரமு அலைக்கும்) என்றயில்வாசிப சலங்மிசோல்லினார், அதற்குச் செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்கள் (வழிலீக்கஸ்ஸலாம்) என்று அவர்களிடம் ஜவாபுக்கூல்லி யவருடைய மார்போடுதங்களுடைய மர்பழுக் கும்பத்யா ஏறதக்கட்டிக் கிருபை கீங்காததாய் மனத் தன்புபோலே ஈடுபோடு கூசேர்க்குத் தழுவி யாவிக்கண்டு செய்தார்கள்.

இவ்விதம், செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்கள் அப்பாசிசன்னுந் தளபதியைக் கட்டிக் கழுவி யாவிக்கண்டு செப்பத பின்னர் தங்களுக்கு குகி விருக்கவைத்து கன்னமயான வபசாணவார்த்தைக் கணேங்கம் பேசி, அவரோடும் வந்த கூட்டத்தார்களையு முபசரித்த பின்னர் தஞ்சாவூர்த்தான அப்பாசென்பவர், ஹம் ரேசத்தில் வழங்கினால் தெங்கே கும் பிரபல்யமாக அசாட்சிசெப்பியும் இராஜாதி ராஜாவும் மகுழுது, பாத்துஷாஅவர்கள் குந்றமநச்சிசெப்பு புதியவையிலீக் கேள்வி வித்தும், சத்துருக்களிடத்தில்லுமுழுவெற்றிகொள்ளுந் கேள்விசெனியங்களோடு தாம்வரும் வரலாற்றின் கைட்சிபையும்— பகுக்க ரோபதிரத்தோடு, சத்துருக்களை வெட்டி ஹதமசெப்பியுஞ்சீணபோர்களுக்கும் மற்றச் செலவுக்கு மாரவேண்டித் தங்கள்காக்கள் முதலிய பலரிதித்தின் ஆபிரமோட்டதையில் அவைகள் சுமக்கும் பாகேயீற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதையும் சொன்னார்.

இவ்விதம், அப்பாசென்னு மொப்பற்ற தளகர்த்தா சொன்ன சொற்கள்யாவையும், கவயதமெல்லாம் புதும் ஐபமற்ற துப்பமனத் தையைடைய செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்கள் கேட்டு உடலை மதிக்க முங் குளிர்த்து, அன்பு மீறி யானந்த பாங்காமாய் அவ் வப்பா சென்னார் தளகர்த்தாப் பார்த்து, இப்போது சீர் கூண்முதலருள்ள ஆபிரம் ஒட்டகைகளில் அவைகள்கைக்குப்பாக்கவேண்டிலெந்த பொற் சாசமுதலிப் பணிநிதிகள் யாவையுங் குற்றக்கள் யாதுமில்லாத வும் மிடத்திலேயே வைத்துக் கொள்ளுஞ், சீரே ரேணகள் யாவையு மின்பமாகப் பாதுகாக்கும் படைத்தலைவராக இருந்தாலோவிட வீழ கிழங்கம் யாதலாற் றவுகிப்பாயும் குதிகைப் பதாதிக்கொடு மிகக் காரும் குத்துபாற் தொழுதுவிட்டுப் பிரயாணாவோமென்ற சொல் விடப், பின்னர், முத்துமாலைக்கோடு பலபல கைகவைக்கள், முறையான வல்திரங்களிலைவுகிற திலவற்றைத் தங்கள் கண்கிடத்தி விருந்தெடுத்து முசுலர்க்கி போடும் வெகுமதியாய்க் கொடுத்தார்கள். சொடுத்துப் பின்னர்,

அவரைச் சூழ்த்துவந்த தலைவர்கள் யாவர்க்கும் நல்லன்ற பட்டிவல்திருக்கனும், பளபளப்பாகிப் பொற்காசுக்கனும், இரத்தினு பானுகின்ற மகா சங்கோத்யாகக்கொடுத்துத், தாம்பளைங்களில் வெற்றிலை பாக்கு விவுங்கம் தக்கோலம் ஏலமுதலியபளவுகளும், கிண்ணங்களிற் கந்தன கந்த நாந்த சுகந்த பரிமளாதிகளு மெடுத்துவந்து கொடுத் துச் சங்கை மரியாதைகள் மிகவுஞ்செய்து பின்னர், தளகர்த்தாகிப் அப்பாசென்பவரைப் பார்த்து சீரிருக்குகின்ற விடுதியிற்போய் இன் கிதமாகச் சிங்கம்போலே தங்கியிருப்பன்று சொன்னார்கள்—இவ்விடம், சந்தன முதலிய மணங்கள் திமிர்க்கு மலைபோ லோகி வளர்ச்சிருக்குக் கோட்ட களையுடையவர்களான செய்யி தகுமதென்றும் நாய் சர் செய்யுக் கலுக்குத் திரிக்காமணியாக வங்துகித்த கர்த்தான் கத்தாசைதான்ய செய்யி திருப்புறை மொலிபவர்க் குத்திரவு செப்த தாற், நந்திராதிபர்களுக்கு பதிபதிபாகிப் அப்பாசென்னபுந் தளகர்த்தர் மகுந்த மண மகிழ்ச்சியோடு மெழுந்தருளியாகிச் செய்யி நிபுறு உரீ மொலியவர்களுக்குச் சமாம்சொல்லிக்கொண்டு நம்மோடு வந்த கேளையர்கள் குழுந்தை நடத்துவங்கு பூங்காவி விஸ்பமாக இருக்காத் திருவாக்கருள் சுருக்க முற்றிற்று.

இக்குறிக்குத்தம்கா.

சமர்யாத்திரைச் சுருக்கம்,

கலைக்குத்தம்.

அமர் போற்ற மகுமதின் போனு
திமிர மான குபிர்நிங்கச் செய்பரி
நமர்க் குத நிபுறுத்திம் நல்லெலை
நமரின் யாத்தோச் சரிதம் புக்குவாம்.

இதன்பொருள்.

ஏ வானவர்கள்புகழும் அருமதென்னும் திருநாமத்தை புதைய முகம்மது சல்லவர்கு அகிலீல சல்ல மாலியவர்களின்போராகுமாய்க், குபிரென்னும் பிரூனினிங்க்செய்யுஞ் குபியன்போன்றவர்களுமாய், சமக்கு நாயகருமாய் விளக்கும் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் சண்டைப் பிரபாணஞ்செய்த சர்ந் திரத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

சரித்திரவசனம்.

சகலபுவன ரட்சகனுகிய அல்லாருஷ் தறுலாவின் கிருபானுகூலம் பொருந்திய செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள், முதலி லல்லாருஷ் தறுலாவின் கெனியில்லின்றுமோர் முந்தாக விதித்துப் பின்னர் நபிமார் களுக்கெல்லா முதல்நபியாகவந்த மருத்துவன்னும் பெயருள்ளமுகம் மது சல்லவர்கு அகிலீல சல்ல மால்களுடையதரயும், மேகமண்டலத்தைத்தொட்ட வளர்ந்துநின்ட மதின்சுத்தய்க்கூட்டதயும் விஶங்குந் தங்கப் பிரகாசமான விட்டினிடமாகப் போய்த்-தங்களுக் கேவற் பணில்லை செய்பவர்களை வழுமைபோ வழைத்து, அவர்களோடும் நாலீயதீன மிர்தத் திருமதினமா நகரத்திலிருந்து மகா விஶோவாகப் படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சுந்தருக்கள்போ ஸ்டர்க்கேதறிப் பின் ரீந்தெய்யப் போகப்படு மென்றுகொள்ளி வோப்பற்ற இசையுள்ள படைமுரசை பெடுத்துக் கொண்டபோய் ஓவ்விடத்திலும் மடியுங்கள் என்று ஆக்கிரா பித்தார்கள்.

இவ்விதம், செய்யி திபுருஷி மொலியவர்களை சொல்லக்கேட்டுடனே அவ் வேவலோர்கள், விழேநுதமாக முசமடிக்கும் வீர பராக்கிரமத்தையுடையவ னிடந்திந்போய்ச் சொன்னார்கள்—அப்போ துடனே யம்முரச மடிப்பவன்மார்பி னிடத்திற் சுந்தனமணிக்கு, வென்கடம்பமாலை தரித்துப் பின்னர், முசமேற்றும் யானைக்கு அதன்கழுத்தமுதலிய இடங்களில் வாசனைமிகுந்த பஸ்துட்பமாலைகள் குட்டியந்த யானையின் முதுவின்பெரில் வீரமுரசைபெடுத் தேந்தறிக் கன தியாகப் பொன் மலையின்மே நேறவதுபோலே வேண்டிய சேகாங்களோடு முசமடிப்பவனேற் மருந்து செங்கந் இரண்டு கூதயிற் பிழித் திருக்கும் குணிழல்லும் வளைக்க கோல்கொண்டு சடகூப்போல் பெருக்கிருக்கும் தினவர்களெல்லாம் வாழிவாழி யேன்றுகொல்லி, யத்தேநுடி.

நாளை வருகிற வெள்ளிக் கிழமை குத்துபாவுக்குப் பின்னர் அல்லாதுத் தலூலாவுடைய அருட்டங்கி நம்மையில்லாம் ஆட்சிசெய்ய வந்த ரட்சகாபை செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் நமக்கு மீட்டியுண்டாக, இக்லாம் வளர்க், சுத்தருக்கன் சாவப் படைநடாத்தப் போக்குற்கள், அதனை இத் திருமதினமா காரத்தி வீருக்கும் பிறவிக் ளான் குழியின் மூக்கிலிமகன் பாவருந் தகுதியாக அறியுங்கள்—ஆனால், படைக என்முத்தருளியாகிற தெவரிடத்திற் செனிற், கீழ்த்திசையி விருங்கும் பாண்டியனென்னும் இராஜன்பேரிலா பிருங்குமென்று அத் திருமதினமா காரினுள்ள தெருவிதிக என்கும் போய்ப்போய் இன் பமான வாக்கிபங்கள்பேசிக் கடல்முழுக்கமபோலே பேரினக்கையைடி த்தமுழுக்கீச் சொன்னான். அதுகேட்டு, வாசனை பரிமளிக்குங் குங் குமூப் பூமாலை யகிக். தூத்திருக்குஞ் தோடக்கீருடைய சுத்தவிராக் கெல்லா மெத்தவு முத்திமென்று சித்தமகிழ்ந்து சந்தோஷமா அடகள்.

கந்தோஷமாகி யவர்கள்யாவருங்கூடிய பேசிக்கொண்டதுமாதோ னில், மகுபுரதக்கு மியற் பெயரையிடைய முகம்மது முஸ்தபல் முகுத்தார் சங்லவ்ல் நூ அலைவெ சல்ல மவர்கள், செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களின் கணவில்வந்து தெரிசனையாகி, வலுத்துக் காசமாகிய குரிணமாய்த்து ஹத்து செய் எழுந்தருளி பாகுமென்று அந்தக்குச் சொன்னதொருகன் பாவையு மவர்கள், சுகைபொருங்திய ஹம் பாத் தாவாயுக் கெழுதியதுப்புக காகிதத்தை, யவர் வாகிந் துணர்க்குது பல படைகளை பதுப்பவேண்டுமென்று பெரிதாக போதித்துங்—இன் வாக்கொண்ட தோரீருடைய அப்பாசன்னும் விரஹாத தலைமை பாக்கி, யவரோடுங் கணக்கி வடங்காத சேலைகளியக்களை யழுப்பினாதால், அந்தச் சேலைகளையியங்கள் கட்டானது தள்ளினில்லையிட்டு மெழுந்துவந்ததுபோல் முறையோடும் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர் களின் பாததாமனையில் வந்து கேரங் திருப்பதிடு வரைகள் மேறுவாத்திறுதுங் கிர்த்திபராக நூறுகள்ற இராஜ ராகினு.

அதுவுந்தவர், மேகங் குடையிடவோப் பெற்ற முகம்மதுகிய கல்லவ்ல் நூ அலைவெகல்ல மவர்களி ஜழுகிய பாததாமனையுக் கலை விற்கங்கட்ட வசீனலாகிய செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களோடு கைக்கு கிள யாக்கிபங்களைப் பேசிக் கொல்லுகின்ற பலாபலன் பெருது

மேன்மையுங் இடைக்கப் பெற்றுர், இன்னு மலருடைய பேறை வாள லோகமும், பூலோகமும்வாழக்கதவு மாயின—ஆகலால், நாமும் செப்பி திபுருஷீயோவியவர்களுடையபராததாமலையைப்பக்குவுமாகக்கண் யெர்ந்த பஸாபலன் பெறவேண்டும், அதற்காக யாகுநு மொரோசேக்கு மாகப் போவோமென்று சொல்லிச் சுட்டோவுக் கூரன்டுவர்களாய்த் தில் சுத்தவீரியர்கள் வாகனுதிகளி வேறிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்னுஞ்சில் தகுதியான பெரியோர்கள், தங்கள் மனத்தில் கானைப்பினம் சண்டைக்குப் பிரயாணமென்று முரசமடித்துத் தெரிவித் திருக்கிண்றவைம்பால், ஆனங்கள்மாந்திரம் பெரிதாகக் கூடிடவருங் கிச் சங்கதியாகப் போவார்கள், ஆந்தேரம் வாவிப்பாகிய செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்களின் பாதகாமலையைக் கண்டுகொள்ள அரிதா பிருக்கு மாதலால், இன்றையதினேமே பூர்களிடம்போய்ப் பேசவே என்றியலைகளைப் பேசிக்கொண்டு வருவேயுமென்று போதித்து வந்தார்கள்—இன்னுஞ்சில் தெளித்தமேலோகள், வள்ளலாகிய முகம்மது நபி சல்லல்லாகு அலைகில் சல்லமவர்கள் மனமகிழுச்சி இந்தச் செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்கள்பேரிற் கொள்ள நல்லவுபர்வான தவ சாபல் யஞ்செய்த இராஜருமரப்க், குற்றங்க எற்ற குணக்கிற் ககிபதியுமாயுள்ள இவர்களுடைய அழகான தகுதியைச் சொல்ல அரிதானுமென்று கொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்னும், கணக்கிட வரிசாகிய அனந்தம்பேர்கள், ஒருமிக்கதமாகத் தோடும் காமென்லாம் செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்களின் படையெள்ளு கூடிப்போய்க் கனங்க மற்ற இல்லேந்தெப்பது, அலிலே ஒத்தி தானுந் சுந்தேக மின்றிக் கண்தாகிய மேரட்சக்கி கிளைக்கப் பெற வோமென் துறதிகொண்டு நின்ட வாளாயுதங்கள், வேலாயுதங்கள் யெவ்விய அம்பரயுதங்கள் முதலிய மற்றுமுள்ள ஆயுதங்களுடெடுத் துக்கொண்டு சிறைவாக வந்தார்கள்—இன்னும், அழகுபொருந்திய செப்பிதுமார்கள், சரிபுமார்கள், செழிதத் சீ திறப்புப் பொருங்கிய குறைவிக் கிளையி ஜின்னவாகள், குற்றமற்ற அறபிக்கிளையி துள்ளவர்கள் ஆகிய, இவ்விதப், பேர்நாம், உங்காமங் கொண்டவர் கொல்லாம் துதியோடுமீவந்து செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

இவ்விதம்வந்து தெரிகிக்க மதிக்கவற்றாகிய மேலோர்களைக்கண் டவுடனே செய்யி திப்புறுஹி மொலிபவர்கள் என்றுக் கொதிசென்று கட்டிக்கழுவிக் கையினை தாலிக்குச் சென்று செப்பத்தோடு, சிலபேர்களை பெதிசென்று நல்ல வுபசர்ஜீனவர்த்தைபேசிக் கிரசசைப்பினாலும், காகம்பிதத்தினாலும், கிருபாதுஷ்டல் கோக்கத்தினாலும் மனமகிழ்ச்சி யாப் மரியாதை செய்தார்கள்—இவ்விதத்தில் வங்கவர்கள் மாவரும் செப்பிய திப்புறுஹி மொலிபவர்களி ஒரிசுவதிப்போம், உபசர்ஜீனயும் பெற்றவர்களாம் அவரவர்கள் விருப்பிடம்போய்ச் சேர்க்கார்கள், பின்னர், பரண்டியராஜனை கெஞ்சிணிடத்தில் நாட்டங்கொண்ட செய்யி திப்புறுஹி மொலிபவர்கள், சகலவைக்கு முதற்காரண கைய அல்லாகுத் தழுவாவி எருளான தவட்டை முயன்றவர்களாக இருக்கும் வாழ்ந்தார்கள்.

அன்றைய திகம் விபாழுக்கிழமை யிராப்பகல் அதுபது எழி கையும்பேயே மறுநாள் குரியோதயமான வெள்ளிக்கிழமை குத்து பாவுக்கு எப்போதுமுள்ள வொப்பற்ற துப்புவாயை, தெரப்பில் ஆல டீவன்ஸ்தும் கடவுளைக் கொழு வழுதுமயாகிய பள்ளிவாயிலுக்குப் போகாவேண்டுமென்று நினைத்துக் காங்க எப்போது மிருந்து கச் சேரி செப்புவிடத்திற் போயிருந்துகொண்டு— குற்றமற்ற ஏவலோர்களி வொருவனை யமைக் காவுகேடும் நீவினரவாகப்போய், அல்லாகுத் தழுவாவுடைய கட்டிப்பொருத்திய அப்பாகென்றுந் தளவர்த்தைய பிங்கே பழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொன்னார்கள்.

அதுபோன்ற ஏவற்பனிசிடை செய்பவன் மிகுஷிவாவாக நடந்துபோய்ச், கண்ணய்களை யுகுத்துங் குங்குமப் பூமாலை யளிந்திருக்கும் புஜபல பராக்கிரமத்தையுடைய அப்பா சலர்களி னிடத்தில்வங்கு அவருக்குத் தாட்கிசெய்து, மக்களியாகத்தயாக அவர்களைப்பார்த்து, ஈங்கள்காயகம் செய்யி திப்புறுஹி மொலி யவர்கள் தங்களை யழைத்துவாச சொன்னார்களென்று சொன்னான், அதுகேட்டுடனே அப்பாகென்றுந் தளவர்த்தமாவாவர், தமது படைக் கூட்டங்க னோடு மேழுந்தருளியான வந்து செய்யி திப்புறுஹி மொலியவர்களின் பாத தாமனாவைக்கண்டு இன்பமாக வணங்கிகின்றார், நின்ற.

அப்பாகென்றுந் தளபதியைச், செய்யி திப்புறுஹி மொலியவர்கள், குளிர்ந்த கிருபாஜு கூலத்தோடு முபசரித்துக் கோல்லவரிதாயை

தங்கள் குமார தீரான செய்யி கடுத் காகிடென்னு மினவசரின் பக்கத்தி விருமென்று சொல்லி இருக்கவேஷ்டதுப், பின்னாலுக்கு எப்போதும் கிணக்கத் தக்கதான இரத்தினுபாணங்கள் பட்டுவெஷ்டிசங்க விவைகளை யெதுத்து வெகுாதிமாகக் கொடுத்தார்கள்—கொடுத் துடவே வானவேகமும் பூலோகமும், கவர்க்கவேகமும் வாழத்துங்படியான முதிர்க்க புகழுள்ள தங்களது அருமை மகனுக்கும், சாத்தீகருண மூள்ளவாசியும் விளக்கும் செய்யி தபுத்தாகிழறையும் பிருந்தான்புள்ள தங்கள் வைத்துணராகப் பெற்றுல் வாயித் தெவர்களையும், அழகிய கொடை கொடுப்பதில் இரக்கினமனிபோற் செவந்திருக்குங் கைக்கையும், உத்தம குணத்தையு முடைய முகபித்தினென்னால் திருநாம மூள்ளவர்களையும் அழைத்துப், பின்னர்,

சத்துருக்களின் நலைகளைத் திருக்கியெடுத்துப் பக்கதூதெந்துதையும், சோர்வில்லை தூயிங்கதிகளையும் காட்டி நடக்குங் குதிரையை நடாத்தவிக்குங் திறமையையும், வாள்முதலிய வாயுதங்களை யெதுத்து விசும் வல்லுமையிரத்தையு முடையல்களாப் மதயாளையைப்போன்ற காதிரென்னுங் திருநாமக்கூந்தும் போருந்திய இராஜராயும், இடையில் விட்டுப் போகாத மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் பொருக்கி இன்பத்தோடு தங்கள்பக்கத்தி வைத்துத் திருக்கவேஷ்டது, அவனா யங்காப் பார்த்துச் சுகவைகளையு முடையவன்னும் அவளாகுத் தழுவரவுடைய கிருபை மேறு மேறு முமக் குண்டாவ தா~~நூல்~~கமாறி, ஆசிர்வதிப்பு வாக்களித்திட்டபின்னர், அவருக்கு விரிந்த வகுக்கியல்லாம் போற் றப்புக்கும், முகம்மதுங்கி சவ்வல்லாகு அலைகிவசல்ல மஹர்களின், நிருப்போன்றாகப் செய்யி திபுருஷி மொலிபவர்களைக் கீட்க வூலகமு முழையும் விலைசொல்லற கார்தாகிய அழகுள்ள இயத்தின மணி மாலை கனஞம், பகினான்கு கீலைத்தைக் கூரணசுத்திரப் பிரகாசமான பிட்டவை கனஞம், இளமெயைப்போற் காந்திக் கதிரெந்ததுத் துலங்கும் பட்டி ஜல்திருக்கஞம், இன்னும், வணகவையைப் பிடிய பளவெவகுமதிக்கஞம் தீரி வழிரிவாகக் கொடுத்தார்கள்.

இங்யிதம், செய்யி திபுருந்தி மொலிபவர்கள் கொடுத்த இரக்கின பானுக்கள், பொற்சமிகையிலும் நாக்க கலீதாவேலைசெபத் வல்லியங்கள் முதலிய யானவையு மகாசக்நோவுமாகப் பெற்றுக்கொண்ட நாக்க நாக்க கூடியிருங்கு வகுக்குத்தென்னுடை தீர்மானபோசு குத்துபாத்தொழு வெழுந்தார்கள், எழுந்தபோது, தங்கள் தங்க

களைச் சேர்ந்துவங்க இரத் கண்துரக பதாதிகரூம், பூயியை வளைந்து சுற்றிய கடலைப்போற் பெரிதாகச் சூழ்ந்துவர், அப்பதாதிக்கிடைக்கோங்க நலைவர்கள், வீரர்கள் யாவுருங் திரண்டுகென் மஹுவென்னுங்கை முகக் கால்முதலீய அவையைக்களின் சுத்தியுடனேபோப்ப—பாளிவாயிலிற்புகுங் திருந்தபோது, குத்துபாவோதித் தீங்கதயியனர், திமாமேன் அமுன்னியையாளரோமேபாவர்களும் பின்னிலையாகினின்று வகுதுவித தத்துவ வள்ளாச சல்லாபனுன அல்லாகுக் தறுகாலைவத் தொழுதமுடிததுச் சலாந்கொடுத்துக் தீங்கவின்னர், ஒதுவேண்டிய தறுதமுதலிய யாகவையுங் தெளிவாக வேறுதி இருகைகளையும் நெஞ்சு எக்கு மேறே யுபர்த்தி தழுவிமோதி முடித்துத் தீங்நின் முகம்மதா வென்ற முழுக்கத்தோடு மெழுந்து பள்ளிவாயிலின் வெளிமுகப்பில், வந்தார்கள்.

இவ்விதம், பள்ளிவாயிலின் வெளிமுகப்பில் வந்த யாவர்களும் கிருந்தபோது, செய்யி திபுருஷீ மொலிபவர்கள், மேலாம்பராமான ஷீபு மார்களுக்கும், வேத வேதாந்தியர் களுக்கு மனமறிஞ்சி பொருந்தும்படியாப்ப பொற்சரிகையிலைழக்க வஸ்திரங்களும், அழு கியதகக்காக்களும், இரத்தினுபானுகிகளும் மெடுத்தெடுத்துத் தரா தரம் போலே யவராவர்களுக்குக் கொடுத்துப் பின்னர், தெவிந்த சிகிஷ்டமைப் புடையூர் சூழ்க்கும், மானுபியர்ன முடையவர் களுக்கும், ஏழை யெளியோர்களுக்கும் செழுமைபொருந்திப் பொற்காச், துணிமணிப்பலது யவராவர்கள் மனம் விரும்பிய ஆஸைட்டங்கும்படி கொடுத்தார்கள்.

கொடுத்துப் பின்னர், அல்லாகுத் தழுலாகின் அருள்கின்றந்த கிருபைவெள்ளமான வடபீவுல்முதுனபின் முகம்மதுசல்லல்லாகு அலை வெசல்லமவர்க் கூடங்கி யிருக்கும் நவலாவென்னுஞ் சமாதிக் தலக்கு ஜூன்னோ மிகுந்த துகியோடும்போய் நான்முக்குத் (அன்ஸ்வாமுதுலீக்கும் யாறாகுஹல்லா) என்ற சலாம்கொல்லி யவர்களை திபானங்கொண்டு ஏங்கள் ராஜோயகமானவர்களோ, அல்லாகுத் தழுலாவுடைய ஹபிபாஸவர்களோ, யாசினென்னுங் திருகாமமுடையவர்களோ தேவரீ தாங்களென் கனவில்வந்து கிருவாக் களித்தபடிக்குத் தென் தேசத்தி விருக்கு மதுராமாநக ராதிபனுன ப்ரஸ்திய ஹுடனே கால் வெவ்விதான மேலேற் செயல்தற் கிண்ணறபதின மெழுந்துயோ

இன்றேன், உண்மையாகிய புதுக்கான்வேத மெப்பொருளிற் குரிய இராஜகாபதி மே.

தேவரீதுந்தன் திருவருள் புரிந்து, வாலுலகமுதலிய யாவையு மையூர் தாழாட்சிசெப்பிழ வல்லநாயகனுள் அல்லாகுத் தநூலாவின் திருவருளுஞ்சாக, வெற்றியைத் தருவன வாழ்செய்யுங்கள் எங்கள்கு ஓலாக்துங்க வாழ்வானவர்களே, ஏதுவித தக்துவ வுல்லாச சல்லாபனுன் அல்லாகுத் தநூலாவின் ஹபிபானவர்களே, அமுதசர காமே, அகுமதே, முகம்மதே பென்று மிகவும் போற்றிக்—மனக் கிடைக்காத சலவாத்தோதி ஆனங்கக் கண்ணர்சோரிக்கு தெரிவிவதை தருகின்ற கிறப்பான பாத்திறாவுக் தழுவுமோதிப் பின்னர், டன்னி வாயிலியழகை வெளிவரயிலிலுவன்து, அங்குள்ளிற் மீண்டு தங்களின் திருமலையிலுவந் துப்புதந்து அங்குள்ளவர்கள் யாவருக் தளர்வதையாது மனமகிழ்ச்சி கொள்ளும்படிபான திடவரக்கியங்கள் பலவர நெடுத்துப் பேசிப் பிஸ்பிற்பிரபாணத்திற்கு வீட்டாடங்கலும் வரும் படி சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுடனே, செப்பி திபுருஹி மொவிபவர்கள் பெற்ற குமாரதீரான அபுக்தாகி றவர்களும், அவர்களுக் கிளைய தம்பியாகிய வொப்பற்ற யெயிலுல் ஆபிதீனவர்களும், அச்செய்திலுல் லாபிதீனவர்களுக்கு மிளைய தம்பியாகியும், இரத்தின மிளைத்த பிடியுள்ள வாளாயு தத்தைக் கைநிடாதவாகியும் விளக்கும் செப்பிதிசமாயீ லவர்களும், அச் செப்பி திசமாயீல் பெற்றமகனுகியும், வேத கலைக்கிபானாக்ட்டுப் போருட்செய்யும் ஈல்விவந்தாகியும் விளக்கும் செப்பி தசவூக் கென்ற சொல்லும் பேர்பெற்ற வாழுக்கையை யுலட்டவர்களும், இன்னுள்ள வல்லுமைப் புருட்களும்—இவ்வாண்டின்ஜோகளைத் தவிச் செய்யி திபுருஹி மொவிபவர்களைப் பெற்ற தசயாராகிய மகா மேன்மையுள்ள பாத்திமா பிவியவர்களும், மனத்தினி வெப்போதும் வேதப்பொருளை யாராப்பது கொண் டிருப்பவருமாய்ச், செய்யி திபுருஹி மொவிபவர்கள் ஞாற்றுறந்த தங்கையுமாயுள்ள வுத்தமயீபத்தினி யான ஒழிதூவன்றுங் திருநாமத்தைப்பெற்ற நாயகியவர்களும், அவ்விறுமிழுஷவர்களுடைய மகஞமாய்க் கூரியவேல்லாயுதம்போன்ற கண்களையுடையவருமாய், மின்னறு மொவ்வாத மேனிப்பிரகாசமுள்ள வருமாய் விளக்குமிக் கெயினபென்னுங் திருநாமத்தேன்மொழியார்வன கண்ணியவர்களும்.

இன்னும், காரணீதத்தையுடைய செப்பிதிப்புறுஷீமோவி யவர்கள் இன்னும் வீர்மிருக்குஞ் திருச்சேவியுமாய், கற்புமிகுஞ்சகாமிலைக் குழாய், வணக்க மீணக்க மொழுக்கமுதலிய ஏற்செய்வையிற் சிறந்து பொறுமைழுஞ்சிருக்கும் பாத்தியா பிலி பவர்களும், வவற்பள்ளிலை கூட்செய்யுங் தாதிப்பெண்கள் முதலாகிய பல பெண்டிரும், அழகு பொருந்திய பந்துகணப் பெண்கள் பலரும், இவ்விதத்திற் சொல்லுகின்ற நாற்றிருபக்தோர் பெண்களும், பல சந்திரன்கள் முகமுடிபுமாக்காக்க விட்டுக்கொண்டு வெளியாகித் தங்களுக்குத் தகுந்த வாக வாங்களில் வேறு வந்ததுபோலே, அவர்களின் மாம்போதுள்ள வாக வாங்களிற் கோதி பாகம் வகாசித்தும் வாதத்து புறுக்காப்போட்டு மூடினவர்களாய்த் தங்கள் விட்டுடையிடும் வெளியாகி விரிந்த பிரகாசக் கதிரெநிக்கும் பொன்மல்லபோன்ற புஜுபலபாக்கிரமங்கையுடைய பெண்கள் இராஜ அரசாங்க செய்யிப்புறுஷீமோவிபவர்களோடு மேழுஞ்சிருளி பாலுாகள்.

இவ்வித மிவர்க வெளுஞ்சிருளி யானது, கமுகிய முகம்மது நபி சல்லவல்லாரு அலைகிவசஸ்ஸ மவாகள் திருமத்தமா நகரத்தை விட்டுக் கிருமதினமா நகரத்திற் கெழுஞ்சிருளி யாகிய அய்ஜாநதது ஜிர்துற்றி பெண்பத்தி ரண்டாம் வருடத்தில் நட்டதேறவரும் நடவுல் அவ்வல் மாதம் பளிரண்டாக் கெப்தி வெள்ளிக்கீழமையங்கு, சக்திருக்களை உயித்தகளத்திற் காலாலோன்னுசெய்யும் ஆயுஷகங்களனிக்க மகுடாகி பர்கள்வந்து பாதகமலங்களிற் பரவும் செப்பி திப்புறுஷீ மோவியவர்கள் பண்டுமூட்டுக் காலிர்து உயித்த சங்கரத்தாகப் பலபல ஆயுஷ க்களேர்மே நககளின் தில்லிய மாளிகையில் சிற்றும் இப்பயாக வெளியில் வந்து—ஒளிபிடிட்டறிக்குஞ் தெருவிதியிற் கேர்த்தபோது பேரினை காலமுதலிய இரண்வாக்கிப்பக்கள் கணக்கைவன்ற மூங்க எது தேவெனுமுகு மல்லிகை முலை முதலிய முமாலைகள் பகுத்திற்கிட ச்து சந்தியப்பிரகாச மெறிக்கத் தங்கச ஜெம்பள்ளிக்கிருக்கும் காள்க்கால்களையுந் தூக்கிக்கொண்டாகாசமட்டிற் நவ்விப்பாயும் வெண்குதினாமேற் வரவாகிச் சப்திக்கின்ற கடலுக்கொப்பாகிய சேனைகளி வைவிலே வந்தார்கள் - வந்தபோது.

சத்தருக்களுடைய வழிகாடுண் மீழந்துவிட்டு அவர்களுடைய பொழுதக தசைகளிற் ரேபுஞ்சு கெருங்கிப் கறைபற்றி மனியில் நெருபுச் சோழுந்துவிட்ட தெரிவதுபோற் குடுள்ள புஷ்ட யெழுந்த அரலியில் வாட்டமுற் றிருக்குஞ் திண்ணியப் வேலாயுதங்களைக்கையிற் கொண்டிருக்கும் சக்தவீரர்களும், சேனைத்தலைவர்களும் கடற்போற்குமிப், பாண்டியமுட்டுக்கு ஸேர்வழியாகிப் பீழ்த்திசையைப்பற்றிப் படைகளை நடாத்தினார்கள்—இவ்விதம், படைகளை நடாத்தினார்களையில் திபுளூஹ் மொலீயவர்களின் பக்கங்களிற் சட்டியக்காரர்கள் வின்று ஆகிகாரணனுகிய அல்லாகுத் தழுவாலை போர்விளம் சோட்டி விழிக்கு சேர்மாலிலு மனத்தில் மறந்திட்டாமல், அந்த மனத்திலுடைய காசத்தை யுண்டாக்குஞ் தியாவஞ்சிசும்புக்கால், சோல்லுகின்ற பிலேவிற் நின்கு செப்பவேண்டாம், பார்வீயாம், பாக்கிரமமென்றும் “வாட்கிய மெவர்களுடைய சாகிலுங் கேட்டுக் கந்தோங்கிகொள்ளும் படியாய் ஓய்வில்லாது கல்லானிபுனாடு நித்தவர்கள், கருப்பு புலாரிவர்கள் பாடிய மகுடவர்க்கங்களான கவிதைகள் பாடிக் கட்டியங்கர.

இஸ்கும், பல்பல மேளவாத்திபங்க ளானங்கு சப்திக்குகின்ற சப்தம் எது இடுகளின் முழுக்கந்தானே, அல்லது, ஏழுகடல்களின் முழுக்கந்தானே, அல்லது, விசாலம்பொருங்கிய மலைகளங்களை நான் கன்கிற்கும் நிலையைவிட்டும் பேரங்குவங்கு நன்றாக்கொள்றுகோல்தீரியிடுத்துக்கொள்ளு முழுக்கந்தானே, இன்னதுமுடி வின்னதென்ற நிலோமே பெற்று தேவர்கள் ஜிவமுற்றுத் தங்க விருப்புடைம் சேந்து முன் வாணத்திற் கூட்டமாக வந்து நின்ற ஆகிர்மாஶகி, பார்க்கும் படியாய் குமி முழுமையு மதிர்ந்தன—இந்து முக ரூபங்களைக் கூரி, எக்காளக், தாரை, சின்னமுதலியனாக்களின் சப்த மிகவு குதிகரி ததுப் பொங்கப் பாலாட்டபோல் வெண்ணமையும், குட்டபோற் பரு மையுருள் வெற்றி வைம்புரிச் சுங்காஞ்சுக்க, கடலினது வெண்ணு ளாபோலே பிரகாசிக்கின்ற வெண்சாமளாகள்வீசி நீண்— சேனையென்றுத கடலிலெழும்பும் அலையைப்போலே தூசிபரவாது வெண்பாளாட்டகள்வீசி,

மெரகதாநிருப்போன்ற பசிப துவிகளை பிளைக்கியிருக்கு மயில்விகிறிகள் வீசத், திரண்ட வெண்கொடிகள், வெற்றிமைபக் காட்டுஞ் சிறகக் கொடிகள், இவைகளெல்லாம் வசாலைகமழும் பூஞ்சோலி போ

வாய் வானத்தைக் கட்டாவிச்செல்ல, முந்துச் சூர்சங்கட்டிய வென் குடைகள், பிரகாசபொருக்கிய பல பூரவ சந்திரன்கள் போலே சோதிக்கதிர்விட்டெட்டறிக்க, ஆலவட்டங்களோகை அழுகிய இரத்தின மணிகள் புதித்துச் செழுமைபொருக்கிய பொன்னினுற் செய்யப்பட்டுள்ள நீண்ட காலபூட்டியப் பலவர்ணங்களான பட்டுக்களிற் செய்தி சூக்குக் குடைக் கட்டங்கள் நெருங்க, ஒழுங்காகிய மீன் தலைபோ ஹம், பட்சித்தலைபோஹம், சிங்கத்தலைபோஹமுள்ள அனைதி விருது னங்களும், கணக்கி ஸ்தங்காத மற்றும் விருதினங்கள்மாவு மொன்று சேர்த்து செல்ல.

இன்றும், கொடிக் களிடனிபாகக் கட்டியிருப்ப தூடனே கிள் விமணியோசை கீங்காத தேர்களில் பேரில் அழகாக ஸ்தாபித்திருப்பு கும் இரத்தினமணி மாலைகளை நென்னிவு பாய்ந்து ஆரியனின் கிரண வெல்லா மழுங்கிடத் தொந்தி தொருக்கிகளாக ஆகாசத்திற் பரங்கிய மேகப்பட்டங்களுஞ் தங்களைக் கீழித்துப்போடுமேன முள்ளச்சம் பூண் டி கதறிக்கிடாண்டே—ஸ்த—வாசனைக்கழூ மும்மகழும், ஆகாரமும், இரவுபக விருபோதுந் கண்ணிமைப்பழும் புறங்காத இளக்கோம்பு களையுடைய யானைகட்குக் கழூற்றி ஸ்தமங்கிடுக்க அணியிப் பட்ட கண்டாமணிமனி ஹுஷ்டாகு மொனிபினாதோற்றம், சிறைப் பீருங் டக்கருமேகத்தினியடவில் வெட்டுவெறிக்கு மின்களில் பிரகாசமோத்திருக்க.

வடிவாகிய வைத்துமணிகள் சம்திக்கும் சப்தமானதி, சுறுமீன்க அளவகிக்கும்காலைடு நிரியுந் கட்டுவினது சப்தக்ஞத சிர, வானத்தினி டக்கித் தூயங்க துவன்வித்தியியும் யாயமான மேதங்கள் காந் குளம்பு களிற்பட்டுக் கீழித்து—வெங்கு மழுகிய மழும பெய்யும்படியாம்த தவ்விப் பயுங் குதினாக்கட்டங்க எனேகஞ்செலல—இரத்தின கீர்த்தமணிக்கு குப்ரசர்களின் கொரேமான சண்டைவாய்ப்பதாகி, அவர்க விடந்திற் சப்தங்கறி வெதிர்த்து வெற்றியுண்டாகவெட்டி ஜபங்கொ விழு மோனையுண்டாகும் சப்தின மின்தென்றெண்ணிக் துணிவுகர தகேடு உயுத்தமத அகங்காங்கொண்ட யானையைப்போலே காலில விரைவாமணியனிந்த சுந்த விரிப்கள் பிரகாசமான வாட்களைக் கொயிற் பெட்க்குக்கொண்டு போக—வல்லயம், சக்கரம், தண்டம், சின்ட வாள், வளைக்குத்தாள், கூவேல், கொலீங்செய்யப் பெண்ணாக்கிராண்

போடப் பாயும் அரபு, துணி, வில், மழுவு, செருப்புச் சூடுபொருள் திய குலம், ஈட்டி, சுருள்வாள், பாலம், வட்டக் கற்களை வைச்சுக் கூடிடி யாத்துக்கு கவன், வீல், வளையு, இவைகள் முன்னான மற்ற மூளை ஆயுகங்கள் பிரகாசக் கதிரெறிக்க.

மிகவும் நீண்ட வாள் வேல்க் களாக்கும் நேர்தான்றாக்கி செருப்புண்டாகச், சிறியகண்ணும், பெரியவரயும், முறம்போற் பெருக்காதும், மரவுவொத்து நீண்ட தடிக்கிருக்கும் காலும், வெள்ளிய ரோணக் கொம்பிலை மேல் விழுஞ்சு காலும் நீண்ட அதிக்கையும் முன்னாலைகளின் மதம், மனையின்மேற் பெய்யு மஜத்தைப்போ வெள்ளிப் பூஞ் சிக்கு வைத்திற் ரண்ணயிலைமும்புக் குதியகிக்கத்து—ஆனால், மதவைகள், வெவ்விப் பேசக்குத்திரைகள், கேரளன், மிகுந்த படைக்கலன் கண்பேரிலும் தெரிச்செடுக்கப்பட்ட காதவிரியாகளைப்பேரிலும், செப்பாக விணிக்கிருக்கும் பச்சை மரகதக் குதிரைத்துப் பாய்வதிலை, ஒவ்வொர் வஸ்துவும் தீம் வெவ்வேறுப்பு பொருந்தித் தோற்றுகின்றன—இவ்விதம் பெரிய படைக்கூட்டமானது நடப்பதினால் விவகங்களின் கால்களிலிருந் தெழும்புக் குதியானது கரியகிறக்கட்டைக் கண்ணச்செய்து, குரியக்குளியை மஷைத்து, நீண்ட வராந்தங்கைய இப்பூஞ் சூஞ்சுக்கும் ஆதிஶேட்டேன்னிலும் சுப்பபாராஜனி ஹட்டலமும் கொள்படுகின்றது வருக்கான்டான், அதனாலும் மெட்டுத் தின்கூளிலை வூள்ள பாலைகளும் மதுக்கங்கொண்டன.

இவ்விதத்தில் வானவர்க் கோல்லாக் குதித்து வழங்கி வெற்றி போருந்துங் தருமாவாறுக்கத், தருமோத்துப் புந்துக்கருணை செப்பித்திப்புறுநி மொலியவர்களைச் சூழ்ந்துவாழ்வினால் என்னித்தொடரி வட்டங்காரத் பெரிய பதாகியின் ரெறுகையைச் சொல்லுகில் மூன்று காதவ பித்துகளை மகலமும், ஜிக்துகாதவழித்தொலை ஸின்யூஷாக இருக்கன— இவ்விதம், செய்யித்திப்புறுநி மொலிபவர்கள் படை திருமக்கமரங்காத தில் நின்று மெழுந்து பயபக்கியோடு வருகின்றபோதில், அட்பாதையிற் பலவளங்களுள்ள லுர்க்களிலிருக்கும் இராஜ்களுட், பிரணுகதநும் அவ்வுர்களில் முத்தியிலிருக்கும் காடுகளிலுள்ள தலைவர்களும், மற்ற வர்களும், இஃதுகண் இவ்விதமான படைகள்/வருகின்ற தென்று, விசாரணைசெய்ததில், மோட்சகதி கிடைப்பதான பெரிதுக்குச் செல் கிள்ளுங்க கொண்டபதான செப்தியைக் கேட்டுக்

சொல்ல அரிதாகிய செழுமையுற்றீருக்குங் தேனும், ஈத்தம் பழ ந்தானும், வாழைப்பழங்களும், மாம்பழங்களும், இன்பய்பொருந்திய சொடிமுக்கிரிகைப் பழங்களும், எட்டோன்றைக் காச்சி புண்ணைட்செய்க கிரப்பெப் பாற்கட்டிகளும், தயிர், மேர், நெய்யும், அவர்களுக்குப் பிரபு அரிசிச் சுறைகளும், ஆட்டுக் கெட்டாய்களும், மற்ற வண்டிகளின் மூட்காருபாள் சாமக்கிரிகைகளும் நிரு தமாகங் கொண்டுவேந்து கொடுக்கிறது, செய்யிகிடுதுறீ மொலியவர்களின் பொற்பாத கமலங்களை கண்டுவேண்டகின்ற நேரத்திப் புகழ்ந்து போற்றி.

வாரணைபொருந்திய பூஞ்சோலைகள் குழந்து செல்வமுற்றீருக்குங் கிருமதினமாக கராத்திற் பூமுன்னர், அழகிய நகிழுகம்மது முன் தபா நகுல்சல்லவாகு அலைவெசல்ல மவர்கள் அண்பாகப்போய்த்தங் கூருக்குள்ள மன்கைமாடிப் பிரிஸ்விசலாக்கை அல்லாகுக் கதூலாவு கூடப் புருளைக்கொண்டுக் கிளக்கஞ் செய்தார்கள், அப்பேர்ப்பட்ட வள்ளலான நிராயகத்தின் போராயிப் தாங்க விளக்கேயுங்களிருந்துகிறுப் பாதங்களும் பூமிஶிறப்புப்படியாக யித்துவர்த்தனால் நாங்கள் வரிகையாகிய பேற பெற்றேருமென்று சொன்னார்கள் —இவ்விகமாக வழிகளிலுள்ள ஊர்களை முசல்மகள் யாவரு முன்டி, தின்டிக ஊனை நவ்தீருடு மெதிலில் வந்துவந்துகண்டு வாழக்கத், அப்போது நக்கமயாகப் பகவிரவுஞ்சென்று நாற்பதுவிதிகளிற்றங்கிப் பயபல தெருவுங்கள் பொருந்திய, காமாக் கடாகங்கள், பூஞ்சோலைகள், மலைகள், ஆறுகள், கானகங்கள், வெவ்விதான குத்துப் பாற்றல்துகள் கெருங்கிக்கூட்டுக்கூட்டு பாலை சிலமென்று பேரேபெற்ற கடுகிலத்தையும் கடுக்க நீங்கி

ஈந்திரனைத் தொடு படியான ஜெட் கலசங்கள் வைக்கு கடிப் பாரமுள்ள மாட்மாளிகை கூட்டுகோடும் வெருக்கியும், புதியஆலத் தொடுபுடைய அல்லாகுக் கதூலாவின்து திருவருள் சேர்ந்துமிருக்குந்தி ரூமக்கமா நகரத்தில்வந்து கேள்வு, அங்கே, மோட்சக்தியைத் தருவதாயிருக்குகின்ற கருபத் துல்லவென்றும் பூர்வீகமான கடவுளான யத்தைக் கண்களாற்கண்டு போற்றிப்புகழ்ந்து துதிர்துஅதற்குள்ளே புகுந்து மன அண்பாக வலஞ் சுற்றிவங்கார்கள் —வந்துசொல்லுதற்கான தூகிய மேலாம்பரமான அல்லாகுக் கதூலாவைவாணாகிக்கெப்பயவேண்டிய ஏவ்வித சுற்றுக்கெம்பைக் கிபாணவியுஞ்சிசும்து முடிடி — பின்னர், தூகிய ஏவ்வித சுற்றுக்கெம்பைக் கிபாணவியுஞ்சிசும்து முடிடி — பின்னர்,

முறையோடு திருத் கருபதி அல்லாவவிட்டு வெளிபில் மீண்டும் அ முகவிற் கெடுதலில்லாத ஏழை மிகிக்கின்கள் முகவிய யாவர்களுக்கும் ஒழுங்குபிசுகாம் ஹயர்ச்சிபாசிப் பொன் இரக்தினங்கள், மேலாண வள்திரங்கள் முகவானங்களைப் போவர் மனவிருப்பம்போற கொடுத்தார்கள் - கொடுத்தபின்னா.

தங்கள் குஜத்திந் ராகுகிவங்கரா யுள்ள செப்பிதுமார்கள், சாதி தத்தமார்க்கருடைய மனமுற, உடறும், சூரித் தன்புபொருங்கத் தாங்கள் பாண்டியனுட்டிற்கு வெங்கிய கொடுமூள்ள குபிரகளைத்தீனில் விகங்காத்தில்லைக்கவும், அதற்கிணங்காதவர்களை வெட்டிக்கருவறுத்த அறைஞ்சிசயயும், போகுகின்ற பிராண்சங்கத்திகள் யானவைபொ முங்காகச் சொன்னார்கள், அதுகேட்டார்கள் இதுகல்ல மங்கலமென்ற மூர்சால்லித் தங்கள் கங்கருடைய பூதாமசைகள் மலர்க்கார்களு, இவ்வித முகமலர்ந்த செப்பிதுமார்கள், சாதாத்துமார்கள்யாவருறுத்த செய்விதிபுரூபி மொலிபவர்களைப்பார்த்து: சகா வுககங்களைப் பூய்களையும் படைத் தாசாட்சி செப்புகின்ற மேலம்பாயான அல்லாகுத் தசூலாவின் அருட்கிருபையினு லும்முடைய நெஞ்சுத்தில் நினைத்தபடி யாவும் நிரப்பமாக முடியுமென்று சொன்னார்கள், சொல்லித் துவப்பின்ப மிரண்டையும் விட்டு நீங்கினால்லான அல்லாகுத் தசூலாவினைத்து மிகுந்த விருதுதலாக அதுவின்றும் ஆசிர்வாதஞ் செப்பார்கள், அப்போ தவர்க்கருக்கு, மேகக்குட்டையயுடைய நாலு உருயகந்தின் பேசுமான செப்பிதிபுரூபி மொலிபவர்கள் சந்தோஷம் பெரிதாகக் கொண்டு இங்று ஆசார்ந்தசெப்பதார்கள்.

செப்பு பிள்ளை, உபாரமைவார்த்தை க எனோக்கும் பேரூ அங்பாகை வார்த்தைகளும் ஓபெ, அல்லாகுத் தாவினருளான சவாருத் சொல்லிப் பிள்ளை, பூபியில்லின்றும் பெரிதாகத் துசிகையும்ப ஆக்கா சமட்டிதுந் தவ்விப்பாயும் உத்தம புராண்யும், மதிப்புக்கடங்காத நவரத்தினங்கள் பதித்தொளிரும் போற்குல்ட டிருப்பதாயு மூள்ள தங்களின் நேறுவாகனுதியான வெள்ளைக்குதிரைமேல் சவாராகி மகிழ்ச்சி யான பெரிப் பஸ்டகள் குழ்த்துவர நடந்து திருமக்கமாந்கரத்திற்குக் கீழ்பாரிசமாய் மிகுந்த வளங்களைத் தருவதாயு பிருக்கு மேர் வாசனை பொருந்திப் பூக்காவினிடமாக வங்கார்கள்,

ஆன விந்தக தீணலி விளக்கத்தை அனேக போற யொருள் கொடுத்துப் பாடச் செய்து அரக்கேற்றிக் கொண்டவாயும் மூமிசீ ஒறந்த கிர்த்தி யதிகரிப்பையுடையவாயு மூன்று செப்பி திபுருவரிம் வெப்பை பென்பவஞ்சுடைய வள்ளத்தில் நினைந்த கனிவோலே கனிக்கு இன்பமாகிப் பேசுவதுமுகு முக்களிகளான, வாழும்பெழும் பொப்பழும், மாம்பழும் மின்வகை முதலாகிய மற்றும் பழவர்க்கங்களும் மிகமிகவாய் நிறைந்திருக்கும் மூப்பாவைப் பார்க்கு வானவேசகத்திலும், கவர்க்கலோகத்திலும் நிறைந்தபுக்களுமிழுடைய கிருபாத்திறந்த வள்ளவான் செப்பி திபுருவரிம் வூதிதவர்க விருக்கவிருப்பங்களான பார்கள்.

இவ்விதம், விருப்பங்களான்டு குலைகள் காய்த்து விரிக்கு கிடைக்கும் கழுகமாத்தின் முத்துக்குரும், முற்றிய கனுக்கள் வெடித் துகுதுங்குடும்பின் முத்துக்களுக் கொப்ப, அதனேஉம், தூக்கியிருக்குஞ் குடமுலட்டு சீலாச் சொர்வது போலே வாய்ப்பாகிப் பீண்பச்சைவை கொண்ட டங்கே நிற்கும் பலாமாத்தினது அதுவிப் பலுக்கைக்களிகளுடைத்து தேவையுற்ற, அது தியங்கி விண்று வயலிடத்திற் பாய்த்து விணையும் வள்க்குகிப் பூசாவிற் கூட்டட்டோடு மிறங்கி யிருந்தர்கள், யிருக்கும்போது, செப்பிகிபுஜுவி மொலிபவர்கள், பண்டக்தலைவர்கள் மாவணாயும்பார்க்கு மேகங்கள் நெருக்கமாகவங் தகடுகிடங் குறா குளிர்த்தியன்ன இப்பூங்காவி விண்ணைந்தின முழுநமைய மிருக்கு விராப்பொழுதைப் போக்கி நாளையத்தின மீழுந்தகுளியாகி காம்காட்டிப்போ மென்றையை நோக்கி நடப்போன்று உள்ளி பிருக்கார்கள்.

அப்படியே இருப்புத்து நஷ்டுக்கையும் பீப்ப, வானத்தில் நீண்ட குரிப்பானால் மிகவுமே தூதயாகின்ன. அப்போது, சுந்து, நந்து, நந்துக் கீடுபேறுபோனாய் வெற்றக்கொன்றும் புயால் பாக்கிம் கைத்தப்பைய் செய்யி திபுருவரி மொலிபவர்கள் எழுங்குதலுக்கெய்து இராவாய் மூன்றிலியாகி நெறப்போக்களென்னாம் ஜமாதுக்கெதன் தூம் இன்னிடையை நிறைவேல்காண்ணுன் அல்லாகுத தஜ்வாணங்கத்தோடு முதலகைப் பதிர்நெராழுது முடிக்கத்தன்னி, பண்டார்களைப்பிரபாணத் திருக்குத் துக்கப்படுத்தும்போது—பூரிசி ஒகை தங்கிரவர்க்கியாபி, மூது கொடுக்கால் செலுரந்தும் வளமயிராகுதிவாய்பாத்துநாயிலு

லே சிருமக்கமா சுரத்திற் சோஜாவாக அனுப்பட் பட்டிருக்கும்சம் சித்தி வெள்ளும் நாமமுள்ளவர் ஒருதாதனைவிட்டு, அத்திருமக்கமாங் காத்தி விருத்தல்லுச்சலை என்கூடியும் பொருஞ்சிய யாவகாயும் அழைத் துக்கொண்டு வரும்படிசொன்னார், அதுபோலே, தூதன்போப்புவர் எனியெல்லா மழைத்துக்கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள் யாவரு சம் சித்தி னென்பவரைக்கண்டு அவருக்கு முசுவிமானவர்கள் சொல்லும் படியான ஈஸாமுந் சொல்லிச் சூழ்த்தார்கள், சூழ்த்தார்களுடைய சரைக்குத்துக்குப் பேர்த்துக்கொல்லிப் புனரை, அவர்கள் யாவகாயும் சம் சித்தினென்பவர்ப்பாத்துச் சொல்லத்தொடர்கிண தியாதெனில்,

இந்த பூமியினிடத்தில் ஆகி காரண னுபை அல்லாது, தழுவா வின் திருத் தாதாகவந்த, துய்தான மதுநாயக முசம்மது சல்லவாகு அவைவசல்ல மவர்கள் முன்னர், பின்வகைத்திற் ரேற்றியபகுபிரவர்களைச் சாய்த்துக் குறைவறத் தீவிரவிசைலைமென்கிறபெரிதனாத் தண்டாகச் செய்தார்கள், அத்தக் கெவ்விதானாபிராயசமவர்களுடுக்குப் பின்னர், இவ்விதம் யாராவதுதென்னாச்சியத்திற்குப்போய்ப் பினைத் செய்ததில்லை—அவ்விதம் நடியாயக மவர்கள் ஞபாத்திற்குப் பின்னாட்டோடுத் திங்கள் வரைக்கு மொருவாவது அவ்விராச்சியத்திற் தீர்த்துக்குப் போகாத பொரிலை பிப்போது நிர்வேங்க தென் ராக்கிளி திற் நிடஞ்சுவுப் பினைத் செய்யுமென்று, அழுகியவள்ளானாமதுவாயம் நீருமகம்மது சல்லல்லாகு அவைவசல்லமவர்கள்கனவில்லூர் ருகிவரைபொருஞ்சிய புப்பாலை கிட்டது பிரகாகிக்குங் தோணியகைய செய்யி நகுதெங்கில் பெரியோர்களின் வாப பிரபங்ய மக்குநாலை செய்யிதிப்பூர்வி மொடியானாக்குச் சொன்னார்கள், அதனாலவர்கள் பினைவின் முன்திப் பாடுகளைக் கூக்கிறார்களா, ஆகவே, நால்லோருமங்கே பூர்வ கேவாட்டு.

அந்தச் செய்யி பூபுருஷி மொலியவாசனை உண்டு நாம்களும் கருத்து படியாட்டுத் து பினைத் செய்யோமென்றுதோல்வே அதற்கவர்களைப்பார்ந்தால் நிங்களின்கோவராநுந்துகளேன்றுகொள்ளப் பணகிக், அப்போது, குமேல்லோரு மொரேகேக்காகப்போய், வஞ்சலென்றுச்சுக்களான குபிரோரைச் சுரக்கசெய்து, அமுகுசுவந்தாரிசமுள்ள மோட்சப்பேசும் பெறவேண்டும்—அதற்கெற்றி பிப்போ தெங்க அந்தி இன்ன...இன திவைக ஸாதனால், இரத்தினங்கியோர்களுமிருந்து

ட மேலோர்கள் தங்கள் தங்கள் மனத்துணிவினால் இப்போதிந்தார் மிகையிலேயே வாருங்களென்று சொன்னார், இவ்விதமசம்சித்தினே ஸ்பவர் சொல்லக்கேட்ட யாவர்களும் அவரைப்போலேயேசம்மதித் துடனே யெழுங்குசென்று விளாசம் பொருந்திய பூங்காவை யடுக்கப் போனார்கள்— அதிலே சம்சித்தி னென்பவர் முன்னிலையாகவும் மற்றத் தகுதியான நற்குணவான்கள் யாவரும் வாசனைகமழுந்தங்கள் தங்கள் புயங்கள்பூரித்து விம்மி மகிழ்ச்சியோடு பின்னிலையாகவும்நடந்து, கடலீப்போற் பெரிய சேஜை சைனியங்கள் குழந்திருக்குமகிழ் வும், வானவர்கள் துகித்து பலாத்துக்காரத்தை மெச்சவும் வீரகுரத் தோடு மிருக்குஞ் சேநுகிப்பான அப்பாசவர்க் கிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள், அவர்களை, அப்பாசென்னுந் தானைத்தலைவர் கூட்டிட்டுக் கொண்டு இராஜநாயகரான கல்தான் செய்யி திபுருவீமொலியவர்களிட, கில் வந்தார் - வந்தவர்.

உலகங்கள்யாவும் புச்சுகின்ற இராஜான் செய்யி திபுருவீமொ லேவர்களிருக்குஞ் கூபாரத்தினமகிய வயிலிற்போய், அவர்களின் திவ்யப் பைசமுகத்திற்கு முவன்னிலான்போது, சம்சித்தினென்பவர் கலூருக் குக்குதுமாலைகளும், கலையுயர்ந்த பொற்சசிகையிட்டு கெப்திருக்கும் அப்புமான பட்டு வஸ்திபங்களு மகா அன்போடு மெடுத்து வைத்து நோன் முறைமையாகச் சலாமுஞ் சொல்லிவின்றூர், அதற்குச் செய்யி திபுருவீமொலியவர்கள் பிரத்தி சொல்லிச்சம்சித்தினை வார வாருமின் நன்பகுந்த தழைக்குத் தொழுக்குநுப் பக்கத்தின் வருகை வைத்தார்கள்— அபோது, சம்சித்தி னென்பவர் கல்தான் செய்யி திபுருவீமொலியவர்களை சபாகட்டுத்ததுத் தேவீர் தாங்கள் அவ்யதைக் கேள்வை சேஜை சைனியங்களோடு யாத்திரையாகவிவந்த காரணத்தை இந்தமோம் விஷயமாட்டியாகச்சொல்ல வேண்டுமென், தாழ்மையாகக் கேட்டார், அதற்குக் குறைஏதிக்கோத்திசீகாமனையான ரதால் காபகத்தின் பராக்கல்தான் செய்யித்திபுருவீமொலியவர்கள், சம்சித்தினெனவைன் டபாந்து, வாய்ப்பான வொட்டாபாவ, களபகல்துரி மணங்கமழு எங்கள் பாட்டுனராகிய முகம்ம, முல்லபல் முகுத்தார் சல்லல்லரு அலைவை சல்லமாரிகள், என்கணவில்வந்து ரீபொருந்திய கிருபையும், அன்பாதரமும் வரிகைப்பேறு முன்டாக்குவர்களினது கற்குரவாடைகமழு துப்புராகிய கிருவாய்திறந்து.

கீர்த்தியைத் தருவதாகியதிருமதினமென்னுமழகியகரத்திற்குக் கீழ்த்திசையிற் பாண்டிகா டென்று சொல்லுகின்ற வோர் தேசமிருக்கிறது, அங்கே, யெற்றியுள்ள இராஜர்களுக்கு மிராஜனு விக்கிரம பாண்டியனை நூம்பெபர்கொன்டு, கீழ்மையான இழிவுகளையுடைய குபிரர்களுக்கு கிராஜனுக் கொட்டப்பற்ற குபிரச்செங்கோல் செலுக்கிக்கொண் டிருக்குகின்றன—ஆகலை, நீரங்கே போம்விதமாகப்போய் அவனை தீவில்லிசலாத்தில் ஸாவென்று சொல்லிப் போதிப்போடும் அழையும், அதற்கவ னினங்கி வருவானாலுகில் யாதொரு திங்குஞ்சே ரவொட்டாம் வலவீன்ச் செழுமையான பொற்கிங்கா சுதைத்திலிருந்து இராஜ பரிபாலனங்குசெய்யும்படியாகவையும், அப்படியல்லாமல், அவன் தீவில் லிசலாத்திற்கு மாதுபேசுவானாலுகில் ரீஸ்பிசில்வனுபிரிவாவதை த்துப்போட்டு அவ்விடத்திற்கு நீரே பிராஜராக வரிமைகொண் டிரு மென் றிஸ்பாகச் சொன்னார்கள்.

அதைக் குறித்து நான், கும்பாத்துடை அறியும்படியாக முன் சொன்ன சங்கதிகளெல்லாம் விபரமாகக்காட்டிக்கடிதமெழுகியது பினேன், அஃதுனர்த் தவர், சேனைத்தலைவராலேய அப்பாசையும், அப்போடனேகம் படைவீரர்களையும், உயிர்த்தாம் முதலியமுல்திபுரை யும், தொகையாகிய பொற்காசகளையும், மிதுவிராவாக வெள்ளியாத திறக்குப்பினர், அந்தச் சேலை சைவியங்களோடும், ரீஸ்பிலை ரும்பி வங்தவரான் யாவரையும் குற்றமறக் கூடதிக்கொண்டு வந்து, அம், இவைகள்தான் நடந்த காரணங்களென்று சொன்னார்கள்—செலுக்கு அப்படியும் சம்பந்திக்கென்பதைப் பார்த்து, அழகிய திருமதானார்களிற்கொருஞ்சி மிருந்துவாரும் சாதுரிய மிகுந்தபேர்களின்செய்திகளைப்பறிந்து, குடுதிகரிக்குவத் கண்டு காலீசு குளிர்ச்சையைக் கொடுக்குவதை ஒரேயீற் சண்டைசெய்ய விருப்பமுறை பவந்துள்ளது விரதிக்கென்று வெவ்விய படை யாயுதங்களோடும், வானலை கமுகலை மந்திரங்களைத்தங்களைப் பழைக்க மனமைக் காசாட்சிசெய்யும் வல்லங்களுண் அல்லாகுத் தொல்லினருட் ட்ரஜாத்தை நினை திவார்த்த கூட்டமாகப் பொருஞ்சுகிறோமா.

ஆகூல், அரவியிலை வாட்டமாட்ட பிரகாசக்குத்தீரேறிக்கும்வேலையுத்தை யுடையவரே, கம்சித்திவெங்குமுக்கு தெளிவான நாமக்கை யுடையவரே, பலாபலண்டனைப் பெறும் கூடிய மிராயிருப்பதால், நீரூ

மின்பழுத் ரெங்களே மே நன்மைகளைப்பெற்றுக்கொள்ள வருவிரா கில், உக்குச் சொர்க்கப்பேறு வாய்க்குதுக் கொண்டுமென்று சொன்னார்கள்; அதுகேட்டுச் சமுசித்தி வென்பவரும், அவர்கூட விரிந்த புப்ப மாலைகளைகின்த தோல்லங்கார்களாய் வந்திருக்கும் பாவர்களும் மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டார்கள்—இவ்வித மனமகிழ்ச்சிக்கொண்ட யாவர்களும், சுல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்களைப் பார்த்துப் பெரிய அன்போடும் ராயக்மானவர்களே, இன்றைபதின்மே யாதோரு தடையின்றி காங்க ளெல்லோர்களும் வங்தோம் வங்தோமென்று, கீர்த்தி நெருங்கிப் பட்டந்த சம்கித்தி வென்பவரோடுஞ் சொன்னார்கள். அப் போதாக ளெல்லோர்களுக்கும், செய்யிதிபுருவீ மொலி யவர்கள் மனமகிழ்ச்சி பெரிதாய்ச் செழுமைபொருந்திய பொற்காசகளும், பிரகாசமான ஆடையாபாளுக்கிளங்கும் எடுத்ததுதே துச் சிறப்பாகக் கொடுத்துப், பின்ன யவர்களைப் பார்த்து நீங்காத மனவுறுதி பூண்டிர்கள், அதூர்க் கவிர மோட்ச சுதாபையும் பெற்றுக் கொண்டிர்கள் வென்றும் சொன்னார்கள், சொல்லி.

இன்னும், காட்டி நிடக்கில் வேடனேருவன் இடித்து நான்கு கால்களும் கெருங்க விடம்பக் கொடியினுற் கட்டிப்போட்ட வருக்கடி பெரிதாய் மன்மகைந்து, உடலொடுக்கிக் கிடந்த பெண்மானின் ஆயா சஞ்சல வார்த்தைபைக் கேட்டதின் வருக்கத சஞ்சலங் தீர்க்கு அப்பாப்தி தனது கண்ணறக்கண்டு பால்கொடுத்துவிட்டுவருள்ளவும் ஆவ்வேல் குக்குப் பிளைகின்று மானின்காற்றுப்பஷ்முக்கிவிட்டுச்செய்த ஆஸ்டிபுறப்பில் ஆவ்ரின், பெரியிதுல் முடிசலீன் முகம்பதூசல்லலாகு அலைசுப் பல்ல மவர்களின் திருப்பேரை ரகிய கல்தான்செய்யிதிபுருவீ மொலியவர்கள் திழுமக்கமாக்காவர்களை மிகுந்த கிருபைகோக்க மர்கப் பார்த்து, வவற்றியாலூய்யணிக்குத் பிரகாகிக்கும் புயரல்பாக்கி யா முபையவர்களே, இன்றைபதினம் பிரயாணமாகத்தை நிறுத்தி யிப்புங்காலில் நாங்க விருக்குகின்றோம், ஆகலாஸ், நீங்கள் யாவரும் உங்களுங்கள் கீடுகளிற்போய்ச்சேர்க்கிறுக்குத் தாட்டின்னைகள்மூதலீய யாவருக்கும் பிரயாணஞ்சிசால்விக்கொண்டு நானைபதினம் குரியோதய காலத்தில் நம்பிடத்தில் வாருங்களென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், கல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்கள் கிருபையன்போடு சொன்ன சொற்களைப்பல்லாய், அவர்கள்யாவருங்கேட்டு

யிருந்த இப்பாணக்கமுற்றச் சம்சித்தி னென்பவரோடு மொரே கூட்டமாக எழுந்து மகா அகடபுமரியானக்யோடும் நின்று சலாம்சோல்லீங் கொண்டுபோய்க் கங்கள் தங்கள் விப்பிற் சேர்த்து, அங்கிதுக்குஞ்சுகள் கள் தாய் தங்கை மனைவி மக்கள்க்கட்டும், உறமுறையரசள் முதலிய கோர்க்கட்டும் கங்கள்பிரயாணச்சங்கத்தினைச் சொல்லி அவ்விடா முழுப் பையும்ஒருதலும், வணக்கமுயாக விழித்திருந்து குரியன் கீழ்த்திசையிலும் ஆரம்பமாரும்போ தெழுந்து சரிசெத்தியோடுக் காலைவணக்கமாகிய சுபகுதொழுது முடிக்குப் பின்னர், தங்கள் மனம்பொருங் தீய ஆயுதங்களை வணக்கவணக்கராகத் தெரிச் செடுத்து, அவைகளையனியும் பாங்குபோல்வளீங்குது கொண்டு—மிகவும் விழாவாக நடக்குஞ்சுத் தொகவின்பேரில் சவாராகி, வாசனை பரிமளிக்கும் புட்பமாலைகளை வைனிக் கிருக்கும் புஜபல் பாரக்கிரமத்தையுடைய சம்சித்தி னென்பவரிடத்தில், நடச்சுக்கிரக் கூட்டங்கள் பூரண சந்திரனைச் சூழ்வதுபோல்வது வாக்கு குழ்த்தாக்கள், அதுதான் டுடனே அந்த பலாத் காரத்தையுடைய இராஜாதிராஜான் சம்சித்தி னென்பதற்கும்வகையையானத்துடும் தங்களை பெறுத்தனரியலேன்று முறைப்போடு, யளிக்குத்தொண்டு கூக்குஞ்சுதையைப் பிரகாசமான கிடையளிக் கொள்கிறுங் சிரகக ஏராந்து தண்டுதுண்டாய்ச் சிதறும்படிக்குஞ்சீக்காரன்தையையளிக்க நால்கு வாஸ்களிலூல் மிகித்துவதுக்குத்தொண்டு நடந்தும் ஜானிக்குதினா வீழ வேற்றுங், வநி.

அயாவல்லாஹ வைகளிடத்தில் வில்லேந்திக் கொண்டிடி க்கும் சுத்தவீரியரை கூம் வென்னப் பெறுக்காகிய படைக் காலித்தில் ஓபெரிய மலையானது வந்தது வாற்குற்றத்பட்டாங்கவோடுவங்கு பூங்காவிலிருக்கும் படையோடு சேர்த்து, தகுந்த ஓர்த்தியை யுடை சல்தான் செய்யி திபுஶாஹி மொவியவர்களின்பொற்பாதகமலங்களைக் கண்டு போற்றிப் புகழுந்து, பெருமையிற் சிறந்த அருமையான ஒரு முதலென்னும் அல்லாகுக் கதுலானின் கிருச்சலாமுஞ்சொல்லி அதை மகியாதை யொழுங்குடனே யோரிடத்து லொதுங்கி கங்கரூர்—நின்ற வடனே கஸ்தரான் செய்யிதிப்பூஞி மொவியவர்கள் அந்தச்சலாததிற் குப் பிரத்திசோல்லீங், கலைபதியாகிய சம்சித்தினென்பவரையருமையாக அழைந்துத் தங்கள் பக்கத்தி விருக்கவைத்துக் கொண்டு பின்னர், அவரோடும் வந்த ஹீம் கிலைபெற்ற பலாத்கரர் மூன்ஸ் படை ஞாங்கவோல்லாம், இருங்க விருங்கவளன்று அண்பாகச் சொல்லிப்பிருக்க

வைக்கு, நன்மையோடும் வெற்றிலை பாக்கு முகவிய தாம்புலூஷன் ரொடுத்துச், சந்தன கங்க நாந்த கூக்கபரிமளா திகளையுடித்தெடுத் தவரவர்கள் மார்பிற் பூசி, இலக்கத்தி ஸ்டங்காத, மலக்குகளெல்லாம் நலக்கமின்ற வணக்குஞ், தலைக்கமாகிய அல்லாகுத் தழுவாவினான் மருட்பேறும், சுப்ரேய்னூடு முங்களுக்குண்டாகு மென்று சொன்னார்கள்.

சொல்லிப் பின்னர், விசாலிந்த தோனையுடைய சம்சிக்தீனை பவரைக் கிருபபயாகப் பார்த்து அருமையையுடையவரோ, பெருமையான சம்சிக்தீனே யுருமுடைய படையை யெங்களுடைய படைக்கு முன்பாக நடாத்துமென்று சொன்னார்கள், அதுபோலவர் தமது படையை நடாத்தப் பொருந்தினார், அதின்பின்னர், திடத்துபவிபோன்ற நடாத்தான் செய்யித்திப்புருஷீமொலியவர்களும் சேனைத்தலைவரான அப்பா சென்பவரும், ஐங்கதிநடைகளினுல்லமைகளையுங்கடஞ்சு செல்லும் பலாத்காக்கையுடையதாயும், இரத்தனமணிகள்பகிததோளிரும் வார்கள் நோடுத்தக் கடிவாளமிட்டதாயுமின்ள மகாபுரவியாகிபகுதிக்காக்கள் மேற்வராகினார்கள்—அப்பாது, மேற்றிஶைக் கடல் சுப்தத்துவினிவாக பொங்கிக் கீழ்த்திருப்பையுண்டு எப்பமிடநோக்க மயரா தெழுந்து வந்துவதுபோற் சேனை வசனிபங்க வெழுந்து சூழ்ந்துவர, அப்படைகளைத் தலைவர்கள் முடிபின்னலுமிலுமாய்சின்றுபெருமதட்டியாகநடாத்தினார்கள், இவ்விதம், படைகள் நடக்குமதட்டியும், பேரிகைமுழுக்க முடிவானவர்களுடைய செவிகளையடைப்பதாலவர்கள் நோடுத்து இஃப் என்ன சுப்தமென்றார்சுரிமுற்று முன்வாண்தில்வந்து சின்று பூசியை விழுப்பமாக, இன்பழும் நெதின்து பார்த்து மதிப்பிட்டவர்களோர்குவருக் கொருவர் கெள்ளுகின்றதாவது.

இந்தாளி விச்தே வருகின்ற இப்படைப்பெருப்பத்தைப்போலே யெப்போதும் ராம காணவுமில்லைக், கேட்கவுமில்லை, ஆகலால், வெப்பம்பொருந்திய குப்பார்களான காபிர்கள் செத்திறந்து மாயச்செய்து கல்தான் செய்யித்திப்புருஷீ மொலியவர்களும் வாழ்க், அவர்களுடைய இராஜீக நீதியும்வாழ்கவென்று வாழ்த்தினார்கள்—இவ்விதம், கடல்வினது சுப்தமும் மின்னிடும் படியான அதிக சுப்தத்தோடு மதட்டியாக ஏழுந்துவருகின்ற படைகள், கரையற்ற கடல்வென்னம் போலே படாந்துவர நடாத்தி உப்பாலையிலோஞ்சட பயணத்தெடுக்காலைப்பவிட,

ஒடுக்காட்டுப்புறமாகி போரிடத்தில் விடுதலைட் டிறங்கியிருந்து, மற் றாநாட்ட கால் சேர்வேண்டிய சேர்விழ்வைகளைச் செய்து முடித்து, ஆகாயமறிர மேகபடலங்களுங் கதவிழோடப், பல முசி வங்களுங் தொளிக்க நடந்து போனார்கள்—போனாகவிடல்.

அங்கே, வானமட்டு மேங்கி கீதாரவள்ந்து, மேகங்களும் வங்களைகிடாகு மூங்கில்மாண்களில் இன்றும், நடச்சிரக் கூட்டங்கள் வானத்தை விட்டுகிங்கிப் பூமியில் விழுதுபோல் முத்தினங்கள் விழுகின்ற விசாலமான டிலைக் கூட்டங்கள் பொருந்திய திடத்திலுள்ள காட்டுவழியிற் சேண்ணைச்சுவியங்கள் மகாவிதரவாகப்போயின—இவ்விதம். விரைவாகப்போம் படையில் முழுங்குகின்றமுரசமுச்சியவாத் தியங்களின் சப்தத்தை, அக்கானகத்தின் வழியிற் சேர்ந்து வழுவாக வெட்டிப்பறித்தெடுக்கு முடைமாகவினும் நின்றுவன்கோலங்குப் ப்பவர்களையும், மகாகோரோனன் கெருப்பைப்போலே கோபாக்ரவத் தையுடையவர்களாயும், ஓர்க்குளவைனு மிகக்கப்பற்றெறப்ப தல்லாதவர்களாயும் குடியிருக்கும் பதவிகளைக்குக் காட்டறிகள் பேரிகான சிங்ககாண் டெமுந்தார்கள் இவ்விதன், சிங்ககாண்கெட்டமுடுதபதவி வீரர்கள் யாவரும், செமுழையான விழுதுக்குக்குத்திருக்குத் தையுடையவனுக்கும், சுங்க வினத் தலைவராகவை டஞ்சுக்கும், இவையானை என்னும் பேருடையவ வினாக்கிறபோய், அவனுக்குச்செய்யுமுறைபோலதபுமரியாத வனங்கள் செய்துகின் றவ்ளைப்பார்த்து, எங்கள் தலைவரே, ஏதோ இங்கோர் பெருமுழக்கத்தொளியோடுபடைமுரசுக்கத்த முண்டாயினுக்குத் தையுடையவர்களை, அதிகேட்டவ்விஷமயாடினால் ஹாந் தலைவன் தனதுமனத்தில் விச பார்க்கிறம்மதிகரித்து, அங்குவாத்து செய்திசொல்லிய கந்தவீரரைப்பார்த்துச் சொல்லாயினுண்—ஆஃதி யாதெனில்.

அந்த இவையானை என்னுக் கூலைவன், பதவி வீரர்களைப் பார்த்து, ஒப்பு, சுத்தவீரர்களே, காம், முகம்மது சல்லவாகு அலைகவசல்லமவர்கள் காலங்கெடாடங்கி இங்காள்வரைக்கு மிக்கே யிருக்கின்றோம், அதிலே, இவ்விதக்கிஞ்சித்தும் அச்சவெண்ண யில்லாம் விக்கே வந்தவர்களென்றாருவனராயும் காடுமே, ஆனால், முதிர்த வலிமைய்பராக்கிமாத் தைத் தரித்து சுக்தவீரிய ரானுலும் இங்கே ஈடுபிடத்தில்வாங்குது தங்களுக்கு காகு மானவைகளைச் செரல்லி நம்மைச் சக்தோஷப்படுத்தி விட-

பேப் போவார்கள்—அப் படிபிரதீக, தீவ்க விரி, னை பேப்ளிருங்கும் அக்குப்பத்தார்க ஞா ஸ்கமில்லி இரண் வாத் தான் முழக்கிக் கொண்டு மகா தத்தால் சுதாடுவோ அங்க் கூட நாரு தடையுடு செய்யாமல் விட்டுப் பேப்பத் தீக்கின்றீர்கள், ஆனால், ஓர்முகத்தைப் போற் பிரவேசமாகீர்த தாட்டப் பாரினாபக முகமமதுசல்லஸாகுதலை கிசுசல்லமாவ்க ஞானாடு டாடுத்துக் கூட்டியமதுகுலமதோரிருக்கு முறைமைக்கு மிது பழு ரகும்—நல்லது.

போனது போகட்டும் தறக்கடாது, இனிசீங்கள்பத்துப்பேர்க் கொன்றுக்கேர்க்கு போப் பிவ்விதப் பெருமையோடு மிக்கேவந்த வர்களுக்கென்ன வலியமை பண்டா பிருக்கிறதென்றார்ப்பாகொண்டு மீமிடத்தி விதமாகவினாவில் வந்துசொல்லுங்கவென்றேவினான், அது கேட்டங்கப்பதவிக்குல விரீர்கள், சுல்தான் செய்யி திபுருவீமாவியவர்கள் படைக்கருகாமையாக வந்தார்கள்—இவ்விதம், படைக்கருகாலம் யாகவந்த வழிவெட்டிப்பறிக்கும் பதவிக்குலத்தார்கள்பத்துப் பேரும்படைக்கட்டக்கூட்டுக்கூட்டு கிட்ட நெருங்கிப் பார்க்கும்போது, அங்கே, மதஜலத்தைச் சேர்க்கூட்டுக்கொண்டு கிற்கும் யானைக் கூட்டங்களையும், இறக்கைகளையிரி ஜூயாப்பறக்கும்பறவைதங்கள்போற் செழுமை பொருத்திப் புகுதீரங்கட்டங்களையும், அங்காக்குங்களுமாகுகூடும்பகு ம்படியாப் தூய்விஸ்லாமல் வில்லை எம்மைத் தொடுத் தெய்யும் சுத்தவீரியர், கூட்டங்களையும்நன்றி. மனத்திற்கு பயந்து திகித்தெண்டி நின்றார்கள்.

இவ்விரம், தீக்கொட்டு கிறகின்ற பதவிகள் பக்துப்பேர்களி வொருவன் தன்னுடைய கெஞ்சில் யோசித்தாராயீங்துபார்த்து, துகோ இங்கே கெஞ்சுங்கும் சுத்தகுங்களை வெட்டிக் கண்டதுண்டப் படுத்துவதாக வந்திருக்கும் சேலைசைனிபகுக வெள்ளாம் ஒருமனப் பட்டவர்களாககடக்கின்றார்களால், கம்மாவியர்களொடுக்கும்படியாபடிக் குச் சேதஞ்செய்து வெல்லுத விரிதாயிருக்குமென் தறவினித் தன் கேடும் வகுதுகிற்கிறமற்ற வொன்பது பேர்க்குங் தான்விளங்கிய விளக்கத்தை கல்லவிப்பாகச்சொல்லிக் காட்டினான், அஃதெண்ணெனில், அந்தவொருவன் மற்ற வொன்பது பேசுவதும் பார்த்து, ஓப், விரீர்களே நாமிப்போது, இப் படைக்கட்டக்கத்திற்குக் தலைவர்கள் வந்திருப்பவு ரிட்த்தில் பாதொரு தடையின்றிப் போப் அவருடைய

முகதாமலையைக் கண்டு போற்றிப் புகழ்து அவர்கள் போகக் குறிப்பிட்டு, சொல்லி வந்திருக்கிற இடத்தையும், கருமத்தையுஞ் சொல்லச் சொல்ல கேட்டுக் கொடும், இத்தகையிட்டு சிகிப் போய்ப்பராகாசமான வேற்பேசித்திருந்துப் பக்கவையுடைய சம்மு தலை வலுக்கு இக்கருமத்தைகளை விபரமாகச் சொல்லிக் காட்டவேண்டுமென்ற சொல்லி—அவர்களைக் கூட்டிக்கொடுப் போய்ச் சல்தான் செய்தி திபுருஹி மொலியவர்களின் அழகிப் பததாமரையிற் பணிக்கு தாங்காங்களுக்கெய் தெழுந்து கிண்ணுர்கள், அவர்களைச் சல்தான்செய்யிதிப் பூஹி மொலியவர்கள் பார்த்து கீங்கள்பாரேன்றுகேட்டதற்கு, அவர்களை தங்கள்தலைவன்சொற்படிக் கெதிரிச்சூட்டப் பரவை யறியவந்த வர்களாயிருந்தும் அறப்சாதியார்களுடைய பூரணவிகவாசத்தன்மை யினால் மாதேர் குது கபடமின்றி நாங்க, ஸிதோயிருக்கிற காட்டி பொருந்திப் பதவிகளென்று இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி யுண்மையைச் சொன்னார்கள், அப்போது, சல்தான் கெய்யி திபுருஹி மொலியவர்களாங்கப் பத்துப்பேரையும்பார்த்து நீங்க விவ்வாவு பேர்களுமென்று கேவந்திர்களென்று கேட்டதற்கு அவர்கள்க்கு நீங்க செய்யிதிப்புருஹியா விஷைப்போற்றி வாழ்த்திக் கேட்டதாவது.

தேவரீர் தாங்க எனக்கேபோகின்றிருக்களெனபதையறிந்துகொண்டுபோக வந்தோமென்று அழூரகச் சொன்னார்கள், அதுகேட்டுச்சல்தான் செய்திப்புருஹிமொலியவர்களாங்கப்பத்துப்பேரையும்பார்த்துத் தெள்ளித் தெளித்துத் திரட்டித் திருமணி யருவுவைமந்து, தோற்றிப் பவள்ளான நபிழுக்மது சல்லவாகு அலைகிவசல்லவமார்கள் கணவில் வந்து காலிறுப், வெவ்விப் குபித்தலைவனாகத் தென்தேசத்தைப்பார்ந்தி இராஜனான விக்கிரமபாண்டியனேடு உயித்தஞ் செய்துமேலாம்பரமதி கார்த்தி தீணைவை வளர்க்கப்போமென்ற ஏவிப் பவளை நடத்தப்போகின்றேமென்று சொன்னார்கள்—அதுகேட்டு, அப்பத்துப்பேர்களுஞ் சொல்ல வர்தாகிப் பகிழ்ச்சிகொண்டு சொல்லுகிண்ணுர்கள் நாங்கள் முன்சொள்ள மலைக்கானத்தி விருக்கிறவர்களா யிருந்தாலும் எங்க ஞாக் கிராஜனேருவ ஞான்டும், மேலுமெங்கள் ஜாதியார்களே கூர்மை யையும், ஆச்சவுடவையு முடைய வேலையுதங்களைக் கைவிடாத விரீர்கள் லட்சத்திற்கு மேறுமுன்மே, ஆனால், நாங்கள் நபிழும்புமது சல்லவாகு அலைகிவ சல்ல மவர்க்குந்தைய காலங்கெதாடுத் தின்கே யிருந்து வாழ்கின்றோம்,

அப்படி எழுவதிலும், நான்கள் வழிகளில்லின்று அங்கே போறவர்கள், வாரவாட்டை உடுட்டிப்படிக் கெடுத்து மூலிப்படிகளினு வின்போம், இல்லாதவதற்குக்கொடுப்போம், இவ்வகையுள்ள பதவியாகிய நாங்களிப்போது தேவீர் தாங்கள் சொல்லுகின்ற தன்மையைக் கேட்கின், அழிவில்லை மோட்சகதிப் பேறுபெற்றுப் பேழுக்கலாகும். ஆகலால், இன்றையும் நாங்களென்கள் இழிவான கொலைத் தொழில்விடுகீகிக் கேவீர் கங்களோமிய வருகிறதற்குப் பூரணமான இருதயத்தோடு மஸ்புகொண்டோம், ஆனால், எங்க விராஜதுக்கு மிதினைச்சொன்னால், சொன்ன தட்சணத்திலேயே அவன் மனஞ்சம்மதித் தெங்கள் கூட்டத்தார்கள் ஓராடும் பிள்ளைக்குச் செவ்விதாக வெழுந்தருளியவான்; ஆகையால், நாங்கள்போய்க் கொல்லியவனை யமைத்துக்கொண்டிடுகேயருகிறோம், அதற்காகத் தேவீர் தாங்கள் கிருபானுக்கல் அருள்புரிய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், சொன்னதற்கு.

மிகுந்த தருமமுற் கீருங்கு முள்ளத்தையுடைய வள்ளலரான சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்கள், நல்லது அப்படியே யாகட்டுடன்று அவர்களைப் போகும்படிக்கு விடைகொடுத்தார்கள். அப்போது, அப்பத்துப்பேர்களு மகா வணக்கமாக வெழுந்து சலாம் சொல்லிக்கொண்டு தங்கள் தலைவரிடம்போய், அவனுக் கீங்கே சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்கள் விடத்தில் நடந்த செய்திகள் யாவையுள்ளிசான்னார்கள்—ஆதுகேட்டு, அந்த இமையானென்னுங் தலைவன் அப்பத்துப்பேர்களையும் பார்த்து, மறஹபா, மறஹபா, நற்சமாசாரங் கொண்டு வந்திர்க்கெளன்று மிகுந்த் சந்தோஷமாகித் தூதர்களையழுக்குத் தீங்கள் போய் ஓர்நாழிகை நேரத்திற்குள்ளே, பெருமையான வெற்றிப்பூ மாலையனின்திருக்கும் புஜபல பராக்கிரம சாலிகளான நம்மவர்களெல்லாம் வரும்படியாகச் சொல்லி யழுந்துக் கொண்டு வாருங்களென்று ஆக்கியாயித்தான். அப்போதுடனே யத் தூதர்கள் பதவிக் குலத்தார்களிருக்கு மிடக்களி லெல்லா மகா விரைவாகப்போய்க் கொல்லக் கேட்டவுடனே யாதொருகுற்ற மின்றி யெல் லோர்களு மொன்றுபோ லெழுந்து மகா விரைவாக வந்து சூழ்தார்கள்.

இவ்விதம் வந்துகுற்ற யாவர்களுக்கும் இமையான் தன்விட எத்தலை நட்கிருக்கிற செப்திகள் மாலையும் நல்ல பூர்மாதச் சொல் விக்காட்டி நானும் வெவ்விய திறமையைச்சேர்த்தும் பிளைவுக்குப் போக விருப்ப முற்றவனுக் கிருக்கின்றேன். அவ்விதம் விருப்பமுற்ற யாவர்களும் நெஞ்சுத்தி அறுதியென்னுடைய போர்வையைப் போந்த குக்கொண்டு பிரபாண மாகுங்களென்று வணாயறச் சொன்னான், அது கேட்ட டார்களெல்லா முடிவில்லாத அன்புபுண்ட மனத்தர்களாய் ஆயுதங்களைத் துரொண்டு வேங்கைப்புளிக்கொட்டபோல் வந்தார்கள். வந்த தெவ்விதமெனிற், சிறியவர்கள், மிகவும் பெரியவயதுள்ள முதியவர்கள், பலதீவுமூன்ஸவர்கள் முதலிய சிலபேர்கள்தவிர விரபராக்கிச் சமூஹ யாவர்களும் வந்தார்கள்—அவர்களோடு மிகமயானு மாயுதங்களைத்தனுக்கக் கூடிக் காணிக்கைப்பொருளோடு வந்துவந்து ஏவ்விடத் தூற்றங்களும் மற்ற செப்பிதல்முறைகள், தாஜால்லன்பியா முகம்மதுக்கல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் போகிகாமணியாகிய சுல்தான் செப்பி திபுருவீர் மொவி யவர்களின் பாததாமராஜயக் கல்லுபுகமுந்து நாங்கள்பெறவேண்டிய மோட்சக்கிப்பேறு பெற்றுக்கொண்டு போமென்ற சொல்லிப் பேதகம்யாதுமின்றி யவர்களின்பாதம்பணிக்கு தாங்கொண்டுவந்த காணிக்கைப் பொருள்களைக் குவித்து அதை மரியாதைபோடும் நின்றுன்.

இவ்விதம், காணிக்கைப் பொருள்குவித்து மரியாதையாககின்ற பதவிப் படைத்தலைவனுகிய இமையானை சிறைந்த மனக்குற்றச்சிடோமெட் சுல்தான் செப்பி திபுருவீர் மொவியவர்கள் பார்த்து, உன்னுடைய பேரென்ன சொல்லென்று கேட்டார்கள். அதற்கவன், என்பேர் இமையானென்று சொன்னான். அப்போது, சுல்தான் செப்பி திபுருவீர் மொவியவர்கள், அவ்விமையானைப்பார்த்து, சியெங்களையறிக்கு வரவிட்ட பத்துப்பேர்களும் முன்னுடைய செப்பைகள் யாலையுள்ள சொன்னார்கள். அச்சொல்லிக் குற்றமற வணர்த்தோம், சியுமிகூலைந்தாய், நாங்களும் முன்னைக்கண்டு மனமகிழ்றதோமென்ற சொன்னார்கள்—சொல்லி, இன்னு மிராஜாகிய செப்பி திபுருவீர் மொவியவர்கள், இமையானைப்பார்த்து, சிமோட்சக்கியைத் தருவவைகிய பிலைவுக்கு மனந்துணிச் திக்கேவந்தாய், ஆசலரல், அந்தத் தென்ராக்கியத்திற்குப்போய் வென்று பாண்டிராட்டை நாம் கைக்கொண்டால், அங்கிருக்குங் காகைக்களையும், மலைகளையும் முனக்குத் தங்கோம், அவை

தலைவர் கீழொலையிலிருந்து, புகழ்தான், கீளகளோடும் இரகசமாக வாழ்கென்று காண்னார்கள்.

இவ்விதம், ஈஸ்ரன் செப்பி திபுருஹி மொவியவர்க் கிழமையா ஹக்குத் தலைவர்மத்தனுங்கொடுத்து, அவன்மனமுவக்கும்படியாய்க் குவிர்க்க பட்டவெல்லிர மாறியாபாறைக்கிளுங் கொடுத்துக், கொலை செப்தலுக் கஞ்சாத பலாத்காரத்தையும், ரோசத்தையுமுடைய குதிரையுங் கொடுத்தார்கள்—துவங்களைப்பல்லா மினமையான் பெற்றுக் கொண்டு அவர்களின் பொற்பாத கமலங்களிற் பணிந்து சாஷ்டராங் கஞ்செப்தான். அப்போது, கார்ஜம் பதிகரித்து, அரவியிலை வாட்டமாய் அச்சவடிவுற்றிருக்கும் வேலாயுக்கத்தைக் கைவிடாத வள்ளலான சல்தான் செப்பி திபுருஹி மொவியவர்கள் அங்கிழமையாணிப் பார்த்து, நீல்கள், வனங்கள் கெருங்கியிருக்கும் பாலதகளின் கோட்பாடுகளை யறிந்த வல்லமை சாலி யாதலால், உனது படைகளைக்கொண்டு மூன்பாக நடவெண்டு சொன்னார்கள், அச்சொல்லை இகைமையான் தன் மூடிய சீசின்மேற்கொண்டான். கொண்டு.

உடனே குதிரையின்மே லேறித் தனது படைகளுடனே மூன்னலே போக, எஞ்சைப்பழுதாகவுண்டாகபிருக்கம்மதுசல்லாகு அலை வீல் கல்ல மவர்களின் போன்றான ஈல்தான் செப்பி திபுருஹி மொவியவர்கள் படைசௌரைபல இறுமாப்போடு பின்னுவேபோக, விளாவாக ஈட்டு, மலைகளையும், மூட்சீற்றித் வனங்களையும், மற்றிடங்கள் யானவுயுங் கடற்றொடே கூட்டமாக மொய்த்தர்ந்து போயிற்கு—இவ்விதம், சேசீத் தலைவர்கள் குழு, அழகியவள்ளான சல்தான் செப்பி திபுருஹி மொவியவர்கள், வாசமிகுந்த புன்னை மரங்களடர்க்க கடற்கரை போர்மாக, வானத்தைத் தொடர வளர்ந்து சுனினமென்னும் அரிசியையும், தேனியு மொழுக்கும் புட்பங்கள் செறிந்த சேலைக் களனே கஞ்சு குழப்பெற்ற ஜாத்தாவென்னும் கைரத்தில் வந்தார்கள். வக்கு,

அவ்விடத்தில் மதுடர்களுக்கெல்லா முதற் றுபாகவும், கபி ஆகம்தலைகள்ளலாமவர்களுடையதிருத்தெவியராகவும், கெடுதீயின்றி வரிசைபொருந்திய நல்வாவென்றுங் திருநாமமபொருந்திய காபகி யவர்க் களங்கி யிருக்கின்ற அழகிப் ரவுலாவென்றுஞ்சுமாதிச் சண்னி தானத்தி அட்புகுங்கு பயபக்தியோடும், புகழோடும் விபாராக்செய் அபின்னர், எப்போது முடிவில்லாத ஒப்பற்ற துப்புவாகிய ரப்

பில் ஆலமீனன்னும் தூண்டவைப்பு பேரற்றிப்புக்கு நேத்திமாக அவ்வீடத்தைவிட்டு மீண்டர்கள், மீண்டு.

கடலைப்போற் பெருச்சுவருந் தங்கள் சேனைசனிபஞ்சுள்ளைம் சந்தோஷமாக இருப்பதற்கோர் விரிவன் இடத்தைக் குறிப்பிட்டதனை நன்றாக எங்குஞ் சுற்றிப்பார்ச் திது ஸீர்வளம், நிலவளமுள்ள இடநொன்று மனமகிழ்ச்சியாய்கே யழகே யழகே கூடாரங்களையடிப்பித்து, அக்கூடாரங்களுக்கு நடுவிற் பிரகாசக் கதிரெறிக்குன்ற குரியனு மிதற்குரா மினையில்லையென்று வெட்கத்தக்கதாகக் கணக்கிலடக்காத இரக்கின மனிக ஸமூத்திப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட டோ ஸிருங் கும்ப கலசங்கள் கவுத்த இராஜ கூடாமீயரன் நடிப்பித்து, அக்கூடாரத்துட்ட சென் நிருந்தார்கள்—அப்போது பூடர்ந்து விரிந்த புயபலம் பொருந்திய சுத்தவிர்கள் மகாவின்பததோடு தாங்கள் தாங்க வேறியிருக்கும் வாகனுதிகளைவிட்டு மீறிறங்கிக் கணவங்கை, கோசமென்னு மூவிடத்தால் மதம்பொழியும் யாரைக் கூட்டங்களோ யோரிடத்திலும், தொகையாக இரக்கினமனிகள் பதித்தெடுவிருஞ் ஜால்களிடியிருக்கும் பஸதத குதிரைக் கூட்டங்க வேரா நிடத்திலும், அணியனியாக நிற்க நெருங்கமாக முனோகளிடத்துக் கட்டும்படியான விதிக் காமைத்துவிட்டுத் தங்களுக்கென் ரேற்படுத்திய கூடாங்களிற்போ யிருந்தார்கள்.

அப்போது, அழகிய முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகவ சல்லயவர்களின் போனாகிய சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலிப்பர்கள், சேனைத்தலைவராகிய அப்பாசென்பவரைக் நாகள் திருச்சமுகாக்கி வலமூத்தவரைப் பார்த்து, அப்பாசே, ஓய்வில்லாது தருமகாரியம் நடந்தேறி வருவதாகிய இந்தலுருக்குக் தலைமையாயிருப்போரையும், மந்திரங்கினை பேர்கள் யாவரையும் இங்கே நம்பிடத்திற்கு வரும்படியாக் குழமைன்று சொன்னார்கள்—அதுகேட்டுடனே பலத்த வேலாயுதம் நிக்காத கைங்கப்படைய அப்பாசென்னு மொட்டப்பற்ற படைத்தலைவர் ஏவளாட்களிற் சிறந்தவர்களையழைத்து அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது. கீங்களின்த ஜாத்தாங்காக்கிற்குள்ளேபோய், அழகிய வள்ளளவு முகம்மதுக்கி சல்லல்லாகு அலைவசல்ல மலர்களுடைய திருப்போனாகிய கல்கான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்கள் சேனைவரியங்கள் குழு இங்கே யின்னதலத்தில் வந்திருக்கிறார்க ஓதலரல், இவ்வூரிற் பொருந்தி யிருக்கும் பிரகாசக் காலிபதீவர்களும், களை

வரும் வருஷக்டன்று சொல்லி விரைவாக அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கவென்று சொன்னார்.

அப்போ தட்டேர் அவ் வேவ்லோர்க் குருக்குண்ணே மிகு விரைவாகப்போய் இவ்வுத்தலைவ மேத்கேயிருக்கிறுரென்று கண்டார்கள் எட்திதில்லாக் கேட்டுக்கொண்டு போய்த் தலைவரான சிக்கந்த ரெண்பல்வரக்கண்டு (ஆஸ்வாமி அலைக்கும்) என்று சலாம்சொல்லி அதபு மரியாதையாக நின்று அவரிடத்தில் அப்பாசெஸ்தலுஞ் சேனைத் தலைவர் சொன்ன முறைபோலே சொன்னார்கள்—சொன்னபோ தட்டே அந்தக் கலைவராகிய சிக்கந்த ரெண்பவர் வேறே யாரிதாரு தடையுமின்றி விரைவாக வெழுந்துகொண் றவ்வுரி விருக்கு முசுவிமரங்கள் கூட்டுக்கெல்லா மிசிசெய்தியைச்சொல்லி, அவர்களையெல்லா மொதே சேசாமாகக் கூட்டிக்கொண்டு தமதிருப்பிடத்திற்கு வந்து, கணக்கி வடங்காத மாதுவத் தனிகளையும், கொடியுந்திரிகைப்பழக்குலை பனே கங்களையும், ஈத்தப்பழ வருக்குத் தொகையும், மதுராமான தேவா நடத்திருக்குஞ் சாடிக அனேகங்களையும், உயர்ந்த சரிகைச் சால்கள் முதலிய பட்டவெள்தோங்க எனேகங்களையும் கணமக்கையாக வெடுத் துக்கொண்டு, பாதகாவரிக்கைக்காக இரக்கின பூவுணுதிகளோடும், கூடிபஜனத்தோடு மதா இன்பமாக வந்தார்.

வந்த கிடக்கந்தான்னுஞ் தலைவரானவர், இராஜாயகாகிய செய்யி திபுருஷர் மொவியவர்க் கிடத்திற் சென்று தாம கொண்டிவந்த ஏசு வருக்கப் பழங்கள்முசலிய தலைகிழமீதி பூவுணுதிகள் யாவையு மஹர்கள் சமுகர்திற் பாதகானிக்கையாகவைத்துச் சொல்லுதற்கரிய வல்லா யகண்ன அல்லாகுக் தழுவாயின் சலாமுஞ்சொல்லி மனக்கணிவட்டனே மே முங்கை வோரிடத்தில் நின்றார், அப்போது, ஈல்தான் செய்யி திபுருஷர் மொவியவர்கள் சாலத்திற்குப் பிரத்தியுக்தால்சொல்லித், கிள்ளனமான மலைபோல் விமிதங்கொண்டு விசாவிக்கிறுக்குக்கோளை யடைய சிக்கந்தரென்னுஞ் தலைவரா யிருக்குமபடிசொல்லி யலருடைய முகத்தைப்பார்ந்துத் தாங்க என்னணமுற்று வந்திருக்கிற செய்திகள் யாவையுஞ் சொன்னார்கள்—சொல்லிப் பின்னரும் அந்தச் சிக்கந்தரென்னுஞ் தலைவரைப்பார்த்து நமது படைகளையெல்லாக் கப்பல் களிலேற்றி யக்கரைப்படுத்தவேண்டுமே, அகற்காகத் தொகையதிகமான கப்பல்களை பித்துறைமுகத்திற்கு வரும்படி செய்யும், ஸீரும் சொல்லுகின்ற பிள்ளேயுக்கு எம்மோடு சேந்துவாருங், அப்படிச்

சேர்ந்தவந்தாற் புகழுத் தகுஷாகிய சுவர்க்கபேறை யும்குப் புதிய ஆலைக்கட்டுப்பை அல்லாகுத் தழுவா தருவானென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டுச் சிக்கந்தரென்னுங் தலைவர், சுல்தான் செய்யி திபு ரூஹி மொலியவர்களைப் பார்த்து, பைக மாஷ் வர்களே, ஹஜ்ஜாசெம் யப் போகிறவர்களை மேற்றிக்கொண்டு போகவர இருக்கிற கப்பலித் தலையென் ஞேர் தொகையைக்காட்டி இவைகள் போக மற்றக் கப் பல்க எனேக மிகுஞ்சின்றன, அவைகளின்பேரி வேற்றிப் பிரயாணப் படுத்திக், கருகியாகிய தேவீர் தாங்களேவிய ஏவந்பிரகாரம் யாதோ ரு குறைவின்ற விந்தமிக்கீ ஒுபியான் செய்தமுடிப்பேன் (இன்சா அல்ல) என்றுசொன்னார்—தொல்லிப் பின்னாரும், சுல்தான் செய்யி திபுருஹி மொலியவர்களைப் புகழ்ந்து, மிகவுங் தாழ்மையாக வொழுத்த நின்று அவர்களைப் பார்த்துக் கேவீர் தங்கள் திருமுகதாவி விந்த ஏழை கொல்லிய பிரகாரங் செய்தமுடிப்பதற்கு, ஆங்காங்கு சிதறிப் போய் நிற்கின்ற கப்பல்களைபெல்லா மொருமுகமாகக் கொண்டுவாத்து சேர்க்கவேண்டும், அதந்காக நான் போவதற்கு உத்திரவு நாநுநை கொண்று கேட்டார், கேட்டவுடனே யவர்மணம்பேர் ஆத்திரவு கொடுத்தார்கள், அவ்வத்திரவைப் பெற்றவர் சலாமுஞ்சொல்லி, வாழ்த் தி யேத்திக்கொண்டு வந்து, டட்டி வாங்காக் குள்ள துறை முகங்களிற் கூறிவதுரங்களிற் கிடந்த கப்பஸ்களை யெல்லா மொரே ரோகர மாகத் தமது துறைமுகத்திற்கு வரும்படிசெய்தார்.

இவ்விதங் கப்பல்களெல்லா மொரே சேகரமாகத் தாங்து துறை முகத்தில்வந்து சேர்ந்தபின்னார், மாது நாயக முகம்மது எல்லாவுகு அலைகிழவசல்ல மவர்களி, தூண்ணன்பு தினைந்த பேராடு ராபிய சுல்தான் செய்யி திபுருஹி மொலி யவர்களின் பாதார விந்தத்துக் கிட்டமாக வந்து அவர்களுக்குச் சலாம் கொல்லி, அதைப் பரியாறைத் திட்டானே வணங்கின்று வாக்கை பரிமளித்துக் கோரியுடைய நாயக மாணவர்களே, தேவீர் தாங்கள் கிணைத்தவண்ணம் யாதோ ரு குறைவு மில்லாமற் கப் பல்களைபெல்லாக் கொண்டுவந்து ஒரே சேகரமாக காது துறைமுகத்தில் விட்டிருக்கின்றன—ஆகவால், நாளோயதினம் பிரயாண மெழுங் தருளி பாருக்களென்று மனக் களியுடனே பயபக்கியாகச் சொன்னார். இவ்விதங்கு சொன்ன கிக்கந்தரென்னுங் தலைவராக், சுல்தான் செய்யி திபுருஹி மொலி மணமகிழ்ச்சிபாய் வாருமென் நமைத்துத் தங்களுக்குப் பக்கந்தி விருக்க வைத்து அவருக்குச் சந்தன, காத்

நாந்த, ககங்க பரிமளா திகளைப்படுத்தப்படுகி மனமிழுச்செய்து, நாளை யதினமே பிவ்விடத்தைவிட்டு மொழுந்து பிரயாணமாகிக் கப்ப லேற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுக்கிக்கந்திரென்றும் தலை வெரழுந்து அவர்களுடைய பாதூராமரையைப் புதுமீது சலாம்சொல் விக்கொண்டு ஊருக்குப் போயினார், இனி இங்கே நடந்த யானவையுஞ் சொல்லு கிண்றும்.

சூரைக் கடலாகவந்து தோற்றிய கல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொலி யவர்கள், சேனைகள் யாவற்றிற்கு முதற் றலையையாகிய அப் பாசவர்கள் முதலான மற்றத் தலைவர்களையும், செழுமைபொருந்திய நூல்லில் வில்லேந்தும் சுத்தலீரியர்கள் யாவறையும்பார்த்துப் பலாத் தாக்கத யுடையவர்களே நாமிப்போது ஈனத்துவக்கைநாட்டுங்குகீ நிலையை மாய்க்கவேண்டுமென் நெண்ணிப் போகும் அந்த இடமோ மிகவும் பெருந்தாம், அதிலும் பூமியில் நடக்கவேண்டும். ஆனால், வழியில் வருக்கமுற்று வந்தாலேக்கன் கப்பவினிடத்திலுமேறி வருக்க முற்ற வாவேண்டி பிருப்பதாலே முழுமையு முள்ளுத்துக் கீரமும் நினபேர்கள் வாருக்கள், மற்றவர்கள் விலகி இந்தச் சத்தாத் துறை முகத்தலேயே பாரோரு தடையின்றி நின்றவிடவேண்டும். ஆகலால், இப்பொது நான் சொன்னபடிக்கு வர மனப்பொருத்தமுள்ளவர்கள் மார்கு மென்ற்கதாவிற் களாவசமறச்சொல்லுங்கள், அப்படி வருவ தற்கு மனவநுத்த முடையைக் கைதையு மென்றுக்காலிற் களங்க மறச்சொல்லி யகன்றுவிடுங்களன்று சொன்னார்கள், இச்சொற்களைக் கேட்டமாத்திரத்திற் சண்டைத்தொழிலிற் றிருந்தினவர்களான சுத்த வீரியர்களும், சேனைக்காவலரும் நஞ்சன்டவர்கள்போல் நெஞ்சமு முகமும்வாடிப், பஞ்சைகள்போலே அஞ்சிகின்ற இராஜாதிராஜ கெம் பிரான கல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொலியவர்களை வளைந்துகூடிச் சொல்லலார்கள். அஃகி திபாதிதனில்.

கருத்திடக்கூடாத நாக வேதனையை தூயா மெங்களைவக் கணைத் த போதிலும், கடலுக்குள்ளாய் நெடிபதூரங் கடந்தபோய் வெவ்விய குபிரை வெட்டிமாய்த்துக் கிடமான தின்பயிரை பெப்போது மிகு தமாகச் செப்வதே யல்லாமல் இடையில் மடங்கிப்போற தெங்கள் வீரமன மல்லவென்று தேவரீர் தாங்க எறிந் திருந்து மிவ்வாக்கியினு சொன்னீர்களே—இராஜாநாயகமே தேவரீர் தங்க ஞட்டில் நின்றும் வியர்வை சிந்து மிடத்தில், எங்களுடைய வடவிள் நின்றும் இரத்தந்

அமி

தினெறிவிளக்க வசனங்காவியம்.

ஈசு சிந்திப் பொருந்திய நற்கதியாகிய தீனில்விசலாத்தை வளர்ப்பது சத்தியமல்லாமல் அதற்குப் பின்னிடா தெங்கள்வீரம், ஆனால், சிசுகுடைய இபுலிசாலே யெங்கள்மனு தமோருதிருச்சக் தாங்களே கிருபைபொருந்திய தூதுக்கெப்பியான் வளர்ந்து சொன்னார்கள். இவ்விதம், அப்பாசென்னுனு சேனுதைபதி முதலிய மற்றக் தலைவர்களும், சுத்தவீரர்களுங் கலங் தொழுமுனமாக எதிர்ஜவாபு சொல்லக் கேட்டு இராஜ எய்கான சல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் மணமகிழ்ச் சிருந்தார்கள், அன்றாறபதினம்போய் மற்றுஞ்சுட் சூரியோதய மானபோது, சிக்கந்தரென்னுங் தலைவர்வந்து பிரயாணம்போற சேதி யைக் கேட்டுச் சல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களின் திருச்சமுகத்தின் முன்பாக நின்றுகொண்டு பிரயாணகதைக் துறிதப்பட தினார்.

அப்போது, அவர்கள் பிரயாண பேரிக்கையை யடிக்கும்படி யுத்திரவு செய்தார்கள், உடனே அந்தத் தொழிலுக் குரியவர்கள் பேரிக்கையை பெடுத்து முழுக்கினார்கள், அந்தச் சப்தங்கேட்டுச் சேலைக் காவலர்களும், மற்றவீரர்கள் யாவரு மொன்றுபோற் தயாருகிவெள் எத்தோடு வள்ளம்வந்து புகுதுவது போலே வேலாம்பரத்தையுடைய அல்லாகுத் தஆளாவின் நூதாங்கரான நமியுகமமது சல்லல்தாகுஞ்சை வெல் சல்ல மவர்களின் திருப்போனாரா சல்தான் மெய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களைச் சூழ்ந்திருக்குங் கடற்போன்ற பெரி, படையில் வந்தார்கள்.

அப்போது, செந்தமனை போன்ற முகவஜீகரான அப்பாசென்ன மிராஜரை யோர்கப்பலிலும், செழுமை பொருந்திய மோம் பேர்லாகமகிழ்ச்சுது கொடை கொடுக்கும் குண்ணிய பூபதியாக வெப்பனுல் லாபதினவர்களையோர் கப்பலிலும், அந்தர லேரகத்தார்களும் வீட்டை யாகப் புகழுகின்ற முகியித்தி னென்பவர்களை யோர் கப்பலிலும், ஒட்டு க்குயர்ந்த கழக்கமற்ற காதிரென்பவர்களை யோர் கப்பலிலும்—மலை போன்ற திண்ணிய புயங்களையும், வாள்சீங்கரமற் பிடித்திருக்குங்கை களையுடைய அழகான பதவிக் குத்தி அவளை வீரபாக்கிரம சாவி யான இமையா, னென்பனையோர் கப்பலிலும் சொல்லுகின்ற அவரவர்களுடைய சேனை சைனியங்க னோடு வோர் கப்பலுக்கும் போதுமான மட்டுமேந்தினார்கள்.

இவ்விதம், அதைன் பீந்து தலைவர்களையும், அவர்களுடைய சே
னைசைனியங்களே உஸ் கப்பல்களி லேற்றிவிட்டுப் பின்னர் கூடாரங்
கள் முதலிய மற்ற முன்புதைன்றி ஆயுதங்கள் யாவல்துகளையும்
படவுகளிற் ரெஞ்சை தொகையை முழுமையும் விரைவாகக் கொண்
டுபோம்புக் கப்பலி லேற்றும்படி. செங்கூவில் கீழைகிழுக்கம்மது சல்லல்
வரு அகைவசல்ல மவர்களுடைய பேராலு ரான் சல்தான் செய்யிதி
புருஷி மொவியவர்கள், அப்போ தவர்களைப்பர்த்துக் கல்விகற்றுக்
தேர்ந்த வல்லமைசாலீயர்கள் சிக்கந்தரெசபலர் பார்த்து நாயகமான
வர்களே கான் பிள்ளைக்குப் பொருந்திப் பலமல்லாகவன் வரமுடியா
தே அப்படி பலமிருக்குமாகில் நான் வருவதற்கு யாதொரு மிசு
மில்லை இதி னிலைமையான து தேவரீர் தங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியு
வது, தெரியா திராதென்று சொன்னார்.

அதுகேட்டுக், அல்தான் செய்யி திபுருஷி மொவியவர்கள் கிக்
கந்தரென்னுங் தலைவர்பேரில் மிகுந்த கிருபையாகி யவரைப்பார்த்துச்
கிக்காத்தா அது சரிதான் ன்னைமையுண்டாக கீரிக்கேதா விருமென்று
சொல்னார்களதுகேட்டவர் மனங்குளிர்ந்த கட்போடும் சின்றுர் அப்
போது, வேத க்லைக்கியானத் தெளிவினுற்சிறந்து துலக்கமாகிய அபு
த்காடிரென்று மிராஜானவருந், சில மேன்மையாளர்களும்—சத்த
விரியுரித் திலை, சுல்தான் செய்யி திபுருஷி மொவி நாங்களுங் கப்
பலி லேற்கிறகற்றுப் போனாகள்.

போன்கயில், நற்குணக்கைதயுடைய சிக்கந்தரென்னுங் தலைவர்
அவர்களுடைய பொற்பாத கமலங்களிற் பணிக்கு முத்தமிட டெழு
ந்தார், ஆற்றுவுங்கவிர, இன்னுஞ் சில பெரிமோர்களும் வங் தவர்களு
டைய நடத்தம்பணிந்து முக்கமிட டெழுந்தார், அதுவுங் தவிர, மரியா
தைடூராடும் சின்றுர்கள், இவ்விதத்தில் வானவர்களும் வாழ்க்கும்படி
ஒத்துக்கான செய்யி திபுருஷி மொவியவர்கள் வியப்புண்டாக
இபாட்டென்றுசொல்லும் வத்தவின்பேரி லேற்றினுர்கள், ஏறிக்.

• கப்பலில்வந்து, அங்கு முத்துமணி முதலிய மற்ற இரத்தின
மணினாஞ்சும் சிரை நிரையாகப் பதித்துச் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசக்கு
ஏறிக்கும் காம்பனுவென்னும் அறையிற் சேர்ந்து, உத்தமகுண வள்
யிக

லலான சுல்தான் செய்வி திபுருஹி மொவியவர்கள் தங்களின் குமார நிரான அபுத்தாகிளென்றுந் திருஞாமத்தையுடைய இளவரசரோடும் நாவயராது சலவாததை யோதிக்கொண் டிருந்தார்கள்—அப்போது செய்விதுமார்கள் ஒருமாண்ண, வேத கலைக்கியானங்களைத்தோடு நின்து தேந்த வுல்மாக்களாகிய, இவ்வித துப்புவரன் மனத்தை யுடையவர்களெல்லாம் பக்கச்திற் பொருந்தி யங்கேயிருக்கச் சூரிய வோட்டம், நட்சத்திரத் தோற்றமுகனிய கல்வித் தேர்ச்சியிற் குற்ற மற்ற மிகாம்பெண்ணுங் கப்பலோட்டியை யழைத்து பாவருஞ் ஜூபி விருந்துகொண்டு இப்பாத்திரு மீடேற்றமான நற்பொரு எடக்கியிருக்கும் பாத்திரூவுஞ் தழுவ்யோதி ஆமிக்கூறி முடித்துப் பின்னர்,

மீகாம்பெண்ணுங் கப்பலோட்டியின் முகத்தை சுல்தான் செய்வி திபுருஹி மொவியவர்கள் பார்த்து, மாலிமே, வெள்ளாலைப்பைச் சுருட்டி விசிறி யடிக்குங் கடவினிடத்திற் கப்பல்களையெல்லா மொரே சேகரமாகத் தெண்கும்த் திசையைப்பார்க்க முகரூவைத் தழுகாக வோட்டுமென்றுசொன்னார்கள், அதுகேட் டுடனே மீகாம்பெண்ணுங் கப்பலோட்டி மனமிகுஷ்சி பெரிதாகிக் கப்பற்களையெல்லாம் பாய்விரிக்கச்சொல்லிக் கொடியிருதெரிவிக்குவிட்டுத் தாழும் பாய்களையெல்லாம் விரிக்குத் தட்டிப் பர்வானாகுச் சீப்புத்தகிக் சீப்புப்ப யக்னையும் விரித்து, வெள்ளைக்கொடிகளுக்கும் கோழி, அலாது மேற்றிச்—சொல்லுதற் கரிதாபை மேற்காற் றுண்டகை, அல்லாகுத் தழுலாபைவணங்கி, முகம்மதுகபி சல்லவாகு அல்லவெசல்ல மவர்களாப் புகழ்ந்து கப்பல்கள் யாவையு மோட்டினார்கள், அப்போது, வேததுப்பற், டாமருப்பம், சீதிதுப்ப மிவைகள் பாவையுங் தெரிக்குவனங்க் கெரியோக்கள் முதலான மற்ற யாவர்களும் தின்தீன் முகம்மதாகெட்டிற் கடவின்து சப்தமும் அடங்கும்படியாப் மனவருங்கத்தோடு மேற்கூடும் நார்கள்.

ஆனால், வதுமையைக் கருவனவாகிய சலவாத்துமுழக்கம் தாதியாகிய பெரியோர்களின் திக்கிரி முழக்கம், யானை குதிரைகள் கண்கள் முதலில் முழக்கம் ஆகிய இம்முழக்கங்கள் மிகவும் பெரிதாகன் மேகங்களும் பயந்து இரையத்தக்கதாய். வேறே மேகக்கூட்டங்கள் திரட்சியாப் பூரோ சேகரமாப் வருவதுபோலவும், குரிய இரதம் வருவதுபோலவும் கப்பல்களெல்லா மொடித்து—நடும்போது, செப்பாகிய

வினாநட்சிறக்க முகம்மது முஸ்லீம் தாலூக்கர் அலைகிவ சல்லி மவர்கள் முன்னேர்களுக்கு இவ்விடத்திற்கு மெங்கும்போ காப்பிருந்து கொண்டு ஹஜ்ஜாக்குப் போகப்பட்டவர்களை யுபகரித்து விசாலமான கப்பல்களிலேற்றித் திருமக்கமாகக்குதிற் கணுப்பச்சொல்லி, திருவாக்கருளி பிரசுக்கண்ணார்கள் குருக்களே—அவ்விதம் நடி சாந்தமவர்களருளிய திருவாக்குக்கு மாற்றமுண்டாகும்படியாகான் இப்போது தங்களோடும் வரக்கூடாதேயென்று நவமுண்டாகும் வாக்கியுமாகச் சொன்னார். அதுகேட்டுச் சுல்தான் செய்யி திபுருஷீமாவியர்கள் அவ்விராஜை மிகவும் அன்பாதாவுக்கெப்து அனுப்பினார்கள் அவரும் தாமிருக்குமிடம்போய்ச் சேர்ந்தார், வாசனைக்காத அப் பூங்காலில், வழுமைபோல் அன்று முழுமையும் வெவ்விய சேகைனெல்லாட்சிருந்து மற்றும்நாட்ட சூரியோதயமானபின்னர்,

பேரிக்கை நவுரி திறனமுதலிய வாத்திப்பகள் கணக்கனவென்று முழுங்கப் பெறிப் சேவைக்கையிக்கட வெமுந்து சூழப், பருத் தாத் தாவீங்கி விமமிதங்கொண்ட புஜபலபாக்கிரமத்தை யுடைய சேகைத் தலைவர்க் கௌந்துபேர்ச்சனு முன்னிலையாக்கீத் தோன்ற அதின்பின்னர், சிறப்புப்பொருந்திய முகம்மது நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய திருப்பேர்நாகிய சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் போன்றார்கள், போகும்போது. அந்தக் கண்ணூரிற் கண்ணைடத் தொழிலிற் மேர்க்க ஆதிராஜசென்பவர், இவர்களைப் போங்களென்று சொல்லிவிட்டு வந்து, நம்பிடக்கிலுள்ள படைகளை யொன்று சேர்த்து—மாற்றிலுபர்க்க செழுமையான பொன்காச்சகள், வெள்ளிக்காச்சகள் இரக்கினுபானுக்கள், அழு கண்ண விதமென்று சொல்ல வரி, தாகிப் பட்டுக்கள், சரிஷக்கச்சல்லாக்கள் இவைகளைச் சுமை சுமையாக யானைகளிலும், ஒட்டைக்களிலும் மேற்றி யவைகளைக் கோபத்ரைக்கொண்டு சேர்ந்துநிற்கும் சேவைக்கென்பவர்களைக்கீச் சேவையோர்களை யெல்லாம் பார்த்துச் சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்களேந்து கொள்ளாம் படிய சலாமுஞ்சொல்லி டீங்கள் யாவரு மவர்களைச் சேர்த்து அவர்களுடைய சொற்போல் நடந்துகொள்ளுக்க ஜென்று சொல்லி யாக்கியா மிக் தனுப்பினார்.

இவ்விரம், கண்ணூர் ஆதிராஜசென்பவ ரனுப்பின படைகள்வந்து இராஜாதிராஜான செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்களினது தேடுளே

தவைகளில் மாலையுமிருக்கச்செய்து தாங்களும் மிருந்தார்கள்—இவை தம், பூஞ்சாஸில் யாவர்களும் நிறக்க, அவ்விராவுகால இருங்கீங்கிசூழி யோதப்பான பின்னர், ஆந்தக் கண்ணுரில்பொருந்திவாழ்க்கிருக்கும் இராஜன் இங்குபூங்காவிற் பெரியபடைக்கட்டம் வந்திருக்குஞ் சமர் சாரம் வழி கூவற் கார்களாம் கேள்வியற்று, அவர்களைப் பர்க்கவேண்டுமென்று மனத்தில்லங்புகூர்ந்து நல்லவைத்துக் காண்பதற்க வேகம் கணிவர்க்கங்களையும் சந்தன, கந்த, நாக்த, சுகந்த பரிமளாதி வஸ்துகளையும் மேவலோர்களா வெட்டுப்பிரதுக்கொண்டு யாவர்களாலும் திசையிரும் படியான படைக் கூடாரங்களுக் குள்ளே வந்தால்— வந்து.

அங்கே யிருக்கும் சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொவியவர்களில் கண்டு, தானெடுப்பிரதுக்கொண்டுபோன இன்பமான இராசவர்க்கங்களையும், வாசனைப் பதார்த்தங்களையும் காணிக்கையாக வைத்து, அவர்களின் பொற்படை கமலங்களிற் பணிக் கெழுந்து வாழ்க்கி அல்லாதுக் கூட தலை முசுலிம்கள்பேரில் விதியாக்கிய சஸா முனுசீரால்வி மசரா அதபு மரியாதையோடும் நின்றும், அதுகண்டவர்கள் சந்தேகநோய் முகமலர்ந்து அவ்விராஜனுக் கிருக்க இடங்கொடுத்துச் செவந்த பவன் டிபோன்ற தங்கள் வாயிக்கைமுக்கிருந்து துபசார் வார்த்தைகளும் பேசி யிருந்தார்கள், அப்போது இராஜன் கல்தான் செய்யி, திபுருவீ மொவியவர்களைப் பார்த்துக் கேவரீர் தாங்க வில்வளவு தொலைதூரத்தடற்கடந் திங்கே வந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களோன்று இடைநாள்.

இதற்கவர்கள் திருவி லுருவாகிய செய்யித்து. செய்யித்து அவ்வீண் முகம்மது சல்லவல்லாது அலைகிவசல்ல மவாகள் பிளபிறு குப்போமென்று தங்கள் கனவில் ஹாலிருப் எனினது முதற்கொண்டு மற்று நடந்தகாரணங்கள் மாலையும் மாலைப்போதுமாகவரைக்கும் சொன்னார்கள், அதுகேட்டு இராஜன் மனமுருகி யன்புயர்ந்தவர்களைப் பார்த்து நாயக்கே யென்று சேனைகளிலும் கொஞ்சக் கேவரீர் தங்கனோர் மூடுவரும்படியா யனுப்புகிறேனென்று சொல்லி, இன்னுஞ் சில வயசாணைவார்த்தைகளும் சொல்லலானார்— அஃ தியாதெனில்.

அந்தக் கண்ணுரோயாலும் ஆகிராஜன் சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொவியவர்களைப் பார்த்து, நாயக்கே முன்னர் அல்லாகுத்தலூர்

விலை நுட்சிர்த முகம்மது முஸ்டபா நகூல சல்லவல்லாகு அகைவ
சல்லவா மவர்கள் முன்னேர்களுக்கு இவ்விடத்தைவிட்டு மெங்கும்போ
காம் விருந்துகொண்டு ஹஜ்ஜாக்குப் போகப்பட்டவர்களை யுபசரித்து
விசாரணை கப்பல்களிலெற்றிச் திருமக்கமாங்களத்திற் கணுப்பச்சொ
ல்லி திருவாக்கருவி யிருக்கண்ணார்கள் குருக்களே—அவ்விதம் நபி
நாயீ மவர்களருவிய திருவாக்குக்கு மாற்றமுண்டாகும்படியாரங்கள்
இப்போது தங்களோடும் வரக்கூடாதேயென்று நபமுண்டாகும் வாக்
பெயராகக் கொண்டார். அதுகேட்டுச் சல்தான் செய்யி திபுருஷீமாவி
யவர்கள் அவ்விராஜனை மிகவும் அன்பாதரவுசெய்து அனுப்பினார்கள்
அனாகும் தாமிருக்குமிடம்போய்ச் சேர்ந்தார், வாசனைக்காத அப் பூங்
கால்லை, வழுதாம்போல் அன்று முழுமையும் வெவ்விய சேனைகளைல்
வருகுஞ்சு மற்றும்நாட்ட சூரியோதயமானபின்னர்,

பேரிகை நவுரி சிற்னமுதலிய வாத்திப்பகள் கணக்கனவென்று
முழுங்கப் பெறிப் சேனைசைரியக்கட லெமூஞ்சு குழப், பகுத் தாத்
நாவீங்கி விம்மிதங்கொண்ட புஜபலபாக்கிரமத்தை யுடைய சேனைத்
தலைவர்க் கௌங்குதுபேர்ச்சனை முண்ணிலையாகத் தோன்ற அதின்பின்னர்,
கிறப்புப்பொருஞ்சிய முகம்மது நபிசல்லவல்லாகு அகைவசல்லவர்க
ஞையை திருப்பேரஞாகிய சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்
கள் போனார்கள், போகும்போது, அந்தக் கண்ணூரிற் சண்டைத்
க்காழிலிற் மேங்கத் ஆகிராஜனென்பவர், இவர்களைப் போங்களென்று
சொல்லிவிட்டு வந்து, தமமிடக்கிதலுள்ள படைகளை யொன்று சேர்த்
து—மாற்றிலுபர்க்க செழுமையான பொன்காச்சன், வெள்ளிக்காச்
கன் இரக்கினுபாரஞ்சிகள், அழு கிண்ண விதமென்று சொல்ல வரிதா
கிய பட்டுக்கள், சரிகைச்சல்லாக்கள் இவைகளைச் சுமை சுமையாக
யானைகளிலும், ஒட்டகைகளிலும் மேற்றி யவைகளைக் கோபதீரங்கொ
ண்டு சேர்ந்துகிறது சேனைநிலைக்கிச் சேனைபோர்களை யெல்லாம்
பார்த்துச் சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களேந்து கொள்ளு
படி சலாமுஞ்சொல்லி சீங்கள் யாவரு மவர்களைச் சேர்ந்து அவர்களு
டைய சொற்போல் நடந்துகொள்ளுக்க என்று சொல்லி யாக்கியா
கித் தனுப்பினர்.

இவ்விதம், கண்ணூர் ஆகிராஜனென்பவ ரனுப்பின படைகள்வங்
து இராஜாத்திராஜான செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களினது தேவெனு

முகுஞ் சேங்காமணபோன்ற பாதத்திற் ரூமுஞ் செழுஞ்து வாய்வே பாற் நிக் கூடகட்டி சின்றுவிக்கண் டவர்களைப் பார்த்து வட்டவடிவான இப் பூமியினிடத்தில் கல்லரசுசெய்யும். வல்லஸ்ஸுப் புருதான் கங்கள் மூரா ஜாசோஸலிவிட்ட சலாஹுஞ்சோல்லித்தேவர்ரதாங்க ளெங்கஞாக்கிட் ட யட்டளைப்பிராஸ்ம ராவகள் நடக்கவுஞ் சொல்லினுரென்றுஞ் சொன்னார்கள்—ஆதுரேடுசு கல்தான் செய்யி திபுறுவீ மொலியவா கள் மனமகிழ்ச்சியாப் அபபாலசன்றுஞ் தானுதிபதியை யழைக்கு, அவரைப்பார்த்து அப்பாலே அழபே இரத்தினமணி மாலைகள் வல்லத்தகள். போற்காக்கள், வெள்ளிக்காக்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாத்தையு முமது பாரிசமாகவே வைத் தூக்கொள்ளுமென்றும், கண்ணார்ப்பகோ— யையு முமது படையுடனே சேர்த்துக்கொள்ளுமென்றும் விதிமுறையாக அதிவிதமுண்டாகச் சொன்னார்கள், முவனிச் மப்பாலென்டவர் சங்கோஷமாகச் செய்தார்.

அப்போது, கல்தான் செய்யி திபுறுவீ மொலியாக்கள் கண்ணார் ஆகிராஜருக்கு, அவரா எனுப்பப்பட்ட ஆடையாபரனுக்கிடங்கும் பொற்காக வெள்ளிக்காக்களும், படைகளும்வங்கு சேர்ந்தனவென் ரோ காகிக மெழுகி முத்திரி த்தனையோர் தாதனிடமா, அனுப்பினிட்டுப் பலகேசத்துப் படைகளும், படைத்தலைவர்களும் அனியனிராகச் சூழப் பாததுசெழுஞ்து ஆங்கமெங்கள் செருப் பெளிச்சத்தை மறைத்திட வினாவாகி நடந்து வந்தார்கள்—இவ்விதம் நன்மையைத் தருவனவாகிய வாய்மிகுஞ்சோங்குங் கால்ஜூங்காட் டெல்லையாக வந்த அக்னைகிட்டு நீங்கி நடவழியில் வேர்காள் விடுதிலிட் டிருஞ்து மற்றுப் பாட் குரியோதயகாலத்தி லெழுஞ்து நேமினிட்டையை முடிக்குக்கொண்டு நான்கு கால்களுக்குங் தங்கச் சிலம்பிட் டிருஞ்குங் குதிரைமேற் சுவராக யானை நடாத்திக குஞ்குமச் சோலைகள் குழுஞ்சிருக்குங் கேளனதேசமாகிய கொசிநெரம்வங்கு ரேங்கார்கள்—சேர்ந்து, மழைத் துளிகளைப்போலே தென்றுளிகளைச் சொரியும் பூங்காவுகள் குழுஞ்சில மைசைனிபங்கள் குழு இருஞ்கு, மறநா— குரியோதயமான பின்னர், பிரகாசக் கதிரெறிக்கும் இரத்தினுபராணங்க ளைனிக்திலங்குங் குதினா மேலே சுவாராடி யக்னை நடாத்திக்கொண்டு படைகளோடும், அந்தக் கேளங்க ரெல்லையில் நீட்சியான மிகுதுரங் கடக்கு, வளம்பொருங் திப் கொல்ல மென்கூது ஆரிச் வந்தார்கள்— வந்து,

அவ்வுரி லேசர்னானிருந்து மறுநாட்ட குரியோதய காலத்திலெல்லூங்கிட்டு, குதிசையின்பேரிற் சூராகிப் பருந்தினைக்கள் நமக்கு நல்லவிருந்து, தருந்தத் தருவார்களைப் பூட்டவே தொடர்ந்து செல்லும்படியாகவார், வேல் முசுபிய ஆபத்தங்களைப் போன்று நிரவீர மிகுந்திருக்கும் சேலைப்பாசனியத் தலைவாகவோடும் பேரிக்கை வெற்றிவலம் புரிச்சுக்கிளவுக்காண்சப்பத யிசுவரமுழங்கப் பெரிய சப்தந்தையுடையகடற்கணமோ ரபாக கடந்து வெவ்விய கோபதீரமுள்ளயானைகள் மதத்தைச் சிந்த விரிஞ்சமென்னு மூரில்லங்கார்கள்.

வந்து, அங்கே இராவுகால முழுமூழியுங் தரித்திருந்து மற்றும் காட்டுக்குரியோதய மானபோது, மா அதிர்ச்சியோடுமெழுந்து சிலதீவுகள் நடந்துவந்து, எதிரிற் கோற்றுகின்ற மலைகளையுங், காடுகளையும் ஆராயி, குளங் குட்டங்களையுங் கடந்து கீங்கி மசத்துவங்குமிய முக்கியங்களை அலீயாகிய கைகளால் வாரிக் கொண்டுவன் தூக்காகவரி வெராதுக்கும் வைக்காத்தின் செல்வும் பெருக் கோங்கிய பாண்டிகாட்டில்லங்கு பொருந்தினார்கள்.

இவ்விதம், குபிர்நிலைபொருந்திப் பாண்டிதேசத்தெல்லாயிர்கள் தான் செய்யித்திருந்தீ மொலிபவர்களின் பெரிபசேலைமகாவீரரோடு கடலைப்போல்க்கருக்கின்ற செய்தியை, அவ்வெல்லைக்குமுடிவிற்குள்ளையுங் செய்த காத்துக்கொண்டிருக்கும்போர்த்ததாழில்லீர்கள் யிசுவாகக் கேள்வியுற்றார். சிலர் மகாவினாவாக எழுந்துபோய்ப் பாங்கதுப் பெரிப் பூச்சியமாக அங்கோ, அப்பா, இப்படைகள் அஷ்டகிரியென்னும் பலைகளையுமுடித்துப் பொடியாக்கும். காடுகளை கீழ் செய்யுமேதுலைக் கடலீச் சேஹுசெய்யுமே பென் நஞ்சிபயந்தார்கள்—பயக் தின்னுஞ்சொன்னார்கள், இஃதென்ன நாமெப்போது மிவுவுகசத்திற்கண்டே ஹுங், கேட்டேணு மறியாத அதிரிப்பான பெருந்தேசேலையா யிருங்கிறதென்று யிசுவு நெருக்கம்பள அச்சம்பூண்டு, அவ்விடக்கதிருக்கத்தீகரத்தோடு வரமுகின்ற தங்கள் தலைவனுகிப் கோப்பாண்டியன் முசுதாவி லேஷடிப்போய்த் துடித்த மனத்தோடு மூடலாய்ந்துங்கின்றுசொன்னார்கள், அதுகேட்டவ னிவ்விதமென் தெவாலுஞ் கொல்லக் கூட்டுமையான மனமயக்க முற்றுப் பயம் பெரிதாகிக் கூடகினான்.

இவ்விதம் கூக்கிய கோப்பாண்டியன், இனிநாமிங்கிருந்தால், நம் கபாயமுண்டாகுமென் தெண்ணங்கொண்டு பெரிதாக போகிறது.

அவ்விடத்தைவிட்டும் நீங்கி மணச்சஞ்சலத் தோடும்போய்த், நெடப்போதும் தேறுக்கிலை சொல்லுகின்ற தமைப்பனுகி, மதுரைம் தகிலிருந்து வாழுகின்ற திருப்பாண்டியனிடக்கில் மிகுந்தவருடு நூலின்று அவனைப்பார்த்து, ஆ, ஆ, என்பிறவியே இனிகா மிகிருக்கக் கூடாதென்று. சல்தான் செய்யி திபுருஷீமோவியவர்க் கூட்டப்பெருக்கம் வருகிறதில்லித் தென்று சொன்னான், அது டெனே திருப்பாண்டியன்தற்றுக்கேம் புத்திக் கொன்றும் தோற்று கம்மாயிருந்து பின்னர், சுவனிவுங்குது எப்போதும் பிரியாத துவீரபாக்கிரமக்கைப் போக்கிட்டுச் சுத்தவிர ரணைக்கள் சூழ வர, அந்த மதுரைமா நகரத்தைவிட்டும் பெண்டுவின்லோடு சூழ்தான்.

இவ்வித மெழுங்க திருப்பாண்டியன் தேற்றக் கூடாத நெட்டும் சாக்தனாகக் கிருப்பதியென்னு மூனினிடத்திற்போய், அங்கேதாக்கிட ருந்தான், ஆனால், கோப்பாண்டியன், அந்தத்தமையனுகியதிருப்பாண்டியனேடு சோமால் மிகுதுரிதமாக நடத்து பவுத்திரமானிக்கப் பதியில் வர்த்து, அங்கே சண்டைவீரரெல்லாம் பொருந்தியிருக்கும் விக்கிரம ராண்டியனைக் கவனித்வண்டிக் கவனுடைய காதில் நன்றாக துழுமுக்கி து மன கணத் தெருப்புண்டாகச் செய்யும் படியாய்ச் சல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களின் படைகள் அகோரமாக பருகின்றதையுப் புதுக்கோல்க் கேட்டுத், திருப்பாண்டியன் மதுரைமா நகரத்தைவிட்டு மெழுங்கு குமேபத்தோடு திருப்பத்திருப் போன்றதையும் கொண்டுள்ளன.

அத்கேட்டு, விக்கிரம பாண்டியன் தண்மனத்திற் காடுங்கோப மூற்றுக்கதனாக கெதிரிலிருக்கு மாதிரி புரோகிதார்களைப்பார்க்கு கம்முடைய தராபாதியானதிருப்பாண்டியபனைத்தான்ஸ்கூடாதென்றே ஹண்ணி அவனை நான்கு வகைக்க சுதாங்கக் கேளேவென்னத் தோடு மதுரைமா நகரத்திலிருங்கு வாழும்படியாகவைத்தோம் அவனுள்ளதானுள்ள மட்டுமுன்னு தின்று சுதித்திருங்கு, இப்பொதுசத்திருக்கள்திகமாகவாக்க துகேட்டுப் பயந்து சொல்லாமற்பறையாமற் குடும்பத்தோடு ஏதுவாங்கித் திருப்புதிக்குப்போயினான், இனியகைக் குறித்துநானென்ன என்றைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் திடுகிறா.

பவுக்கிர மாணிக்கப் பட்டணத்திற்கு மேற்கே பொருந்திபழுவி
நுக்கும் புண்ணைக் காயலென்று பேர்வழங்குஞ் தானத்திற்கப்புறஞ்
வலுகின்ற வோர்காதவழித் தொலையி வரிதாகிய தலைத்தாணைய
க் காவல் வைத்திருக்கும் பலத்த சுத்தவீரியர்கள், சுல்தான்
இ திபுஸுலீ மொலியவர்களின் சேனைசௌனியங் தாம்தாமென்று
வைவல்லை தோற்றிது மறையும்படியாக வெற்றிக் கொடி குடை
பிடிக்கப்பெற்று இரண்பேரிகை கணக்கெண்றசபதத்தோடுவை
கேட்டுத் தளர்வில்லாத சோபங்கொண்டார்கள்—கோபங்கொண்ட
ஷுத்திரத்த சுத்தவீரிய ரங்கே மீகா பலவங்கத்தோடும் ஆகட்
உடென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு கடுங்காவ வூற்றிருக்க, இங்கே
பள்ளலைகிய சுல்தான் செய்யி திபுஸுலீ மொலியவர்கள் தங்களின்
சேனையை இத்திசையைகொக்கி நடாக்கினார்கள், நடாத்திச் சொல்
அகிழ்வை அக்கலைந் தாணையத்திற்கு மேற்கே யோர் காதவழித்துாகி
திற் பட்டகள் கூட்டமாகவெருங்கி வரும்போது, அக்கே அந்தத்
தலைத்தாணையக் காவல்வீரர்கள் கொரோமாகச் சண்டைசெய்ய ஆகூடு
துவங் தெதிர்த்தார்கள்.

இவ்வித முடிசென் தெதிர்த்த காபிர்கள் சேனையைக்கண்டு சுல்தானிபுருலீ மொலியவர்கள், திண்ணமுற்று விசாலித்த புஜபல
ராக்கிரம சாவிகளாய் முன்னளியில்லவருகின்ற தங்கள் சேனை சௌனியில் ஒரை யேவினார்கள், எவினவுடனே, யவர்கள் மகா சோபநிர்த்
தோடு மெதிர்த்துச் சுத்தாருக்குளி ஜயிர் அந்தாலோகம போகும்படி
வெட்டாச் சாங்கித்துக்கொண்டே நடக்கங்காயில் இடைவழியிற் சிலைத்
துநுக்கள்வந்து மகா பார்க்கோமக்கோடு மெதிர்த்தயர்கள், அவர்களையு
முடிவதுக் குயிரமாப்பத்துவிட்ட டார்க்காசேனை ஜைஸியங்கள் நடந்தன—
இவ்விதப், நடக்கும்போது, சீர்த்தியிற் சிறந்து, சேத்திகொங்கரோ
போக்கும், பார்க்கிப் பாகிய இராஜாயகம செய்யி திபுஸுலீ வோலீ
யவர்கள் இணக்கமான வோர்வீனை பழைத்து, அவளைப் பார்த்து,
இவ்விடத்தில் விருந்து விக்கிரம பாண்டியன் தரிபட்டிருக்கு மிடங்கிறார்கள்
ஏவ்வளவு தொலையுள்ளதென்று கேட்டார்கள், அதற்கான விரண்
கூரவாக ஆராய்க்கு போகிற்குக் கணக்கெட்டுப் பார்த்துச் சொல்லு
கின்றன.

நாயகமானவர்களே, இந்தத் திசைக்குக் கீழ்பாரிசமாக ஏற்கால்நடையாளருக்கு முக்காதவழிக் கப்பால், சுப்தித் தலையை அ விசிறிபடிக்குஞ் கடலோரத்திற் பிரகாசமான இரக்தினமை பதித்தொளிரு மாடமாளிகை கட்டோபுரங்கள் டட்டப்பட்டு, மட்சி மொளிபாவிப் பவுத்திர மாளிக்கமென்றும் பெயருள்ள தில், வீண்பக்கி கொண்டிருக்குஞ் குடிஓர்கள் இராஜஞன் விபாண்டியன் விற்றிருக்கின்றுள்ள சொன்னான்—அதுகே சலதான் செய்யி திபுசூரி மொலியவர்கள், தங்கள் மனத்தில் பிட்ட தாவது, தூங்கிக் கிடக்குமோர் காரியத்தின்பேரில் விளைபோகுதல் துண்பத்திற் கிடமுண்டாகும். ஆதலால், அந்தக் காலத்தைத் தூக்கம்போலவே யிருந்து மெதுவாகச் செய்தால், அது மலைபோ விருந்தாலும், செய்கைக்கோ ரணுப்போலாக முடிவு பெறும், அப்படி விருப்பதால், இப்போதுநாம் அதிகமான தாரத்திலிருந்து வளம் வனுக்கிறம், மலை, கடல் முதலீய விடங்களைக் கடங்குது பலாட்கள்சென் றிக்கே வந்தனம், ஆதலால், இனி மனம்பதநக்கடாது.

ஆனால், வீர பாக்கிரமத்தை யுடைய சேனை ஸ்ரீஸ்ரீயங்கள்கூடா முன்னாலே கடந்துபோய் ஓர்கலத்திற் சென்ற நூந்து மனம் பலரும் லோர்காரியத்தைச் செய்கிறதே யுத்தமமா யிருக்குமென் நேரானால், இக்கருக்கதைச் சேனாதி பதிக்கு மறிவித்தது லவருமிதுவே நீர்க்கருமென்று சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷமாக வெவ்விதாகிய தாகள் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு, வானத்தினது நீட்சியை யளந்து பார்க்க வளர்ந்ததுபோல் வளர்ந்திருக்கும் பூஞ்சோலைகள்கும் நீர்வைப்பாறென்றும் பெயருடைய ஆருக்கருகில் வந்தார்கள்—வந்து, அந்தத் தலத்திற் படைக விறக்கி யிருக்கிறதுதான் மிகவுண்மையென் நெண்ணமுற்று, அப்பாசென்னு முதற் சேனாதிபதியை யழைத்து, அவனைப்பார்த்து, அப்பாசே, மன்றகமபெருக்த யாணைகளும், தேர்களும், குதிரைகளும், சுத்தவீரர்களுஞ் தாணையமிட்டிருக்க வந்தமாகிய தலமீதாதலால், இங்கேபெருந்தியிருக்க வுமது வாகனுதியைவிட விறங்குமென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், சலதான் செய்யி திபுசூரி மொலியவர்கள் சொன்ன வட்டானை, அப்பாசென்றும் தனபதியானவர், அவர்களை வணக்கித் தம்

மோமேன்ன மற்றத் தளபதிகட் கெல்லாஞ் சொல்ல, அதுகேட்டவர்கள், விசாவிப்போடு வாசமுற் றிருக்குஞ் தோட்களையுடைய சுல்தான் செப்பி திபுருவர் மௌவியவர்க் எங்கேயிறங்கி விடே விடுகிறதற்கு முன்னிதாய் வெற்றிக்கொடியபையெடுத்து நாட்டி, அப்புங்காவில் கடுவி வெர்களிருக்கவேண்டிச் செம்மையான இடத்தைப் பார்த்து—அந்த இடக்கைத் துழக் கூடாரங்களினுற் கோட்டைசெய்து, அக்டோப்டிக்கு முன்னும்பின்னும் பலபல கொத்தளங்க ஓளான்றுபோதுண்டரக்கிப் பின்னர், கடுவில் நேரிக்க இடத்திற் பச்சை மாடு மலைபொன்ற வந்திருக்கிறதென்ற சொல்லத்தக்கதாகப், பச்சைவில் ஹாஸ் பட்டினால் இராஜ கூடாரமொன்று போட்டு, அங்கூடாரத்தின் மேட்டு விரிந்த வுச்சியில் அழுகிய நாவாததின் மணிபதித்தொளிருங்கலைமொன் நமைத்து, அதிலுள் எடக்கமாகப் பலபல மாளிகைகளுடுருக்கச் செய்தார்கள்.

இவ்விதங்குசெப்பத், இராஜ கூடாரத்திற் கருகாக, ஆடையாபர ஞாதிகவோடு, அழுகிய பொற்பொருள்கள், ஜூதத்தின் அதாவதன் முதலிய பல திரும்புக்கள் வைக்கும்பீடியாய்ப் பொருட்களான்சியம் பலவுஞ்செய்து, சோங்லுகின்ற இவ்விடங்கட் கெல்லாம் தரந்தரமான கலாத்துகள், தோத்தினக் கம்பளங்கள் முதலிய விஸிப்புகளும் விரித்தர்கள—இன்னும் கலந்து வானத்தைத் தொடுவதாகிய வெற்றி வேண்டுகொடிகள், மிகுந்த திறம்பொருந்திச் சமயங்களான்டுவிரசிக் குக் கொடிகள், வானமட்டிலும் பச்சை மரகதக் கதிரிட் டெநிக்கும் பச்சைப் பட்டுக்கொடிகள் ஆகிய, இவைகளெல்லா மணியணிபாய் நல்ல வொழுங்கொழுங்காய், அந்த இராஜகூடாரக்கிள் வாயிறுக்கு முன்பாக காட்டினார்கள், நாட்டிப்,

பின்னர், இராஜாதி ராஜான் செய்பி திபுருவர் மௌவியவர்களை, அந்தஇராஜ கூடாரத்திற் கொண்டுபோய்ச் சிம்மாசனுதிபாக வீற்றிருக்கவைத்து, அதின்பின்னர், வாய்ப்பாகிய வெள்ளிமலைகள், பச்சை மரகதமலைகள், பிரகாசக் கதிர்பாடும் ஸ்வரத்தினமலைகள், செவாத பவள் மலைகள், செழுமையான பொன்மலைகள் ஆகிய இவைகளையில்லாததில்லாத திருந்தனபோலே யோளிவெறிக்கும் ஜீதுவன்னங்களின் ஒலாகிய கூடாரங்களும் போட்டு—அதின்பின்னர், பாணகள், கேரகள், குதிரைகள், முதுகிற் கூலையாக்குத் தெரட்டுக்கைகள் ஆகிய, இவைக

ஊழி பணியாக இந்த, வளச்வகையான இடங்களியற்றி, அதின்பின் ஸர், முடிவில்லாத அழுத்தொருந்திய கடைவிதிகள் செய்து, அதின் பின்னர், மூரியாட்டத்தை யுடைய யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் ஓட்டத்தாலும், நடனத்தாலும் திரிந்து போய்வருவதற்கு நல்லச்சருங்கமான தெருவிதிக ஞான்டாக்கி, அதின்பின்னர், பாறபசுபுதலீய மாடாடு விடுவதற்கான தொழுவிடங்களை முண்டாக்கி, அதின்பின்னர், அதிகமாகிய படைஞர்கள் குண்டி தின்றி வைத்தெடுத்துக் கொப்பதற்கும், அவைச்சைச் சமைப்பதற்கு மாகிய இடங்களில் சிறு தென்று சுட்டிக்காட்டி, எவ்விடங்களையும் துவங்கும்படிசெய்து, பின்னர், வெவ்விய திறமுள்ள கூக்கு வீரியர்களையும், சேநுதி பதிகளையும் அவரவர்க்கட்டென் றிபற்றிய இடங்களிற் பொருந்தியிருக்கும்படி செய்துவிட்டு, அழகிய அப்பாசன்னு முதற் சேநுதிபதி மாணவர்வந்து.

இராக்காவலும், அக்காவற்காரர் படுத்துறைக்கும் நேரமும், அஞ்சேர்த்திட்டு பகற்காவலும் வழிகாலத்தும் நேரமிட்டுவைத்துப் பின்னர், கடலீப்போலுள்ள படைக்கூட்டத்தைச் சூழ்ந்து வளைந்திருக்கும் காவுலாகச் சிறப்புப்பொருந்திய இயையாலுடைய சேனையிருக்கன் யாவுரையும் திரட்டிவைத்து, அதின்பின்னர், வாசம்பொருந்திய மலர்மாலை யணிந்தொனிரும் புஜபலத்தனுகிய ஜிமையானென்று சேலைத்தகலைவனுக்கும் சொல்லவேண்டிய தீரவிரங்கள்யாவும் சொல்லி விட்டெழுந்து—மலைபோல் விசாவித்து புஜபல பராக்கிரமத்தை புடைய பாத்துவா செய்யி திபுருஷீ மொவியல்கள் ஸிடத்திட்டபோய்த்தாடு செய்துமுடிக்க காரியங்கள் யாவையுந்து சொன்னார், அதுகேட்டவர்கள் மனமகிழ்ச்சிகள்ந்து, அழகிய இரக்கினயனிச் சிங்காசனி திற்பொருந்திக், குதிரைப் பதாகிகளோடு மற்றும் பதாகிகளுள் குழந்தீடுப், பலவிடங்களிலும் வெற்றிவிந்திடும் விருந்தினங்கள் மொய்த்துமெருங்க விற்றிருந்தார்கள், இருக்கும்நோது,

அங்கே, விக்கிரம பாண்டிய னுட்டிற் குடிபதியா யிருக்கின்ற பிரஜைகளிற் புத்தியிற்கிறந்த கிலேபேர்கள், இராஜாயகாகிய செய்யி திபுருஷீ மொவியல்களின் தில்லிய முகதாஸில், மகா இன்டாக் வந்து அவர்களின் பாதாவின்தங்களிற்பணிந்து ராம்ப்சிசெய்தார்கள் அவர்களை, இவர்கள்பார்த்து நல்ல அருமையாக நீங்க எரென்றுகேட்டார்கள், அதற்கவர்கள், காங்க ஸிட்டாட்டி வான்னாவர்க விப்போது

தேவரீ குங்களின் பொற்பாத கமலங்களைக் கண்டு தெரிகிக்கவற்றோம் ஆகலால், எங்களை ரட்சித் தருள்புரிய வேண்டுமென்று சொல்லி, இன் குங்கொன்னர்கள்—பிரகாசமாகிய தென்மதுரையி விருந் தரசாட்சி செய்த இராஜனை விக்கிரம பாண்டியன் இப்போது, சிறந்த வளமுற் றேஞ்கும் ஒப்பற்ற பவுத்திர மாணிக்க நகரத்திற்போ யிருக்குகின் ரூன். ஆனால், இவனுக்குச் சரிபாகத்தையுடைய பங்காளிக விரண்டு பேச அருள்மே, அவர்களில் முக்தவனுக்கிய திருப்பாண்டியனைப்பவனைக் குற்றமற்ற மதுரைமா நகரக் கோட்டைக் கிராஜனுக்கிப் படைக வோடும் அரசாண்டுசொன் டிருக்கவைத்தான்.

சொல்லுகின்ற இவனுக்கிளையவனுகிய கோப்பாண்டிய னெண் பவனை, இவ்விவல்லைக்கலருங்குள் வருகின்ற எதிரௌளிகளின் பாக்கியம் நாதரங்களையறிந் ததற்குமுறை செய்வதற். கிராஜனுக்கி வைத் தான், அதுபோல வரங்காங் கவர்கள் பொருந்தி யிருந்தார்கள். இருக்கும்போது, இப்பூரியல்லாங் கிடைத்தென்று நடுங்கும்படியாய்த் தேவரீர் தங்களின் சேலை னயகளை வருவதைக்கண்டு பயங்கரண் டோடிப்போன கோப்பாண்டியன் சீலங்குடேட்டு, மதுரைமாநகர இராஜனை திருப்பாண்டியன் பயந்து போட்டது போட்டவாக்கிற சிடக்க லுரையிடப்போட்டுத் தனது பெண்டு யிள்ளைகளோடு மேர டிப் போயினுள்—இவ்வித மோடிப்போன திருப்பாண்டியனுடைய தமிழ்பாண கோப்பாண்டியன், தமைய ஸிருக்கிறுவென்று தாங்கொண் டிருக்க பெருமை யுக்கிரவுடிட்டும் தீங்கி, மதுரைமா நகரத்தைவிட்டு மனமறுக்கத்தோடும் பாடுத்திரமாணிக்க நகரத்தி விருக்கும் விக்கிரம பூண்டியனிடம் விசரவாகவந்து, அவனுமே, அங்கு தன்னு ஹந், தன் தமையனுலும் டாந்தவைகள் யானுவழுஞ் சொல்லிவிட டிருந்தான்.

ஆனால், தமையன் தமிழ்மாகிய திருப்பாண்டியதுங், கோப்பாண்டியனு மூரைவிட்டும் பயந்து சீங்கிப் போனது தெரித்த படையிடர்கள் முகலை அரமனை யான்தான்த் தங்கள் யாவரு மதுரைமா நகரக் கோட்டையைவிட்டும் சீங்கிப் போய்விட்டார்கள். இதனை, மூன்னி தாந்த தேவரீர் தாங்கள் தெரிக்குத்தெரைன்னாம்பொருட்டொங்கள் சொல்லுவங்தோம் நாயகமானவர்களோ, எங்களை முடிவுவரைக்கும் பாதுகாத் தருவதென்டுமென்று மிகவுக் தாழ்மையாகச் சொன்னார்கள்—இவ்விதம் பாண்டியனுட்டார்கள்வந்து சொன்ன வாக்கியிட்களை இராஜாயக

ஈடு செய்திபுருஹி மொலியவர்கள்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, சேனைத் தலைவராகப் போன்றவரை யழைக்குத் தங்க எருகில் வைத்து, அவரோடு தங்களுமிகுதிபாக யோசிக் காராய்ந்து மின்னர், விமிய தங்கொண்ட புஜபல பராக்கிரம சாலியாயும், ஏதிர்த்த சத்துருக்களுக்கிடிபோது போன்றவாயு முன்ன சிக்கந்தரென்னும் பலாத்காரமான தலைவரோடும், வெவ்விய தீரவீரமுற்ற படைகளைக் கூட்டி மதுரையாகரக் கோட்டைக்குட்போ யிருக்கும்படியா யனுப்பவேண்டும், இது தான் யோசனையெண்டு பேசிமுடிவுசெய்து, மின்னர்.

ஆகாயம்வகையிலும் மோங்கிலாளர்த்துபிரகாசிக்குங் கிஂத்தியுள்ளவாயும் இளம்பானை போன்றவாயுமிருக்கும் சிக்கந்தரென்னும்படைத் தலைவரைத் தக்கள் திருச்சமுகத்திற்குமுன்னி வைத்து, அவரைப் பார்த்து, சிக்கந்தரே நீரும்முடைய படைகளுடனே, பூங்காவுடர் குழந்திலங்கு மதுரையா நகரக் கோட்டைக்குட்போப், அதனைக் கைவசமாக்கி யுன்னே நாமுக்கிருந்த, அங்கே நடக்கிற சேதிகளை யன்றன ரூடு நமக் கெழுதி பனுபடிமன்றாக்காலிப் படைகளையும் வரோடுகூட்டிப் பிரயாணமாக்கி பனுப்பினூர்கள்—அப்போது, சிக்கந்தரென்னும் படைத்தலைவர், கல்தான் செய்தி திபுருஹி மொலியவர்களையும், அப்பாசென்னுந் நனகர்த்தலையும் பொற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டு தமதுபடைகளோடும் திருப்பாண்டிய விருந்த ரசாட்டிசெய்த மதுரையா நகரத்திற்குப் போகவில், வழிபிலரவது, அல்லது, கோட்டைவாயிலிலாவது யாகொடுத்தலையுமில்லா திருப்பதால்மிகுந்த சங்கோவத்தோடும், அல்லாகுக் கதவுளாவையும், மது நாயகமுகம் மது கல்லலாகு அலைவு கல்ல மவர்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டு கோட்டைக்குட் கடேவென்றபோப் நழைக் கிருந்து கொண்டு இராஜசமேதராசிய செய்யி திபுருஹி மொலியவர்களுடைய பொற்பாத கமகங்களைப்போற்றி வங்குட்டக்கிற செய்திகள் பாலையு முறைபோலே வெழுதி யனுப்பினார்.

இவ்விதம், சிக்கந்தரென்னுந் தலைவர ரெமுதியனுப்பிடி, தகுதி யான செய்திகளுள்ள கடிதமவந்துகேர்க் கார்த்த சிக்கந்தரென்தனைச் சுல்தான் செய்தி திபுருஹி மொலியவர்கள் வாக்கத்துப் பார்த்து மிகுந்த மனமகிழ்வு ; கொண்டு வாலைவர்களும் வாழ்த்தும் படியாய்ப் படைக்கூட்டாத்தில் எட்டுத் திக்குங் கிஂத்திபெருங்க் கிம்மாசனுதிபாக வீற்றிருந்தார்

கள், அங்கே மதுரைமாநாரக் கோட்டைக்குள்ளே சிக்கங்கரென்னும் தலைவர் சந்திரவட்டக் குடைபிழிக்க வெண்சாஸ்ரங்க விருப்பிக்கத்தித்தும் விசக், கடனினது சப்தத்திலு மதிகமான சப்தமுண்டாகப் பேரிகை, முசமுதலிய வாத்தியங்கள் கணக்கெண்று தொனிக்கக், கட்டியக் கார்கள் முன்னாலேயின்று கட்டியக் கலிதைகள்பாட, வேதம் விதித் தபதி, கட்டளைகள் செய்துகொண்டு சிக்காசனத்தில் வீற்றிருந்தார்.

சமர்யாத்திரைச் சருக்க-முற்றற்று.

இதிற் நிருவிருத்தம்-க.

விக்கிரமபண்டியற்குத் தூதனுப்பு சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

திக்கெல்லாம்புகழ் தீஸ்பயிர் நாட்டியேர்
மக்கம் வாழுமு கம்யகிஞ் போனு
மிக்க செய்யி திபுருஷமீம் விக்கம
ஞக்குக் குது விடுத்தங்க போதுவாம்.

இதன்பொருள்.

திக்கெல்லாம்புகழ் தீஸ்பயிர் தீனில்விசலாமென்னு மார்க்கப் பயிர் நலமுத் தோங்க நாட்டி, ஆழுகிய திருமக்கமா நகரத்தி விருத்துவரேழும் கபிமுகம்மது சல்லவாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களின் போனாராசியக்கநான் செய்யி திபுருஷமீ மொலியவர்கள், விக்கரை பாண்டியதுக்குத் தூதுவிட்டசரிந் திரத்தைக் கொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

உயுந்த சிக்கேரூசிய சல்தான் செய்யி திபுருஷமீ மொலியவர்கள் இரதகை தூக் பதாகிகளாகிய நான்கு புகைக்கேள்வையிப்பங்க விருப்

பதாகிப சண்டைக் கூடூரங்களுக்கு மத்தியிற் றங்கஞுக் கென்றியற் றிய இராஜ கூடூரத்தி விருந்து போகித் தாராய்ந்துபார்த்துப், பின்னர் வாசனைபாரிமனிக்கு மல்லிகை முஸ்லீ முதலிய புட்பமாலைகளையனிக்கு மலையைப் போலே திண்ணமுற்றிருக்கும் தோள்பலமுடையதளகர்த்தான் அப்பாசென்பவரோடும், கணிக்கத்தக்க அழுகுசுவந்திரமுள்ள தங்களின் சேனைத் தலைவர்களையும், அழைத் திருக்கவைத்தவர்களைப் பார்த்துச் சொன்ன தாவது யாதெனில்.

முதிர்ந்த கீர்த்திப் பிரபஸ்யத்தை யுடைய எங்கள் போன்ற ஏழ முகம்மது சல்லவ்வாகு அலீகிவ சல்ல மவர்களின் திவ்வியமான கற் பூர் வரடைகமமும் வாய் வாக்கியபோகாரம் நாம் சக்திரவட்டக்குடைய ஸ்டை பாண்டிய தேசமான தென்னாட்டில் வந்தோம், ஆகலால், ஆக் தப் பரண்டிய ஸிடத்திற் போய், அவனைப் பார்த்து நீ மோட்ச கீ யைத் தருவன வாகிய (லாலிலாக இல்லவ்வாகு, முகம்மதுற்றக்குலுல் லாக) என்னுங் கவிமாச் சொல்லுவையோ, அல்லது, அக்கவிமாவி ன யத்தை நினைத்துணராம லெங்கஞுக் கெதிரில் என்று. வெவ்விய உயுக் தஞ் செய்கவையோ வென்று கேட்டு—அவன்று மனத்தையும், வாய் மொழியையுமறிந்து நம்மிடத்தில் வருத்தென்று, வாசனை யம்மும் புட்பமாலையனிக்கு விரிக்கீபுயபலத்தையுடைய இரண்டுபேர்களைத் தூதாக அனுப்பிவைக்க வேண்டும், ஆனால், அந்தக் தூதர்களே, வயிராக்கிய திண்ணமுள்ள மனத்தவர்களாயும், இனிமையான வாக்கியத்தை யுடையவர்களாயும், பூரியெல்லாம் புகழும் பழிபான கல்வி நல்த்திலும், நிபாறுமையிலும் தலைமையராயுமிருக்கவேண்டும்.

அப்பேர்க்கொத்த இரண்டுபேரையாய்ந் தெடுத்துக் கொண்டு வந்து தூருங்களென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுந் தானைத்தலைவாகிய அப்பாசென்பவர் தமதுமனத்தில் யேசுகித்ததாவது ஒருக்காரியக்கில் ஆரம்பித்தால் அதிலென்னகோட்டாடுவந்து சம்பவித்தாலும் அதைவிட்டிம் பின்வாங்காத தலைவருமாப் பழன்று காலங்களையும் அங்காலங்களின் ததிபையுமறிந்து, அதனைபிரசித்துப் பேச்சு முதலிய செய்கைகளைப் பேசியும், கொய்து முடிக்கப்பட்ட டவர்களையுலோ தூதாக விடவேண்டுமென்று முனின்து நன்றாகச் சீர்தூக்கிப்பார்த்துத் தமது போசனைக்குப் பொருநியைபடி பிரண்டு பேர்களை யிவர்கள் தூண் தகுதியாறுவர்களென்று மதித்தார்.

விக்கிம்பாண்டியற்குத் தூதனுப்பு சருக்கம். கூட

அதி வெருவர் அழகிய குறைவிக் குலத்திலுள்ளவர், மற்றெழு
ருவர் அறபிக்குலத்தி நூல்ளவர். ஆக, இவ்விருவரையு மொன்றுசேர்த்
தழைக்கத்தக் கொண்டுபோய், பலம்பொருந்திய தோனிற் குங்குமப்
ழுமாலைக்டங் திலங்கும் ஏபி முகம்மது சல்லஸ்லாகு அலைகிவசல்லமவு
களின் போன்றாகிய சுல்தான் செப்பிதிபுருஷீ மொவியவர்களுடைய
திருச்சமூக முன்னிலையில் விட்டார், அவ்விருவரும், சுல்தான் செப்பிழ
திருஷுஹி மொவியவர்களைக்கண்டு மிகுந்த அதபு மரியாதையோடும்
(சௌல்லாமு அலைக்கும்) என்று சலாம் சொன்னவர்களாய்த் தேனைச்
சொரியுகின்ற தாமரைப் பூப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற பாதத்திற்பனி
ந்தார்கள் - பணிந்து.

எங்கள் ஈயக மானவர்களே, குசைன் றவியல்லாகு அன்கவர்க்க
நூடைய கிளையில் வந்துதிதத ஓப்பில்லாத இரத்தினத்திப்பம் போன்ற
வர்களே, இவ்வடைமகன் வரும்படியாய்த் தேவரீ ருங்கள் திருவாக
குண்டானதென்ற தளபதியாகிய அப்பாகவர்கள், சொல்லக்கேட்டுடே
னே நாங்கள் மிகுந்தகந்தோடுகரமாய். வாசனைபரிமளிக்குந்தங்களின்
திவ்விய பொற்பாடு கமலத்தடியில் மகா விரைவாக வந்தோம். ஆக
லட்சம் தூங்கிர் தாங்க என்களை யழைக்க காரண மின்னதென்று
தெரியப்படுந்தினால், அதுபோலுள்ள பணிவிடைகளை மனமகிழ்ச்சியா
யுடனே செய்து முடிப்பதற்காக ஹாஜருங்க் காத்திருக்கின்றே மேன்
து சொன்னார்கள், அதுகேட்டு நீர்த்துளிகளின் சுரப்பைக்கொண்டிழ
குங்கும் அழகிப் பேரைக்கொண்ற கிருபா நூல்ல இங்ஜராகிய செய்யி
திபுருஷீ மொவியவர்கள் தாங்கள் மோசிக் திருந்தவைகளை யவ்விருவ
ர்களுக்குங் தெரியும்படியாய்ச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள், அஃதென்
என்னில்.

சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள், அவ்விருவர்களையும்
பார்த்து, நீங்கள் விக்கிரமபாண்டிய னிடத்திற்போப் அவனுடைய
வுக்காவேகத்தைக்கண்டு, மனத்தனர்வுகொள்ளாது திடச்சிந்தத்தோ, ஓ
ம் நின்ற அவன்ப்பார்த்து, உர்த்தியில் வுயர்த்தியாகிய (லாலூக
இலக்லாகு முகம்மதுற்ற சூலுல்லாகி) என்னுங் தவிராவை சீ சொ
லவி தீனில் விசலாத்தில் வரவேண்டும், அவ்விதான் கவிமாச்சிசொல்ல
அன்மனம் பொருந்தினால்—நானோச் சூரியோதய காலத்தில் பாதொரு

தடையின்றி நம்மிடத்தில் வரவும், அஃதவன் மனத்திற்குப்பொருத் தமில்லா திருக்கில், அவணிடத்திலுள்ள குரிப் வால் தேங்குமுறவனை ஆயுதங்களைடும் உயுக்தஞ்செப் தழிவன்னவேண்மோடிற் காலைகே ரத்தில் விளாவாகப் பேரிய சண்டைக்களத்திற்கு வருஷாயாகவேண் று—ஒன் சொன்னதாகச் சொல்லி இரண்டிலொன்று கேட்டுக்கொண்டு விளாவாக நம்மிடத்திற்கு வாருங்களென்று சொன்னார்கள், அது கேட் டேனே யல்விருவர்களு மலைபோல விம்மிதமுற் றிருக்கும் அழகிய நங்கள் தோட்கள் புளகழுற் றெழுந்து, கூரியவள் வெறுப்புள்ள விக்கிரமபாண்டியனுடைய தேவை தோட்டையருகிற் போன்னார்களேபா.

வாணலேகத்தி விருக்குங் கற்பக விருட்சத்தின் புடர்மாலைக் களல்லாங் கொத்தளத்தின்மேற் சொரிவண்டு பூமத்தையைப்போற் பரவி யிருக்குகின்றதினுமேல் மேகங்கள் வந் தடைக்கூட்டுப்பொருங்கி அஷ்டகரி பென்றும் எட்டுக் திக்கி ஹள்ள மலைகளிறு முயர்த்திருக்குங் கோட்டை வழியை தோக்கிப் பாசாக்க எதிரொறிக்கும் இரத்தின மலைகள் பதித்தொளிரும் வாழ்விலானார்கள்—அப் போதங்கே காவற்காத்துக்கொண்டு நிற்குங் கேவகரீக ஸிவ விருவர்களையும் பார்த்து, நீங்கள் மாரேன்று கேட்டதற் கிவர்கள், வல்வநாயகனுன் ஆல்லாருத் தழுவாவின் துய்தாகிப தூதர் முகம்மதுநகி சல்லல்லாரு அலைகிவசல்லமவர்களின் போன்றாகிப சல்தான்செய்யிதிபுருஷீ மொலியவர்களை வழுப்பப்பட்ட தூதர் நாங்கள், கேசமாக வுங்களின் இருக்குமிய விக்கிரம பாண்டியனைக் கண்டு சிலவர்க்கிப்பங்களைப் பேசி வரும் பழுயாக ஏங்களை யவர்க எதுப்பெற்றியினால் வந்தோழென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட் டகிக விருமோ குருக்கொண்டு மாண்டவுற்பத்திபான துபோ வாகவந்த கோட்டைவரயிற்காவற் சுத்தவீரியர்கள் முசலிமான அவ்விருவர்களையும் நீங்க ஸிங்கே யிருக்களென்றுசொல்லி இரத்தின மலைபதித் தொளிரும் அக்கோட்டை வாயின் விருக்கவைத்து விட்டு, இரக்கிலிருநோ யொதுக்குவித்துப் பகலைப்போற் காட்டுமொளிவிரித் து இரத்தின சிங்காசனத்தில் விற்றிருக்கும் விக்கிரமபாண்டிய விடத்திற் போன்னார்கள்—போய்—அவணைக் கண்டு வணக்கி வாய்பொற்றிக் கூத்தடி சில்லுறுதொண்டு புகழ்ந்து இராஜாதி ராஜேனோ யா

விக்ரமபாண்டியர்குத் தூதனுப்பு சருக்கம். கூகு

ரோஇரண்டுபேர்கள் மாசங்தோஷத்துடனே நமது கோட்டைவாயிலில் வந்தார்களா, நாங்களவர்களைப்பார்த்து நீங்களை ரென்றுகேட்டதற்கவர்கள், எங்களின் இராஜாகிய செப்பி திபுருஷி மொலியவர்கள் செப்பிசொர் வி யனுப்பிய நூத்தகளா பிருக்கும், ஆரலரல் நாங்களினது விச்சிபா பாண்டியி மாராஜாவினிடம் போறதற்கெங்களைக் கோட்டைக்குப் போன்று சொன்னார்கள், அவர்களைநாங்களைப் போதாவது கண்டவர்களில்லை ஆகலாஸ், அதனைத் தங்களிடத்திற்கொடுக்க வந்தார்கள் எங்களை இரட்சிக்காரனுக்கின்ற இராஜ சமேதரேயன் மிகவும் அஞ்சிகுக்கிண மனத்தாரகச் சொன்னார்கள்.

அதுகூட உடனே யந்த விக்ரமபாண்டியன் கோட்டைவாயிற் காவலர்வில்லப்பார்த்து, நீங்க ஏவிவிருங்களையு மிக்கே பழுப்பிலிட்டு விளைவிற் சொன்னார்கள், துப்போ தயங்க வெள்கேற்றுங் கிஞ்சித்துங் தாயமாடாமல் மிகு விரைவாக வோடிவக்கு கோட்டைவர்யிலி பிருக்கும் அவ்விருவகையையும் பார்க்கு நீங்கள் யாதொரு தடக்கவில்லாமல் கோட்டைக் குல்லே கூகலா மென்ற சொன்னார்கள் - அப்போதுடனே திறம்பியாருக்கிய அவ்விரண்டு முசிலிமானவர்களும் செவ்விதாகிய இருத்தின வனிபத்திற் தொனிநார்க் கோட்டைவாயிலை விட்டு மெழுந்து உள்ளே கடங்கார்கள்—அங்கே, தோல்வாரிட் யிறுக்கிய அன்முரசு, விவகமுரசு, படைமுரசு ஆகிய மும்முசங்களு மேரய வில்லாமல் முழங்குமுழங்கரும், மேகமண்டலமட்டு முயர்க்கிருக்கும் தேர்வளிற் கட்டிய நார்களின் முழக்கமும், தண்மே ஒல்லிபிருக்கும் எழ்மானின் மனம்போல் நடக்கும் வெவ்விய குதிரைகள்யாணைகளின் களைப்பினுலும், நடையினுவழுங்காகு முழக்கமும் நிங்காதுவானத்தைத் தொடுப்படியான நீண்ட சொடிகள் கட்டியிருக்குக்கொடுவிதியிற் போனார்கள்.

அங்கே, தேரினங்களை விரைவாக வோட்டுவதில் அவைகளிலுள்ள நார்மணிகள் கிதறுண்டு கிடப்பகோசி, அரோசமாக வெவ்விதான குதிரைகளை முத்துவதில், அக்குதிரைகள் நவ்விப் பாய்வதற்காக காங்கு நிற்குகின்ற பலாமரங்கள் - மாமங்கள் முரான் மற்று மரங்களிலிருக்காத கால்களின் குழம்படிப்பட்டுப் பழங்களுகின்றது கிதறுகின்றவைகளில் சிற்று மழையைப்போலே தேவைகளைச் சொரிவதுங்கண்டுகொண்டு போனார்கள்— இன்னும், கண்களிலிருக்கின்ற மக்கினிப்

பொறி தெரித்து விழும்படியாய் இளம்வாவிப்ரக்ள் கூடுக் கோவல்வாள் முதலிய ஆட்சங்களைக்கொண்டும் நெருப் புகுதும் பழாய்க் குற்றும் வெட்டுஞ், தட்டுமாகக் கெரடிலிம்பம் விளையாடு சாலை ணையும், சிறுவர்க் கிருந்து கல்விகள்கற்கின்ற மருத்துப்புலை ஒவ்வொன்றை விருந்து கூடுக்களையும், அழகுசுவந்தரீகத்தோடு தின்னையுற்றிருக்கும் புஜபல பராக்கிரம சாலிகளான அவ்விரண்டு முகிலிம்களுங் கண்டு பாஜமகிழ் வுகொண்டு நடந்தார்கள்.

இன்னும், இரத்தின மணிக் வோர்புறத்திலும், தங்கங்களேப்புறத்திலும் பிரகாசிக்க, அதனை மேம், ஆபர்னைக்கோர்ப்பான் குவித்தி ருக்கும் வியாபாரக் கடைவீதியிற் வொள்ள, விற்கக் கணக்கை வேறொத்துப்பார்க்க, இராஜர்கள்முறையிய பிரபுக்கேளேறிவரும் யாகூ—நாங் குதிரைகளும். மற்ற வாகனங்களும் மெல்லைப் பிசகின்றி வரப்பட்டு இருக்க, எங்கே பார்த்தாலும் நினைக்கும்படியான நவரத்தினங்களின் சோதி யொண்ட்து சிறமான ததிரிட்டிலங்க அவ்விரண்டு முகலிம்களுங் கண்டுகொண்டிரோன்கள்—இன்னும், ஆட்மியிழுயப் பெண்கள் பச்சை மரகதத்தினாற் பல்கைசீஸ்து வைத்துப் பொன்னால் வட்டம்பூட்டி யுஞ்சலாடுஞ் தன்மை, பெண்ணனங்கள்கூடுஞ் கலந்திருந் துஞ்ச வாடுவதுபோ விருக்கின்ற அழகையும், இருபக்கங்களிலும் ஒழுங் கொழுங்காகப் பரவி யிருக்கு மதுமாளிகைளையும் அவ்விரண்டு மூக்கிம்சனாரும் பார்த்துக்கொண்டு போன்னான்.

இன்னும், மூழி பிளக்கும்படி விசைகொண்டோடும் சாதகங்களோ பக்கத்தில் வீழ்ந்திடவும் அவைகளோ பிழுக்கும் யானைகள் மதங்களை சுகிக்கிச் சேர்ந்திக்கொண்ட போர்பக்கத்திற் போய் நீந்தவுர், பிரகாச மாவு மேகமன்டலத் வரைக்குஞ் கடும்விசைகொண்டு பாய்க்கு செல் துங்குதிரைகளோ புறத்திற் குறிப்பாகக் கழுத்துகளில் இரத்தின மானைகளனிக் கொழுங்காகக் கட்டியிருப் பாதையும் அவ்விரண்டு முகிலிம்களுங் கண்டார்கள்—இன்னும், பிரகேசங்களிலிருந்து பிரகாசம் பொருந்திப் பூதி ரத்தினமனிருங்கும் தங்கக்காக்கானும் திகாயாகக்கொண்டபோய் போயித்த இடங்களிற் கணக்குப்போலே குவித் து வீட்டு வருகின்ற இராஜர்களும், இன்னுங் திரைப்பொருள்களைக் கொண்டு நேரிக்க இடங்களின் வரிசைபோலே குவிக்கப்போகின்ற இராஜர்களும் சுருக்களும் தங்களுடைய கீட்டங்க வொன்றுச்

கொன்று தாக்குண்டு, அதனாற் பல இரத்தின மனிக ஞதிர்துடிடப் பதும் கண்டுடெண்டு, அவ்விரண்டு முசிலிம்களும் போனார்கள்.

இந்திதரு சொல்லுகின்ற பலபல் வளங்களையும் செருவித்தியி னிடமாக அவுயிரண்டு முசிலிம்களுங் கண்டுகொண்டு மிகவும் ஆச் சரியமுள்ள முன்மண்டப வாயிலிற்கொண்டு, மனத்திற்குச் சங்தோ ஷ்ட்டைத் தடுவனவாகை இந்திர மண்டபத்தைக் கடந்து, பின்னர், ஒன்றாற்ற பிரகாசக் கதிரெறிக்கும் இராஜ மண்டபத்தைக் கண்டார் என்கே. கோடி சூரியப் பிரகாசமு மழுங்கும் படியாகச் செழு மை பொருந்திய கதிரெறித் தொப்பிஸ்வாது நின்றிலங்கும் அழகிய நவசத்தினங்கள் பதித்தொளிருங் கால்களிட்ட பிடமாகிய சிங்காசன த்தில்பேரி விலங்க மதுரைமா நகசத் திராஜனுன் விக்கிரம பாண்டிய விருந்தான், அதுகண் டிவ்வி ரண்டு முசிலிப்களு மிவன்தான் இராஜ வினங்கு குறித்தார்கள், ஆனாற்.

செசினிடத்தில் சீண்வளர்ந்து சிக்கலாடிய புதிராமச்சுடையை மாலையாகக் கழுத்தி வணிக்திருக்கும் சீவனுளைர் வியாபாரியாகக்கொண்டுவங்குதிற்கும் இரத்தின மனிக கூட்டக் களை பொரே நிரக்காகப் பதித்தொளிரும் அழகிய கீடுக்கைத் தலையை வனிக்குது, வெள்ளிய கூணக கதிரெறித்துக் கூரண சுந்திரங்களது கவிந்துகொண்டிருப்பது பேரவே ஆணிமுத்துச் சாலாங்காது குளிர்ந்த பிரகாசக் கிரனமெறிக் குகின்ற வெண்குடை சிருசிஸ்மே விலங்க, மீணக்கொடிச் சிச்திர மே வெழுடு விலக்கெரப்பா விழர்ந்திருக்கும் சிங்காசனத்து ஸாட்சிக் காறுபாரேரூடும் சிக்கிம பாண்டியன் வீற்றிருந்தான்.

இன்னும், சிக்திரவேலைசெய்த முத்திரவுக்கை முலைகள் மேலணிந்த பெண்ணுகிய மேனகை பெண்பவள் தேவலோகத்தில் இந்திரன் மயங்கும் டடியாகப் பாடியாடிய சிறப்பான இசையுள்ள பாடல்களோடு தாதியாக ஓட்டல்களும், தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு நாறத் து முதலியுமற்ற தனிவர்களும் வாழி கூறிக் கரிப்பித்த இரத்தின மருத்திலே பாரிசாத மலர்க்குடிக்கொண்டு விக்கிரம பாண்டியன் சிங்காசனத்து விருந்தான். இன்னும், யாதொரு வழுவு மில்லாது அகஸ்தியமா முனிவ ரோதியளித்த மதுரமான முத்தியிமென்னுடைய, இலக்கணம், இலக்கியம், இசை யிலைமுன்றாங் தழைத்தோங்க யாதொரு

பழுதுமில்லாமல் வளர்த்த விக்கிரம பாண்டியன் தனதுரடங்களிலும் குடியிருக்கும் பிரஸைஃ ஜோலோரூஞ் சந்தோஷம் பிபாக, வேடவே தாங்கும்தியர்கள் சபையில் முந்திசின்று மங்கல வாக்கியங்கள் சொல்லக், சொற்பொருள் தேந்து கிருந்தமாகக் கவிதைகளை பெழுசிப் படிக் கும் வித்துவாள்கள் கவிதைகளிலும் கீர்த்திகளைப் பாடி மாங்கேற்றி யாகிசுற அரசனுகை விக்கிரம பாண்டியன் சிங்காசனத்தில் அரசு விற்றிருக்கான்.

இன்னும், பரிசுத்தமான நீண்டசஸ்தியை யுடைய சிவதோட்டத் தொடர்போடும் நெஞ்சினிடத்தில் நீங்காத விக்கிரம பாண்டியன் பக்கங்களில் வாவிபுப்பெண்கள் கவரி வெண்சாமாம், மயில்விசிறி யிலை தளை போயாமல் வீசிக்கொண்டு நூற்கக், கட்டியக்காரர் பாக்கிரமம், பராக்கிரமமென்றுகட்டியங்கள்கூறிக்கொண்டு நிற்க, அவனது அனுமதியினால் புமியை யாரூமிராஜர்கள் வந்து கீர்டமணிந்த தங்களி னழு கிப்பிரங்களை வனது பாதகாமரையிற் ரூம்த்தி வணங்கிக் கொண்டு நிற்க, தேவலேக்கத்தி ஏராட்சிசெய்யு மிக்கிருளைவு விகித விக்கிரம பாண்டியனையே மன விருப்போடு மேற்கூக்கொண்டு குடியிருந்து வாழச் சிங்காசனத்தி வ. சவித்திருந்தான்—இன்னும், விக்கிரம பாண்டியன், புகழ்விளங்கு மனுதியானது இதர்த்தமாக குறுக்கும் கிராக்க் கோல்போல் வாடாமலும், மறுகாமலும் சரிசரியாக சூத்தோட்டி நீதி மனத்திற் பூண்டிக்கக்கத், தக் குழலிய நிதிச் சூத்தோட்டி அலையாகிய தண்டக்கிழியும், ஒப்பற்ற வழக்கிறைந்த தடிரிபத் தலைவியாகிய வீரலட்சமியும், குறைவின்றி நிறைவான புத்தியிற்கிறந்த கல்வித் தலைவியாகிய சாகுவதியும், கடலைநூறு வரைந் தாடையாகச் சூடுக்கொண் டிருக்கும் தணைத்தல்வியாகிய பூமாதேவியும் பதிவு கொண் டின்பமாகக் கிருக்கச் சிங்காசனத்தி ஏராகவீற் றிருந்தான்.

இன்னும், விக்கிரம பாண்டியன், அங்கு கிரிசனு மகைந்து தங்களி விரிலையாக்கி பிடமுந்துவாக் கொடுத்தாலும், அஃப் தோரதுவி அஞ்ச சிறிதாகவெண்ணும் வெற்றிப் பெருமை யதிகமாக வளரவும், கிருபை, விவேகம்பொருங்கி யிருக்கு பெருகவாழவுடன் குற்றமங்க எக்ஸ் வை தனது கந்திர குலத்தார்கள் யாவரும் நமது குலமங்களங்க வை கும் இராஜாதி ராஜ செம்பீர வந்தண்ட வைராக்கிய கித்த பறிபூரண வென்று அதித்துப்பேசக், தோளிவிடத்திற் பசிய வேப்பர்பூமாலை யிலங்கச் சிம்மா சனத்தி ஏராவிற்றிருந்தான்.

விக்கிரமபாண்டியர்குத் தூத்துப்புச்சருக்கம். அந-

இவ்வித ஆடம்பரத்தோடும் சிம்மாசனத்து ஸசவீற்றிருக்கும் விக்கிரம பாண்டியரை, இந்தத் தீவினரை விளக்கப் புராணத்தை மகா ஸ்திரப்பமாகப் பாடும்படிசொல்லிப் புலவரவர்களுக்கு மனம் பூர்த்தி யாரும் யடிக்குப் பொருவுமுதலை வஸ்திராபாணங்க எனேகங்கொடு நது ஏற்றுக் கொண்ட தியாகிபான அழகை வரிசை பிபுறுவீம் லெப் பையுடைய இருக்க கமலா சனத்தி விருந்து வாழுகின்ற கிருபானு கூல ரண்ணிதியாம், ஒப்பொன்று மில்லாத விளாயத்தென்னுங் காரண மேளை அத்தான் செய்யி திபுருவீ மொவியவர்கள், செவ்விதாய்அனுப்பப் பவுதல்விராண்டு தூத்திகளுஞ் சிறப்பாகக் கண்டார்கள்— கண்டு, அவ்விருக்குஞ் கிங்காசனத் தருகில் முடுகி, மிகுவிழாவாக அவனுடைய வலதுபுறத்திற் போய்வின்று மலைபோன்ற தங்கள் புயங்கள் புளகிதங் கொண்டு பூரிக்க, அவனுடைய முத்தாமரையைப் பார்த்தார்கள், அம் போ தவ னிவிரக் விருவாயையும் பார்த்து, என்முன்னில் அச்சமிக்க வங்கு நிற்கின்ற கீங்கள் யாரென்று கேட்டான், அதற்கிணங் விருவருமில் சொல்லத் தொடங்கினார்கள், அஃதியாதே நில்.

இவ்வுலகத்திற் ரகுதியையுடையவர்கள் பவங்க இலட்சத்திருப் பத்து நாலாயிரங்குக்கொண்டுவுங் தீர்க்கதெரிகிட்டுக்கெல்லாம் இராஜ நாயக மாய்க் கிருமக்கத்தா நகரத்து வருளாக வதித்துவங்க வள்ளாவவர்கள் இன்னும் முக்காக பிராற்கிரீடாதிபராக இராஜர்களெல்லாமெச்சிவங்கு பாத்தாமநாயிற் பணியைப் பெற்றவர்கள், இன்னும், எட்டுத் திக்குத் திணைகளிலுள் வித்திபரவிர முகம்மது நமிநாயக மாணவர்கள்—அவர்களுக்கு பங்கீருமுத வெம்பிருகை சகல படைப்பையும் படைத் தாட்சிசெய்யும் கடத்தினங்னும் அல்லாகுக் நஆளா புறக்காணைன் நும் கிள்காக்குவதைத்தை யிறக்கிவைத்ததான். இவ்விதம், புறக்காண் வேதத்தை யிறக்கிவைத்த ஆண்டவனுடைய அருளான கூதறு மிலாக்களே, ஆலால், இவ்வாடையை சொற்படி நடப்பவர்கள் யாதோரு பேதகமின்றி மோட்சக்கிப் பேறு பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

இங்கு மிஸ்துமியி னிடத்திற் குபிரக் ரூடைய மனத்தி வுங்கான பெரிய இருட்குட்டங்கள் போகும்படி செய்து, அம்மனங்கள் பரிசுத்தமாகைய எல்ல தெளிவு கொள்ளும்படி, நன்மையாகை (லாஜிலாக இல்லவ்வரு) முகம்மதுற்ற ஜுஹல்லாகி) என்னுங் கலீமாவாகைய வீவமாக்கிருந்தைச் செய்விற் புகுங்கு மனத்தை யொளிபாச்சும்படி-

சொல்லிக் கொடுத்துத் தீரில் லிசலாமார்க்க வழியில் ஸக்கி யெங்கதே மும் மவர்கள்பேரி திறப்புவைத்து, அவர்கள் நன்மையான பரமக்கியாகிய மோட்சத்தி ஸடையும்படிக் குத்தி செய்வார்கள்—அபபடி யந்த நாயசமவர்கள் சொல்லுார் திருவாக்கித் தீண்கா தவர்களோடும் பிலமிலன்னும் உயுத்தமுண்டாக்கிபதில் வெட்டின் டிறந்தப்பக்கனின் தகையைநாம் நாரி காகம் பருந்துகட் கிரையாக்குவார்கள், அதுவுங்தயீர் ஆசைத்துருக்க வேறிந்து கீற்றெங்து கருகிக் குழுநம் கூகத் தில் தீண்ட்காலம் வருந்தமுற்றுக் கிடந்து அவதுவார்கள்.

இன்னும், இந்த பூலோகத்தி லெவர்களும், அந்த நமிநாயகத் தின் சொல்லுக் கிணங்கிலவுந்து பணிவார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நமிவார்களின் தவோபல மகளாருமாம், லோகதாயாருமாம் வீணங்கும் பீவி டீபி மீரா நாயகியவர்களின் மகனுர் புஜபலபார்க்கிரமதாசியான இமாம் குசைன் நாவி யல்லாகு அங்கவர்களின் மஷபில் மகன் மகனுகவுந்த வெங்கள் நால் கமானவர்கள்—அவர்களுடைய திருநாமம் சுல்தான் செய்யி திபுருஹ் மொவியென்னும் மினாஜானவர்கள், இன்னும் மவர்களின்த பூமி யெவ்விடத்திலும், ஆகாயலோகத்திலும் பங்கத் துகழை யுடையவர்கள். இன்னும், தவங்களெல்லாந் தீண்டோர் மனுஷ்வழி வெடுத்துவந்த காரணத் தலைவாணவர்கள். இன்னும், வேதத்தை யுடைய குதிரைப் பதாதிகளை, எடைய இராஜர்க் கெல்லாமவுந்து வணங்கும் பாதகமலங்களையுடைய காரண ஏடவளரவர்கள்.

இவ்விதம், துய்மைபொருந்திய சுதான் டேப்பி திபுருஹ் மொவியவர்கள் கணவி லெங்கள் நாயக முகமாங்கபி சல்லல்லர்கு அலைகிவ சல்லமவர்கள் வந்து, வெவ்விதாகிய குபிரிக் கீழையிலவுட்டி யொதுக்கிக், தீரில் லிசலாமென்னும் பயிரைவினைத்து டேக்கிபெற்ற முக் கொள்ளுமென்று சொன்னதினால், அவர்களுள் னிடத்தை நாடித் திருமதிக்காமா நகாக்கி விருந்த கெழுந்தருளி யாகினார்கள். அப்போப்பட்ட குருக்களாகிய சல்தான் செய்யி திபுருஹ் மொவியவர்களால் அனுப்பப் பட்ட நுதர்கள் யாங்களென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், அவ்விரண்டு முகிலிமகளும், சுல்தான் செய்யி திபுருஹ் மொவியவர்களின், குலம், தலைமுறை, இருப்பிடம், பெயர்முதலிய யாவையும் நன்மையோடு சொல்லக் கேட்டிருந்த விக்கி

விக்கிரமபாண்டியற்குத் தூதனுப்புசருக்கம். ஈடு

பாண்டியன், அவ்விருவர்களையும் பார்க்குத் தூத் செல்லுமிலான சொற் களைச்சொல்லி, மூமிடத்திற் ராது சொல்லவந்த நீங்கள் உங்களே ஜெ மா ஸிட்டத்திற்போம் நான்சொல்லுஞ்சு செய்திகளை முறைப்படி யிது காணேன்று சொல்லுங்க வென்று திரண்ட மலைக்கற்போலே தின் ஜெமுற்ற இரு புமக்களுஞ் சூலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்குத்துச்சொன்னுன்.

இவ்விதம் விக்கிரம பாண்டிய வென்றுஞ் துட்டணை அவமரியா ஹத்பாகச் சிரித்து எக்களிப்போடு சௌர்ணவொற்களை அவ்விராண்டு முழுவிமக ளாகிய தூதர்களும் ஆச்சரியமாகி மதிப்போடு கேட்டேத் தாங்க எந்த வுக்கியம் பாண்டியஸைப்பாரித்துத், தவத்திற்கு மதிப்புள் எதான புகழ் பொருந்திப் (லாலூக இல்லலாகு, முகம்மதுற்ற குதுல்லாக) என்றுஞ் திருக்கல்லையை சீர் சொல்லிப் பாவமதிப்போடு வருகின்ற குபிரியபத்துகள் யாவையுமோரனுப்பிரமாணமு மிஸ் மற பற்றநுத்துச்—சிறப்பாகிய தினில்லீசைலாமென்றுஞ் திவ்யமான எங்கள்மார்க்கத்தில் ஈருவீராகில் ஏப்போதும்போல்கின் ரசைத்தி, விருந்து பூமியர்ட்டி செய்துகொண்டிருக்கும்படியாக் டமது ராஜீகத்தை யுமக்கேதங்து திறமையோடு செங்கோலிசெந்தத்திக் கொண்டிருக்கும் மத செய்வோம், அதுவுந்தவிர, உமது பாவஜென்மும் மீடேரும்படி சாபல்யம்பொருங்கிய சௌர்க்கலோகத்துப் பலாபலமும் பெற்றுக் கார்வீர்.

இதற்குநீர், வாங்கு மனமுகோக்குப்பொருக்குவிராகில் இன்றை பதினா யிராவுக்காலத் திருந் தீங்கிப்போம் நானையதினம் குரிமோதய மாகுங் காலைகேரத்திற், ரரித்திருப்பதற்கு நல்லிடமரகியங்களிடத் தில் கீவாருங், அப்போதுமது நெஞ்சத்தில்லை சிடக்கின்ற வெவ்விகான குபிருட்களை நீங்கும்படியாக(லாலூக இல்லலாகு முகம்மதுற்ற குதுல்லாக) என்றுஞ் திருக்கல்லையை யுமக்கு முதலிற் சொல் வித்தறுவோம்—அதனைக் கும்முடைய செலிகளிற் புகுத்து மனதில் மகா அண்டோடு தெளிவாக இகழ்குவிந்த வாயைத்திற்கு சொல்லி மீராணைந்து முறைதிவிசுவாசத்தைமனத்துட்டொண்டு, பூலோகமும் வரணலோகமும் புகழுகின்ற பேறு பொருக்கிச் சிம்ம சனத்திற் பொருக்கி யாண்டவன் கிருபையினால் வாழ்ந்திருமென்று சொல்லி இன்றுஞ்சொன்னார்கள்—இந்த நம்காரியத்தை பெறுத் தொப்புக் கிடு

கொண்டு நடக்கவுமது மனம் பொருந்தா திருக்கல் நாளையதினாம் நீர் உயுத்தத்திற்குவரும், அப்போ தும்மோடு பேஸ்டிலென் னுஞ் சன்டை பெரிதாகச் செய்து ஒழுங்கில்லாத வும்மைச் சம்ஹாரஞ் செய்து, உம் முடைய படைவீரர்களி லொருவனாயு முயிர் பெற்று மீண்டு போகா மற் சம்ஹாரஞ் செய்வோம், இஃ துண்ணம்.

இவ்விதத்தி அம தூடவிலுள்ளாரு முயிரையுங் கொலைக்களத் தி னுமிழுங்கு விட்டு, நீண்டகால முமதுசொந்தவீடாக நாகத்திலுள்கெட்டு தெரிகுவீர், ஆனால் ஸருலகத்திலு மின்பமாக வாழும் பலாப்பு னை பெதிரிகளுக்குச் சொல்லிக் காட்ட வேண்டும், ஆக்சரல்துக்கவர்க னினைக்காமலிருப்பார்க ளானுள், அவர்களோடும்உடுக்கத்தஞ்செய் யும்படி வேதகட்டளை யுண்டா யிருக்கின்றன—இவ்விதம் வேதஞ்செய்விய கட்டளையைக் கொண்டுமுமக்குப் போதிக்க வந்தோம், ஆகலால், நெடுங்கிய பாவச்சமையைப் பாரமாகக் கொண்டிருக்கும் நீரிப் போது வெளிச்சான குபிரைவிட்டும் நீங்கியும், வானவர்க குந்மையை வாழுக்கிடவும் இப்புராண கலிமாச்சொல்லப்பொருங்கினதும் அல்லது, உமதிருதய தாமரை பெருந்தாத்தும் ஆகிய இரண்டு விதத்தையும் சொல்லும் இழிவகைற சந்திரகுல இராஜனோ யென்றுசொன்னார்கள், அதுகேட்டவன் இவ்வி கண்களில் வின்றுக் கோபாக்கினிப் பொறி தெறித்திட, மீசைகள் வடித்துத்திட, மழைபெய்வதுபோற் கோபத்தைப் பெய்து, இடமிழித்தத்துபோற் கெர்ச்சித்து மூழுங்கிமனம்புழுங்கி பொக்கி யோய்வில்லாதற் னைகளை யொன்றேபொடான்று சேர்த்துப் பிசைந்துகொண்டு ஓங்கிய வார்த்தைகளாகச் சொல்லி ஆரம்பித்ததாலும் யாதனில்.

அந்த விக்கிரம பாண்டியன் கூரோன கோபத்தோடும், தூதாகவந்த இரண்டு முசலிம்களையும் பாத்து, ஆரோடா இவ்விதமான மதர் தவர்த்தை பேசிவைன், நன்றாக நினைங்கு பாரோடா இந்தச்செய்யிதிபுறாறி முடைய சிரகருள முன்னர், அவன்கொன்ன சிர்கோன சொல்லை யின்னுமொருதாஞ் சொல்லிப் பாரோடா, வென்றுசொல்லித்தனது மேற்பல்லினுற் மேதுத்தைக் கடித்து அக்கினிப் பிரவேசமாகிப் பெரிதாகச் சப்தித்தான் — அப்போ தங்கு தூதாகப் போயிருக்கு மிரண்டு பேர்களிற் குறைவிக் குலத்து வீரியானவர்களுக்கின்தும் நெஞ்ச மஞ்சாமல் மிஞ்சிப் பேசும் பஞ்சையாகிய விக்

விக்கிரமபாண்டியர்குத் தூதனுப்பு சருக்கம். ஈன்

கிரம பாண்டியனைப் பார்த்து அவன் மனங்கலங்கி லீற் றடிக்கும்படி தாம் முன்சொன்னதோலே சொன்னார், அதுகேட்டு விக்கிரமபாண்டியன் தனதுபற்களை நெற்கெற்றனற்றுக்கடிக்தான், துடித்தான் நகைத் தான், சினைத்துப் பார்த்தும் பொறு பொறென்றுக்கினுன், லீரவா ணையுறைவிட்டும் சமூட்டிக் கையிலெடுத் தசைத்தான், அத்தாதர்களை இருகண்களுக் கெவக்கப் பார்த்தான்—பார்த்து.

இந்தச் செய்யி திபுருஹி மென்பவ வெங்கிருதவன், அங்கை வந்தான், இவன்யாவன், இவன் தன்னூரீதலத்திலிருந் துயிர் பிழைக் காமல் இங்கேவந்து தங்கி விருக்குந்தனது சேனையும், தானு முயிகை மாய்த்துக் கொள்ளவோ பொங்குதலாக வந்தான், உங்களைத் தூது விட்டா வென்று சொல்லி இன்றுஞ் சொல்லுகின்றான்—கலக்காமினர் பொப்பற்ற கண்ணியா சூமரியென்னு மெல்கைதொடுத் தினுவரைக்கு மூள்ளவாகள் யாவ்ரும் எடுக்கங்கொள்ள நாமிருந் தரசாஞ்சின்றபூமிக் கு எடுவிலேவாத் துலுக்கன்யார், இந்தத் தக்நிழா பாண்டியனுடைய நிலங் துலுக்கனுக்கு நிலைத்திருக்குமேரே, இந்தச் செய்யி திபுருஹி செமன்பவன் இனதயெவ்விதன் குறிப்பிட்டு சினைத்தான்—இஃதென்ன ஆச்சரியம், புத்தியைக் கொடுக்குகின்ற தல மந்திரமாகிய கலிமா வொன் றுண்டாம், அதனை பவன் ஏழைப்படத் தனதுவாயினுற் சொல் வுவானும், அந்தச் சொற்படி சொன்னால் நமக்குச் சொர்க்க பதவி யுண்டாம், அதற்கவன் பினைப்பாம், அந்தக் கலிமாவைச் சொல்லாம் வெதிர்மொழி கொடுப்பவர் ஜூழியி காலம், அங்கினிக் குண்டாக ஸான் நாதத்திற்கிட்ட இரிவானும், இன்றும்.

அந்தச் செய்யிதிபுருஹி முக்குப் புதிதான வேதமொன்றுண் டாம், அந்த வேதஞ்சொல்லும் வழியே, யுலகத்திலுள்ள எல்லோர் களுக்கும் பொதுவான விதியாம், றப்பற்றபொருளாகிய கடவுளை கீர்த்தவுளாம், சிவபெருமாதாக்கேள் செபலுமில்லையாம், இந்த வபுதைகப் படிக் கிவருக்கே நான் பணியேவன்மோம்—அதவுங் தயிரக், சொல்லுகின்றத்திவதுடைய பாட்டன் முகம்மதென்றெருவனும், அவனுக்கு, முற்பட—இந்தப் பூமியை யாட்சிசெப் திருந்த மகுடாதிபர்க் களைல்லாம் பயபக்தியோடும் வணக்கினாகளாம், இன்றும், அவனேயின் கஷ்டங்கெல்லா மொப்பற்ற வோ ரே குருவாம், இன்று மிவனே இச்

பர மிரண்டுக்கு ம் பேற கொடுப்பானும்—இன்னும் மிவனுக் கிண்ப மாபிய திரும்திரக்கவியோவுக்கு நானுட்பட்டால் என்றாஜரீகத்தைய னக்கே கொடுப்பானும், அந்தக் கவியாவிற்கு நானுட்படா திருங் தால் சண்டைசெய்து என்னுபினெங்யும், என்படைஞூர்க வியாஸரயு மாய்ப்பானும், இன்னும், பாண்டிதேச முழுமையு மவனுடைய வோர் கொடி நிழவின்கிழே மட்க்கி யாள்வானும், அப்படி யாசாளத் தனக்குப் புயபல பாக்கிரமமு முண்டாயிருக்கிறதாம்.

என்றுசொல்லித் தனது துடையி ஸ்த்துக்கொண்டு மலைகளைப் போலோக்கி வளர்து திண்ண முற்றிருக்குஞ் தோட்கள் விம்மிதங் கொள்ள யோகித்திருஞ்து தனது மந்திரிமார்களையும் படைத்தல்லவர் கிளையு மழுமத்துத் தனது சபை முகதாவி விருக்கவைத் தவர்களைப் பார்த்து, மூது, எனதுசபையோர்களே, இஃதென்னகாரே மிபபேர் து, வந்திருக்கிறது பாருங்கள் முன்ன ரெப்போதுங் கண்டேதுங் கேட்டேதுமறியாகவேர் ஆச்சரியமானசொல்லைக் கோடோம் நல்ல திருக்கட்டும், நாளையதின மதுற்குக தகுஞ்த முறை செய்கிறேனென் மசொன்னுன்—சொல்லிப் பின்னர்.

அங்குதூதாய்ப் போயிருக்கு முகிலிய்க விருவரையும் ஒய்துதர் களேநான்சொல்வதை நீங்கள் நல்கவுனமாகக் கேளுங்கள் அஃதாவ குஉங்களைத் தூதாக என்னிடத்திற்கலுப்பிய செய்பிதிபுறவீ மென்னு மிராஜ ஜென்னுத மறியாதவன்போ விருக்கிறது அதனுடோதான் அவனிக்கிருக்கும் பெல்லை யறியாமற் பேதையர்க ஞமுதுஞ் தன்னமையாக ஏழுறிவிட்டிருக்கிறுன், இவன் தானு வேதக்கையோதி யென் தீனச் சண்டையில் வெல்வான், ஒருபோதும் வெல்வமாட்டான்.

மேலும், இனி நாங்களவனை இத்தாட்டைவிட்டெட்டங்கேணும்பே சரப் பிரிப் சிடமாட்டோம், என்றாலும் ஒருவேளை யவன் வந்த நாட்டேக் கோடிப்போவானுகில் மனமிரங்கி வழிவிடுவோம் ஆக்கலால், இனத் தகுதியை நாட்டைவன்னங்கொண்ட படைகளோடு, குழுமப்படைகளையுஞ் சொந்தமாகக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிற வங்கள் ராஜ னுன், அந்தச் செய்யி திபுருவீயிடத்தில் நீங்கள் போடுங்கள் சொன்ன வைகளீடியல்லாம் நன்றாகச் சொல்லுங்கள், போங்குடியங்களிலிருந்து

விக்கிரமபாண்டியர்குந் தூதனுப்புச்சுருக்கம். ३५

குந்திய பேச்சாகச் சிலபேச்சுக்களையுஞ்சீங்களுன் அப்போது, தின்னன முற் றிருக்குந் தோட்டகளையுடைய அவ்விரண்டு முகவிமஸ்வர்களும் அந்த விக்கிரம பாண்டியனைப்பார்த்து, அபாது விற்பிடித் திருக்குங் கைவையுடைய எங்கள் இராஜாயகரான சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்களை, பெங்கள் முகதானில் நீ வீணிழிவாகை சொற்களைச் சொல்லு கின்றுயே இது குலப்தியராய்ன் இராஜாக்களுக்கு முறை வையோ—ஆனால், இப்பேர்க்கொத்து இழிவானவர்க்காக்களைச் செங் கோல்நீதி சிதையாது நடாத்திவிக்குங் குமமன்னர்கள் சொல்லமாட்டார்கள், மனச்சு விருள்கைடந்து கிடக்குங் கெட்ட தூர்க்குலக்கைத் தூர்க்குலக்கையுடையவர்களி னெருக்கமான நினைப்பிலின்றும் வாய்வழியாக வரு மென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, மினக் கொடியையுடைய அந்த விக்கிரம பாண்டியன் இவர்கள் நம்பிடத்திற் ரூதாக வங்கவர்களைத் தொடர்விவர்களைக் கண்டிக்கக் கூடாதென்ற நவ்வி உண்டு முகினிப்பகளையும் பார்த்து மெதுவையாகவும், பொறுமையாகவும் பேசத்தொட்டுக்கிணுன் அஃதியாகத்தனில்

மதுளைமா காரத் தெல்கைமுடிவிற் காவலாகஇநுந்தலீராகள்நம் மிடக்கிதிற்குவந்து மகாபதர்த்தமாகப் புதைவருகின்றதென்று சொன்னதினால் கல்ல வேட்கைவந்து நமக்குப் பலித்துக்கொண்டது. இனி பெதிரிகள் கம்மோடு மெதிர்த்துவங்கு முடிகென்று ஒர்கணப்பொழுதில் அவர்கூ ளோங்கிக் கதறிக்கொண் டோமேபடி கண்டைசெப்போமென் முகருக்கி லெண்ணங்கொண்டோம்—அவ் வெண்ணக்கைதச் சொக்க விக்க சுவாமிகளும், அவருடைய திருத்தேவியாய்க், கெண்ணைடமீனுத்த கண்ணையுடைய மீனுக்கியம்மலும் துணையா யிருந்து? நாம் நாடின வீஷபத்தை இந்த கூணப் பொழுதிலே முழுத்திடுவதற்கு பாதொரு இடையூறும் வாது, அந்தத்தகுதியாகியபலத்தையறியாமல் செய்யி திபுருவீமென்பவ விக்கேவாத்தான், தூக்கலால், திருமக்கமா நகரமுதலை மற்ற நாடுகளும், தேசங்களும்—தேவர்கள் பராவியிருக்கும் வானலோகமும் அறிக்குநகைச்ச, அந்தச் செய்யி திபுருவீமுடைய சீவாத்தும முகன்றுபேரகும்படியாய்க் கண்ணைடசெய்து என்னுடைய புகழை சிலைநிறுத்துகிறது திசம், ஆசலால், ஒய், தூதாகவங்கவர்களே, நீங்கள் கண்ணிமைக் கோட்டி விழிக்குமுன்னே யோடிப்போய், உங்களையனுப்பிய எஜானை விடத்திற்போய்க் கொல்லுங்கள், எங்கே

அங் ததுகிடிந்று காலதாழிக்கு செப்பாமந் போங்கள் போங்களென் அ சொன்னான்.

இவ்விதம், விக்கிரம பாண்டியன் சொன்ன சொற்கள் யானையு முகிலிமாகிய இரண்டுதாழிக்கு கேட்டுக்கொண் டவுவிடத்தை விட மே் நீங்க நடந்துபோய்க், கலைகள்விறைந்த பூரணகங்கியை யின்த பூமியிலைமுக்குத் தாரங்கள் காட்டுச் சிறப்பான கீத்திபெற்ற செய்யிதி ஆ, செய்யிதுல் முஹுரலீன் முகம்மது கல்லல்லாது அலைவில் சல்லமவர்களின் திருப்போனு ஈடுபய சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொனியவர்கள் விடத்திற் சேர்க்கு, பொய்யனுகாத அவர்களினது பொற்பாத கமலங்களிற் பணிட்டு வாழ்க்கி னார்கள்.

வாழ்க்கிப் பின்னர், யாதோரு பழுது மில்லாத தூய்தாகிய அல்லாகுத் தஆலாவின் சலாம் சொல்லி மிகுந்த பயபக்கிய யோடும் வணங்கி சின்றுர்கள், சின்றவர்களைப் பார்த்துச் சுல்தான் செய்யி திபுருவீ மொனியவர்கள், நீங்கள் தாதுபோர காயணமென்ன வென்று கேட்டார்கள், அதற் கவர்கள் இவர்களைப் பார்த்து, எங்கள் தாயைக்காண அதிகமான கிருயானுக்களுமின்னார்களே, தேவரீஸ்தாங்கு ஜெங்களை விக்கிரம பாண்டிய விடத்திலே தூதாக அனுப்பிய வரலாறுகளைப்பல்லா மெழுதி வாசிப்பதுபோலே மோர் வாக்கியமான நூம் விடாமல் நல்ல வரிசையாகச் சொன்னேம்.

சொன்ன செப்பிகள்வாவு மவனுடைய திருகாதுகளின் வழியாகக் கொண்டு கருக்கிலெடுத்துக் கதகதக்குத்த தீமையான மனச் செருக்கோடும் வடவா முகாக்கினியைப்போற் கோபங்கொண்டான், கொண்டு, தூதாக, போனவர்களுடைய முகதாவிற் பேசக் கூடாத பேச்சாக அனேகம் பேச்சுகள் நேபசினுள், ஆயினும், அப்பேச்சுகளை சுஞ்சுகள் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிட்டும், அதில் முதலாவது தோறினையுக்க கேளுங்கள் அவனுடைய கருத்தானது அய்முதி காலம் வரைக்கு மழிவில்லாதவன் போலே யெண்ணுற்றுப் பொற்றிரகாசமாகிய சிக்காசனத்திலிருக்கின்றன, அப்போது நாஞ்கள்போய் அவனுடைய முகதாவில் சின்றேறும் எங்களை யவன்பார்த்து, நீங்கள்பாரென்று கேட்டான்—கேட்டதற்கு.

விக்ரைமாண்டியற்குத் தூத்துப்புச்சுக்கம். நகக்

நாங்க எவனுடைய ஏதிலி சிஸ்றபடிக்கே இராஜாதிராஜான கல் கான் செப்பிதிப்பூரீ மொவியவர்களால் வீட்ப்பட்ட நீர்க்களை மூச்சர்ன்னோம், அதற்கு நெங்களைப் பார்த்து உங்களைத் தூதா யந்ப்பியவன் எங்கவுரி இள்ளவன், அவனுடைய தலைமுறைபென்ன அனைக்க சொல்லிவிட்டிப் பின்னர், அவனிற்க ஒருக்குவந்துங்களையின் கேடென்னிட்டத்திற்குத் தூதா யந்ப்பியவனதச் சொல்லுங்களென்று சொன்னான்—இவ்வித மவன் சொன்னதுகேட்டு நாங்கள்தேவீர் உங்கள் தலைமுறை முழுமையுஞ் சொல்லித் துன்பவின்படமென்பதைப்போது மில்லாத வொப்பற்ற ஆண்டவனுடைய தூதாங்கராகிய முகம்மது காபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள்களையில்லங்கு வெளியாகிக்கொஞ்சுத்தில் வஞ்சுக்கையுடைய கொரோமான குபிவரங்கிக்கித் தீனில் விசலா மென்னும்பயிர் மேலு மேலு மிகவாய் வளர்க்கேதுமும்படி விதைக்கக் கொண்டார்கள்.

அனுஸ்வங்கள் திருமாந்திரமாகிய கல்மாவை நீர்சொல்லும் படி யாக மனம்வைக்கு அந்தச் சல்தான் செப்பி திப்பூரீ மொவியவர்களைங்களை யேவினப்படியால் நாங்க ஞங்மிடத்திற்கு வங்கோம் அப்படிக்கிருக்கவிரைவுக்கொல்லிரானுல் நீர்மோட்சகதிப்பேறுபெறுவிர அதுவந்தவிர, மாதோரு சித்தனையும் வாராம அமது செங்கோ ராசா ட்டி வாழ்க்கையும் முமக்கே நிலையாகும் ஆகவால், வெவ்விய நாகத்தியிலாகி வேதும்படியான குபிரியத்தை நீரகற்று விடும்.

அப்படிசீர், குபிரிப்பத்தை விட்டும் “நீங்காதிருப்பிரானுற் பெரிய சண்டை செய்வதற்காக ஆபுதங்களோடும் நானைய தினமே இசழ்ச்சியின்றிஹாதானில் வருப்படியாக எங்கள் இராஜராகியசல்தான் செப்பி திப்பூரீமொவியவர்கள் சொன்னார்கள், ஆகவர் துமதுமானமகிழ்ச்சியாப்த திருக்கவிரைவுகளுக்கொல்லுவதை நீர்மோட்சகதிப்பேறுபெறுவதை செருக்குற்றிருப்பதைக்குத் தொல்லும்தன்னும், சொல்லி—இவைதாம் காங்களா தூதாகிவங்காரானமென்று சொல்லோம், முத்தயவன் கேட்டு மகா பெரிய காபங்கொண்டு இடிபேறுபோலு வன்று துடித்துக்கூட்ட என்னை நீங்களைக்க சுற்றுகோட்டு சென்று தனக்குண்ச்சை புண்டாகி வாயில்வக்கு வர்த்தத்தக்களெல்லாங் தாழை மாறுமாக்கசொல்லி திருவியங்களையு மழுங்காதுள்ள தன்னுடைய வீரவாளை பண்டத்து ஓங்களோட்ட பார்த்து பாரோ அவன், நட்புமான

தினையரிசிதில் நின்றும் சிகானவனே என்னேடு மெதிர்க்கிரசற்குத் திறமையை யுடையவன்.

அவனுக்குப் புத்தியதிகமுண்டு, புதிதாகிய வோர் வேத முன்டு மென்றும், அந்தவேதத்திற்கொண்ண படிக்குக் கல்மாச் சோல்லேவ ண்டு மென்றும், அவன் தன்னுடைய காலடியிற் போய்ப் பணிந்து அக்கல்மாவைச் சொன்னுற் பலாப்ப னுண்டுமென்றும், ஜாதிபேதத் தைவிட்டும் நீங்க பக்கவிமாவைச் சொல்லா திருக்கிற் பெரிய யுத்த முண்டாகுமென்றும்—கொஞ்சமேனுமாலோசனையில்லாத பஞ்சையா கிய இவனை இவ்விதஞ் சொல்லுகிறவனென்று மிகவு மிழிவாய்க் கூடு வர்த்தையாகச்சொன்னேன் அச்சொற்களை நாங்கள் கேட்டு நேயவ ஜீப்பார்த்துப், ஓராகமான இரக்கின டீட்டமனித் தூராஜாக்க விவ விதம் பேசுகிறது முறைமையோ வென்று சொன்னேம் அதற்கந்த இராஜஞ்சிய விக்கிரம பாண்டியன் பெரியடோபாத் தோடு மெங்களைப் பார்த்துச்சொல்லத் தொடங்கினான், அஃதியாதெனில்.

நீங்கள் தூதாக வந்தவர்க் கௌண்டு பொறுமையாக வான் களைக் கண்டிக்காம விருக்கு கிள்ளேன் ஆகால், நீங்க விப்போ தூ விகாவாக வோடிப்போய், இங்கச் செய்திகளை யெல்லாஞ் சொல் மூலிர்களாகில், அந்தச் செய்யி கிபுருஹி மென்பவன் தனதுயிர் தப்பிக்கொண்டோடிப் போவான், அப்படியவன் பரதையைப் பிடித்துக் கொண்டோடிப் போகாதிருப்பானுகில் அவன்படும்பாடுவேதகளை மிகவு முண்டாகும், அதின்காரணங்கு சண்டைக் களத்து ஸ்வனறி வான்.

இப்போதுதுவுடைய நீங்கள் விகாரக்கு போய் எனோட்டினமே உண்டாயென் நவனுக்குச் சொல்லுங்கள், இன்னு மவனுக்கு மிகவுட் வேதயுமிபடியாகச்சொல்லுங்கள், போங்கள் போங்களென்று சொன்னான், அந்தச்சொல்லோடும் சொங்கள் எழுந்து இமகே வந்தோம் நாயகமானவர்களே, அந்த விக்காரணான்டமனின் மனக் கற்கரைய வோர் வகையுமில்லை, இனிச் சண்டைக்காரணமல்லாமல் வேறே காரணமென்று மில்லையென்று கூடு,

இவ்விதம், தூதாக விராண்டுபேர்களுஞ்சொன்னசொற்களையெல் லாம் கல்தான் செய்யி திபுருஹி மொனியவர்கள் கேட்டு, காம் கேதஞ்

விக்கிரமபாண்டியற்குத் தூத்துப்புச்சுக்கம். கக்க

சொல்லு முறைமைகள் யாவையு முற்றுணர்து என்றாக ஓாசித்துக் குறிப்பிட பெர்த்தல்லோ அந்தவிக்கிரமபாண்டியன் தேஹுக்தன் மையைப்பற்றிக் தூதுவிட்டோம், அதைபவன் தெரிந்து கொள்ளா மற் றனக்கு ரெருங்கியிருக்கும் விதிகாரங்களினால் வீறுவாக்கெங்க ஈரகப் பேசினான், என்றுசொல்லிப் பின்னர்—தளகர்த்தாகிய அப்பா சென்பவரே மூற்றாவர்களையும் முத்துக் தங்கள் சமுத்தி விருக்கவைத் தவர்களைப்பார்த்து, எனதன்பர்களே, வைகையாற்றுச் சேதரத்தையுடைய இராஜனான் விக்கிரம பாண்டியனிடத்தில், எமலு ப்பிய நூதர்களிடத்தில், அவரின்னின்ன விதத் திறமைகள் சொல் விச் சன்னட செய்ததான் நூனிஸ்திருக்குகிழே என்று சொன்ன உதயும், நாளையதினம் நாமேயெதிர்த்து பிளைத்தெய்யவேண்டு மென்றைதயும், அப்பிளைத்தெய்யகான திறமைகளையுஞ்சு சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட ஏதைத் தளகர்த்தாகிய அப்பாசவர்கள் முறவிய யாவர்களு மிகுந்த கோபதீரங் கொண்டார்கள், கொண்டவர்களைச் சுல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள்பார்த்து, வெற்றிபொருக்கிய வீரர்களே, தேஹுதலான பிலைல் உயுத்த மறுநாள் நடாக்தவேண்டும், ஆக வால், இப்போது நீங்கள் யாவர்களு முங்களுக்க விருப்பிடத்திற் போயிருந்து செய்யவேண்டிய கிரிகைகளைச் செய்துமுடித்துக்கொண்டு நாளையதினம் நம்பிடத்திற்கு வாருங்கவென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்ட டெனே யவர்கள் யாவருங் தங்கள் தங்க விருப்பிடத்திற் போய்ச் சேர்ந்து செய்யவேண்டிய கிரிகைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கார்கள், இங்கே, வேதபோதனையினால் மானுடர்கள் குற்றங்களையகற்றி, கல்லழியைக் காட்டு முகம்மதுவபி சல்லவ்வாகு அலைவசல்ல மவர்களின் போரானாரும், இராஜர்கள் புகழும் நாயனாரு மாகிய சுல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் மகா சிறப்பாக இருந்தார்கள், அப்போது இராவுகாலக் தோற்றி முப்பது நாழிகையும் தீர்க்கு பண்ணர், முசிலி மானவர்கள் நடாக்த வேண்டிய காரியங்களை நடாத்த வேண்டிச் சூரிய னுணவன் னுண தாயிர் பொணங்க எாழிய கண்களை விழித்துப் பூழி முழுமையும் கூக்க கொண்ட டெமுந்தான்.

விக்கிரமத்தூண்டியத்துட்டுத் தூதுவிட்டு சருக்கமுற்றிற்று.

இகிற் றிருவிருத்தம்-கு

முதற் போர்புரி சருக்கம்.

க சிசந்த விருத்தம்.

மதத்தாலுற குபிரோடு தைத்தார் முகம்மதனு
நிதத்தாலுற திருப்பேரசெய் திபுருஷி மெம் மொவியார்
கதத்தேரடணி மதுரைப்பதி காப்பாக்குய ஆ...னே
முதற்போர்புரி வரலாற்றினை முறையாகவே மொழிவாம்.

இநன்பொருள்.

வலிமையினு லெதிர்த்து உயுத்தஞ் செய்வரும் சத்துருக்க ஓகிய அ
பிரகனைக் கொல்லு முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மலர்களி னின்பய்
போருங்கிய திருப்பேரனான கல்தான் செய்வி தீபுருஷி மொவியவர்கள் அ
ழகிய மதுரை கரந்தைக் காக்கும் பெரிப் கோபத்தையுடைய இராஜனு
ன விக்கிரம் பான்டியனேடு முதற்போர் செய்யும் வரலாறுகளை முறையை
யாகச் சொல்லுகின்றும்.

சுரித்திரவசனம்.

சுரியோதயமாகித் தேரம் விடிந்ததின்பின்னர் தளகர்த்தாகிய
அப்பாசென்ஜு மகாசுத்தவீர ரெழுந்து காலை வணக்கத்தை முடித்
துக்கொண்டு வெளிக்கூடாத்தில் வந்தார், அப்போது கரேங்கொண்,
டெழுந்துவரும் சத்துருக்கள் பொலிலனிந்திருக்கும் பிரகாசமான இரத்
தினமளவி மகுடமங்கிரிகள் பொடிபொடியாகத் தகர்க்குங் தண்டாயுத
முதலிய மற்ற ஆயுதங்களு மளிந்துகொண்டு வெட்டிலே வைப்படிக்
திருக்கும் படைவீரர்கள் மூவரும் எழுந்து, தளகர்த்தாக்கு அப்பா
சென்பவர் முன்னில்வந்து பண்டிக்குங் — இவ்விதம், பகிரிந்த படை
வீரர்கள்யாவரு மகா அதபுமரிய நாகங்கின்றுகொண்டு அல்லாகுத்
ததுலர்வுடைய சலாம் சொன்னாகள், அந்தச் சலாத்திற்கு மேக
மழைபொழிவதுபோலே யேழையெலியோர்களுக்குப் பொன்னை யள்
வியள்ளிப்பொழியும் அப்பாசென்னாங் தளகர்த்தர் பிரத்திசொல்லித்
செமுமையான ஆயுதங்கள் பூண்டுவந்த படைவீரர்கள் யாவரும் சப்

கிக்கும் பலத்த இங்கத்தை, வேங்கைப்புவின்குலங்கள் கூட்டமாகப் பொருங்கினதுபோலே தமிழைப் பொருங்கி மொய்த்துவர நடந்தார்.

இவ்விதம், ஆயுதங்கள் முறையீ விருது னங்கள் கூண்டுவரும்படை வீரரேம் தனக்கதாகிய அப்பாசௌன் வர் துதியோடு முறையாக நடந்து, சகலாகியும் பொருங்கிய நாய்களை கல்தான் செப்பி திபு ராவர் மொவி யார்க விருதுக்கும் பிரகாசமான கூட்டா வாவிலி னருகில் வந்திருந்து, தெரு மாலையும் புகழ்ந்து நாயகமே படைத்தலையாக னோடு மற்றயாவர்களும் வரவேண்டுமென் நமூத்தார், அழைத்தபோ நங்கோயாவர்களும்வந்துவந்து கூடினார்கள்—ஆனால், வெவ்விய கோபமானதே யோப்பற்ற மாறுடைப்பங்கொண்டு பிரகாசமாகத் தோற்றி யதுபோற் கேற்ற விரகண்டாமணி ப்ளிக்க படைவிரகள், செழு மையான வில்லுகள், அம்புகள், வாட்கத்திகள், வேல்கள், சிறப்பாகிய கேடகங்கள்முதலாகிய ஆயுதங்கள் நாக்கிக்கொண்டு மேகவிரை வில்லின்றும், அதிக விகாராகப் பாடியும் பலத்த குதிரைகள், பாடின கள், தேர்கள் முதல் வரகண்களை நடாத்திக்கொண்டு பூமாலையணிக் கூடுமையான பொன்னலோல் விமுகிதங் கொண்ட புயங்க னோக்கி வளரும்படியாய் வந்தார்கள்.

அப்போது அப்பாசன்றுக் தலைக்கத்தர், செழுமையான கைகளிடத்தில் வெள்ளைப் பிரமபு பிடித்திருக்குஞ் கட்டியக்காரரைக் கூப்பிட்டு, அழகான வேத கலைக்கியானங்களிற் கண்ட வெற்றிப் பாட்டுகளைப் படியுங்க என்று சொன்னார். அதுகேட்டுக் கட்டியக் கார்கள் உடலுங்கும், உயிரங்கும் தெளிவைக் கொடுக்கும் பிலைஹுக்கு மனவோர்மையோடு தீரண்டு வந்தவர்களை பெல்லாம் சொல்லுகின்ற வொழுங் கியல்போடும் பய்த்துப் பிரகாசமான கலைக்கியானங்களிற் பிலைஹி னன்மனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சரித்திரப் பாடல்களைப் பாடினார்கள்—அப்போது, திருமதினமா நகாத்தில் சின்றுங் கூடிவந்த சேஜையும், பெரிய கடற்போல தூம்ராச் சூபத்தி விருந்துவந்த சேஜையும், திருக்கால நகரத்தில் சின்றுங் சேர்ந்துவந்த சேஜையும், மலைகள் பொருங்கிய பதவிராச்சியத்தில் சின்றுங்வந்த இழையாஜுவடைய சேஜையும், கண்ணுரிந் பொருங்கி

யிருந்துவாத சேளையும் ஆகிய, இங்சேளைகளைல்லா முடிமூகாத வழித்தூர மக்கள்திறும், ஒந்தூராத வழித்தூரம் நீள்த்தி யுமாகப் பரந்துநின்றன.

ஆனால், முன்னரிந்த சரித்திருமேறுதிய கல்விமாண்களா வீப் படைகளின் மேற்கொண்டு வென்று கணக்குக்கொல்லியதும், பேரைத் தயநிலையுடையான் எனதுபுக்கிய கற் கணக்கிட்டுத் தொகை யில்லை எனவென்று சொல்ல குரிதா யிருக்கும் வெவ்விதமாகிப் பெரியபடைக் கூட்டத்திற் கலைக்கியானங்களைத் தேர்ந்த கட்டியக் காரர்கள் வெற்றி யுண்டாகும், ஸாதுத்தென்றும் சோத்தை துஜாம்கணிதத்தாற்கணிதத் தப்பார்த்துக் கட்டியங் கூறிக்கொண்டு செல்வ வள்ளலாகிய அப்பா சென்றுந் தளகர்த்தர் தமது புஜங்க ஸிரணி மலைபைப்போற் கூரித் தெழும்பும்படியாய்த், தீவில்லைச்சு மார்க்கத்தை யின்தழுமியி ணிடத் தில் நிலைநிறத்திடவந்த சொர்ணமாகிய கல்தாண் செய்யி திபுரூஹி மொலிப்பார்களின் கிருச்சமுகமுன்னிற் சென்று படைகள் யாகவையு மாரோவிடமாகத் திரட்டிவிட்டதும், துஜாம் கணக்கிட்டு கல்வகுத்தி னேர்மைபார்த்ததும் சொன்னார்.

அப்போது, காலமுன்றுணர்ந்த காத்திமுல் ஸன்மோ முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்ல மவர்க்குஞ்சைய திருப்பேஷனூராகிய கல்தாண் செய்யி திபுரூஹி மொலிப்பார்கள், தங்களின்மந்த்ரி பிரதானிக ளோடுச் திரண்டு படைக்கூடாரங்களுக்கு முன்னில்லங்கு, அங்கே சண்டைக் களத்தைநாடிப் பெரிய குறிப்போடும் நிற்கின்ற முற்றமற் ற ஈத்தலீர்களையதித்துத், தங்கள் மனத்திற் கழுக்கமற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கி யவ்களையியல்லாம் பார்த்து, அல்லாகுத் தழுவ வெடைய அருட்பெற்ற நபினாயக மவர்களின் தீவில்லைச்சுமென்று மார்க்கப் பயிரை ஏந்தழுமியிணிடமாகத் தழைக்கும்படி, நாட்டுக்கென், சேசம் பொருங்கிய பிளையோர்களாகிய நீங்களெல்லாம் சொர்ணத்தினாலுண்டாக்கிப் பவர்க்க பதவி பெற்றிருக்கோள்று சொன்னார்கள்.

சொல்லிப் பின்னர், தாங்க ஸ்ரூங்கியிருக்கும் படைக் கூடாத்து வருமைக் குமார தீரான அழகிய அபுந்தாகி றவர்களைத் திறமை மிகு ந்திப்படைகளைக் காக்குங் தலைமையராக்கிசெய்து, வெற்றி வயிராக்கியங் கொண்ட ஒந்தூலட்சம் லீர்களை யங்கே பொடு சேகரமாகவைத்துப் பின்னர், மிகாச முற்றிலங்கும் லீரகண்டை காலாளிக்க மற்றுங தலை

வர்கள் பரிதாகச்சூழல்—சொல்லுதற்காகிதாயுள்ளபடைச்சுர் பொருக்க அங்கந்தத் தலைவர்களின் தராதப்படிக்ருபசாரஞ்செம்து அழகிய இரத்தின பூஷனை பரஞ்சிகளைக் கணக்கில்லாதபடி யெடுத்தெடுத்து விழுதியாகக் கொடுத்துப், பின்னர் சுந்தன கந்த நாந்த சுகந்த பரிமளித்திகளும் பூசிப் பாத்திறொழுதி யாசீரவதித்துப் பண்டக்களத் திற்குப் போங்களென்று சொன்னார்கள், சென்னவுடனே, படைத் தலைவர்கள் முசுவிய யாவர்களுக்கு கடலைப்போர் பொங்கிச் சப்தித் தொருமித்தார்கள் ரூக்கித்து.

இத்தினக் கற்களுமினி யுச்சலூர் யெர்க்கிருக்கும் அழகிய தேர்களிலும், தனது ஸிழிப் பார்க்கு எதிரியென் தெண்ணிப் பெரிய கோபத்தோடு பூமியிற் பணிகள் குற்றுகின்ற கொம்பிற் கிணடு விற் ஹங்கும் நீண்ட துதிக்கூடியினிடத்தில் வண்டல் பாய்ந்து சிக்க வரடிக்கொண்டிருக்கும் மதயாரீனகளிலும், கெருப்புண்டரக் குருத்தினால் பிகித்துப்பாயும் நீண்ட புடி ரோமத்தையுடைய குதிரை களிலும், சண்டைக் களத்தின்து விருப்பமீங்காத திறத்தையுடைய கேள்காவலர்களும், மற்றமுண்டான யாவர்களும் சவாராயினார்கள். அதின்பின்னர், சுத்தாருக்களுடையவுயிரையெல்லா முன்னுதேக்கியேப் பயிடுத் தன்னிற்குதே வீரூப்பாக கந்திரைசெப்புகின்ற பெருமை யான குற்றுடைய வாளை யிடையிற் கைச்சைப்பாட்டிற் சேர்த்துக்கட்டி, முதலுக்குப் புறத்தே கேடகமளிக்கு, பெரிதாகிய படைக்கலன்கள் தாங்கிக் கொண்டு, இராஜாக் ராஜான் சுல்தான்செப்பிதிபுருஷி மொலிபவர்கள், தங்களேறும் வாசனமாகிய வெள்ளைக்குதிரையைக் கொண்டு வரும்படிக்குப் பாக்களுக்குச் சொன்னார்கள்.

ஆனால், அந்தக்குதிரை யானது நடையிலே சண்டமாருதமென்னும் காற்றே, அல்லது அகோ கோரமான சாபப்புட்சியோ, அல்லது, வளர்த்துக்காவி உருங்கி வானத்தை யளாவும்கெழுமைபொருத்திய நியான வடவாழுகாக்கினியோ, அல்லது, மனவேகத்தோடு மேகத்தின்மேற் பாயுகின்ற குதிரையான காள்கையோவென்று சொல்லும் படியான குதிரையை இரச்தின மணிபதிக கொளிருங்கடியாள் முதலிலை சோடனை கோட்டுப் பணியிடைக்காரர் கொண்டுவந்து விட்டார்கள்— விட்டபோது.

சுல்தான் செப்பிதிபுருஷி மொலியவர்கள், பண்கவர்மேற் செல்வோர்களைக்குற்றங்குமிடாலைபைத் தங்கள்தோளில்லைத்து, அதனால்

இ, நங்களுக் குரிய குஷ்குமப் பூமாலையை மனிந்து மனக்கி லொப் பற்ற நப்பில் ஆலமினன்னும் ஏதுவித தத்துவவுல்லாசனுள் அல் ஸாகுக் தழுலாவைப் புகழ்ந்து, பின்னர் சொன்னமையாயிலாக நான் தே கவலைகாத்துக் குடைய நமதுநிராயக மூகம்மது சல்லலாகு அலைகி வசல்ல மவர்களைப் போற்றுத், தோன்விவை வில்லாமையாக்கும் வாக் கூபமான (பிசுயிலை) போதி மழுகந்திக்கொண்டு விளக்கும் அக்குகிளை பின்மேலே சுவாராகி (நூகள், சுவாராகினாவட்டேன், முரசுக் கூட்டங்கள் கணக்கென்று சுப்பிரக, வெள்ளைச்சுங்கின்கள் தோனிக்க—வைபிரி கிண்ண முதலிய குழந்தைங்கள் ஊதக் கைமனிமுதலிய தாளங்கள், மிகவு மதிகரிக்க, மிழலைத் தருவதாகிய பலவன்னக் குடைக்கூட்டங், களும், கொடிக் கூட்டங்களும், சிற்றுலவட்டம், பேராலவட்டங்களும் நெருங்கிப்போக இருபக்கங்களிலு மற்றவிருதினங்களெல்லாஞ் சேர்ந்து மொப்த்துவாக கவரி வெண்சாரங்கள் வீசிவர, நீண்ட பிலிக் குஞ்சம், துசிவிலக்கு மாடைகள் சுழற்றிவர.

மதிப்பில்லாத இரத்தின மணிக எழுத்திச் செய்து கட்டப்பட்ட சிலவி மணித்தேர்க ஞானும் முழக்கமும், நீண்ட துதிக்கையைப் படைய வெவ்விதான யானைகளி னடையிலூலுத், களைப்பினாலு முன்னாகு முழக்கமும், ஜங்கதிகளையுடைய மிகுந்த குதிரைகளின் முழக்கமும், ஈககளிற் பிடித்த வில்லும், அம்பும், காலிலணிந்த வீரகண் படையு முடைய சுத்தவீரர்கள் வீராப்பினாலே தங்கள் தங்கள்புஜங்களில்திக்கு முழக்கமும், ஆயுதங்க ஓளான் றுக் கொன் றுராஞ்சிக் கொள் ஞமுழக்கமும் ஆகிய, இவைகளெல்லாம்வானலோகமட்டிலும்திரந்து முழங்கிறது—இவ்விதமான வாடம்பாத்தோடு நடக்கின்ற பதாகிக விள் காற்றுசெழுங் தாகாசத்திற் சென்று குரியப் பிரகாசத்தை மறைக்க, அதனு வெவ்விடங்களிலு மிகுந்த இருப் படர்ந்து தோற்ற அங்கே சுத்தவீரர்கள் தோனி வணிக்திருக்கும் நூரத்தின மணிமலை களி ஞெளியினாலே அவ்விருளெல்லா மாறிப்போய் வெளிச்சமுண்டாப்வெள்ளலையை யெடுத்து விசுறியடிக்கு மிகவும் பெரி படைக்கடலானது நிடந்தது.

ஆன எழகிய குறைவிக் குலத்திலுள்ள இராஜர்களின்படையும் வெற்றிபூண்ட அறமிக் குலத்திலுள்ள இராஜர்களின் படையும் சுர நினைவாக மகாத்திரமோடும் நடக்குமிகுந்த பெண்காவலர்களைத் தேவை

பேரும் நல்ல முறையைக்கத் தாங்கள் தாங்க னேறியிருக்கும்வா
கனங்களை நடாத்திக்கொண்டு முற்படப் போகின்ற அணியினிட
மாகப் போக—அதனேடு, புறுக்கான்வேதத்தையுடைய கடினமாகமு
கம்மு, சல்லவல்லாகு அலைக்வசல்ல மவர்களின் கிருபை குடியிருக்கு
மோர் கொமாய்த் தோற்றும் காணவுன்னாக சல்லவாபான் சல்தான்
செய்யிதிபுறுஹி மொலியவர்கள் தங்களின் நன்வியமான கையில் வா
ளாயுதம், வேலாயுதங்களைப் பிழித்துக்கொண்டு பெரிய படையெனி
கருக்கு மன்னிதாகப்போக, அப்பேது, மிருதிமானிபபடைகளென்
லாந் தீரன் டோன்றுகிப் பூமி கிடைத்தின்ற நடுங்க வெட்டிக் கொ
ள்ளுஞ் சண்டைக்களத்தி லாயினார்கள்.

அங்கேரத்தில், மலைக் கொப்பாகப் பூரித் துயர்க்கோங்கிய புக
பல பராக்கிரமசாவியாகிய பதவிக்குலத்தார்களின் இராஜரூமாய்ச், சத்
துருக்கஞ்சுக் கிடிபேறுமாயுள்ள அழகிய இமையானென்பவர் தனித்த
வராகக் குதிரையைச் சாரிசெய்துகொண்டு ஓராண்டிக்கமானது கெர
ச்சித்து முழுங்குவதுபோலும், வடவாழுகாக்கினியானது தன்னிடத்
தைவிட்டும் அழன்று சீறிக்கொண்டு வருவதுபோலும் எதிர்த்து
முன்சென்றுர்—சென்ற இமையா னென்பவரை விக்கிரம பாண்டிய
னின் படைவீரரிலுள்ள வொருவன் கண்டு, மனங்கலங்கிக் திகிற்கொ
ண்டு கால்கை நடுக்கங்கொண்டவனுக உல்ல பலம்பொருந்திய கேட்ட
டைவாயிற் காவற்காரர் தலைவனிடத்திற் சென்று அவனைப்பார்த்துத்
தலைவரே சொல்லுகின்ற நமது சத்துருக்களின் சேனை யனந்தவெள்
ளங்களாகக் கூடி மொப்த்துக்கொண்டுங்கே வருகின்றார்க ளென்று
சொன்னான், இவ்விதங் கையிற்பிழித்த கூரிய வாடகத்தியோடும் சுத்
தலீர் போடிப்போய்ச் சொன்னதுகேட்டு, அங்கக் கோட்டைவாயிற்
நலைவன், இந்தத் தீவெறி விளக்கத்திற்குத் தியாகங்கொடுத்துப் படிக்
க்கச்சொல்லி பேர்ந்துகொண்ட, செய்யிதிபுறுஹிம் லெப்பையுடைய
அழகிய முகதாமரையைக்கண்ட ஏழை யெளியோர்களுடைய வெவ்
விதான குடுள்ள வறுமையானது கலங்கி விளாவாக அகன்றேயேது
போலே கலக்கமுற்று வாடி வதங்கி, ஒகோ இஃதென்னாஷ்சரியமெ
ன்று திடுக்கிட்டுக் கோட்டைவாயிலைவிட்டு மிகுந்த விளாவாக நடந்து
போய்.

அவன் தன்னுண்டப் பதலைவனைக்கண்டு வளங்கி யவனுக்குச் செ
ய்தியைக் கொண்டிருப்பார் அதுகேட்டந்தத் தலைவ என்றாலும் சரீரம்

நடைங்கிட திடுக்கிட டஞ்சி பயக்கு மகா விரைவாக விக்கிரமபாண்டி யனிடத்திற்போல் அவனுக்குச் சாஷ்டாங்கஞ்செப் தெழுந்து வைக்கட்டி வங்பொத்தி போறிடத்தில் வின்றுகொண்டு அவனைப்பார்த்துமகா ராஜாவே, கட்டு கோட்டைக்கு வடக்கே யுப்புத்தன்ஸீர்க் கடலைப் போலே சுத்தருக்களின் சேனை பெரிய மலையைப்போலே பகுகளிப் பைக்கொண் டெழுந்திழங்குகிறதையா— மேலும் மந்தப் பலைத்துக்கோர் தலைவனும் மகா வேகமான குதினாயின் மேல் சுவாராகிக் கையிற்பிடித் த ஆயுதக்டோடு சுற்றிருப்பு மனத்தினிடத்திற் கலக்கமல்லாமல வகுக்க கொண்டவனுக்குச் சொல்ல வரிதான விரைவோடு மிக்கே ஹன்னே நில வருளின்றுன், அந்த வொப்பற்ற இரதசூத தூகபதாநிகளான கானா ருவங்கக் கேணைசைனியத்தின்மேற்கையை யிவ்வளவிவார்த்த சொல்லக் கணக்கி வடங்கிடாது.

ஆனால், அப்புணுப்பகள் அதிகரித்துக் கடத்தபோற் பொங்கிவருகின்றதைப் பார்த்தாற் சண்டை செய்வதற்கே யல்லாமற் சுத்தேறுக்கத்துக்குத் தடைப்பட்டி சிற்கவருகிறதாக வில்கீலையன்று சொல்லி அந்த விக்கிரமபாண்டியனின் பாதநில்லிமுந்து சாஷ்டாங்கஞ்செப் தெழுந்து வின்றுன், அப்போது, விக்கிரமபாண்டியன், ஆகி ஆகி இப்பெதன்னு ஆச்சரியமென்றகங்கரித்துச் சங்கரரைன்னுஞ் சொக்கேசுச் சுவாமிகள் மூலம் அஞ்ச அவருடைய திருத்தேவியான அழகிய சேற்கெண்டையை பொத்த விழிகளையுடைய மீனுட்சியம்பற்றுமே பெங்கள்ருலத்தைத்தக்காக்க இருக்கச்சே வேறேயெனக் கெதிரிபாரிச்சு வளகத்திலிருக்கிறார்களென்றுசொல்லி யின்றுஞ் சொல்லுகிறுன்—பறந்து விழுகின்றுவேர்காகமானதுபோய்க் காலுற்றி யிருந்கால் மகாமேரு பருவதமென்று மலையான நடையுமா, ஏழுகடலினது சீரமுழுமையு மோர்கிற்றீராரும்பு குடித்துவிடுமா, என்னுடைய பெயர் விக்கிரம பாண்டிய சின்னிறு சொன்னால் ஆசாயமும், பூமியுங் கெடுகிடென்று கடெடுக்காதா, அப்படி பிருக்க, இந்தந் தலுக்களு பெரிதாகிய வெண்படைகளை வெல்லுவான வென்றுசொல்லி—இன்னும்.

கேற்றையப்பின மிக்கே வந்ததுதர்களிடத்தில் உன்னுடையவிலீ னமக வின்னினின்னுடைய சொல்லி யதுப்பினேன், அந்தத் தாதர்கள்போய்ச் சொல்லி யிருப்பார்களே, அதுகேட்டும் அந்தச் செப்பின் புருநீம் சம்மாலாற்றங்கட்டாதன்று பயந்துபோகாம் விழுக்காயிருக்

இன்றையால், அவனைக் கொல்லுகின்ற எம்முடுவனுடைய புரட்டு
யைப் பிடித்துத் தன்னிக்கொண்டு வந்ததுபோலே இங்கே வந்தான்
ஆனால், ஆலுக்கர்களுக்குஞ் துடுக்கே யல்லாமற் புத்தி தோற்றுமா
தோற்றுது—ஆசலால், இனிநாம் பிசகித் தாழ்திக்கக் கூடாது,
அவனைப்பம், அலனைச்சுழந்த பெரிய படைகளையு மேர் சூக்காக கக
க்கி முடிக்குகின்ற திறமையையுடைய வெளியீர் விக்கிஸம்பாண்டி
யனைன் நவனார்யான் போவிருக்கிறது, என்றால் மவலுடைய வீரவி
ஷஷ்யங்களைக்காட்டி யின்த விக்கிரம பாண்டியை வெல்லுவானு, அவ
யுக்கிசௌரிய ஏற்புத்தியானது கிண்சித்துமில்லை, ஆசலால், அவனை
பியட்டு சூரளினுலே கொல்லுவே என்றுசொல்லி.

அங்கே தன்னருகி வரஜருகளிற்குகின்ற பணியிடையானச்களைப்
பார்த்து, முளவற்ற வென்று படைவீரர்கட்டருக் கலைவனுமாய்ப், புத்தி
ஷ்டிசோல்லுவதில் மனையுகியுமாய்ச், சுக்தருக்களைக் கசக்கிப் பினித்து
வெற்றிகொள்வனுமா யுள்ள அதிவீர பாண்டிய ஸிடத்திற்போய்
அவனை மிகுவிரைவாக இங்கே மழுத்துக்கொண்டு வாருங்களைன்று
தோன்னுன்—அதுகேட்டப்பணியிடையாளர்கள் மகா விரைவாகப்
போய், அவ்விவீர பாண்டியனைக்கன்டு தாழ்ச்சிசெய்து தேவீரி ரும்
நை இராஜா நிராஜராண விக்கிரம பாண்டிய ராஜமுத்தாரென்று சொன்
னாகள், சொல்லுவட்டனே யவன் மிகுவிரைவாக எழுந்துவந்து விக்
கிரம பாண்டியனைக்கன்டு, அவனுடைய இரண்டு பாதத் தழியிலும்
பளிக்கு சாஸ்டாங்க ஞாசெய் செழுந்து மரியாதையோடும் நின்றுள்.

இயவிதம், சாஸ்டாங்கஞ் செப்பிதமுந்து மரியாதையோடுமேதி
சில்லின்ற அதிவீர பாண்டியனை விக்கிரம பாண்டியன்கன் டவுனீஸ்மகா
இன்பமரகப் பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் நேற்றைப்பதினாத்தில் கம்மிடத்
திலே தூறவியர்கள்போலே தூதுவிட்ட துலுக்கண் முதிர்ந்த வயிராக
கியத்தோடும் வேலாயுதமுதலீப் மற்ற ஆயுதவிவசகளை பயர்வில்லா
து கையிற் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் சுத்தவீரர்கள், யானைகள், தேர்
கள், குதிரைகள் ஆகிய, இவ்விதச் சதுரங்கப் பதாதிகளைச் சிறப்பாக
கூடாத்திக்கொண்டு சண்டைக்களம்வந்து ரீபட் டிருக்குகின்றனாம்,

ஆகையால், எனதற்குமையான அதிவீர பாண்டியனே நீ யிக்க
ஞானத்தி ஸ்கேபோய், அந்தச் செப்பி திபுருஷீ மென்பவனை யேர

மும்பெய்து கொன்றுவிட்டு, அவனுடைய சேளைசனிபங்கள்யாலும் மும்பெட்டிச் சம்ஹாரஞ் செப்பவேண்டும், ஆகலால், நீபோவகற்குக் கையிற்கிட்டுக்க வாளாயுதங்களோடு முன்னிடக்கி விருங்கும் ஸீர்கள் பாவரையுஞ் சேர்க்குதுக் கொள்வதோடும், என்னிடமாக நிருங்கிற விர்க்களையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு—என்மகன் இந்திரபாண்டியைப்பிடி, அவனுட்கிளைய நாட்மாறு சந்திர பாண்டியைப்பிடி சேர்த்துக்கொள்வதோடும், பழுதகள்மீதுக் கண்மனத்தவர்களான சேஷேஷல்லர்களோடுபெரு முன்றுவடைய மஜவழியே நடக்கும்படியாப்பாகவிரைவி வையர்களையுன்னிடமாக வரவழை யென்று சொன்னால்.

இவ்விகம், விக்கிரம பாண்டியன் சொல்லக்கேட்ட, அதிலீர பாண்டியன் மகா சந்தோஷத்தோடு மெழுங்குது, அவ் விக்கிரம பாண்டியனின் வாசனையுள்ள தாமஸாமலர்போன்ற பாதங்களிற் மனிக்கு சாந்தாங்களுடு செய்கெழுங்குது அவனைப்பார்த்துப் பூமியெல்லாம் பழுப் பின்ற இராஜாதி ராஜனே டேவரி தாங்களேவிப் பணிவிடைகளைப் பழுதவராமல் முறையாகச் செய்கேடுன்று சொல்லிக்கொண்டால் விடத்தைக்கிட்டு மெழுங்கோரிடத்திற்கே யிருங்குகொண்டுக்கொண்டு தன்று வடைய ஏவற்பணிவிடை செய்பவர்களையழைத்தவர்களைப் பார்க்கு, நீங்கள் நமது படைக்கத்தில்லைக் கொங்குபோக்குவர்களுடு மெங்கேங்கே யிருங்கிறான்களோ, அங்கங்கேபோ யவர்களை யிருவிரைவாக அழைத்துக்கொண்ட டென்னிடத்தில் வாருங்களென்றுசொல்லி யறுப்பினுள்ளதுபோலாக ஏற்பாற் பணிவிடையார்கள் விசாரமான அங்கு நகரத்தினிடம் விரைந்துசென்று, அப்படைத்திலைவர்களைக்குதுபேர்களைப் பொல்வொருவர்களாகக் கண்கிக்கண்டு. உங்களை மகாவிரைவாக அதிலீர பாண்டிய ஏழைத்துக்கொண்டு வாக்கொண்டு மொன்று சொன்னால் அருங்கா.

அதுகேட்டுக்கொண்டு அப்படைத் “கலை”களாகிய சுயுங்கிர பாண்டியன், சிறந்த கிர்த்தியாது ஆட்டாலோக பரியந்தர மளாவிகிற்கும் சந்திர பாண்டியன், வெவ்விய ஆடுதங்களையடைய சுத்தாருங்களுக்குச் சிக்கேறுபோன்ற பாங்கிரம பாண்டியன், வெற்றியான துவிக்கும் கிஜேயங்கொண்ட டிருங்கும் விசாரண்டியன் ஆகிய இவர்களுடனே பின்னுமுள்ள கவிகால பாண்டியன் என்றிவ்விடப் பெயர் சொங்கு வின்ற படைகளுக்குக்கிப்பதிகளான ஒந்துபேர்களுடு, மற்றச் சேகை அசையியங்க வளவுகளும் மொன்று சேர்ந்துவந்து செடியதாகுந்தன.

மூதற்போர்புரி சருக்கம்

குடும்

அதிலீர பாண்டியனைக்கண்டு வளைக்கினார்கள், பின்னர், புதுமழவினைக் குகின்ற இவர்களோடும் அதிலீரபாண்டியனு மொன்றுப்புச் சேர்ந்து விக்கிரம பாண்டியவிடத்திற்குப் போனார்கள்—அப்போது, அந்த விக்கிரம பாண்டியவினின் மக்களான இந்திர பாண்டியன், நந்திர பாண்டிய சென்னு பிரண்டிபேர்களுக்கு தங்கள் தகப்பனுடைய திருச்சமுக முனையில் வந்து கைகுவித்தவர்களாய்க் கும்பிட்டுக்கொண்டு நின்றூர்கள், அஷ்கண்டு, தகப்பனுக்கிய விக்கிரமபாண்டியன் நல்ல கிருஷபாக் மக்களுப்பார்த்து நயந்தவார்த்தைசொல்லி யவர்க ஸிருவரையும்—யபதூத்துக் கண்ணருகி விருந்தவைத்துக்கொண்ட முக்குடுக்கு செப்போர்க வெவர்கள் காதுக்குஞ் சேட்கும்பழியாய்த் தனது மக்க ஸிருவரையும் பார்த்துள்ளசால்லுக்குள்.

என்றுண்டைய ரபோபதைத்தின ஆண்டாகி, மகத்துவாந் தங்கிய பெருங்கடல்குழுத்து இப்பூமியிற் போருந்துதலை எக்செஸ்கோ லர் சட்டசெலுபவர்க், வாழ்வே, கண்மனியான மகவே, நெருங்கிப் பண்ணடக்களத்தில் தலுக்கள் சுதாங்கப் பதாநிகளோடும் வந்திருக்கிற னும், அதற்குக் குக்களை பெற்பக்கத்தில்லைத்தேன், ஆக்கால, நீங்கள் மிகுவிவாக இந்தைனைமே படைக்களத்திற்போய் அங்கே வந்திருக்கிற செய்யி திபுருஷ்மி மேன்பவன் பழிமபழியான வார்த்தைகள்சொல்லி, அவன் படைகளோடும் இவ்விடத்தை விட்டு, விட்டையாடி வந்த நாட்டுவழிபாகப் போகும்படிக்குச் சொல்லிப் பாருங்கள், இதையவன்கேட்டு வினங்கா ஞகை நெருங்துதலை சண்ணடைய யாம்பித்துச் செப்புகள்.

அப்படிச் செப்புஞ் சண்ணடயில், அந்தச் செய்யி திபுருஷ்மைக் குடும்பத் திருக்கிற அடர்த்தியான கேர், யானை, குதிழ், காலாடக ஓட்டிய இந்தச் சுதாங்கப் பிரதீனையெல்லாங் படைபுத்தித், தன பதிகள் யாவக்காரிய நிருங்கி, நீரைப்படைக்க காணக்கூடாத அந்தக் கெய்யி திபுருஷ்மைக் கூப்பியியாகப் பிழித்துப் பின்கட்டாகக் கட்டிக் கொண்டுவாருங்களன்று சொன்னுன். அதுகேட்டுநூத் தோருகும்பாகக் கிருவரில் மூக்கவனுக்கிய இந்திரபாண்டியன் தன் தகபுப் பளைப் புணிக் தவன் செர்னன் சொற்களையெல்லா மனத்துட்கொண்டு பெரிதாக போசித்தான், யோசித்தாத், தகப்பனுக்கிய விக்கிரமபாண்டியவின் சொல்லுவன்னும் விரத்தை மனத்துட்கொண்டு சண்ணடைக்

கூத்துத் தினைத்து தில்பேரிற் குடுகொண்டு செவங்கெரியும் வடவாழக்கிளிபோலே யாகி, விஸ்லு, அம்புக்கேடக முதலிய ஆயுதங்களைப் பெடுத் தனித்து தகப்பனைப் பார்த்து, எனதைப்பேனே இந்த ஈந்தகிலேயே ஒத்துருக்கிளை நீருங்கவிட்டுத் தேவரீ ருங்கழுஞ்செய் பூய பாதகமலங்களிலும் பணித்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்ய மீண்டும் வருவே வேன்று தூதால்ஸி, அப்போதே யின்திரான்பெயரைக் கொண்டிருக்கு அவ்விச்திர பாண்டிய வினமுந்தான்.

இவ்விதம், இந்திர பாண்டியன் கோபமிகுஞ் தெழுஞ் தன்னுடையத் தின்னமான தோட் பலத்தையுடைய தகப்பஞ்சுக்காம் பாண்டியன்னுடைய மனத்தில் மிகவும் ஆஸ்புகொண்டு உக்கிள் தூதுக்கில்லைக்குத் து, ஆகைய கங்கையை நிகழான தடாகாரில் முழுக்கெப்து அ பின்னர், மேலான அழுகிய மூம்பட்டாடையை யுதிக்கச்செப்து பின்னர், மிகவும் பிரகாசமான வண்ணங்களுள்ள தீரத்தினு பரஞ்சுக்கள் பலவாக திரேகத்தி விளியக்கெப்து, பின்னர், மின்னலைப்போலே பிரகாசிக்கும் நவரத்தினங்களிலையுத்த கிரிடத்தைக் கிருகிற சூட்டுவித கூப், பின்னர், தங்களுக்கு குரிப்தான வேப்பம்பூ மாலையை யனியிச்செப்து, பின்னர், கொல்லும் நுளைபொருங்கிய கோபுக ஞள்ள வாணி முதுகின்பேரில் வைத்தினைக்கும் தீரத்தின அம்மாரியி வேற்கெப்து பின்னர், அந்த இந்திரபாண்டியனை மேளவாட்டுதியத் தொனி கடலைப்பேர்க்குமுங்கத் தெருக்கள்தோறும் பவனியுலஸாகம் சுற்றித் தன்னிடம் வாச்செப்து, பின்னர், தன்னுடைய சிங்காசனத்திற் ரண்பக்கத்தில் இருக்கச்செப்து.

மங்கல முரசுங் கணக்கெணன்று முழுங்க, வேதவேதாந்தியர்கள், மேலாம்பாமான பெரியதனைக் கார்கள், தங்கள் குலவேந்திரர்கள் முதலிய யாவு, ஏங்கும் வாழ்த்த, ஒப்பற்ற செய்க்கீக்கர் பாகத்தூணருக்குஞ் தேவியான அழகட் சேந்தென்டைத்தெந்து கணக்களையுடைய மீனுக்கு யம்மையை மனத்து ஒருக்கத்தப்புக்கும்து எவ்விடத்திலும் குதித்துப் போற்ற மகன் இந்திரபாண்டியனுக் கிளவாசப் பட்டிரை கொடுத்தான்—கொடுத்தபின்ன வாலைப்பார்த்து, மகனே, இந்திரபாண்டியனே என்னுடைய இராஜாக்கத்தில் நின்று முன்னுடைய இராஜாங்க மிகவுங் கிருதியாக வாழ வாழ்ந்திருவென் ரூசிர்வதித்து, மகனே யுனக்கு முன்னவாக்கியும், இப்படைக்கு முன்னிலையாயும் மிருககின்ற அதிவீர பாண்டியனேடு மெதுவேதுமேர் காரிபகங் எங்கே தெனை

யசாவி, ஆப்ச் நாராய்ச்சு போசித்து, அந்தச் செய்யி திபுருவீ மிடர் திற்போய் அவன்கிளை வெட்டிவிட்டுப் பூமியிற் புகழ்சிலையை எடுத்து சொன்னான். சொல்லிப்பின்னர்.

சேனை காவலர்களையும் மற்றச் சுத்தவீரர்களையும் பார்த்து ஓய், சேவை காவலர்களே, திறமையான படைவீரர்களே, நீங்கள் யாவருமிருஷ் இராஜீகத்தி லாதிகாலங் தொட்டு, இதுநாள்வரைகளம் வலுமையாக ஈக்களில் வேலாயுதம் பிடித்திருக்கு மகா ஹீர்களும், அஞ்சிப்பய நடுங்கும்படியான திறமையை யுடையவர்களாக வாழ்ந்திருஷ் ஸ், அப்படி வாழ்ந்திருக்கு முங்களுடைய ஹீதீர மின்னதென்று நிறைவர். சேனை சைனியங்களோடு மிக்கே வந்திருக்குங்கு நலுக்களுடைய செய்யி திபுருவீயைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துத்தானே ண்டுமிகுவிதம்பிடித்துத்தானேவேண்டுமென்று சொல்லிப்பின்னர், போர்ட்டுபாதூதி வல்கிராபுஷ்ணதிமுகவிய மற்று முடியிடவைகளையும் மெத்தெடுத்தனிந்து, பின்னர்சந்தன கந்த நாந்தீசுகந்தபரிமளாதிகளும் பூசிப் பின்னர், துப்புவாசிய கற்பாரங் தக்கோலம், ஏலம், வங்கம், ஜாதிக்கா ஜாபத்திரிவெற்றிலை, பாக்கு மெடுத்தெடுத்துக் கொடுத்துப் பின்னர். அதிவீராண்டியனையழைக்கு அவனைப்பார்த்தெனகண்புள்ளதிலைபார்ண்டியனை சீ யென்றுடைய அன்பான குமாங்கு இந்திரபாண்டியனேடும். தூயகங்களைச் சூக்கிடாத ஏழூலட்சம் ஹீர்களைச் சேர்க்கு ஒப்பற் ற பெரிய அணியாக்கி, அதனேடு முங்கூட வருகின்றபாண்டித் தலைவர்களைக்குபோக்களுடைய படைகள் முழுமையும் இரண்டுபங்கா பிரித்து ஒருபங்கை யப்பெரிய அணிக் கிடதுபக்கமும், மற்றும் ரூபங்கை வலதுபக்கமுமாகச் சேர்ந்துவரும்படி செய்து.

உடனேடு சேர்ந்த இல் வெட்டிலட்சம் ஹீர்களும். உண்ணை இராஜசேங்கோற் கங்கி திருக்கியாபினைக்கு எட்டங்கி யொடு துசேர்ந்து வரும்படி வழியாகசெபது, இப்போது முயர்ச்சிக்கான் டெழும்புஞ்சன்டையைச் செய்து முடித்திப்பட்டதற்கு சொல்லிப்பின்னர், தன்மகன் இந்திரபாண்டியனைத் தனது சபீபுக்கில் வருத்தி அவனுடைய மனதில் கண்ணுக்கத் தெரியும்படி சொன்ன தாவது—மகனே இந்திரபாண்டியனே, யுன்னிடத்தில் நிலைபெற்ற கன்னிப்போரோண்ணுமுதற் சன்டையாக இக்காலத்தில் வந்து கிடைத்துக்கொண்ட தலுக்கள் செய்யி திபுருவீயைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுவந் தென்னிடத்திற்

நாவதுந்தவிர, அவனைச்சூழ்ந்த படைகளைவர மழிச்துபோகும்படி வெட்டித் தள்ளிவிட்டு வருவாயாக வென்ற சொல்லிப் பிரயாணக்கி ற்கு முத்திரவு கொடுத்துக் களங்கமறத் தள்ளிந் தெளிவதெடுக்கப் பட்ட திரும்புறைத் தள்ளிவினை ஸ்வரி யவன் கூயிற் கொடுத்து வயிரக் கடக்கதையு மெடுத்துப் போட்டான் பேட்டுப் பின்னர்,

கண்ணிஷ்டிசமிப ஆலச்திசற்றி லீசச்செப்து, பேரிகை கூக்கிய வார்த்திபங்கள் மூழக, மூம்மதங்களைப் பொழுத்து நிற்கப் பிராவு யானையின்பேரிற் பச்சை மாகத்தினாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஹவுதா வெள்ளும் அாபாரிவைக்கு மாச வினாவாக அதின்பேரி மக்கள் யேறந்தென்டு சண்டைக்குப் போவென்று கொண்டு வருவதன் குடலே, அவ்வந்தெராபாண்டியன் தகப்பனைப் பணிக்கு, அந்த உம்பா சியிக்பேரி வேறிக்கொண்டான் — ஏறிக்கொண்டுவருகப் பார்த்தால் தேவலோகத்திற் கற்பகவிருட்சுந்தி னிழாசனக்கி விருந்து தனித் செங்கோல் செலுக்கு மிக்கரானுவைன் அயிராவதுமென்ற பொருக்க மான பேர்க்கொல்லப்படு மாயாணயின்பேரி விருப்பக் போல்அதைப் பக்கஞ் திருத்தேபான்டிய னிர்க்கக கண்டு, தகப்பனைப் பிரக்கம்பா ண்டியன் தன் தகமகீழ்வுபொங்கி வாசனையைக்கிலக்கும் புஜக்க விரு ண்டும் பூரித்து சோம புளக்குங்கிவாண்டான்.

அப்போது, பாவ சங்கற்பனுகிப் பதிவிரபாண்டியலும்-மற்றப் படைக்கலைவர், னோந்துபேர்களும் பிராசுக் கதிவரி கு பிரத்தினா மனிக னழுக்கிய தேர்விலேறி யவைகளை நடைத்த, அவர்களைச்சும் க்குத் தேனை வகையிலையிர்கள் தகவள் தங்களுக்குரிய வாக்குவகை வேறு நடாக்க, அப்போது செல்லுகின்ற இந்திர பாண்டியன் தா ரோவிருந்து மத்யாணையை நடாக்கினான்—நடாக்கும்போது, சேக, சிறா-நாபம்பை, தம்பட்டம், தவில் பெரிசும் பாய்தகன்ற வாய்ப் பக்கி, தம்சூந, சாரிசுக் காலுதான் தண்ணுமை முரசமத்தை மூக்கிய பதிவெடுத்து வேவாத்திபங்களுடு கடலின்து சப்கக்கை யவிக் கும்படியாசுக் சுபதி நகன— இற்றும் வட்டமான வெமளிகா, குழலினங்கள், வலம்புரிசு சங்குகள், ஆசை இவைகள் பெரிதாகச் சூப்பிக்க, கடையிலேயே கட்டியக்காரர்கள் படுஞ் கட்டியங்கள் முழுக்க வெள்ளிய கிரணமெறிக்கும் வெறைகுடைகள் முழுக்கக் கோத்திகொண்ட முகிலங்கும் வெற்றிக்கொடிகள் முதலிய மற்றும் விருதினங்கள்

குழச், சந்திரனின் கழங்கமணத்து துடைக்க நீண்ட போ அபர்து
நீண்ட ரூக்கும் பலபல சிற்றுணவட்டம் பேரூலவட்டங்கள் பிழக்க
இன்னும்.

பலபல கவரிகளும், பலபல நிறங்களான பட்டுப் பிழவைகளை
ஒராய்துவைக்குத் தொகத்திருங்கும் சாங்காற்றின்னும், பலபல அழுகு
பேரெஞ்சிய சீகிறிகளும், பலபல வீதேனுக்மாகக் கடைந்த பவளக்கா
ஏழடியிருங்கிரவட்டனு குரியவட்டங்களும், சிறப்பாகச் சண்டை
நூற்றிற் பிழடயணி னோச் செல்ல; விஸகத திரும்புதிர்க்கு குகின்ற
ஏந்தங்களும், பலபல வேஷங்களாக வுடையணிந்து செல்லும்
ஏந்தங்களின் ஏடுக்கோ செய்வணி நீக் கவரிமாழுதியினுற் செய்யப்
பட்ட குஞ்சங்களை உடையீர்ண் மகதகத்தினபேரிற் பிழத்துக்கொ
ண்டு பக்கிவிடையாளர் வீசிசிற்க—இந்னும், குரிப் னேறிவரும் ஏக்
கக்காத நேர்க்கிணங்கபெற்று சொல்லினும் பழிக்கசதக்க விசையாகும்
பிசன்துகின்ற தேர்களும், பாகர்கள் ஒட்டுத்திருக்கின்றிலுள்ள அட்ட
கடுமொழும் யான்களோடு டாண்டுபொய்ப் போர்மோதலிட்டாறு
ந, அப்போர் கிறிவதன்று பாகர்கள் சந்தோஷிக் கேற்றிக்காண்டு
காங்கள் நிறுத் தலத்திற்கு மின்வெநுவதுபோல் வேகமாக்வரும்
விருக்த குதிரைகள்.

இங்கு, குரிப் னேறிவருமோர் கக்காத்தை யுடைய தேளை
பேழு குதிகாகள்கூடி பிழுக்குமிருதமா கிறமைப்பக்கடைக் குனுஸ்
ஏந்தன் கடைப்பதில் கிறமைப்புதீர்வைர் குகிளர் பிழுக்குமிருது
குடும்ப பந்தப் பழங்காத்தை நிறுட் சொல்லுகின்கைக்குந் தவ்வை
யாய்ந்து கூனிக்கு பாகுத சூரத்தைப்பணிப்போன்ற தொளி புச்சை
யுடைய பின்னால் கலைக்குத்தாண் படிக்கியதீந் பாயுங்கள்—
இன்தீங்கள் தன்னினமிகப் பலமலைப்பள்ளக்குமூலிக்கானவைகளுக்கோ
ராசாக நடவில் துபாத் திருங் திலங்கு மகா தீக்குவென்று பக்கையத்
தங்கள் பலாத்துக் கூரத்தா ஸோநுவாகக் குறித்துக் கொடுதேர
வளவிக்க கால்களில் விருத்தாமலன் யுள்ளித்து, சப்தித்தினையும் கடு
தீக்க ரொப்பாகிய சண்டைக்குட்டல்முதல் குடெழுப்ப வெட்டுக்கின்ற
வாளாயுதநகைக் கையில்லங்கிப் பிழக்கது, அவ் வாளவிச்சைக்க கடு
தீங்கு சத்துருக்களை யகன்று போகும்படி கொரேங்களைசெய்யுங் தறு
கண்ணுள்ளாளர்ன டக்தயீரியர்கள்—ஆகை, இவ்விதச் சதுரங்கச் சே
வீன்பும், பீகாசயபொருந்திய வாள், வேல் உடைவாள், வில்லு அம்பு

காலை : நெறிவிளக்க வசனகாவியம்.

குலம், பாலம், சோல்லுகின்ற இரும்புலக்கை, குறுந்தடி, தண்டம் பரிசை, பிரகாசக் கத்திரைக்கும் வாயிற் கொழுப்பி னெய்கமழும் சக்கரம் மூடிய இவ்வித ஆயுதங்கள் ஏரூஷி பென்றேபொன் தூரா ஞாத.

தங்கள் கிளையிலுள்ள குர்விர்க் விரூபக்கர்த்திதழும் நெறிவித ந்துவரக், செவந்த நெருப்புப்பொறி சிகவுப் போன்னிலே நெறிவித பக்கரோமான கோபங்கொண்டு சொகிகொதித்துப் பெட்டங்கி ஜிருப்படக்கூடிய முன்னாலேபோக இந்திரபாண்டியன் தெவங்கிதாடு மதயங்களின்பேரி விருக்கும் அப்பாரியிற் பொருந்த பிருந்து சன்னடக்களத்தை படுத்தான்—அப்போது—திறத்த ஆயுதங்களைக் கை கிடாத் சேனையோர்கட் கதிபதியாயும், தின்னாங்கிரொண்ட மலைபைப் போற் பருத்துந்த தோணியுடையவனுடுமின் அதிவீரபாண்டியன் தானேறியிருக்கும் வாகனத்தை கடாத்திப் படைக்களத்தில் முன் நேறிக் கோபம் பெரிதாகக்கொண்டு இடியேற்றபோவே தாச்சித்துச் சப்தத்தை முழக்கி அப்பரசென்றுக் களகர்த்தவின் முன்னிலாகி யவர்களைப் பார்த்து, ஒய்வீரனே கீ யொழுந்துபோகும்படியாக விதியான துணிநை துாத்திச் தள்ளிக்கொண டுக்கே வந்தடக்கன்று சொல்லுன.

இய்விதம், படைத்தலைவனுண அதிவீரபாண்டியன் சொன்னவசூர்த்தினா அப்பாசவர்கள் கேட்டு, மிகு விரைவாக யோசித்துச் சோல்லுகிறார்கள். ஓய், படைத்தலைவனே வருங்காலதுதி-னன்றை நினைவை முன்னிதாப் புக்கியினுற் கணித்து கண்டெடுத்துச்சொல்லும்படி யான மந்திரியாகவும், சேனைகட்டகெல்லா மகிபதியாகவும் க்கிரமப்பண்டிய ஆண்ணை வைத்திருக்கிறோ வஸ்வா, அப்படி பிருந்து உண்ணையை காலத்திற்கும் பின்விதமென்று கணிக்குது யோசித் தோர் தினைப்பிரிமானாமேனு முனர்த்துசொன்னதுஞ் செப்ததுமில்லையே ஆனால் எங்க விராஜநாயகரான கல்தான் செய்யி திபுருஷி மொவிசவர்கள் இங்கேவந்த காரணமாவது வாதெனில், உங்கலுடைப் பணங்களீற்றரித்திருந்து வாழுங் குபிவர யகற்றவும், பூமியும், வாணமும், சூரியனுஞ் சந்திரனும், மற்று முன்னாகிய எவ்விதப் படைப்புக்களையும் படை ஆதிரணங்கொடுத் தாசாட்டிசெய்தாரூ பேவான் ஆண்டவென்றாலும் நன்றிமென்றுந் துலக்கமாகச் சோல்லுகின்ற விதன் போகுளாகியு

கலிமாவை யுங்கள் மனத்தில் வேட்டு கொண்டு, வாயினுற்சால்வீ
தினில்லிக்கா மர்க்கத்தி வாக்கிப், புக்கமுக்குள்ளு மொப்பற்ற செங்
கோலரகசெலுத்தி பூமிவையாண்டறுபவித்து மகிழ்ச்சிகொடுமு வாழ்
ந்திருந்து, பின்னர், மோட்ச கதிபெற்றுவாழ்ந்திடவும்செய்வங்கதே
வல்லாமல்.

உங்கணைச் சண்டைக்களத்தி வெதிர்த்து வெட்டி வகைசெய்து
வெட்டு இருந்தாஜீகத்தை நாங்கள் சொந்தமாக்கியிரசாட்சி செய்ய
ந்த துணிவில்லை, பதனுவேதான்; இருந்த வரலாறுத் தெள்ளா முங்
கள் இராஜங்குகுச் செரியும்படி ஞாதர்களை யனுப்பிச் சொல்லிவித
தோம் சொல்லிவித்த நல்லிணக்கத்தை அவ் வரசன் கிஞ்சித்து
மனத்திற் கொள்ளாமல் கரோ வாக்கியத்தோடு தள்ளிவிட்டான் அப்
படி மூர்க்க பாக்கிரமமாக இராஜன் சொன்னாலும், மந்திரியானவ
ன் அந்தமூர்க்க பாக்கிரமத்தை நீங்கச்செய்து, ஆய்க் தாாய்ந்து நன்
நிலைது, தீதீஃதென்று சொல்லிக்காட்டிப் புத்திவை நிலைபடச்செய்து
வேர்வழியில் நிலைப்படுத்த வேண்டும். அப்படியிருக்க, இவைகளைசீடியு
மதிக்காமல் இதிர்த்து உய்ததஞ்செய்ய ஆயுதங்கள்பூண்டுகொண்வெங்
கூபே—ஆனால், நாங்கள் தருமுமென்பதை, நாட்டவந்தோம், இப்போ
து முனக்குத் தருமசிங்கதயோடும் சொல்லுகின்றனம், இன்னுமிது
மட்டத்திலும் சண்டைசெய்பாது, கதகத்தத் கோபச்சூட்டை பொடுகீ
கிக்கொண்டு உங்க எருக்கவையை நினைத்து நிற்கின்றோம், ஆகலால், நீ
யுங்க விராஜனிடத்திற்போபக் தினில்லிசுலத்துண்டபகருமான் கொள்
ஞ்சிய காரணங்களை பெல்லாம் நல்ல புகழுண்டாகச் சொல்லி.

புக்கியை பின்னதென்று தெரிந் தொப்பற்றாதுண்டவற்றை
அரூங்கமெருந்து மந்திரமாகிய லாலிலாக இல்லவ்வாகு, முகம்மதுற்
ர குஹ்வகீ என்றுமிர்தக் கலிமாவை வவன்சொல்லும் படியான வ
கைசெய்து, தந்திரத்தோடு சண்டையையும் நீக்கிவிட்டு வருங்காயா
கில், உங்கதுக் கணக்கி லடங்காத புகழும், மோட்சகதியு முண்டாகு
ம்—ஆனதால், முறைக்கையாக நாங்கள் முன்னர் சொன்னபடிக்கு நீங்
கள் தினில் விசுவாததி வாகினா, பின்ன ரிந்த நாடு நகரங்களோடுமிசு
த்தாதிகளுடைய நாடு நகரங்கள் யாவு முங்களின் சொந்தநாடாகி
இராஜீகமும், செய்வமு முண்டாகி வாழ்வீர்கள், நாங்களு மெங்கு

ஈகாரத் நகுப் பேர்ப்பிடுவோம்—இவ்விதத்திற்கு சீக வினங்கள் திருப்பிழாகில் உங்கள் படைகளையெல்லாம் காக்கி நிருக்கினிட்டு, மல் யுத்தத்திற் சேறித் திண்ணங்கொண் டிருக்கும்தோட்களையுடைய விக்கிரம ஈண்டிபையும் வசதத்துச் செந்தபிழ் வழக்கு மிக்காட்டங்களுக் தல்வழிசெப்போம், வென்றும்படியாகவந்த நாங்க விவ்விதங்கு செய்யாஸ் விடமாட்டோமென்று சொன்னார்.

இவ்விதங்களாகர்த்தாகிய அப்பாசவர்கள், அங்குப் படையந்து என அதிலீர பாண்டியனை முழுகினிற்று சொன்னவைகளெல்லாமலவு கேட்டுக் கொல்கின்றான், படுகளத்தி இறவுகொண் டாதெல்போ லெ ஸ்தும் பழமொழியை சீயிப்போது மகாவிரைவாகப் புகிதாக்குகின் ரூப், சூ, ஆ, கல்ல தங்கிர மெண்ணிறுப் பொடுமையான பகை முளைக்கும்படி பதனைப் பயிர்க்கேய்த துண்ணுடைய கூற்றே யல்லாமல்வேறில்லை—ஆனால், எங்கள் ராஜஞை விக்கிரம பாண்டியனிடத்திற்போய் சீசொன்ன கொற்களைச் சொன்னால் உடனேசொன்னவுக்களுடைய ஆவி பழியும்படியா வவர்களுடைய தலையை வெட்டுவான், அதுவந்த சீர காணமுங் தெதிர்க்குவந்த வெவ்விதான் சுன்னையைப் பிதுமட்டு தபம் கடத்தாம் துண்ணுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு கீழ் கிரகையறிந்தாலு மென்னுடலி லென்னுயிரி ரிருக்குமா, இராதே சூஜா தால், விளிலேன் பேச்சை வளர்க்குகிறுப் பீசுத்தவீரரினையாறால், வில்லாவியிலே கூரிய தும்பையேற்றி * பென்மேலே அவ்வும்பைப் பிரயோகங்கீசும், அங்கும் பிழிவுதோற்றுமாக லுடனே நியூருக்குப்போய்தென்று, கருமேந்திரியங்களைப் புகழாக வெண்ணாரி கேந்மாக்கிய அதிலீரபாண்டியன் கொல்லினான்—சொல்லிப் பின்னால்

தகுந்தவாலிப் பிராயத்தையுடைய அப்பாசென்றுந் தளாகர்த்த ரோடும் உயிர்த்தஞ்சு செய்யத் தாங்குவேண்ட கோப துளிவிளாத்தோடு ம் பெருந் தொகையாகிய படையை அனிவகுத்தான், பிரீரா, தன தம்பை பெடுத்து வில்காணியி லேற்றினான், அதுகண்டு இமையானை

* ஏன்மேல் அம்பைப் பிரயோகங்கு செய்யப்பெற்று, அதிலீரபாண்டியன் சொன்னதின் கருத்தாவது - தனக்குக் கொக்கவின்சக்ரும், அவர்கேது வினாடியும் மலருக் குத்தியா யிருப்பார்ஜென்று முதற் பற்றிச் சொன்னாலுள்ளைக் கொள்க,

ன்னும் படையதிபதி யாணவர், செருப்பைப்போலே தணிவில்லாத கோபத்தோடு முன்னு லடர்ஸ்தேற்றூர்—ஆனாற், சண்டையிலே கண் களிர் விழைகோட்டி விழியாத இமையா னென்பவர் போல், அந்த அதிலீர பாண்டியன், தான்தொடுத்த அம்புகளைக் கார்க்கா உத்திற்பொழிய மழைபோலே பொழிந்தான், பொழிந்ததை, இந்த ஏலகந்திலிரு வருமோர் கத்தவீர்தானென் நெவர்களு மெச்சிப் பகும்படியான தளகர்த்தாகிப அப்பாகெண்பவர்களுடு, குபிர்த் தலைவர்களிப் புத்தனு குதிரையைப் பூமிகளுக்கும் படியாய் மகாவிரைவாக நடாத்தினார்.

நடாத்திப் புத்தாகெண்ணும் படைக்தலீவர், பலத்திற்குறைவில் ஸாத பெரும்புலி போன்ற இமையானையும், அவருடைய படைத்திர மையையுங் கண்குளித்து, அவ்விழையானைகே இமையானையென்று பெரிய சப்தமிட் டழைக்குத் திடமுற்ற வெவ்விப் குபிர்ப்படைமே வேடுமதாயுக வினங்களைச் செலுத்தி யவர்களை யுடைக்குஞ் திறமை கூப மகா விரைவாகச் செய்யுமென்று சொன்னார்—அதுகேட்டு, அழ சிப் பதவிக்குலத் தலைவரான இமையானைப்பவ ருடைய படைவீரர்கள் வாட்களையும், வில்லுகளையும், அம்புகளையும் எடுத்துக்கொண்டு இகமான தக்குபீர் சப்தததோடும் எல்லோரு மொரே முகமாக எதிர்த்துச் சத்துருக்களாகிப் பெலவ்விய குணங்கென்ட காபிரின்கள் படைபதறி வெளிக் கொருமுகப்பட்டுச் சிகறும்படியாய், அபர்த்த சண்டைசெய்தார்கள்— அப்போது, அப்பாகெண்ணுந் தளகர்த்தர் தம் முடைப இரண்டு கண்களில் கிள்றுங் கோபாக்கினிப்பொறி மகா ஏக் கிரதி தாபி மெழுஞ்சு சிதற மூசாயத்தி விடிக்கு மிடிலைப்பப்போற் குரு விட்டுச் சப்தந்தை முழுக்கிப் பற்களை கெற்றெந்தத்துக்கொண்டு அதி விரபாண்டியனுடைய மனம் படை பலைக்க, எட்டுக்கியானைகளுஞ் சதறி வீரிடச், குபாகிப் பண்டைசெய்தார்.

அதனேடு வேதப்பொருளைத் தோந்து புகழும், ஜெவமும் பொறுத்தி பிருக்கும், வெயினுல் ஆயுதினென்னுந் தலீவர், ஜெவகுரபாண் குப் விடமாகத் தமது தேரை நடாத்திக் கொண்டுபோய்ச் சண்டை செபதார். ஓர்க்கிள்யுடைய சமுசிக்கி னென்பவர், சுந்தரபாண்டிய ஞேடும், பெரிதாகச் சப்தமிட்டுக்கொண் டெதிர்த்து வெவ்விதாசிய சண்டை செய்தார்—ஆனாற், காலில் வீரங்டாமணி பஸரிக் கொழுங்

குற் றிடுக்கு முசிலிமாகிய சுத்தவீரர்களும், காபிரிச் சுத்தவீரர்களும் ஆகிய, நூவுகையாரும் குலாடுகம், வேலாடுதம் மிலவுகளில் கெருப்புக் கொழுஷ்திட் டெரிவதுபோற் காந்தி யனற்பறக்க, மார விளாவாக ஆலக்ஸிமேன்னும் நஞ்சக்கடற் கொதித் தெமுந்ததுபோலேமுந்து நெருங்க சின்று செப்புஞ்சங்கடை, யுத முடிவுகாலத்தி ஹண்டா, கும் சண்டமாஞ்சதமென்னுங் காற்றெதிர்க் கொஞ்சேடான்று மேர தித்தாக்குந் தலைகமபோ லிருந்தன—இவ்வித மேகங்க ஸிடியிடுப்புதபோற் பெசிப் பத்தமுன்டாகச் செம்புஞ்ச சண்டைக்களாத்தில் மீஜீப் போன்ற தோட்களையுடைய விக்கிரமபாண்டியனின் மருமகனுயும், வெவ்விய புலிபோன்ற பலாத்கார முன்னவனுயும் வங் தெதிர்ந்து சிற்கும் சுந்திரபாண்டியனேடும் வெண்ணிறச் சிங்கமபோன்ற காதிரென்று திருநாமத்தையுடைய வீரகுரானவர் வங்கெதிர்த்தரர்.

இவ்வித மெதிர்த்த புயபஸாட்டைக்கை யுடைய காதிரென்றுங் தளகர்த்தரானவர், வெவ்விதாகிய வில்லயுதத்தைக் கையிழவெடுத்து அதனுணிலே அக்கினிக் கொழுஷ்துவிட்டெறியும் நுழையுள்ள அம்பி வங்களைக் கோந்து விறுவிரென்று விட்டார், அவ் வம்பினங்களையெல்லாம் கந்திரபாண்டியன் குறிப்பாக விலக்கிவிட்டுப் பல வீரிபங்கள் பேசித் தன்கையி லிருந்த ஏறியிட்டுபை, காதிரென்றுங் தளகர்த்தரி கேருசுக்கு கேரே இலக்குவைத்து விட்டான்—இவ்விதம், சுந்திரபாண்டியன் விட்ட ஏறியிட்டுபைக் காதிரென்றுங் நன்கைத் தர் குறிப்பாக விலக்கித் தாமேறி பிருக்குங் குதிரையைத் திருப்பி இடபாகமாகக் கொஞ்சம் விலகி சின்றுகொண்டு, சுந்திரபாண்டியன்பேரிற்குறிப்பாக நூற்றுக்கணக்கான பொன்றுக்குப்பின் ஜென்றூஷ்கூரான்தொமல் விறுவிரென்று விட்டார், அவ்வம்புகளையெல்லாக் குபிர்த்தலைவனுகிய சுந்திரபாண்டியன் குறிப்பாக விலக்கிக்கொண்டு தானு மதுபோற் காதிரென்றுங் தளகர்த்தருக்கு முன்பாக நெருங்கி சின்றுகொண்டு தூற்புகளை யொன்றுக்குப்பின் ஜென்றூஷ்கூரான்தொமல் விறுவிரென்றுக்கத் தொடுத்துவிட்டான்.

இவ்விதம், சுந்திரபாண்டியன் தீக்கொள்ளியோல் விட்ட நூற்புகளையுன் காதிரென்றுங் தளகர்த்தராகிய வேங்கைப் புலிபாண்டிராவர் குறிப்பாக விலக்கிக்கொண்டு பின்னர், தாழு ம்வண்பேரிற் கணக்கில்லாத அம்புகளை மாமகளைத் தூற்போற், அப் வம்புகளையெல்லாம் இன்றதாறிற் பெருகுமூயாகிய குபிர்த்தலைவனுடை சுந்திரபாண்டி.

யன் மிரு வினாவாக விலக்கிக்கொண்டான், இவ்வித பிரண்டு ; எகர்த் தங்களும் போதுமென்றமட்டிலுக்கு சண்டை செய்துகொண்டு ஒர்கும் போது, விக்கிரமபாண்டியனின் மகுமகனுகிப் பூதிரபாண்டியன் வருத்தமுற்று மனங் தளர்வதைந்தான்—இவ்விதம், வாசினைப்பட்பொளையனிச்த புயத்தையுடைய சுந்திரபாண்டியன் மனமயர்ந்து நன்றுடைய கிளேக்கத்தை யற்றுப் பார்க்கும்போது, திரேகமுழுவையும் அங்கு வைக்குதுப் பதிக்குதுப் புரைபோட்டதுபோலே அங்குச் சுந்துவந்து ஒரிச்த தனிச்திருப்பதுகண்டு பயம் பெரிதாகி இன்வாகிப் போட்டுள்ள அதுகண்டு, காதிரென்னுக் கௌகர்த்தர், அவனை யோட்டிடாமல் மறித்துக் காமேறியிருக்கு மழகிப் பலத்தக்குதிரையை நடாத்தி யவனை மடிக்கு சுன்று, ஒரேகீ, சுத்தவீரியனே சீபுத்திபற்றுக் கோற தெவ்வி தமென்று சொல்லக் கொட்டங்கினார்.

நீ விக்கிரமபாண்டிய னயிருக் குயிரென்னு மருமகனு மானுப் புதுவுக்கவிர, என்னைய பலாதகாரங்களையெல்லா மெழுதியுடைய தன்று விருதுவாக்கிப்பஞ்ச சொன்னுப், அப்பேர்க்கொத்த நீ இப்போதுன்னுயிர் பழுதில்லை திருந்தும், வெவ்விதான் சண்டைக்களத்திலே திரிச்து சிற்காமற் குதிரையை நடாத்திப் பூமிஷபத் தாசிசெய்துவிட்ட பெட்டீச்த தோடுகிரதற் குறதிகொண்டாய—இன்றும்? நீ சண்டைமுகத்திலுவந் தென்னைப்போலே திறமையானவர்க் காருமில்லைபென்று சொல்லிப், யின்வார், அங்கென்கூடியில் சிற்காம லோடுகிறது சுத்தவீரங்கள் கழகாம, உங்கிலபெற்ற தாயோடு பிரந்த கல்மாமனுன் விக்கிரமபாண்டியனுடைய வண்ண மனத்திற் கொஞ்சமேலு மில்லாமல் அவனுக்கு எங்களை கொடுக்காம—ஈடா. தீமையானவனே, உள்ளுரிமையினாலே தண்ணை வினைபதுபோலே விதனப்படும்படிவான சண்டைவரும்போது மனமுறைத்து முன்னிற்கில், அது மெப்பாயிருக்கும், அப்படி நீ தண்ணையுணராம லோடுகின்றுப் பிரதான இலக்கமெல்லா முன்னையோர் தினையினுஞ் சிறிதாக மதித்திடு மல்லவா,

அப்படிச் சண்டைமுகத்திலே நீர்த்து சிற்பது தொந்தலைபெண் ரெங்கனி யுன்னுபிலரக்கொண்டு நீ தபபிப்போகத் துணித்தா யானு ஹம், உள்னுடைய வகயிலிருக்கிற வில்லை பெண்கையிற் தந்துவிட்டுச் சுகமாக நீ போகலா, அப்படி யல்லாதிருக்கில், உள்ளீரான் வீட்டு மாட்டேனென்று சொன்னார்—இங்கொற்களையெல்லாங்கேட்ட சுந்தி

பாக்டியன் மிகவுங் நுடி-துடித் தடங்காத கோபக்கெண் பெட்டிர்த் துப் பாக்டியன் நெற்கெற்றுத் துக தாணேறிய குதிளைபை விரைவாக நடாத்தினார் - இவ்விதங் குதிலைபை நடாத்திய கந்திரபாண்டியன் தின்னைமான பூபல பாக்கிரமத்தையுடைய காதிரென்னுங் தவர்ச்த்தருக்கு வெட்டறமாக வகுது கிட்ட ரெருங்கி அவரேறியிருக்கும் குதிலை துண்டாகுப்படியாம்ப் பிரகாசக்கதிரெற்க்கும் வாளினால்வெட்டழுங் அந்தவெட்டழுலே குதிரை யிருதுண்டாலே விசாலமான பூமியினிடத் திற் சரிந்து வழங்க்கிறது.

இவ்விதக், குதிலை வெட்டுண்டு பூமியில் விழுங்கதினாற் காதி நென்னுங் தளகர்க்கத் தர் மட்டுத்திட்டகதில் மதிக்க முடியாத கோபத் தோடுங் கால்கடைபாக்கி தமது கையிலிருக்குங் கூரிய வீரவாட்டே ணடு ஓர் பாச்சலில் மதுராமாநகாத் திராஜனான விக்கிரமபாண்டியனு கூடப் பருகன் சுந்திரபாண்டியனின் சிரசைக் குறிப்பிட்டு அத்தடியா க வெட்டினார், அந்தவெட்டு அவற்றுடைய சிரசு முனையையுஞ் சிக்ரி விட்டுத் திரோகத்தையும் இருப்பினாவாககி, வெள்ளத்தைப்போலே இருத் தமோடச் செய்ததில் வெட்டுண்ட துண்டங்கள் கிடக்கு புண்டுருள் வாயிற்று—இவ்விதம், காதிரென்னுங் தளகர்க்கத், சுந்திரபாண்டியனு கூடப் பருகையைத்த லெக்குப்போலே வெட்டுவிட்டுப் பிழ்னா, அவனுடும் வந்த சேஷேவீர்களை காலைசெய்யுக் குணிச்சுகாத் தையுடைய பலமான குதிலைகளை கூங்கியும் மதக்கதையாழுக்கும் யானைகளையும், சில், அம்பு என்று வரவு மறுக்க போகக் கொட்டு சிறப்பாகிய மலைகளை கூங்கல்குளிந்திடவும் வாளினால் வெட்டினார்—இவ்விதங்களை தளகர்க்கத் தனக்கு வெட்டின வெட்டினாலே கேர்க்கேள்புறம், தேர்க்கை நடாத்தும் பாக்க னோர்புறம், கேர்கள் மேவிருக்குங் தலைவர்க் னோர்புறம், ஆத்தலைவர்கள் வாளாயுதமுதலிய மற்ற ஆயுதங்களோர்புறம், அவர்கள் எணிச்சு வெற்றிமாலைக் னோர்புறம், அவர்கள் பிடிக்கும் வெற்றிக் குடைகள் கொடிக் னோர்புறங்களைக் கூடக்குங்கண்மை மேகக்குட்டங்கள்வாங் கோபுறத்தில்வந்து கிடப்பதுபோற் கேருற்றுகின்றன.

இவ்விதம், பினாங்கள் குவிந்த ரணகளத்தில் நரிகள்வந்து பினங்களின் கொடுத்த தலை கிணங்கினைத் தின்று மாற்றித்தில் கல்ல மகிழ்ச்சியாய் அங்கே யோடுகின்ற இரத்ர ஆற்றில் மிக குகுகின்ற பலபல்லக்

குகளீ தேவிதீக்கொண்டிருக்க, அப்பல்லக்குகளீ, இதன் சிறமாண சில தஹுதங்கப் பேய்கள், தங்கள் தோளி வேந்திக்கொண்டு சொல்ல வரி தாக்க இரத்தின மனிகளைப் பொற்றகட்டி ஸமுத்திச் செய்யப்பட்ட காவடி களென் நென்னிக் கற்றுகின்கள் - இன்னும், அரேரா கோ மாரா கருதிறமுள்ள சில பேய்க் களைஞ்ருக்கூடிய வெட்டின்டு கிடக் கும்...த்தவீர்கள் காவில் இரத்தினமனிக் ஸமுத்திச் செய்யப்பட்ட டர்க்குதொண்டு வந்த வீர கழலைப்படுத்துத் தங்கள் கால்களிலையிருந்து என்டும், அவ்வீர்களின் தோளி லணிக்கிறுக்கும் பூமாலையை மாலைகளை பெடுத்துக் கழுக்குதலினின் துகொண்டும், வெட்டுன்டு கிடக்கிற பினாங்களின் தலைகளைக் கைகளிலெடுத் தேந்திப் பந்தாடிக் கொண்டு திரியுங்கள்—இவ்விதம், நரிகள் பேய்க் கீருக்கும் பல பிரிவுகள்லாமற், காக்கைகளும், கழுகுகளும், பருந்துசனும், நரிகளும் நாப்களும் கொழுக்க பினாங்களைத் தின்று மனமகிழ்ந்து இன்றைய தினம் நமக்குக் காதிரென்னுந் தளகர்த்தர் எல்ல விருந்துதந்தாரென் றவரை மிகவும் புச்சுந்து வாழ்த்த, அவர் மற்றச் சத்துருக்களையடுத் தமிழப்பழுவதுபோலே அம்பினும் பொழிந்து வெவ்விதான உயிர்கள் செய்தார்.

இவ்விதம், காதிரென்னுந் தளகர்த்தர் செய்யுஞ் சன்னடயில் நின்று முயிர்தப்பிப் பிழைத் தோர் காபிரவீண் மகா விரைவா ஓட்டாடி வந்து இராஜாவுடை சுந்திரபாண்டியன் வெட்டுண் திறந்த தும், அவனுடை படைவீர்கள் வெட்டுண் திறந்ததும், அவனுக்கு முத்த தமையலை சுவந்திரபாண்டியனுடைய கண்களில் சின்று மாரி காலங்களில் மேகாஞ்சன் பெய்ய மழையைப்போற் கண்ணீரசொரியச் சொன்னான்—இவ்வான்று சுந்திரபாண்டிய னிறந்தானென்ற வீரன் சொன்ன சொல்லானது, செவந்தெரியும் கெருப்பிலிட் ஒருக்கு மீயம் போற் சவுந்திர ராண்டியனின் செவியிற் புகுந்த தன்னமையாப்பட்டனே யவன் மதிமயதைச் செத்துப்போனவன்போலாகி, மறுபடியும் போனவன் கிருமி யுடலில் வந்து புகுந்த தன்னமையா யுயிர்த் தெழுந்து கொருசுங் தெளிவுதோற்றி வருக்கதமுற்று மனத்திற் பலபல கலக்கங் கொண்டு கண்ட விரைவுடை மெரியுகின்ற கெருப்புப்போலே செவந்தவ ஆனான் - ஆக. மக கோபங்கொண்டு சுந்திரபாண்டியன் வெட்டுண் முறந்தானென நங்குவந்து சொன்னா விரைவுப் பார்த்து ஆ-ஆ-வீரனே என் ஆற்பிரந்தானுகிய சுந்திரபாண்டியனை வெட்டியிட்டு நிற்கின்

நவஞ்சபை வட்டலை போர் நாழிகைக்குள்ளே நா னிருப்பினப்பாக்குவேன், சண்டைக்களத்தில் என்பிறவி சுந்திரபாண்டியன் வெட்டுப்பட்டுக் கிடக்குமிட மெல்லிடம், அவனை வெட்டினவன் மாவணைத்துக்கேட்டுக்கொண்டு, ஆயுதங்களைக் கொண்டு படைகளோடு மெழுந்தான்.

எழுந்து, பாணையின்பேரி வேறு பூமி யதிரும்படியாய் அதன்கடாக்கிப் படைகள் குழந்துவரப் போனான், போய்த், தன் தம்பி சுந்திரபாண்டியன் வெட்டுன் உயிர்போய்க் கட்டையாய்க் கிடக்கிற ஜோப்பற்ற சண்டைக்களத்தைப் பார்த்தான், பார்த்து, அங்கே யெதிர்த்த மாண்கட்டங்களை ஜூதங்கீசய்துவிட்டு நிற்கிற சிங்காஜன்போலே நிற்கின்ற காதிரென்னுங் தலைவரிடம் நெருங்கிவின் நவஞ்சப் பார்த்து வானத்தை யளாவிக் கொழுங்கிட்ட ரெரியும் வட்வா முகங்கிணியைப் போற கொதிக்குத் தேவை கோட்டுக்குன்றுன்—அஃதாவது காதிரென் அங் தளகர்த்தரைச் சுவந்திரபாண்டியன் பார்க்கு, ஏ-சக்தவீரனே என்னுயிரின்பேரிற் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன், அதாவது மாதே வீல், பாணையான கோ கிங்கத்தினுயிரை யுன்னுங் தவ்விமொயாய். சிமூரண்டுக் தனமாகவர் தென்னுயிர்த் தலைவருகிய சுந்திரபாண்டியனை வகைத்துவிட்டு, இன்னு மிககே நிற்கிறுபல்லவா நல்லது துழுவு மொழிநாழிகை நேர்த்திற்குள்ளே யுன்னுயிர் சமூன் நறும்படி கொல்லுகிறேன், இக்கை மாற்மாட்டேனன்று சொல்லினான்-சொல்லிய.

இன்னுங், காதிரென்னுங் தளகர்த்தரைப்பார்த்து, என்னுடைய சிரதீரமும், என்றம்பி சுந்திரபாண்டியதுடலை பிரேரணவாக வெட்டிய விண்ணுடைய விரதீரமுங் கிண்டறியலா மென்று சொல்லித், தானேறி வங்க யானையை நெருங்கி அம்மையெழுந்தது நூல்லின நூல்லேற்றி மனவேகமாக மழைப்பாழிவதுபோல் ஒன்றுக்குப்படான் ஒன்றாகக் கர கூவென்று அவ்வடிகளை விட்டான்—இவ்விதம், சுவாயிமைபொருக்கிய சுவந்திரபாண்டியன், தன்னுடைய நான்குவகைச் சேகைகளுங் தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்க, எவ்வளவு மிவன் சுவந்திரபாண்டியனு, அந்கோ, பமனல்லோ வென்றுசொல்லிப் பயப்படும்படியாகக் கொதி கொதிக்குத், காதிரென்னுங் தளகர்த்தரைடைய் சேகை சைவியக்களிற் சிலர் மடியும்படியாய்ச் சண்டைசெய்தான்.

இவ்விதன், சுவந்திரபாண்டியன் அம்படித்துக்கொண் உக்கிரமாக நிற்பதைக், காதிரென்னுங் தளகர்த்தர கண்டு, வெங்கிதான்

கோட்டெகாண்டு தமதுகையில் வாய்ப்பான இவ்விஷய விளக்கியெடுத்து, அதனைவளைத்து நானேற்றி, யந்த நாணிடத்தில் அப்புகளைத் தொடுத்து அந்தச் சுவந்திர பாண்டிய னுடலைக் குறிப்பிட்டுக் காரரவென்று விட்டார், அவ் வம்புகளை யெல்லாம் அவன் றண்ணிடத்திலுள்ள ஆயுதங்களினுற் றளளி விலக்கியிட்டான், விலக்கியிட்டு.

சாதிரென்னுங் தளகர்த்தரைக் குறிப்பிட்டு, அனைக் அம்புகளையொரேதாட்பாக விறுவிரென்றுவிட்டான், அவ் வம்புகளையெல்லாங் காதிரென்பவர் மகா திறமையோடும் விலக்கியிட்டார், இவ்விதக் திறமையைய் விதவிதமான சபநவாக்கியத்தோடும் இருக்கலைமைவீரர்களுஞ் சண்டை செய்துகொண்டு நிற்கும்போது, சண்னகளையுருத்தும் புட்பமாலையனித்து புயப்பல்தையுடைய சுவந்திர பாண்டியன் தானேறிவங்க யானையை ச்சுத்திக்கொண்டு, காதிரென்னுங் தளகர்த்தருடைய முன்னில் இருங்க படுத்துவத்தான். இவ்விதம், நெருஞ்சு படுத்துவதுந் தசுவந்திர பாண்டியன் தண்ணகையிலிருக்குங்கூரியவேலாதக காதிரென்னுங் தளகர்த்தருடைய நெஞ்சுக்கு நேரங்கூங்குத்துக் கடுகுப்போடும் நீட்டிக் குற்றினுண்—குற்றிய வேலாக்கைத், காதிரென்னுங் தளக்கியபானவர், தமது கையிலிருக்கும் சினுலோர் தட்டுத்தட்ட விலக்கியிட்டு அவனேறிவங்க யானைக்கோடுஞ் தலைமுடியைய் தலைநூடைய தாதிக்கையும், இரண்டுகொம்மூரேவெட்டு லறந்து துண்டாக விழ வெட்டினார்.

இவ்விதம், யானை வேட்டுண்டு கீழே விழுந்தால் சுவந்திரபாண்டியன் யானையைக் கூட்டுவது யுடைவாளைக கையிலெடுத்துக்கொண்டு காதிரவாக்களின் முன்கென் ரெகிர்த்துச் சண்டைசெய்தான். அப்போது, காதி வர்கள் நெருங்காமற பிக்னல்லிகை, அவன்விடும் ஆயுதங்களைச் செழுமையும், அழகுமூள்ளன் தங்கள் கையிலிருக்கும் கேட்கத்தகாலும், வாளா துங் தட்டியிட்டு கீக்கிக்கொண்டுவங்து அவனுடைய பண்களிற் சிரிதை வெட்டி யொழித்தார்—அப்போது, யானையை மீற்றுவிட்டிச் சண்டைசெய்த சுவந்திர பாண்டியனுனவன் மேகமண்டலக்கைத் தொடுப்படியாக நீண்டிருக்குஞ் சொடிஞ்சிததே மேற்றின்மே வேறிக்கொண்டு வெவ்விதான கோபத்தோடும் காதிரவர்கள் மேல் மூழிளன் அம்புகளை யெய்தான், அவ் வம்புகளையெல்லாம்

அவர்கள் விலக்கிக்கொண்டு நஞ்சைப்போற் கோபமுற் றழன்தூ அக்கினிப் பிரவேசமாய் நின்றார். அதுகண்டு, சவுந்திரபாண்டியன் வருக்த முற்று நின்றன—நிற்பதை, யவனது குலீர்களாய் நான்குதி சை களிலும் குழந்தை நிற்கின்றவர்கள் கண்டு, அவர்களெல்லா மொன்று சேர்ந்து நெருங்கிவந்து காதிறவர்களின் பக்கத்திற் குழந்தை பெரிதான கண்டை செய்தார்கள், அப்போது, சவுந்திரபாண்டியன் தானே றிவந்த தேரைத் திருப்பிக்கொண் டப்புறம் போறதுபோற் போய் உருமாறி வேறேர் புதிய தலைவனைப்போல் வந்து காதிறவர்களை யடுத்தான்.

இவ்விதம், காதிரென்னுங் தலைவர், சவுந்திர பாண்டியனுற் குற்றுண்டதை யங்கேஷிற்கிற முசிலிம்களிற் சிலர்கண்டு மனங் திகிற்கொண் டோடோடிப்போய், அப்பாசென்னு முதன்மையான தளகர்த் தருக்குச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டவர், மிகுதியான இல்லென்றும் கள்ளிகளைக் கற்றிருக்கும் பெரிப் அறிவுள்ள தமது மனங்களுக்கிப் பேதகப்பட்டுப் பின்னர், சுற்றே தெளிவுண்டாகி, முதிர்ச்ச வீரபார்க் கிரமத்தையுடைய சமுசித்திழைண்ணுங் தளபதிக்கப் பதமதுசுண்டில் வலமுக் தவறைப்பார்த்து, இராஜாவே ஈரன் சொல்வதைக் கேட்டும் ந்று மகாவிரைவாகச் சொல்லுகின்றார்—ஏப்புடைய காதிரென்னுந்தீருக்கர்த்தரின் திருமேனியிற் சவுந்திரபாண்டியன், கூர்மையும், சியுமுள்ள ஈட்டியினுற் குற்றினதி வை சேர்மாய் மயங்கினுரை, உச்சொல்லு கிறாக வாதலால் நீர்போய், அவரைவரைாக ஒரு பல்லால் வெடுத் தேற்றிக்கொண்டு வாருமென்று கொள்ள. அதுகேட்டுச் சமுசித்தி வைர்கள் புத்திதுமராறி மயக்குண்டு பின்னர், தெளிந்து மகாவிரைவாக எழுந்தார்.

“மூந்துபோய், அங்கே குற்றுண்டு சாய்ந்து கிடக்குங் காதி ரென்னுங் தளகர்த்தவரைக் கண்டு அவருடைய அழகான இரத்தின மணிபோன்ற வாயினிடத்திற் றமது மனங்களோடு முதியிட்டுப் பின்னர், ஒளிசிறந்த பூரண சந்திரனையும் மழுங்கும்படி கோப்யும் வெளினைப் புடவையினு வருடைய திருமேனியை மிகவு மழக்கி புகழுண்டாக முடிவைத்தார்—இவ்விதம், குற்றுண்ட காதிரென்னுங் தளகர்த்தரின் திருமேனியை வெள்ளிப் புடவையினுல் முடிவைத்த சமுசித்தினெண்டு மகா தீவீர முள்ள தலைவர் தமதுமனத்திற் காபிச் சளான சந்துருக்கள் இங்கேங்கின்று மெங்கே பேசிறக்குப் பூதுக்க

முதற்பேர்ப்புரி சருக்கம்.

குட்டி

மாகக் கொண்டிருக்குங் கருக்கை யறிவகற்குத் தாழேறி முந்திருக்குத் துகிரையைப் பூமி பதிரும்படியாய் மிகுவிழாக்கான்டாத்திக் கொண்டு, ஆக்காபிரக விடத்திற்கொஷ் ரெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள்.

அப்போது, சுவுந்திர பாண்டியன் தன்னைச் சூழ்ந்துநிற்கு மற்றத் தலைவர்கள் யாவரையும்பார்த்து, ஒய், தலைவர்களே, இன்றைப் பின்ம் சண்டையைப் பிறுத்தவேண்டும், அஃப் தேவெனனில், நாம் இன்றையத்தினம் அனேகநேரமாக நின்று, பெரிய சண்டையாகச் செய்து கீர மிளாத்திருப்பதால் இனிச் சண்டைசெய்வது பழுது, மேலும், நாம்கெய்தசண்டையில் வெற்றியாய் ஓர் தலைவனையும் வெட்டிரேம், ஆகலால், இம்மட்டுஞ் செய்தசண்டை போதுமான சண்டைதானைன் ரூ சொல்லிச் சேனைக்காவலர்கள் யாவரையு மொருசொல்லி வைமையச் செய்து—இனிநாம் சண்டைக்களைத்திற் குமகித்து, நிற்போமே யானுல் சத்துருக்கள்வந்து நம்மை வளைவார்க ளௌன்று மன மலைவுகொண்டு பெய்யபெரிதாகிச் சேனைகளோடும், அந்தச் சுவுந்திர பாண்டியன் விடுத்திருந்து கொடிஞ்சித் தேளை மிகுவிழாவாக நடாத்திக் கொண்டு, ஏால்வா ரிட்டு பிகிந்திருக்கும் வெற்றி முரசங்களுள் சங்குகளும் பூதுக்கூட, இருபக்கத்திலும் கடவினிடத்தி லெழும்பும் வெண்ணும் கூபாற் கவரி வெண்சாமரங்களை பேவலேவர்கள் வீசிக்கொண்டு வைய்ப்போயினுன்.

அதுகண்டு, முகாசுத்தலீரியம் பொருங்கிப சம்சிக்தினென்னுங் தளபதியானவர், தளவிப்பாயும், வெவ்விதான் தமது குதிரையை நடாத்தக்கொண்டு சுஷ்டிலொண்டியனை நெருங்கி மகாவேகந்தோடு மலீனப்பார்த்து, எடா, சுவுந்திரபாண்டியனே நீவென்மையான வெற்றிச்சங்க குதிக்கொண்டு விழாவாகப் போவ தெவ்விடம், எப்போது முயிரானது கிலையற்றதாக இருங்க, அதுதெரியாமல், உன்னுயிருக்குப் பயங்தல்லவா போகுகின்றும், இந்தாளாகிறது காவளின்றி யுன்னுபிர் அறுங்குபோகிற நாளா மிருக்குமென் நறிந்து கொள்வீயாக—நீயெங்கள் தளகர்த்தாகிய காதிரெங்பவஹர வதைத்துவிட்டுத் தப்பி யுன்னுயிராக கீள்ளுபோய்ப் பெரிதான் வெற்றிகள் பேசுவேர நினைத்தாய், அந்தநினைப்பை விட்டுவிடு உன்னுடலைப் பின்தாசைத்தயை வகுக்க தெடுத்துவிடுகிறோம் குண்ணக் கொடுக்குவிட்டல்லோ நான்

திருப்பீட்டு போவேணன, ஆதலால், நியக்கே போகக் கூடாது, இங்கேளில்வென்று தீர்முறை.

இவ்விதம், பெரிப வீர சூரி பெருந்திய சம்சித்தினென்னுஞ்சனகர்த்து சொன்ன சொற்கள் யானவயும் சவுந்திராபாஸ்யமல்லேடு இச் சொல்லுகின்றன, ஒம், தளகர்த்தனே, நினெருக்க்யான வெற்றி வாக்கியம் பேசுவின்றும், அஃ் தேதினு வெளில், உன்னுடைய வயி ரானது தொலைந்து போறதற்காக இன்றைபதினம் எமன்வந் திருக்கு கிறுன், இது, நிச்சயமென்று சொல்லித், திருப்பிக்கொண்டு போன நன்றாதேரைக் கோபத்தோடும் சம்சித்தி வெர்கள் பக்கம்பக்க திருப்பினுன்—அதுகண்டு, தடித்துத் திண்ணமுற்றுப் பளபவென்று பூரித் தெழுந்து மலைபோ விருக்கும் புஜபல பராக்கிரம சாலியகிப் சமசித தீனவர்க ளேர் கணத்த தண்டராயுதத்தைக் கொண் போங்கிச் சவுந் தீரா பாண்டியனே யடிக்குநின்றூர், அந்த அடியைச் சவுந்தீரா பாண்டியன் தன்கையிலிருக்குங் கணத்த வில்லினால் விலக்கிவிட்டுக் கோபத்தோடும், அவ்வில்லிலே வெவ்விதான் நூற்றும்புகளை யொன்றுக் கூபியின் பென்றாக வற்றிக் கூகயெராமற் கரகாவென்று விட்டான் அவ் வம்புகளைப்பல்லாம், சம்சித்தினென்னுஞ் தளகர்த்தரவர்கள் மகா நந்திராமாக விலக்கிக்கொண்டு தம்பிடத்திலுள்ள சக்கராயுச்சுஷ்டாத பெடுத்து விறுகிறென்று சமுட்டிச் சவுந்தீரா பாண்டியனின் மீமல் விட்டார்.

இவ்விதம், சம்சித்தினென்னுஞ் தளகர்த்தர் விட்ட சக்கராயுதம் விறுகிறென்று சவுந்தீரா பாண்டியனுடைய செஞ்சக்கு நேரே வருவதுகண்டு அவன்கைத் தந்திராமாக விலக்கிவிட்டுத் தானெப்போதும் பூசைமுகத்தில்வைத்துப் பூசிக்கும் வாளாயுதத்தைக்கொண்டு மேரங்கிச் சமுசிததி னென்னுஞ் தளகர்த்தரை வெட்டினான், அவ்வெட்டுடையவர்கள் தடுத்து விலக்கிவிட்டு யுகருஷ்வு சாலத்தி தூண்டராகும் சண்டமாருகமென்னுங் காற்றைப்போலும், பூமியனது நீரின்பெரித் தனம்பாமல்லித்த விதித்துக்கொன் டிருக்கும் அட்டகஜங்களுங் கதறும் படியாய்க் கொடுமான சண்டை செய்ய ஆரம்பித்தார்—ஆரம்பித்த போது, ஆறும் பலத்தையுடைய விரர்களான சுபகுச்தினென்னுஞ் தளபதியானவரும், சவுந்தர பாண்டியனும் ஆகிப இப்படிபேரி வொருவாக வெருவா தோற்பில்லாமல் வாளினால் இரண்டராஷ்டிரையாவும், அண்டின்டமிரண்டு மதிரு மாரபாரிக்க தீர்க்கு நூல் யுகருஷ்வு

முதற்போபுரி சுருக்கம்.

கால

கால மிதோவன்று தேவர்களெல்லா மதிஜயிக்கும்படியாகும் பலவீ
தமான சண்டைசெய்தார்கள்.

இவ்விதம், இரண்டுபேர்களும் போர்க்களத்திற் போதுமானசங்கைசப்பது சேர்ந்து விற்கும்போது சம்சித்தினென்னும் தளகர்த்தர் சங்கிர பாண்டியன்பேரிற் சிங்கத்தைப்போர் பாய்ந்து மெலிவின் றிக் கிண்ணமுற் றாச் துபர்ந்து மலைக்கொப்பாயிருக்கும் அவனு ஸடய புபபல பாக்கிரம வீர மொழியவும், இரத்தமழைவிடாதுபெய் யு மழையைப்போற் சொள்சொளன்று வடியவும் அவனுடைய சூச வால்கூற் கண்டிப்பாக வெட்டித் துண்டித்தார். இவ்விசம், சுவுக்கிர பாண்டியனுசிப் தளபதியின் தலையறந்து மூழியில்விழுந்ததுகண் டவனுடைய சேனைவிரர்கள் மலைக்கு பெரிய திகிற்கொண்டு நின்ற விடத்தைவிட்டு யகன்றுபோகாமற், சமசித்தினென்னுந் தளபதியா வைரோடு மெதிர்த்துவந்து சண்டை செய்தார்கள், அவர்களோடும் சம்சிக்கினவர்கள் மகா கரோமாசிய கோபங்கொண் பெதிர்த்து வில்லி ரூலும், அங்கினுலும், வாளினுலும், தண்டத்தினுலும், வெட்டிக்குற் சுச்சுதைத்தார், அதனு வளர்களெல்லாத் தலைக்கொண்டு பயம்பெரிதாகிக் கண்டைக் களத்தைவிட்டும் பின்வாங்கி முதுகுப் புறத்தைக் காட்டி யோர்கள்.

அச்சண்டைக் கள மெவ்விடத்திலும் ஆற்றைப்போல் இரத்தம் பா தோவுதோடு, பலநாய்க் குலங்களும், பலநரிக்குலங்களும், பலவிதங்களாகக் கூற்றுக் காட்டித்திரியும் பேய்க் குலங்களும், பருந்தினகளும், பெரியகழுசெனங்களும், காக்கை யினங்களும் புகுந்து, பலபிளைங்களின் கொழுத்த தகைகளைத் தின்று சந்தோஷமாயின— இன்றுமந்தச் சண்டைக் களத்திற் குரிப்புஞ், சந்திரானுக் தங்கள் தானத்தைவிட்டு மிறங்க வந்திருந் தொளிசெய்வதுபோலே இரத்தின மணித தொகைகள் பதித்தொளிரும் வெட்டுண்ட தேர்களோர்பாகம விழுந்து கிடங்கள், ஆற்றங்களை போர்த்திலுள்ள மலைகளைப்போல் இரத்த மொழுக வெட்டுண்டு யானைகளோர்பாகங் கிடங்கள், முதுகி லிழுந்து காரிசெப்பத பலத்த வீரர்களோடும் வெட்டுண்ட குதிரை னோர்பாகங் கிடங்கள், ஆயரனுதிக எணிக்க பலத்த சுந்தவிரர்கள் கைகளோடும், பசுசூவர்த்தைகள்பேசிய வாய்க்கரு மறுந்து ஓர்பாகங் கிடந்தார்கள்.

இனதுயட்டு சண்டைக்களற்றிர் பலபேய்கள், தலையறந்த பின்கூவங்களைத் துடித்திக்கொண்டு கைகளைக் கொட்டிக் கொட்டிக் கூற்றுடுகின்றதேர்பாகம், கொழுப்புருகி வடியும் நஸைகளைத்தின்றி, அதனும் சந்தோஷமும், மெருஷயு மனத்தில்விரைந்திரிகள் பாடிக்கிறிவ தோர்பாகம், விழுந்து கிடக்கு மூச்சகளையெடுத்து, அவைகளிற் கட்டியிருக்குஞ் தோல்வடங்களைக் கங்கள் கழுத்திற் கோர்த்துக் கொட்டிக்கொண்டு திரிகிற பேங்க வோர்பாகம் வையனிந்த கணக்களைப்படைய பெண்களும், புருஷர்களும் போலே கிண்ணபேய்கள் பார்த்தவர்கள் மருளச்செய் தாடுகின்றவை யோர்பாகம்.

இவ்விதமாகச் சிலசில ஆச்சரிபங்க ஞான்டா யிநக்கு மந்தச்சண்டைக் களத்திற் கிங்கேதுபோன்ற சம்சித்தினைன்னுங் தள்கர்த்தர், நன்மை மிகுந்து ஒலியிஶாய்க் கிடக்குங் காதிரென்னுங் திருநாமத்தையுடைய தளபதியில் ரூகிற்சென்ற அவரையெடுத்து, நவரத்தின் பிழூக்க பல்லக்கிளேற்றிக்கொண்டு, பலத்தை மிகவு முண்டாக்குவதான் கல்மாஷ்ஹாத்து முழுக்கேரும், அப்பல்க்கை! பெடுப்பிடுத்துக்கொண்டு, சொல்லுகின்ற படைகளுக்கு முதற்றளபதியான அப்பாசென்பவ நிட்டத்தில்வந்து, அங்கே, பிரகாசக் கதிரெறிக்கும் பல்லக்கோடு மையித்தாகிய காதிரென்னபவரை யிறக்கி, வைத்துவடிப்பெண்ணா, அவரோடும் சண்டைக் களத்தில் நடந்தவைகளெல்லாஞ்சொன்னுர்.

இவ்விதம், சம்சித்தி னென்பவர் சொன்னவையெல்லாம், அப்பாசென்னுங் தளக்கத்தர் தமது காதிற் கேற்றித், அப்புரவாகிப் பற்ற நப்பிஸ் ஆல்பினைன்னும் ஆண்டவனுடைய விதிப்படி வரவேண்டியவைகளெல்லாம் கூயியில் வந்தே திருமென்று சொல்லி, காதிரென்பவருடைய மையித்து வைத்திருக்கும் புல்லக்கை யங்கோரிடத்திற் பகனப்படுத்தி வைத்துகிட்டுப், பேரிகைமுழுங்க, வல்ம்புரிச் சங்கு முழங்கத், தம்மைச் சூழ்த் படைகளோடு மகா விரவாக எழுந்து, சண்டைக் களத்திற்போய்ப் புகுந்து விக்கரம் பாண்டிய ஊடைப்படைகளோடும் பெரிய உயுத்தஞ்செய்த, அச்சத்துருக்க ஜெல்லவாம் அவை யொழிக்குபோகச் செய்ய வேண்டுமென் நெண்ணிப்பார்த்தர்—பார்க்கும்போது, முன்னர், காதிரென்னுங் தளக்கத்துருக்க சுதாரித்தினைன்னுங் தளக்கத்துரோடுநிறுஞ்சன்டைசெய்து மரண்டபாதிச் சேலைகள்போத மற்றப் பாதிச்சேலை எனும், படைட்டுத்தலைவர்களும் மன

கே யில்லா திருக்ககண்டு தமது படைவீரர்களிற் கிளை வழைத் தவர்களோடும் நீங்கள் மகாவிவாகப்போய் சுத்திருக்களாகிய படைவீரர்களைக்கொடு சிதறுண் டேஷ்டிப்போய் ஒளித்திருக்கு கிழுர்களோ வங்கந்தேபார்த்து அவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டுவருகின்றன என்றுக்கிபாயித்தார்.

அதுபோலந்தச் சேவக சுத்தவீரர்கள் மா விவராகப்போய் அங்கங்கே சிதறுண்டுபோய்ப் பதுக்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சுத்தருக்களாகிய காபிரீன்களைக் கண்டு கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள், அங்கக் காபிரீன்களை பலவந்தம் நா சாவலில் வைத்துவிட்டுப் பின்னர், தங்களின் சேனைசைனிய வீரர்களை யெல்லா மொன்றுக்குச் சேர்த் திரட்டினார்—திரட்டிக்கொண்டு நாமிருக்கு மிட்டங்களிட்டுமூந்து, அங்கேண் கைனியங்க னோடுந் நாமேறியிருக்குஞ் கடினங்கைத்தக் குதிரையை நடாத்திக்கொண்டு, நீர்ச்சைந்த கடலைப் போற் சுப்த முழங்கும் பெரிய படையணியினுடெலில் நிற்குகின்ற கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களிடம்போய் வாசனைவிறந்த அவர்களின் பாததாமகரையைக் காணி மீதவிற் குதிரையை விட்டுக் கீழிறங்கிப் பின்ன ரவர்கள் கிட்டதுடுத்துகின்றா, அல்லாகுத் தழுவீரின் எலாத்தை யின்பமாக மொழிந்தார், அதற்கவர்கள் அழகாக் கவாபுசொன்னார்கள்.

ஜவாபுசொன்ன கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள், அப் பாசவர்களைப் பார்த்துச் சண்டைக்களத்தில் நடந்த விதங்களைன்ன சொல்லுமென்று கேட்டார்கள், அதற் கப்பாசவர்கள், விக்கிரமபாண் டிய னுகைய பூர்வீக இனபந்துகளில் மிகவு முரிகையாகிய சேனையகிபர்களில் அதிவீர பாண்டியனுஞ், சுவுக்கிர பாண்டியனு மாசிய இரண்டுபேர்கள் வெட்டுண் டிற்குஞ் சாகவாதிக ணான்தும், குளிர் சிபைத் தருவனவான் குங்குமப் பூமாலை யணிக்க தோணை யுடைய காதிரைப்பவர் ஓஹிதான்தும், மற்றப் படைஞராகிய காபிரீன்கள் மடிக்கதும், அவர்கள்போக மற்ற விவிதப்படி யோடிப்போய் ஒளிச் தவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்ததும், அவர்களைக் காவலில் வைத்திருக்கிறது மாசிய, இணவகளின்லாம் விபசமாகச் சொன்னார்.

இவ்வதைப் புத்தக சவர்கள் சொன்னதுகேட்டுடனே, கடல் குந்க முமிவானமுடியுவதென்விட்டங்களிலும் புச்சமூக் தோங்கிய சல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவியர்கள், காதிரென்னுங் தள கர்த்தர் ஷஹிர் கானகைப்பற்றி மனத்தில் விசுவந் சஞ்சவித்துப் பின்னர், அந்தச் சஞ்சவிப்பைவிட்டும் நீங்கி, ஷீப்பர சவர்களைப்பாதது அப்பாரே, அந்தக் காதிருக்குச் சொல்லும்படியான நற்பதவி கிடைத்ததா, வைரைக்குறித்து நீர்மிகவுங் துன்பப்படவேண்டா மென்றுசொல்லி, அந்த கையிக்கை, அழகிய இரத்தினம் பதித்துப் பொன்னினுந் செப்யப்பட்டுள்ள பெஷ்டியி ஸ்டக்கமாக்கி, அல்லாகுத் தழுவரவுடைய நாவலாகப் பத்திரப்படுத்தி வையுமென்று சொன்னார்கள்.

சொல்லிப்பின்னர், சிறப்புப் பொருங்கிய ஹலைத்து செய்யித்து, செய்யிதல் முறசலீன், ஹபிபுறப்பில் ஆஸ்மின் முகம்மது சல்லவல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப்பேரனு ராகிய சல்தான் செப்பி திபுருஷ் மொவியவர்கள், தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், பளைக்காரமிகுந்த சுத்த வீரர்கள் ஆகிய, இச் சதுரங்கச் சேளைசைனியக்கை பொழுங்கோடும் நெருங்கமாக அணிவகுத்துவிட்டு, அவ்வர்களே தோறும் நீண்ட வெற்றிக் கொடிகளுந், குடைகளுந் துலக்கமாகப் படிக்கச்செய்து, தோல்வாரிட் டிறுக்கமாக பிகின்திருக்கு மூர்ச்சுகள் முழங்கக், குழங்கள், வலம்புரிச் சங்குகளுநுப் பெரிய படையணி ணை விட்டும் நீங்கித் தாங்கள் சவாராயிருக்கும் பலத்த குதிரையை நடாத்திக் கொண்டு தங்கள் கூடாததிற் குள்ளேபோய் இருந்தார்கள், இதுநிற்க.

அங்கே, பருந்துகள் தொடர்ந் திவரின்றைச்சு நமக்கு ஸ்லவிருந்துகள் தருவாரென்று செல்லும்படியாய் வேலாயுதத்தையெடுத்துப் படைக்களும்புகுதும்படியான அதிவீர பாண்டியனுவன், தன் நோடு பொருங்கிய இரண்டு தளகர்த்தர்கள் உயர்தகளாத்தில் ஸ்வட்டுண் டிறங்கத்தினால் இவ்வறபதினாஞ் சண்டையை நிறுத்தி நானைய தினம் வெவ்விதான சண்டை செய்வேமென் நென்னித் தனது படைவிர்களில் வெட்டுண்டவர்கள்போக மீந்தவீரர்கள் யாவருஞ் குழங்கவரத் தாவிருக்குங் தேவை கடாத்திக்கொண்டு, சண்டைசெய்வதிற் கிக்கேறுபோன்ற வொப்பற்ற விக்கிரம பாண்டியனுடைய குமாரனு திங்கிரபாண்டியனேச் குழங்கிருக்கும் பெரிய படையணி யின்டம்போய்ப் புகுந்தான்.

புகுந்த, அதிலீரபாண்டியன் புகுந்த, அவ்விளக்கிரபாண்டியனின் பார்த்துமலர் பிற பணிக்கு சாந்தாங்களுடைய சப் தெழுந்து மரியுதையோடும் வாய் பொரத்திக் கைகட்டிக்கொண்டு நின்றுள்ள, நின்றவனை இங்கிரபாண்டியன் அருமையாக வாவேன்று சொன்னான், நிறமைகள் மாவையும் சொல்லி யவனைப்பார்த்து வெவ்விதான சண்டைக்களத்தில் நமது திறமைகள் மாவையும் சொல்லென்று சொன்னான், அதுகேட்டு அதிலீரபாண்டியன் இந்திரபாண்டியனைப் பார்த்து, ஜியனே - சத்துருக்களில் மிகவும் திறத்தவனுகவந்தசேன பதியாகிய காதிரென்னும் பெயரை யுடையவ ஞெருவன், அவனே எதிரிகளுக்கிடியேறுபோன்றவன், அவன் மிகுந்த படைகளோடும் வந் தெதிர்த்தான், வெட்டுண்டிறந்தான், அவனைச்சூழ்ந்திருந்த சேஜை வீரகளும் மதிகமா யிறந்தார்கள்.

நம்மிலே, நிலைபே நளிக்குஞ் சேனாபதிக என்போர்களிற் கந்திரபாண்டியனுடனே, அம்பினங்களை வில்லிலேற்றிப் பிடிக்குங்கைகளையுடைய வீரர்களில் முதல்ஸமையான சவுங்கிரபாண்டியனும், உரமிகுஞ்சுபடைக்களத்தி விறந்தார்கள், அவர்களோடு மிரண்டாயிரங்கு சத்தகவீரர்களுக்கு தகுதியான சண்டைசெய்து, மின்ன ரவர்களுக்கு மிறந்தார்களென்று சொன்னான், அதுகேட்டு விக்கிரமபாண்டியனுடைய அருமைக்குமாரனு இந்திரபாண்டியன் மகா கோபதீரத்தோடும் பற்றி ஓரெந்தெந்தது இரண்டுகண்களுக்கு மெரியும் நெருப்பைப்போற் செய்தான்— செவந்து அதிலீரபாண்டியனைப்பார்த்து, சீமுன்னிலையாக நன்று தீரவிரத்தோடு உயுக்தஞ்செய்யாம் ஸௌதுங்கி நின்றுகொண்டு சண்டைக்களத்தி ஸவர்களை முன்னிலையாகப் போகவிட்டதினு லல்லவா. கற்போன்ற திண்ணமான மனத்தவர்களென் றுலகத்திற் புகழ் படைத்த அவ்விருவரு மிறந்தார்கள், அவர்கள் போர்செய்யும்போது நிழின்றுவே விலகின்ற முன்னுயிரைக் காப்பாத்திக்கொண்டாய் ஆ-ஆ உன்றுடைய பெரிய திறக்கண்ணமையை இன்றையிலே நான்கள்டான் தேன், ஆஹா, முதற்சண்டை யென்ன மாதிரியாக முடிந்தது, இது கன்னிப்போரென்றுர் தலைப்போரிலேயே அவகுமி தோற்றிற்கேபை வற்று சொன்னான் - சொல்லி.

இன்னும், அதிலீரபாண்டியனைப் பார்த்து, இஃதென்ன ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, துறுக்கனிடத்திற் பந்தயம்வைத்து முடிந்ததுபோகும்.

லே சுந்திரபாண்டியன், சுவுந்திரபாண்டியன் ஆசிய, இவ்விரண்டுபடையாதிபர்களையும் பட்டிரிகைகளில் மாளக் கொடுத்துவிட இனது மனத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு திரும்பிவத்தா யல்லா, இது மிகவும் நல்ல செய்தைவென்று நஷ்டத்து கொழுப்புச்செலுந்து, அ. எனது தகப்பாகிப விக்கிரமபாண்டிய மகாராஜாவை ஒத்தீயறிந்தா லென்னை பேண்டெய்ப் பாட்டுவாரோ, அவருடைய கேள்வியைத் தடுத்து பதற்பேச வெனக்கு வாய்முன்டோ, ஆ-ஆ, வறுத்துக் காரமாகிய இத்தனப்பம் வந்து நேரிட்டதல்லவா நல்லது நல்லதென்று கீழுத்தன்மேற்பற்களாற் கடித்து வண்டுறுக்கிக்கொண்டு மகா கோபாய்கினுன்— இவ்விதம், கோபங்கொண்ட இந்திரபாண்டியதுக்கு நேரத்துக்கு நேரத்துப்பம் அதிகரித்து வளரும்போது, அவ்வெப்ப பார்த்து, அதிலீரபாண்டியன் சொன்னான், இளவரசனே (வெல்லுதுக் தோற்பதும் விதிவசமென்னும் பழமொழியுள்ளது) அதுபோல் அம்புகளைச் சோனிமமையைப்போற் சொரியிக்கின்ற சண்டையில் வெல்வதும் இளைத்துப்போய்த் தோற்பதும் சகசமா யுலகத்தில் யாவருக்கு முன்னதே, அப்படியிருக்க, நீ யெரியுகின்ற நெருப்பைப்போற் சூடாக அனேக காக்கிகளைச் சொன்னும், கண்களில் நீரிட்டமுது மனத்தினுள் எப்பாக்கிகள்கண்டாய், இவைகளெல்லாம் வீரர்கட்டுக் கருமா, நாம்கண்ட வெப்பமான சண்டையின்றே முடிந்ததா, இவைகளெல்லாம் நீகிறுவபதாயிருப்பதா லுணர்ந்தாயில்லை.

மேலும் (வேந்தங்சீறில் ஆந்துளையில்லை) என்னும் ஒளவையார் வாக்கியத்திற் கண்டிருக்கும் இந்திரபாண்டிய இளவாசனாகிய நீ அடுத்தவர்க்குச் சாந்த சம்ருணவென்றும், சத்துருக்களுக்குக் கடிரமானவென்றும் பேரைத் தழுவி, இக்காலக் தியல்புகளை யுணர்ந்து பூமிபைச் சூக்மேற் றுக்கி யேந்திக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யவேண்டும் ஆனால், எனக்கில்லாத தாழ்வுகள் உனக் கெவைகள்வந்து நேரிட்டது. மேலும் பேரர்க்களத்தி விறங்குபோனவர்கள் தவிர இன்னும் யார் யார் முடிவென்பது யாரறிவார்கள்—என் நிவ்வித வாக்கியகளை இன்பமாகச் சொல்லி யின்னுஞ் சில புத்தியான வாக்கியக்கர இலட்டதுக்கொல்லினான், இவ்விதம் அதிலீரபாண்டியன் சொன்ன சொற்கள் யாவையும் இந்திரபாண்டியன்கேட்டுக் கோபமடங்கி யிருக்கான், சேனைக்கதிப்பாக அவ்வதிலீரபாண்டிய ஏவ்விடத்தில் நின்றும் விலகிவந்தான், அப்போது இந்திரபாண்டியன் தன் தலைவருகிய விக்கிரமபாண்

பலை நாடிச் சாரதியினுடைய பாளையைக் கொண்டுவரச்சென் ததின்மே வெற்றனன், அப்போது அதிவீரபாண்டியன் தன் பக்கத்தில் உற்கும் பணிவிடையாளர்களைப் பார்த்துப் படைக்களத்திற் கையிற் பிடித்த வில்லோடு மிறந்த சுந்திரபாண்டியன், சவுஞ்சிரபாண்டியனுகிப், இரண்டு கலைவர்களின் பிரோத்தை பல்லக்கிடேற்றி யெனக்குப் பின்னாலே கொண்டுவாருங்களென்று கட்டளையிட்டுப்போட்டு பெரியதெரின்மே வேல்லனன்.

இவ்விதம், படைகளுக்கெல்லா முதற்றலைவனு அதிவீரபாண்டியன், இரத்தின மனிகள் பதிக தெர்ஸிருப்போடு, அழகிப் கொடிகளுஞ் கட்டப்பட்ட டருக்கும் நீண்ட தேளை நடாத்திக் கொண்டுபோக அவனுக்கு முன்னு விந்திரபாண்டியன் சப்கிக்குகின்ற சட்டைப்போன் முடிமுதலிய மேளவாத்தியக்கள் கணக்கெண்று முழுங்க, இடுக்கெதி சௌல்லத தக்கதான் வெண்வலம்புரி வெற்றிச்சுக்குகள் பம்பம் மேன்று தொனிக்க, மக்குத்துவமான கடற்போன்ற சேனைசைனியங்கள் நெருங்க, மேகமண்டலத்தைத் தொடுவதுபோல் நீண்டிருக்குஞ்சுட்டை மதினுக்குட்போய்ப் புகுஞ்சு, அவனது தகப்பனுப்புப் பிரகாசமான இரத்தின கீர்த மனிந்திருக்கும் விக்கிரமபாண்டிய விடத்தில் தொடான.

வந்து, கானுஞ் சேனைத்தலைவனுகிப் அதிவீரபாண்டியனும் அவ்விக்கிரமபாண்டியன் இரண்டு பாதகமலங்களினும் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வளங்கி யெழுந்து வாப்பொற்றிக் கைகட்டி நின்றார்கள், அப்போது வலிபொருங்திப் பேலாயுதத்தைக் கையில் நீங்காமற் பிடித்திருக்கும் விக்கிரமபாண்டிய எனழுஞ்சு, தனது சூழ்மானு இந்திரபாண்டியஜைக் கையினுற் கட்டித் தமுகியாவிளக்கனஞ்செய்து வாவென் நமூத்துச் சிங்காசனத்திற் றனக்குப் பக்கத்திலிருக்க வைக்கதுக் கொண்டுவளைப் பார்த்து, என்னருமையாகிப் மகனே இந்திரபாண்டியனே, பேரர்க்களத்திலாகிப் சண்டையின்முடிவைச் சொல்லென்ற கேட்டான், அப்போது, படைகளுக்கு முதற்றலைவனுகிப் அதிவீரபாண்டியன், வானத்தையளாவும் கழுங்கமந்த வெண்புகழையுடைய இராஜஞக வைக்கயாற்றறயுடைய மதுவைமாந்தரை யாட்சி புரியும் விக்கிரமபாண்டியஜைப் பார்த்துச் செருவதுக்கண்றுள்.

இராஹதி ராஜகெழ்போனே, தேவரீர் காங்கள் திருவாக்கினுற் கா
ட்ஜையிட் டருளியபடிக்குப் படைகளை நடாக்கிக்கொண்டுபோய் உய
த்தகளத்திற் சென்று என்னேடு பொருதிய ஒன்று படைத்தலைவ
சனும், சத்திருக்களிலுள்ள ஐஞ்சுபடைக் கலைவர்களுமாய்ச் சண்டை
செய்யும்போது, பாரித்த தேகத்தை யுடையவனுள் வேர் துலுக்குத்
தலைவன் பெரிய படையணியிற் சேர்ந்து நீண்றுன், அவனே சொல்
அம்படியான எதிரிகள் படையின் முதற்றலைவன் டப்பாசென்பவவை
என்னேடுஞ் சண்டைக் கெதிர்த்து நின்றன—இவ்வேதஞ் சண்டை
கெதிர்த்துவின்ற அப்பாசென்பவனேடு நானும் பகைத்து சின்று உய
த்தஞ்செய்ததில் அவனுடைய பலமிகுந்த சேணைசனியங்கள் முறிஸ
திடவும், அவன் மனமுடைந்திடவும் சண்டை செய்யும்போது, மலை,
போன்ற தோளினிடத்தில் வெற்றிமாலை பணிந்திருக்குஞ்சிக்கேடுகிய
கங்கிராண்டியன் தானேறியிருக்கும் பாளையோடும் பகைஞருடைய
கடற்போன்ற சேணைசனியக் கூட்டத்து ணுவீற் புதுங் தழுக்குக்
கொண்டு திரிந்தான்.

திரிச் தயக்குள் யானைக்கூட்டங்கள், குதிலைக்கூட்டங்கள், ஏர
காசமான இரத்தின மணிபதித் தொளிருங் தேர்க்கூட்டங்கள் கத்த
விரர்கள் ஆகிய, இவைகளெல்லா மதின் நெவ்விடங்களிலும் வழுந்தி
டை அவனுந்தலைகளைத் துண்டுதுண்டாக வெட்டி ஹம்மெய்துவிட
போல் வெற்றிமாலையை தும்பைப்பூமாலை யணியுகின்ற ரேகத்தி
லே, துலுக்கனிற் காதிரெற்று பெய்சொல்லப்பட்ட தலைவன் வந்
தெதிர்த்து அவனுடைய நீண்ட கட்டியங்கூலே இரத்தம் பிறிட டோ
டெபடியாய்க் குற்றிச் சரித்தான்—அதனு வலவனுபிர்போயினதென்ற
செய்தியை அப்படைக்களத்தினின்றும் நீங்களங்குத் தொருவன் அச்
கங்கிராண்டியனின்தமையங்குன் சவுந்தியாண்டிபனிடக்கிறபோய்ச்
சொன்னான், அதுடேட்ட வயன் கெடிகளைக் கொத்திகில்கொண்டு தின்
வர் போசிர்குத் தனக்கிருக்குஞ் திக்கிலைங்க்கிக்கொண்டு மகாவிரைவி
ஏத் திட்டத்தில்போடு தானோறி யிருக்கும், கன்னமதங் கைமதங்,
கோசமாரமாகிப, முர்மாரங்களையு மழையைப்போற் பொழியும் யானை
யைக் திருப்பி நடாத்திக்கொண்டு, நம்பி சவுந்திரபாண்டிய னிறந்து
கிடக்கு மிடத்திற்கு மிகு விகரவாகவங்கு, தனது கத்தவிரிய னிறுப்
புள்ள சேவைத் தன்மை முழுக்கையுஞ் செலுத்திச் சண்டைசெய்து,
கங்கிராண்டியனைக் குற்றி வகைத்த காதிரென்பவ துடைய வட்டி

உயிரில்லாமற் போகும்படி வகைத்துவிட்டுத் திரும்பி ஏரும்போது குலுக்கணிதுள்ள சமுசித்தினென்னுஞ் தறுதண்ணானுன் வேர் தலை வன் மகா விரைவாகக் குதிரையை நடாத்திக்கொண்டுவந்து சவுக்கிட பாண்டியனை யடர்ந்து நேருங்கி யவனை முன்னின் பெயரவிடாம் அயிர் பொகும்படி கொன்றுன்.

இச்செய்திக் கெணக்கோ ரெட்பிரமாணக் தெரியாது ஆனால், இந்க் செய்தி மந்திரங் கேட்டேன், அப்போது என்முன்னில் அசைற கிண் நெதிர்ந்து உயுத்தன்செய்த அப்பாகென்பவன் சன் அடையை நிறுத்திவிட்டுத் தனது கூடாரம்போய்ப் புகுந்தான் உடனே மீஸ்பாற்கடவிற் குரியனும் போவடைந்தான், ஆகலால் நானுஞ்சன் வடை, கள்க்கைத்திட்டு மீண்டுவந்து கேவரி ருமது திவ்யியமான பாத் கபலங்களைக் கண்டேன், கடைகிராப் முடிவான சண்டைச் சமாச்சா பிளவுதானென்று, விக்கிரமபாண்டியனுடைய மனங் கொதி கொதிக் கூச் சொன்னான்—அதுகேட்டு, அந்த விக்கிரமபாண்டியன் அதிவிரபா ண்டியனைப் பார்த்துக் குதிருவிக்கு முன்னுடைய வீரங்கள்யாகவையும் நான் கண்டுகொண்டேன், ஆ-ஆ, குலுக்கீ னமதுயிருக் குவிரா யுள்ள இரண்டு நூட்டத்தலைவர்களையும் வகை செய்யும்படியாய்ச் சண்டைக்க எத்தந் தள்ளிவிட்டு நி சண்டைசெய்பாது உயிர்தப்பிக்கொண்டு வங்க தாயல்லவா, காலுனக்குச் சொல்லிவிட்ட தந்திர வுத்திக் களைவாம் கிளிபிள்ளைக்குச் சொல்லிவிட்ட துபேவாய்ப் பகைஞ் குங்கை முடிகிப்போது நீ மறந்துவிட்டாலே, ஆதலா வுண்ணை யுலக மென்னை வேனு மதிக்குமா மகிக்காதே, இரண்டு தலைவர்களையுங் கொண்டபோ ய்ப் படைக்களத்திற் பவிகொடுத்தாயே.

உயுத்தக்கில், அந்தச் செய்யி திபுருவி மெவ்வனவு வழுவையு டைபவனுக் கிருந்தாலும், சுந்திரபாண்டியபன் தனது புத்திக்கோரனு வளவேனு மதிக்கவும், எண்ணவு மாட்டானே சூரவீரர்களி வெவர்க ஸிறந்தாலு மெனது சுந்திரபாண்டிய நெருவன்மாத்திரம் பூமியிலிரு ந்தால், அந்தத் துலுக்கனுள செய்யி திபுருவி மும், அவனுடைய சேனை சைனிபங்களு மிகுக்குமா இராதே, இனி யாரிருந்தாலு மென்ன, அந்தச் சுந்திரபாண்டிய னிறந்தபோதே பெண்டுடைய அசாதி க்கம்யாவு மிழிவுண்டானதேயல்லாமல் வேறில்லைபென்றுசொன்னான்.

சொல்லி, இல்லூம் எனக்கஞ்ச செப்பி திபுருவிமோ ரெதில் எதிரில்லை, ஏதோ வேர் தந்திரத்தினுடே இன்றையதின மலன் காப்பஞ் சித்தியாகசீக்கொண்டு போனான், மேலும், ஆழிசங் கொண்க கூக்கௌயிடையீருரிபன்போன்ற கிர்த்தியுள்ள அதிலீரபாராட்டுர் சபாவ கை இனி நினைத்தழுவது பழுகாரியிருக்கும், ஆகலால் இந்த வறுதுக்காரமான இருளிரவு நீங்கூசு குரியோதயாகி யிடிக்கபின்னர் நாலையதினம் சண்டைக்களத்திற் சேனைகளோடுபோய்ப் புந்து சத்தருங்களோடும் உயுத்தஞ்செய்து வெற்றிகொண்ட அவர்களுடைய சேலைகள் மாலையும் வெட்டி ஹதம்செய்து, பின்டு நீட்டுகோடை டிருப்பும் சண்டைக்கூடாரங்களி லுள்ளவைகளைப்பீல்லாம் கொள்ளை கொண்டு, அந்தக் செப்பிதிபுருவிம் பெற்ற வாலிப்பகுமாரங்கள் செப்பிது அபுத்தாக்கிறையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்தால்மாத்திரம் என்னுடைய மன மாறுமென்று சொன்னான், அதுகேட்டு அதிலீரபாராட்டியன் துரைமாகாரத் தரசனான விக்கிரமபாண்டியனைப் பார்த்துத் தேவீர் பாங்கள் திருவாக்கிட்ட பிரகாரம் காணையினஞ்சு சண்டைக் களத்திற் போய் அந்தக் செப்பி திபுருவிமோடும் விருதுவாக்கியங்கள் சொல்லி அதுபோல் வெற்றியிடையென்று மின்ன குமது முகதாலை வருட்டு வென்று சொல்லி யவனுடைய பாதங்களில் விழுந்து சாட்டுங்களும் செப்பு பணிந் தெழுந்தான்.

இவ்விதம், சாஷ்டாங்கஞ்செய்து பணிந்தெசமுந்த அதிலீரபாண்டியனையும், படைகளையும் இராஜங்கள் விக்கிரமபாண்டியன் பார்த்து, நீங்க ளனிநிதிருக்கும் வெவ்விதான ஆயுதங்களோடும், பலத்தோடும் போய் அவரவர்க ஸிருக்குமிடத்தி லுணர்வோடு மிருந்துகொண்டு மின்னர் இருந்தாக்கந் தீவிரவு கீகிசு குரியோதயமானபின்னர் என்னிடத்தில் வாருங்களென்று ஏற்றுணர்கள் சொன்னான், அதுகேட்டுத், தலைவனான அதிலீரபாண்டியனும், படைஞர்களும் அவ்விடகிய மாட்டுரண்டியனின் பாதம் பணிந்துகொண்டு போனார்கள். போய்த் தங்கள் தங்க ஸிருப்பிடத்தி ஸிருந்தார்கள் — அப்போது பூமிபினிடத் தில் அரசாட்சிசெய்யும் விக்கிரமபாண்டியனும், அவன் து குமாரங்கையை இந்திரபாண்டியனும் இாக்தினமணிகள் பதித்தொளிரும் அழக்கப் பாளிகளையிற்போய்ப் புகுந்திருந்தார்கள், இங்கே மேகங் குடையிட்டுவெரும் காரணாரயகாள். செப்பிதினு செப்பிதுல் அவ்வளை வழீகுல் முதுளைபின் முகம்மது சல்லல்லாகு அலீகிவசல்லமவர்களின் திருப்

முதற்போர்ப்புரி சருக்கம்.

கடுகு

போராசெ சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் அல்லாகுத்த
தூஸ்வை ரோக்கி ஆண்டாலேன குழர்மன் மனி மெபாருந்திக் கலிமாச்
சால்தும்படியாய் நீ கிருபைசெய் தருள்வாயென்ற மிகவும் போர்
பிப் புத்து சீர்திருந்தார்கள், இருக்கச்சே, தண்ணீர்த்தடாகங்களிற்
நூலின்திருக்குஞ் தாமரைப்புட்பங்கள் விரிபக் கீழ்பாலில் ரோய்த்திரு
க்குஞ் கிரங்களோபுடைய குரியனுவை வுதயஞ்செப்தான்.

ஏதா? போர்ப்புரிசருக்க முற்றிற்று,

எற்ற நிருவிருத்தம்-க.

இரண்டாம்போர்ப்புரிசருக்கம்.

க வி வி ரு த் த ம்.

தண்டாரணி யும்புயத் தார்ந்தியைக்
கொண்டாட்டி கோவிபு றுஹீமொவி
மிண்டார்குபி ரோர்களை வீட்டிவிடும்
ஏண்டாவது சண்டை நலின்றுவோம்.

இதன்பொருள்.

வெர்ந்த பூமிசீயனின்த பிரகாசிக்குஞ் தோலியுடைய நலிகாயகமுகம்
மறு வல்லாகு அலைவிசல்ல மவர்களைக் கொண்டாடுமே இராஜ காயகரா
சிய சீய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள், தீநுல் லிக்ளாத்தை மனமொப்பா
கிருஷ்டகுச்செய்யுங் காபிரனவர்களைக் கொல்லுவின்ற இரண்டாவது
காரணதையைச் சொல்லுகின்றும்.

சுரித்திரவசனம்.

கருமக்கமா கூக்கி லட்டந்த காபிர்களின் முன்னிஸ்வில் ஹடி
புராஜர் கேட்டபடிக்கு அமாவாசை பிருளிரவிற் பூரணச்சந்திரகளை
யழைக்குங்காட்டியி துற்றத்துல்லை, குற்றத்துதவி, ஹபீபு நப்பில்
ஆலமின் முகம்மது சல்லவாகு அலைவிசல்ல மவர்களின் திருப்போச

கூயும், தகுதியாணிக்ல் அற்புகங்களைக் காட்டிம் நாயகரையு முன்ன
வள்ளாவ சல்தான் செய்யி திபுருஹி யோவிபவர்கள் இருட்பொருந்
திப இராவுகாலத்தில் ஏகதுநித தத்துவ வுல்லாச சல்லப வல்ல
ஞாக யாஹவயும் பஷ்டத் திரட்சித்தாஞும் அல்லாருக் காஞ்சாவைப்
போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்கும் வணக்கங்கள் யாஹவயும் நிரப்பமாக
வணங்க முடித்துப் பின்னர், காலைவணக்கமாகிப் பஷ்விர்த் தொழுகை
யைத் தொழுது முடித்து மகா இன்பமாக இருந்தாரான்.

இவ்விதம், பசிர்தொழுதிருக்கு மொது துவாகமட்டியி
திபுருஹி மொவியவர்கள் குரியோதயமாகி வருவது கண்டு உழைக்கு
குங் தன்மையை யறித்து பணியிடகளைச் சாக்கிராதயாகச் செய்து
முடித்துக்கொண் பாஜருகு மேவலோர்களை மகா விரைவாக அங்குச்
தவர்களைப்பாத்து நீங்கள் குற்றமற்ற நமது பகைஞர்க விருக்கும்
கூடாரங்களிற்பேய் இவ்வுலகத்தி லெவர்களையுங் தழுவி யாட்சியை
யெயும் வீரவாட் கையிற் ரூங்கிப் தலைவர்களிடஞ் சென்று — அவர்களோடும்,
உங்களுடைய படைகளை பெல்லா மொருமுகப்படுத்திச்
கீக்கிரமாக என்னிடத்திற் சொன்னவெரும்படியாக நான் சொன்னேய
என்று சொல்லி வலிமைபொருந்திய உயுக்தவீரரோடு கூட்டிக
கொண்டு வாருங்களென்று தேவாயிர்தம்பேரன்ற இனிமை வாக்கிய
மாகச சொன்னார்கள், அச்சொற்களை அப்பணியிடயாளர்கள் நங்கள் சிருகிண்மேற் கொண்டார்கள்.

கொண்டு மகா விரைவாகப்போய் அப்படைத்தலைவர்களைக் கண்டு
அவர்களோடும், வள்ளாகிய சுல்தான் ராட்டிரிபுருஹி மொவியவர்கள் சொன்ன
சொன்ன சொற்களைச் சொன்னார்கள், அதுகேட்டுப் படைத்தக்கு முதன்மைத் தலைவரான அப்பாசவாகள் முகவிய யாஹாருந்
வனத்திற் பெரிய சுந்தோஷங்கொண்டு குற்றமற்ற சேலை சைனி கும்கைகளை
பெல்லா மொருகாழிகைப் பொழுதிற்கள்லேன் திரட்டி யொரோசை
கர மாக்கிக்கொண்டு யிரைவாக கடந்துவந்து பூமியிற் புகழ் மிகுந்த
சல்தான் செய்யி திபுருஹி மொவி வர்களின் பொற்பாத கமங்களைக் கண்டார்கள் - கண்டு அல்லாருக் காஞ்சாவின் சலாம் சொன்னார்கள்,
அந்தக் கலாச்சிற் கவர்கள் பிரத்தித்தீவில் யிருங்களென்று சொன்னார்கள்,
அதுகேட்டுப் படைத்தலைவர்கள் சுந்தோஷங்கொண்டுருந்தார்கள், அதிலே அப்பாசென்னும் தள்ளர்த்தனாச் சல்தான் செய்யி

திபுருஷி மொலியவர்கள் பார்த்து மிகவும் புதுற்றுபேசிப் பின்னர், வண்டினங்க எாறு கால்களினும் கிண்டித் தேவையுண்ணும் புட்பமானை என்ப புத்தில வளரிக்கிருக்கும் பஸ்டாக்கத்தையுடைய சுத்தவீரர்கள் ஒன்றை முனமகிழும்படியாப்பத் தங்களி ஏருமைக்குமாறான அபுந் தாகிரென்னுங் திருநாமத்தையுடைய இளம் வாசிப ரவர்களைத் தன்னுத் தலைவராக வைத்தார்கள்.

வைத்துப், பிச் ச ரவர்களைப்பார்த்து, மகனே, அபுந்தாகிரே கால் வைப்பகுத்தும் சுன்னடக் களந்திற்குட்போம் மீண்டும் வருமளவும் பேரிகை முழுங்கும் நமது படைதூர்களிருப்படமாகிய கூடாரங்களைக் காத்துக்கொண் டிக்கேயே பிருமென்றுசொல்லிச் சிங்காசனத் தின்பரி விருக்கவைத்துப் பின்னர், ரஞ்சை யுமிழுவதுபோற் கொலை விருப்பங்கொண்டு பிரகாசத்தை யுமிழும் வேலாயுதம் பிடித்த கையை யுடையவர்களான சுத்தவீரர்கள் நான்கு பாகத்திலுங் திரண்டு ஆழு மேகத்தி விழினப்போலே பேரிகைமுதலீய மேளவாத்தியங்களை கணக்கொண், முழுங்க, அழகைய குதிரையின்மேஸ் சவராக்கிள்கள்— இவ்விதம், காந்தான் செய்யித்திபுருஷி மொலியவர்கள், இந்தப் புராணத்திற்கு குண்ணயகருமார்ம், இருஸோகதீநாச செல்வங்களைக் கை மேற்கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையை யுடையவருமா யுள்ள தகுமப் பிரபுவான செய்யி திபுருஷி வெப்பையவர்களுடைய சீர்த்தி யெவ் விட்டதிலுங் கலந்து பாயியதுபோலே வெண்ணிறமுற்ற வெற்றிக் குதிரையை வேற்றிருக்கும்போதிற் கடல்வளைந்த இப்பூமி தேவியோடு வாளவர்களும் போற்றிப்புழுங்கு வாழ்த்தினார்கள்.

புப்போது, இராஜதியாகிய அப்பாசென்னு முதன்மைத் தளபதிய வைரும், சத்துக்கருக்களுக் கிடியேறுமாப், கல்தான் செய்யி திபு வை மொலியவர்கள்க்கு மைத்துணருமா யுள்ள வைதூல் லாபிதினென்னார், தளகர்த்தகரும், ஆகாய மளாகிய சீர்த்திப் பிரபல்யத்தோடு உள்ள ஸோகங்களும் வாழ்ந்து முகியித்தினென்னுங் தளகர்த்தகரும், சம்பித்திவென்னுங் தளகர்த்தகரும் ஆகிய, இவ்வகெள்ளைம் திவ்வியமான குதிரைகளின்பேரில் சவாாகி. அங்கு குழந்துவிற்கும் படையனி களுக்கு முன்னாலே போக—அதனேடு, ஜாத்தாவி விருக்கு வந்த படைதூர்கள் வாவர்களும் கணியனியாகவும், நீண்ட வானத்தை விடு.

வளாவு மகீராச்சிபதி திராஜனை இமையாதுடைய கூட்டங்களான அத்தவிர்களும், கண்ணுரி விருந்துவந்த கூட்டத்தார்களும், இன்னும் பலபல தேசத் திராஜர்களும், ஆகிய இவர்களெல்லா மவரவர்களுடைய உயுத்த ஹஸ்துகளை பெறுத் தனித் துகொண்டு, அவரவர்களையிருக்கும் வாகனங்களாகிய, குதிரை, யானை, தேர், பல்ளக்கு இவைகளை நடாத்திக் கொண்டு பக்கங்களில் கெடுக்கிப்போக.

முத்துக் குஞ்சுகள் கட்டிய வெள்ளைக் குஞ்சள் விழற்றாற்ற விருதினங்களான சிற்றுவவட்டும், போர்வவட்டங், கவரி, வெண்சாமாங்கள் யாவும் பொருந்திவரக், குளிர்க்க பிரகாசக் கதிரெறிக்கும் வெள்ளமுத்தி வெள்ளையத்தருங் திவ்விப மேனியையடைய ஏழுமுகம் மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களின் திருப்பேரவை கங்கால செய்யி திபுருவீ மொவியவர்கள் தாங்கள் சவாராயிருக்கிற வெற்று திரையை நடாத்திக்கொண்டுபோய்ச் சண்டைக்களஞ்சிசன்று பெரிய படையணியில் நின்று, பலத்த சிம்மேறுபோன்ற அப்பாசென்று முதன்மைத் தளபதியைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள்—தப்பாசேநமது படைகளை யிரண்டு பாகமாய்ப் பரித் தோர்பாகத்தை ராதன்மையாகக் கி முன்னணியில் தும்போடு முறையாகச் சூழ்ந்துவிற்கச் சூழ்க்குவிட்டு, மற்றவோர் பாகத்தைப் பரிவாக இமையாணிட மொக்கிட்டு, இட்டு வெவ்விதான் சண்டையைச் செய்யுமென்று சொல்லி யின்னும்.

அப்பாசே, நீரிவ்விடத்தில் நாட்களைத் தாமதஞ்ச செய்யாயற் சத்துக்களோடு மெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து வெற்றிகொண்டு சொல் வுதற் கரிதாகிய தீனில்லிகலாமார்க்காற்று, வீசு— எவ்விடத்திலும் விளக்கஞ்செய்கின்ற நினைவையே மனத்திற் குறிப்பாகக் கொள் ளுபிமன்றுசொல்லி பதனேடு, தாங்கள் தரிபட்டுவிற்குஞ் சண்டையினாது விதிமுறைகளையுஞ் சொல்லிவிட்டுப் பெரிப படையணியில் நின்றுகள், அப்போது, அப்பா சவர்கள், கல்தான் செய்யி திபுருவீ மொவியவர்கள் சொற்போலே முறையாகப் படைகளை யிரண்டாகப் பிரிவுசெய்துவிட்டு நின்றார்—இவ்விதம், படைகளை யிரண்டாகப் பிரித்துவிட்டு, அதிலே முறைபோலே அப்பாசவர்களும், இமையானு மாகிய, இரண்டு தலைவர்களும், படைலூர்களும் சண்டைக் களத்திற் மொருந்தி சிற்கும்போது, அம்புகளை வில்லினிது நாளிலேற்றிச் சேலைமழைபோ ஜோயாது பெய்யு மேகமாகிய அப்பாக்குண்பவர், தமதி

தத்தி வாஜ்ரீய நிற்குகின்ற ஏவலோர்களிற் கில்லைப்பழுத்து, அவர்களோடும் நீங்கள் மகாவினரவாகப்போய் வைகையாற்றை யுடைய மது கொமாந்தரமுதலிய காடுகளுக்கெல்லா மிராஜனுள் விக்கிரம பாண்டிய னை நம்மீடுத்தில் உயுத்தஞ்செய்ய விரைவாக வரும்படிக்குச் சொல்லுகின்னுற்சொல்லி யவர்களை யனுப்பிவிட முருந்தார்கள்.

அவ் வேவலோர்கள் மகாவினரவாக வோடோடிப்போப்க் கோட்டைவாயிலில் நிரைவினரயாக வருகிய வரட்கத்தி யவர்வில்லாது பிடித் தவர்களாகிக் கூடிநிற்கிற காவலாளர்க் கிடத்திற் சொன்னார்கள், அது கோட்டைவர்கள் தங்கள் தலைவனிடஞ் சொன்னார்கள், அத்தலைவன், அப்படி வர்களால் விடப்பட்ட தூதர்களை அக்கோட்டைவாயிலில் நிற்குச் செய்துவிட்டதே, தான் கோட்டைக்குள்ளே விளைவாகப்போயிருப்புமிக்குத்தென்று, அங்கே மலையைப்போல் விசாவித்துத் திண்ணமுற்ற தேரட்களையும், நீண்டகையில் நீங்காது பிடித்திருக்கும் வில்லையு யுடைய விக்கிரம பாண்டியனை யடுத்து, அவனை வணங்கினின்று சொல்லுது—இராஜாதி ராஜ்ஜேவிசாலமான சண்டைக்களைத் தில் கேற்றிரயதினம் நம்மோடும்வகு தெதிர்க்குது வெவ்விதான உயுத்தஞ்செய்துது லுக்கண்டின்றைய தினமும் அவனைச் சூழ்த் தடைக் கோடும், பகுகளுமிக்குத் தோல்வேர்களனியும் வஞ்சிப்புமாலை யனித்து சண்டைக் களத்தில் வந்து நின்றுகொண்டு சண்டைசெய்ய நம் மை அச்சண்டைக்களத்திற்கு வாவேண்டுமென்று அப்படைகளுக்கு முதலிலைவனுல் விடப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லிவிட்டுக் கோட்டைவாயிலி விருக்கின்றார்களென்று சொன்னார்.

இவ்விதந் தூதர்கள்வந்து சொல்லிவிட்டுக் கோட்டை வாயிலிற்கு எருகுகின்றார்களென்று அக்கோட்டைவாயிற் றலைவன் சொன்ன சொற் பொதிகைமலையை யுடைய விக்கிரம பாண்டியனின் காதினுட்புகுங்கு, மனத்திறுட்சென்று கலந்த மாத்திரமே கோபாக்கினியாக து செவந்து குற்றமுற்ற வடவா முகாக்கினியைப்போலே யதிகமாக பெழுந்து இரண்டு கண்களிடத்திலும் பெரியதெருப்புக் கங்கிகள் கின்தப் புலியைப்போலே சிறி—அவனருகில் அதிலீரென்டியனை மகாவினரவாக அமைத்து அவனைப்பார்த்து, ஏப், அதிலீரெபாண்டியனே நீயங்கள் செய்யி திபுருவர் முடைய சேணைபாச் சருகைப்போலே பறந்து விட்டுக் கொள்கிபாடிச், சேளைகாவலனுடைய சிரசைத் திருக்கிவிட-

டேன், அதனால், அச்சேனைக ளோன்றே டோன்று சேர்மற் பயம் பெரிதாக பொடிப் போனார்கள், ஆகலால், மனத் துணிகரத்தோடு நானையதினும் சண்டைக் களத்திற் கவர்கள் வரமாட்டார்க இன்று சொன்னுப்.

அதிலீர பாண்டியனே, இன்னும் நீ தொன்டுபோன சேஷயனிக் மா யிரங்கத்தும், இறந்தவர்களில் மிகவு ஒன்றையுள்ள பண்டுத்தலை வர்க ளோந்துபோகின் மருமமென்னும் இரகசியமும், அவர்களிற் சேர்க் குவர்க ளான் சுந்திர பாண்டியன், சுவந்திர பாண்டிப்பாகி, இன்டுதலைவர்க விரிந்ததும் ஆகிய இவைக ளேல்லாம் நம தெதிரியான கீசு யிதிபுறுநி மென்பவர் பார்த்து, இவர்கள் மிகவு மேற்கூறும் யானா ளேன்று மனத்திற் ரேறிக் கொண்டார்—இதுவுங் தவிர நந்தாரா! தின முன்னேடு மெதிர்த்துநின்று சண்டைசெய்த சுதாரு “ஞ” அட பாசென்பவ நேடே யிரண்டைச நாழிகையாகாங் தனிந்துநின்று பேசின வகையும் நான் கேள்வியானேன் ஆனால், பலமதிகரித்த சிக்கங்கள், யானைக் கூட்டங்கட்டுப் பயந்தது போலாய், சுதார்ப்போடும் வந்த துறுக்கனுடைய சேனைக்குப் பயப்பட்டு வந்தது மகா புதுமை நானே.

மேறும், அந்தத் துறுக்கனுடைய சேனைக்குப் பயப்பட்டு வரும் நம்மிலுங் வளவுபர்த் தறிந்தகொண்டான், இன்னும், நேற்றையதினம் சண்டையில் குன்னையு மின்னுணைன் ரறிந்தகொண்டான், இதனிலையிலே கள்ளத்தனஞ்சு சேர்க் கிருப்பதினால் ஏம்மையோர் கடுகளவாக சேனைக்களைக் கொண்டான், இன்னும் நீ கணக்கிடைங்காத சேனைகளைக் கொண்ட போங்க் கொடுத்ததினாலே, அச்சேனைபோர்க வீராவல்லாங் கொன்றான், இவைகளையெல்லாம் யோசிக்குதுப் பார்க்குமளவில் உன் ஹடைய நெஞ்சிலின்று முண்டாகி வெளிதோற்றாத வஞ்சக மில்லை யாகில், யாதொரு வழியு மறியாத துறுக்கன், நேற்றையதினம் இவ்வாகிய சண்டையில் வென்று, இன்றையதினம் விடியமுன்னே சண்டைக்களத்தில் வலியங்கு நின்றுகொண்டு மகா மீர்க்கமாக இங்கே தானு விடுகிறதற்கு வெற்றிகொள்வது முண்டோ ஆகலால், நீ பன்சமா பாதகந்தின் வித்தாக முளைத்துப் பழிக்குட்பட்டாய்.

ஆனால், நீ யெதிரிக்கட்டு குட்பட்டு இவ்வித வஞ்சகஞ்சிசய் இல் கீழைன் நிழுப்பையோசிர், சேற்றுக்கண்டையொத்த கண்களையுடை

ம் மீண்டும் மன் பேரிலும், அவ்வளம்தோடைய நாயகாவிப் சொக்க
நாதரின் பாததாமணையின் பேரிலு மெவர்களுக்கும் தெரியும்படியாக்கு
தாழ்ந்து சத்தியஞ்செப்பது கொடுத்தாயாகில், அப்போதுதான் என்
மன முன்னெண் சிசமாக கம்புமென்று சொன்னால், அதுகேட்டு அதிலீசு
பாண்டியன் பெருமூச்செறிந்து சொல்லுகின்றான், இராஜாதி ராஜனே
இராசாகம்பிரோனே யாகிலு மொருவன் என்றென்றால் நாலுண்ணு
மன்னத்துக் கிரண்டசா: எனப்பானாகில் அவனைத் தெய்வங்கொன்று
கழும் நாகத்திற்கு கிழாலுள்ள பாழ்நாகத்திற் குடியிருக்காட்டி
வைக்கும், அதுவுந்தவிர, அவனது வங்கிஷுமும் நாசமாய்ப் போகு
ல்லவா, நாவிடை யறியவில்லையா, மேலும், கம்மோடும் கெஞ்சுகிலு
கீர்க்குது நிற்கின்ற தூலுக்கன் நம்மினத்தி லுள்ளவனை—அல்லது
நமத்து கடுத்தாமையா யிருக்கின்ற ஒழுங்கையைவனு, அல்லது நா
வனப்போதுது முன்பின் கண்டறிந்தவனு, மேலும் தன்மத்தை
கிலைப்படு, தினவர்க் கொந்தப்பூழியிலாவது நாழுந்தபோனதுண்மொ
கெடுக்குகின்ற பகைஞர்களுடைய வார்த்தைபைக் கேட்பதுமுன்டா
அறியாத பேர்களின் கிணைகம், தாக்கி பெடுகின்ற கிறிய பாலர்கட,
கேது மேற்குமா—ஏராதே.

இராஜனே, வேறுறையகின்ற சண்டைக்களத்தில் அப்பாசென்
னா முதற்றிலைவா— பாததாமணைகளுக்காண்டவனுலே கிடை
க்கப்பட்ட (கல்மாவென்னும்) வேதம் நிரத்தை நீங்கள் சொன்னால்
உங்களாடும் நாங்க எளதீர்த்துக் கண்டைசெய்யமாட்டேசம், நீங்க
ஞம், உங்களு மொன்றுகக் கூடியிருந்து, உங்களுடைய தேசமல்லா
து, இன்னுமன்ன தேசங்களையும் பிடித் துங்களுடைய செங்கோ வார
ட்சிக்குட்டுக்கூடித தருவோம், அதுவுந்தவிர நீங்க என்மையென்றுகூ
லிவவலகத்தின் பேறும், மறுமையென்று மவவுலகத்திலேற்றறமும்
பெறுவீர்கள், ஆகலால், இதனை யுங்களுடைய சந்திரகுலஇராஜனு
விக்கோயான்தியவுக்கு மனத் தெளிவுண்டாகும்படி சொல்வாபென்.
ஆம்—இன்னுஞ்சில் வசனம்களும் சொன்னான், அதுகேட்டு நான்வ
ளைப் பார்த்து எங்கள் மனங் கோபமுன்டாகும்படியான விண்வார்த்
தை யேன் வளர்த்தாய், இச்சொற்க எங்கள் ராஜாவகிப் விக்கோ
மாபண்டியரின் முதாவிற் சொன்னால் என் கிசோடு முயிரும் போய்
விடுமே, ஆகலால், இவைபெல்லாம் விட்டுப்போட்டு நீகோபாந்த்
தையுடைய வீரனுக் கிருப்பாயாகில் வில்லிதுடைய நானியில் அம்
லைப் பட்டுடென்று சொன்னேன்.

சொல்லவுடனே கானு மவனும் நேருசத்திற் கணக்கிலெடுக்காத பெரிய கேபங்கொண்டு விரைவாகச் சண்டைசெய்தோம், ஏராஜனே திகளையில்லையாரோவாது தீமையாக: சொன்னதாகி சேற்றுறப்பு எம் நான் கேள்வியுற்று இராஜசபையில் நமக்கன்னப்பக்க வாது முடியுமேவன்று மிகவும் பெரிய வெண்ணங்கொண்டேன்—ஆனால் குழி வை பாட்சிசெய்தும்படியான இராஜர்க்கட்டு யாரேனும் எப்பொதுளைச் சொன்னாலும், அவர்களுக்குக் காதுதான் கட்டுள்ளாகுமென்ற பழ மொழி சொல்லக்கேட்டது; இன்றைக்குத்தான் என்டேன் சிங்காக சனக்திலிருஷ்டு இராஜவாழ்வை பெற்குஞ்செதுத்து மேன்னமைய முடையவரே, அழகுபொருங்கிய சொக்கேசருடையவும், அவர்திருக்தேவி சேற்கெண்டையொத்த கண்களையுடைய மீது ஒரு அடையவு மாசிப திருவடிகளின்பேரில் சத்திப்பமாக நான் வைத்த மாசிப பழுது, கெடும்பு செப்பங்களித்தவாலுஞ் செப்பப்பட்டவாலும், வலவே, மேலும், இப்போது நான் சொன்னவைகளில் யாதேனு மோர் மழுகான குபாட்சிலைப்பை யுள்ளடக்க வெளிக்கு விசுவாசிபாய்த் தோற்றும்படி யெண்ணக்கொண்டு சொல்லியிருப்பேற்கில் என்று கைய பெய ஏழிவாசிப் போற்றுமல்லாமற் கடற்குழுந்த இப்பூமியினிடத்திற் பழிபான தென்னைவிட்டுப் போகுமா போகாதே, ஆகலால் இந்த வெல்லிதாசிப பகை தீர்மானமான போர், நான் தேவே ஸி தம்மிடத்தில் வந்து, உமக்கும் நமக்கு மண்டிலில் இவ்விதமான பகையை முடித்துவைத்தவன் யாரேன்று கேட்கத்தான் போரேன், அப்போது ஸி ரின்னான்தானென்று சொல்லத்தான்போரீ.

ஆனால் இப்போது, உயுத்தத்தில் விரைந்துகொண்டு நிற்கின்ற மையால் விரிவாக வெடுத்துப் பேசவும், அவைகளிச் சாலுகீசமாகக் கேட்கவும் சணக்கி நிற்பதுக் கதுகிபல்லி, ஆகலால் இராஜ சிங்கே நேருயுத்தத்திற்குப்போகத் தீநவீ ரெனக்கு விடைதாந்தருளும்கான போய்ச் சந்துருக்களை உயுக்தகளத்திற் செயித்தல்லாமலும்முடைய பாததாமரையில் வந்து சேரமாட்டேன், அப்படி வென்று வராதிருக்கில் உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன்று சொன்னான், இவைகளைபெய்வலாக் கேட்ட விக்கிரமபாண்டியன் சந்தோஷமாகி பலவாறு தன்மனத்திலிருந்த கழங்கமாகிய குற்றங்களைபெல்லாம் கீக்கினுன்—இவ்வித மனத்திலும்மிருந்த குற்றங்களை நிக்கிய விக்கிரமபாண்டியன் அந்த அதிகீர்பாண்டியனைத் தன் வைகளினுற் கட்டுத் தழுவி நெஞ்சோட-

கீத் தால் ஏனாஞ்செப்து, வலைப்பார்த்து, அதிலீரபாஞ்சியடியடென் னும் பொருடைய பொருளை, தூலக்கிளவைக்கு ம்படியான அதிகவீரத் தூய்தயவனே, நமது சேனக எதிகமாய் மதிக்குபேசுத்தினுதும் சக்தியான்தியன் சவுந்திரபாஞ்சியஞ்சிய இரண்டு சிங்கங்க விறக்கு போன்றதறும் கலக்கம் பெரிதாகி பென்னுடைய மனத்திலுள்ள தெளிவுகின்க வெம்பினதினுற் சொன்னதொல்லேயல்றி வேற்றிலைப் பணத்தாருக்கெல்லா மதிப்தியங்வனே, சொக்கேசர்பேரி லாக்ஷ்யாக நார் சொன்ன இராம்களா இரும்மனத்தி இரண்டாயிருக்கும் சஞ்சலங்களை கீதீ சீக்கிவிடு.

நூற்றும், நாலுவ்வீதுத் தரிந்துக் கெரியாமலுஞ் சொன்ன சொந்தகளைப் போரித்து மாண்யாக வன்றவள்ள வண்மனத்தில்லைக்காம விலாழித்துவிடு இன்றைபதினமே சேற்கெண்ணடையைப்பொரத்த கண்க ஈயுடையவளான மீனுட்சியம்மனுடைய பரசுத்திற் பொருங்கி யிருக்கும் சொக்காத ருடைய அருளான துண்ணிட முஸ்துத ஸ்ரீகிடம் ஆனங், உன்னுடைய செஞ்சக்குதுள்ளே சினைத்தவையெல்லாம் வெற்றியாகுப—என்று புபல வுபசாகைனசீய்து, இசழ்கள் விரிந்த தாம ரைமலர்பொன்ற தன்ரைக்களால் அழகான வாசனைபொருங்கிப் பங்கன, கந்த ரங்கத் தாமங்களிகளை பெடுத்தெடுத் தவறுடைய மார்பில் மூசிசு வெற்றிலை பாக்குப் பாளிதம், இவைங்கம், தக்கோலம் வசிவாசி, கிராம்பு, ஏலம், ஜாதிக்கா, ஜாபத்திரி, கற்பூரமுதலான தாம சூழமுட கொடுத்து, வாசங்கமமுட மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, பிச்சி குங்குமப்புமாலையு மெடுத்துத் தோளில்லிக்கு, வஸ்திரபூஷணபானு திச்சாஞ்சுக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்திச் சீக்கிரமபோய்ச் சந்தருக்களைப் பிடித்து வெட்டி ஜெயித்துக்கொண்டு ஜபபேரிலாககளோடு வாவென் ருத்திரவுகிகாடுத்தான்—கொடுத்துப் பின்னர்.

சிறுப் புராணத்தைப் பரிசோதித்துக்கிட்டதற்காகக் காயற்பட்டணம் செய்கப்புதலாகதிறு கயினர் லெப்பை ஆவிம்புலவரவர்கள் பாடிய (தெளிக்குமரபியற் செந்தமிழுப் பாடம் பலநோக்கி) என்னும் பாடலுக்கு நாம் பொருட்செய்திருக்கிற சரித்திரப்படிக்குத், தேவ லோகத் தரசானுகிய தேவேந்திரானைவென்றவனுள் விக்கிரப்பாண்டியன் ஆரிபப் பிராகாசம்போ விலவ்குஞ் தேவகஜிகானுன தன்மகன் இந்திர பாண்டியனை பழைமத்துக் கிருபையோடும் அவணைக் (காரணப்பெயரா

த விழ்ஞானின்வயிற்றிந்) சொப்பாகச் சால்லப்படும் மெந்தாமலை போன்ற தாது கைகளினுற் றழுவிக் டடி யளைக்கு ஆரிங்கனான் செப்து, வினா வலைப்பார்த்து மகனேங் இப்பூமியில் மிகுஷப்பட்டன மது படைகளி னணியிற் சேர்த்துக்கண்டுபோவென்றுமென்னுள் சொன்னவுடனே இந்திராபாண்டியன் தங்தகப்பனுள் விக்கிரமபாண் டியனின் பாததாமரையைப்போற்றிப் பகழ்த்து, அப்பாதக்கி விடத் திற்றனதுகீட்டமளிந்த சிரகைவைத்தச்சாந்டாங்கஞ் செய்தெழுங்கு நடக்கவெண்ணி முன்னங்காலைப் பேர்க்குமாகில்லவுடக்குத்தி சபிலிருக்குக் கயிலையங் கிரிபென்னு மக்கானது குடுக்கெட்டன ரகைவை மும்படிக்குள் ஆராபாத்தோடும், மதாஷலத்தை மழைபோற் சொரியும் நின்ட துதிக்கையையுடைய யாலையினதுகழுத்திலேறி விழ்ஞா வுபோலே பிரகாசக் கதிரிட் டிறைக்க ஆருந்தான் இருந்தபின்னர்.

இளம்பிறைகையையுங், “கங்கையையு மளிச்சிருந்துகுஞ் சடாமகுடத்தையுடைய சிவனருள் செங்கோலிடத்தில் முறையாக வீற்றிருக்கப் பெற்றுப் பதித்திருக்கு முழுமணியொளி கதிரிட்டிலங்கும் சிங்காசனத்து விருங்கு அரசாட்சிசெய்யும் இராஜஞானாகிரமபாண்டியனின் பாததாமரையிற் பணிச் செழுந்தருளியாகிஸ் சிக்கேறுபோன்ற பலத்தையுடைய அதிவீர பாண்டியனும், முததினை குறைப் படங்க மத யானையின்பேரி வேறினுன்—அப்போது, குதிரைப் பதாதிகங் ஆலட்சங்குழப், பலபல இரத்தின மளிகளமுத்தி பொளிவு பிரகாசிப் பதாய் அகண்டு விரிந்திருந்துக் தேர்கள் யானைகள் மிகவுள்ளுமுச், தங்கத் தகடமுத்திய பல்லக்குக் கூட்டங்கள் கணக்கி லடங்காதவைகள் கொருங்க, வாசனைபொருக்கிய தும்பைப்படு மாலைக் னணிக்குத்துந்த இன வரசங்களேயைக்கள் குழ—மிகுஞ்ச திறமையைச் செலுத்தும் ஜெய வீரபாண்டியனும் சன்னடைகளி லெதிரிகளைவெட்டிய கஸ்ரபடிந்திருக்கும் வேலாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு பொன்னில் இரத்தினமணிக் ளமுத்திச் செய்யப்பட டிருக்கு மழுசியதேரின்பேரி வேறியிருந்தத ணை மிகுவிகையாக நடாத்த, வீர குரு மிகவாயுள்ள கவிகால பாண்டிய னும் சிறப்பான ஆறுலட்சங் குதிலாப்பதாதிகலருந்துமுச், சிங்காரித்திருக்கும் யணையின்பேரி வேறிக்கொண்டுபோக.

ஏதிர்மாய்க் கிர்த்தியை வளர்க்கின்ற பராக்கீம் பாண்டியதும் பள்ளுக் கடங்காத கோழத்தோடும் இரத்தினமணிகள் பதித்தொளி

ருக் பல்லக்கிண்பேரி வேறிக் காண்டு போகச், சந்தனமுதலிய வாச
கீப் பங்கங்கள் பூசி விம்மியும் கொண்டிருக்கும் புஜபல ராக்கிரய
சாவியாக கோப்பாண்டியதும் ஆகாயத்தை முட்டிக்கொண்டிருக்கு
முயர்ந்த தேவின்பேரிலேற யனை டாத்திக்கொண்டு படைகளின்
பக்கத்தில்வர, மேற்புடங்கு முடிக்கிருக்கும் வாடகத்திலையக் கையில்
விட, தீ வயர்வில்லாது படித்திருக்குங் காலாட்களான ஈத்தவிரீரின்
மலைகொப்பான திண்ணிய புடங்கள் பொலிக்கு குலுங்க—முரசமு
நிய வாத்தியகள் முழங்க, ஆதுகிண்ற சொம்பு குழல்களின் சப்த
முழங்க, சுத்தவிரீரகள்மலைக்கொப்பாகத் திண்ணமும்நிருக்குந்தங்களின்
ங் பலந்த தோட்களைத் தட்டிக்கொண்டு பேசுகிண்ற சப்தவாய்ஷம
முழங்க, வளம்புரிசு சங்குகள் முழங்க, சேளை சைனிபங்கள் மங்கல
வாக்கிய, தட்டெனமும்புகள், சப்தமுழங்க, ஆகிய, இவ்விதமுழங்க
கங்களெல்லாங்குக் கடவிலைது சப்தத்தை யடங்கசெய்து, ஆகா
சுத்தில் வகிக்குங் தேவர்களும் பயப்படும்படியாய்ச் சப்தங்க எதிரித்தன.

இதும், வெற்றிக் குடைகளோடு மற்ற விருதினங்கள் கொவு
மொரோ கட்டமாக நெருக்கிவரப், படைகளி னைடையினால் பூமியிலிருக்
க்கேழும்புந் துசியானது இடையின்ற ஆகாசத்திற்றுவிக் கண்
ாகிம கோட்டி விழிக்காத தேவர்களுங் கண்ணினமகளோக் கோட்டி
விழிக்க, வடகடலானது தன்னிலையைப்படு மெழுங்கு வருகிண்ற
தன்னமையைப்போற் சேளை சைனிபங்கள் நெருங்க, விக்கிரம பாண்
நியனின் முத்தமகளை இந்திரபாண்டியன் தானேறிவிருக்கும் யானை
யை சாத்தினுன்—வாக்ளை கமழுகின்ற அழுகை வெற்றிப்பூமாலை
யைத் தோளி வணிக்கிறுக்கும் இந்திர பாண்டியன் தனது தேவா
படாத்திக்கொண்டு பேப்கள் மொய்க்கிறுக்குஞ் கண்ணடக் களத்திற்
போய்த் தன்னருக்கல் ஒப்பற்ற எட்டுலட்சம் பதாதிகள் நெருங்கிசிற்
க்குசெய்து அப்பெரிய படையணியில் கின்றூங். அப்போது, சகல
படைகளுக்கு முதல் நலைவனை அதிவிரீ பாண்டியன் பத்துலட்சம்
படைகள் குமுசிஹத்திவிட்டுத் தான் முன்னணியில் கின்றூங், கின்று.

தன்படையும், இந்திர பாண்டியன் படையுமாகை இருபடையு
மத்திற் தெதிரே மீம்போது, ஆக்கை கிங்கேறுபோலே தங்கள்படை
உக.

யில் முன்வணிபரும் கிழ்சிர அப்பாசென்று தளக்குத்துறையை தாம்காமல்லோ? என்ற அழகான முகத்தைப் பார்த்து, அதில்ராண்டியன் சொல்லுகிறாருன், ஏப், படைத்தகில்லை நியோர் நாயிகைப் பொழுதிற்குள்ளே மாய்ந்துபேரவாப், அப்படிக் கேளுங்குமினை விணில் மாயக்கொடுக்கிறும், அப்படிக் கிள்ளாமல் இப்போதே கீழ்த்தகளத்கைவிட்டு நின்கி போடிப்போனுமான் லுபிரிஷூப்பாடுமென்று— இவ்விதஞ்சிரான்ன அதிலீர பாண்டியனப்பார்த்து, அப்பாசவர்கள் ஏப், தலைவனே யுனக்குத்தான் காலங் குறுகிக் கொண்டது, அஃதை வெளில், எப்போது முடிவில்லாத வொப்பற்ற ஆண்டவதுகையை அருளினுலே யின்தச் சண்டைக் களத்திலே யுள்ளை நான்கொல்லுவேன், அப்படியிருக்க நியேன் விறுபேசுகிறுமென்று சொன்னார், சாது கேட்டு, அதிலீர பாண்டியன், அப்பாசவர்களைப் பார்த்து, ஆ ஆங்கு விலே விஜயன்யேபென்று இழிவாகக் கொல்லி உகைத்தான், அப்போ துடனே அவரும், இவனு மெதிர்த்தார்கள், எதர்த்துறிஞ்.

அதிலீர பாண்டியன் மகா கோபதீரத்தோடும் விளைக் கையிலே உடித்து நாணைப்பூட்டி யதனிடத்தில்லைகளைத் தொடுத்து மேகம் பெய்யுங் காலமழைபோற் காகாவென்று பாயவிட்டான், கிட்டதும்பு களையெல்லாம் அப்பாசென்றுந் தளக்காக்கர் தமதுநையி இருக்கும் பாருள்ள வாயினுலே தடுத்துக்கொண்டவைப்போர்த்து, ஏப், தலைவனே, யுனக்குள்ள திறமையும், என்னென்றுசிறுள்ள வீரபாக்கிஷமும் மிடோ பாரௌன்றுசொல்லித் தம தடவி வணிக்கிறுக்க இருப்புச் சொல்வக் களைக்கொடுத்ததனைச் சுழட்டி யவன்பேரி எடுத்தார்; அப்படி யையவன் தடுக்கக் கூடாமையா யடிப்பட்டுக்கொண்டான்— இவ்விதம், இருப்புச்சீரா அடிப்பட்டதினால் அதிலீரபாண்டியன் மனம் புழுங்கிக் கொமோன கோபக்கொண்டு மிகுசுறசுறுப்பரய்ச் சண்டைசெப்தான் அப்போது, அப்பாசென்றுந் தலைவரு மிவன்செய்யுஞ்சண்டைகளுக்கு கெல்லா மிகைந்தபடி யராமல் நின்று சண்டைசெப்தகூ, இவ்வித மிவர்க விருவரு மிகுதமாகச் சண்டைசெப்துகொண்டு நிற்கும்போது முகியித்தினைஞ்சும் பையவரையுடைய தலைவர் தாமிறி பிருக்குங் தே சிக் குதிரையை மகாவினரவாக நாராத்திக்கொண்டுபோஸ் இந்த பூயி யில் மிகுந்த பலத்தையுடைய களிகால பரண்டியீருடு மெதிர்த்து வெவ்விதான் பிலத்த சண்டைசெய்தார்.

இன்னும், மேலாள கீர்த்தி பொருந்திய வைத்துவுல் ஆபிந்திவன் அம் பெயருடைய தளபதியானவர் தாமேறியிருக்கு மனவேகமுள்ள குதிரையைப் படையி னணியிறுக்குமுன்பாகப் போகவிடுக, கோபக்கு டுகிகளித்தக குசாண்டிய னேமே உயுத்தஞ் செப்தார், அதனேடு, சத்தாருக்களை யென்றைக்கும் நாசஞ்சிசய வேண்டுமென்ப தாகிய இறுமைப்பு கீங்காத மனத்தையுடைய சம்சித்தியென்னும் பெயருள் என்றைபதியானவர் கூரிய வாள், வேல், அம்புகளோடுது சௌறு மிகுந்த பல்தையுடைய பராக்கிரம் பாண்டியமேனும் வெவ்விதான் சன்னடசெய்தார்—அதனேடும், மலைபிடிக்களுக் கிராஜனுகியும், பத்னிக் கூட்டத்தார்கள் தலைவருகிய முள்ள இயையானென்னும் பேருடைய தளபதி மிகுந்த கோபத்தோடு கோப்பாண்டியனை யெதிர்ச்சது உயுத்தஞ் செப்தார், இவ்விதமாக இரண்டு படைஞர்களும், சொல்லுதலுக்காகவீ அம்புகளினுலும், உயாந்த வாட்களினுலும், வேல் என்று இருமைபுத் தடிகளினுலும், இவைகளன்றி யின்னுமள்ள ஆயுதங்களை வெவ்வெவைகளோ அவைகளினுலும் பிரிபாமல் நின்று சன்னடசெப்தார்கள்.

ஆனால் சன்னடயிற் பொருந்திய இருவகைப் படையிலோன்றுக் கொன்று இனோக்காக வண்ணமாய் மகா கோபத்தோடும்நின்றுசன்னடசெய்தார்கள், அச்சன்னடயில் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாள்வீரர்கள் ஆயுப், இவைகளி வனேக மறபட்டுச்சேதமாய்கிரத்தமாழுபெழுங் கோடியும் அங்கு மிக்குமுள்ள படைஞர்களுகிறது கோடாம்த் தடி மொய்த்துகளின்று உயுத்தஞ்செய்தார்கள். இவ்விதம், கடுமையான உயுத்தஞ் செய்யும்போது விக்கிரம பாண்டியனின் படைவிரர்கள் மிகுதியாகவந்து ஆர்ப்பரிப்போடு மேலுமேலு மட்டுத்தேரிச் சன்னடயை நெருங்கின்றன. அப்போது, மன்மதனுக்கொப்பாகிய அதிவீரபாண்டியனு மனவுக்கமதிகிரித்தோங்கிப் படைகளோ கூட வையின்று வெட்டுவதுந்தவர், இந்திர பாண்டியனு மம்புகளை வைத்து சொரில்லபோற் சொரிந்தான்—இவ்விதங், கொல்லும் நென்கொம்புகளைப்படின்ற துங்கங்கையையுடைய யானையைதாத்திக்கொண்டவும் வொப்பற்ற தலைவருனு இந்திர பாண்டியனும், அதீவீரபாண்டியனும் சப்தித்துகளின் ரதிக்கும்போது, சத்தாருக்களுடைய முன்னரியும், பின்னாலியும் மொன்றுக்கூடி யடிப்பதற்கு பெருப்ப

மாகிப தீடேர்களின் ஓங்கிலை முன்னணி யடர்க்கு முன்வேறுமல் விடாமுழுங்கொண் டிருங்குந் தளர்ச்சி யடைந்தார்கள்.

அப்போது, இருள்மிகுந்த செஞ்சையுடைய வன்காரிகள் மேற் கொண்டு கூகமிஞ்சினார்கள், அதனைக் கூத்துக்கூக்கொலை வெட்டின்தி வைர் களி துடற்கொழுப்புச் சிக்கலாடிக்கொண் டிருங்கு மழுகிய வேலாடு மூளை மூசிலிமான கந்த வீரர்கள் மிகவு மனக்கலக்கங்கொண்டு சத்துக்கு படையனியில் நெருங்கியும், நெருங்காமலும் இரத்தப்பிரவாக மிகுந்திருக்குஞ் சண்டைக்களத்தில்தின்றுஞ் சிலர் புறங்காட்டிக் கொண்டு போகத்துணிந்தார்கள்—அப்போது, அப்பாசென்றுந் தளபதியானவர், நம்மைகுதிர்த்த காபிரின்கள்படையின் முன்னணியில் பிழ்ற யானிப்படைத் தலைவனுள் அதிலீபாண்டியமேனுடைய மெதிர்த்து வஹத்துக் காரமான உயுக்தஞ் செய்தார், செய்யச்சே, முன்னார்த்து டைக்களாகில் முதலூகாட்டிப் பின்னிடைந்து பெருமை நூற் முகி விழ்சனிய ஸ்ரீராமசு சம்சித்தினென்றுந் தளகர்த்தர்கண்டு ஆ ஆ, இஃப் இதன்ன கொடுமை கொடுமையென்று மனமழுங்கு மகா விதவாக வந்தார், வந்து.

முன்னர் வன்குபிரம்படைஞா சிறுங்க யடர்க்கதுகண்டு மனமலைந்து முதலூகாட்டிப் பின்னிடைந் தகல்கின்ற தினைவர்க்கீரத்தாம மைலர்போற் செய்க்கிருக்குஞ் தங்கள் கைகைபாட்டிக் காட்டிப்பயப் படா தீர்க் களென் ஏதுவாக்கிப்பாஞ்சாலவு மங்கை சிற் பின்ற படைஞ்சோடு கூட்டிக் கொண்டுவந்து எதிர்த்த படைத் தலைவரை யெங்கேயென்று நதிலீர பாண்டிய னிற்கு மிடக்கிற்கென் றவு னைக் கண்டு நீதானு வென்று சொல்லிக்கொண் டவனிட்டின் கெருந விவந்தார்.

அப்போது, சண்டைக்கள மேங்கும் பரவி சிறைந்த ஆறுவாட்சம் பேர்களான பெரிய கேளைகளனியங்களை கெருங்கித்து மரவுரெலைத் த காலக்கண்டு, முன்று மத்தையும், தேமற்பட்டங்க முகங்கடிய முடையப் பானையின்பேரி விருக்கின்றவனுள் பெருமைகுந்த அதிலீபாண்டியன், சம்சித்தினென்றுந் தளகர்த்தர் சொன்ன சொற் கவீக்கேட்டு, அஸரினது முதலாலில் கெருங்கி, ஏப்புகுற்றமற்ற னன் னை நீட்டுத்து கூண்டுமென்ன சொல்லென்று கேட்டான், அதற்குச், கம்சித்தினென்பவர் நூங்க அதிலீர பாஷ்டியனிப்பாத்து, உண்ணேறி

சண்டைசெப்ப வுன்னைத் தேடினதேயன்றி வைசில்லையென்ற சொன்னார். அப்போது, அவன் சம்சித்தினென்ட ஈரப்பார்க்கு அப்படியே யுள்ளமைய்போ ஸென்னேஞ்சு சண்டைசெய்யென்றுசொன்னான், அது கேட்டுக், சம்சித்தி னென்பவர் பாதைரு மாகமற இல்லாத தமது தண்டாயுதத்தை யோங்கி யவன்பேரில்லித்தார், அவ்வடியை யவன் தடுத்துக்கொண்டு தண்கைபி விருக்குமோர், தண்டாயுதத்தை போங்கி சம்சித்தினென்பவர் மாண்மடையத்தக்கதாப் பூக்குவைத் தவர் பேரி எடித்தான், அடித்த தண்டாயுதம் ஈசலிறகு காற்றிற் பறப்பது போற் றுண்டுதண்டாய்ப், பெரடிப் பொடியாய்ப் பறக்கும் படியாய்க் கட்டில்லிடுத் தடுத்துக்கொண்டுத் தமது சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக் கார்வென்று கழுட்டி யவன்பேரில் விட்டார்.

விட்ட, சக்கராயுதத்தை யவன் தட்டிக் கடுக்குத் துளாக்கிவிட்டு மீதுவரவாக்க கைவிடு மாயுகமாகிய வேலையெடுத்து இலக்குப் பார்த்து சம்சித்தி னென்பவர் பேரில் விட்டான், விட்டவேலை, இவர்களுளில் மிகவும் வெவ்வித தாகி யம்பையேற்றிக் குறிப்பாகச் சுத்தி இரண்டு தண்டாக அறுத்துவிட்டு மிகு விரவாக நெருங்கிப்போ கையில் அதிவீரபாண்டியன் இதோ கையிற் கூரிய வரளாயுத மிகுக் கிறது பாரோன்றுசொல்லி—கவுங் கொரோமாகக் குரலிட்டு மேகத் தைப்பேற் குழுற் வரளாயுதத்தை யோங்கி, சம்சித்தினென்னுங் தளபதியேற்றியிருக்குங் திவ்விபமான கதிகளையுடைய குசிரையான து பூமியில்லேரில்லித் தெட்டினான், வெட்டிப் பிழ்னர், அப்பாசென்று முறங்கைத் தளபதியும், அவருடைய சேனைசைனியங்களு முறிந்து பின்னிடைந் தோடும்படி தகர்த்துக் கொல்வாரிட்டிறுக்கி பேக்கித்திருக்கும் வீரமுரசங் கணக்கைவன முழங்க விரவாக நெருங்கியடித்தான்—அடித்தபோது பெரிப் குரலிட்டுக் கர்ச்சிக்கு முழங்குகின்ற வேங்கைப் புலிக்கொப்பாகிட்டுமக்குத் தென்பவர் தமதுமுகிய கையீலிருக்குங் கூரிய வரளைக்கொண்டு, அதிவீரபாண்டிய னேறியிருக்கும் பானை பொன்றிராக்டாகும்படி யிருதுண்டாக வெட்டிவிட்ட வலைச் சுட்டு கிறகின்ற சேனைவீரர்கள் நெளியும்படியாய்துகோரகோரமான தண்டைசெப்பதார்.

இவ்விதம், அதிவீர பாண்டியனின் வாகனமாகிய யர்களையும், சம்சீத்தி னென்னுங் தளபதியுடைய வாகனமாகியகுதிரையும் வெட்டுண்டுமங்கினுல், அவ்விருவரும் கால்கைடையாக வெதிர்த்து வரளாயுதம்

வேலாயுதம், தண்டாயுதமுதலிய பலபல ஆயுதங்கள் கொண் டோப் பில்லாத சண்டைசெய்தான், செய்யும்போ தொருவர்க் கொருவர் தளர்வின்றிக் கீர்த்தியுண்டாகும் படிமான பெரிய சண்டைசெய்தார்கள்—ஆனால், அதிவீரபாண்டியன் தானெப்போதுஞ் சவாரிசெய்யும் பிரமாண்டமான யானையை பிழுந்த வியாகூலம் பெரிதாயிருந்துமதினை வெளிதேற்றிவிடாமலும், கொண்டமுயற்சி குன்றுமறும் நின்று சண்டைசெய்யும்போது, சம்சித்தினென்றுஞ் தளபதியானவர் தமது வில் வினிட்டத்தி லோய்வில்லாது மாட்டிழாட்டிக் கரகரவென்று விடுகின்ற வெவ்விதான் அம்புகளானவைப்போல், அதிவீரபாண்டியனுடையகீரத்திற் பூரிக்கொண் டிருப்பது கழாக்காய்க் கொட்டபோலே தோற்றக், கழுகுப் பறவையைப்போற் சண்டை சுராத்தி வென் மிகவும்பர்த்தி யாக விண்றுன்.

இவ்விதமுன் முடலைப்பந்து மயங்கி நிற்கின்ற குநிப்பைச் சம்சிக்கின்றேன் என்னுஞ் தயாரித்து தலைவர் தமது சரீர முழுகமயும்ரகசியிலிருக்கும் பெரியபேடேகந்திற் குன்னடங்கப் புவியைப்போலொடுக்கி யொழித்துக் கொண்டு கீர்த்திப் பிரபல்யம் பிரகாசித்திலெங்குஞ் தமதுகையிலிருக்கு மகாகர்ஷமைப்பாருங்கிய வாளாயுதம் கொண் டவனை வெட்டினால், அந்த வெட்டினால், மகாபௌரி வீறுப்பாகக் கொட்டப்பந்து நின்ற அவ் வதிவீர பாண்டியனுடைய தலை பிரண்டு துண்டாய்திப் பூரியில், விழுஞ்சு இரத்தம் பிற்ட்டோட்டற்று—இவ்விதம், சத்துக்கள் படைசூருக்கு முதற்றலைவனுண் அதிவீரபாண்டியனுடையதலை வெட்டுன்று கீழேவிழுஞ்சிடக் கண்ட, அங்குள்ளயாவு மதியை நினை தோடும், சேனைபோர்கள் தத்தம் நிலைகுறைந்து, கடலானதுடையது பள்ளத்தாக்கு லோவெதுபோல் விரைவாக வோடினார்கள், அப்படிபோடுபவர்களி வனேகம் பெயர்களைச் சம்சித்தினென்றும் சுத்தவீரியர் முன்சென்று மறிக்கு கீட்டிட்டுத் திட்டமிருந்து விளைவிக் குவியும்படியாகக் கொண்றார்.

ஆனால், முதகுகாட்டிச் சண்டைக் கெதிராமலோடிய சத்துரவான படைக் களெல்லாம்போய், வையிராக்கியத்தையே தனக் காதாரமாகக் கொண்டு வையிற்பிடித்த வேலாயுதக்கை மறக்காதிருக்கும் ஜெயகுருபாண்டிய ஸிடத்தில் அதிவீரபாண்டியன் படைக்களின்தில் வெட்டுன்று செமறுக் கிறக்கானென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு

டனேயவன் பறந்துபோய்வரும் பறவையைப்பொலுள்ள தனதுகுதிரையிற் சவாராகி அதைமிகுதுரிதமாக நடைந்துக்கொண்டிருப்பதிலீரா ஸ்டிய விரிருந்துகிடக்கும் படைக்களத்தில் வந்தான்—வந்துபார்த்துக் கீழே தலையறிந்து கிடக்கின்ற அதிலீராண்டியனைக் கண்டு திகிற கொண்டு மிகுந்த வியாகூலத்தோடு மலைனைத் தூக்கிபெடுத்துச் சந்தன மரங்களடர்ந்து நிற்கின்ற மலைக் கொப்பான தோளையுடைய, ஆங்தச்செய்கு பாண்டியன் தனதுமார்போடுமெனைத்துக்குமுனிப் பாவிக்களுக்கெடுப்பு பின்னர், சந்திரப் பிரகாசமான விழிமணிமுதலியீடுகள் தினமணிகள் பதித்தொளிரும் நீந்தப்பல்லக் கிலேற்றிப் பணிவிடை காரர்களைப் பார்த்து இங்கீப் பல்லக்கை நீங்கள் மாகா சிக்கமாகத் தூக்கிக்கொண்டு விக்கிரம பாலை ஜுடைய வாப்பிரசாத குமாரதீரானு அரை இந்திர பாண்டிய விடைக்கைகொண்டுபோய்ச் சேருங்களென்று எல்லினான்.

சொல்லிப் பின்னர் வெற்றி பொருந்திய ஜிங்கதிகளையு மொன் ரெஞ்சுகளடந்து தன்னெஜுமானனுக்குக் காட்டும், அக்களி யேககு ஸ்ல் குதிரையின்பேரில் சவாராகி யத்தோ விக்கமாக நடாத்திக் கொண்டு சப்திக்கின்ற அலைகளையுடைய கடவினது, நீரையும், வற்றநித்குந் தகுதியையுடையு தீனை டெர்களின் சேளினைசனியங்களுக்குமுன் பாகவந்து இன்று, சத்துருக்கள பணியும் பொற்பாதகமங்களையுடைய அதிலீராண்டியனைக் கொன்றவன்யாவனைறு வட்டாயமுஹாக்கினி போற் கதகதப் பாகிய ஞோபங்கொண்டு கேட்டான்—கேட்ட தட்ச ணக், உயுக்தசிக்கேற்றிய சம்பிக்கீடு னென்னுங் தளபதியானவர், அங்குச்செய்குருபாண்டியனின்முன் கூல்வங்குதுமின்று அவனைப்பார்த்து, ஏய்தல்லவனை அந்த அதிலீரா பாண்டியனைச் சண்டையிற் கொன்றதுநான் தாவனைறு சொன்னார், பதுகேட்டுக் கொய்குருபாண்டியன் மனக்கொகித்து அகநட்டித்துவ, கூக்குத்துப், பல்லை நெறநெறத்துச் சம்பிக்கீடு னென் பவரைப்பார்த்து ஏப், வீரனே நீயுமுன்ஜுடைய இனத்தார்களுக் கொன்றுக்கூடி நன்றாக ஏன்னேஞ்சுமெதிர்த்துச் சண்டைசெய்ய வருங்களென்று சொன்னான்.

இவ்விதம் கொண்ட காபிரீங்க ளாண்டகையான அந்தச்ஜெயகுர பாண்டியன் அக்கினியைப்போலமுன்று, இடியிடத்தத்தபோலார்ப்ப ரித்துக் கையிலுள்ள பல ஆடுகங்களோடு வாளாயுதத்தை வீசிக்கொ

இடு நெருங்கி மிகவும் சீட்சிபொருங்கிய அம்பினங்கள், தண்டாயுதங்கள் வேலாயுதங்கள் முதலீய பலபல ஆயுதங்களையு மெடுத்தெடுத்து ஒன்றுக்குப்பின் என்றாக சம்சித்தினென்றுங் தளகர்த்தர்பேரிற்பிரபோகஞ் செய்தும் அவைகளி லொன்றேனுங் தண்ணெண்ணம்போலே சம்சித்தி என்பவர்பேரிற் பட்டிக் காபப்படுத்தாமையினாலேமிகவு மத்தையர்ந்து இனி பின்தத்தலைவனைக் குபாடஞ்செய்துகொல்லவேண் மூடுமென்றுமாத்தில் நினைத்தான்—நினைத்துடனேதன்படைகோர்களை வழைத் தவர்களைப் பார்த்து, வீரர்களே அந்தச் சம்சித்தினென்றுங் தலைவனை நாடுமெவ்விதமான சண்டைசெய்யினும்வெல்வதுஅரிதாயிருக்கும், ஆகலால், நான் என்மனத்தில் ஒலோக்னை செய்தவோர்குபாடச் சண்டை செய்யும்படி சொல்லுகிறேன் ஏதனைசீங்கள் யாவருங்கேட்டு அவ்விதன் செய்து முடிக்கவேண்டும் அந்தக்குபாடச்சண்டை செய்வ தெவஷிதமெனில், நீங்கள்யாவரு மொன்று கூடிச் சரிபாதியடிலிருந்து அருபாதி, அந்தத் தலைவனிற்கு மிடக்கிற்குப் பின்னாலுள்ள பள்ளத் தாக்கிறபோ பொளித்துப் பதிலிருக்கு கொள்ளுத்தார், மற்றது ரூபானியைச் கொண்டும் நான்போய் அங்கத் தலைவரை மெதிர்த்து சின்று வெவ்விதான் கோபதீரத்தோடு சண்டைசெய்து பின்னர் தோற்படைந்தவன்போலே சண்டைச்சான்த்தை விட்டும்விரவாகவுக்கண்ப் பார்த்துக்கொண்டு வருவேன்,

அதுகண்டவாய்வீர்தாற்றேடு கின்றுனை ரெண்ணி மிகு வீரத்தோடும் பின்னாலே துரத்திக்கொண்டு வருவான் வரக்கே நாலுங்களிடமாக வந்துகேர்ந்து, பின்னர், எல்லோரு மொன்றுக்கூடிச் சேர்ந்து, ஆயுதங்களோமெ் நெருங்கி வளைந்து அவ்வுடைய தலைப்பறுத்து வழியையுமுண்டு வெற்றிமாலைபை யணிக்கு ஜெயங்கொள்ளுவோ மென்று சொன்னை : அதுபோல்வும் பாளிகளான படைஞர்களுக்கு துணிக்காகள்—துணிக்கா முன்வா : தாங்கள் போசித்ததுபோற் படைப்பத் திரட்டி பிரண்டு பகுதியாக்கி யொரு படுத்தியோர்கள் பள்ளத் தாக்கிறபோ பொளித்துப் பதிலிருந்தார்கள் ; அதுகண்டு ஜெயகுரா பாண்டியன் மிகுந்த சக்தோழமாய் வெற்றிமாலையனித்து புஜபல பராக்கிம் சாவிகளான மற்றப்பாதிப்படைகளோ டாக், தான்தேரின் பேரி லேறிக்கொண்டுபோய், எப்போது சத்துருக்கள் வந்து பாதாமையிற் பணிக்கு புகழுக் தீவிராகிப் சம்சித்தி எண்ணுங் தளபதி யிட்டதில் நெருங்கி பவரைப்பார்த்து, சப்தலை

ஒன் இனிசானுளக் கிளைத்துப் பின்னிடமாட்டுடன் இதோ பாரென்
றுசொல்லி வில்லிஜிடத்தில் அம்பைபேற்றி யெய்தான்.

இவ்விதம் ஜெயகுரு பாண்டியன் தன்னு ஸென்ற சமர்த்தின்லா
ங் காட்டிமகாயுதத்தியோடும் எய்தபல ஆபுதங்களும் அம்பினங்களுந்து
பெக்கமாகவே திரும்புகின்றமையால் அவன்மிதுந்த வெப்புசார்க்கொ
ன்டேஞ்சித்துடித் துடலபர்ந்து மனமொடுங்கி இழைப்புண்டு அளவில்
யாக யோட்டம்பிடித்து ஒளித்துப் பதிவிலிருப்பவர்க் கிரித்தில் வந்தான்—அதுகண்டு, சமசித்தினெல்லாவர் மகாலீரத்தோடு மாக்கிரமுற்
றெழுங்து, ஜெயகுரபாண்டிய னாபோடும் சின்றெதிர்த்துச் சண்டை
செய்யாமற் ரேஞ்சுறேஞ்சுறேஞ், நவகிணப் பின்ரேஞ்டர்து தூத்திக்
கொண்டுபோய் நெருங்கியடர்ந்தறி, அங்கே யோளித்துப் பதிவிலிருப்பதை
பிரியபடைக்குர்களை யடுத்த ஜெயகுரு பாண்டியனைக்கண டவு
லேடுஞ் சண்டைசெய்ய ஆரம்பிக்கையில், ஒளித்துப் பதிவிலிருந்த
படைக்குர்களான பாதகர்கள், சமசித்தினென்னுந் தளபதியைக்கொல்ல
வைண்டு மென்னுங் துணிவு காத்தோடு மெழுங்கார்கள்.

எழுங்து, கூடிக் கோபதீங்குதோடும் வந்தார்கள், அவர்களோடு
ஜெயகுரு பாண்டியனுஞ்சேங்கு எல்லோர்களு மொன்றுக்கச் சமசித்திக்
னென்பவரை வளைங்கு, குந்தர், கவளம், வேஸ் இவைகளினுற் குற்றி
ஞுங்கள், அதனுற் சமசித்தினென்பவருடைப்பகுந்தசரிந்து சண்டைக்
வளத்தில், முதலு முடிவுமில்லாக டாக்டர் மற மபாக ஆலமீனைன்
அம் ஆண்டவ துடைய திருக்கலிமா வோதலோடு முயிரின்கிக் காறி
தானுந்—அப்போது, சகலவள்துவமும் படைத் திரட்சிக் திரணன்
கொடுத் தாட்கிசெய்யும் வள்ள காரணனுகிய அல்லாகுத் தழுவாயின்
ஏருட்பொருங்கிய அப்பாசென்னுந் தனபதியானவர் சண்டைக்களுத்
கிலின்று ஏக்குருக்களை ஹதங்கெய்யச்சே, முசிலிமான படைக்கு
இருங்குரிச்சென்று யானம் பேரிய கூட்டமிட்டுவருவதைக்கண்டு இங்
கேநடந்த கென்னபெள்ளது இந்ட்டதற்கு வீசானித் தழுகுபொருங்கிய
பூபல பராக்கிரம ச விபான சமசித்தி னென்பவர் ஷவரிதானுபென்று
உள்ளுங்கள், சொன்ன இச்சொல்லானது, அப்பாசென்றுங் தளப
தியினது செவியிம் புகுங்க மாத்திரமே யவருடைய மனது மிதியும்
வருக்கமுற் றயத்தியகி, மேலாம்பரமான வயர்த்தியுள்ள அல்லா
குக தழுவாயின் விதிமைநீத்துப் பின்னர் மனக்கெதிரிக் கு, சொல்

அம்பதியான பிளேரிலிந் சம்சித்தினென்றவர் மோட்சகதிப் பேறைப் பெற்றுக்கொண்டார், ஆனால், நிட்டிசிபான்யா இப்பூமியில் யாவரு மிறப் பதே சிசமென்றுகொல்லிச் சொல்லுகிறார்.

எத்தனைகால மிப்பூமியி விருந்தாலு முயிர்ப்பினங்க விறப்பது கடமையா யிருக்கும், என்றாலும், இறப்பதிலே யேன்றமட்டும் நற் சதிப் பேறுபெற் றிறப்பதுபோலே புகழுள்ள பலன் யாதொன்று மில்லியன் அ. இவ்விதம், அப்பரசென்னுங் தளபதியானவர் சொன்னதுகேட்டுப் பஸ்டார்கள் யாவருமானத்திலுற்ற விவராகுலம் நீங்கித் தெளிவுகொண்டார்கள். அப்போதமலு சண்டைக் களத்தில் நின்ற முகியித்தினென்னுங் தளபதியானவர், தவ்விப் பாயுகின்ற வெவ்விதான் தமதுகுதிரையை வாயுவேக மனவேகமாய் நடாத்தி வாள்ளிக் கொண்டுபோய் வெப்பமான கூர்ப்பையுள்ள அம்பினங்களை வெறியெத்து விக்கிரம பாண்டியனின் இனத்தார்களுடைய விசெபுண்டு நான்குபக்கமுங் குதிரையைச் சலாவுவிட்டு ஒடியோடித் திரிந்து நார் வேட்டை யாடுவதினுற் சத்துருக்கள் யெட்டுண்டு பலபேர்கள் சிருக்கள், காங்களிமுந்தார்கள். இன்னும், பலபேர்கள் எதிர்த்துகின் றதித்தும், முகியித்தினென்பவர் விழுவிறைன்று விடுகின்ற அம்புகளின் பாச்சற்கு முன் கைசெலுக்க முடியாமல் முறிஸ் தேடிப்போய்ப் பிணக் குவியற்குள்ளே வெட்டுக்கொள்ள. ஓன்னும் பலபேர்கள் சண்டை செய்வதை விட்டுவிட்டு ஆயுதங்களை பெற்றுபோட்டு ஒடிப்போனார்கள், இவ்விதம், காபிர்படைஞார்கள் பலவாறு காலாகோல மாண்பத, வில்லித்தையில் வல்லவியான ஜெயகூர பாண்டிய னறிந்து, முகியித்தினென்னுங் தளபதியின் முன்னாலே மகா கோபதீரத்தோடும் எதிர்ந்துவார்தாள்.

இவ்விதம், ஜெயகூர பாண்டியன் நானேறியிருக்குஞ் தேரோடு மிகுவிளாவாக எதிர்ந்துவாங்து வெவ்விதான் அம்புகளை வில்லிலேற்றி பொடுத்துவாகக் கையெராமல் விட்டான், விட்ட அம்புகளின் கணக்கொண் றிரண்டல்ல, நான்றாக அற்றிற் கதிகமே, அனவகளை யெல்லாம் சுவிகிப்போகும்பதியாய், முகியித்தினென்னுங் தளபதியானவர் வில்லிலேற்றி, விண்ணதூலகும், மன்றுவுகுஞ் தட்டுக்கெட்டுத் தடிமாறி யதிருப்பதியாய் மேறுமேலு மடர்க்கேற்றனா—இவ்விதம், ஜெயகூரபாண்டியனுட், முகியித்தினென்னுங் தளக்கருமாகாதிறமை

இரண்டாம்போர்புரி சருக்கம்.   களகு

யோடு சுற்சுறுப்பாக அம்களாற், சக்கரங்களால், வேல்களாற், றண் டங்களாற் றகுதியாக எவாகனும் சபாசென்று மெச்சக் கொள்ளும் படியாக வெப்பமான சண்டைசெய்தார்கள். அப்போது, வளியதீவை மான கொடுமைகளைச் செய்கின்ற அந்தச் செயகூரபாண்டியன் தன் பேரில் வந்துபாய்கின்ற அட்புகளையும், மற்ற ஆயரங்களையும் மிகுந்த வுபரய தந்திரத்தோடும் விலக்கிவிட்டுப் பெரிதான் கோபங்கொள்ள டான், கொண்டு.

கொல்ல ருலையில்லைத்துக் கூர்ச்சி வடித்துப் பதக்கொடுத்திருக் குகின்ற வேலாயுதக்ஞதைக் கையில்லைத்து, முகபித்திலென்றுந் தள கார்த்த வேறுபிருக்கும் அழகிய பஞ்சகல்பாணிக்குதிரை பூமியில்லிழும் படியாய்ச் சூற்றினுண். அப்போதவர், மகாவிஷோவாக வேலேரூர் திறத் தாகுதிகாமேற் சலாகி இடியிடப்பதுபோற் கெர்ச்சித்து முழக்கிக் கொண்டுவந்த தசதுகையிற் பிடிக்கிறுக்குங் தண்டாயுதங்களைச் சமூட்டியோங்கி வோர்டியாத்தார், அவ்வடியானதுபட்டுச் செயகூர பாண்டியபுறபை சிரக தண்டுதுண்டாய்த் தகர்ந்து மூளை சிதறண்டுக்கு போயிற்று—அதனுவண் மயங்கிப் பூமியில்லிழுந்து ராகவாதி யாமினன், அப்போ தவணைச் சூழ்ந்து சின்ற காலாட் படையீர்களையும் பலத்த குதிரைக்கட்டங்களையும், மற்றவாகனமுகவிய யாலையும் வெட்டிவெட்டித் தோள்கள், கால்கள், கைகள், தலைகள்முதலான அவயவாகிலைவல்வேறுகத் துண்டிட்டுச் சொட்டுக்கொடுத்துகிறையைச் சலாவிட்டுத் தாகுமிர், தகுலீல் சொல்லிக்கொண்டு திரிக்கார், அது கண்டு காபிரீங்கள்சேனை முறிந்து தட்டுக்கெட்டுத்துமாறிச் சிதறண்டார்கள்.

இவ்விதஞ், சிதறண்ட காமிர்ப்படைஞ்சுக் களாருவர்க் கொருவர் பேசிக்கொண்ட தெண்ணெனில், ஒப்பற்ற மேலாம்பாக்கதையுடைய அதிலீர பாண்டியனு மிறந்தான், அகனேடு, தகுதியாகிய ஜெகூர் பாண்டியனுங் தலையறுந்தான், இவ்வித மொப்பற்ற மகாவிர சூர்க்களான இவர்க் கிரண்டுபேர்களு மிறந்ததற்குப்பின், இங்கே பக்கங்களிற் சூழ்ந்து கிர்கின்ற சூர்களில் மாவ ரங்கத் தலுக்க விரானேடு மெதிர்த்துச் சுண்டைசெய்யும்படியான திறமை யுன்னவ ரிநுக்கிரூர்கள், அப்படியல்லவன் நெதிர்த்தநின்று சுண்டைசெய்தாலும்விலிலே யுபிரிமுப்பதல்லாமல் அடர்ந்து மேலிட்டு வெற்றிகொள்வது அரிதாயிருக்குமென்று மனத்துண்ணே மிகுந்த கலங்கமுற்ற மதிமதிக்கு

யோசித்தும் புத்திக் கொண்டு மஹாவாஸமயால் அபர்ச்சிகொண்டு தங்களுடைய உபயீப் படையணியிற்குப் பேர்ய்ச் சேரலாமென்றெண்ணி முதுகுகாட்டி மகாவிசைவாக வோடினார்டன், ஆங்மபோது.

வாசனைகமழுத் புப்பமாலையணிந்து பிரகாசிக்கும் புஜபல பராக் கிரமத்தையுடைய முகியித்தினென்னுஞ் தளகர்த்துக்கானவர், ஓடிப்போ கின்ற சத்துருக்களுக்குப் பின்னேட்டந்து விரைவாகக் குதிரையை நடாத்திக் கொண்டு நெருங்கி யவர்க் களாருவாலிட் டொரூவர்பிரிட் து போகாமற் புவியானது மாண்ஸ்டட்டத்தை வளைந்ததுபோல் வளைத் து இரண்டாயிரம் பேர்களைக் கைப்பிடியாகச் சிறைபிடிச்சுது முறைக்கிய பிரிக் கயிற்றினுற் பின்கட்டாகக் கட்டிக்கொண்டு ஜயத்தோடும் வருகின்ற வழியிலே—தின்னணிய புஜபல தீர தீவல்யனுண கோப்பாண்டியனின் படையிலுள்ள சில சுத்தவீரியர்களைக்கண்டு, அவர்களையும் வளைந்து கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கட்டிக் கைத்திசெய்து, முன்னர் கட்டிச் சிறையாக்கிக் கொண்டுவருபவர்களோடு சேர்த்து எல்லோர் களையும் மொன்றுகத்திரட்டிக் கூட்டிக்கொண்டு, மல்யுக்கத்தற் மேர்ந் து பொன் மலைபோற் றின்னைமுற் றிருக்குங் தோளையுடைய அப்பா சென்னு முதற் றளபதி பிடத்திற் பிசன்று, அவருக்கு மிகுந்த அச்சு மரியாதைபோடும், வண்டினங்கள் சப்திக்குத் தேனருந்தும் புப்பமாலை மலைநிதிலங்குங் தோளையுடைய முகியித்தினென்னுஞ் தளகர்த்து அல்லாருக் கத்துவுடைய சலாம்சொன்னார்.

அந்தச் சலாத்திந் கப்பாசென்னு முதற்சேனுதிபதியரனவர் பிரத்திகொல்லி, முகியித்தினென்பவரை மிதங்க பிறியமாக வாருமென் றமைத்து அவரைப்பார்த்து நீர் பெரும்படையணியில் சிற்கும் வீரருடைய சிறப்பான இடத்திற்போ யிருமென்றுசொன்னார், அதபோல்வர்போ யிருந்தார். இருந்து, தாம்செய்த சண்டையில் மிகுந்த திறத்தைக் கொண்டிருந்த ஜெயகுரு பாண்டி ஜூதைய கிரீடமணிந்த தலையானது துண்டந் துண்டமாகத்தெரிக்கத் தண்டாயுதத்தாலிடத்ததும், அதுகண்டவன் படைஞர்கள் முறிக்கோடுதியவரலாறும்—அப்படி, முறிக்கோடுப் படைஞர்களைத் தொடர்ந்துபோய்ச் சிலபேர்களைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்துக் கிறையாக்கிக் கட்டிக்கொண்டு அங்கேபோனது முதல் யாவையும் விரமாகச் சொன்னார், இச்சொற்களை யெல்லாம், உயர்த்தியில் வூர்த்தியாக்கப் பொப்பற்ற மேலாம்பானன அல்லாருக் கத்துவாயின் கிருபமிகுந்த அப்பாசென்னுஞ் தளபதியானவர் கேட்டு

பிதுந்த மனமகிழ்ச்சி சொன்டார், அப்போதேங்குள்ள முசிலிமான யாவரும், மறுந்தபா மறுந்தபா வென்று சுந்தோஷ காக்கிய முழுக்கிக்கொண்டு பெரிய படையோ நித்தபோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

ஆனால், சண்டைக்களத்தில் முகியித்தினென்று தளகர்த்தஞ்சையை விசாலமான வில்லிலேற் றிவிட்ட அப்பினர்களாலும், பெரிய தண்டத்தினாலும், வேலினாலும், மற்ற ஆயுதங்களினாலும் பட்டிறந்த காரியவங்கில் வீரர்கள் குதிரைகள், யானைகள், இலைநூதில் சின்று முள்ள இப்புத்தமானது கடற்பெருக்காகப் பாந்தோடிற்று. இன்னும், அப்படைக்களத்தில் அழகிய பறவைக்குலங்கள் பின்தின்னவாக்கு மொய்த்தளை, பலபஜ பேய்க் குலங்களும்வாக்கு சிறைக்கன, இக் கூட டங்களின்ஸ்லாங் கூடி. யோன்றுகின்கானாலும் பயப்படு முறைகளையில்லாமல் கவன்துநின்று சப்தத்தை முழுக்கினதுகள்—ஆனாலும் வகே, முன் வர் சண்டையேயும்போது சுத்தவீரர்கள் என்றாலும்வருக்க கொருவர்இகியுங்களோன்று விடுவேலேனு வென்றுசொல்லி வண்டுறைக்கிக் கண்களைத் திறுதிரைன்று விழித்து நின்று செப்தசண்டையை வருத்தங்கள்போய்ப்பாய்ந்து விழித்தகண்டை விழித்தாப்போ விறந்திருக்க, இன்னுஞ்சில் குடலீற் பொருந்திய ஏயிர்போய் மனதிக்காற் போட்டாப்போ விறங்கிருக்கக், காக்கைகள் இவர்கள் ஒருமிழோ ஒருக்குகின்றார்களோன்று, சுவர்களின் கிட்டத்துடைய பயக்கு வெருங்கி நிற்குங்கள், அதுக்கூட, காரிக்குலங்கள் இவனிறந்தவன் ரூபெண்ண்று, காக்கைகளின் பாந் தெளிவு வெளியாக்கி விடுங்கள்.

இன்று மந்தர் சண்டைக்களத்தில் லோடுகின்ற இரத்தாற்றங்களையில் பேட்டுண்டு சென்றுக்கிடக்கின்ற பினங்களின் குடலைக் கழுத்துக்கள் வர்த்து கொத்து மிழுத்துக்கொண்டு போன்கயிலக்குடல்கள், பினங்களின்றுக்கொண்டு கழுத்தினிடையில் மாட்டிச் சுருக்குக் கண்ணிடோல் விழுத்துக்கிடக்க, இரத்தாற் மகவும்பெருகி வெவ்விதான பினங்களோடு மிழுத்துக்கொண்டு போவதினால், அந்த நரிதள் பயக்கு கெடிகள்கிய யல்லுகின்றசுப்தம் கடனினது சப்தத்தை பவிக்கும்—இன்று மந்தர் சண்டைக்களத்திற் பேய்கள், பூதங்கள் பினங்களின் கொழுக்கு சுதாக்களைப் பிப்துதுப்பிப்துதுக் கின்று வயிறு சிறைந்ததோ, நிறையவில்லையோவென்று மனமகிழ்ச்சியாய் அவ்வயிறுகளைக் கொட்டிக்கொட்டிப் பார்க்கின்ற சப்தமானது ஆகாயத்திற் ரூவுவதினால் மேகங்களானவை யதிர்க் கலந்திப் பயம்பெரிதாகிச்

சொல்லுகின்ற நீட்சியினா பலையினங்கள் தோறும்பேர் யோன்றதுக் கொள்ளுகின்றன.

இன்னும் படைக்களத்திற் ட்ராங்கல்ரூஸ்டப் கெற்றிச்சுதை வைத்தின்ற தலைமுனையை யுறுஞ்சும்பேய்கள் தரகத்தினை ஈக்கேபோ மேல் இரத்தத்தைக் குடிக்கு மதாமஸ்துக்கொண்டு, பிரகாசக் கதிரிட டெநிக்கு மிரத்தினம் பதித்த கட்டக மனிக்கு வாட்பிடித்துக்கொண்டு குட்கும் இனங்களின் ஒக்களைப்பட்டிற் பெடுத்துக்கொண்டு இப்போதென்னிடு மெதிர்க்கிரைதற்குப் பூதப்பிசுக்களுக்கு முடியாதென்று, புதிதாய்ப் பொருளுண்டாகிய அற்பர்கள்போ விருமாப்புற்றுத் திரி யுக்கள் இவ்விதமான பேய்க் கூட்டங்களைது, காளியுள் கூடிக் கூற குடுகின்ற அச்சண்டைக் களத்தில் சுத்தவிரர்கள் தோரி வளரின்று வந்த மராலைகளிற் செலுந்த இரத்தின மனிகளைடு, புல் ஸெமனிக்கு மூவர்வான பிரகாசமூற் ரேவுளி செய்வதைப் பார்த்தார். இந்த மூயிச்னிடத்திற் காலையிற்றேற்றுக்கு செங்கிறமான சூரியனேடு மிகுஞ் மொன்றுக்க கூடிக் கலந்துவந் திருப்பதூபோற் ரேந்துகின்றன.

இவ்விதமாகச் சண்டைக்களைக் கோற்ற, அக்களத்தில் முறிந்த விக்கிரம பாண்டியன் படைகளோடு கோப்பாண்டியன் வியாக்கள்மூலம் மன்றத்தில் மிகுஞ்த வெப்புசாரங்கொண்டு இந்தை பாண்டியனிடம் வங்கி அவ்வெப்பார்த்து இராஜகுமாரகா, நாளினைப்புற்றவங்குத் திருக்கின்றே வூதாளி, நீவாருமென் நழைந்தான், அதுடேட்டி, இந்தை புண்டிய அக்கோப்பாண்டியனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்—துவ் வேர் ஆரீசம் படைகளுக்குக் கொடித்தால் வரையறுக்கு உனை வட்சமாக அவ்விவருக்குதிடிருந்த நமது படைஞ்கள் முதலுக்காட்டி முறிந்துவந்த காரண மென்னவென்று கேட்டான், அதந்திருக்கோப்பாண்டியன் அவ்விக்கிர பாண்டியனைப் பார்த்து, இப்பூமியிற் பெரிய னித்திபடைத்த அதிலிர் பாண்டியனை, மழுதுற் றிலங்கும் புயால் பார்த்தோம் சாலியான சம்பித்தினென்னுங் தளகர்த்தர் வெட்டிவதைத் தூதும், பின்னர்.

அவ்வாண்டியின் செய்தியைச் சுத்தவிரர்வந்து ஜேபகுர பாண்டிய னிடஞ்சு செல்ல, அப்போதவன், மகா கரோமான கோபங்கொன்டெ முஞ்சு மூயியதவருக்கல மாகும்படி சண்டைக்களஞ்சென்று, மலையை யோத்த புஜங்களையுடைய அந்தச் சம்பித்தினென்னுங் தளகர்த்துவர்க்

குறிக்கொள்ளும், அதுடெட்டு, முசியித்திவென்னுட் தளக்கத்து, மகாவீரரூபத்தேடும், வுக்கிஸ் வேகமாகத் தானே நியிருக்கும் குதி ஈவையக் காற்றைப்போல் ஈட்டத்திக்கொண்டுவெந்துச்சுட்டுக்களத்து லெமுத்துங்கு வண்டாலோகத்திற்போய்மண்மீட்டியாகவின் ஆசன் பூசையித்து தனது தண்டாயுதத்தினுற் ஜெபகுரா பாண்டியனின் தலை துண்டுதுண்டாப்புச் சிதறும்படிய வடத்துக்கொன். அபிரபோக்கி சின்ற தும்—அதுகண்டு, புடைகளெல்லாம் சின்ற நிலைகுலைந் தவர்க்கு இன் காட்டிச் சிற்றி யோட்டாயின, அுறைஞா ஏறிந்து அவர்களுக்கு மூன் பாகப்போய்க் கோபத்தோடும், இந்தோடாடும் பேசுவேண்டிய சன்ன டை வாக்கியங்களையும், நமது திறமைடையும் ஸ்லவீபாமாகக் கொல் விக் காட்டி, மறுபடி யவர்கள் சிதறி யோடாத வண்ணஞ்செய்து வந் தவர்களின் திரட்டுக் கூட்டிக்கொண் சென்னிடமாகவர்த்தேன், இவ்வகள் நான் சண்மூடிகளத்தில் நடந்த காரணமென்று சொன்னான், இச் சொற்களை இந்திரபாண்டியன் கேட்டுக் கூறி இன்றைன் மனமொத்துக் காண்டான்.

ஒத்துர்க்காண்டு, ஆ—ஆ, மலைகளெல்லா மொன்றுகவுச் செகிர்த நூடும் ஓர்க்காக்காக மதித்தும், பூமியெல்லாம் கீர்த்திபொருங்கியும் வாழும் வீசபாண்டியனும், குருபாண்டியலூயாகிய, இரண்டு வீசியிக்களும், குத்தர் துலுக்கனுக்குமுன் னிலைகில்லாமற் போவாரைவில், வேறே யாவர் வீரர்கிலைத்து முன்னிற்பார், இனி, நமது சேணையேர்கள் வில்லில்லாத கையாயினார்கள்.

ஆனால், நமது படையணியில் முன்னவி முறிந்ததென் ரென் னிடஞ்சு சொன்னு நுடனே ஓன், பண்ணவியோடும் வருவேனே, அப் போதும் பெலக்கொண் உண்ணிவருங் துலுக்கலுடைப் படைகள்பாவற் கையு மோர் கொடியித்துக்குள்ளே யோளித்துப் போடுவேனே என்று நூம், என்னான் கூட்டுமையா யிருந்தானு மென்னாகும், விதிக்கிடா குமா, ஆகாதே—ஆனால், வலீசமையாகிய பெரும்படைகள் திரண்டு சின்று உயித்தஞ்சு செய்யாத தன்னமயினுற் துலுக்க ணுட்டு கூற்றெல் லா மருத்த தீர்த்தான், அங்கோ, மலைக்கொப்பாகிய பெருந்தோட்டகளை முடைய வீரபாண்டியனும், ஜெபகுரா பாண்டியனு மிறந்தார்களென் ஆயிர்த்தப் பாதகமான வாக்கியும், வீற்பிடித்துக் காயப்புண்டா ஏருஷ

குங் கையையுடைய எண் தகப்பனான் விக்கிம பான் அயன்கேட்டால் அவருடைய சிக்கை மென்னாடுதான் மேரோ தெய்யதே.

ஆகலால், மலைபொன்ற புஜபல பாக்கிரமசாவிட்டான வீரபான் அயன், ஜெபகுர பாண்டியனுகிய இங்கிபோகளின் பிரேதந்தையும் இரச்தின அலங்கரிப்புள்ள கேளிலேற்றிக்கொண்டு பளிவிடையாளர் கட்டுஞ் சொல்லிவிட்டு யானையில் பேரி வேறு பதினைக்டாத்திக்கொண்டு, சேனைசைனியிங்கள் பக்கத்திற் குழந்துவரச், கண்ணங்களை யதுத் திம் புட்பமாலைக் கணியினியர்க்குத் தூக்கப்பெற்றிருக்குஞ் கோட்டை வாயிலுக்குட் போனான் போயத், தங்களின் மேன்மாட்கிற புகுங் து, அங்கிருக்குஞ் தன் தகப்பனுகிய விக்கிரம பாண்டியினுக்கண் டவு அடைய பாத்தாமாரையிற் பணிந்தெழுங்கு மரியாடுபோடு மவனைப் பார்த்து, எனதன்புள்ள ந்தையே யாங்கள் செய்த சண்டையைக் கேளுமென்று சொல்லுகின்றன, கெர்ச்சிக்குஞ் கிங்கேளுத்தவனுக் கும், அனேக சுத்தலீர்களுடைய வுயிலையுண்ணும் வரளி ஸ்ரீபுத் முன்னவனுக்கும் விளக்கும் சமக்கிடுனைஞ்ஞுக் தாக்கதனுடைய வுயிர்போய் இறந்தான்.

அவனேடும் வந்த சேனைகளி லனேகமெல்லாஞ் காகும்படிவ்வதை தத்துவிச்சிக்காண்ட ரேன்னனிரி வீரனுன் அதிவீரபாண்டியனுபிறந்தான், இவனேடும், ஜெபகுர பாண்டியனு மிறந்தான், இவைகளைல் வாம் பின்னணியில்நின்ற சிறியவனுகியகான் காதாற் கேட்டவனுங், கண்ணாற் கண்டவனு மல்ல, ஆனாற், சூரியனடைய ஓர்நாழிக்கூயிருக்கச்சே, வெவ்விதான் நமது படைஞர் சண்டைக் களத்திற் பெரிய படை யணியில் நின்றும் பிரிந் துடைந்து பெயர்த்து வருகிற சுமையந்தில் கானறிந்து, மகாவிலாவில் நமது படையுடனே பெதிர்த்து வருகின்ற சுத்தாருக்களின் சேனைபையழித்து ஹதஞ்செய்ய வேண்டுமென்ற நெண்ணியெழுந்தேன—அப்போது, குரிபனு மேற்கடவிற் போய்ப் புகுதும்ரேமாயிற்றுச், சுத்தாருக்களு மொருவருஞ் சன்டைக்கவத்து வில்லை, அவர்கள் சண்டையை சிறுத்திவிட்டுக் கூடா ராக்கள்க்குப் போய்விட்டார்கள், அப்படி பிருந்தும் நான் அவர்கள் கூடாரங்கட்டுஞ்சே போய்ப்புகுஞ்து வெட்டவேண்டுமென்றுமூன்னே நிச்ச செல்லங்கே, நமதினத்திற் பொருந்திய கஷ்கால பரண்டியனுடு மற்றும் வீர்களு மென்னைப்பார்த்து நீயக்கே வெதிர்த்துப் போனதி அ லென்னபலனையும் கொல்லித் தடுத்தார்கள்.

அதனால், சினி முடித்தோசூல் வார்த்தையபுக்கமென்றும் பழைய முறையையுணர்த்து, முடிதோர்கள் சொல்லைத் தட்டிகடந்தால் வதே முக்கீர் துண்டியிலை கோசிட்டிமன்றெண்ணிருக்கிறோமை கிடைத்திற்டே பிரதாத்து ஹதஞ்செய்யஸாமென்று நினைத்துப் பொழுத்தமான நினைப்பையுடைய லீபாண்டியன், ஜெயகுரு பாண்டிய நூலை இருங்கிறோதக்கையுக்குத்துக்கி, மின்னலைப்போற் பிரகாசிக்கு மிரதகின் மன்றிப்பிதிக்கெதாவிருந்து சேரிஸ்மே வேற்றிருக்க கொண்டுவாங்க தேன—ஆனால், சண்டையிற் மெருந்திய நமது பண்டத் தலைவர்களுடைய சேலைக் களை நுடீர்க்கு நூருங்குக் கொருவ ருகவுக் கொருவ ருகவுக் கிற நையை யொட்டிசின்று சண்டைசெய்யாமற் பிரிபவிட்டதி வித்தனை பெரும்பிழையும் வந்தன.

மேலும், பண்டகளை பேவப் பட்டை வர்களு மிறக்கப் பட்டார்கள் அகையால், காலோயதினாம் நான் சண்டைக்களைத்திற்போய் நமதுபடை குருக்களை வேறுபடாம் லொருமனப் படும்படியாய்க் கேர்த்துக்கிக்கங்களும் பட்டுக் கொண்டத் தக்கநான் பூசும் வகுத்து, அணிகளைத் திருத்திகிட்டு நேர்த்துக்குச் சுத்துருங்களைத் தூண்டுதுண்டாகவெட்டியவர்களும் நீரை எழுங்குத் தொடுப்பேன், என்றுசொல்லிவிட்டு வாய்ப்பொற்றிக் கைகட்டி மரியாகவோமெ விணுக்கினிஸ்ருங், இவைகளையெல்லாம் கேட்டு இராஜனுன விக்கிரம பாண்டியன் கிடூக்கிட்டு மலைபோன்ற தலை புயன் குலுங்கினான், பதறினான், கொமேராகவெரியும் கெருப்பிற் போடப்பட்ட மெழுதுபோ ஹருகினான், நிதித்தான்—நிதித்திருப் பின்னர், பிரகாசமான வெள்ளிப்பிரணைச் சந்திரனைச் சீரச் சுடையில் வரிச்திலங்குஞ் சொக்கேச பெருமானே, தேவரீரும்முடைய பாதநாமராயை நான்மினதில் யாதாமோர் பலாபலணையுள் காண வில்லையே, பேதகமில்லாடுக் கான்பெற்ற குமரா சௌப்போதும் நமது பெயர் சில்லிற்கும்படி செய்து பூமியையாள்வானைந் து அன்பான தென மனத்து விணப்பாகக் கொண்டிருக்கேதன.

அப்படி வென்மனத்து லண்புகொண்டிருக்க மகன் இப்போது கடவினது வெள்ளப் பெருங்கொத்த மிகுநியான சேலைசூனிபத்தையுக் கொள்கோயோய் எதிரிகளிடத்திற் கேற்றுகிட்டு அதனாலே வெவ்விடக்

கூன் அ

தினெறிவிளக்கக் காவியம்:

தான் வொருக்கிப்பூள்ள சேணோவலர்களிரசன்டுபேஸையு மொழித்து விட்டுக் கள்ளத்தனமாக இவனுயிருக்கோர் பழுதும்வாழாமற் காத்துக் கொண்டுமகாவீரர்கள்போலே பேசகிறதற்கு வரடுங்கொண்டென்முச் தாவிலும்வந்தான்—ஆ,ஆ,அந்தோ நமதரசுக்குப் பெடுவையுற்று மூல காருண்ய புருஷனாயிருந்த அதிலீபான்டியனும் இப்பூரிசென்றே ஞகுத் துணையாயிருந்த ஜெப்குரபாண்டியனும்பொன்மலையைப்பொ விருந்து கிட்த்திப்பிரபஸ்யத்தை வர்க்கின்றவர்களாச்சுதே அப்பேர்ப் பட்டி இருவருமில்லாமலினியாரிருந்துமென்னவென்றுகொல்லித்துப் பரக் கடவிலமிழ்ந்தான்—அமிழ்ந்து,ஆ,ஆ, எனக்கன்பாகிய அதிலீர பாண்டியனே நீயிருந்த நாளெல்லா மிருந்தாய் காலுவன்னை யிழுங்கிடும் நாளில் சத்துருக்களோடு கூடினுடையென்று நான் சங்தேகங்கொண்டுள் வீாக கேட்டதற்கு நீ சத்தியஞ்செய்து தந்துவிட்டு மனவருத்தமாகப் போனாலே நான்னீனிலே பாவத்தைவளர்த்தேதேனே.

ஆ-ஆ,அதிலீபான்டியனே யென்னைப்பார்த்து இராஜனே என் மனதிலிருக்குகிற வுண்மையைக் கேளன்றுமென்றாவது நான் தச் செய்யி திபுருஷீ முடையாதலையை வெட்டிபே யல்லது கிருமியுன்னுடைய முகத்திற் கெதிரே வரமாட்டேன், அப்படிச்செய்யும் போனு லென்னுடைய சிரசைக்கொடுத்து விடுவேவேன் சென்றுமுச் தாவிற் சொன்ன சொற்போலே செய்தாப் சீயல்லவாகுஞ்—என்னு யிருக்குயிரானவனே பருந்தினங்கள் சுற்றித் தொடரும் கரிச வே வரடுகம் பிடிக்குக் காய்ப்புண்டா யிருக்குக் கைபையுடைய அதிலீர பாண்டியனே நீபொருவனல்லாமல் மற்றவர்களிருந்ததினுற் பலவெண்ண சத்துருக்களுக் கூடியேறு போன்றவனே யுன்னை யெதிர்கள் கு பாடமான சண்டைசெய்வ துங்குத்தெரியாமல்கீ சண்டையிலிருந்த துபோ விறந்தாயே—என்றிவ்விதம் பற்பலவாருகப் புலம்பிப் பரதவி த்ததுமுத வியாசலம் பெரிதாய் கெருங்கெமனத்திதுட்கலக்கழுற் றுமதிமல்லுகிப் பின்னர்கொஞ்சங்கதெளிவுதோற்றி அங்குசிற்கின்ற தன மக விரித்திர பாண்டியனைப்பார்த்து, எடா, மகனே பிரித்தாபாண்டியனே நீபோயிருந்தும் இப்படியெல்லாம் வந்ததல்லவாவென்று சொன்னான்.

சொல்லிப் பின்னர் படைவீரர்கள் யாரையும்பார்த்துச் சண்டையில் கம்மவாக வெள்ள முயிஸ்போகும்படியாப்புடல்முடிந்தது அலுக்கன்செய்த வஞ்சகத்தொழி லென்பதாகவே யென்மனம் நினைக்குகின்

இரண்டாம்போர்புரி சுருக்கம்.

கேள்வி

தது, அப்படி யினிச்சுக் என்றத் துறுக்கத்துடைய வஞ்சகத்திற் குள் ரே நெஞ்சுசு மிடங்கொடூம் வுத்தி நிலையாய்வின்று காலைபதினம் வெவ்விதான தீர்த்த சண்டைசெய்ய வேண்டும். ஆனால் நாம், இந்த பூமியிலே வீர்ப்பேகோடி கால மிருந்தாலும், ஒருஞாளைக் கூறுத்தபோரா கூடின்மீனா கடஞ்சு இருக்கும், அப்படி யிருப்பதால் இந்த அற்ப வட்டல் வாழ்க்கையை நினைத் துயிருக்க கஞ்சசு தழுகோ, அழகல்ல டேவு, ஆதலால், மிகவு மிலேசாகிப் துலுக்கணை நாளைபதினாலும் சண்டையில் நொறுக்குகிறதற்கு அழிய குரிபோதய மாண்பின்னர் போங்கள்—இப்போது சீங்க ஞங்க ஞங்க விருப்பிடத்திற்குப் போங்க ளென்று சொன்னான், அதுகேட் டழுகிப் பிக்கிரம பாண்டியனின் பாததாமனையிற் பணிந்தெழுந்து போற்றிப் புகற்றுது, அவன் துமக னான் இத்திர ஓண்டியனேநேடும், சண்டைக் தொழிலிலாளர்களான விர் கஞ்சுமொழுந்து தங்கள்தங்க விருப்பிடம் போனார்கள். அப்போது, சிறம்பொருத்திய விக்கிரம பாண்டியனும் சுப்பயில் நின்று மெழுங்கு மானிகைக்குப் போனான். இதுசிற்க,

நிச்சே, சொல்ல வரிதாகிய வல்லி காரண னான் அல்லாகுந்ததூ முகான் கிருபைபொருந்திய அப்பாசென்னுந் தளபதியானவ ரும், மற்றப் படைஞ்சுகளான முகிலிட்சுஞ்சும், அழிய கயிறு நாண்பூட்டிய வீற்புடித்துப் பிடித்துத் தழும்புற்றிருக்குங்கையைபுடைய இரா ஜ்ஞன விக்கிரம பாண்டியனைநூம் பேர்பெற்றவன் சாதுவியமான நற்குணங்கொண்டு கவிமாச் சொல்லி யிருப்பானுகில் இப்படி மிகுந்த அத்தவியர்களுடைய வியிர்கள் போகா தல்லவாவென்று மகா இருக்க மாகச் சொல்லிக் கொண்டு தமது பக்கத்தில் சிற்கும் வீராகி விர் களைப் பார்த்துக் கொரேமான வெவ்விய சண்டைக்களத்திற் சிறையி வகப்பட்டவர்களைக் கூட்டிட்டிகாண்டு வாருங்களோன்று சொல்லிவிடுச், சண்டைக்கால்த்திற் சுறைதாகிய நமது பிறவிமார்களை-மூலிலிம் களைக் குறிப்பாகப் பார்த்ததெடுக் தடக்கஞ்செப்புங்க ளென்றுமானும் சொ வல்லிசீடுப் பின்னர், சம்கித்தி னவர்க் கிடத்தில் மனத் தன்போடும் போனார், போய்.

ஷவுருடைய திரேகத்தை பெடுத்து மிகுந்த வெள்ளைப் புடனவ விற் பொதிக்கு, பல்லக்கி | லேற்றிக்கொண்டு, இப் பூமியவல்லாக் படைத்தாருகின்ற மூல்லாகுத் தழுவாவின்கவிமாவாகியதுக்குபீர், கரு

சுஅய்

தினெறிவினக்க வீசனாகாவியம்:

லீல், ஷஹரதத்து முழுக்கத்தோடு சொல்லப்பட்ட சேளை வெளிபங்களை முன்னாலே நடாத்திக்கொண்டுபோய், வராத்தினம் பதிததொளிரும் கீழ்மா சனத்தி விருந்து வாழுகின்ற சல்தான் செய்யி திபூரு ஹீ மொவி யவர்களைக் கண்டார், கண் டவர்க்குஞ்கு, மிக்க அதிட்டனே, உயுத்தத்திற்கு முன்னேற்ற நடக்கும் வீரக்ஞா, பெருமையிற் தெங்த அப்பாசென்னுங் தளபதி யானவரும், அழகிய புஜ பலத்தை யுதைய முகியித்தி ஜென் லூங் தலைவரும் ஆகிய, இவர்கள் யாவரும், மகிழ்ச்சிபா யுத்த சுப்தமிட்டு (ஆஸ்ஸலாமு அலைக்கும்) என்று சலாம் சொன்னார்கள், அகற்கவர்கள் தங்களின் கனிவாகிய திருவாய்மலர்க்கு பிரத்தியுஞ்சொல்லி, மிகுந்த வுசரணை வார்த்தைகளுஞ்சொல்லி, யவர்கள் யாவையு மிருக்கும்படிக்குஞ்சொன்னார்கள்.

அதுபோல், யாவரு மிருந்தயின்னர், படைக் கதியுதியாகிப் பூப்பாசென்பவர், சுல்தான் மெய்யி திபூருஹீ மொவி யவர்களைப் பார்த்துச் சண்டையினிடத்தில் வார்ப்பகளான காபிர்த் தலைவரிற் தெங்த வீரபாண்டியன், ஜெயகுரா பண்டிய ஒகிய இல் வீர்களின் தலையறுங்களும், அகனேஞ்சே பற்பல சுத்தவீர்களிறக்கதூம், அகனை வல்வர்கள் கூட்டங் குறைந்ததும், மற்றவாளர் தட்டுக்கொட்டுத் தமோறி முதுகோட்டு போட்டனதும்.

சம்சித்தி ஜென்பவர் ஷஹரதம், அவரைப்படுக்குக்கொண்டு வந்ததுமாகிய சகல செய்தி கூடியது சொன்னால், அதுகேட்டவர்கள், அவ்வப்பாசென்னுங் தளபதியைப் பார்த்து விதியென்பதைப் போது மில்லாத நப்பில் ஆலமீனுகிய அல்லாகுத் தலூலாளின் ஹபீபா கிப நமதாயக முகம்மது முஸ்தபா நகுல் சல்லவலாகு அகைவை சல்ல மவர்கள் கணவில்லைத் தொல்லி நாம்கை இந்தப்பீஸ்ரீ ஹக்குப் பிரிதுப்பத்தால் வெவ்விதான சண்டையிலே ராக்கு வெற்றியுடன்டாகுமென்று சொல்லி, இன்னுள்ள சொல்லுகின்றார்கள், அந்த விசிரம பாண்டிய னிடத்தில் நாம் நேர்வார்த்தைகளைச் சொல்லித் தாக்களை மனுப்பின்கற் கவன் அவமதிப்பாகிப் பார்த்தைக் கவனக்கோப்பேபகி யந்தாக்களை மனுப்பின்டான், ஆனால், இப்போதுதான் வைண்மனத்தில்காம் சொல்லியதுப்படிய கேர்வாக்கியத்தின்குணு குணங்களையறிவா ஜென்றுகொல்லிந்து, துவர்க்கமுடிய வென்பதில்லாத வொப்பற்ற அல்லாகுத் தலூலாயைப் புகழ்த்து, அப்பாசென்னுங் தளபகிடுபோ

துவந்த படைளர்கள் பெரிய அணிபாகச் சூழ்த்துவர மனமகிழ்ச்சி போடும் சிற்ற விடத்தைவிட்டும் நீங்கினார்கள் நீங்கியபோது.

பேரிகை முதலிய பலபல மேள வாத்திபங்களுஞ் கணக்கை வென்ற முழுங்க, குழலினங்களுமூட, நேரன சிக்திரவேலை கள் செய் திருக்குட் வலம்புரிச்சங்கொங்கள் ஓரளிக்க முத்தைக் குஞ்சங் கட்டுமிளங்குஞ் ஜடைகளும், உயர்ந்த போடிகளும், மற்றச் சிற்றுஸவட்டம் பேராலவட்ட முதலிய விருதினங்களும் அதிகமாய் நேருங்கி நிற்க, திவ்விய மாண வெண்சாமரங், கவரி இவைகள் வீச எழுந்தருவி யாகின ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலி யவர்கள், பச்சை மக மல்கொண்டு செய்யப்பட்ட இராஜ கூடாக்கிற் குள்ளேபோய், அங்கு நவாத்தினங்களை வலங்கரிக்கப்பட்ட பிரகாசமான சிங்காரன்த்து வீருந்தார்கள். குருதை, தகுதியாகிய அப்பாசௌன்னுங் தளபதியான வரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்கள். மதிப்போடும் வானவர்கள் ஈதாகாலமும்வந்து துதிக்குகின்ற கருப்பதுல்லவென்னுங் கடவுளர் யைம் கடுவி விருந்து பிரசாசிக்திலங்குஞ் சிருமக்கழூ நகாத்திற் பிறங் தெழுங்கவராயும், அல்லாகுக் தழுலாவி ஸெனில் மிகவுஞ் சிறந்தவராயும் மூன்றா சம்சித்தினென்னுங் தளகர்த்தரின் மையித்தை இரத்தினமனி கள் பதித்தொளிரும் பெட்டகத்திற் கெட்டியாக அல்லாகுக் தழுலாவினிட மாமானதப்படுத்தி வேதாகம முறைபோலே வைத்துவிடுமென்று சொன்னார்கள், அதுபோ வப்பாசௌன்பவர் சந்தோஷமாகச் செய்தார்.

பின்னர், ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் தங்களைச் சூழ்த்து வந்திருக்கும் படைகளினர்கள் தலைவரார்கள் யாவரையும்பார்த்து நீங்க னெல்லாரு முங்களுக்க விருப்பிடம் போயிருந்து இவ் விரவு காலம் நீங்கிச் சூரியோதய மாகேரோத்தில் கும்மிடத்திற்கு வாருங்க ளென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு, மனமகிழ்ச்சு அப்படியா முதலிய யாவர்களு மிகுந்த நன்மையாக எழுந்து ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களுக்குச் சலாம் சொல்லிக்கொண்டு தங்கள் தங்க விடத்திற்போ யிருந்தார்கள்—அப்போது, பிரகாசக் கதிரோறிக் கும் சரீரவஜ்சரமுள்ள செய்யித்து செய்யித்துல் அவ்வளீஸ், ஒப்பீ வல் முதலைன் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களின் போனருகிப ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் சிறப்பாகிய தங்கள் குமார தீரான செய்யி தபுக்காவிறவர்களை யழைஞ்துக் கை

துஅல்

தீனெறிவிளாக்க வசனக்ரவியம்.

கள் திருச்சமுகக்கில் வைத்து மனத்தில்நிறைந்த அங்போடு மவர்களிடத்திற் பேசவேண்டிய பேச்சை வொவையிய்வைக்கோ அவைகளெல்லாம் பேசிமுடித்துப் பின்னர் அழகுவிறைந்த கூடார விட்டிற்குட் போயிருந்தார்கள்.

இரண்டாம் போர்ப்பிசுருக்க முழுநிற்று.

இதிற் றிருவிருத்தமடக்க.

மூன்றும்போர்ப்பிசுருக்கம்.

கலிவிருக்தம்.

மாண்றுன் புகழு ஸ்னபி பேரர்மலர்த்
தேண்றுரணி டெய்திபு ரூஷிமொவி
யுன்ஹேசல் பாண்டப் போகுசெயு
மூன்றுவது போனை மேழிக் திடவாம்.

இதாபோருள்.

காட்டினிடத்தில் வேடதுண்டைய கயவி கைப்பட்டுக் கட்டுன்டு கவக்கிய
பெண் மானுனது புகழுக்கு மீட்கிட்டற் காரணத்தையுடைய நலப்புகம்மது
சல்லவ்வாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களின் பீராட்டாய் வாகனைபொருக்கியபுட்
பமாலையனிறது விண்ணக்குக் தோனோ யுடையவர்களுமாயுள்ள சல்தான் செய்யி
திப்புஷ்டி மொலியவர்கள் ஓர்வையரிலை நினைப்பதான் அஷ்குகிக்கிய விக்கிரம
பாண்டியமனுதே செய்த மூன்றுவது சண்டையைச் சொல்லுகின்றார்ம்.

சரிந்திரவுசனம்.

கிருபையானது திரண்டு மானுடருகுவெடுத்து வந்ததுபோல்
வந்த வள்ளலான கழி முகம்மதுசல்லவ்வாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களின்
போருமூய், மகந்துவம்பொருக்கிய சொர் மனுதம் மாளவர்கள்
மாய்த் தோற்றிய சல்தான் செய்யி திப்புஷ்டி மொலியவர்கள் என்றிராத்
நிரி சிக்கிவையினரிக் கண்விழித்திருக்குத் தூப்பற்ற ஏதுவித தந்
வை ஏக்கம் வூல்லாச கல்லரபனுன் அல்லாகுத் தறுலாவை நினைத்து

முன்னும்போர்புரி சுருக்கம்.

காந்

என்னிடவுனே சண்டைப்பிலே விக்கிரமப் புதுப்பேன் நான் வெல்லு
தற்கு நீ கல்லருட்கிருபை பெளக்குச் செய்தருளொன்று மனமானது
யிருந்த ஏருக்கமாய் தழுவிருந்தார்கள்,

ஆன்னும், ஆகிகாரணனுகிய அவ்வாகுத் ததுவாவின் றிருக் தாத
ாகிய நபிமுகம்மது முஸ்லிம் முலுக்தார், செய்யிதுல்லின்வர் சல்
லல்லாரு அலைகில சல்ல மவங்களையும், அவ்களின் தேழுர்களை அழு
க்கார் கிடக்கிக்கு நலியல்லாரு அன்று உமரிபுதுங்கத்தாப் நலியல்லா
அ அன்று, உதுமானிபுதுப்பான் நலிபல்லாரு அன்று, அவியிபுது
அபீத்தாவிபு நலியல்லாரு அன்றும் ஆகிய, தீங்கான்கு யார்களையும்
அற்றமுற நினைக்குக் கோதநீரஞ்செபது நாயகங்களே, தீங்குகளை
விளைக்குகின்ற காரிக்களின் இராஜானாக விக்கிரம பாண்டியனை நான்
வில்லூப் பூபாம் நீங்கள், சோதியிற் சோதியாய் விளக்கும் வள்ள
காரணனுன அல்லாகுத் ததுவாவிடக்கில் தழுவிரங்கிடவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண் டிருக்தார்கள்,

இவ்விதம், சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் அல்லாத
கூல் யார்களை நினைக்கு மனவுருங்கமாய்க் குதுக்கேட்டுக்கொண்டிருக்
கும்போதில் ஜீபாலில் ஏழுகுதிணைகளுமுக்குமொற்றைரச்சக்காரத் கேத
வின்பேரிற் குரிப்பெறாமுந்துவந்தான். அப்போது, அப்பாசென் இந் தள^க
பதியானவி எலைவனக்கஞ்செப்பது முடிக்குக்கொண்டு சொல்லவரி
தாகிய திறம்பொருந்திய படைவீர்கள் குழ வெழுங்கருளியாகி வங்க
தார் அதுவன்டு கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் மனமகிழ்
க்கியாயக் கிருபைசாகதோடாகிப் பெருங்கூட்டமாகிய படைகளுக்கெ
ல்லம் பொருந்துகளா முதற் றளபதியாகிய அவ்வப்பாசென்ப
வரை யுபசமீன்யோடு மிருமென்று சொல்லி யவனாப்பர், த்துக் கோ
ல்லுகின்றார்கள்— அச்சொற்கள் யாதனில், மலைக்கொப்பான புஜபல
பராக்கியாமத்தை யுடையவரே, அப்பாசே, என்னிரு கணமனிபோற்
ஞேற்றிய நேருள்ள அருமைமகனுன அபுத்தாகிர் மிகவுஞ் சிறு வய
தை யுடையவர், அதிலுமவர் முன்பின் வெவ்விதான் பிலபிற் சண்டை
செய் தறியாதவர், ஆதலரல், மதுரைமாககரத் ததிபதியான விக்கிரம
பாண்டியனின் படைக்கு முன்னி வைகைப் போகவிடாமற் பெருகமை
பாகிய பெரிப்படையின் வின்னனியில் வைகைவைத்து இன்றைபதினம்
நீர் சண்டை செய்யவேண்டும்.

அப்படி இன்றையதிலும் நமதுமகனுள் அபுத்தாகிறைக் கூடிட்டுக்கொண்டிபோய்ச் சதுரங்கப் பதாகிகள் குழு உயுக்காளத்தில்போய் அணிவகுத்துப் படைகளிலகருங்க சீர் முன்னிலையில் கிணறு அன்டபிண்டம் பெயர்ந்தாலும் முமத்திலை பெயராமல் கிணறு மனத்திற் குபிஸ்பத்து நிறைந்த விக்கிரம பாண்டியனை வென்றுகொண்டு வந்து அத் ததுவாவின் கிருபையினால் நின்தே வருமென்று சௌங்னார்கள் அதுகேட்டவர் மிகுந்த சந்தோஷமானுர்—யின்னர் கல்கான் செய்யி திப்பூஷி மொவியவர்கள் தக்களன் குமார சிகாரமனியான செப்பியு அபுத்தாகிறவர்களையறைக்கு மூக்கே செய்யி தபுத்தாகிறே இதோ குழுத்து வருகின்ற படைகளோடும் சீர் அல்லாகுத் ததுவாவுடைய அருளினு ஸொப்பற்ற இளவாசாகச்சென்றுகூட்டமாகிப்பெரிய அணியிற் சேர்ந்து கெடுதலான்றிப் பனத்தின்னுடை விக்கிரம பாண்டியனை சேனை சைனிப்பங்கள் தண்டுதுண்டாய்க் கெறிக்குத்துடையுமெடுப்பு யாய்ச் சன்னடசெய்து அல்லாகுத் ததுவாவின் கிருபையினால் வேற்றி பெற்று ஆகாயவோடும் வரைக்குப் பீர்த்தி மோங்க வளரும்பாடியாய்வாருமென்று சொங்னார்கள்.

அதுகேட்ட டெனே செய்யி தபுத்தாகிறவர்கள் (தக்கைசொன் மிக்க மந்திரமில்லை) என்றும் பழுமொழியை கிணக்குத் தங்கோஷமுற்ற ஈவ்வதென்று அந்தக்காலனமே இருப்புச் சிராவணிக்குத் தொல்துகின்ற படை-ஆஸ்துகாரும் ஆயுதங்களும் மனிந்து காலையி வெழுத்திலங்குஞ் செவ்வத் தூரியனெபாத்த கேடக்குமெடுதலுக் கொண்டு அழுது, திறமும் பொருங்திய தோனினிடத்திற் படைக்குமுன் செல்வோர் களுக் குரிய வெண்ணிறமும் வாசனையும் பொருந்திய தும்பையும் மாலையும் மனிந்து தங்கள் தங்கையை கல்தான் செய்யி திப்பூஷி மொவியவர்களின் பரதாமணையிற் பணிந்தெழுங் தவர்களுக்குப் பக்கத்தில் அகடு மரிபாக்காவாக நின்றார்க்— அப்போது, ஏத்தனாக்கள் முக்குமூடலிய மற்று மிரக்கினங்கள் பதித்துக்கொச்செய்து சிர்கி வல்லின் திருக்கும் கீட்டந்தின்பேரில் மிதிப்பதினால் அதினுள்ள முத்துகள் இடைகளிற் சுந்திரைக்கும்திருக்கும் திலங்கும் நட்சத்திவங்கள்போ விருக்கத் திக்கியானைகளும் மனத்துள்ளே திகிற்கொண்டு பயப்படப்பாதத்தயிற் கவிந்துகொண்ட டிருக்கும் காங்கு குளம்புகளிடும் பெயர்த்து ஓட்டு கதிசனோடும் நடக்குகியாற் கொரேமானதேசிக்குகிறை

பைப் பாகர்கள் சிங்காரித்துக் கொண்டு வர்தார்கள் அதின்பேரில் செய்யி தபுக்தாகிறவர்கள் சவர்ராஜிஞர்கள்.

இவ்விதம் செய்யி தபுக்தாகி றவர்கள் மேவதக்ஞில் முதன்மையாக உடைபட்டு இன்ன (பிகமிலை) போதிக்கொண்டு குதிரைமேல் சவாராகி நிற்கிற சேஷாப் பாத்தாற் பீச்சை மாகத ஸிறத்தையும், பிச்காசமான சங்திர நிறத்தையும் மாற்றி, மூகுதிரைக் கிழுக்கு மொரேக்காத்தையடைய தேரிலேறிவரும் குரிய னிறத்தைக் காட்டிப், பக்கத்தில் நிற்பவைக் கொல்லாத்தையும் ஏந்த நிறமாக்கி விட்டன. அப்போது, எவ்விடங்களிலும் விரிவாய்த் தோன்றும் கிளைஞர்கள்யாகுங்கு முதற்றலையான் அப்பாகென்பவரும், திண்ணியிய தோட்டனையடைய வைத்துல் ஆபித்தென்பவரும், முகியித்தி னென்பவரும்; முழியித்துப்பூர்வ இனமையானைத்தும் சுத்தவிரிய சிங்கமும் ஆகிய, இந்தத் தலைவர்களெல்லாம் ஆகாயமட்டானால் தாவிப்பாயும் தேசிக்குதிரைகள் மே வேற்றைத் துழுக்கார்கள்—அப்போது, மும்மதநக்களும், கீழே தூங்கு முதட்டை யுகடய வரயும், வெண்ணமயரன் கொம்புக்கஞமுள்ள யானைப்படை, தேர்ப்பிடை, குதிரைப்படை, கணக்கி லட்டங்காத அப்புகள்வந்து நெஞ்சிற பாங்க்தானாலும் கணக்கீர யீவைத்து விழிக்காத கொரோமாவு இரண்விரக் கள்கிய ராஸாட்படைகள், சண்டாயுதம், வேலாயுதம், கூரிய வரளாயுதம், ஞாலாயுதம், ஈட்டி, கீர்ச, சக்காயுதம், வட்டமாகிப் பேடகம், வில், அம்பு, கவண் இவைகள் முதலீய பலபல ஆயுதங்களுங் கொண்டு கெஞ்சகமாகப் பொருந்திட.

அகண்டி, பூரி, முருடி, சினணம், தவில், தம்சூரு முதலீய மேள வாத்தியங்கள் முழுங்கச், சொல்லுகின்ற குடை, கொடி, சிறஞ்சலவட்டம், பேராலவட்ட முதலீய விருக்கின்கள் திரண்டு நிரம்பியிற்கச் செய்யி தபுத் தாகிறவர்கள், கீர்த்தியைப் பாருவதான் செய்கைபையும் தங்கள் தங்கள் தங்கையான் கீர்த்தியைப் பாருவதும், குதிரையும் மவர்களுக்குச் சுலபம் சொல்லிக்கொண்டு குதிரையை கடாத்தினார்கள், அதுகண்டவைகள் மனமகிழ்ந்து, அல்லாகுத் தத்துவானை நோக்கி என்னாண்டு வனே பொப்பற்ற தனிமுதலே, நிகாத்தருள்கெய்வாயாகவென்று இரங்கு தலைசெய்து வாழ்த்தினார்கள்—இவ்விததூட்டம்பரததோமே அபுத்தாகி றவர்களும், மற்றச் சேணை யதிபர்களும், படையீர்கள் யான்

ரும் இரத்தத்தினாற் செந்திருக்கும் சண்டைக்களத்திற் சென்றார்கள். அப்போது, சேலைச்சளியம்களுக்கு முதற்றலைவரான அப்பா சென்பவர், அங்கே பொடுக்கின்றகும் படைகளைப் பிரித்து அணிவது ததுவிட்டு அபுத்தாகி நவர்களை மிகவும் கெட்டியரன மிகவும் பெரிய அணியில் நிடமாகவிட்டுப் பின்னர், முடியக்கூட்டுமூழ்போல் இடத்தினையிர்க்க எதிகரித்த முன்னணியில் நிடரூர் என்று,

தாதுசொல்லும் வல்லமை சாலிகளை யழைத் தவர்களோடும் சீங்கள், வேப்பம்பூ மாலையணிக்கு முகாபெருமையும் ரிருக்கும் விக்கிரம யாண்டிய விடம்போய் நாங்கள் சண்டைக் களத்தில்வந் தாஜரூக நிற் கண்ணேரும் நீயுன் நுண்டைய திறமையைச் சொலுத்த வாலெவன்று சொல் மூங்க எள்ளுது வாசஸைப்பண்டங்களையணிக்கு பரிமளிக்கும் புஜபலத ஈத யுடைய அப்பாசென்னுங் தளபதியானவர் சொல்லும் நிடரூர் தார். அதுகேட்டுத், தாது சொல்லப்பட்டவர்கள் மிகு விரைவாகப் போனார்கள்—போய்க், கோட்டை வாயிலைத் தங்கே காவற் காத் துக்கொண்டிருக்கும் வீரர்களைக் கண் டவர்களிடத்தில், அப்பாசென்னுங் தளபதியானவர் சொன்ன சொற்களைச்சால்லி இதனை யுங்க விரா ஜனுக்குத் தெரிவியுங்களென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்ட நந்தக் காவல்வீரர்கள் மிகுவிரைவாக வோடிப்போய் வெவ்விதான்கோபமுள்ள சிங்கேதுபோ விருக்கின்ற விக்கிரம பாண்டியணிக் கண்ணி, அவனே மே, அப்பாசென்பவர் அஜுப்பிய தாதர்கள்வந் திப்பிரகாரிஞ் சொன்னார்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டவுடனே, விக்கிரமபாண்டியன் மேகத் திடியைப்போற் கெர்ச்சித்துக்கொண் டெமுந்து கோட்டைவாயில் சிடத்தில்வந்து பார்த்துச் செல்விய வில்வீரர்களை யழைத் தவர்களோடுக் கண்மகன் இந்திராண்டியணை மிகுவிரைவாகக் கூட்டிக்கொண்டு வாச்சொன்னான், அதுபோல் வீரர்கள்போய் அவனையழைத் துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

வந்தபோது, இந்திர பாண்டியன், ஏருங்கற்களால் மிகவு மலைக் காரமாகச் செய்யப்பட்ட கோட்டைவாயிலில் வந்திருக்குது மிகுவிரைவாகத் தண்ணை யழைத்த தகப்பனுன விக்கிரம பாண்டியனுடைய பொற்பாத கமலங்களை இன்பமாகப் புகுந்துபோற்றிப் பூசித்து நேசித்து வளைங்கி சமஸ்காரந்தெய் தெழுங்கு நின்றுன், அவனைப்பொற்றத்து விக்கிரம பாண்டியன் புளிகெங்கின்று முழங்குவதுபோற் பெரியகுரவிட்டு முழக்கிக் கொல்லுகின்றான், எடா; மகனே ஸம்மைப் படைகளுக்கு

கெருக்கியிட்டு பொதித்தும்பீ பொதுப்புறுள் துழுமுக்குகொண்டிருக்கிறபோ—இந்தவுக்கத்தில் அஹுமிதுடுக்கிறபவோர் துடரப்பிழபாவு பல்கவங்கு தோற்றினாலும் அதனை பொய்ப்பற்ற மகாமேரு பருவதுமென்று மனத்தில் வெண்ணுகிமன்று நீதி நூல்கள் சொல்லுகிறது, அதுபோல், கேரளாற்றுத்தினம் ஈவு, அம்பு, வாள், வேஞ் முகவிய ஆயுதங்களைக் கொட்டுவது சண்டைக்களுக்கில் வெட்டிய பண்ணுவது தறுக்களை, யுணர்வற்று மிரங்குவிட்டுத் தானே நீசப்பாமாஞ்சத்தின்பேரில் நித்திரை செய்தாய்.

(வராமக்கண் மூவா மருந் தென்னுஷ்)பழமொழிப்படிக்குக்கடப் படுனூர் பணிவிடையை யேவ முதல்லே செய்தமக்கள் தேவாமிர்த்தத் தை யொப்பாவர், அப்படி யேவியனு செய்யாத மக்கள் நஞ்சை யொத்து கொட்டுவார், பாலிபாகிப எனக்குரி பிள்ளைபாகப் பறந்து இந்த விவக பரிபாவனஞ்சு செய்ய நாலுன்னைக் கூவிக்கொண் டலைக்கு திரிய வேண்டுமேன்றா வென்று சொன்னான், சொல்லி வடவாழுகாக்கினி போற் கொதித்தான்—இவ்வித மெல்லாஞ்சு சொன்ன விக்கிரம பாண் டியன் மறபடியுங் தண்மை, னிட்டிர பாண்டியனைப் பார்த்து அப்பாசௌ ஜூ மொப்பற்ற தள கியாஸ்வர், அஹுமிதிப் தூதுகள் வந்துசொன்ன ன சோற்களாம் ராக்குண்டா யிருக்கிற இழிவையுஞ் சொன்னான். சொல்லி, மகனே இந்திர பாண்டியனே காமிக்கத் சுந்தருக்கஞ்சகு இலைத்தேர்மாகில், என்னென்ன விதங்களெல்லா மிட்ட விலகஞ்சொல் ஆ மென்பதை நீ மரங்குவிட்டாய், ஆ-ஆ-தேவலோகர் சுப்பெயல்லா முன்னுடைய வீரத்தைக் கொஞ்சாடு மென்று இழிவாகச் சொல்லினான்.

இவ்விதம், தகப்பனுகிப விக்கிரம பாண்டியன் சொன்ன சொற் கள் யானவை மகானுகிப இந்திர பாண்டியன் கேட்டு, மனமயர்ந்துநின்ற ஒசுப்பிரீரை வினங்கிச் சொல்லுகின்றான், எனதன்புள்ள தகப்பனே இவ்விதம் வினோக்கலைவாணி என்றந்துகொண்டு பயங் திருக்கவில்லை, காவியிலே வராஜும்பிக்குத்துக்கொண்டிருக்கையில் தேவீர் தாங்களுப் பிப வீரகள்வந்து சொல்லக்கேட்டுடெனே மகா தூரிதயாக வேரடிவங்கேன். இவ்விதக் தாங்கள் மனம்நோங்கு சொல்லினால் நானேன்ன செப்பெல்லை நூல்தொடர்புகளை இன்னுஞ்சு சொல்லத்தோடங்கினான்—அதாவது, பெருமை வீருப்போடு நக்கமை வலிபவந்து சண்டைக் களத்திற் கழைந்த துழுக்கன் பயந்து நடைவில்கும்படியா யவன் சிரைக்

காது

தினோஸ்ரீவினாக்க வராகாக்ரவியர்.

மறக்கு ஜயங்கொண்டு மிரிடத்தில் வருவேணன்றுசொல்லி, என்கப்பணே தேவீர் தாங்கள், அகங்காரத்தோடும் அரசிருக்கின்ற அந்தச் செய்யி திபுலாஹ்மைப்போற், பிசாச வருவங்கொண்டிருக்கும் இரத்திரைசனத்தி ஸிராம வந்தெனிட்டுப்போட்ட டங்கே யேன்வங்கீர்.

நானிந்தகநூணக்கில் அந்தத் தலுடை ஜுடைய கிராச வேட்டுகிறேன், தேவீர் தாங்க எனக்கு உல்லிடை நங்கருளுமென்று பிட்டிரான், அப்போது, விக்கிரம பாண்டியன் மகன் இந்திர பாண்டியன் பேரில் மிகுந்த சங்தோஷமுற்றி, அவனுக்கொயலனுமாய்த், தகுஞ்சிர்த்தியை யுடையவனுயாயுள்ள சங்திர பாண்டியனை பழைக்கு, அவனுக்கு மிகுந்த விளைபெற்ற இரத்தின மனிக்ஞபதித் தொளிரும் டென்சரப்பனி மாலைபையும், இன்று மற்றுமுள்ள ஆபராஜிக்னோயுடே இத்தெட்டுத்து வேண்டியமட்டு மனியக் கொடுத்தான்—பின்னா, ஏது வானோயு மெடுத் தவனுடைய இடையிற் கட்டி, அதின்பின்னர், வெவ்வேறுதியிலையாட்டக்கு வேண்டிய மற்ற துவ்வதுகள் யானவூம் அவனியச்செய்து, அழகை இரத்தின கிங்காரிப்பன் கேற்றுக் கொடுத்து, மகனே சிபோப்புக் கண்ணடையில் ஜெயக்கொங்கு வர்வென்று ஆசிரவதி த்துப், பின்னர், கனதிமரகிய மகாமேரு பருத்தம்போன்ற கோப்பான் டிபனைத் தன்னுடைய முடதாலி வழைக்கு, அவனைப்பார்த்து, என்கருமைபான கோப்பாண்டியனே இதோ சிந்கிற எனதினோய குமாரனுள சக்கிச்பாண்டிய வெப்போதுகு சத்துருக்கனுடைய சண்டைக் கள்க்கூக் காணுத இனம் பருவத்தையுடைய சிறுவன் ஆகலால்.

இவனேனுமெம் நீடும் பொருந்துத வாகை கமது சேவீயி கெடுவனிப் பில் சில்லுங்க என்று சொல்லிப் பின்னர், அழகைய வீரனுன கலிதால பாண்டியனின்ற என தருகி வழைக்கு, அவனேனுடே, நீடும், பண்ணுக்கு முன்னனியில் நிற்கின்ற எனது மூத்தமகனுன டிருக்கிர பாண்டியனுக்கு குவியாகநின்று உண்டைணயக் கெய்து மூழியுங்களென்று சொன்னான்—இவ்விதம், விக்கிரம பாண்டியன் மக்களைக் கண்டைக்குப்போக வுத்தரவு கொடுத்ததில் அவர்கள் மனமசிழுக் தங்கநூணக்கின்ற இந்திர பாண்டியனுடே வெண்ணிறக் கங்கிரஸைக் கடைமுடியி எழுமிக் கிளங்கும் சிவனுருடைய அன்புபெறுத்த எந்திர பாண்டியனும் தகப்பனுடைய விக்கிரம பாண்டியனின் தாழ்வாச மஸர்போன்ற பாதநத்துயிற்

உட்குப்பளிந் தெழுங்க, அய்விய பொதுசோடின் செய்திக்குக்கு
தேவின் பேரி வேற்றுங்கள்.

இன்னர், அங்குவந்த கல்கால பாண்டியனும், வெற்மீபொருங்
கிப் இராஜநூன் விக்கிரம பாண்டியனின் இண்டு பாததாமகரகளி
துமிருப்பளிந்து சாஷ்டாங்கரு செய்தெழுங்க இன்னர், செருக்கமாகப்
பலவன்ளக் காடிகள் கட்டியிருக்குங் தெரின்பேரி வேற்றுங், அப்
போது, யானிட் பகாதி, குகிரைப்பதாதி, தேர்ப்பதாதி, காஸ்ட்பதா
தி யென்றுங் எனும்கப் பதாதிக்குஞ் கடலைப்போலே நான்கு பக்
கங்களிலும் வந்து குழு.

வெற்றிமுரச் சப்தமதிகரிக்கப், பாண்டியன் பேரோமுதிப் பீண
ஷாத்தக்ஷர்த்து யுர்த்தப், பகினுவாம்நா ஒதயமாகும் பூரணங்கிச
பீண்போல் வெள்ளைக் குடைகள் நிற்றாச், செங்கத் இரத்தின மனி
கள் பதித்தோள்கும் சிற்றுவவட்டம், போரவுட்டம் அடர்க்கியா
கப் பிடிக்க, கலரிவெண்ணமாரங்கள் விசச், சிறப்பான பூவாட்டன்
விரிக்க, வெற்றிச் சக்கரைஞ்சு, விருதுவாக்கெங்கள்கூடும் சப்தமுழு
ங்க, இம்முழக்கங்களி ஏற்பாரத்திலுள் வெள்ள மனைப்பாவிய கரைக்
டடதும் பின்னிவெடப், பூரியைக் கூய்த்தோண்டிருக்கும் ஆகிசேட
லும் பாஸ்பொருகல் கேளிபச், குரியனி னேறுவரகணமாகிய வெற்ற
நைக் சக்கரத் தேவை யிமுங்குங் குதிரைகளி நூட்டமெல்லாம் படை
கள் படையாலெழும்பும் பாததுானிபோம் மகைக்கத், கிளாயயுடை
ய கடலெழுங்கு வருவதுபோலே விக்கிரம பாண்டியனின் மகனுகிய
இந்திர பாண்டியனுடைய படைகள் கடந்தன—கடந்து, சண்டைக்
களுஞ் சேர்ந்து இந்திரபாண்டியன் தனக்கு கிளையவனுண் தம்பி சந்திர
பாண்டியனை மிசுவு மன்பாக, வீரபாக்கிரமங் தழைக்கேங்கிய கோப்
பாண்டிய விடத்திலுள்ள படையி னடேவில் சிறகவைக்கது, ஒப்பற்ற
அடைகளை யனி வகுக்குவிட்டு ஓர் கிழைகோட்டி விழிக்குமுன்னர்
யானையில்பேரி வேறிப் பதைத் துண்ணனியில் வந்து நின்றான்.

இவ்விதம், இந்திரபாண்டியன் சண்டைகளாத்தில் வந்து படை
களை யனிவகுக்குவிட்டுவிற்க, அங்கே, சுற்பத்தருவுக் கொப்பாகக்
தொட்டுக்கொடுப்பதிற் சிறந்த நபிராயக முகம்மது சல்லவ்வாகு அலை
கிழவசல்லவும்வர்களின் பொற்பாதகமலங்கள் நெஞ்சத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் அப்பாகென்றும் தளபதியானவர் வளர்த்தியாக விளக்கி நிற்கும்

பண்டகளின் முன்னியில் இந்திரபாண்டிய சௌராங்கிளின் துறையைப் பெற்றிப் பிரபல்யங் துலங்கப் பேச ஆரம்பித்தான்.... பூர்மிக் கூ, அப்பாசென்றுக் தளபதியானங்காப் பார்த்து, இந்த பூமதீயமுஞ் தாதிக்குக் கீர்த்தியபுடைய பாண்டியசென்று நீ் கேட்கவில்லோ, அப்படி யிருந்தாலு மிப்போது செரிவிக்குகிறேன், அதாவது, நீரொப் பற்ற வெவ்விய குணமுள்ள செய்யிதிப்புறையீ் முடைய சொல்லிக் கூனிலிட்டு உங்குடைய வழிகா நிலைக்கவைத்து வாழுமல், சிரோ, அந்தோ, வீணிலே சாக வங்கவே, யுன்னுடைய அழகுசுசுவுந்தீர முதலானவைப் பார்த்தல்லோ, நானினுவராக்கு மென்றாகயில் நூம்பை பெடுத்து விள்லிலேற்றியெய்ய வெட்கித்து கிறகுகிறேன். மேலும்,

உங்குடைய நந்துண நேர்மைக்கொப்பாகச் சொல்வதற் கித்த, ஏலகத்தில் யாருமில்லை, அப்பேர்ப்பட்டால் வங்கொலையித் தாவுதற் கிப்பண்டக்களத்தில் வந்துநிற்கின்றுயே, பாவியுங்கலநுடைய சொல் நீங்கூட்டங்களைப் பெற்று மோர்தாழிக்கக் கூல்ளே மாப்பக்குகின்ற அழகைய சங்கிர குலத்தான் எங்களை கீங்கறி கொன்ற ஜயங்கொள் ளத் திறமை யுள்ளவர்களோ, அப்படி யில்லையே, ஆதலால்—நீங்க ஞாங்கள் நெஞ்சுத்தில் நினைத்தப்படிகிப்பமாக மூடுயிமைன்றே அனுப்பிர மாண்டமேனு மெண்ணுகிறீர்கள், நான்சொல்வதைத் தீ சுற்றே கேட்டு, சாகுகின்ற விதியினு விவரிடம்பந்து தோன்றிப் புணக்கு நான்கொள் ள சொற்க னோத்துமையில்லாம் விருக்குமாகில், வெப்பமான சங்கடைசெய் புண்டு சொன்னால்—இவ்விதம், விக்கிரம பாண்டியனின் மகனுகைப் பிரதீரபாண்டியன் மதிமகிழ்துக் கொண்ட சொங்களையெல்லாம், அப்பாசென் றூந் தண்டத் தலைவர்கேட்டுச் சொல்லுகின்றார்கள், பண்டத்தலைவனே ஏதிர்த்த சண்டையி துங்னிப்போலே பிரக்கவ கொண்டு பேசுவார்க னோருவரையும் நான்காணேன், வளைதக்காத நீவிருக்கவேண்டாம், யாமிக்காலத்தில் இறந்துபோனால் நீங்கள்புதிய சீபெற்று வாழுங்கள், இப்போது, சண்டைக் கெதிர்த்து நில்லென்று சொன்னார்.

அப்போது, விக்கிரம பாண்டியனின் மகனு இந்திரபாண்டியன் தானேறிருக்கும் யாளையை நெருக்கினிட்டான். அதுகண்டு, பூர்ம சந்திரனைப்போற் றுலக்கமான புத்தியும், புகழும் பொருந்திய அப்பாசென் றூந் தளபதி யானவர், வில்லிலே சரதும்புகளையேற்றி வாணிப பேரில் மாயிகால மழைசொரிவதுபோலே மளமளவின்று சொந்திக்

தார், சாரின்த அம்புகள் யானவெடும் இந்திரபாண்டிய னருத்து விட்டுக் கொண்டு மோர் ரெண்ணிக்கையில் டைங்காத அம்புகளை வில்லீலேந்றி இலக்கிட்டு, அப்பாசென்றுங் தனபதியின்பேரிலென்தான், என்ற அம்புகளையில்லாம் அவர் வாளாயுதத்தை வீசி யறுத்தார்—இவ்வித மிருவரும் விற்சண்டை செய்துகொண்டு நீற்கும்போது, அப்பாசென்பவரவைபோறி விருக்கும் யானையான திரண்டிகொம்புகளை மறுத்து விழும் படி அழகிய சத்தமுள்ள கைவாளல் வீசி வெட்டிவிட்டு, மறுபடியுமொப்பற்ற வேர் வேலாயுதத்தை பெடுத்து அந்த யானையை வெற்றி பிலே நூற்று யது மன்னிலே விழுங்குது புரண்டு அலறிக் கொண்டு காகும்படிசெய்கார், அப்போது சில்லை மனத்திற் நியானித்துக்கொண்டேனாலும் இந்திர பாண்டியன் தாலுமோர் வேலாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டான்—கொண்டு,

கன்னத்துக்காகப் பதுங்கி நின்று கையிலிருக்கும் வேலாயுதத்தைக்கொண்டு அப்பாசென்பவர் ரேறியிருக்குங் குதிரையினது விலா விற் குற்றினன், அந்தவேலாயுத முருவிப் பாய்த்ததற் குதிரை ஒழு விழுந் திறந்தது, அப்போது, அப்புரைசென்பவர் மகாநிரைவில் ஆசா யம் வாசயிலுங் கூட்டப் பாயுக்கின்றவேர் வெவ்விததான் வேலாரேர் குதிரையில்லை மேலேதிக்கொண்டு வந்தார் இந்திர பாண்டியனுங் தானுர் மணிக்கோட்டுப்பாகிப் யானையின்பேரி வேறிக்கொண்டு வந்தான்—இவ்விதம், யானையி ஸேறிவங்கதவனுன இந்திர பாண்டியனேர் சக்கராயத்தை பெறுத்துக் கொருவென்று கழுட்டி விட்டான், ததனை யப்பாசென்பவர் தடுத்துக் கொண்டு தமிழ்மிடமிருங் சம்கிரஹானைபெடுத்து வீசி, விக்கிரம பாண்டியனின் மகனுன இந்திர பாண்டியனைக் கமத்திருக்கும் யானையானது இரண்டு துண்டாகச் செவந்த நிறமுற்றிருக்கும்படைக் களத்தில் வீழுங்குது துடிக்கும்படியாம்வெட்டினான். அப்போது, சந்திர குலத்தவனுன இந்திர பாண்டியன், இரச்தின மணிபதித்தொளிரும் வேலாரேர் விசாலித்த தேரின்பேரி வேறிக்கொண்டான். ஏறிக்கொண்டு

மகரவிரைவாக அத்தேகந்டாத்தி ரெகுங்கிவங்கு அழகு சவுக் தனிச்சூரன் அப்பாசென்பவர்சவாராம் முதுகிள்பேரி விருக்கும் பிரகாசமான இரத்தின கடிவாள மிட்டிருக்குங் குதிரையை வெட்டினான் வெட்டினவுடனே அப்பாசென்பவர் வேலாரேர் நேசிக்குதிரைமே வேறிக்கொண்டுவந்து குடைமும்படியாக வேகமாகசின்று சண்டை

செய்தார், ஆனால், இரண்டுபேரு மனத்திற் கொஞ்சமேறூ மாலுவோள் எாமலும், இளைத்துப் பின்னிடையரமலும் நின்று உயர்த்துசெய்தார்கள். செய்யும்போது, தொனி னிட்டத்திற் பூமிலையுடனே ஓரத்தின மாலைகளும் மனித்திருக்கும் விக்கிரம பாண்டியனின் மகனான இர்தீர பாண்டியன் ஓர் குபாட்சநை யென்னித் தன்னிடத்தி விருக்கும் படைவீரரை நடுப்படையிலே கொண்டுபோய்ப் பெருக்கன் தது அதி வருகாமையாயுள்ள காட்டினிடத்திற் பதிவாகச் சிலபவுடங்களைப் பூக்கொல்லிக் கிறப்பாக வைத்துவிட்டு, மேகத்தைப்போற் கொடை வெடுக்குங் கைபையுடைய அப்பாசென்றுங் தளபதியோடு வஞ்சங்காகக் கள்ளச்சன்டைசெய்தான்.

4

இவ்விதம், பஞ்சமா பாதக துரோகி விக்கிரம பாண்டியனிடத்தின் அனை இந்கிபாண்டியன் வஞ்சகமாகக் கள்ளச்சன்டைசெய்தது, கிருஷ்ணத்துந் தெரியாமல், அப்பாசென்றுங் தளபதியானவர் அவனையடிக்கு தாங்கி மீதுக்க பலாத் கார மான சண்டை செய்தார், அப்போது, இந்தீர பாண்டியன், அவர்கெய்யும் உங்கிரமரன சண்டைக் காற்றுமல் மலைந்து மெய்யா மெய்யாத் தோற்றுப் பின்னிடைந்து போறவன் போலே சண்டைக்கள்தைந்துசிட்டுச்சூடு, அப்பாசென் கூங் பாங்காங்கொள்ள மேம்படியான உயுத்தஞ்செய்யனாடு, முன்னாக்கே தூஷபதிவாகமனைத்துவத்து படைவீர விருக்குமிடத்திற்குப் போன்று—அதுகூட, மேகத்திற் கொப்பாகக் கொடைகொடுச்சும் விசாவிதத் தைவையுடைய அப்பாசென்றுங் தளபதியானவர், நமது மனத்தில் கண்ண வில்லிக்கிரம பர்ண்ணடிய வின்றது சிற்கப் பின்னிடைக்கூன், அனைப்பார்த்தல்ல னுய்யிழைத்துந் தப்பிக்கொண் டோடிப் போகது: வெள்ளு நினைத்து, அவனைத் தொடர்த்துகொண்டுபோககமீல், முன்னாக்குப்பதிவாக வொளிந்திருந்த படைவீரர்களை பஞ்சமா பாதக துரோகிகள், வில்லைவளைந்து நான்கயிற்றைப்பூட்டி யதனிடத்திற் கொடோமாகிய அம்புகளையேற்றி மனமளைன் நெப்தார்கள்.

இவ்விதம், பதிவிருந்த பாதகமான படைவீரர்களெல்லாம் அம்புகளோடும், கைவிடுகின்ற ஏற்வேல்களையும், விறவிறைந்து விடப்பார்கள், அதனேடும், இந்தீர பாண்டியனும் விரைவாக எதிரோற் படைவா முகாக்கனிபோற் கொடுக்கொதித் தடர்த்து கெருக்கின்றன, அப்போது, ஒப்பற்ற அப்பாசென்றுங் தளபதியானவர் சத்துக்குள் பாவரும் பயப்படும்படியாய்த் தாமேறியிருக்குங் குத்துவைக் கடி

விச் சன்-மாருகக் காற்றைப்போ ஹலாவித் திரிந்து கடுமையான சண்டை செய்வதானார்—இவ்வித முண்மையான அப்பாசென் மூங் தாபத்தியானவர் செய்கின்ற சண்டைக்க் கெல்லாங் காபிர்ப் பயல் கருக பெகைகள் மிகைத்துச் சேலை சைனியங்க எதிகரித் தோங்கிக் கூர்வை பதிக்கித்த, வேல், வாள், குஸம், பாஸம், மழுவு, சக்கரங், கண்டம், சொல்லுதற் குரிதாகிப் புதும்பு, இவ்வகைபெல்லாங் கொண்டு விடாம்மூழுபோர் ஸ்கயோயாம் வெய்தீர்கள்.

116603

இவ்விதம், அஞ்சாத பஞ்சமா பாதக துரோகிகளான் காபிர்ப் பயல்களெல்லாம் எய்யுகின்ற வேலாயுக்குமிலிப் மற்று மாயுதங்கள் யாவும், அப்பாசென்னு மொப்பற்ற களபதியானவரி னமுகிய சீரத் தூட்டுக்குவினதால் அவர் மயங்கிப் பூமியிலே சாபந்து ஹபாந் தென்னு முபிர்போய்ச் செவந்த பொன்னினு ஹுண்டாக்கப்பட்டசுவர் கடலேகத்தி வலங்காரமாயுள்ள வீட்டிற் குடியிருந் தாட்சிகொள்ளும் படியான ஏஹ்தாகிவிட்டார்—இவ்வித மிவர், ஏஹ்தாகிவிட்ட செப் தியை, முன்றுலோகமும் புகழுகின்ற குர்த்திப் பிரபல்ய ஆண்டகையா முகியித்தினென்னுங் தளகார் தந்தர் கேள்வியானார். கேள்வியான தட்சணங் தாமேறியித்துக்குங் குதிரையை வாயுவேக மனவேகமாக டாத்திக் கொட்டு போய், அப்பாசென்னு மொப்பற்ற தளபதியான பளாத் தாக்கிவிப்புத்து மதிரில்லைவக்கு முத்தமிட்டு மகாவுவப்பாகப் பேந்த்திப் புகற்றுது வரசனை பரிமானிக்கும் பூவிலு மதிக மிருதுவான பட்ஜவையினால் கையித்தைகழுத்துச் செழுமை பொருந்திய பொன்னினு ஆம், இராத்தினத்தினுதும் இனைத்துச் செய்து பிரகாசமுந்திருக்கும் பல்லக்கிலேற்றி மகாபத்திரமாக வெடுப்பிக துக்கொண்டு தாமிருக்குக் கூடாரத்திற்கு வந்தார்—வந்து.

மனத்தினுள்ளேயடக்கக் கூடாத பெரிய பிபாக்கலமுங், துய மழுங் தொண்டவராய்த், தெளிவான வேதப்பாருநூஜர்ந்த வை துவலுபுதினென்னுங் தலைவரிடத்திற் போய்த் தாம்கொண்டிருக்கு மன வருத்தத்தோமே ஒப்பற்ற அப்பாசென்னுங் தளபதியானவர் ஏஹ் தானதைச்சொன்னார், அதுகேட்ட உடனேயவர் வெப்புசாரமுந்து வேதனையை அக்கினியுடிலிற் ரூவித் தோளினிடத்திற் ரேஞ்சேழுகிக் கொண்டு கெடக்கும் பூமாலையெல்லாக் கருகிப்போகும்படி யுருகினா— கிருக்கின்கைவாக எழுந்துபோய்ப் பல்லகை யடுத் தத்துவாளேகிட்டி

திலிருக்கும் ஷஹீதாகிய மையித்தான் வொப்பற்ற அப்பு சென்றுள்ள நூபதியைக்கண்டு, எப்போதுங் கொள்ளாத விராங்கொட்டு கூரவை நினீங்குது கூக்குரட்செய்து அழகிய கல்யாணமுருக்கம்பூவை பொத்த இதழுப்பொருந்திப் பூப்பா சென்பவருடைய வானமுத்தங்கே காண்டு அவருடைய வீரத்துவத்தை மிகவும் புகழ்ந்து போற்றிச் செல்வி தாக ஸமயித்தை பங்கே வைத்துவிட்டே, ஜிங்கதிகளையுடைய தேரத்த வோர் குதிரைமேல் சவாராக பதனையுழிகாலத்தில்திட்க்குங் கார்ந்தைப் போல நடாரத்திக்கொண்டு போனபோக்கிலேவே கடவில்லின் ம் ஆலகால விழுமானது பொங்கிவந்து எதிர்த்ததுபோ விந்திர பான் யுனே இங் கரோமானகோபங்கொண் டெதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்.

அப்போது, வீரர்கள் கிங்கேறுபோல் மலையிடங்கட்டிடங்கள் இராஜாக்கத் தோன்று மினையானென்னுங் தலைவரானவர், வெப்பமான சண்டைசெய்யும் பராக்கிரம பாண்டியனேடு மெதிர்த்து, அண்டு பிண்ட மெஸ்டிசைசுஞ் சண்டமாருதக் காற்றுச் சுழல்வதுபோற் சூழன்று சின்று சண்டைசெப்தார், இதுதவிர் உயுக்தத்திற் பெட்டு மூயற் கிகொண்டு சுமங்கிளியும் கல்கால பாண்டியன், முகியித்திமீரன் துங் தலைவரோடு மகாபெருமையாக எதிர்த்துவின் றவர்பேரி லளவில் வாத வெவ்விய அம்புகளைப் பிரயோகந்துசெய்து கெரோமான சண்டை செப்தான்—இவ்விதம், தூட்சனங்கு கல்கால பாண்டிய னெருப்புக் கொள்ளிகள்போல் விடுகின்ற அம்புகளைபெல்லா முகியித்திவென்னுங் தலைவர் தூம்புதும்பா வறத்துவிட்டுக் கூட தமது கையினிருக்கும் பாரமர் வை வில்லி ஸம்புகளைத் தொடுத்து விட்டார், விட்ட கஞ்சம்புகளாவை வை விழுவிட்டென்றுபோய்க் கல்கால பாண்டியனுடைய விசாவித் துபுக்கித்த பாய்க் குருவிக்கொண் டேராத்தபேர் யப்புறத்திறங் நாவி மறு, அதனுற், கலிகால பாண்டிய நூடைய வலதுகை காப்புப்பட்டுச் சோர்க் கூடலயர்க்கு பின்னர், கொஞ்சமேரத்திற் குன்னே தெளிவாகி ஆக்கிரவங் கொண்டான். கொண்டு,

இவ்வுக்கண்களுங் கோபாக்கிளியை யுமிழும்படியாம் அகோ மான கோபங்கொண்டு கேரினது சக்கரத்தைத் திரும்பச்செப்து மற்றுக் கையினிடக்கிற் குரிய வாளர் யுக்ததை மெடுத்து, முகிவித்து னென்னுங் தலைவர் சவாராய்வங்குதுரிந்தின்ற அழகிய குதிரையை வெட்டினுன், வெட்டினவடனே, யவர் வேஞோர் திறத்துக்கிளைமேல் சவாராகிவந்து கெருங்கிச் தமது இடுப்பி ஸிருக்கும் வர்களுடை ஜிரத்தஞ்

சொறியும்படியாய்க் குற்றினர்—குற்றியவாளைத் திருக்கி பிழுந்தகிற் குடலான்து வெளிகோற்றிச் சரிச்துவிழுங் துபிர்போய்ப் பெரிதான் வோர் ஒதியமாம் விழுந்ததுபோற் கீழே விழுந்தான். அதுகண்டு, சத்துநூக்க ளாபீஸ் சுத்தலீஸ்ர்கள் மிகவும்பயன் தோடினவர்கள் போக, எதிர்த்துகின்ற சுத்தலீஸ்ர்களையும், தேர்மளையுங், குதிரைகளையும், மாளைகளையுமோதி படர்ச்சேறி மாவகருக் குண்டா யிருக்கு முபிர்போ கும்ப்யாய் வெட்டிக் கருவறைக்குப் பினாங்களை யவ்விடங்களெல்லா மலைபோலே குவித்து வைத்தார்.

அதின்பின்னர், ஈடுப்படையிற் புதுஞ்சு, முங்குள்ள பெருங்தொ ணக்யார்ய படையிலே, கூற்றையுள்ள வாளிமூலே விக்கிரம பாண்டிய வரின் இசாங்கக் கிளைஞர்களிற் பல்லை வெட்டி, பலத்த இடபேறு போலே பூமி வதிர்ந்திட செக்கியதித்துக்கொண்டு, வேப்பம்பூ மாலை வணிக் தெளிரும் புஜபல பாக்கோய் சாவியான விக்கிரம பாண்டிய வரின் முன்னி லானு—ஆனபோ திவர் சவராய்வந்த குதிரையினாறு அகோரங்கைத்தக்கண்டு, அச்சன்திரபாள்ளியன் அழற்சிகொண்டு இரண் டு காக்களிலும் கோபாக்கனி வெளியூற்றக் கடே மான கேபங் கொண்டு தன் தகப்பனுண விக்கிரம பாண்டியன் கொடுத்த பொற்றே ஏரா நடாத்திக் கொண்டு நீண்ட வில்லைவளைத்து நாண்புட்டி, யதனி வத்தி ஸம்புகளை மூற்றி வீரபாக்கிரமசாவியான முகிபித்தினென்றுங் களாக்கத்தின் ஜெஞ்சிற்போய்ப் பூகம்படிச் சந்திர பாண்டியனிலக்கிட டு மாமாலைவன் நெய்தான், அவ் வம்புகளையெல்லா முகிபித்தி ஜெஞ்னுங் தளக்கர்த்தர் முகாவிரைவாக அறுத்துவிட்டார், அதுதுவிட்டுத்

தயது குதிரையை இடசாரி வலசாரிபாக டொத்திக் கையிலிருப் பத வில்லிடத்தில் கான்கு அம்புகளை பேற்றிச் சுந்திரபாண்டியனை விலக்கிட பெய்து பின்கொ, மானலோகர்களும் புகழுகின்ற நீட்கிய அதைய பலத்த தண்டத்தைக் கொண்டுயோய்கிட் தேரி நூக்கியின் பேரி ஷ்க்தர், அதனு கைத்தேர் தண்டு துண்டாய் நுறாங்கிப் பேச விழு, உடனே, சுந்திரபாண்டியன் வேறேர் தேவின்பேரி லேறிக் கொண்டு மகாவிரைவுகச் சக்கராயுத மொன்றைபெடுத்து விறங்கிற ஸ்ரூ சூழடிய விட்டான், அக் சக்கராயுதந் தமதுபேரில்வந்து தாவாத வண்ணமாய், முகிலத்தினென்றுங் களாக்கத்தர் ஓத்திரவுயுக்கியினால் விலகிவிஸ்பூருகாலுடு, அந்தச் சுந்திரபாண்டியனைப்பார்த்து, எடா, கீர்தமங்கிர்த விக்கோர் பாண்டியனின் கணிஞ்ட குயானே யுள்ளுடைய

வீரமுழுமையும் நான் தெரிந்துகொண்டேன், ஆகலா லிப்போது குடும்பக்கச் செய்கின்ற உயுதத்தில் இன் தகப்பனுண விக்கிரம் பாண்டியன்பேரி வாணையாக நீலென்னைவிட்டும் விலகிப் பின்வாங்கிப் போகாதே, அப்படி விலகிப் பின்வாங்கிப் போவவே யானு லெசு கையிலிருக்குஞ் சம்மட்டியினு இன்னை யடிப்பேனென்று சொன்னு.

இவ்விதம், சந்திர பாண்டியனுக் கெதிரில் நோகவின்று; முகி ஹித்தினென்னுங் தளகர்த்தர் சொன்னவொற்களை யவுன்கேட்டு, அடக்கக் கடக் கூடாமையான பெருங் கோயக்கொண்டு தன்னிடத்தில் மிகவுக் கூர்ஷமயோமிருக்த வாளினுலே, அவருடைய குதிரையைக் குற்றி னன், அக்குறுஷ்றக் குதிரையேற் படாதபடிக் கெதினத் தட்டியிட்டுக் கொண்டு திரும்பிச் சந்திர பாண்டியனுக்கு நேராக நடாத்திக்கொண்ட போய் வேலாயுதத்தினுலே வகுனைக் குற்றினார், அங்கக்குற்று அவனுடைய விலாவைத் துணைத்துக்கொண்ட பட்புற மூருஷிப் போயித்து, அவனிறக்கு செவந்த சிறங்கொண்ட டிருக்குஞ் சண்டைக்களாத்திற்சாம்பது விழுந்தான்—இவ்விதம், சந்திரபாண்டியன் சண்டைக்களத் திற் குற்றுண்டு இறக்கு வீழ்ந்ததுகண்டு நடவடிக்கைப் படைக்கள் காலான்ற சிற்காமற் சாய்ந்து கிதறுண்டு சிங்கி யோடிப்போனவர்கள் போக, மீந்து சண்டைக்களத்தில் சிறந்தவர்களை பேச்வாம், அழக்கமுகியிக்கின்னென்னுங் தளகர்த்தர், அடர்க்கேறிப் பற்றிப் பிடித்தும் சிறையாக்கிக் கூடாத்திற் கொண்டபோய்க் கேர்த்தார். இதுறிந்த,

சண்டைக்களத்திலிலின்றுக் கெறிப்பட்டுச் சிந்தியோடிய சத்துக்கள் யாவர்கு மிகுவிளாவாக வோடிப்போய்க், மூட்டான் குறக்க சந்திரபாண்டியனுடைய அன்னை னன் இந்திர பாண்டிய னிற்கின்ற மூன்னாலியினுடுத் தவணைக்கண்டு சந்திரபாண்டியன் குற்றுண்டியந்த்தைக் கொண்டார்கள், கோண்ணபோதே யவுன் இகிள்கொண்டு படைக்குஞ்சுகளைப் பார்த்து என்றம்பி சந்திரபாண்டிய ஸவ்விதம் குற்றாண் டிறக்க வேண்டு கேட்டான், கேட்டகற் கவர்கள், ஓர்குற்றாக்காரன் மகாவிர்குாத்தோடுமலுக்கு, செருக்கமாககிறகுகின்ற மாமது நடுப்படைப்பிற்புகுந்து இலட்சம்பேர்களுடைய தலைகள் துவக்குதுன்டாய்க் கெறித் துவிழும்படியாய் வெட்டியிட்டுச் சண்டமாருத்தோன்னும் காற்றைப் போற் கூக்கி—மறபடியுங் தானிப் பரம்குதொண்டு வரும்போது, சந்திரபாண்டியன் தேரில்லேரி வேறி யதீன் விரைவாக நடாக்கி வெறிக்குத்து வெவ்விய சண்டைக் காலத்திற்கென்று கொழுவோயிய கெருப்புக்

கொள்ளிகள்போல் அனேக அம்புகளை வில்லிலேற்றிவிட்டு அகோரமான சண்டைதெய்துகொண்டு நின்றான். அப்போது, அந்தத் துறுக்கன், இதோபா ருங்னைக் கொல்லுகிறேனன் நூசால்லி வேலாயுதத்தை பூடுத்துவிட்டான்.

அந்த வேலாயுதமானது விறுவிறைன்றுவந்து, மம கிளவாசாள சந்திர பாண்டியனின் வலப்புற விலாகிற்பூரி பப்புறமுருவிப் பாய்க் குகில்து கூவியில் விழுந்தான், அதுகண்டு, அங்குகின்ற படைஞர்களெல்லா மிவ்வித மென்று சொல்லக் கூடாமையாகிய வருத்த முற் ரேஷினர்கள், அப்படி யோடினவர்கள்போக இன்னுமனேகர்கள் ஆபுகங்கள் யாதுமின்றிச் சண்டைக்களத்தில் யனங்கலங்கி விண்றவர்களைப்பல்லாம் இலக்கோடும் கைப்பிடியாகப் பிடித்துத் தன்னுடைய கூடாத்திற்குக் கிறையாகக் கொண்டுபோனான்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம், சண்டைக்களத்திற் ரம்பியாகிய சந்திர பாண்டியன் குற்றுண் திறந்த காரணங்கள் யாவையும் வீரர்கள்வங்குது கொல்லறுவிடிய் காய்ச்சிய ஈயத்தைக் காதில் விட்டதுபோலும், எஞ்சம்புவங் தேறினாதுபோலுஞ் சொல்லக்கேட்டு, இந்திர பாண்டியன் கிடைக்கிட்டு மனங்கலங்கியயர்ச்சியுற்று உணர்வழிந்து சேர்வுகொண்டு பூரியில் விழுந்தான்; வனர், சற்றே யுணர்வுங்டாகி பெழுந்து இடியே துபோ லவர்த்தி முகவாட்டமுற்றுத் தாணாதானாயாப்க் கண்ணீரோ முக அழுதான்.

அழுத இந்திர ராண்டியன், ஆ அ, அந்தோ என்தகப்பன் இது காரியங் தொடர ஏதனைக்கேட்கில் எனதட லுயிர் நிலைபெற் றிருங்குமா, இராதே, என்னுடிருக் குபிராகிய தம்பியான சந்திர பாண்டியனே, நிலென்னைவிட்டும் பிரிந்துபோனையே, கண்ணின் மனியே, கருகலமே, எனக்குத் தோற்றுரூப் பம்பி யுண்மொ, அதுவு மில்லியே யாவர்களுக்கு ஆம்படியாக்கி நிற்றுண்டு மன்னில் விழுங்காயோ, சரிந்தாயோ, உ லுயிர் வீரசீந்துக்கம்போய்ச் சேர்ந்ததோ—இனவாசேயென் றிவ்வாரு—அனேகமானுடை சேத வாக்கிப்பங்களைச் சொல்லிக் கொல்லிப் புலி பியமுதினடங் தநுகி வாய்னுன். அப்போது, வயிரவலுக் கொப்பாகிய கோப்பாண்டிய னென்னும் பெயருடைய தலைவ னங்கே விலை வர்கலங்து வியாகல முற்றிருக்கு மின்திர பாண்டியனைப் பார்த்து, எங்களின் இராஜ குமாரங்கிய இங்கிர பாண்டியனை மிகவுங் துண்பமுற் று மனமயங்கிப் பின்னர், தெளியுற்றுங், சத்துருக்கருடைய சண்டையை விட்டு விட்டான்.

கடயின்பேரில் ஆஸ்யாக வெதிர்த்துப்போய்ச் சண்டைசெப் திறங் தவர்க்குக்காக மனமுடைஞ் தருகி யழகிற தழகோ, அழகல்ஸு,

ஆனால், இராஜாக்களுடைய செப்பையாகிறது, எதிர்த்தி வருகின்ற சுத்தருக்களின்து வெவ்விதான் சண்டையி விரங்கிடவே வேணுமென்ற ஆஸ்யோடும் இவ்வுக்குதில் விருதுபூண்டவர்கள்யாரோ விற் சந்திர குரிப் புலத்தேந்திரின்று வேதஞ் சொல்லுகின்றதே, ஆனால், இந்தவுக்கத்திற் புத்திசாதுரிய வந்தனுபொருளினைத்ததுபோல் வழங்கிறுக்கக் கிடைக்குமா, கிடைபாதே, முதலங்கான எங்கள் குலக்கொழுங்கே ரெஞ்சுந்தில் நீ சொங்கிறுக்கும் பெரிய கவுசையினைகிடைன்று சொன்னான்—சொன்னபோது, கல்வியிற் தேர்க்கு இந்திர பாண்டியன் தாணமுந்துகொண்டிருக்கும் வியாக்கமென்னுங் கடல்வெள்ளத்தின் வேதனை சுற்றுறங்கிக் கண்ணைக் திறுத்திரென்று விழித்துச் சொல்லற கரிதான கோப்பாண்டியளைப் பாரதது சீ யுன்னு டைப் பகுவில் வில்லை பெடுத்துக்கொண்டு தேரின்பேரி வேறென்று சொல்லிவிட்டு, மகாவிஷ்வாரக வெழுந்து, கண்ட வியர்ப்பின்கூக்களைப் பார்த்து கொல்லுகின்றவேர் புவியைப்போற் றனது தேரின்மே ஜெறிக்கொண்டு பகடையி ன வெணியில் வந்தன், வந்து,

தன்னுடைய வியர்போன்ற தம்பியாகிய சங்கிரபாண்டியன் குற்றுண்டு சாப்பதுகிடக்கும் தலத்திலேமுடிகி பிலிங்ட் தாக்கிபெயுடத் துப் பொற்சுஷ்டாக்கனோடு வரவத்தன மாதி வாணிர்திருக்கும் வெஞ்சைத் தன் வெஞ்சோடுக் கட்டி பலைத்து வவுட தோளி அம், மார்பிலும், மற்ற அவயவாதிகளிலும் செஞ்சல்லும் துணையுள்ள வாள்வேல் அம்புகள்பூரிக் கிழித்திருக்குஞ் காய்க்களி லோடுகின்ற இரக்கத்தைத் தூண்டக்கு முத்திகொண்டிருக்குமூற் றழுது என்னுடைய குழியானவைன, சந்திர பாண்டியனே, எட்டா, தம்பியேவென மரக்க அலர்த்திக் கவி—சீபேந்து போனதற்கூப் பின்னர் நாளித் துபியிபி விருப்பத்தில்லை, அழகிய விழசொர்க்கம்போய்ப் புகுஞ்சிருகு முன்னைக் சண்டைக்களத்திற் கொன்ற தீய பினையும், அவறுடைய கூட்டத் தார்களையும் வதைத்துவிட்டு, சீசேர்க்கூட்டுக்கு மிடத்தி கூடுன். கேளுஞ் சந்துஷ்டியா பிருக்க நானும் வருவேனன்று கண்களிற் கோபங்கினி சிறும்படியாப் பெறுவேடுத்துப் படபடென்று செல்ல வினான். சொல்லிப் பின்னர்,

தனதுயிர்போன்ற தமிழ் சந்திர பாண்டியனின் பேரேத்துதைவிரி நீத் பிரகாசக்கதிரிட்டெறிக்கும் இரத்தின மணிகள் பதித் திலங்குஞ் தேரின்பேரி வெடுத்துவைத்துச் சில படைவீரர்களையு மங்கேகாவ வரக வைக்குவிட்டு, அந்தக் குலுக்கர்களையெல்லாஞ் கட்டு வெண்ணீ ரூக்கிப் போகுகிறேன் பார்ப்பாரென்று சொல்லிக்கொண்டு தேரிலேறி அதனைடாக்கி யுருக்கதழுங்கு, வைவுவிய் குதிரைமேல் கூவாாவு சிர்கு முகியித்தி வென்னுங் தளக்குத்தரிடத்தில் வந்தான்—வந்தலு கூரியார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து மகாகோபங்கொண்டு, எடாநீபென் அவையை தமிழ் சந்திர பாண்டியனின் ஜுயினரச் சுட்சுட்ட வகைத்தா யங்கவா, ஆகலால், உன்னை நான்விடமாட்டேன், சீ யென்தமிழையச் செப்பத்துபோலே எவ்விதத்திலும் முன் ஆடவி ஆள்ளாரு முயிரைச் சுட்சுட்ட வகைப்பேன், அதனைச் சுண்டநீபென்று சொன்னான். அது கேட்டித், தேவெனுமூகுஞ் குக்குமப்பு மாலையனின்து பிரகாகிக்கும் வெஞ்செயுடைய முகியித்திவென்னுங் தளக்கர்த்தர், அந்த இந்திரபாண் டியனைப் பார்த்துச் சொல்லத் தொடக்கினார், அஃதாவது.

எம், இந்திர பாண்டியனே, யுண்தம்பிக்குப் (பேற்றுக்கொண்டு வரப் பினி மூப்புச் சாக்கா டில் வாறுக் கருவி ஸமைப் பெண்பதுபோலே) ஏதுவித தாதுவ வல்லாச சல்லாபனுண ஆண்டவன் ஆகியிலெழுதிய விதவந்து சேர்ந்ததினால், அவனுயிர் முடிவாயிற்று, அதுவுமல்லாமல், விக்கிரம பாண்டியனின் வேஷ்ட புத்திர ஞகை வனது காலின்டுடனென ரெக்டு புத்தியிற் ரேற்றறவுமில்லை, அதுவுக் காவிரி, அவனென்னிடத்தில் முழுப் பணக்யோடுமவங் தெதிர்த்தெதிர்த்துக் கூட்டத்தா ரூடனே சண்டை செய்ததினால், இவன் தலைவு ஜென்பதற் கியாதேதுமோர் கந்தைகமில்கீபென் ரெண்ணி வகைத்தே ஒன்று சொன்னான்—அதுகேட்டு, இந்திரபாண்டியன் சூரியீரை ஏன்னும் தூர் தளக்கர்த்தரைப் பார்த்து, இனவாசனை என்கப்பி சந்திர பாண்டியன் இன்னுமோர் வடிடம் வரைக்கு முயிர்பெற் றிருப்பானுகில் இந்த அவகத்தி ஜெங்களுக்குச் சுக்குறுவென்று பெயரெடுத் தொரு ஈரு மிராதவன்னை பொழித்துகிடுவான், அப்பேர் ப்பட்டவதுக் கின் கூரியதினால் கெடுப்பான விதவக்கல்லோ இறந்து போயினான், ஆத லால், உன்னை வெறுத்துப் பேசுவதினாற் கிடைக்கும் பிரபோசன் மேஜன், குளிர்க்க ஜோராயுடைய கடற்குற்ற மூழியி ஸிடத்தில் பார் தான் குண்பும்கூட்டாதவர்க் கொன்று சொன்னான்,

அதுகேட்டு, முகியித்தீ னென்னுங் தளகர்த்தர், அந்த இந்திர பாண்டியனைப் பார்த்து, ஏப், விக்கிரம பாண்டியன் பெற்றமகனுள் இந்திர பாண்டியனே சென்றுபோனவோர் காரியத்தை, மீனவு மென்னீப் புலம்புவது பழுது, ஆகலால், அதை விட்டுவிட்ட அப்போதென் அடனே உயுத்தஞ்சிசம்பெயன்று சொன்னார், அதற்கவன், இப்போது பகற்றேந்றிய குரிப்பனுணவுவன் மேல்காற் கடவினிடம்போய்ப் புகு துகின்ற கோ மாகிவிட்ட தாகையால், இன்றைப் பிராவுகால முழு மையுங் தீர்க்கு, நாளைய தினஞ்சு குரிபோதுப் காலத்திற் சண்டையேய் வோமென்று சொன்னான்—இவ்விதம், இந்திர பாண்டியன் நாளையிடின் தபின் சண்டை செம்வோமென்றுகொல்லிக், கொடிகள் கட்டப்பட அருக்குங் தனது தேரை நடாத்திக் கொண்டு ஊரைநோக்கிப் போயினான், அப்போது, சூழோற்றுமல் உயுத்தகளத்தில் வெட்டிவெட்டிச் சரிக்கும் சண்டைப் புவியான முகியித்தீ னென்னுங் தளகர்த்தர், தாமே நியிருக்குங் குதிரையை நடாத்திக் கொண்டு வந்தார், ஆனாற், சண்டைக்களத்தி னுண்டா யிருக்கும் இறப்பி னழுகையெல்லாஞ்சொல்லு தற் கரிதா யிருந்தன. அதிலே,

கொத்திபொருங்கிய தினில்லிகலர மானவர்களில் ஷஹிரதாய்க் கிடப்பவர்கள் மேலே, துடர்பாகச் செல்லும் எழும்புகள், ஈகளேன்னுர் தொடவேயில்லை, வெட்டுண் டிரங்கு முசிசில் கடுகுக் கயல்பாகத்திற் கிடக்கின்ற காபுரீஸ்களின் மேலே அணைக் காய்களும், சொல்லுகின்ற பலனிகளும், பேய்களும், கழுமுதலிய பறவைகளும் மொய்த்துக்கொண்டு குதிரையை நடாத்தும் கொழுக்கத் சுதானையைப் பியத்துத் தின்ற கொண்டு சுப்தித்தன—இன்னும், அப்படைக்களத்திற் பிரகாசம்பொருங்கிய இரத்தின பரஞ்சிக னோடு, பொன்புவிலைதிகளும், வாசனை மாதந் பூர்ணம், ஏதிர்த்துச் சண்டைப்பசெப்புமித்துத்தாயுதங்கள் யாவும், புதில்லைதைகளும், கொடிகளும், தேர்களும், மதயாசி களும், குதிரைகளும், வீரமுள்ள படைகளுர்களும் இரத்காற்றில் மிதக் குகிறைக்க கண்டு பேப்களிழுக்க முடிகிப்பேசுக் கூற்றுங்க்கொண்டு விஸ்ரதங்கள். இந்தும், அப்படைக் களத்திற் கிடக்குங் தேர்களி ரும், பணிகளிலும், குதிரைகளிலும், பல்லக்குகளிலும், தண்டா யுதங்களிலும் கில வேதாள மென்கிற பூதப்பிரசாக்கள் தெப்பாக ஏறி யிருந்து, வார்களிட்டு பகிள்கிறுக்கு முரசமுதலிய மேளங்களைச் சுப்த முண்டாக முழுக்கிக்கொண்டு, ஊர்களில் மறுடர்க் குலாவித் திரிவது போ துவாயித் திரிந்து மூழ்க்கிகொள்ளுக்கள்.

இன்னும், அந்தச் சண்டைக் களத்திற் கிடக்குகின்ற குலினர்களின் வழிய்களிற் போட்டிருக்கும் கடவுள்களிற் பதித் தொகீர்க்கும் பக்கூச பிரத்தின மணிகளின் பகிய பிரகாசம் இரத்தாற்றிற் கேருஷ்டு வது, இன்னுமோர் பகிய பிரகாச ஆறுமாய், லீலாத்தின மணிகள் முதலிய அனேக இரத்தின மணிப் பிரகாசம் விஸ்து கொற்றவதும், அந்த இரத்தாற பலிநிறங்கள் பிரகாசித்துக்கொட்டு கருந்தன—இன்னும், அந்தச் சண்டைக் களத்திற் அவையப்பக்கள் தங்கள் வழியுள்ளப் பக்கோடுகின்ற இரத்தக்காற யன்றி மல்ததிகிறத் தாங்கூசமுற்று அங்கே கிடக்கும் வாடகததிகளைக் கண்டு தங்கள்களை வெட்டுத் தூ விசித்தோண்டு திரிவதோப்பக்கம், சொல்லுகின்ற விசிரம பாண்டிய வளிம் சேகிளைப் பின்னும் புதிய வீருக்குத்துண்ணைக் கிடைக்குமென்று மகிழ்ச்சியாய்க் கூடிக்கூடிப் பேசிக் கொள்வ தோர்பக்கம்.

இன்னும், அந்தச் சண்டைக்களத்திற் குற்றவுடு, வெட்டுவுடு குறையுபிசாய்க் கலக்கமுற்றுக் கனிய மேகம்போ வலர்றுக்கொண்டு மாளிகள் கிடப்ப தோர்பக்கம், திறமபொருங்கிப் புத்தலிர்கள் குற்று அன்கொயப்பட்டு உயிர்போகாமதும், கீழும்பக் கூடாமதும் சைக்கு பின்கொள்ளுடு புரண்டு முக்கிமுனங்கிக்கொண்டு கிடப்பதோர்பக்கம், சொல்லுகின்றவுடிலிர் பொருந்திய அவைவாதிகளிற் கால்கள்ரண்டும், கைகள்ரண்டும் வெட்டுவே தோழிந்தவர்கள் குழந்தெகளுண்டு கிடப்ப தோர்பக்கம், அடிடப்படு அறவே யுபிரி போகாதவர்களைப் பிணவென்ற நென்றிக் கொத்திப் பிடுங்க வருகின்ற கரக்கைகளைக் கொயாவோடு கூடுதலாண்டு முன்கிக் கிடப்பவ சோர்பக்கம்—இன்னும், அந்தச் சண்டைக் களத்திலே குற்றவுடு முஶக் குப்புறக் கலிழுந்துகொண்டு கிடப்பவர்க் கோர்பக்கம், இராஜர்கள்விந்த இரத்தின கிரீடங்கள் கிடன் தொளிவு தோர் பக்க, சுத்தவீரர்கள் மனம்பிழுக்கி சென்ன பலிநித இரத்தின பானுகிளங்கும், வாசனைபரிமான குப்பமலை கலங்கிடப்ப தோர்பக்கம், வெட்டுவுடு தலைக்காடு முளையானது, தயிர் கிதறுவுடு கிடப்பதுபோற கிடக்கின்ற தோர்பக்கம், இவை களைக்கண்ட பூதப்பிரகாசகள் புகழுந்து தங்கள் கைகணைச் செய்தது கொம்பிகொட்டிக் கூற்றுவே தோர்பக்கம்.

இன்னும், அந்தச் சண்டைக்களத்திற் கிலேபேய்கள், ஏழு பூமி களிலும் புகழுகின்ற கிரத்தியையுடைய விசிரம பாண்டியனின்படை

வைக்கொன்று, அவைகளி ஸினை செப்போடும் மக்கு விருந்துசெப்பய இப்புழுமியில் இராஜர்கள்யாருமில்லைபென்றுள்ளனமுற்றிருந்தோம், அப்படியிருக்கையில், ஆண்டவனுல் நமக்கு போடு ஸ்வமி, அறபு தேசத்தில் விருந்துவந்து, இந்த விக்கிரம பாண்டியனின் பகடகளை ரெட்டி நயக்குப் பின்னிருந்து செப்பித்தார்க வளன்று, சுல்தான் செப்பி திப்புஸ் மொன்மார்த்தி திவ்விய பொற்பாத கமலங்களையும், அப்பாசென்னுந் திருநாமங்கொண்ட முதற்றளபதியையும் துதி த்துக்கொண்டு திரிவ தோற்பக்கம்—ஆனால், இரத்தத்தினுற் செலங்கிருக்கும் அச்சண்டைக் களத்தி விவ்விதமான சிறப்புற நிருப்பதைக்கண்டு, கொடைகொப்பதில், மேகத்திற் கொப்பாகிய கையை ஏடுப்ப முகியித்திரென்னுந் தளகர்த்தரானவர், தாமேறி பிருக்குக் குகிணாலை நடாத்திக் கொண்டு, திருமக்கமா நகரத்தில் ஒப்பியரை கேட்டுபடி, அம்மாலைசையிரகவை இருநிலை பூணை சுக்திரைன பழைந் துக்காட்டிய செப்பிதினு செப்பிதுல் அவ்வளைன், வூடிகுல் முதன் பின் முகம்மது முஸ்தபல் முகுக்தார் சல்லல்லாகு அகிகிவசல்ல மவர் கலரின் பேரராகிய, சுல்தான் செப்பி திப்புஸ் மொவியவர்களின் வரா குமாரான செப்பி தபுத் தாகிறென்னும் வள்ளுடைய பாததாம வையி வடுக்கப்போய் நின்று (அஸ்ஸலரமு அலைக்குமீ) என்று சவாம் சொன்னா.

இவ்விதம், செப்பி தபுக்தாகி றவர்கள், தங்களின் பொற்பாத கமலங்களி லகுத்துச் சலாம்சொல்லி நின்று, முகியித்திரென்னுந் சமரகேசரியான தளகர்த்தனைச், சலாத்தின் போத்திமோடு மனாவுபசாணை வாக்கியஞ் சொல்லி யன்பாக வாசுபிமன் நழைத்து இருக்க வேத்து, துய்வில்லாது பெப்பும் சோலைமாழபோ லம்புமழை பெய் துங்கால்வாடுக் களத்தின் செப்பி மூன்னென்று கேட்டார்கள் அதற்கு முகியித்திரென்னுந் தளகர்த்தர், தேங்கல்லூர் தொழுகும் புட்பமக்கையால் தொளிருந் தோளையுடைய அப்பாசென்னாறுந் தளபதியைப் பூத்த சிக்கேறவர்கள், தம்மோடுடத்திற்க் தாஸ்பாரமாக வங்க விகிரம பாண்டியனின் சேனையில் (ஏழு) லட்சம் வீராகளை நாசாட்டுசெப்பு வால்தமு—அதனால், இந்திர பாண்டியன் வஞ்சகச் சன்னடைசெய்ய நாடித் தனதுபடைகளைப் பதிவிலிருக்கவைத்துத், தான் தோல்வியடைந் தோலுவால்போ ஸோடிப் பதிவிருக்கவைத்த படை வீரரைக்கோர்ந்து, பின்னாலே தூத்திக்கொண்டுபோன், ஏப்பாசென்

ஆ மெப்புகழ்நாகர்பேரில்தேறி மறித்துச் சணக்கி வில்லாத வாள், வீவல், அம்பாளை யெப்து சதிமாணயமாகவதைத்ததா வார்க்க ரூபிர்போப்க் கால தான் வரலாறும், அஃதறின்து, தாம்போப்க்கை வாட்டான்டு சூட்டுக்களாததில் மூர்க்கமாக நின்ற சுக்கிரபாண்டிய ணை வெட்டுமீத்திய வரலாறும், எதிரிகட்டுக் கொஞ்சமு மஞ்சாத கலிகால பாண்டியனின் ஆஸிபறியித் தாகத்திற்குப்பே குமபடியப்பத் தாழுங்கார் வெட்டு வதைத்த வரலாறும்,

சண்டையில் விடா முயர்ச்சியாக எதிர்த்துவந்த, அந்தக் கலிகால பாண்டியனை வதைசெப்தபோது, அவனுட னின்று உயுத்தஞ்செப்த படைவீரர்கள் கால்கைநடுக்கங்கொண்டு உடலையர்த்து சண்டைக்களத்தைவிட்டு முறிந்தோடிய வரலாறும், இவ்வித மோடிப்போனவர்கள் போக, மற்ற கின்றவர்களையெல்லாம் வட்டமாக வளைந்து, அவர்கள் கைகளி லோங்கிப் பிடித்திருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம்வரங்கிக்கொண்டு, தரப்படிக் கவர்களைக் கட்டிச் சிறையாக்கிய வரலாறும் நன்றாய்க் காலில் விளக்கமாகக் கேட்கும்படி சொன்னார்—துப்போது, செய்வி தபுத் தாகி றவர்கள், ஆடவர்களில் மிகுந்த பலரத்காரத்தை யுடைய அப்பாசனங்னும் போர்ச் சிகுகே ரூனவர்கள் ஒவ்வொன்றை நினைத்து வியாகல மதிக்காகக் கொண்டு, புகிய ஆலத்தையுடைய அல்லாருந் ததுவரசின் விதியான தின்றையத்தை மலருக்கு வந்ததாயிருக்குமென் நெண்ணித், தங்கள்மனதைக் கொஞ்சங் தேற்றிப், மின்னர், பிரகாச மான இரத்தின மனிகால் பதித்தெரளிரும் பல்லக்கிண்பேரில், அப்பா அவர்களின் மையிக்கைத் தேவற்றிக்கொண்டு, குவிந்த சேளை சைரியங்கள் தம்மைச் சூழக்கு இருப்பதை மேல் சவாராகினார். சவாராகித்,

தங்களின்ற கடப்படையை விட்டும் நீங்கிப் பிரகாசான வெண்குடை தங்கள் தலைக்குமேல் கிழற்றச், கிரப்பாடி—தான்வாரி னால் பிகிஞ்சீருக்கும் இரண்பேரிகை முழுங்கப், பூர்முருட், பம்பை, சக்சரி, நவரி, இன்ன சூரத்திய தாளமேளங்கள் பூனிக்க, மாங்கள் நிகரந்த பெரிய பூஞ்சோலைக்கொப்பாகிய நீண்ட ரோடிக் குயர்த்திப் பிடிக்கவந்து, தங்கள் மெப்போது மறக்காமல் நிரைத்திருக்கும் தகப்பனு ராகிய கல்தான் செய்வி திபுருவீ மொவியவர்களின் பொற் பாத கமலங்களைக் கண்டார்கள்—கண்டு, அல்லாருக் கதுவாயுடைய சலாம்செல்லி அவர்களுடைய இரண்டு பாதகமலங்களிலும் தாழ்ந்து

சாஸ்டாங்கஞ்செப் பெறுக்கு நின்றார்கள், நின்ற கண்மனி போன்ற மகனை முழுபோலே கெஞ்சோடு மனைத்துக் கட்டியினைத் தாவிக் கணஞ்செய்து, மகனே, யாந்தாகிறே பக்டார் கட்டமான சன்னடைக் களத்திலின்றைபதினம் நடந்த செய்து வன திறமைகைக் கொல்லுமேன்று கேட்டார்கள், அதற்கு கவர்கள், யாதோரு அறைவுமிகு ஸமூக மால்வகின்றார்கள்.

தேவீர் தாங்கள் திருவாக் கருவியபடி நான்போம் எடுப்பதையில் நின்றேன். அப்போது, வாசனைஞ்காத பூமாலையனிச் தொலி குரு தோளையடைய அப்பாசவர்கள் வந்து முன்னவியில் நின்ற சன்னடைகளத்தில் (ஏழு) லட்சம் வீரர்களை வெட்டிப் போடுதெய்துவிட்டே சுத்தாழுக்களைன்றும் மாணிக்கஞ்சோர் புவிபோல் நின்றார், நிற கையில், விக்கிரம பாண்டியனுடைய ஷேஷ்ட குமாரனுன இந்திய பாண்டியன் லீரத்தோடும்வந்த தெதிர்க்கான, அப்பாண்டியவன் எதிர்த்துச் சண்டை செய்துபோது, முகியிக் தீவினைன்றும் வீரர், கதிர்த கலிகால பாண்டியனுடும் கொரேமான சன்னடைசெய்து, அவன் பூமியில்லிழுக்கு ஆவிப் பதைப்பதைத்திட்ட வதைத்துப் பின்னர், அவனைச் சூழ்ந்துவின்ற சேனை வீரர்களி லணேகர்களை வெட்டிச் கருவறுக்கார்—அதனால், படையிர்கள் பயந்து சன்னடைக் களத்தைவிட்டு மேர்த்தார்கள், அப்படி. யோடியவர்களைவிட்டுவிட்டு, எடுப்பதையிற்போம் விழுந்து, அங்கே கூடியின் உத்திரத்து வீரர்களையுடன் கொன்றுவிட்டு நின்றார், நிற்கும் போது, விக்கிரம பாண்டியனின் கணிஷ்டபுஷ்கிரனுன சுந்திரபாண்டியன் வந்து தெதிர்த்தான், அவனையவர் பார்த்து, ஆ, ஹா, உன்னொர் கேழுக்கொண் டிருந்தேன், நீங்கதூ கல்லாகசுக்கெதன்று சொல்லி யோர் பாச்சற் பாய்ச் சுவன் தலையை வெட்டி விழுத்தினார்.

ஒரு கிப் பின்னர், அங்கே எடுப்பதையிற் பொருங்கின்ற வீரர்களைச் சன்னடு பின்னமாக வெட்டினார், அவர்கள் என் வெட்டித் தாற்றுமல்ல, உயுத்தளைத்தைவிட்டு மோடினார்கள், அப்படி யோடியவர்கள் பேர்க, சிலைக்குதின் நெதிர்த்தவர்களைப்பெல்லாம் ஸ்ட்டமாக வளைந்து ஆயுதங்களோடும் பிடித்து மூதுறேவிகள் யாவரும் பொருங்கலைப் பிற்கும் எடுப்பதைக் கனுப்பேகிட்டு அடங்குதேறி நின்றார்—இவ்விதம், அங்கே ஈடுக்கும்போது, இந்திச பாண்டியன் மூது முன்னவிப் பதையிற்சென்று, அங்குசிற்கின்ற அப்பாசென்றும் இராஜ ரோடு மெதிர்த்துச் சன்னடைசெய்து, அவன்று வலிமையையெல்லாஞ்சு

சண்டைகளத்திற் காட்டிய மொன்றும் பலிக்காமையால், இனி கம் முடைய விரைவுக் கான்று மிவரிடத்தில் நடக்காதென்று யோசித் து வஞ்சதப்போர் செய்ய வேண்டுமென்று கருதி.

அவனுடைப சேனைபோர்கட் கெல்லாங் தான் கருதியிருக்குங் கருமங்களைச் சொல்லிக்காட்டிச் சிலவிரக்களைக் கூட்டுக்கொண்டு மீடுத்தி லிருக்குமோர் காட்டிற்போய், அவர்களைப் பதிவு கூவத்துவிட்டிவெந்து, மா பெருமைதங்கை அப்பா சவர்களோமே, அவன் வெவ்விதான் சண்டைசெய்து, தோற்றுப் பின்னிடைவதுபோற்சண்டைக் களத்தைவிட்டும் கீங்கிச், சரீரத்திற் பட்டாஇடத்திற் பழுதுபடுத்தும் வாராயுதத்தைக் கையில் வெட்டுத்துச் சண்டைசெய்து கொண்டே பின்னிடைவதுபோற் பின்னிடைந்துபோய், ஒனித்துப் பதிவுவைத்து குக்கும் படைஞ் சிருப்பிடம் சமிபித்தபோது எதிர்த்துஷ்டின்றுன்.

இவ்விதம், இந்தை பாண்டியன் எதிர்த்து நீற்பதைக் கண்டு அங்கு ஒனித்துப் பதிவிலிருந்த படைஞ்சுகள் யாவரு மொன்றுபோலே குடிலென் நெழுந்துவந்து, அப்பட சவர்களைச் சூழ்த்து அதிக வெப்பங்களைண்ட ஆயுதங்களைப் பிரயோகங்கூசெய்து, மிகு விரைவாக அவர்களை வகைத்த தார்கள், அல்லாகுத்தழுவாவின்விதிப்படிச் சவர்களை தாக்குவது, அதனை வெவ்வெதான் திறமை பொருந்திய, முகியித்தீனென்டவர் தெரிந்து மகாவிரூபாகப் பூமி யதிரும்படியாய், கடேஷடையுள்ள தமது குக்கொயை நடாத்திக்கொண்டுபோய், அவ் வப்பாசவர்களைக் கண்டெடுச் சனுப்பிவிட்டுப் பின்னர், விக்கிரம பாண்டிய மூடைய ஹூஷ்ட குமாரனுன், இட்டை பாண்டியனின் முன்பிலாகி, அவனைச் சண்டைக் களத்தில் உயி, தஞ் செய்வதற்கு மகாவீர குத்தோடு மழுமத்தார், அதற்கவ ஸிப்போது குரிய வண்டையுந் தருணமாகஇருப்பதாக்கரையிடும் சண்டை செய்வோமென்று சொன்னான், அவன் சொற்களைக்கொண்டு நாங்கள் தேவீருங்க ஸிடத்திற்கு வந்தொமென்றுசொன்னார்கள்.

இவ்விதம், கல்தான் செய்யி திபுஸுவி மொவிபவர்கள், கூரிய வேலாயுதம் நீங்காத கையையுடைய தங்கள் குமாரான செய்யி தபுக் தாக்கிறவர்கள்வந்து, சேனை காவலராகிய அப்பாசென்பவர் ஒவ்வொரு ரென்று சொன்ன சொல்லைக் கேட்டவுடனே நாங்கள் வியாக்கல்லுமென ஆக கடவிலைசூழ்கிப் பின்னர், அறவினாற் நெளிவென்று மீட்சிபாசிய

கொயி வேறி, அஒகே தங்களைச் சூழ்திருக்குகின்ற தலைவர்முதலிய படைஞ்சனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்கள்—எவர்களாலுஞ்சொல்ல வரிதாகிய வல்லங்களை அல்லாகுத் தழுவா விதித்த விதிமுறை போலே யாவர்க்கு முடியுமே யல்லாமல், மகத்துவாச் தங்கிய இப்பூர்வினீட்ததில் யாதேது அமொன்டுங் கூடவுங், குறையவும் வரமாட்டாத, ஆகவா விதனை யுங்கள் மனத்து வெண்ணினால், அவ்வெண்ணான் சஞ்சல நெருப்பிற் புத்திச்சிம், பீழையு முண்டாகுமென்று, இவ்வித மின்பத்தோடும் பலபல தேஹதல்சொன்னார்கள்.

தேஹதல்சொல்லிப் பின்னர், தங்கள் பக்கத்தில்கிற்கும் பணிகிடையரளர்களைப் பார்த்து கீங்கள் மகா வினாவாகச் செழுமைபொருங்கிய பொற்பல்லக்கி வேற்றிக் கொண்டுவங் திருக்கிற அப்பாசென் பவரின் மையிட்டை மோட்சகதியைத் தருவதாகிய கல்மாழுமக்காத் தோடுமெடுத் தோர் பிரகாசமான பெட்டகத்தில் வைத்து வேறே ஸிடத்திற் கொண்டுபோய் வையுங்க என்று சொன்னார்கள், அதுபோலப் பணிகிடையாளர்கள் செய்தார்கள். பின்னர், வெற்றி பொருங்கிப் புகியித்தீவென்னுங் தளகர்த்தனாத் தங்கள் பக்கத்தில்வழுத்து வைத்துப் பலபல வப்சார வர்த்தை பேசி பிருந்து பின்னர், அவ்வைப்பார்த்துச் சத்துருக்க ஸிடத்தில்கின்றும் சீர் இல்குவாகச் சிறையாக்கிக் கொண்டுவக் தவர்களுக்குக் கீர்த்திச்பாருங்கிய கல்மாவைச் சொல்லிக் கொடுத்து, நன்மை யற்றில்லங்கு, இமையாளிடக்கிறசேந்த்து விடுமென்று சொன்னார்கள், அதுபோலவர் மகா துலக்கமாகச் செய் வித்தார்.

அப்போது, கல்தாங் செய்பி திபுருந்தி மொலி யாவர்கள், பகையீர்கள் முதலிய யாவர்களையும் பார்த்து, தங்களுக்க ஸிருப்பிடத்திற்கு போக்குவென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுப், படைவீர்கள் யாவரும் மாங்களுக்கு, அல்லாகுத் தழுவாவுடைய சலாம் சொல்லிக் கொண்டவிடத்தைவிட்டும் நிகித தங்கள் தங்க ஸிருப்பிடம்போயிருக்கார்கள், அதுபோற் றெவிவையுடைய வள்ளான ஈல்தாங் செய்யிடிபுருந்தி மொலிபவர்கள், மிகுடிறப்பையுடைய வானவர்கள் போற்றிப்புழை மகாவினாவாக எழுங்கருளியாகி, அழகுற்றிவகுக்கு தங்க ஸிருப்பிடம்போயிருக்கார்கள். இதுசிற்க,

இந்ஸர் பாண்டியன் அழகான தன்னுடைய ரகத்தின்பேரி தூஷி ருக்குயிரான தன்தமிய யெட்டுண் டிறந்த சுக்கிரபாண்டியனை யெடுத்

ஏற்றிக்கொண்டு, வேறேர் இரத்தின்பேரில் மன்மதனுக் கொப்பாக வெட்டுமுடிகளுக்கால பாண்டியனை யெடுத் தேற்றிக் கொண்டு, சன்டைக்களத்தைவிட்டு நீங்கீக் கொப் தீர்த்தயுடைய படைஞர்கள் குழு, மீனக்கொடியும், ஆடைகளுந் தீர்களுடைய மேகத் திடியைப் பயப்படுத்தக்கதாய் வாத்தியங்களுடைய சப்த மதிகரிக்க விரைவாக நடந்து ஓட்டுக்குட் போயினான்—இவ்விதம், இந்திர பாண்டியன் வினேநுதமான அழகைத் தருகின்ற கோட்டைக்குட்போய், அங்கு இராஜமண்டபத்திற் சிந்மாசனத்தில் வீற்றிருக்குந் தன்தகப்பறூகிய விக்கிரம பாண்டியனையுடுத்து, அவனுடைய பாத்தாமரையில் விழுந்து வணக்கியெழுந்து நின்றுன், நின்ற மகனின்திரபாண்டியனைத், தகப்பனுகிய விக்கிரம பாண்டிய னெழுந்து மாப்போடு மாப்பனைத்துக் கட்டித் தமுகி பாவிங்களஞ்சிசம்து, தன்முக்கத்தில் விருக்கவைத்துக்கொண்டு, அவனைப்பார்த்து என்னிருகண்டனியே, திருத்தயப் பெருளே, இந்திர பாண்டியனே, இன்றையதினால் சுடைக்க எனத்தில் நடந்த வெவ்விதான் உயுத்தத்தின் திறமையைக் கொல்லலென்று கேட்டான், அதற்குடனே சந்திரபாண்டியன் தன்னிட்டிருக்க அடையாபரனுகிளை பொதிக்கி வாய் பொற்றிக் கூக்கடி நின்று வீரியம், சொல்லுகின்றுன்.

என தருமையான ஜீயனே, கம்மோடுந் தகுதியான சன்டை செப்ப வெதிர்த்துவந்த ஒசய்பி திப்புறை முடைய இதயத்துள்ளாருமிர்போன்ற சேஸை கல்வை குகிய அப்பாசெங்கவனேமும், நானே திர்த் தவனை வதைத்துவிட்டு, அவனைச் சூழ்ந்துவின்ற படைஞர்கள் யாவரையும் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டு நின்றேன், அங்கேரத்தில், பூஷ ஏத்தி னென்றுந் தலைவன் சுதிமானமான சங்டையாக அதிர்க்கிடையாடுக் கவிகால பாண்டியனை பெதிர்ந் தட்டந்தான். அடர்ந்து, அக்கவிகால பாண்டியனை வதைத்துப் பின்னர், கமது நெப்படையிற் புகுந்துளக்கி. அனேக வீரர்களுடைய விரிந்த புயங்களும், தலைகளும் அறும்படியாய் வெட்டிக்கொண்டு நின்றுன். அதுகண்டு, தம்பி சந்திரபாண்டியன்போய், அந்தமுனியித்தீ னென்பவனை வெதிர்ந்துக் கணக்கிலடைகாத அம்புகளை வில்லிற்கூறுப்பது எய்தான், அவ் வம்புகளை பெல்லாம் அவன் தடுத் தறுத்துவிட்டுத் தம்பியுடைய விரிசைவதைக் கான். இவ்விதம், நடந்த வாறுக ஜொன்னு மெனக்காடு திதரியாது

உாறு தினெறிவினக்க வசனகர்வியம்.

பின்னர் தெரிந்து நான்போய் என்கண்மலியான தம்பியைக் கண்டேன். கண்டு,

மனங்கலங்கித் தம்பியைபெடுத்து மார்போ டீணத்துச் சீராத்தி வோடு மிரத்தக்ஞைத் தூண்டைத்து இரத்தின மனிகள் பகித் தலங்கார மாகச் செப்பைப்பட்ட டிருக்குஞ் தேரின்பேரி லேற்றிப், பின்னர் சொல் ஹிக்ஸ்ர கவிகால பாண்டியனையும் அத்தேசி லெடுக் தேற்றிக் கொண்டு கோபநீர் யந்தச் சுத்தாதியான முகியித்தி வென்பவைனை வகைக் க வேண்டுமென்று சண்டைக் களம்புருஞ்து ஆவளையும் கண்டேன், அப்போது, குரிப்புணவன் தனது இரண்களை பொடுக்கித்தொண்டு மேற்றமுத்திரத்திற் போய்ப் புகுதான் தருணம்வங் தடுத்தது—ஆசலால், இந்தநேரங்கு சண்டைசெய்வது ஈன்றல்லவென்று நினைத்துக் கண்டையை சிறத்திவிட்டுக் கூடாததிற்குவங்து செவ்விப மன்மத கீழொத்த தம்பியை யென் தேரின்பேரி லேற்றிப், பின்னர், கையிழ மீல்லரூபம் ரீங்காத வீரப்புண கவிகால பாண்டியனை வேறேர் தேவேற்றிக்கொண்டு ஒப்பற்ற ஏழையடியானுக்பாரன் தேவரீர் தங்களையை பாத்தாமரையில் வந்தேனென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், சந்திர பாண்டிப ஞான இனையமக ஸீரங்கானென்று, முந்தமகனுகை இந்திர பாண்டியன் சொன்ன சொல்லாகிப அக்கினி, தகப்பனுகை விக்கிரம பாண்டியனுடைய காதுவழியாகச் சென்று இரு தயதாமரையைச் சுட்டுக்கருக்க, வெம்புதல் கொண்டு மனமருண்டு சோங்கு தஸாயில் விழுஞ்து ஆசியுண்டோ வில்லையோ வென்று சந்தேகக் தோன்ற மிகவு மயர்ந்து கிடந்து, மின்னர்கொஞ்ச முணர்வற் றெழுஞ்து, ஜயோ, அப்பர், அந்தோவென் றலநிக் கண்ணீர் சொரிச் து, முகத்திற் கைகளா வடித்துக்கொண்டு கிடந்த கிடையிலேயே புான் ரூருண்டு தலையை யுரைந்துகொண்டு சொல்லுகின்றன். ஆ ஆ என்மானே, சந்திர பாண்டியனே நீ பென்னைவிட்டும் பிரிந்தாயோ அரிதாகை சஞ்சிவி மருங்கே, என்னுடைய வாழ்வே, கருஷபிள்ளை சும் போன்ற பேச்சை யுடைய அமுதமே, சந்திர குலக் கோழுங்கே, கண்ணே, கண்மனியே, யுன்னுடைய பிரகாச இரத்தினமனிபோற் பளபளத்த தோனையும், கனிபோன்ற வாழையுந்துகொண்டு ஆசர்பத் திற்குப் போக, வஞ்சைவிட்டுவிட்டு, இனிகா ஸிவ்வுலகு;தி விருக்க நீதியுண்டோ,

மகனே, குலக்கொழுக்தே, திடமாக நிற்கின்ற சத்துருக்களை வெத்தக்கவென்று நியேயமுங்கு தேவிலேறி, பதனை நடாத்துமபோது எக்னுவைன், தானேற்பிருக்கும் வாகனாதவைத் யுன்னுவடைய தேரூக் குப் பின்னாலே துடர்பிடியாக நடாத்தினாலே, ஆ அ, இஃதென்ன ஆச்சரியம், எட்டங்கிற முகியித்தி வென்னுங் தளகர்த்த இன்னைப் பார்த்துக் குழங்கையென் துள்ளிரக்கங் கொள்ளவில்லையோ, இன்னு மவன், அடர்க்கு நிற்குகின்ற எமனிலும் கொடியவனே, இரக்கமென் பது அஜுவளவு மில்லாதவனே—மகனே, சந்திர பாண்டியனே, சத் துருக்கள் சண்டைக்களத்தில் வெட்டிக்கொண்டு நிற்கிறதைக் குறித் தல்லோ, அவ்விடத்தைதாடி யுன்றமையன் இந்திரபாண்டிய இன்னை விட்டுப் பிரிந்தான், அப்படி யவனங்கே பிருப்பானாக இன்னைக் கூடி பேரிரத்து விடுவான், அல்லது, உன்னைக் கொஞ்சவ இயிரைப் பிரமுக்க வைப்பான், ஆ, ஹா, உன்னைப் போக்கிவிட்டு நானெங்கே கும்திருப்பேன், இந்த விலகத்தி வெணக்கு பூமியிருந்தும், பொரு சூர்தம், இராஜீக மிருந்தும், மற்றப் பரக்கியங்க வெல்லா மிருந்தும் கீவில்லா திருக்கெதிலே பலவிராகேது.

என துள்ளுயிரைத் தரும் பொருளையென் நிவ்விதஞ்சு சொல் விச் சொல்லி, விக்கிடப் பாண்டியன் உருகி யுருகி மகனை விஜைத் தலையு கிண்றபோதி, தேவையாழுக்கும் பூமியையனிக் தொளிருங் கூந்தலை யும், சிறிய இடையையிடுவடைய ஏற்றபெண்களபோய்க், சந்திர பாண்டிய விறைத்தானை றவுவடைய தாயாருக்குச் சொன்னார்கள், அச் சொல்லானது தாயாருடைய காதி லுருக்கு மீயம் புகுந்துபோர்புது ந்து சரீரத்திற் பொருந்திய சீவாததுமா நிகிப் போனவர்கள்போல் யாதாமொரு சுற்றையும், உசம்புகலு மில்லாதவளாகிப் பின்னர், சொ ஞ்சமுபிந்நண்டாகிச் சரீரத்திற் பாந்தபோதெழுந்தாள்—எழுந்து, மகனே, சந்திரபாண்டியனே, ஜீனனமெடுத்த வேருடமிறி, புருடன், பெண்ணாகிப் எங்க அரிகுவருடைய வுடலிலாரு முயிரு மொன்றுகப் பொருகி போர் மாறுட ரூபமாய் வரப் பெற்றுமே, நான்கொடுத்த பாலினது தனி மிதுமட்டலும் உன்னுவடைய வாயில் மணங்குதொன்றிக்குக்குஞ் சிறிய குழங்கைப் பின்னாய், கடுமையான உயுத்தஞ்செய்ய வள்ளைவிடுகிற பருவமிதா, ஆனாலும் உன்னுவடைய வுயிரைப் பிடிக் கும் எமன்வாது தோன்றினதினால் உந்தகப்பனாருடைய மனத்தில் இந்த விஜைப்பவந்து தொடுத்தகே யல்லாமல் வேறில்லை. மேதும்,

அரிதான செழுமையைக் தருகின்ற வன்தழைக்கும், இலட்சணைக் கூட்டுங் கண்ணொர்ந்த நல்மனத்தை யுடைய பெரியோர்களெல்லாம், இந்தவுகை முழுவதையும் நீயோர் குடைசீழை வரசாளவரபென்று சொன்னார்கள், மறுபடியும் உள்குப் பொருந்தியவோர் தத்து மிருக் கிண்ணதென்றுஞ் சொன்னார்கள், அதை முடிவிசெப்பவோ நீயோர்களில் ஸிக்கங்கபிலெடுத்துக்கொண்டிபோற்றத்திற், குற்றமுண்டாக முகியிக் தினென்றெருருவதுண்டாகினான்—என்மகனே, சந்திரபாண்டியா, உயர்ந்தாறிவும், பொறுமையும், கல்விக்கறையும், கல்லூரைமுக்கமும் பொருக்கிய நாயக்கான வுண்ணைப் பெற்றெடுத்த எண்வயிழுகொதித் தீரலெல்லாம் கருகிச் சஞ்சலமென்றும் கெருப்பில் விழுந்துமாழ்கி பயர்க்கிருந்துமில்லை கொபெற்றேன், இவகிதம், நீ யளிந்ததை யறிந் தின்னும் கான் இங்கிருந்து துயரங் கொள்ள வயிர்களைக் கிருக்குகிற என்னைப்பேர்ந்த முனிந்த சிலி யிவ்வுலகத்தில் யாருமுண்டோ.

என்றசொல்லிக் கூந்த வென்றை காடு சரிக்குவிழு; இரண்டு காலைனிர் மழைபைப்போற் சொரிய, மனங்கண்றி நிலத்தில் வீப் துபுரண்டு அணிந்திருக்கு முயர்ந்த மேலான ஆடையாபரனுக்காவெல்லாம் கழட்டி யெறிந்துபோட்டுக் கூன் புருஷனான் விக்கிரம பாண்டிய விடக்கிறபோம், அவனுடைய பாதகாமராயில் விழுக்கு, திகைப்புக்கொண் டிருக்கு மவனே டிவன்றுக்கேசர்க் கிருவருமாய் கூலையில்கின்ற மொலிக்கோடுதிவரும் ஆற்றவெள்ளைப் பெருக்காய்க் கண்ணீர் சொரிச் சமு தவஸமுற் றிருக்கும்போது, அங்கிடத்திற் கோய்பான் டியன் செய்த சொல்லுகின்றான்—இராஜர்கள் வந்து பணியுகின்ற பாதகாமராபை யுடைய விக்கிரம பாண்டியனே, சக்துருக்களைவெட்டி ரணதூடி படுத்தப்போன சண்டையில் மதிந்துபோன துணைவர்களின் மக்க ஞானமைப்பத்தரு மின்ததாலோமே, தமதுயிர் நிக்கந்த மாந்திரி மார்க்களோடும் ஏதக்கவீரர்க் கரசராகிய குலோத் துங்கங்களும் அழுத வருத்தப்படுகிற தொழுங்கல்ல வென் துங்குடையம்மறந் தில்லைபொரா, ஆகைபரல உங்குடைய அழுகையை சிறுத்தை.

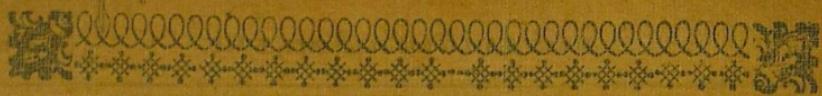
இன்னும், இவைழுங்குக எள்விவையும் கிளைகிறுத்து இட்டிக் காலானுவதை இாஞ்சக்கள்செப்புக் கிருமிவென்று சொல்லுகின்றதும் நீதான், அதைத் தகவிரவதும் நீதானென்றால் குழி யென்ன செப்பும், இன்னும், நீ மக்கதுவந் தங்கை இந்த குழியில் கடப்பதெல்லாம் எனவென்று முனையில் பிலையோ, ஸ்ரீ, ராமதூக்கு, வளிஷ்டமா மு

விவர சொன்ன மருட்சியுள்ள இந்திராஜலக் கணத்தைப் புறைஞ்து, மழக் குவிட்டாயோ—ஆனாலும் ஜூட்டையாமான் திவலிதஞ்சு சஞ்சலித் தலை து தவிரியீற் றிருப்பதை, மதுசக்த்தருக்க எயிந்தா லவர்களுடைய மனத்தில் மிகவுக் தவிரியீற் றேஷன் வளிமைகொண் டடருங் ததை மையோ ராவர்கள், ஆதலால், இராஜானுகிய வுண்மனத்திற் கொண் வியாகல் சஞ்சலத்தை யகற்றிக்கீட்டுத் தன்னைச் சூழ்த்திருக்குமளைவி மக்கள் பந்துஜனர்முகசீப் மற்றுச் சிறப்புள்ளவர்கள் கொண்டிருக்கும் வெப்பமாகிப் பணக்கவலை சீங்கிப்போகும்படியாய் நீயே தேழு சலான வாக்கியுங்கள் சொல்லவேண்டும்,

என்றிவிதமாகக் கோப்பாண்டியன் பலபல ஞாபங்களைச் சொல்கூட காட்டியபோது, விக்கிரம பாண்டியன் மனச்தேவி யிருந்த விடக வரவிட்டி மெழுங்குது, அங்கோப்பாண்டியனைப் பார்த்து சௌருங்குதை வைத்து விடுவதை அனுமதித்துவிட்டு, இசொன்னங்களைக் கெல்லாம் நிசந்தான், தொலைபாமத் ரூபங்கள் நிற்குகின்ற வுலகமானைப் பிகவுங்கொடுவதே, ஆயிரும், மெய்த்தான நிலையை நிறுத்தவேண்டும், என்றுதான், சேர்க் குறைவாடு மிக்க வுலக நகீட்டைப்பத் தவிர்வதுவும் பிழையாயிருக்குமெந்து சொல்லித், தன்மனதை மிகவுக் தேற்றிக்கொண் பேன்னர், தன் பேரண்சாதியுடைய மனத்தையுந் தேற்றினான், தேற் மிமந்திரி இரகாளிகளைப் பார்த்து, மகன் சங்கிரபாண்டியனைத் தகளான் செய்யக் கொல்லிவிட்டு, மூக்கமகனுள் இந்திர பாண்டியனைப் பார்த்து, மகனே யுண்மைத்தினிடக்குறித்தலைகொள்ளாதே யென்று சொல்லிப் பின்னர், பகையீர்கள் முதலிய யாவுரையும் பார்த்துச் சூரியோதயகாலக்தில் நீங்கள் பாவர்களும் சனத்தையாயுத சன்னத் தர்களாய் என்னிடத்தில் வாருஞ்கவென்று கொல்லினான், அதுகேட்டவர்களெல்லாம் விக்கிரம பாண்டியனின் பொற்பாத கமலங்களிற் பணிக்கொடுமூந்து யெரயினார்கள், பின்னர், விக்கிரம பாண்டிய செழுங்கு, அதனதலங்கார மண்டபத்திற்குட் போயினான்.

முன்றும் போர்புரிசருக்க் குற்றிற்று.

இதிற் திருவிருத்தம்—க.

நான்காம்போர்புரிசருக்கம்.

கவிச்சிருத்தம்.

மேலோன்ருண் மேவிபு ருஹிமொவி
கோலாகல் மார்குபி ரோர்தலைவன்
வேலார்கா விக்ஷம் னேசிசெயும்
நாலாவது போனூர கவிற்றிலுவாம்.

இத்தொருவர்.

சுதல வல்துவுக்கு மேலவனுன் அல்லாகுத் ததுலாவி எருவ்பொரு
ய சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலிவர்கள், இடம்பக் பொரு
ரோர்தலீன் தலைவனுயும், கையில் வேலாயுதம் நீங்காதவனுபுருள் விக்கிர
ம் பாங்கும்பே நூலெசிசெயுகின்ற நாலாவது சுஷ்ணடையைச் சொல்லுகின்றும்.

சுமித்திரவசனம்.

சலை படைப்புகளுக்கு முங்கி துண்டாக்கப்பட்ட நமதுநாயக
மும்மது முஸ்தபல் முகுத்தார், செய்யிதல் அன்னர் சல்லவர்கு
அலைகிலுசல்ல மவர்களுக்கு கண்பெராருந்திய போரும், தீடுகிலை தவறு
த வானவர்களைக் கூட மலாயிக்கக்குதுகள் புகழ்கின்றமீன்றையும், முளை
யவர்களான கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவி யவர்கள், இராவுரா
லத்தி லட்டர்த்து ஸெருக்கிய இருட்போய், நீண்ட கீழ்த்திலூயிர்குரிய
னெமுத்தின்னை மேலான பிரகாசமுந்த இராஜனுன் அவ்வகுத்து
லா விதிதக பறுவாகிய காலைகோக்குத் தொழுகைகளைபக் கொழுப்பார
கள்—அப்போது, புட்பமாகில் யணிக் கொளிருந் தோலோயுடையல்லா
யும், இச்சரித்திர புராணத்திற்குக் குணாபகாயு முங்கு வரிசை
திபுருஷ் மீட்டெப்பை யென்பவருடைய இருதயாமலாசன் குற்ற போ
ருக்குல் கிருபை நிதியமான சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவி யவர்
இல், முகது முடிவு மின்சிதமென்ற கோற்றுத் தடவுளான் அவ்வள^{கு}
குத் ததுவாகவ மனத்தில் பிசவுஞ் செவ்விதாகப் பேசுத்திப் புட்டு
திருக்கையிற், குயியனுவன் சோதியான தனது ஆயிரங்கிரணர் வை
களிலுமுண்டாரும் பிரகாசம் பரவ எழுங்கான், எழுங்கமோது,

முசிலியகிய படைவிர்கள் யாவரு மெழுந்து, தங்கள் தலைவர்களோடும், ஈல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்களினுக்கு மிடத்தில் பங்குதாந்தார்கள், இருந்த படைவிர்கள் பாவலரையும் பார்க்குது, ஈல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரே, அருமையாகிய திறவல்யம் நீங்காதுற்ற விரர்களே, எம் தகுதியாகப் போய் வெப்பக்கொண்ட சண்டையாக முன்றுநட்ட செய்தோம், இப்போது நாலாம் நாளே, மாயிற்று, ஆநலால், ஏஜனாத்தி வோர்கருங்களோற்றுகின்றது, அதனைநான் சொல்லுகிறேன் நீங்கள் யாவருக்கவனமாகக் கேளுங்கள், அஃதாவது, நமக்குக்குறைந்த ரூபந்தரகாரமுறையாக, மமது சேனை ஈசனிபங்களும், நாமு மின்கே விருந்துகொண்டு, அங்கே சுக்துருக விடத்தில் வெற்றியாகப்போய் அடர்க்குறவுகளைக் குறித்துக் கண்ணத்தனமாகச் சிலபடைகளைப் பதிவிருங்கினுவர்கள் ஏ கற்கு வழியையும் கட்டியிட்டு, உண்மையாக்காக்காத்துக்களை ஏ கட்டுப்பதே வறைத்தக்கவேண்டும்—ஆகலால், சுக்துவிரக்க மொல்லாம் யாதொரு பயமிஸ்லமரத் போர்க்கோலங்கொன்று டெழுக்கு மிகுந்த பெரிய கட்டத்தையுடைய கடலைப்போல் வட்டுமாகப்போய்க் கோட்டைக் கருகாக்மையா யிருக்கவேண்டும்.

அப்படி யிருக்கிறதில், இராவுகாலங்களிலும், பகற்காலங்களிலும் அந்த விக்ரைம் பாண்டியத்துடைய வஞ்சகத்தை நினைத்து, அவன் செய்யுக்களைச் சங்கடைக் கடந்தெடாம் விருந்து நம்மை காமேகாக்கு விரைவாக வெவ்விப் சண்டைசெய்து, அந்த விக்கிரம பாண்டியன்றுள்ளது கோட்டையையுங்கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றுசொன்னார்கள், இச்சொல்லை யாவரு மொகதுக் கொண்டர்கள்—அப்போது கூதான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் மனமகிழ்ச்சியாய்க் காலனின் குதிரைமேல் சுவாராயிப், மின்னர் சொல்ல அரிதாகிப் பூங்புனே தங்கள் குமார தீரான செய்யிதபுக் தாகி நவர்களை யழைந்து அவர்களை பன்பகப் பார்த்து, மகனே கிமென்னேடும் வாவென்று சொல்லிப் பின்னர், சத்துருக்களுக்கேள் இடபேறுபோன்ற முகபிரித்தெனவன்தாகந்தத்தருக்கும் அனேக வுபசாஜ்ஜபான் வார்த்தைகள் பேசி,

அவனை விரைவாகப் பறக்கும் பட்சியைப்போலே பின்பக்காக வாருநுமன்ற சொல்லிப், பின்னர், தங்கள் கூக்குணரைக் குதிரை விண்பேரில் சுவாராகி வலதுபக்கமாக வருப்படி சொல்லி, பின்னர்

அந்தப் புடைக்குட்டகதிற் சுற்றுண்டுச் சிங்கம்போ ஒன்றை இலையா
வென்பவரைக் குதிரைமேல் சவாராகிப் படைகளின் முன்னிலில்
வருமென்றுசொல்லிப். இன்னர், கூடாரங்களோடும், பஸ்பல் பொரு
ங்களை வெள்ளகளையும் திரண்டு கெருங்கிய கூட்டமான திறக்க
வேரட்டகைவரின்பேரி ஸேற்றிச், செழுங்கபொருங்கிப் தண்டைக்
களத்திற் சுவீதானவர்களைவக்கு பஞ்சனஞ்சு செய்திருக்கும் பெட்ட
முக்களோடுக் கொண்டு ஓருங்க என்று கிள சுத்தவீர்களுக்குச்
கொல்லிக் காட்டு—புடைத்திரள்கள் யாவையுக்கு குழுங்கு வரும்படி யாக்கியா
பித்தாகள். அதுகேட்டுப், படைவீரர்கள்யாவரு மொன்றுபோற்
பொருங்கி ஞாகள், அப்போது, மேகமண்டலத்தை மோதித் தொ
டும்படியா டுபர்ந்த கொடிகுடை முதலை மற்ற விருக்கின்களும்போர்
ருக்கிவர, மனஞ்சந்தோஷங்கோன்றும்படியான முரசமுதலிய பேள
வாத்தியங்க ணோடும் சங்குகளும் கட்டிக்க.

ஈண்ணிர்ணயக்கி லடங்காத பெரிய சேலைப்பன்று கடலைப்போலு
மாய், அப்படையில் லீக்கின்ற வென்சாமாங்கள் கடலிலெழுங்கு
வென்றுக்கொயைப் போலுமாய், கடக்கையிற் காலிலிருங் தழும்புங்
நாகியானது மேவெழுங்கு ஆசாசக்திற்போப்பு படலமாகக் குரியிக்கி
ஏத்தை மறைத்து, மேதத்திட்டையிற் படிந்து கெருங்கி நீர்ப்பைசையா
வண்டிடத் தங்களின் மூக்கிய குதிரைவை நூத்திக்குங்கள். கடாந்திச்
சொல்லுதற் கரிதான விளைவோடும்பெட்க்கும் பதாதிக ஞடன்போய்
மலைபோன்ற தோளையுடையவிசிரம பாண்டியங்கு கேட்டடைக்கு
மேல்பாரிசமாக வொப்பற்ற தலையுள்ள வாலிகோக்கக்கிற சுருக்க
போகும்போது, இப்பெரிய சேலையான திருக்கு ஆதுமானதல
மில்தென்றென்னி.

வெண்ணிற அணையையுடைய கடற்கரையோசமாகப் போயிறங்
கி, அங்கே, மேகமண்டலத்திற்போப் புட்டும்படியான தீட்சியுள்ள
கழைக்கில் ஸ்தாபித்திருக்கும் வெண்ணிறக் கொடியொன்றை நாட்ட
யிப் பின்னர், எங்க விராஜான செய்யி திபுருங்கி மொயிவர்கள்,
வாணவைகளைப் பாயிக்கத்து மார்கள் புகழும்படியாய் வீற்றிருக்க,
காவிரையில், வாணமட்டு மொளிலீக்கின்ற கூடார மொன்றும், மற்
முங் தலைவர்கள், படைவீராக விருக்கப் பல்பல் கூடாரங்களும் தயாக
நார்கள். அடித்து,

நான்காம்போர்புளி சஞ்சகம்.

உகடி

அவைகளைச் சூழ்த்தியும், கொட்டியும், கொத்தங்களும், மாவினங்களும், நீண்ட இராஜ சிவ்காசனங்களும், அவர்களிருக்கு மிட்டும், இத்தனும் வேண்டிய வெவைகளும் செய்து பின்னர், தீட்சியான ஏறுவாக ஒத்திகள் கட்டு மிடக்கனான் செய்து, ஆங்காங்கு நிலைகளையாய் தீவிட தொழிகளும் நாட்டினார்கள். அதின்பின்னர், வாசனைப் பண்ட முறையை மற்றப் பண்டக்களும் வீற்கும்பழியான கலைவிதிகளும் முன்பாக்கி, அதிகமான ஜனத்தொகைகளும் குண்டி தின்றி, ஆயுதம், பணங்காக்கள், சமூழியப்பாகர் முதலிலே கூடுமூப்பண்டக விருந்து இடங்களை முன்டாக்கி, கடரங்களிற் றகுதிபோலே கட்டில், மேஜை, பூட்டுமை, நாற்காலி, கவுச்சி, மெத்தை முதலிலே படுக்கைச் சாமான் களும், புழக்கச் சாமான்களும்போட்டுக், குற்றங்களை யாற்றும் நற்றுப்பக்களையுடைய வள்ளலான கல்தான் செய்வே திபுருஷீ மோவிபவர்கள் சிம்மாசனத்திற் பொருந்தி வீற்றிருந்தார்கள்.

இவ்விதம், இவர்கள் வாத்திருக்குகின்ற கெடியான தடாரிக்கத் தக, அங்கே விக்கிரம பாண்டியனுடே போடப்பட்ட வழிசாலற் றாத்தனாகனுடி மனங்கலங்கிட திடுக்கிட்டு நடோடிப்போய், உருவிய பட்டாக்கத்திகளோடு சுத்தவிரர்கள் சூழ்த்துகிறக, நடுவில் மகதிரி பிரதானிகளுடே, செவந்த கசிட்ட டெறிக்கான சூரியனைப்போற் பொகாசிக்கும் இந்திய மனிகள் பதித் தொளிருகின்ற வீரமானது கிரகி விலங்குவொப்பற்ற சிங்கங்களத்தில் வீற்றிருக்கும் விக்கிரம பாண்டியனின் முகதாயி—வானுகள்—ஆகீசு, சுத்திருக்கள் திநைப் பொருளோடு வந்து பணியும், அவ்விக்கிரம பாண்டியனின் யாதுகம் வங்களில் விழந்து போற்றிப் புகழ்ந்து தெண்டனிட்டுடெட்டுத்து வாய் பொற்றினின்று சொல்லுகின்றார்கள், இராஜாதி ராஜி இராஜகெம்பிர மேருவே, மேஸ்பாரிசமாக வங்கிருந்த தலுக்களுன் செய்விதிபுருஷீ மென்பவன், தானிருந்த இடத்தையும் இழந்துவிட்டு நீங்கி, ஆயுதங்களை மெந்திய காலைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை, குதிரைப் படை இவைகள் முழுமையுங் தொண்டுவந்து.

எல்லோர்களும் மொருமுகமாய்த் திரண்டு, தெளிந்த நீண்டயூடை பாகுந்தை போகமா யுள்ள வெண்மனை மேட்டில், மேகமண்டலத் தைத் தொட்ட வளர்ந்ததுபோல் நீண்டிருக்கு மத்தீயுடைய நம்து சேர்ட்டைக்கு மேல் பாரிசமாகவும் திருக்கென்று வென்று சொன்னார்கள். கதுசேட்டு, விக்கிரம பாண்டியன், துவியா தெரியும் வடவா

நாகங்கினியைப்போற் கொதிகொழித்துச் சொல்லுகின்றன—அதிக காலகளாயும், மனங் தேறுதலை யுடையவர்களாயு மிருங்க முதல் வழி வாசற் காவற்காப் பண்டஞ்செல்லாஞ் செத்துமதிடது ஆகாக லோகம் போயினார்களோ, அகனுலோ, அந்தத் தலைக்க விஸ்கேவக் ரான், அப்படியல்லா திருக்கிள், முதல்வழிக் காவற்காப் பண்டஞ்செல்லாஞ் உளவா பிருங்கு அவனை பிங்கேவர வழிவிட்டகா பிருங்குமென் ரெனக்குத் தெரியவருகிறது, நல்லது, நல்லது, அந்த முதல்வழிக் காவற் பண்டஞ்செல்லாய முகத்தைகான் பார்ப்பேன்,

இவ்விதம், அந்தத் தலைக்கனுக் குன்று கைவசப் பட்டதினுங்கள் வை, அவனைஞ்சில் ஈம்மூ பெள்ளுப் பிரமாணமு மெண்ணுமதிற், அச்சம், பபங்கர மில்லரமலும் இவ்வளவு துலைதூரம் இங்கேவங்களை மேறும், மனத்திற் களவுவைத்திடும் பூணோஷது, யானீஸயக் துஷக் கவதுபோற் கணடோம—ஆனால், அந்தத் தலைக்கனை நாம் இலே சாக எண்ணியிருங்கோம், இப்போது பார்த்தால் அவன் சொல்லவறி சான நமது குலத்தார்கள் யாவருக்கும் பயங்கரத்தை மூட்டவரும் எமனுகவங்குதோற்றி இங்கே சமீபத்திலூ மிடித்துவங் திருக்கின்றன, இவ்விதம் கொஞ்சமும் அஞ்சாது வந்திருக்கின்றவன், இன்று நானைக்குன்னோவிதைவராக எழுந்துவங் தடர்ந்து நமதுகோட்டையைப் பிடித்துக் கொள்ளான், ஆகலால், இனி யதிகமாகப் பேசவிடி சீட வின்டாகுமென்றுசொல்லி, மகனின்திர பாண்டியனினப்பார்த்து, எடா சத்துருக்களுக் கிடியேறபோன்ற இங்கிராண்டியனே, உன் நூலையிய வீர முழுமையும் நான் தெரிக்குதொண்டேன், ஆகலால், நீபிந்தகுவன் மேபோயக் கல்லிகொண்டு வங்கிருக்குங் தலைக்கனைக் கொன்றிடப் பாரென்றுசொல்லி தானுஞ் சண்டைக்குப்போக நாடு யெழுந்தான்.

இவ்விதம், தேவெனுமூகும் பூமாஸீலப்பனிக் தழுகுங் தின்னமுங் கொண்டிருக்கும் புதுபல பராக்கிரமத்தையுடைய விக்கரமபாண்டியன் பெரிய கோப தீர்த்தோடு பேசிக்கொண்டு தானிருங்கு சிங்கா சனத் தூரவிட்டுஞ் சண்டைக்கெழுந்ததை மகன் இங்கிராண்டிய ஏகண்டு நகப்பனினப்பார்க் கொண்டு கைவனை, ஆட்டே அனிருக்கத் தேவீர் தாங்கில் சத்துருக்களோடு சண்டைக்குப்போக ஞாயபோ ஜென்று சொல்லி, யவனது வாசனை பொருக்கிப் பாத்தாமாயுயில் விழுது நான்.

விழுத்து, எல்லதையனே, எப்போதாயிதுவச் சேவரீ தங்கள் மனம் என்பேரில் ஒாவுண்டரகும்படியாக நான்டுக் தறிவேபனே, அப் பேர்ப்பட்ட என்பேரி விப்போது சேவரீ தங்கள்மனங் கோபங் ஜோன்னும்படியாக வந்தகாரணம் இன்றைக் கடிவேறுவதையே கொரா ஹா வினையினால் வந்ததா பிருக்குமேதவிர வேற்றலை, ஆகஸ்டால் இந்த கூட்டுறை நான்போப்ஸ் சத்துருக்கணைக் கண்ணு பின்னமாக வகுக்குத் துக் கம்ஹாராஞ்சுசெப்பத் தேவரீ தாங்கள் திருவிடை யருள வேண்டுமென்று கேட்டான்.

கேட்டவுடனே, தகப்பனுகிய விக்கிரம பாண்டிய னுள்ளுள்ளே பெரி சந்தோஷமாய மகன் இந்திரபாண்டியனைப் பார்த்து, மகனே, யின் வகுடய எண்ணம்போலேபோப்ஸ், அங்கு வந்திருக்கும், செய்யி திப்புறவிதம் வகுத்துவிட்டு வரவென்று சொன்னான், அப்போ துடனே, இந்திரபாண்டியன் இரத்தினமனியபதிக்து விசாலமாய்செய்திருக்கும் தேவின்பேரிலேற்றினவுடனே, ஆஹுலட்சம் பதாதிகளும், அப்பதாதிகளின்தலைவர்களும் குழந்துமொயத்தார்கள்—இவைகளைல்லாது, விக்கிரம பாண்டியனின் சொந்த பந்துகளி லுன்ஸவர்கள் ஒருலட்சம் பேர்கள் குதிரைகளிலும்; தேர்களிலும்; யானைகளிலும் சவாரசிக்டாத் திக்கொள்கு குவித்து பாரவிப் பக்கங்களில்லை, இந்திர பாண்டியன் உருத்திர கேட்பமென்னும் பிரூக்கோபங்கொண்டதினாலும் வகுடுவதைப் பொண்டுகொண்களின் கடைசியில் கெருப்புப்பொறி தெயிக்க—இரண்பேரிலை, முரசமுதலியை மற்ற மேள வரத்தியங்களுங் கணக்காலிவன்று தொனிக்க, வானவர்க் களைவாரம், இராஜானை இந்திர பாண்டியனின் கிரீடங் தகர்த்திடும் புகழ்கூறிச் சப்திக்க, ஏருதகள்மாவும், மீனங்கொடுதியோடு பொருக்கிவரப் பாரதத்துவர்கள் இதுகட்டளானது, தன்னிலையைிட்டும் பெயர்த்து வருகின்றமேன்று சொல்லும்படியாய இந்திர பாண்டியன் தானிருஷ்கின்ற பிரகாசமான இரத்தினத்தினுற்சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட அழகிய தேவை நடாத்தினான்.

இவ்விதம், இந்திரபாண்டியன் தானிருக்கின்ற அழகிய சேவை நடாத்தும்பேட்டிற், கிறப்பான விருக்கிணங்களைக் கொண் டிருக்கும் கோபாண்டியன்வந்து, மீனங்கொடுதியுடைய விக்கிரம பாண்டியனின் இரண்டு பாதக் தழியிலும் பணிக்கு நூஷ்டாங்களு செய்தெழுங்கு விச்ருங், விழ்நவனைப் பார்த்து, விக்கிரம பாண்டியன் யாவருமாங்கள்,

கக்கதக்கதான கோபத்தோடு செல்லுகின்றான்—ஓ, கோப்பான் டியனேஸ்தியன் நுடைய மனத்திற் ரெளிந் தறிந்தாயில்லை, இதுவரை விலுமீச் யென்மகன் இந்திர பாண்டிய ஞேடுங்கூடிய படைக்காத திற்குப் போகவில்லை, ஆனால், மதுரைமா காசத்தையும், அகன்வளர் ஸ்ரையும் நமது சத்துருக்கள் கைக்கொள்ளும்படியாய்க் கொடுத்துவிட்டாய், மேறும், எம்முன்னேர்கள் உன்னேஞ்சும் பிறந்தாய்ச் செல்லிக்கொண் டிருந்தாயே அச்சொற்களெல்லாம் வீணைப்போச்கதே, அஃதேனென்றால், அந்த தலுக்கர்க விக்கேவந்து வளைந்துகொண் டிருந்தும் சீ பதற்கேற்ற உயுத்தியோன்றுஞ் செய்யாம் விதுவரை குஞ் சம்மா இருந்துவிட்டாய்.

ஆதலால், எம்கூமவிட்டும் நீங்கிப்போன, திருப்பாண்டிய நூல் துணைபாகப் பிறந்தாகி தெளிவினால், வயதினால் பெரியவளென்று சொல்லுஞ் சொல்லி, இனி யொருபோடுது மென்மன மறந்து கண் விலாவது சொல்லமாட்டேன்—அஃதேனெனிற், கடுமையாகிவவுவு தலுக்காரமுள்ள துன்பம்வாங் திருக்கிறதை நீங்கினக்கவில்லை, அதனால் என்மை விட்டுப்போன ஏஞ்சிலே வலுமையும், வீரமுபிருங் தென் வைபலன், இராஜாக்களுக் கடித்த பழய சூலத்தோர்களுக் கீஃபோ ஏழகள், சீபனே, இராஜா வங்கிஷத்தி வெடுத்ததெங்மத்தின்வீதை செய்துமூடித்துப் பின்னர், இறந்திவெது அந்த இரைவும்முஷ்டி தீந் கியல்பெண்ணும் சுபாவமாக இருக்கும், இதைநி நல்லுக்க கண்டறிந்துகொள் என்றுகொன்னான்.

அதுகேட்டுக் கோப்பாண்டியன் வெட்கமுந், துக்கமும், வீரமுங் கலந்த மனத்தலனும், விக்கிரம பாண்டிய நுடைய பாததாமரையிற் பணிந்தெழுந் கலவனப்பர்த்து, இராஜகேசமிலே, சீபிடும் பணிவிடை வை நான் சிரகமேற்கொண்டு செய்வதே யல்லாமல், இளைத்துப் பின் விடைய மாட்டுடன், ஆதலால், சிருதுமுண்ட வுன்னுடைய திருவாக் கினால் நான் செய்யவேண்டிய பணிவிடை யின்னுதென நருளவேண்டு மென்று கேட்டான்—அப்போது விக்கிரம பாண்டியன், அக்கோப் பாண்டியனெப்பார்த்து சீ மாட்சிமையோடும், அங்கிருக்கும் நமது சத் தாஞ்சுக்கருடைய கூடாத்திற் குப்புநுநு சண்டைசெய்து, நம்மை யட்சிதேற வங்கிருக்கும் செய்யி கிபுருஷ்மைக் கெள்ளுவிட்டுப் பின்னரோர் இமைக்கோட்டி விழிக்கு ரோததிற்குள், அந்தச் செய்யி திபுஸி ருமைங்கருடைய அருணமயான மகன், செய்யி திபுத்தாகிவை

யும் பிடித்துக் கொண்டு வங்கிடவும், இதுநல்ல சமையம்வாக் தடுத்தது
போவென்று எல்லிடை கொடுத்தான்.

இவ்விரம், விக்கிரம பாண்டியன் விடைகொடுத்த தசூக்னம், அவனுடைய பாத கமலங்களிற் பணிக் கெழுங் து கோப்பாண்டியன்⁹ தனது தேரின்பேரிலேறி, முன்னர் பெரிய முயற்சியோடும் இரண்டு கண்களிலும் கோபாக்கிளியான து தெறிக்கும்படியாகச் சண்டையை நாடி இந்திரபாண்டியன் போகின்ற வழியோமேபோய் அவனைச் சேர்த் து இரண்டுதலைவர்களும் மொன்றுக்கூடி, அழிவுண்டாகிய சண்டைக் களத்தின் ரூகில்வந்தார்கள்—வந்து, தங்களின் பெரிதாகிய ஆறுவட்ட கட்டுப்படைகளையுங் தரிபடுத்தி இரண்டுபகுதியாகப் பிரித்து, அகிள் முடிருலட்சம்படைகளை இந்திர பாண்டியன் பாரிசத்தி லாக்கி, மற்ற முடிருலட்சம் படைகளையும், யானை, குதிரை தேரிவைகளின்பேரி வேற்றிவங்க கிளைஞர்ப்படைகளையும் மொன்றுகச் சேர்த்துக் கோப்பாண்டியன்பக்கத்திற் பொருந்த விட்டுப் பின்னர், இரண்டு பகுதியையும் அனிவருத்து, இடதுபாரிசத்தில், விக்கிரம பாண்டியராஜனின் ரூயாசனை இந்திர பாண்டியலும், வலதுபாரிசத்தில் மனத்திற் ரூணிவகர மூற்றிய கோப்பாண்டியறூமாக நின்ற கைவிடு மாயுதங்களான அம்பு, கவன், சக்கர முதலீடு ஆயுதங்களோடும் அடர்க்கு நெருங்கினுர்கள், அதுகவுடி, வழிராவற்கர்க்கோட்டோடிப்போய், சுல்தான் செய்யி திப்பூந் மொவிடா—நூர்குச் சொன்னார்கள்.

சொன்ன சொல் அவர்கள் சொலியிற் புகுஞ்கவுடனே, தங்களின் ஆருகய கமலா ஈன்க்கிற் பொருந்திய பொருட்போலே இறப்பும்ற வொளிபொருந்திய குமார் அபுத்தாகி றவர்களை யழைத்துச் சொல்லு கின்றார்கள், மகனே, அபுத்தாகிறே, சீர் அல்லாவுடைய கிருபையினால், இந்திர பாண்டியனை மடுக்குதலெருங்கி இந்தபூமி யகிரும்படியா யச் சண்டைசெய்து வெற்றிகொண்டு என்னிடத்தில் வாரும்—என்று சொல்லிப் பின்னர், முகியித்த்தனைஞ்றுங் தனக்குத்தனையெழுக்கு, அவரைப்பார்த்து, கோல்லாவுடைய கிருபையினும் சண்ணாக்களத்திற் போய்க் கோப்பாண்டியனை யெதிர்த்து உயித்தஞ்செய் நவீனைக்கொன்று விட்டென்னை முமது திறமையைச்சொல்ல வாருமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுச், சொல்லியிதபுத்தாகிறவர்களும், முகியித்தீவனன் பவரும் பெரிய சக்தோழிமாய்க், தானுங் தானுங்த் தனிக்கவனு யள்ள அல்லாருத் ததுவாவுடைய சலாம்சொல்லி பவர்களுடைய பாத்தா மரையிற் பனிக் கெழுஞ்சார்கள், எழுந்து,

செழுமைபொருந்திய வில்லாயுதம், சக்கராயுதமுதலிய ஆயுத வகை எணிந்து, உயுக்தப்பீர சன்னர்களாய், அம்புபோல் விசையாக நடக்குகின்ற குதிரைமேல் சவாராய்க், கூட்டமாகிய படைகள் பக்கங்களிற் குழங்கி, சண்டைக் கிணங்கிய மூசமுதலிய பலபல மேள வாத்தியங்கள் கடலைப்போம் சப்திக்கனமுந்தார்கள்—எழுந்துபோட்டு விக்கிரம பாண்டியவின் குமாரானுகிய இந்திர பாண்டியனேடும், செய்யிப் தடுத்தாகிறவர்கள் நெருப்புப் பறக்கும்படியாய்ச் சண்டை செய்தார்கள், முகியித்தி ஜென்னுந் தளகர்த்தர், கறைபடித்த வேலாயுதங்கையிற் கொண்டிருக்கும் வீரனுள் கோப்பாண்டியனைதிரிச் சுகுந்த முறைபோலே குதிரையை அவன்முன்னில் நிறுத்தி மொழுங்கியச் சில பேச்கள் பேசத் தொட்டிக்கூர்—ஆஃதெண்ணினில், முகியித்தி ஜென்னுந் தளகர்த்தர், கோப்பாண்டியனைப் பார்த்து, ஏன் இராஜனு கிழ கோப்பாண்டியனே, நீ பிதுநாள்வரைக்கும், எங்களோடு மெதித்துக் காச் சண்டைகெய்தய், அதனால், நீவென்ன பலணைக்கன்டாய், இனி யாவது, தீங்களி லுயர்க்க தீவின் கலிமாச்சொல்லி யொழுங்காகியிடுக வா மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பிடிக்கிறுக்குவாழ வுன்மனத்தினுள்ளே அங்புவைத் திடுவையாகிற் பலாபலன் பெறுவுடியன்று சொன்னார், அதுகேட்டவன் மனம்கொழித் தெதிர்பேசலானான். ஆதாவதி

கடுகடுத் திரண்டு கண்களிலும் சூக்கட்கிழி தெவளியிட்டு முகத் தைச் சுட்டுக் கருக்க, இடியிதிப்பதபோம் சப்தத்தைப் பெரிதாக முழக்கி, முகியித்தினென்னுந் தளகர்த்தனைப்பார்த்து நீ புந்திமட்டுப் போய் இச்சொற் சொல்லவந்தாய் ஆனாற், படுகளத்திலு மொப்பாளி யுஞ் சொல்வார்களோ, இந்தழுமியிலைகளை பாவர்களு மிழிவுசொல் ஆம்படியாய் நாங்க ஞங்கள் வேதத்தில் வகுவோமோ—அப்படி, நாங்க ஞங்கள் வேதத்து ஸகித், தீவில்லீசுலா மார்க்கத்தில்லா என் கருக்குவந்து சம்பவித்த துன்பங்க உள்ளன, எங்க விராஜனுபிய விக்ரீம பாண்டியன் அருகும்யாகப் பெற்றெழுத்த குலக்கொழுந்துக ளான மக்கள் இறந்துபோனாலும், பந்துகளிலுள்ள யாவரும், நாங்களு மிறங்குபோனாலும், கோட்டை கொத்தனங்களீரீங்கள் கைக் கெண்டு அங்கிருந்து இராஜபரிபாலனைச் செல்கொல் நீதிகெறி செலுத்தினுலும், நாங்க ளைக்குஜாதியையிட்டு மறுங்கியித் தியீற் புகுக்க் கம்மக்க கொள்ள மாட்டுதோம்.

நீயேரவென்றால் நீதியைகிட்ட சொல்லாகச் சொன்னால், உணங்கி: தொழுங்கோ, சண்டைசெய்ப வனக் கேள திருக்கிற சூதுபாயங்களை விட்டுவிட்டுச் சுகமாக எங்களிடஞ் சொல்லிக்கொண் இன்று பிர தப்பிப் பிழைக்கொண்டு போவென்று சொன்னான்—சொன்ன போ துடனே முகியித்தி னென்னும் தளகர்த்தாவாவர், கோப்பான் நிலைப்பற்று, அப்படியா எல்லது நீயெதிர்த்து நில்லென்றுமோல் சித் தமதுகையிலோர் பெரிய தண்டாயுதத்தை யெடுத்து, உன்னிப் பாப்க் கவனுடைய விளையான கடையுள்ள கேரி ஒங்கியின்பேரில் விகிபதித்தார், அந்தத் தண்டாயுதம் போய்ப்பட்டுத் தேவ்பாகலு கூந்தான், அதனேலூடு தேரூம், அதன் தட்டுகளாக துண்டுதுண்டா யுடைக்கு சாய்ந்து விழுங்கன—இன்விதங், கோப்பான்திய னேற்றிய குந்த சேரு முடைய்து, கேர்ப்பாகஜு மிறந்ததினால், அவனுடனே தேவையிட்டு கீழ்நக்கி விளைவாகவேர் பாளையின்பேரி னேறிக் கொண்டுவந்து சிங்கத்தைப்போற் சீற்றங்கொண்டு இன்று வில்லிலே ஆட்புகளையேற்றி மழை சொரிவதுபோற் சொரிக்கான், சொரிக்க அவ் வம்புகளையேல்லாம் தளகர்த்தான் முகியித்தி னென்பவர், தமது கூகயிலிருந்த கேட்கத்தினாலே தட்டித்தட்டி விலக்கியிட்டார்.

~~விலக்கி சிட்டுக்~~, தமது வீவிலிருந்த தண்டாயுதத்தினால் கேப்பான்திய விலைக்கும் பாளையை யடித்தார், அதனால் வெவ்விதான் அவ் வியாஜையினிருக்காம்புகளுந் துண்டமாக அறங்குபோயின்,

அப்போது கோப்பான்தியன் செழுமைபொருக்கிய தனது கையிலிருக்கும் வேலாயுதத்தினால், முகியித்தினென்னுந் தளகர்த்த ரேறி பிருக்கும் குதியையின்து, வாசமபொருக்கிய விலாப்புறத்திற் குற்றி னன்—அக்குற்றிலூற் குதிரை கிறுக்குத்து இரத்தஞ்சிந்திச் சேருக்டுக் கீழேனிமுங் திறங்கது, அதனால், முகியித்தினென்னுந் தளகர்த்த கானவர், இந்தங்கு சேருஷ்க் கிடக்குஞ் சங்கைக்களாக்கிஸ் வேறேர் கடையில் விளைவான குதிரையின்பேரில் சவாராவிவந்து கோப்பான்தியன் முடிவாகிட்ட மகாகோபதீத்தோடும் அவனை நெருங்கின்ற ரெகிர்த்தார்.

இவ்வித முகியித்தீனென்னுந் தளகர்த்தர் இந்ருங்கித் தம்மிடத் தில் வெற்றிகொண்டிருக்கும் வேலாயுதத்தை யெடுத்து விளைவாக நீட்டிக், கோப்பான்திய னேற்றியிருக்கு. மலைபோன்ற யானையைக் குற்

ற்றார், அக்குற்றங்கு யானை கால்கோட்டது, கடிய நடைதளர்த்து நின் ரதினாற், கோப்பாண்டிய நைதனை விட்டுவிட்டு, வேறேர் குதிரையே ஸேறிவந்து முக்கவர் தங்கிப் குலாயுதத்தைக் கையிலெடுத்தான் எடுத்து.

மாகோபங்கொண்டு, முகியித்தினென்றுஉத்தளகர்த்தரினது விலாப்புறத்திற் பாயும்படி குற்றினால், அதுகண்டவர், தமது கையிலிருக்கும் குவிந்த கேடகத்தினால், அக்குற்றை விலக்கித்தப்பட்டனர், கட்டுணதினால், அவன் கு குலாயுதங் தண்டாகவொடிந்து தெறித்துடிட்டது, அப்போதுடனே முசியித்தினென்பவர் கூரிய வரளாயுதத்தைபெடுத்தோக்கிப் பொல்லாக்கு பொருந்திப் கோப்பாண்டியபைவெட்டினா—அவ்வெட்டினா வவன் இரத்தம் பிற்ட்டேஷுச்சொரிய இரண்டு தண்டாய்ப் பூமியி லொகியமரம்போற் சாய்க்கு திடுவென்று விழுஞ்சு செத்து நாகஞ்சேர்க்கான், அதுகண்டவைகை குழந்துகின்ற பெரும்படைக்கூட்டுக்கள் குறுவளியென்றுஉத்தளக்கைப்போல் விரைவாகக் கொலைக்காத்திலிசின்று மூறிந்து விஶையாகக் கால்சைத்து முகியித்தினென்றுஉத்தளக்கர்த்தன் மதுடனல்லை யுயிர்வாக்கும் ஈமணைன்று வாபோயாமற் சொல்லிக்கொண்டு கடற்சாய்க் கீழோலைதூபோ லோடி எர்கள்.

இவ்வித மோடினவர்கள் யாவரும் இந்தை பாண்டிய ஸ்டத்திற் போய் முக மகம் வாடிகின்ற, கோப்பாண்டியன் வறையானாகக் கொண்டாகள், அதுகேட்டவன், ஒருவகையல்லக் கோடிகவலிகொண்டு மனமிலைத்து மறுக்கமுற்ற, வாய்முடி பொன்றும்பேசாது ஊமர்களபோற் றண்பக்காலில் மூழ்கியவனு யிருந்தான்—இன்னர் கொஞ்சம் தெளிவிதோன்றிப்புக்கியை நிதானித்துக், தான் செய்யி தபுத்தாகி றவர்களிடத்திற் கோல்லப்போகிறகாரியம் வேறே பொருவருக்குக் கூக் கெதியாதவன்னப்பிய வஞ்சகச் சன்னடையை யுன்னுவிளே நாடிப் பஞ்சமா பாதகன் கெஞ்சுமு மஞ்சமால், கெஞ்சசங் துணித்து, தஞ்சமென்ற வங்கோரை வெஞ்சுகொளின்றி இஞ்சொல்லொழித்து அஞ்சாதேயென்ற காக்கும் காயகாளன் செய்யி தபுக்காகி றவர்க்களிடக்கில் சாது வரிராக்கிப் பில்லாதவர்கள்போலே குதுபொருக்கிய கிலசொற் வுளைச் சொல்லுகின்றான், அஃாவது.

இத்திரபாண்டியன், செப்பி தபுந்தாகி நவச்சனைப்பார்த்து, இதையாள்மட்டும் காடுமீதிர்த்து உயுக்தலுடிசப்பத்தில் நகதாகாரிய முழுமையும் வீணீ ஸக்கினேமேயன்றி மொய்த்து கேருக்கிய சண்டையிற் பெற்றபே ஞேன்றுமில்லை யாதலால், இனிகாயிருங்கும் பேதுதநாய்த் தாரு வோழுக்குமில்லை சண்டையை சிறுத்துவேணும்—இப்போது, வாரேநா தெரியவில்லை இராஜாக்கிய என்றக்குப்புவின் விக்கிரம பரங்கியன் இச்சூக்கி உல்ளாளை விளைவாக அதைக்குத்திருக்கிறான் கு வரும்படியாகவ் வீல்லேர்களை யனுப்பி விருக்கின்றார், ஆசலை, கா காக்கேபோட் விழுதும் இதன்மென்று கேட்டுக்கொண்டு மகா விளைவி விக்கிகை யும் மிடத்துல் ஆகிறேன், அப்படியான் போவார்ஜுநாயு, கிரிக்கே தநித் திருந்தியல், அழகாக ஒவர் நாழிகையில் மதுக்கிரவாக வோடி, வரு கூரேன், அல்லால், நீர் சந்தோஷமாக வுத்திரவு சாருக்கேண்டு கேட்டான், இதைத் தந் திவானுடைய அபாடத்தை மறியாமல், இராஜாவா சிய செப்பி தபுந்தாகி நவாகன், அப்படியே சீ போவாகிவென்று சொன்னார்கள்.

ஓவன்போ நூடோ, பாதகங்கிய இத்தூபாண்டியன் நாலோ நிமிருக்குஞ் ஜோதிக்கட்டிய தோற் ஜோக்க்டோ மீண்டாக நடைத் திக்கொண்டு மகாகிக்கிரமாக அப்பத்து விட்டுவேறுபோல், முடிடித் தினேவிடுத்துக்குத்தலிலும் வந்து சிற்றமாகவிக் கேருங்கண்டெசெய்து, அநுங்கூட்டிற்குறுள் முன்னு சென்னவிடிருக்குஞ் குபாட்டுகிலுத் பயங்தங்க்போவாகி—அவசிடத்தை விட்டும் வில்லை போரிடத்திற் போப்ப பதிவிகுட்டுரென்று, மதுகியகிப நனாது படைவிரக்கினப் பாத்துச் சொல்லுகின்றார்கள், சிங்கன் பாவரு மொரேமுகமாகன் கூட்டுறிடுப் போய்க, தகுகியாக முகிசித்தினெண்டிலை யடுத் தல்லேனும் கைகள்து மகாகொரோமான சல்லைடுகெப்புங்கள், அவனங்களை கூட்டையை மெய்வென் நங்களோடுத் தலைக்கூட்டுரைன், அப்போது, சிங்கன் கூட்டங் கலைந்து இளைக்க முன்னமொப்ப, பொய்யாகச் சண்டைக்களத்தைவிட்டுத் தால்லெயர்த்துவேடி யென்னிடத்திற்கு வாருங்கள்.

அப்போது, உயுத்தத்திற் நிறைவைப்பாட்டிக்கொண்டு சிற்கு கூருவித்தி வென்ன துங் தனக்க்கள், கண்டு, கிங்கன் தோற்றுப் புறங்காட்டி வோடுகின்றாக வென் மெண்ணைமுற்று, மன வயிராகக் குவகொண்டு உங்களைத் தூந்திக்கொண்டு வருவான், அப்படி வரும்

போதில், காண் குறுவளியென்னுங் காற்றைப்போல் விரைந்து சுழன் ரடுகாண்டுவந் தவணிடத்தில் என்வதுமைத் திறத்தைக் காட்டுவேண் ஆகலாற், சீக்கிரம் பேரங்களென் முத்திரவுசெய் தலைப்பினிடுத் தான் கன்னத்தனமாகப் பதிவிலிருந்தான். அப்போது, பண்டவீரர்கள் யாவரும் இந்த இந்திரபாண்டியன் செய்த உயுத்தி வெல்லுமென் அக்னைத்துக் கொல்லுகொல்லென்று செல்லுங் குதிரைகளை நடாத்திக்கொண்டு, முகவித்தினென்னுங் தளகர்த்தனை யடுத்துக்கொருங்கி யவரைப்பார்த்து, நில்லுகில்லென்று சொல்லி கீளமான பெருங் கண்ணை செய்தார்கள்.

இவ்விதஞ், சக்துருக்கள் செப்புஞ் சன்னடபீத் சூக்கட மாடுதங்களான அத்திரங்களும், ஏறிவேங்களும், கைவிடா ஆயுதங்களான வள்ள், ஈட்டி, பாலாமுதலீபீ ஆயுதங்களை செருப்புப்பறங்க விட்டார்கள், அவைகளைப்பல்லா முகவித்தி னென்னும் தளகர்த்த ரழாக்க குத்தற விவகை விட்டு, இக்குறைமையைச் செலுத்தும் பண்டகளைப்பல் வர்மிகங்கி பாத்தார்—அடித்துக் காற்றுக்கும் குதிரைமே விருந்து கொண்டு வெட்டிச் சுத்துருக்களுடைய வகையை யறக்கார், கால வளை பறுக்தார், தலைகளையறந்தார், செழுங்கைப்பாருங்கிப் பழுத்தி நுற்ற குரவளைகளை யறக்கார், கெடுக்களை யறுத்தார், அதுகண்டு, சுத்துருக்கள் தாங்கள் கொண்டிருக்கும் வஞ்சக் கிழவை தூந்வேற்ற வேண்டிப் பயன் தோடுவர்கள்போத் செந்திறம் பொருந்திய சண்டைகளைத்தை விட்டுகின்கி இந்திரபாண்டியனிருக்குஞ் திசையைநோக்கி யோடினார்கள்.

இவ்விதம், ஒடுக்கோண்டார், முகவித்தினென்னுங் தளகர்த்தர், பின் அலை தூந்திக்கொண்டு போகுஞ் தன்மையாய்ப்போம், அவர்களை படுக்கும்போது, அவர்களெலிருக்குச் சன்னடசெப்பக் துணிக்குஞ்சுகள். அதுகண்டு, முகவித்தினென்னுங் தளகர்த்தர், அவர்கள் பேரிற் செடிச் சன்னடசெப்பது முழுமையையும் வெட்டி தாதஞ்செய்ய எடுத் தமது குதிரைங்கை நடாந்தும்போது, வஞ்சகம்பூண்டு நெஞ்சனை பஞ்சமா பாதக இரோகி பதிவி மொழித்துக் கூாண்டிருஞ்சு இந்திரபாண்டியன் வேறாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டான்— எடுத்துக்கொண்டு, ஒழிப்பாகவே, எதிரேங்கில்லாமல் முகவித்தினென்ப வலருடைய வயிற்றுக்கு மேராக, அவ்வேலையுத்தந்த யோகுக்கெறந்தான். அஃ் தவருடைய வயிற்றிற் பட்டுருகி பய்புறம் போவிற்கு.

அபபோது, வளுசின்யும், இறிவும்பொருங்கிய பஞ்சமா பாதக தூரோசியான இந்திர பாண்டிய தெழிப்பு விருங்க்தே போடு யப்பு ரம் போயிருங்கு பார்க்கவில், வேலாயுகம் வசிற்றிற் பூர்ப் பாய்க் கு, முகியித்திவிஜன்பவர் கீழ்விழாமற் றயிரியமாகக் குதிரைமேவிருக்கக் கண்டு, ஒகோ, இனியவ னிங்கே யெட்டிவாஷ்துவிடுவான், அப்பு டியவன் வங்குதுவிட்டல் மோசம்வருபென் நெண்ணால் பட்டகுற நுக் காங்க்கா விவதிப்பட்டுக்கொண் டிருக்கு முகியித்தி வெண்ணாலு கூடும் குதிரையை யடுக்க முடிகிவங்கான், அதுகண டவர், நமது வழிற்றிலுத்தியிப்பாய் வெறிந்த வேலானது, இவதுநடைய வேலன்றி கீங்கிறவிலைபென்று தெர்க்குதுவொன்றி, கமதுவச மிருங்கவேர் கிடைவை மினும் காயத்தை நன்றாக வரிந் திறக்கிக் கட்டுக்கொண்டு, வஞ்சனை யிற் கிறக்கயாவும் நிறைங்கிருக்கும் கெஞ்சனை இந்திர பாண்டிய நீதிப்பார்ந்துச் சிசால்லுகின்றார்.

எடா, இந்திர பாண்டியனே, நீவீராக இருங்கால் எதிராலே நீற்கவேண்டும், அப்படி யல்லாஸமயால், நீ கண் நாயினுங் கெட்ட இறிசாயா மிருக்கிண்ணாய், இன்னும்சீ ஆக்குக இருங்கால் ஒப்போப் பட்ட கைக்க வேலைகள்செய்வி தறுகாலை, மேலும், வேப்பமழு மாலை யவீர் திருக்கிண்ணாய், அக்ரசத்திலிழுப்படய தாச்சக்கே, அப்புயித்து கூக, உணக்குவஞ்சுக்கமே முகப்புமழுக இருக்கிறது, அதேகூகி யறு நீந், பாயத்துக்கொஞ்சமீது யவ்வாற கொடுக்கொளை செஞ்சம் பண்டதாய், ஆகாலாஸ், உன் துவடை சிலையான இப்புக்கழு யுலக்கமெல் லா மிகுவர்க்கப் பேசிக் துதிக்குட்டு சீலூம், ஏற்றிக் கூன்னீராட்டுத் தேடி வந்தால் நீ போடுயோடுப்போய்சூனித்திருங்கு வளுச்சுக்கெப்ப கின்ற யேடுப்பயவென்று பெண்களுடைய சுபையுன் கோடுகோடி யிதிவுகளை சொல்லுமே.

மேலும்நீ யென்னிடக்கில் முந்பாடுவாக தீர்க்கப்பேசான ஊன் துவிரான துங்குடலீ னிடத்தி லோருகாற்றுக்கப் பொழுதாவது காக்க கூத் காரித் திருக்குமா, நீவீன்விட டோழிக்கதனின்று செய்யும் பெரிய வஞ்சகத்தினு லல்லவா, இப்போ தென்முங்கிளவங்கு நீந்தும்படி யாருதானை நிற்றும்—இப்பேர்ப்பட்டங்குருடைய சதிராண்புக்களை எங்களின் சுதானை செய்யி திபுருஷீ மொழியுடையின் குமாரத்திரான செய்யி தடுக்காகி நவாகன் அறிந்தா ஊன் பிரீருக் கிருப்பிடம்

அந்தரவோகமல்லாது வேறிடமுண்டோ, மேலும், நீ சந்திருக்க வளவில்லாஞ் சிரிக்கத் தகுந்த பேடிகைப் பெண்ணேயவல்லாமல் உள்ளை வாணின்று பார்சொல்வார்கள்—குற்றங்கள் யாவையுங் கொண்டிலினாங்கும் வஞ்சலைந்திர பேடிக்கு, ஒப்பற்ற கீர்க்கிகொண்ட விழுதுவார்பீஷ்குறுக்கின்றதேன், ஆசையேன், சண்டைத்தேரின் மேற் கொண்டிருத்தலேன், முழுக்குடிசை யேனென்னுடைக்கோயலே கழுஞ் சொல்லுமே.

என்றிவசிநமாக முகியித்தி னென்பவ ரனைக் குழிவு வாக்கிப்பத் தளோலிம் பாலி பாலியென்று சொன்னார், அதுகேட்டு இந்திர பாண்டியன் வெட்கிக் குக்கித்து வெப்புசாரங்கொண்டிடுமானத்தி லொப்பற்ற பயமுற்று, இம்மட்டில் நமதுயிரரத் தபபிக்கொண்டிபோவகே என்ன மையென் ரெண்ணிப், பலபலசேனைகள் குழுத் தன்னுடைய தேரின பேரி வேறிப் பிழைக்கோம் பிழைக்கோமென்று போயினுன்—அப்போது, முகியித்தினென்னாஞ் தளகர்த்தரானவர், மகுஷைரண்று மொடேக்கோளின் செய்யப்படும் தீர்ப்பிலே அல்லாருக் கஜுலாவினிடத்தி ஏடேற்றம் பெற்றுக்கொடுத்தும் படியாய்ச் சண்டைக்களத்தை விட்டுமூன்திக் கொல்வதிதொன்றுமையை தமது குதிரையை கடாத்திக்கொண்டு விரைவாகவந்து, குஞ்சுக்களான செய்யி தடுத்தாகி றவர்களை படுத்துத், நமது சர்வத்தி வுற்றிருக்குக் காவத்தையுஞ் சண்டைக்களத்தில் கடந்த மற்றக் கெய்திகள்வாலையுஞ் சொன்னார்.

அதுகேட்டவர்கள், மிகுஞ்ச வியாகல முற்றவர்களாய், முகியித்திவென்றுஞ் தீவிரத் தலைவரைப்பார்த்து, மீன்க கொடியுடைய விக் கிரம்பாண்டியனின் சந்ததியான இந்திர பாண்டியன் சண்டையை நிறுத்திவிட்டு, வெவ்விதரான படைகளைக்கொண்டு மவன் போனபடியால், கரமுஞ் சண்டைக்களத்தைவிட்டும் நீங்கூச் சேனை சைவிபங்களை கடரத்திக்கொண்டு பெரிப் படைகள் குழவிருக்குக் கூடப்பனுவர்களிடத்திற்குப் போலோமென்று சொல்விக்கொண்டு பெற்று, சுல்தான் செய்பி திபுருஷீ மொலியவர்களின் திவ்வியூ சமுகத்திற் போய், அவர்களைக்கண்டு, மகா'அகபு மரியாதையுடனே (அல்லாம் 'அகைக்கும்) என்று சிலாந்சொலலிபு பாண்டியனை பென்றதை விரிவாகச் சொல்லுமுகதாவில், முகியித்திவென்றும் வள்ளலாகியநாயகருடலு் சோங்கு மயக்கினார்.

அதுசன்னடி, வறையாது கொட்டகொடிக்கும் நாயக சமேதரா
னா சுல்தான் செய்யி திபுருவீரி மொவிபவாகள், அங்கமுகியித்தி ஜெ
ன்னுக் தளசர்த்தஸ்ரத் தங்கள்விலாப்புறத்திற் சேர்த்தணைக்குக் கட்ட
டிக்கொண்டி, அவர்கூட்டய திருமுகத்தை பருமையாகப்பார்த்து இஃப்
தென்னகாரணமென்று வினாவினதற்காக, தடவத் துண்டாயிருக்குங்
காயக்கிண் வரலாற்றறியும், சண்டைக்களத்தில் நடந்த ஏற்ற வர
வாஸ்தவத்திற்குப்பிரித்து விளங்குக் கொண்டுர், அதுகேட்டவர்கள்
மனத்தி விடத்திற் பெரிப் புருக்கங்கொன்றாக்கியமுதாக்கள்.

அழுது இன்னர், பண்டக்களத்தில் இரச கஜ தூரக பகாதிகளை
வெட்டிவெட்டிச் செவந்திக்குக்கு மவருகூட்டய இருக்ககளையு மெடுத்
துத் தங்களுடைய இருக்கண்களிலும் வைத்துக்கொண்டு, எப்போது
தப்பில்லாது துடிவான மெய்ப்பொருளாடக்கிய குறுதுனென்னும்
நாடுபேதத்தை பேர்யாமலோதுக் கிருவாயைத்திறந்து, விராதியீரர்
களும், போராட முடிவாமற் றாராகியோடு, நேராக்கின்றவிலே
சண்டை பாரோர் புகழுச்செய்யும், சீரானசிங்கேரே நீர் சண்டைக்
களத்தில்லின்று முழிர்பிழைத் திங்கே யென்னிடத்தில்வந்த இன்றை
யதின் முமது இருக்குவந்ததிதுவாவென்று சொல்லிக்கொண்ட இருக்கும்
போது, அங்கு இராஜகேசரியான முகிட்டத்தென்னும் திரவிரர், அஷா
ஷுத்துக் கவிமாவோதிக் கைகளை நெஞ்சினபேரி லரக்கித் தக்குப்பிரகட்ட
முக் கண்களைக் கெவ்விதாக முடிக்கொண்டு ஒஹி தாகினார்.

அப்போது, இராஜ காயகரான சுல்தான் செய்யி திபுருவீரி மொ
விபவர்கள், முன்றுகத்தார்களும் புகழுகின்ற சுத்தசைதன்யவீரரா
ன முகியித்தினவர்களை நல்லவோர் வெள்ளோப் பிடவையினுற் பொதிக்
த பெட்டகமொன்றில் மிகுசெம்மையாக வைத்துவிட்டு, அங்கேபொ
ருந்தியிருக்கும் படைவீரர்கள் யாவருக்கு முதியிட்டேறதலு முன்
டாகும்படியான ஹதீது, டலீலுகளை யோதிக்காட்டிப் புத்திசொல்
லுகின்றார்கள்—ஆஆ, என்னன் பருமைபொருக்கிய இன்பமானகோர்
களே, இந்தப் பூவுக்கத்தில் நாம் எத்தனைகாலமிருந்து காட்சுமிக்க
போதினு மொருளன் சுபாவமாயின்டாயிருக்கிற கட்டளைக் கணக்
கின்படி யிற்பது தின்னவே, அதில், மேன்மை பொருந்திய பிஸ
பீல் உயுத்தநுசெய் திறங்கால் மெத்தவும் பெரிய பேறுகிடைக்கும்.

ஆதலே, வீரகளே, நிகைன் யாலும் இரத்திலைக்குறித்து
வினாப்பதை கிட்டவிட்டிச், சுலவ என்னத்தையும் அல்லாகுக் கூடு

ஒட்டு தினேறிவிளக்க வசனகாவியம்.

ஸாங்கி பதக்திற் சுட்டிலிட்டு இநப்பத மிகவும் நல்ல வொழுங் கென்று மகா நேர்மை நீதியுண்டாகும்படி சொன்னார்கள், அதுகேட்டுப் புட்பமாலைகளையணிக்குவிளைங்கு கோட்களையுடையசுக்தவிரர்கள் யாவரு மிள் துண்மையான வாக்சிபமென்ற சலலைச்சித்த மின்றித் திட்டசித்துக்குறவுகளையத் தேறுகல்கொண் டிருந்தார்கள்— களைபெல்லாம், ஏல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் பார்த்து, உண்மைபொருங்திய ப்படைசீர்க்களே நீங்கள் யாவரு மிழக் குஞ்ச விருப்பிடம்போ யிருந்துவிட்டு வாருங்களென்ற மேலான குத்திரவு செய்தார்கள், அதுகேட்ட டவர்க்கென்ல்லாம் உடலுமிரு மகிழ்ச்சுது. சலாம்சொல்லிக்கொண்டு கூட்டமாக எழுக்கு முறையோலே அக்கு யரியாதையாகப் போயினார்கள்.

ஓ

அப்போது, ஓப்பற்ற வல்வமைபொருங்திய நடவிட்டு வழிவினாலும் அல்லாகுந் தழுவானின் திருந்தாக அவன் உரைநூலாகிய இலாஞ்சனையென்று முத்திரை பெற்றிருக்கும் வள்ளைான செய்யி தினு செய்யிதுல் முதுஞ்சீன், ஷபிவுல் முதுஞ்சீன் முகம்மது முஸ்தபா ரஹுல்சல்லாகு அலீகிவ ரங்க மகர்களின் திருப்போன்றாக செய் சல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள், நல்ல தலப்பிரேபல்லப்பாய் சினங்குங் குமரதீரான் செய்யி தடுக்காதி நவர்களோடும் யாதாமெரு களங்கயிவறி பொளிவெறிக்குங் தங்களின் திருமானிகைக்குப் போன்றார்கள். இதுமிக்க,

முன்னர், சண்டைக்களத்திற் சுதிமாண்பினைவுக்கொண் டொழி ந்துப் பதிவிருக்கு, வேலாயுகத்தை பெடுக்கு, இலங்கிட்டு, முகிசித் தீணன்னும் சுதகவிரிவாதத்திற்கரமான வுத்தம், கத்துவாய்க்குடைய விலாவை புத்த வறிற்றுக்குரோக வீசிவெறிக்கு பகொயப் புத்தி விட்டுப் போன பஞ்சமர பாதக குரோமிவான இந்திரபாண்டியன், முசுமுதவிய இரண்பேரிகள்கள் மிகவும் பெரிதாய் மூழக்க, வெவ்விதான் குதிரைக் கூட்டங்களோடும் பவசேணைகள் கொஞ்சிப் பரவ, முகிசித்தினென்றுங் தளகர்த்தாற் குற்றுண்டிறக்க கோப்பாண்டிய ஜை யேற்றியதேரோம், தனது தேரையும் நடாத்திக் கொண்டபோய்க்க— கோட்டையையுத்து அகினுட்சென்று பேர் சிரபல்யமான கன்று தலப்பன் விக்கிரம பாண்டியனுடைய திருச்சமுத்திலுத்து அவஜுடையுசெல்வித்தனை அழுகிய பாதக்கிற ஒழுக்கு விவைக்கி பெழேக்கான், அப்போத்து விவாதுவையை பூமாலையவிக் கீடுவிருங் தோ

ஒரு தன்தோலையினைக்குத் தட்டித் தழுவிப் பக்கத்து விருக்கவைத்து, அவனுடைய முகத்தைப்பார்த்து,

ஙகனே, இந்திர பாண்டியனே, கோப்பாண்டியன் உயுத்தத்து ஸெவ்விதமாக இந்தான் அதனைப்பொக்கு^{கு} வெள்ளுக்கேட்டான், அதற்கவன் சொல்லுகின்றன; எனதைப்பனே, கடவான நடவடியகச் சூட்டிருப்புமிப்புமியினிடத்தில்மிகவுமலீரபராக்கிரமங்கதழைக்குத்தோங்குப்பலாட்டுக்களில்—என்னிடத்திலும்கண்டதுமில்லைக் கேட்டது மில்லை, அழகிப் பரீரத்தையுடைய முகியிக்கிவென்று பேர்சொல்லப் பறிமொர்க்கம், முன்னர் உயுத்தத்திற் நம்பி சுந்திர பாண்டியனைக் கண்டவுடனே யல்லைக் கொண்றவன், பரங்குமுகலிப் பறவையிலைக் கள்கண்டா விவரி ரைக்குச் சுக்குருக்களைவெட்டி நமக்கு நல்ல விருக்குவது—என்றெண்ணிறத் தொடரும் லேசாயுதம் பிடித்திருக்குக்கூட வையுமானாயவன்—இன்னுமவன், கண்டமாருதமென்றுங்காற் றும், ஒய்யா ராங்கி யண்டகோளமோவும் வடவாழுகாக்கிவியும், மேகக்கித்தேர்ச்சு இழுயும், பெரிய கோபமும் கூகிப, இவைகளை ஸா மொன்றுகோசு தகுவெடுத்த வழவையுடையவன்.

இன்னுமவன், பட்டிப்போய்க் கிடக்குமேர் மாத்துண்டைக்கு குதினைப்பன் ரெண்ணிக் கையிலும் கூறுவானுகில், அப்போதே அம்மாகதுண்டு சமூகத்து ரூக்கியிடம், இன்னுமவன் வில்லிலோர் அம்பைத் தொகுத்து விவொனுகில், அது பார்ப்பவர் கண்களுக்குக் கோடி யம்புபோலே அதிஜபங்காட்டும், இன்னுமவன் சுண்டைக்களுக்கில் நிற்கும்போது பார்க்கால் எட்டுத்திக்கும் பக்காறு கோணமுமவன் தோற்றாகவே விருக்கும்—இன்னும, அவனுமொன்றே, அவன் கையிலிருக்கும் வாருமொன்றே அவன் சவாராகி யடர்க்கேறுகுதிரையுமொன்றே, பென்றுமூம் அவனுடைய ஆச்சுமைமாத்திரம் அன்றம், இன்னுமவன் பூர்வி விருக்குத் தூசான கெழுந்து என்னிடமும் போய்ச் செருமும்படியாய்க் குகிரையை நடாக்கும்போது, குரிப்பிரிகுஞ்சீருங் தீழும்புக்கும் ஏதை சிரியென்று மலைபாளதுங் கிடுக்கெட்டாறு நடிக்கின்றும்.

இன்னுமவன் குகிரையானது பறவைபோ, அல்லது யாகீதா, இத்தழுமியில் அட்டதிக்கி யானைகளும் பயச்துட்டங்கிறகிக் கிடக்கிட்டு வெட்டி விருப்படங்க, வெவ்விதான் உயுத்த களத்திற்போய்

உள்கிபத்த தேர்நாறிகப்பொழுதில் மீஞும்— இன்னும், அதைக் குக்கிரபாளது சண்டையிற் நிராண்ட படைகளில் முன்னாளி, பின்னனவினில் நிற்கு மகாபலவுக்தமான இராஜர்கள் எதிர்த்து வருகில் அவர்களுடைப் பலவர்த்தின மனிகள் பதிந்தெரளிநும் மகுடங்கள், கிரிடங்களைச் சிரிட்டு முச்சை செய்வதற்போத் கணப்போடு பாப்ரதி காவுகளில் விடறிட்டு, ஓட்டுக்கிழவயும் நடையினும் காட்டுகின்றது, இவ்விதமான அடிக்கு குகிரையின்மேலோர்வெங்கிட விரைவு சிங்கம் போ வேற்றிருந் தூலாவும் அந்த இராஜாவுடைய சர்வபலதநிற்கள் விவ்வள வென்பதில்லை.

இல்லிதமான சுத்தவிரிப் பிரித்தை படைக்களத்தில் கால்போப், கால்னேஸ்மலங்க சேளைகள் பாலையும் இரண்டாகப் பிரித்து முஸ்பின் பிதுங்காமத் நிடஞ்சுக்க் கரிபட்டு நிர்க்கக்கூடப்பட்ட வல்குபாரிசந்தில் தெப்பவாடைற்றக்கையுடைப் பேரைப்பான்டுபினை நூற்றுடையது ஏன்றார், இடதுபாரிகத்தில் கானின்ற சண்டைடெட்டுமத்தன— அப்போது, மேற்பாட்டுமான பெரிப் படைக்கூட்டுக்கள் காமங்தத்து வருஷ்கோடு, செம்பி திபுருந்துமுடையாகன், செம்பி தடுக்காகி நேர்ஜ்பவன் என்பேரில் வாது, வழிராக்கிபங்கொண்டு வடவா முஹம்பினியைப்போற் போதிகூடிக்குத்துப் பெநுங் கோபங்கொண்டு, கன்கள் செவாது பெலத்தசண்டை செய்துகொண்டு சின்றான், நிற்கும் போது,

அந்த முக்கியத்திலென்னுக் களாக்கத்தன் குகிரைமே வேறிக் கொண்டு அகோரகோரமாய், வீர பராக்கிரமத்தையுடைய மேத பாண்டிய நேரி மெகிர்த்துச், தன்னிடத்து ஸாளிமுதலுமாலைப் பொங்கலிட்ட இரக்கின மனிப் பிடியுள்ளதாகிறான் ஆயதக்கிணங்குமிகு குந்திக்கோண்டுவிட்டு மகா தீரவிரல்கணுப் மனிக் குளிர்ச்சிபோடு இடுபோறபோல் விளைஞ்சும்— அதுகணடு, அங்குரிமூர் காது பலட்டுக் கெல்லாம் பயந்து எமன் நுதிகரமே வேறுக்கொண்டு வங்கு நிற்குகிறுனென்று வாய் நூபாமல் சொல்லிக்கொண்டு போலேந்தியென்னி— இவ்வகு தெங்க ஒகிரிப்பிழைப் பெட்டுப்பெண் நாதுகடத்த சுங்கத்தினை மெல்லா மகா பொங்குசரமாகச் சொன்னு கள்.

இவ்விடக் மனிக்கள்வக்கு சொன்ன சொற்களைப்பெறவாம் நான் கேட்டு, அந்ப் பெருஷகோபிப்போகி புதியித்தே ஜென்பவனினுடி

கோராகங்கு சன்னடசெப்பு வெள்ளிடக்கேண்டுமென்றாலும் கூடாது, ஆனால் குகினுலவனைக் கொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் வெறுார்விதம் யாது மனிடத்திற் பாசிக்காது, அதற் கிதுதாள்ள ஹேதுவெஞ்சேர் சூழ்சியை ஏனைத் தாங்கு வெளிதோற்று துள்ளத்திலிருந்துகூட கொண்டு—அத்தச் செய்யி தபுத்தைக்கிறைப்பிக் கவனினாலும், நாயினி இவ்விதமான ஆழந்த சன்னடசெய்வது கல்ல முறைமை யால் கூட சூட்டுக்குள்ளோ தரிபாடானவோர் ஒழுங்கை யின்னதென்றேப்பாடாகக்கிடுறன், அத்த ஓர்ப்பாட்டடை என்கப்பன்றிசப்பிக் குரம் பாண்டியலுக்கும் சொல்லி யவரையுமதற்குள்ளாகும்படி செய்கிறேன், ஆகையா வென்னை யங்கு என்கப்பறை நிடம் போய்வரும் படி நியுத்திரவு செய்தால் மிகுசீகிரத்திற் போய்வருகிறேனென்று சொன்னேன், அதாகவ வென்னேமே அப்படியே சிகிரத்திற் போய்வாவுண்டு நோன்னுள்ளு.

அப்பிரதூத நாவவனைப் பார்த்து, நீசொன்ன சொற்படியே விரோதப் போய்வருகிறேன், அதுமட்டும், சன்னடமை நிறுத்திக் கொண்டு நீயேறியிருக்குக் குதிறையோடும் நிறைப்பேயானால் நான் சீக்கிர மென்தகப்பனிடத்திற் போய்க்கூடு உண்ணேநேருமே சமாதானத்திற் காவர்சொன்னதைசொல்லி நாயிருவருடைய மனமும் மொத்து மையாகிக் கொள்ளலாம்—என்றுசொன்ன சொற்களைப்பலரங்கேட்டு, அவற்றைய மனமகிழ்ச்சியாய், அப்படியேலீபோ யுன்தகப்பனையினாக்கமாக்கிக் கொண்டு விரோதாக வாவென்று சொன்னான். அது கேட்டுக்கொண்டு, உடனே அவ்விடத்தைகிட்டும் நீக்கி, வெறறிகொண்டு முகியித்தி வென்பவ விறது மொப்பற்ற வல்லும்யான சன்னடத்தளத்தைத் தோக்கிவந்து,

அக்கேயோ ரிடத்தைக் குறித்துக்கொண்டு, நமது படைத்தூர் களைப் பார்த்து, ஒரே, வீரர்களே காவிரிவிடத்திற் கிருக்கிற மங்களி ன் மறைவு வொளித்துப் பகிலிருக்கிறேன், கீங்கள் பாவரும்போய், மதம்போடிக்க யானைபோல் நிறுத்துகிற முகியித்தி வென்பவனேநேருமே சன்னடமை சுக்கள்கூட்டுத்துவின் கிருட்டிப் பொருளாதுகாரன் சன்னட செய்யுங்கள்—அப்படிச் சன்னடசெய்வதில் நீக்கள் தோற் றினைததுற் கிருந்துவதுபோலவும், பின்னாலும் சன்னடசெய்ய முறைகிசெப்பவது போலவுமாகப் பின்னிடத்துக்கூடுகொண்டு, அவனைக் கொய்த்து வதைக்க என்னிடத்திற்கு மீதுவாகக்

கொண்டுவந்து விடுக்களென்று சொன்னேன்—அதுபோல், வீரர்கள் சென் நல்லை மீம் சண்டைசெய்கார்கள். அப்போதுவன், இவர்களைச் சன்னான்மாக்கி விடுவேணன்று சொல்லித் தனது குதிரைபைப் பெயர்த்துவிட்டு, நெக்கியடித்துத் தாக்கும்போது, நமது பண்டஞ்சு களும் கெருக்கித்தாக்கிப்பின்னிடைங்கில், அவன் துரத்தித் துரத்திக்கொண் டெனக்கு முன்னிலானான்.

அப்போது நான் மகாகோபங்கொண்டு பதர்த்தயில்லாத விருத்தபடியே வேலாயுதத்தை மெடுத் தவறுடைய விளாவையுடிட்க வழித்திற் பூறி யப்புறம் பாயும்படியாய் எதிரிற் கிழமேற்றும் வெறிஸ தேங், அவ்வேலாயுதம் விரைவாகப்போ யவன் வயிற்றிற் வரத்து ரூபி யப்புறம் பாய்க்கது—பாய்ந்தவிடக்கில் இரத்தம் பீந்டாமல் அவன் துணியைவரிக்குதலுகிற திறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டுவிண்று பெரிய சீண்ட கதையாகப் பலபல வாக்கியங்களைப் பேசிவிட்டுக் குதிறா வைக் கிருப்பிக் கொண்டுபோய் மிகவும் கோவுண்டாகி புரிந்து பொழுத்தான். அகனால், நமது சந்தர்க்கள், தங்களின் மலூத்துக் காரமெல்லா மின்றே டோழிந்தார்கள்.

ஆகலால், ஈரம் இன்றைக் கில்லிடத்திற் செப்தசன்டை யில்லா எவ்வோது மினிச் சண்டைக் களத்தைவிட்டு நிகிடப்போய், மறநாளைக்குவந்து சத்துருக்களின் பேரில் மோதினிழுங் தவர்கள் முழுங்கு மாயும்படி யறுத்துக் கொல்லவேண்டுமென் நெண்ணிக் கொண்ட வெற்றியோடு மிக்கேவங்கேதனென்று சொன்னான்—இவ்விதம், மகனு கிப இட்கிர பாண்டியன் சொன்ன வாக்கியங்கள் யாவுங், தகப்பனு கிப வீக்கிரம பாண்டியஜூடைய காதுகளிற் குளிர்க்கியாகச்சென் நேறும்போது, அவன் மனமாகிழ்ச்சியாய் மகவினிதிரபாஸமுயன்பு பார்த்த, மகனே, முடிவில்லாத கடவுளினருளிலே துணியொன்றேங்கு து தவமிருந்து பெற்றெளிக்க பேரின்சிறப்பை யின்றையதினாம்பெற முக் கொண்டேனென்று சொன்னான்—சொல்லி, இன்னு மவுனிப் பார்க்கு மகனே, இட்கிரபாஸ்டியனே இளி, இராஜைகஞ்சு செலுத்து வகு வென்னால் வாகும்படியான காரிபம் யாதுமில்லை. உன்னு வாக வேண்டிய நிலையான காரியங்களேக மிகுந்திருக்கின்றன. குலால், சீசுத் துருக்களையெல்லா மொழிக்குத்திட்டு இந்த பூழியெல்லாம் போருந்த விருந்து இராஜ பரிபாஸனாஞ் செப்பு வாழ்வையென்று ஆசிரவதித்து வாழ்க்கூறின்றுள்ளன.

இவ்விதம், செங்கோற் சக்கிராக்கினையை யுடைய ஸிக்கிரமபான் டியன் தக்கபடி ஆசீரவதித்து வாழிக்கூறி, மகனின்திர பாண்டியனைக், கட்டித் தழுவி முத்தி முகந்து அவனைப்பார்த்து, மகனே இளவரசே கீட்டிற்குப் போவென்று சொல்லினான். அப்போது, அங்குள்ள வந்திரி சிரதானியர்கள் முதலே படைவீரர்களும், யானையின் காலிற் சுற்றிய பச்சிலைக் கெட்டிபோல், மிச்சமும் பயபக்தியா யவனதாளில் விழுங்கு தெண்ணிட்டெழுந்து ஏத்திப் போற்றி வாழ்த்திச் சூழ்த் து கெருங்கிவர வீட்டைநாடி யெழுந்துபோனான்—போகும்போது செபையிலுள்ள கனவான்கள் கிளைப்பார்த்து, ஹீரகுருனுன் கோப் பாண்டியனுட்டலைச் செய்யவேண்டிய சிறப்புகள்யாவு மிகுதமாகச் செய்து கடுகாட்டிற் கொண்டுபோய்ச் சுட்டுப் போடுங்களொன்று மிகவும் பொருக்தமாகச் செல்லிப்போட்டு, அழகாகிய தன தரணமனைக்குப் போயினான்.

நான்காம் போர்புரிசருக்க முற்றிற்று.

இதிற் திருவிருத்தம்—க.

ஜந்தாம்போர்புரி சருக்கம்.

கொச்சகம்.

மந்தரை நற்குடையர் முகம்மதுற குல்போ
ஸந்தாரு செய்யிதிபு ஒருவிமொலி தாமிகுஞ்ச
பந்தாரு விக்கிரம பாண்டியனே மெப்பகைத்தே
ஜந்தா வதுபுரிபோ ராணதனைச் சொல்வாமே.

இதன்பொருள்.

மப்பாகிய மகமானது நன்மையுண்டாகக் குடைவிட்டுவருங் காரணக் டவுளான் முகம்மது முஸ்தபா தகுல்சல்லவாகு அலைசிவசல்ல மவர்களின் திருப்போதுராயுக கொடைகொடைப்பதிற் கற்பக தருவாயும் விளங்கும் கல்தான் செய்திதிப்புறுவிமொலியவர்கள் மிகுதியான பஞ்சுதனங்களுள்ள விக்கிரம பாண்டியனேயும் பகைத்து, ஜந்தாவதுசெய்த சண்டையைச் சொல்லுகின்றும்.

சரித்திரவசனம்.

வள்ளாகிப் தற்றத்தல் பைலா, குற்றத்தைனி, முகம்மது முன்தபஸ் முகுத்தார், செப்பிதுல் அன்லார், சல்லல்லாகு அலீகிலு சல்ல மவர்கள், கூபென்றுங் தீர்க்கதறிசிப் பட்டம் பெறுகிறதற்குஞ் கொஞ்சாணிக்கு முன்னிதாப், அபூஜகில் தன்னிடத்தில் விலையுப்பந்த நா யிருந்த வெண்மூர்த்து மனிபொன்றை பெடுத்து, அதனைத் தனது சுபைபோர்களில் நின்றமுன்ன வேரர்மனுடன் கையிற்கொடுத்து, நீயிதமீக் கொண்டுபோப், முகம்மதுநவி யிடத்திற் கொடுத்து வீலை மதிப்பையும், குணந்தையுங் கேட்டுக்கொண்டு ஒட்டமாக வாவென்று, ஆகிபொரிக் தனுப்பினுன், அதுபோன், அந்தமனுடன், நகுல காயக மவர்களிடத்தில்லாது, அவர்களின் பாததாமமரையிற் பணிந்தெழுந்து கையிற்கூட விவராலுதயாக, அம்முக்கைக் கொடு து, நாயக மே இதைக்கூட மதிப்பையும், குணத்தையுங் சொல்லுக்கொண்டு கேட்டன், கேட்டதற் குடனே, கடிநாயக முகம்மது சல்லல்லாகு அலீகிலுக்கல் மவர்கள், அம்முக்கைக் கையில்லவைத் தொருக்கரம் புரட்டப்பார்த்து, அதனைக்கொண்டுவந்து கொடுத்த மனுடனைப்பார்த்து, இது, இந்த வெண்மூர்த்துயாக்கத்தான், என்றாலும், இகற்குள் வோ, வென் கிரிப்பிபுழுவும், அப்புழுவின் வாயிலோர் சிறிய பசுமை புழுக்கிணறா, அவைகளில்லா திருக்கில், இம்முக்காணது ஆயிரம் பொன்பெறுகின்றது கொண்டுக்கூன்.

அப்போ தமிழுடன், ஆங்க வெண்மூர்த்தை பெடுத்துக்கொண்டு, அபூஜகிலுதய சுபைமுக்காலில் வக்கு, இவ வெண் முத்துக்குள் நூர் வெண்புழுவும், அப்புழுவின் வாயில் அதற் கிரையகப் பச்சிலையு மிருக்கிறதென்றும், அவைக அள்லா திருக்கில் முக்குவிலை ஆயிரம் பொன்பெறுகின்றது முகம்மதுநவி யவர்கள் சொன்னார்களென்று சொன்னுன். அதுகேட்டு, அபூஜகில் கெக்கைபோட்டுச் சிரித்துச் சுபைபோர்களைப்பார்த்து இதோ பாருங்கள் முகம்மதுடைய போய் அப்புழுக்கு கல்லதிட்டார்த்தரமாய்க் கண்ணுக்கு முன்னாலே காட்டுகிறேன், விலையுபாந்த ஏன்முந்துப் போன்னும் போக்டுமென்று சொன்னி இரக்குனாக்கிக்கூறும் யவர் ஆகியைக் கொண்டுவந்து முத்தை சிரங்கரகக் கிறித் துணைபெடுத்தி யளனே பார்க்கும்போது, வள்ளுக்கா, வெங்கிலா, நெங்கிலா நமது நயக முகம்மது சல்லல்லா கு அகிளிக்கல் மவர்கள் சொன்னதுபோல் நூர் வெண்புழுவும்

அதின்வாயிற் சிறிய பச்சிலையுஞ் சிலபேச்சும் பேசினதாயு மிருக்கக் கண்டு அங்குஞ்ச யாவர்களு மெப்போதுங் கொள்ளாத ஆச்சரியங் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது, புழுவானது வாய்திற்கு, சபையோர்களியெல் ள மானுட்கள்போற் கூப்பிட்டி, ஒம், மஹுட்களே, கான் பேசினா ஸத நீங்களோர் ஆச்சரியமென்று சொல்லுகிறீர்களே, இஃதல்ல ஆச்சரிபம், இதிலுமேர் பெரிய ஆச்சரிய மிருக்கின்றது, அஃதாவது நீங்கள் யாவரும், அல்லாகுக் தழுவாவுடைய வொளியில்லின்று முற் படவதிக்குப், பிற்பட மானுட்ருபங்கொண் ஒலகத்திற் கடைசி முடி வான் கபியாக வந்திருக்கு முகம்மது சல்லல்லா அ அலைவசல்ல மஹர் களை விசுவதிக்கு, அவர்களுக்கு அல்லாகுக் தழுவா அனுப்பிய புறுக் கான் வேதத்தில்லருகின்ற திருமங்கிர வுபதேசமான (லைலாக இல் லவ்லாகு, முகம்மதுத்தற சூலுல்லாகி) மென்று மிக்குக் கல்லிமாணவர் சொல்லே பிழாங்குகளைச் சிகலாத்தி லாகாம வீருக்கிறதுதான் ஆச்சரியச்சிறுமாக பெரிய ஆச்சரியமென்று சொல்லினாது.

அதுகேட்டுகிறுக்கவர்களி லடைக நற்குணப்பத்திசெய்குதையு யுடையவர்களும், அந்தமுத்தை முற்பட நபியாக பவர்களிடங் கொண்டுபோய்க் காட்டி, அதன்குணத்தையும், விலைமதிப்பையும் கேட்டுக் கொண்டுவந்த மனுட்ஜமும், மான்கொண் சிகலா பாயினார்கள், அழு ஜக்கெல்லப்பவ னிது முகம்மதுடைய வஞ்சலை(விதுறில்)இன்று மொன்று யிருக்குமென்று சொல்லி முகங்கறுத்து, வாய்விவருத்துக் தலை கவிழ்ந்துவொண்டு சபையைச்சிட்டு மேழுந்து வீட்டுக்குப்போயினான்.

இவ்வித மகத்தாயிய அற்புதக்க ணேகம்வினத்த துப்பற்ற துப்புரவாண, கற்புரவாடை, யெப்போதும் வாயிற் கமழும் கபிமுகம் மது சல்லல்லா அலைவசல்ல மஹர்களின் பேர்க் கெள்ளலான சுல்தான் செய்வி திபுருவீ மொலியவர்கள், ஐங்காம்நா விரவு சீராகவல்ல ணதகளி லொழ்க்குப்பை தித்திரைசெய்து கீழ்த்தினுச வெனுக்கதபோ தெழுந்தருளியாக (ஏலுவென்னும்) சுத்தியுடனே பயபக்கியாப், அல் லாகுத் தழுவாவென்னும் வல்லங்கயகளைச் சொல்லற் கரிதாகப் போற் றிப்பும்தது காலை வணக்கமான (பஜிர்) தொழுதிருந்தார்கள் இது மிக,

மாடமாளிகை, கூடகோபுரங்கள் ஆகாய மட்டுலோங்கிச் சந்திர ஸித் தொடும்படியாக வளர்ந்திருக்கும் வளங்கள் பொருந்திப் பதிலை மா ககர மண்டலாதிபனுள் விச்செய் டாண்டியதுவுந் தன்றுவடிவமாளி கையில் நித்திரைசெப்து கண் விழிக்ரெமுந்து, சரீராதிக்கமு மகிழ்ச்சி போருந்தி இராஜாட்டெங்கள்வங்கு குழந்தருக்கும்படியாம் இணையின் நிப் பிராகிக்கும் இரத்தின மனிக எழுக்கிச் செப்யப்பட்டு ஒளிந்திரைசெப்தெற்கும் தனது கிங்காசனத்திற் போயிருந்தான்—இவை தனு கிங்காசனத்தி விருக்கின்ற விக்கிரம பாண்டியன் தனது பக்கத் தில் ஆரஞ்ச நிர்கிர ஏவலேர்களையனுப்பி மகனிந்திரபாண்டியனை பழைக்கச் சொன்னான், அதுபோ வெர்கள்சென் நழைந்தவுடன், மகாவிகாசாக அவனெழுந்துவந்து தன்தகப்பழுவடைய-பாத்தாமணை மீற பணிந்து சாஷ்டாங்கஞ் செப்தெழுந்து மரியாதை யொழுந்துபட வேண விவரங்கள், சின்றமக்களின் முதகாமரைபைத் தகப்பழுகிய கிக்கிரம பாண்டியன் பார்த்து, மனத்தினது அங்புயங்கு தோற்றும்படியாய்ச் சொல்லுகின்றான்.

மகனே, இரத்திர பாண்டியனே, திரிபுங்களைச் சுட்டுத்திருத்தவரா பும்செழுமைபொருந்திப் கடமைகுடத்தையுடையவாயுமுள்ள செருக்கநாதரின் அருளுங்பேரில் மிகவு முன்டா விருக்கின்றது, ஆகவா ஹங்முனை வெந்திற்கு நிற்கச் சுத்தருக்க ரூண்டிமா, இல்லை, அட்பு பிருப்பதால், நிபிப்போடே தப்பில்லது ஒப்பற்ற இல்லிடந்தை விடுமே பெயர்ந்து யாகோரு தடையின்றி மா விரைவாகப்போய்க் கொய்திப்புறுவிமுடைய ஏடவிட்டிற் புகுந்து அங்குள்ளபதாதிகள் முழுமையும் வெட்டி ராகப்பெசும்து கொண்டுவிட்டு, அவளையும், அவன் மகன் செப்பி தபுத்தாகிறையும் பிடித்து என்றால் சந்தேங்கமாகக் கொண்டுவந்து தாவென்று சொன்னான். சொன்னம்மாத்திரோமே அவன் தகப்பழுவடைய பாதத்தையிற் ரூங்க தெழுந்து, செய்கையில் மகாவிரைவாயுஷடை (வழுவட்சம்) பண்டகூரும் பக்கங்களிற் குழு, மேக மண்டலம் தற்ற வள்ளிப் பாயுகின்ற குகிரைகள் கட்டுவதேரின்பேரி வேற்குன். எனி,

முரு, தங்குமி, பேரிலை முதலிய இரண் வாத்தியன்கள் மேகத் திடிலைப்போல் மூழ்க்கப், படைக்களத்தில் வந்து, இராஜாக்களையாக்காங்கு வளர்ப்பதற்கு, வரிகரையாக நிறுத்தி பணிவகுக்கு விட்டுச் சுஸ்டடையை கீழ்வித்தான். அப்போது, முசிலிம்களில் கெருக்கிச்

செறிந்த முன்னளியில் நின்ற வீச பராக்கிரம சாலிக ளான இமையை அடைய படைக்குட்டங்கள் கிருமுகளாக அடர்க்கேறி வெளிர்த் துத்துண்ணடைசெய்தார்கள், செய்த இரசன்ணடையைக்கண்ட முசிலிம் வளில் நின்றமுன்ள் வழிகாலற்கார ரொருவர்—இராஜா கி ராஜான செய்யி திபுருஹி மொவியவர்களிடம் ஓட்டாடிப்போய், அவர்களின் பொற்பாத கமலங்களிற் ரூஞ் தெழுந்து சண்டை நடக்கின்ற செய் தியைச்சொன்னார், அச்சொர்ல் வர்களுடைய திருக்கேவியிற் புகுஞ்ச மாத்திரமே, தங்களின் குமார தீரான செய்யி தபுத்தாகி நவர்களையைழுத்து, அவர்களோடும், எனதுகண்மனியான மகனே, விக்கிசும் பாண்டியலூடைய மக னின்திர பாண்டியன், இட்கேவந்து நமதுபணை களோடும் திறத்த சண்டை செய்கின்றாலும், அவனோடும், முன்ன வியில் கிறகின் றவர்களான இமையாலுடைய படைக்குட்டக ஜெ திர்த்துச் சண்டை, செய்கின்றார்களாம்.

ஆகவூஉ கீர்த்திபாரிசமாகப் போய்ப்புகுஞ்து, அவ் விக்கோமபான் டியனில் மகன் இந்திரபாண்டிய லோடும் வெப்பமான உயுத்தஞ்செய் து வென்றுகொண்டு வருமென்று சொன்னார்கள். சொன்ன தட்கணம் இராஜர்க னனிச்திருக்கும் விசாலித்த இரத்தின கிரீடங்களைத் தகர்த் தவர்களுடைய தலைகளைப் பந்தடிக்குக்கொண்டு நின்று நடவடிக்கெய்யும் இட்டக் கடிவஶாமிட்ட குதிரையைச் சிக்கிர மென்னிடத்திற் கொண்டு வாருங்கவென் நேவலேவர்கட்டுச் சொன்னார்கள்—அப்போ துடனே திறமைபொருங்கிய குதிரைப்பாகர்கள், அக்குதிரையைச் சினியட்டுக் காணுவது விடடுக்கொண்டு நின்றார்கள். அதுகண்டு செய்யி தபுத்தாகிறவர்கள், சந்தோஷமாக்க, தங்களை யநுமையாகப் பெற்றெத்த தகப்பனான், சல்தான் செய்யி திபுருஹி மொவியவர் களி னிரண்டு பொற்பாத கமலங்களிலும் விழுந்து சாஷ்டாக்களு செய்தெழுந்து பின்னர், நாவாணர், பாவரணர்களைய் ஆச மதிர கீத் திர சிந்திரக் கவிதைகளைப்பாடுகின்ற கசடறக் கற்ற வித்துவான்களே குதிருக்கின்ற வேலாடுக மொன்றைக் கையிலெடுத் தேக்கிக் கொண்டு, சக்தருக்கள் அஞ்சிப்பயந்து திடுக்கிட டேங்க, வெவ்விய குதிரைமே வேற்றனார்கள்.

இவ்விதம், செய்யி தபுத்தாகி றவர்கள், தாங்க னேற்றுவெவ்விய குதிரையை நடாத்திக்கொண்டுபோய், விக்கோமபாண்டியலுடையமகன், இந்திரபாண்டியனைப் பார்த்துச் சிறுகைகளை; அழகிட குவிய

குறை | தினாறிவிளக்க வசனகாவியம்

துகிக்கு முன்னிதயப் மகாவிசைவாகச் சண்டைசெய்ய வந்தாயே, ஆதலால், என்னுடைய பெரிய திறமையையிட்டு, உன்னுடைய திறமையையு மின்னையதின்த்தி வறிவோமென்று சொல்லிச், செழூமையான பகுந்தினங்கள் மேலே சமுன்ற வருப்படிபாக, வேலாயுதம் பிடித்திருக்குங் கையினிடத்தில், வில்லையெடுத் ததிலம்பையேற்றி வீய்தாக்கன—இவ்விதம், செய்யி தபுத்தாகி நவர்கள் எம்யுகின்ற அம்பினங்களை பெல்லாம், விக்கிரம பாண்டியனின் மக விரித்திரூபன்றிய ஜெதி சம்புவிட்ட தறத்துவிட்டுத், தானிருக்கும் ரத்தை நடாத்திக்கொண்டு கூபிவாளாயுதத்தினால், இராஜான் செய்யிதபுத்தாகிறவர்களுடைய இரத்தின ஜமலிட்டிருக்கும் ருதிரையை வெட்டிக் கொள்ளுன், அந்தக் கமிகைடக்குத்தை இறந்துபோனவுடனே அவர்கள், வேறேரு திறந்த நடையையுடைய குதிரையே வேறிக்கொண்டுவந்து தண்டாயுதத் தைக் கையிலெடுத்துச் சுமட்டி யலஞ்சையை தேரின்பேரி னோக்கீயத்தார்கள், அவலமூலியினாற் கொடிகள் கட்டியிருக்கும் அத்தேர்வன துகட்டது தண்டு தண்டாய்த் தெறித்துப்போகிறது.

இவ்விதம், தேருடைந்து சிதறிவாரஸ், விர்த்தம் பாண்டியனின் மகனுன் இந்திர பாண்டியன் திஷைப்புக்கொண்டாக்காயத்தி அலரவித் திரியு மேகக்க ஞானியிருக்கும் சீறப் பிளியும் நீண்ட ததிக்கையையும், வெள்ளியகிரணக் கொட்டுக்கொட்டி முடையை வோர் யாணையின்பேரி வேறிவந்து, செய்யி தபுத்தாகி நவர்களைப் பார்த்து இன்னையதின முக்களையெல்லா மறந்துப் பேட்களுக்கு விருந்துகொடுத்து உங்கள் பேரில்லாம வரக்கிப் போடுகிறேனென்று வீரவார்த்தைப் போகிக்கொண்ட டெந்த்தான்—இவ்விதம், இந்திரபாண்டியனும், சுவி தபுத்தாகி நவர்களும் எதிர்த்து அகோ கோரமாய் உயுத்தன்று செய்யும்போது, ஒப்பந்த இயையுனென்பவர், தமது கையிற் புலாவுணக்கும், வேலாயுத மொன்றைபெடுத்துத் தாக்கிச் சுடையாது சின்று சண்டைசெய்கின்ற இந்திர பாண்டியனின் பகைவீர்க் கொருவரு மெதிர்த்து நிற்காத வண்ணம் ஓடும்படியாய் வெட்டிக்கொண்டு கின்றார்.

அதனாற் சுக்தருக்களுடைய ருதிரைக் கோடும், கட்டமாகிய பாணைகளு, பேருமனதுகள். அதுகண்டு, பராக்கிரம பாண்டிய வெள்ளும், வெள்ள, வடவா முகாக்கினிபோற் கொதித் தழன்று, காகப் பரங்புபோற் கிறி, இமையானென்பவரோடு மெதிர்த்துகின்று உயுத்தஞ்செப்புது மிகுடைவமாக அம்புவிட்டு, இமையானென்பவர்களிலிருந்து

து தொலிப்பாயும் நடைபார்விட்டுக்கொண்டுகிரியுங்குதிரைப்பக்குற் றினுன், அதனு லக்குதினர் சொள்சொள் வென்று வடியு மிரத்தத் தேரடி பூமியில் விழுஞ் திறந்தது, உடனேயவர் வேறேர் திடத்தகுதி காமே வேற்னார்—இவ்விதம் இகமயானென்றுஞ் சிளகேறு, வேறேர் வெவ்விதான் குதிரைமே வேறிக்கொண்டு வருவதைப் பராக்கிரம பாண்டியன் கண்டு, தன்னிடத்தி விருங்கின்ற கூரிய அம்பினாங்களை வில்லி வேற்றி, பகா தோபதிரக்தோமே, ஆகாயச்சி விருந்துபெய்யு மழுவையப்போலே சொந்தான், அவைகளை யெல்லாம், இகமயா என்பவர்களிம்புவிட்டுக் குற்றுவாட்டகொண்டுச் சூண்டுதுண்டாப்த தெறிக்குளிம்படி செய்துகொண்டு, தமது குதிரையை காட்டிய நடந்ததி ஸாடவிட்டார். அப்போது, அவருடைய படைவீச்சுகளும் அங்கேவாச் தொன்றுக்க சொந்தார்கள்.

அப்போது, இகமயானென்பவர் தம்முச் சேத்து படைஞ்சுக என்றும் பாக்தியாய் ஏற்கின்ற ஈடுபின்னும், தம்மிடம் பொருத்திய அங்கினங்களாலும், சொனைமழுவைபோத் பொழித்தார், அவைகளெல்லாம் விறங்கிறன்று பராக்கிரம பாண்டியனென்றுஞ் தலைவரின் தேடிக்கொண்டுபோய், அவனுடலிற்பூரி யுருவக்கெட அப் புறமுருவிப்பாய்ந்தால், இரத்தம் சொள்சொள்ந்துசொரிபக் குடற் சரிக்கு பூமியில் விழுஞ்தான்—இவ்விதம், பராக்கிரம பாண்டியன் சண் கைக்களாக்கிற பேய் பிசாச, நாய்க்கியுண்ணைக் குற்றுண்டு குடற்சரிக் குழியில் விழுஞ்து மாய்ந்தானென்று, நீங்காத வொப்பற் ற திருமை பொருத்திய படைவீச்சுக்கொள்லாம் வாய்கிட்டு, அபபா, அங்கோ, வரக்கூடாத கொடுரோமான எமன்போன்ற இகமயான் வந்தால், அவ ஞேப்போய்க் கண்டைசெய்ய எதிர்ப்புவாகள் யாரென்றும், இனியிங்குளின்று சுதந்தைசெய்யக் கூடாத படுகளமென்றும் சொல்லிக் கொண்ட டோடிப்போய், இங்கு நடக்க செய்கினை யெல்லாம் இங்கிச் பாண்டியனுக்குச் சொன்னுர்கள்.

அப்போது, இகமயான் க்மது குதிரைப்ப நடத்திக்கொண்டு சண்டைக் களத்தைவிட்டு நீங்கிச், செய்யி தபுக்தாடுவர்களிடத்திற் குவங்கு சண்டையில் நடக்க வாலாறுகளெல்லாம் நல்ல செடாமாக, அவர்களுக்குச் சொன்னார்—சொன்ன நன்மையான அச்சுராக்களை யெல்லாம் அபுத்தாகி நவங்கள்கேட்டு மனத்திற் கணக்கி வடக்காத மகிழ்ச்சிபொக்கி, அவ்வினமயானுக்கு மிகுந்த வுயசரணை செய்துஅவ

உசடி । தீவினரிவிளக்க வசனகாவியம்.

ஙைப்பார்த்து நல்வாக்கிப்பங்களைப் பேசிக்கொண்டு செருங்கிப் பண்ணடக்களத்தில் நின்றார்—அப்போது, இந்திரபரங்கியன் தன்னுடைய இருக்கபத்திற் கணக்கில் ஸ்டாக்காத வெண்ணைமுற் கருகவாடி, மூகம் வதங்கி, யுடலயர்த்து சுற்றையின்றிக் கிபத்தகங்கொண் டிருந்து, பின்னால் கொஞ்ச மனத்திற் ரெனிவுண்டாகி மிகுவிளாவாகச் சல்தான் செய்த திபுருவீ மொலிவெங்கள் பெற்ற குமார தீராவை ஒசுப்பி தபுக்காக நவர்களிடக்கிறபோப் நின்றுகொண் டவர்களைப்பார்த்து, ஒய், சுத்த யிரியனே, இப்போது மேல்பாற் கடவீர் குரியன்போப்ச் சேர்த்து விட்டான். ஆகலால், வெவ்விகான திறமைகளைக்காட்டிச் சண்டை செய்கிற ரே மிங்கல்ல நீ கண்டுகொள் வொன்றுசொல்லி இன்னுள்ள சொல்லுகின்றன.

இன்றைய கிணம்போப் நாளையதினம் சூரியோதயகாலத்தில் வான் து வெவ்விப் பண்ணடைசெய்வோம், அப்போது, நம்மிருவருடைய வீச பணக்கிரமத்தின் வழுத்துக்காரத் திறமையை வீசுவோம், ஆகவால், இப்போது நீ படைகளோடும்போப் நாளையதினம் சிரைவாக்கப்படைகளோடும் வாவென்றுசொல்லிவிட்டுத் தன்னுடைய கெட்டமளத்தில் இந்தக் தலுக்களை வென்றுகொள்வது நமக்கு மிகவு மரிதாயிருக்கு மென்றெண்ணி மிகுந்த துயரம்பூண்டு போயினான், போப—இந்து போன பாக்கிரமபாண்டியனை யோர் தேரின்பேரி வேற்றிக்கொண்டு, வாரிட்டு பிக்கித்ருக்கும் இரண்முரசம் சுப்பிக்கத் தனது சிறப்பாகிய படைகள்கும் சேராடாக திக்கொண்டுகோட்டைக்குட்போப்வெற்றியைப்பட வேல்யுகம் பிழித்த வையனாக, இரத்தினமணிச் சிம்மா சனத்தி வீருக்கும் தனதுக்கப்பறை விக்கிரம பாண்டியன் மூன்னிற் சென்று அவனுடைய இரண்டு பாதகமலங்களிடின்கு சாஷ்டாங்கள்கு செய் தெழுந்துகின்றன.

இவ்விதன், சிறப்பாகச் சாஷ்டாங்களுக்கிசெய் தெழுந்து நிற்கின்ற குமானை இந்திரயாண்டியனைத் தகப்பறை விக்கிரம பாண்டிய னரு வையாகத் தன் பக்கச்சதி லிருக்கவைத்து, அவனைப்பர்த்துச் சண்ணடைவில்கட்டாவலாறு வெள்ளென்று கேட்டான், அதற்கவன் தன் தழுட்டுவிடுவதைப்பொறி மெதுவையாக மரியாதையோடும், ஆகத்தப்பில் யாவரு மின்பமாகத் துதிக்கின்ற வீரபாக்கிரம பாண்டிய னிறந்து போயினான், ஆகவால், நானிர்தநாள் நல்லதா என்றுவென்றுவனிச் சண்ணடக் களத்தைவிட்டும் நீங்கி வந்தேவென்று கொண்

ஞன்—இவ்விசம், வீர பாரக்கிரம பாண்டிய ஸிறந்தபோயினு ஜனங்கள் சொல்லக்கூட்டத், விக்கிரம பாண்டிய ஆவூடைய மனமானது தூயா மென்னுஷ்கடவில்முழிக், மகனிக்கிரபாண்டியஜெப் பார்த்து, ஆ அ, வீரபாரக்கிரம பாண்டியஜேனும் பொருங்கிப்போன உயுக்தவீர்க்க மீறந்தபோனார்கள், அவதூ மிறந்தபோனுள்மகனே, இந்திரபாண்டியஜே, இனி யுத்தேநும் ஆவூரக உயுக்தகளக்கிற்கு வருபவர் எனிக்காணேனே, பாவிவாயிநான். பெறுபேறிஃபோவென்று பண்ட பண்டத்துச் சொன்னுன். சொல்வி இன்ன மும்.

நானிக்க வூதகத்திற் செய்த தவமெல்லாம் வீணைப்போனதோ, அதனுலோ இவ்விதமானது சம்பவித்துக்கிடைன்று தன்மனத்து வெள்ள அழுர்லக் கலைகிப் பின்னர் கொஞ்சந் தேநி, மகனிக்கிரபாண்டியஜேபார்த்து, என்கண்மனியான மகனே, இந்திரபாண்டியஜேனே, பொருளிப் பூண்டவன் தூப்பட்ட விதைப் பும்மால் விலக்கமுடிய மோ முடியாதே, அதற்கிணிவை மென்னுசெய்வோம், ஆ சால், உன்னு டைய நெஞ்சுகி விருப்பிக்கொடுக்குஒசலக்கத்தை நீக்கிவிடென்று சொல் விவரத்துக்கூடும் வென்று சொன்னுன். அதுகேட் அந்திரபாண்டியப் பும்மதை தூப்பட்டு விக்கிரம பாண்டியஜெபார்த்துக்கிப்பும்பும்பும் ஆபிர்த்தி யவதூடையபாதத்தில்லிழுந்து காஷ்டாங்கஞ்சிசய்வதமுந்து போயினும், அப்போது, அழுபை செங்கோஸியுடைய விக்கிரம பாண்டியங்க் காணிந்துகூட விவ்விபமான இரக்குதின் சிம்மாசனத்தை விட்டு மெழுஷ்டு இருக்கின்பதைத் தோழிருக்கான், இதுவிதத.

இங்கே, அத்தாகிசௌஷும் பெயர்பெற்ற நெயக்மானவர்கள் உயத்துக்கிட்டுவது இவுமயர்வேன்றும் படைத்தலேவரும், சந்துருக்களை வெட்டுவதும், அவர்களுடைய கொழுக்கத் திணைக் கம்முதோ கு இரக்தவைடையும் சிங்காத வேலாயுதம் பிடித்திருக்குங் கைவினங்களான சிறந்த சுந்தரியியர்களும் பக்கத்திற் குழுத், தங்களே முறிருக்கும் பெரியபடிடாக்களையும் கடராத்திக்கொண்டு சண்டைக்களக்கை விட்டு மீண்மார்கள்.—இவ்விதம், உண்டைக்களத்தை விட்டு மீண்டும் செய்துபுத்துகிறவர்கள், தங்கள் தகப்பனாரான எல்தான் செய்யி

உசட் । தீண்றிவிளக்க வசனகாவியம்.

திபுருஷி மொலியவர்க் கிடத்தில்வந்து, அவர்களுடைய பொற்பாத கமலங்களிற் பணிந் தெழுந்து, முதல் வாக்கியமான அல்லாகுக் தஆ லாவுடைய சலாருஞ் சொன்னார்கள், யுந்தச்சலாத்திற் கவர்கள் பிரத் திசொல்லி மனத்தில் மிகுஞ்சு அன்புட்டனே மகனை யுபசாரைண்யா மிழு த்துத் தங்கள் பக்கத்தி விருக்கவைத்து, மற்றத் தலைவர்கள், பண்ணார்கள் முதலிய யாவகாயும் வாருங்கவென் றபழுரித் திருக்கவைத் துப் பின்னர், தங்கள்மகனு செய்யி தபுக்கூகி நவர்களைப்பார்த்துது, யகம்ராசு மகிழ்ச்சியோடும் படைக்களத்தில் நடந்த சங்கதிக ஜெனன்று கேட்டார்கள்,

இவ்விகம், தமப்பளூக்கிய கல்தான் செய்யிதிப்புருஷி மொலியவர்கள் கேட்டதற்கு, மகனுரான செய்யி தபுக்கூகி நவர்கள் கொல்லும் ஒன்றார்கள், சத்துருக்களுடைய தலைகளுருண்டு கொலைக எதிகரிக்கும் படியாய் வெவ்விய சண்டைசெய்வதில் முயன்ற கோபதென்றுப்புப்பத்திப் பறங்க நானென்றிந்து ஸிறேன், இவ்விதமிடுதந்துகொண்டிருக்கும்போது, சக்தாதிகளுடைய படைக்களைல்லாம் பூமியில் சிலைத்து நிற்காம் லோடும்படியாய் இமையானென்பவர் சண்டை செப்பார்— இவ்விதம், இமையானென்பவர் எவ்விடங்களும் அதிர்ச்சிகொண்டும் இயாய் வெவ்விதான சண்டைசெய்துகொண்டு நிற்பதைப் பராக்கியம் பாண்டியன் கண்டு, கோடைகாலத்தி லிடிக்கு மிடியைப்போல் முழுங் கிடக்கொண்டிவர் தினமொளையுடுத் தவர்பேரிற் குட்டெப்புகை பறக்கும் படியான அங்கினங்களை போய்வில்லாம் லெடுதெதுத்து வில்லிலேற் றிக் காக்காலத்திற் பெப்பு மழையைப்போற் பெய்தான், அவைகளையெல்லாம் இமையானென்பவர் ஓரலுவேஞுர் அம்மை விக்கினாப்படுத்தாமல் விலக்கி திட்டுக்கொண்டு கூன்று போட்டார்.

இவ்விதம் பாரக்கிரமபாண்டியஜீக் கொல்லப்பட்டு செப்தி. இர் திரபாண்டியான்டைய செவித்துளையிற்போய் கெருப்பிற் காபகவைத்த இரும்புச் சலாகையைப்போற் சார்க்கத்தில் அவ னயங்குது மதிமயக்கி த திடுக்கத்து இன்றாக், அப்போது இமையானென்பவர் உவப்போடு மென்விடத்தில் வர்து நடந்த காரியங்க ஸிஃதென்று சொன்னார், அதுகூட்டு ஓன் மனமகிழ்ச்சுது இன்றேன், அப்போது விக்கிரமபாண்டியஜீக் காலன் இக்கிராண்டிய ஜென்னிடத்தில் வங்கு சொன்ன

தாவது—இப்போது, குடியன் மேற்றிசைக்கடலிலுள்ளாய் மறைந்து போயினான், ஆசலால், இன்றையதினம் வதுமையைகிப் சாஸ்டையை விடும் நீங்கிப்போய் நானையதினால் கருத்தாகவந்து சண்டை செய் வோமன்று சொல்லிக்கொண்டு படைக்களால்லை எனிட்டு நீங்கி இமங் துடிபான பாக்கிரமபாண்டியமோ போர் தேவின்பேரி ஒற்றுக்கொண்டு போயினான், பிறகு, நானுடைச் சண்டைக்களத்தைவிட்டு மீண்டும் தேவை நீருங்கள் திருச்சமுகத்தில் வங்தேணன்று சொன்னார்கள்.

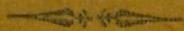
இவ்வித மகன் செய்தி தபுத்தாகி றவர்கள் சொல்லக் கேட்டுக் கூல்தான் செய்யி திபுருந்திமொனியவர்கள் மனமகிழ்ச்சி கூர்த்து, உடனே செழுவைபொருந்திய பொற்பூச்சலைகிகரும், வங்கிராபாணை ஒன்று மெடுத்து, மகா திறலையையுடைய இழையாணைந்தும் படையேடுபதிக்குக் கொடுத்து, மிகுஞ்சு புபசாணையோடு மஹரினாலும் மனமகி மூம்படியான நல்வாக்கியங்களும் பேசி, அவ்விகையை வீண்டும் பொருந்து தலான் அன்பாகப் பார்த்து நீர் சகல் வுலகங்களையும் உயிர்களையும் படைத் திரட்சிக் தரசாட்டுகிடைய்து மேஸாம்பாமான அல்லாகுத்த ஜூலா வந்டபை வயர்த்தியான அருளாப் பெற்றுக்கொண்டு பென்றுஞ்சு சொன்னார்கள்.

மறபடியு மிக்க பூமியி சௌவர்களும் புகழுகின்ற வெற்றிப் படர் ச்சியினாற் கீர்த்திப் பிரபல்ப மதிகரித்த இழையாணைந்தும் இரண்டான் சிக்கமானவரைப் பார்த்து நீர் வெவ்விதங்கள் சண்டையிற் கிறையாகப் பியித்துக் கொண்டுவந்த எண்ணுயிரங் காப்ரீன்களையும், உண்மையிடம் பொருந்திய கலிமா ஏற்றாக்கத்துக் கொல்லும்படிசெய்து, அவர்களிலுள்ள குபிரியப்பை நீக்கித் தீவில் லிச்சாமார்க்கக்கி லைக்கிவையுமென்று சொன்னார்கள்—அதுகேட்டு இழையாணைந்தும் படைத்தலீர், நமது மனத்திற்கு சந்தோஷம் மகிழ்ச்சிகூர்த்து நல்ல வெகள்று சொல்லிச்—சல்தான் செய்யி திபுருந்தி மொனியவர்களைப் பார்த்துப், பொன்மலைபோற் பெரிதாய்ப் பருசுதுயாக் கோங்கி வளர்ந்து விடமிருந்து நிருக்கும் புஜபல பராக்கிரம பலத்தை யுடையவர்களே, யவர்களையெல்லாவுக்கட்டிக்கொண்டு நானைச் சூரியோத்தமயாகுங்காலைநேரங் தேவரீர் தங்களிடக்கதிற்கு வருகேவாமென்று சொன்னார்—அப்போதுவர்க் கிரிமையாணன்பவனா வண்பாகப் பார்த்துப் பழுத்த பழுக்கினிருந்து தெளிந்த செங்கே ஞெழுகுவதுபோன்ற நிருமதிக்குப்பீட்டுத்தீருப் பேர்மென் நிதித்தெவு கொடுத்தார்கள்.

ஆன விர்தத் தினெறி விளக்கமென்றுள்ள சரித்திருத்தைப் புராணமரகப் பாடி யாக்கேற்றுவதற்காகப் புலவரவர்ட்டகு மனமகிழ்ச்சி யாகப் பொருந்துவிவராயு, அல்லாகுந்ததூலானி னருள்பொருந்தி வாவாயு மூள்ள செப்பி திபுருஷீம் ஸீலப்பைபெண்ணும் பிரபுன்ப ஒங்கினிடத்திற் குறைவில்லாது, சிற்றனவுத் தருவதாகிய துதிசை பது போற்றிப் புகழும், சங்கவிதி, பக்ஞாதி பேசுநற வள்ளுவானகால தான் செப்பி திபுருஷீம மொயியர்கள் சொழ்லுகின்ற வாக்கிபங்களை இமையாணன்பவர் கேட்டுத் தமதிருத்தமாக்குதுள்ளமகிழ்ச்சியேபொங்கித், தேவெழுகுக்குங்குமப்பூாலை யணிக்கொஷ்டிரும் புஜமழுரிக்கைப் பிரகாசமான பெரண்மலையைப்போலகினார்—இவ்வித யினக்கமாகிய ஒசன்தங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த சுபையை விட்டும் யாவர்களும் மொன்றுபோலெழுஷ்டு சலாம் சொல்லிக்கிதான்டர்கள், அப்போது பண்டவீரர்கள் யாவர்களும் மிகமையானுடும் சுல்தான் செப்பிதிபுருஷீம மொயியவர்களுக்கு அல்லாகுத் ததூலாவுடைய சலாமுந் சொல்லியவர்கள் பாத்தில் விழுக்குத் தாட்கிசெய்தெழுஷ்டு போனார்கள், பின்னர், சுல்தான் செப்பிதிபுருஷீம மொயியவர்களின் புத்திர கிராமங்களை செப்பிதிபுத்தாகி நவர்களோடு மெழுக்தருளியாகி, வாசனைகம முகின்ற மல்லினைப் பூமாலை முதலை பலவீதப் பூமாலைகள் ஜாக்கப் பெற்று விளங்கும் இராஜமாளிகை போய்ச் சேர்ந்து யாதொரு கவுக்கிது மட்டங்காத ரொப்பந்த வல்ல காரண ஒன்று அல்லாகுத் ததூலாவுடைய மனத்தினிடத்தில் மிகு கணிவாகத் தூகித் திருநார்கள்.

ஐந்தாம் போப்புரிசருக்க முற்றிறங்.

திதிற் திருவிகுந்தம் - ச.

121

அனுமதி போர்டில் கொண்டு வருகிறது.

ஆரம்போர்புரி சருக்கம்.

க வி வி ருத்தம்.

பேருகிய நாடு பேராற்று
மாருதூரு மன்னிபு ரூது மோவி
வீருகிய சிக்ரம ஞாடு செயும்
ஆருவர் போனா யறைந் திவோம்.

இதன்பொருள்.

செல்வும் பொருந்திய நம் கலிங்க முகம்மது மூஸ்தயல் மூகுத்தார் செய்விதுல் அன்லார் கல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப்போரு ராயும், வாயினால் மொழிந்த மொழியை யெப்போது, தப்பாது ஒப்பிசெய் பவர்களாயும், இராஜாவாயுமின் சல்தான் செய்யி திபுருஷ் மோவிபவர்கள், குபிரிப்பத்தில் வெற்றிகொண்டு விளங்கும் விக்ரை பாண்டியனுடே செய்யும் ஆருவது சன்னடபைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

சுரித்திரவசனம்.

பூவிகளுடைய அல்லாருக தலைவின் ஹபிபாகிய நமிழும்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப்போரு எகிய கல்தான் செய்யி திபுருவீமொ வீயவர்கள் ஆருமாட்ட குரியோதயகாலகதிலே முந்த அன்றையின் காலைக் கடனுடைய சுபுதுகொழுது முடிந்தபின்னர் இடம்கள்ற இரத்தின கிம்மாசனத்தின்பேரி வீருந்து கொண்டு, தங்க வினின் கிர்த்திப் பூபல்பம் பொருந்திய குமார தீரான கெய்யிதபுத்தா கீறவர்களை வாய்வித்துப் பக்கத்தி வீருங்களைவந் தவர்களுடைய சந்தே ஸோதயம்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து மகா வின்பமாகச் சொல்லுகின்றார்கள். மகனே, அபுததாகிறே, விக்கிரம பாண்டியனும், அவன் மக னிதிராண்டியனுக் தங்கள் மனத்தில் மிகுங் பயங்கரங்கொண்ட மிருக்கின்றார்கள், அதனால், அவர்களின்றையத்தினம் காலையில் கிச்சி னா நின்கி வெளியில்லவங்கு வெவ்விதான் சன்னடசெய்ய மாட்டார்கள் ஆகையால். நீர் பகடக்னேசுதிப் பிரைவாகப் போய், அங்கிருக்கின்ற குதிக்காப்படை முதலிய யாஸ்யும் வெட்டி, ஹத்து செய்து போட்டு

அப்படைகளோத் தமுகிக்கொண்டு தலைவனுக வருகின்ற இங்கிரபாண்டியனைப் பிடித்து நமயிடக்கிற் கொண்டுவாருவிட்டனரு சொன்னார்கள்.

இச்சொற்களைக் கேட்ட செய்யி கூத்துகி நவர்கள் கல்கானி, ஏப்பித் திப்பூருவீல் மொலியவர்களைப் பார்த்து, எனதன்புறவை நீந்தையே, தேவீர் தாங்களில்வேலைமுயின்சொல்லைக் கொஞ்சம்கொட்டுஒன்றை என்றுசொல்லுகின்றார்கள், இத்தென்தேசத்து விருந்திராஜிகபரிபால வாஞ்சு செய்பும் விக்கிரம பாண்டியலூடைய நாங்கூத்தில் முநிற் சோழன், சோன், பாண்டிய னென்னு மூன் ந பஜர்க நாங்டாயிருந்தார்களே, அங்காட் டெட்டாடுத் திங்காளமட்டும் அந்த கிரீடாதிபர்களான இராஜர்க விருந்தார்கள், அவர்களெல்லாங் தேழிக்களாஞ்சியங்களிற் கட்டிலுவத்திருந்தும் கணக்கில்லாத பர்விகப் பொற்ற ஏராளம் யுடையவன், இன்றும் கணத்தியான கண்ணமதா கைமதங், கோரமத மென்று மும்மதங்களையும், கருவிற்கையும் முடைய யாரைப்படைகள் தேர்ப்படைகள், குகிளப்படைகள், வீரகற்றல்லனிட்டிருக்குக் காலாட்படைகள் ஆகிய, இரககங் துஷிகபதாகி னென்னும் காங்கு வகைப் படைகளும் அளவில்லா துடையவன், இன்னும் வெவ்விதான் தீரமெடு மளவில்லா துடையவன், இன்னும் சண்டமாருந்த மென்றுங்க காந்றனது கோபமுற் றேஷி யாடுவதுபோ லோடியாடுந் தன்மைக்கை யுடைய கணக்கி லடங்காத வகையுடுக்க அங்களை யுடையவன்.

இவ்விதச் சம்ப்ரமத்தையுடைய விக்கிரபாண்டியனின்முக்கத்துமா ராணு இங்கிரபாண்டியனே, சண்டைசெய்வது வீவில்லாத வீரகுசக்கை யுடையவன், இன்னுங் தருநூறுணக்கில் வாஞ்சகமெல்லா மேரரூபமெந்த வக்கதுபோ ஸம்பிள்கு குபாடஞ்செய் தெகிரிகளை வகைப்படில் அளவில்லாத குபாட வுபாயக்கை யுடையவன், இன்னும், முடிவுகாலத்து துண்டாகி யுலக்குமுழுமையையு மூடுக்கொள்ள மிருங்போன்ற குபிரியபத்தி லளவில்லாத பொருத்தக்கை யுடைய வன—ஆகவீ வீப்பாயு திறக்கூக்கொ யுடையவளை இலேசானவென்று மனக்கு வெண்டு நமது சிற்கத்திற் துணிபுக்காலன்டு சண்டைக்கு விளையலர்மா, மேலும் கமது மூங்கிலூர்களான இராஜர்கள் வெறுக்களை உடுத்தத்திற் தெயிக்க எத்தனைபோ வாஞ்சங்களாகக் கார்த்தயங்களுக்கூடியது ஆனால் விரோதத்து விரோதத்து நூந் து ஜெயித்தார்தாந் = அப்

படியாக நாம் பிள்ளைர் முனிசுது நாள்திகரிக்கவு மில்லையே, ஒத்து நாளாகி மாறுவது சட்டாணே விடுந்திருக்கிறது.

என்னுயிர் பொன்ற தந்தீரையே, இசந்குழுன்னுக் காம் விரைவிற் தெவ்விதம் மீதுவும் கோட்டைக்குள்ளேள குபாடவழிகளு மில்லைகாக இராமி சொல்லும்படியாச இவைகளைப்பல்லாம் கன்றுக்கோகித்து ப்பர்த்து, மகர்த்தவனுடு அவ் விக்கிரம்பாண்டிய ஹுக்டை வலிமை களைப்பல்லாம் நமது பண்டீஸ்கள் மாவருக்குஞ் சொல்லிக் காட்ட வேண்டும், அதேகளிர்ப்பத்தைவிட்டுப்போட்டுப் பலக்கத்துச் செட்டால் அது பனிக்கிட்டுக் கரிகாயிருக்கும் — அதுவுங் தவிர, அயலாலு டைய எல்லையில்லை சட்டவெளியான கடற்காபோரகதிற் நரி, ந்திருக்கும் நமது பளாச்துக் காரங்களை யெல்லாம் அவ்விக்கிரமபாண்டியன் கண்டறிந்த காராய்க் கிருப்பான், அவனுடைய யூர்த்தியான் கோட்டைக்குள் விருந்தும் யலாக்குக்காரங்களை நாம் கண்டறியக்கூடுமோ கூடாதே ஆகவா கெளிரியிலுடைய நிலைமை யின்னைக்கன்றறிந்து வீரத்தைக் காட்டுகிறது எல்ல வழியா யிருக்குமல்லவா—செறிந்த அருளுருவாகிவந்த காகையே, நான்போர்ப்புச் சுத்துருக்களின் சேலைகள் மூடிந் தோடும்படி சண்டைசெய்கிறனன் தேவீர் ருங்களுடைப திருவாக்குச்சு மாற்றமாக பறுவாக்குப் பேசுமாட்டேன், இன்னுலேமன் பூக்கத்தைக் காட்டுவேன், இன்னுக்கும் செய்கின்ற உயுக்தத்திற்கும் மாவர்களு மறியும்படியாய்ப்புக்குதலேவன் ஆகலாம் ரேவரீர் தாங்கள் நல்வாக் கருளிக் கெய்யுங்களென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுச் சுல்தன் செய்யி திபுருவீ மொலி யவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்

மகனே அபுத்தாகிரே மலையி லுண்டாகு மிருக்பே அம்மலையை த் துளைக்குஞ் தன்மைபோல், அழகாகப் பெற்றவர்களிற் பிள்ளைக் களிலையத்தை யுடையவர்களென்று நன்மையான புகழைக் கரித்திருக்கும் கூடிமுகம்மது சல்லவ்வாகு அலைக்கெல்லமுர்கள் சொன்னபோர்யா சன் வாக்கியமான ஹத்துக் கேர்க்கும் படியாம் மிகவு மழுஙாகச் சொன்னீர், உம்மைநான் பெற்றபே துண்டாயிற் தெற்று சொன்னார்கள் சொல்லி— இன்னும், இய்விரபுத்தாகி தவர்களைப் பார்த்து மகனே அபுத்திரே, மலையோடும் பேசுக்கொண்டுகின்றசெய்வுக்கு செய்யித்து முறுங்கின், கூவில் முதுண்டின் முகம்மது சல்லவ்வாகு அலைக்கெல்லமுர்கள் கனவில்லாந்து மலைக் கொப்பான தோலேயுடைய விச்கிரம்

பாண்டியனேடு பொருங் துதலான சண்டைசெய, ஏவற்றிகொண்டு நன்மை யேவிபதினுலே முடிவிற் பலாபலனைப்போறம் வகையேயல் ஸமல் வேறோதாமொருபழுதும் வரமாட்டார்.

ஒன்றினுற் சொல்ல வானேனேதனீ வேறிஸ்லை என்கிறுங் கால நூல் பார்க்குத்தான் அவ்விக்கிரம பரஸ்யனைக் கொல்து என்ற வழியா பிருக்கும் குரிய வேலாயும் பிடி குருக்குங் கையை யுடைய வரே இன்றையதினம் பலத்த சண்டைசெயயை இன்பமாகப் போர்க்க எம் பேரமென்று சொன்னார்கள் அதுடோடுச் செய்யி தபுக்காகிறவர்கள் தகப்பனு ரவர்களை மிகவுங்க துதித்தங்க்கொண்டு நின்றார்கள்.

அப்போது, சல்தான் செய்யி திபுருஷாவியவர்கள் - அழு கிய குணத்தை யுடைய வெயினுல் ஆழிடே வெர்களை யமைக்கு அவ்வாரமிக்கு மன்பாகப்பார்க்குது சீர் செய்யி குத்தாகிறோம் சண்டைக் களத்திற்குப் போமென்றுசொல்லிப் பின்னால் இன்மயானென்னும் படைத் தலைவரைப்பார்க்குச் செழுதை பொருங்கிய தேனைச் சொரிவ தோடி வாசனைங்காதிருக்கும் புட்பமாலைக் கணிக்கு மலைக்கொப்பா ய் விளக்குஞ் தோன்யுடைய இன்மயானே கீருக்குமுடைய மிதுந்தகோ பதிர்களான பறவிக் கூட்டப்படைகளோடும் இத்தப்படைக்குப்பா மென்று சொன்னார்கள்.

அதின்பின்னர், வெற்றிபொருங்கை அறாயி லீர்கள் யாவரையும் உங்கத்தர்க எதிஜயிக்குப்படியாய்ச் செங்கோல் செலுத்தும் இராஜ குலக்கு வூற்ற குறைவிக் குல வீரர்களையும் சார்க்கு நல்ல தவக்கை யுடையவர்கள் பேற பொருங்கிய தேவைவின் பாரபலன் மிகவும் பெ விதர்யுள்ள தராலூர் சிக்கள் யாவருங் கிஞ்சித்தும் வருக்கமில்லாமல் சண்டைசெய்யுங்க என்று சொன்னார்களா— இவ்விதம், சல்தான் செய்யி திபுருஷா மொலைபவர்கள் திருவாசக்கருஷிப் படைக்களத்திற்போ ய்ச் சண்டைசெய்ய ஏவினதினால் வெயினுல் ஆழிடே வெர்களும் விலை யானெனப்பறாம் தங்கள்கங்கள் இராஜுவங்களோடுமூடியுத்தப்பிரசன் அர்களாய்ப் பிரகாசம் பொருங்கிய இரத்தினமணிகள்பதிக்தொளிருங் கட்டவாளமிட்ட குதின்சுவின் பேரின் சுவராகி மனவின்பத் தோடும் மாகாவிக்காராய் புச்சியாடப்பட்சாகிறவர்கள் இராஜர்களுடைப்பகுரீடுமணி தலையிட்டும் குதிக்கப் பந்காடுவதுபோல் காட்டிய நடைசெய்யுங் குதினாமேற் சுரைக்களுர்கள் - சுவராகித்

தங்களைச் சூழ்த்துவிற்குஞ் சேலை சொலியங்களோடு கூட்டுப்பாகப் போய்வு செல்லுமெபாருங்கிப் பேரைக்கீல்வது நடைகிடக்குப்பது, யார் கீண்டு வார எத்து சுயளாவிக் கெண்டிருக்குஞ் கோட்டைப்பருகிற் கேள்வது அங்கு குழ்த்திருக்குஞ்சுக்காவனங்களிற் படைகளைப்புகுதக் கெப்பது அஞ்சுள்ளவைகளைப்பல்லாக் தூக்கப்படுத்தியான மின்வர், பளை கார மணியகுஞ்சுது அங்கிடங்களிற் காவற் காந்துவின்ற சத்துருக்களின் தலைகளைப்பல்லாக மறுக்குவிட்டு — ஊழிக் காற்றைப்போற் தீற்றங்கொண்டு எவ்விழுத்திலு முச்சள புதைகளில் நெருப்பைக் கொருங்கத்திலிட்டுச் சுலகஞ் சுதார்கடி, அப்போ தவ்விடங்களிலிருப்பவர்கள் பாவநு புமிகூடு அங்கலங்கி, அஞ்சிப்பயக்கு விக்கிரம பாண்டிய னிடத்தி ரோட்டோடிடுப்போம் அவனை வணங்கி தின்றுவது களைக் கட்டிக்கொண்டு வாழயமெதுவாகத் திறங்கு கோட்டைக்கு வெளியில் நடந்த செய்தி காயெல்லாஞ் சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், அவர்கள் சொன்ன சொற்களைப்பல்லாம் விக்கிரமபாண்டியன் கேட்டுச் செவங்கதரியும் வடவா முகாக்கினியைப் போலும், செவங்க இரக்கிள மணியைப்போதும் கண்கள் செவங்கு கோப வதினிப்புஞ் கொண்டு கைகளைக்கடிச்துந் தின்று அழற்சிகொண்டு மிகுவிராவாகத் தன்மக னிர்திராண்டியனைக் கூப்பிட்டு அவனைப்பார்த்து காடாமகனே இப்போதுவர்கள் விளைங்கிருக்குஞ் காரணங்களைப்பறிய சில்லியோ தலுங்கண் நடந்துமயெல்லாம் இழிஞ்சென்று நினைத்தெழுங்கு கைமீறினான் மீறி— வெளியிலிருக்குத் துதைகளி லெவ்லாம் கெருப்பைக் கொள்ளுக்கிட்டுக் கோட்டையின் வடக்கிழக்கு வாயிலை நெருங்கிலுக் கூடுத்தான்துங்கிருக்கும் வீரம்பூங்ட பலபேர்களையும் வெட்டிக் கொண்டிருஞ் தீரடிசியாக அஒக்குஞ்கவர்களிட் வட்டுண்டுறங்குத் தங்கள்போய் உயிர்தப்பிப் பிழைத்தவர்களிற்கிளர்க் கோடோடிவந்து இந்துங்பங்களைப்பல்லாம் சொன்னார்கள், ஆ, ஆ, ஆச்சரிய மிதுபோதுண்டோ.

நமது கிளையிலுள்ள வீரம்பூங்களை கலைவர்களெல்லாம் கிண்டுதானைக்குள்ளே இறந் தடோ னார்களே அந்தம் உத்திரிகண்டை மீண்மொத்த கண்களையுடைய பீஞ்சியம்மனி னுபகமான சொட்சவிக்கச்சுலாமியுடைய அருளுக்கவியே யல்லாமல் இனி வேறுதனி பாதைன்றுமில்லை

ஆற்கங்காத்திசொலித்தோடு திருச்சடையைப் பழுஷ்றங்களைப் பிருத்தை சிவபெருமானினது கிழுபை யில்லையாகில் இனிப் பூக்கமக் கொட்டே பிருங்கிறது இருபக்கங்களிலும் நெருப்புப் பற்றி பெரியும் கொள்ளிக்கட்டையை அடுவிலான ஏறுபடபோ வாவே மே— மகனே திரிபுரத்தைபெரித்த நெற்றிக்கண்ணின்யுடைய சிவமிப்ருய— கங்கமக் கைவில்வராகில் காம் வரம்பேசாத ஒஹ்காட்ட கணவபோ வாவே—யை ஸ்லாது வேறுண்டோ தலுக்கன் பூச்சக்ரவர்த்தியாருங்காலமாயினால் அவனுக்கட்டை கைவசமாகாமல் எமலுக் குதிரைக் கொடுத்துவிட்டி நான்து போவதே சிறப்பா யிருக்குமான்று வொன்னும்—

இங்கிகம் தகப்பனுபே விக்கிரமபாண்டியன் சொன்னசொற்களை பெல்லா மகனுகையீடுகிரபாண்டியன் கேட்டு மிதுக்தகவல்லையாய் முத மவாடி யுடலயர்ந்து தனக்குள்ளே ஆலோசித்து யாதோன்றையும்வெளிக்கிட்டுப் பேசாமல் மனத்தில் லடக்கிக்கொள்ள மிருங்கு பின்னர் மனத்தினிவ்றமுச் சடலத்திற் றிறமையுமுண்டாகித் தன்தகப்பனான விக்கிரம பாண்டிப்பளைப்பர்க்கு என்னையனே நீரே மனங் தளர்க்கு நின்ற ரூபமார்தான் உயுந்தத்திற் ரவந்து நின்பார்கள்காலெஞ்குதுவியரகூலக் கடவில் முழிகிப்போகவில்லை இங்றைப்பதினாலே சத்துநாக்களான— து அர்க்கரவெய்லும் ஹதஞ்செய்து நொழுக்குகிறேன்அகனை நீர் பாரு மெண்றுசொல்லுன்— சொல்லி—இ— நூந்தகப்புணைப்பார்த்து காமயாங் திருக்குக்கிழுமென் ஏற்கனவீ யாசைடப்பருக்குண்டாய் அந்தச் செய் சு தீபுஸுநீம் பெற்ற பெருமையுள்ள மகனுன செய்யிதபுத்தாகிரென் பயண் கோட்டை வாயில்வரைக்கும்வந்து கொக்கலானுன் ஆநலால் அவனுக்குண்டாயிருக்கிறமதத்தைத்தீர்த்தலவழுக்கடய தலையைப்பறுக்க ஓய்யும் நான் போறதற்கு ஆகாயத்திலு மின்பமாகப் புகழைச்செலு ந்தும் இராஜராகிய தேவீர் திருவாக்கருள வேண்டு மென்று சொன்னும்—

அதுகேட்டு விக்கிரம பாண்டியன் மக னிந்திரபாண்டிப்பளைப் பார்க்கு மகனே அப்படியேபோய் சௌடைசெய்யென்று சொன்னான் உடனே மலையைப்போற் பட்ட விருங்கும் புயத்தையுடைய இந்தியபாண்டியன் தாப்பனுக்கட்டு நூத்திற் பணிக்கெத்தமுந்து வரிசையாகக் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருங்கு மழகிய தேரின்பேரிலேந்து கொண்டுகின்றன அப்போது படைகளைய்லாம் கெருக்கமாகவந்து நின்றநார்கள் இவனவிதம் நிறைந்த படைகள்கும் வாசனைப்பட்டுமாலை யணிக்கொளி

கும் தோணியுடைய இந்திரபாண்டியன் தனதுதேநை கடாத்திக்கொண்டிவந்து கோட்டை-வாயிலை நீங்கீ— மகாவிஷோகச் செய்யிதபுக்காகிறவர்கள் நிற்கும் வெளியூறுக்குத்தில்வந்தான் வந்த திறக்கவனை இந்திரபாண்டியன் முன்னிற் செய்யி தபுக்காகிறவர்கள் வரளாயுதக்கை, யுதூஷயைபிட்டு முருவிக்கீடியிற் பிழுத் தகைத்துக்கொண்டு கெருங்கி பட்டானாக்கள், அதுகண்டு விடக்கூம்பாண்டியனின் மகனுண இந்திரபாண்டியன் மிதந்திறிதிவு வாக்கியங்கள் சொல்லி, நவத்தைத் தருவன வகிப் பொப்பற்ற வெருபொருளீர் கருவிற் குண்டுத் தெய்யிதபுக்காகிறவர்களோடு மாத்துச் சொல்லுகின்றன—அதாவது.

இந்தத் தேசமானது கிறபொகவந்த எமது முன்னேர்களுக்கும் யது, அதாகு பிறக்கமாகவுக் கந்திருக்கிறது நானுமிருக்கும்அதே யல்லாமல், உங்கள் மிதந்திறுஷ்டைய தேயமஸ்வை, அப்படியிருக்க இருப்பதைத் தீவிரமாக்க கொள்ளவேண்டுமென்றாகுறிப்பிட்டுப்பேபாகாப் பெருக்கமாகினுப் பயித்திய காரணே வீணை இறந்தபோக வங்காம் இல்காருக்கால தேற்குமா வென்றுசொன்னான்— அதுகேட்டுச் செய்யி தபத்துகிறவர்க் காவிந்திரபாண்டியனைப் பாத்து இருள டஞ்சத் துக்கத்தலைவனை விக்கிரம பாண்டியனின் மகனே நீகவனிக்கு ப்பார், சொல்லுகின்ற இராஜர்கள் மாவர்க்கு மேலுமான வாட்டிரமை யே யல்லாது வேறில்லை, அப்படியிருக்கச் சுயற்சில்லையாமல் ஆகைசொன்டு பெகினுப் பூப்பேசுகள் வீணை பேசுபோய்வர்களமல் வேறில்லை ஆனால் விசைகொண்டு தீந்துஞ்ச சண்டைக்களத்தில்வந் தெதிர்த்த ரக்கள் இவ்விசஞ்சு கொல்லுவார்களா சொல்லமாட்டார்களென்று மூர்கள்.

இவ்விதம் செய்யி தபுக்காக நவர்கள் பேசினைக்கு வையாகவாக க்கிப்பங்களைப்பலாக கேட்ட இந்திர பாண்டியன் பெரிய கோபமாய்ம ஏத்திற் குடிசொண்டு தன்கையிற் பேட்க்கிருக்கும் வில்லி யம்புகளை யெற்றிக் கார்களத்தின் மழைஞ்சப்போற் பெய்ஜனன் பெய்தசுமபுக கையெல்லாம் இராஜான செய்யி தபுக்காகிறவர்கள் குறிப்பாக ஒவ்வேர் அம்புகளுக்கும் பதலப்புசிட்டிலிட்ட டஹுத்தார்கள் இவ்விதமோருவர்க் கொருவர்களைக்காம் கொள்கூபாற் சண்டை செய்தகொண்டு நீற்குப்போது— சி஦ப்புப்பொருத்திய கோட்டையின்தெண்டற்குட்டிலாசிலிடமாக இனம்பானைத்தும் படைத்தலீவர் தமது படைக் கோட்டையில் படிக்குத் தேவோன் என்டையாப்பித்துச் சத்துக்கு

ஞாடைய வழிரங்கலோகம் போகுபடியாக வெட்டிக் கருவறத்துக் கொண்டு இன்று அப்போது கூரிய வேளாயுடம் பிழத்திருக்கும் கை மூய்டைய விக்கிரமபாண்டியுனிஸ் பண்டவிர்கள் பெருவாரியரக்கக்கூடி மழுகுபொருக்கிய வெயினுல் ஆபிதீனவர்களோடு ஜாதிர்த்துச்சன்னை செய்தார்கள்,

அதிலே வெயினுல் ஆபிதீனவர்கள் தங்கள் கையில் விடாதபிழத்திருக்கும் வாளாயுதத்தைக் கொண்டு நேர்க்கௌயும் யானைகளையுன்து திரைகளையும் பலபல கண்டதுவண்டங்களாக வெட்டிவெட்டி வீழ்க்கி வைதோடும் புலிகளைப் போலுள்ள இராஜர்களான் பதினூறிரும் வீரர்களூடும் வெட்டிக் கருவறத்துப் பின்னரும் அந்தினேரம் வருமாலாவும் உயுத்தத்திற் பெருமூயற்சியாய்த் துணிவாரங்கொண்டு இன்றுர் சத்து ரூங்களுஞ் சண்டையை விடாம் லெதிர்க்குதின்று செவ்விய திறத்து உயுத்தஞ்செய்தார்கள்— இவ்விடங் திறத்து உயுத்தஞ்சு செம்துவினற சுங்கருங்கள் கடைசியில் ஆற்றமூடியுள்ளார்கள் ஒடிய பாதூக்கள் மறுபடியுங் திரும்பிவங் தோரிடத்திற் கூடினார்கள் அதுகண்டுவெயினுல் ஆபிதீனன்னுஞ் சிங்கமானவர்கள் அந்தச் சத்துருங்களைவெட்டவேண்டி அவ்விடத்திற்கு மிகுதுரி மாகப போகும்போது அங்கே போர் சத்துருவரனவன் மிகுகோபதிரக் தோடுக் தன்னுடைய குதி வரையங்கள் சக்கராசாவியிட்டுக் கொண்டு மாகிசையாக வந்து இவ்வள்ளு மறுக்கங் கொள்ளும்படியாய் வேலிலூடு குற்றினுன் அந்தக்குற்றுப் பேர்கள் இவர்கள் நேரியிருக்குஞ்சுதிரை கீழ் சாய்ந்து விழுந்தது

அப்போதக்கப்பாதனன் குதிரையி னுடற்குட்புகுஞ்சிருக்கும்வேல யுத்தத்தை யசைத்துப் புசிங்குமுன்னர் வெயினுல் ஆபிதீனவர்கள்மூலம் கொண்டுவர்க்கிழமூழியிற் குதித்து அவன் கையிலிருக்கும்வில்லைத் துண்டாக வெட்டிவிட்டு இரத்தம் சொன்சொன்னான்று வடியும்படியாயன்னுடையதலையையுறுத்துத் துச்சாக்கிப்போட்டு மற்றுஞ்சேனை வீரர்களிற் கணக்கில்லாத பேர்களையும் வெட்டிக் கொலங்குமிடக்கப்பெறுகியாறுயோடப் பின்மலைகுவித்துவைத்தார்கள்— இவ்விடமிழ்பீணமலை குவித்து வைத்துவிட்டுக்கொலினுல் ஆபிதீனவர்கள் காலையிலெழுப்புஞ்சூரியன்போலே அகோராகேபங்கொண்டு திரியும்போது சக்துருங்களில் வெட்டபெய்த்டு மதிந்தவர்கள்பொய் உயிருற் றிருக்கவர்கள் எள்ள மோரிடத்தில்லாது மொத்தமாகக் கூடி வின்றுசொன்டு சொன்ன காலது தலுக்குமொருவ வையிலே கணக்கை லடங்காதபேர்களைக்கொ

வைக் தவாக்குக்குக் திடவாக்குகள் சொல்லி விட்டுக் கோட்டைக்குட்புகுந்து, கசப்பனுண விக்கிரம பாண்டியனி னழகிய பாதத்தில்வண அகிபபின்னர், அவளைப்பார்த்து ஆழும்பாள் சல்லடைக்களத்திற் ரூங்பு குந்து உயுக்கஞ்சிசப்ப வல்லமைத் திரும்மகளை யெல்லாம் விபரமாக வும், விரிவாகவுடு சொன்னான்.

இவ்விதம், சங்கிலூலாதிபனுண விக்கிரமபாண்டியன் தனதுமகளிக்கிரம பாண்டியன்சொன்ன வெற்றி விழபங்கள் மாணவயுங்கேட்டு, உடலும், உரிசூம் பூரித்தாக்க ஏன்களை லட்டங்கராத மகிழ்ச்சி பொக்கி அட்மக விக்கிரமபாண்டியபீசைக் கால்து செழுமைபொருந்தியகையினாற் சேர்த்து ரேஞ்சோடு மனை த்து மேர்த்து சொன்னான், மக்கமாநகரம் மதினமாநகரமுறைபவெல் விட ஸ்களிலும், உறூமுராக்சிபத்திலும், இன் ஜம்சிலவுர்களிலும் துழுங்காக்கியிரக்களான இராஜபுத்திரர்களைல்லாம், இக்கட்டசம்பி கிபுருவிம் சொல்லிக் கேட்ட டொப்புக்கொண்டிணங்கி வங் திறப்பதானார்கள், ஆனால், ஊன்றுகளான திவியையாராலோழிக்க க்கடும், அங்கோ, துறுக்கன் விணைப்பொருட்களையுங் தோற்றுங் மாட்கிமோடுத் தன்னைத் தொடர்த்துவத்து சேனைச்சனியம்களையுக் கோருங்.

நற்றுக் கலைவர்கள் யாவருட்டேட்டுண்டு, குற்றுண்டு போய்அவ னுடைய மைத்துனன் மாக்கிர மிருங்கான், இன்றே டவது மறந்து விடினான், இனியவன் பெற்றமகன் செய்விதபுத்காக்கிரூருவனால்லா து வேறொழுப்பும்போ, பொருத்தையாலை வலுமையெல்லா மொழித்தது இனிபவன் தனித்தவனாக்களைய இனமெல்லா மொளித்தோழிப்போ வான்—பெருகியதவத்தையுடைய என்மகனே சித்தன குஞ்சுமா யன் சொல்ல வேண்டும் தென்ன வன்னுடைய மனதுக்குப் பொருத்து படியெல்லாஞ் செய்தமுடியென்று நடத்தவேண்டியவைகளைச் சுருக்க மாகச் சொல்லி புன்னுடைய அரசமன்றபத்திற்குப் போவென்று கொள்ளுங், ஒட்டனே அவ்விதகிரமபாண்டியன் தகப்பனுண விக்கிரமபாண்டிபனீ வணங்கிக்கொண்டு போயினான், பீன்ஸர், விக்கிரமபாண்டிய கொழுங்குப்பாற் நாடுகளினு லஸ்காரமான சித்திரவேலிகள் செய்து பிரசாசமுற்கிருக்கும் தனது மன்றபத்திற்குப் போவினான்.

ஆழும்போர்புரி சருக்கம் - முற்றிற்று.

இக்கறிகுருவிக்காலை—க.

செய்யும் இராஜ நாயகரான சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்களின் வரதுமாரத்திரரான செய்யிதபுக்காகிறவர்கள் மறைவரகவே கோட்டைக்குட்போயினார்கள், அங்கே சத்துருக்க லோருவருமில்லை—ஆகவாற் றேவரீர் தாங்கள் உடுக்குவளத்தில் நிற்பாடேன், இனிச் சண்டையில்லைச் சுகமாகக் கோட்டைக்குள் வாருங் ரென் மறைக்கு விட்டே, கானேர் காரியத்தினுற் சிகிச்மாகஇந்தவழியாகப்போரகவேன். மேல்து சொல்லிக்கொண்டு போறவர்கள்பேர்மூன் குபாடஞ்செய் யானேரித்திருக்கும் வழியைதோட்டிப் போயினான், அதுகண் டவலைச் செயினால் ஆபிதீ னவர்கள் கூப்பு டுபீபோக்கேர்க்கதவு னிச்மாகக் கொல்லென்று சொன்னார்கள் அதற்கு வனவர்களைப்பாத்துாத், தாங்களைக்கொண்டு யாரென்றாலும் மட்டுக்கேளி இப்போதினை யில்லைமாபான வர்க னிடமாகவந்து சேர்க்கேவென்று சொன்னான் இவர்கள் எச்சொல்லைச் சங்கேகிக்கு, மறைப்படி மவணைப்பார்த்துக் கேட்டார்கள், அதற்குவன் மனக்கிற குபாட்த்தை னவத்துக்கொண்டு வாயினால் மக விச வாசிகளைப்போன் முன் சொன்னபடியேப் பதுமாற்ற மிஸ்லாமற் கட்டு வாக்கிய மாகச்சொன்னான் அதுகேட்டு மலைபோன்ற தோளையுடைய வெயிலுள் ஆபிதீ னவர்கள் வால்காரணனான அல்லாகுந், கதூஶாலைவந் துதித்தார்கள்.

அப்போ தங்கப் பஞ்சமா பாதக துரோகிபானவ விவர்கள் ததான் போம்வழியாக வரக்கெசப்பது சங்கேறாக முன்னர் பதிக்கி வெட்டுக்கொண்டிருக்கச்செய்த துரோகியை வரும்படி சாண்டாட்டு இரு, உடனே யங்கொதிக்கி யிருந்த வழிகை விட்டு மொன்பது பேசன் மின்னதின்து வருவதுபோற்றத்தடென்று வந்துவிழுந்து, அவன் ணாயிலிருக்கும் வாட்சக்கு களினால் அவனுக் கடங்காதோக்கத்தோ டிவெள்ளம் பெருகும்படியாய்ச் செயினால் ஆபிதீ னவர்களுடலில் வைட்டினார்கள், அதனால் அவர்கள் இரத்த மொழுகி யோடு கின்றவர்களாய், உட விளைப்புற்றுமனம்சொந்து ஏற வாகனுதியுமில்லாமல்விருந்த வருக்கத்தோடு வருகிறகைக்கண்ட முசினிமாகிய வீரர்கள் னோடி ப்போய், அருட்பொருளாய் வந்த சுல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொவியவர்களின் வரதுமார தீரானசெய்யி தபுத்தகிறவர்கள் னிடச்சிற் சொன்னார்கள், அதுகேட்டவர்கள்மனாத்து லடக்கக் கூடாத கவலையுற்று விபாலைக் கடாசிற்றும்தவர்களானார்கள்—ஆக யுடனே.

நாக்கள் சுவராயிருக்கிற பல்லான குதினாவைத் திடுப்பிக்கொண்டு சேவைகள் யாவற்றேடு வருகிறபோது, செழுமை பொருந்திய சிச்மகஞ்சன தாமரைப் பூப்போன்ற வழகிய முகவஜிகாரமுள்ள மாமானான ஸெயினுஸ் ஆபித் னவர்களின், விசாவிதத் பிமீக்கொப்பான் தோள்களிலும், போர்ப்பிரகாசமான சரீரத்திலும் பட்டிருக்கும் வெட்டுக் காயத்தினுலே திறமைகடக்கும் நடைசேர்க்கு மாங்கோர்க்கு வராக்கண்டார்கள்—கண்டபோதே, கணக்கிடக் கூடாமையான கவளை மீறிக் கிட்ட அடுத்தவர்களைக்கதங்கள்கூடாகு சேர்த்துக் கட்டிய விங்கனஞ்செய்து, மாவிராவாக வல்லத்துக்கியுள்ள அழகானபல்லக்கே வேற்றிக்கொண்டு வழிதில் நடந்துவந்தார்கள், ஆப்போது, திறமை பையுடையஸெயினுஸ் ஆப்பீனார்கள், தங்களின்டுதயத்திற்குதிக்கு கிணற கல்மா நூற்றாண்டு மாவில்லாம் ஸோதி யோதி மதுத்தில் மேலாகிய ஏதும் தாக்குங்கள்.

இவ்விக்கும் நீலீதாகச் சுவர்க்கலோகஞ்சேர்ந்த ஓப்பற்றந்துமாமனுராகிய ஸெயினுஸ் ஆபித் னவர்களைக் கெய்யி தடுக்கிறார்கள் தங்கள் தகப்பனுாகிய சுல்தான் செய்யிக்குறூங்கி மொவியவர்களிருக்குகின்ற அழகிய மிரகாசமூஹன் இரத்தினமனிகள் பதிக்கொள்கிறார்களிருங்கூடார்க்கும் சொன்னுவத்து, தகப்பனுவர்களைப் பார்த்துச் சண்டைக்கள் தில் கடந்த சகலவர்த்தமான நீண்ட விராமாகச் சொல்லிக் கூடியப் பின்னர், மனத்தெலிவரியுள்ள ஸெயினுஸ் ஆபித் னவர்கள் நூற்று நாளை கடிக்க சொன்னஞ்சுகள்—அதுகேட்டு ஆடைய லோக மட்டுலும் கீர்கிப்பிரசப்பியமுள்ள வாலானவர்களாயும், இராஜாதிராஜராவர்களாயும் வினங்கும் சுல்தான் செப்பி திபுருங்கி மொவியவர்கள் மனக்கலங்கில் முதாமராயானது விராகூலைன்றும் கெருப்பிஸ வாழுதாங்கி, மேகத்திற் சொப்பாகச் சண்கலிய நின்றும் ஸீர்க்கொரிக்கு, மிழுந்து கோர்வுவிகாண்டு பின்னர், கொஞ்சம் தேறுதல்கொண்டு, ஆப்பவனுன அல்லாகுத்துலரவின் செய்கூறைய நினைந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

பின்னர், அழகிப்புமேகங் குண்டியிட்டுவருக்காரனாகுருவான முதுமது கல்லைக்காடு அலைகிழாட்டல் மவர்களின் இருப்பேறான கல்தான் செய்யி திபுருங்கி மொவியவர்கள் (ஸேகம்தாக்கில்) ஆண்டவைச் சிறைக்கு கட்டியாறின் மிரகாசம உயிர்பற்றந்துப் போன ஸெயினுஸ் ஆபித் னவர்களின் திரைக்காடு வெள்ளைத் துகிலிற் பொதிந்து நார் பெட்டக்கதில் அங்காகுத்து ஆர்வினமானதமாகவைத்துவிட்டுப்

உநுகூ

தினை நிவிளக்க வசனகாவியம்.

படைலீர்கள் யாவனாயும் பார்த்து உங்களுங்க விருப்பிடங்களிற்குப் போகக் கொண்டுத்திரவு செய்தார்கள்—அதேடெட்டவர்கள் யாவரும், இவர்களின் பாததாமனாயிற் பணிந்தெழுந்து அவரவர்க விருப்பிடத் திற்கு முறைபோற் போயிருந்தார்கள், மின்னர், சுந்தான் செய்யித் திற்கு முறைபோற் மணத்தை நந்த தருவதானைபசிப தட்பமாலைபணி நந்த தோணையுடைய தங்கள்மகனைசெய்யித்துக்கொடி றவர்களோடுமேழுந்தருளிபாகி யொப்பற்ற அழகைப் பலவிரத்தினங்கள் பதித்தொளிரும் யீட்டி. னிடமாகப்போய்ச், சுடல் வெண்ணைக்களையுமறிந்தருட்செய்பவனுன அல்லாகுக் தழுவாவை மாத்துட்போற்றிப் புகழுந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் சண்டைக்கு முன்னேறி, செல்லும் செய்யி தடுக்தாகி றவர்கள், மதங்கொண்டடாங்கா கிருக்கும் வாணைக் கொப்பாகியும், தங்கள் மாமானாகியுமுள் வெயினுஸ் ஆயிதீவர்கள் ஓஹி தானகினால் வெவ்விதான் சண்டையை யாரம்பிக்கா தோடிக்கிக்கொண்டு தங்கள் தாப்பனுரான சுல்தான், செய்யி திபுஞ்சூல் மொலியவர்களைப் பார்த்து டாங்குதுபோன வெயினுஸ் ஆயிதீவர்களின் ஓஹி தை நினைக்குந்தே ரம் விபாக்கலமுள்ளவர்கள் ஓகவே இருந்தார்கள் சத்துருவானதின்திர பாண்டியனே தனதிருக்கம் டிரித்துப் பக்கங்கில்கிற்கும் டைனூர் களைப் பார்த்துக்கொல்லுகின்றார்கள்—இன்றையதினச்தில் நாம் துணிக்குவின்று வெவ்விதான் உடுக்கான் செய்துகின்றார்கள், அந்தச் செய்யாட்காகிறதையை மாமானுன வெயினுஸ் ஆயிதீவெட்டுண் டிறங்கான், அது ஒவ்வன் கொண்டிருந்த மதபழுரிப்போழு ஏ மனம்கைந்து, பதஞமிக்கு மாமினைப்பார்த்தமுவதற்குப் போயினாலேனு, அல்லது, ஒன்றாலும் இனிக்கம்போடும் ஒபார்செய்ய முடியாததன்று வருக்கங்கொண் டோ டினாலே யாதோதெரியவில்லை.

அப்படியவன் வருக்கங்கொண் போடி விருப்பானுகிற் கிளாள் முட்டுத்தாலுயிருற்று வாழுந்திருப்பானென்று விருந்துகிறிக் களிக்கத் தாகப் பாடினால், பலபல சவுரியக்களைபெல்லாங் தேடினான், மின்னர், இருக்கின மணிமாலைகள் ஆக்கி காலனி டிருக்குங் கேரிஸ்பேரி வேறி அன், ஏறிச்சேகினைக் கூட்டுக்கொண்டுகேளாடாகதிக் கோட்டையருகில் வந்தான்,— வர்த்து—அங்கே முன்னர் முதினிம் களால் கெருப்பிட டெரித்த புகை யிட்டுக்களிற் குளினைபமிட்டிருக்கும்படியாய்ச் சண்டைத்தெர்மிவிற் கோறிய கத்த வீர்களாக முன்தூண்டசும் போக்கீல்

வாவுத் தவர்களுக்குக் திடவாக்குகள் சொல்லி விட்டுக் கோட்டைக்கு
ஏட்டு புகுந்து, கசப்பனுண் விக்கிரம பாண்டியனி னழகிய பாதக்தில்வண
ந்திப்பின்னர், அவண்ப்பார்த்து ஆரூப்பார் சுண்டைக்களத்திற் ருங்பு
குந்து உயுக்தஞ்சியப்க வல்லமைத் திறமைகளை பெல்லாம் விபரமாக
யும், விரிவாகவுடை சொன்னான்.

இவ்விதம், சங்கீதுலாதிபனா விக்கிரமபாண்டியன் தனதுமக
னிக்திர பாண்டியன்சொன்ன வெற்றி விஷயங்கள் மாலையுங்கேட்டு,
உடதுர், உரிரும் கூரித்துக் கணக்கி ஸ்டாங்காத மகிழ்ச்சி பொங்கி
அட்மக னிக்திரபாண்டியபைத் தன்து செழுமைபொருச்தியகையினாற்
சேர்த்து ஜென்சோடு மகைத்து மோர்த்து சொன்னான், மக்கமாநகராம்
மதினமாககருக்கனிப்பவென்பதாக்களிலும், உராமுராச்சியத்திலும், இன்
ஆம்சிலும் களிலும்பண்டியவீராகளான இராஜபுத்திரர்களெல்லாம்,
இர்தக்கெய்பி கிபுருஹிம் சொல்லிக் கேட்ட பொப்புக்கொண்டினங்கி
யந் திறப்பதானாகன், ஆனால், உன்று கலரன திவினையாராலோழிக்க
க்கூடு, அந்தோ, துறுக்கன் வீணைப்பொருட்களையும் தோற்றுவன்
மாட்சிமயோடுத் தங்கைத் தொடர்த்துவந்த சேனைசௌனிபங்களையும்
தோற்றுவன்.

நந்தக் தலைவர்கள் யாவருட்டுடையென்று, குந்தங்கு போய்வுவ
தூந்தய மூந்துனான் மாத்திர மிருந்தான், இன்றே டவலு மறந்து
ஏயினான், இனியவன் பெற்றமகன் செய்விசபுஞ்சாகிசெழுருவனங்கள்
து வேறேந்து டோ, பொருத்திய அவன் வலுமையெல்லா மொழித்தது
இனியவன் தனித்தவனாகவைய கிணமெல்லா மொளித்தோழிப்போ
வான்—பெருகியத்துக்கூடியுடைய என்மகனே, தென் குநக்குமா
ன் சொல்ல வேண்டுவ தென்ன வன்னுடைய மனதுக்குப் பொருடு
படியெல்லாஞ் செய்துமுடியென்ற நடத்துவேண்டியவைகளைச் சுருக்க
மாகச் சொல்லி யுன்னுடைய அசமன்டபத்திற்குப் போவென்று
சொன்னான், ஒட்டனே அவ்வித்திரபாண்டியன் தகப்பனா விக்கிரமபா
ண்டிப்பன் வணங்கிக்கொண்டு போயினான், பின்னர், விக்கிரமபாண்டிய
வெறுந்துபொற் றகுடுவின்னு லலங்காரமான சித்திரவேலைகள்செய்து
பிரசாசமுற்கிருக்கும் தனது மன்டபத்திற்குப் போயினான்.

ஆரூப்போர்புரிசுருக்க - முற்றிற்று:

இக்ம்ரிசுருக்கமாக—

ஏழாம்போர்ப்புரி சுருக்கம்.

கலிமிருகதம்.

வீழா விற ஸாரிப்பு ரூஹிமொலி
கூழா னிச் ருக்கும் ரோர்த்தலைபன்
பாழா ரக பாண்டிய ஞேகிடு
யேழாவது போன்ற யிலம் பிளைம்.

இதன்பொருள்

வீழாத வெற்றி போருக்கிய ஈந்தான் சேய்டி திப்புஷரி மொவி யவர்கள் கூழாக்கல்லுக் கொப்பாடிப குபிரோர்களுக்குத் தலைவனுகியும், பாழான் கெஞ்சச யுடையவனுகியும் விளக்கும் விக்கிரம பாண்டியனுடே செய்து கழவது சண்டையைச் சொல்லுகின்று.

அரித்திரவசனம்.

ஆமாட் சண்டையைப்பது அவரவர்க விடத்திற்போ யிருக்க வழாவதுகாட் குரிமீரதய மானின்னி வளம்பொருக்கிய மதுஸ்ர மாக்கரத்தில் வாழும் இராஜனுன விக்கிரம பாண்டியன், தேஙூவு கீற பூஞ்சேகோவைகள்கும் மத்தியி துற்றிருக்கும் பிரகாசமான தனது மேன்மையில் இருந்தான்கி வயிராக்கியமுள்ள கெஞ்சசவனுசகனுன தனமகன் இந்கிரபாண்டியனை யறைந்த தவணேகிட்டு சொல்லுகின்றன மகளை, இதிர பாண்டிபனே, முன்னிருந்த நமது மூதிரந்த இராஜர்க விடத்திற் கொலைபொருந்திப வேல்ளாயுதத்தையுடைய துறுக்கர்கள் யானேது முயம்கிகொண்டு தங்களுடைய பெரிகரன படைகளைக் கொண்டிவகு விலையற்ற வெவ்விபி உயுக்கஞ் செய்யவேயில் கீலப் பின்னிநக்குகிற நமக்கல்லீர பெரிதான வினைவந்தது.

ஆனால், எப்போதும் வராத படைகளான வினைவந்தகென்று நாம் இனைப்புஞ்சடாக்கெவண்ணைம்பிசகிவிடேவாமானால், உமக்கெல்லிருத் திறமையிருக்காலு மது கழிக்குத்தோர்க்கும், இப்போது பக்கந்தில்வந்த அயலுக்குதை வேல வரள் விலையெடு நமமுடைய சூழிர யுண்டு

சென்திபோம், அதுவுமல்லாமல், நம்முடைய செல்வங்களேல்லாத நூறு மஷனே தன்பட்சமாக்கிக் கொள்வான்— மேலு மிருபோது அக்கச் செய்தி திபூருஹி மும், அவன்மகன் செய்தி தடுக் காக்கிறா, மற்றப் பஸ்டத்கீலாக்கும், சேனைசைனிபங்களும், சகுதியாகவுள்ள சொன்னிலைக் கெட்டுருளகளும் அறவே கயக்கங்கொண்டு மிகவுங் தாழ் வண்டாகி பிருக்கிவைகொண்டு விரைவுகொள்ளாமலும், வலுண்மபொருக்கிப் போன்ற செய்தமலுங் தாமதஞ்செப்பில் அஃபெகாமூங்கல்லை இன்னமுங்கேள்.

மகனே, இங்கிரபானாடுமினே. நீங்கித்தறையினும், கெதுப்புக் குறையினும், சத்துருக்களின் திட்டத் துறையினும், அவைகள் முன் விளங்கின்ற மதிகப்படுகிம் பற்றியும் துறைப்பாட்டாத, ஆனு விப் போதவன் குடக்கித்துள் எடுப்பாட்ட சர்ப்பம்போலா பிருக்குகின் ரூப், ஆகவர் வித்தநால் மங்கிடத்திற்கு மிகுங்கிரைவர்க்குப்போய்அவ துறைய வியிரவால் செய்கல் முறைபா பிருக்கும்— மேலு முனக் கிட்டுருக்கும் இங்கிர பாண்டியவெண்ணும் பெய்க்குடைய தன்மையால் இங்கிர கந்திரகுதிசெப்பு நான் தெர்த்தக விரக்கதையுஞ் செப்து முட்கதாப் பூங்களுமாக மனவுறுப்பாய் அந்தச் செய்யி திபூருஹி முறைய தளங்களையும், அவனையும் வெட்டிவிட்டி வருகிறத்தான், போப்பவைன்று விண்டுகொடுத்தான்.

அப்போது, மகனிக்கிர பாண்டியன், நன்று கைப்பண் விக்கிர மபாண்டியனிப்பார்த் தெனா கையகினே, இப்போதே நான்போய்த் தேவீர் தாங்க விளிம்பாக வினைத்தயாடி முழுத்துவி டேவேன் றவு ஜூலைய பொற்பாத கமலங்க விரண்டிலும்தமிழ்நது சாஷ்டாங்கஞ் சேப்பிக்கழுங்கு, கல்ளமகாராஜனைப்போல் மகிழ்விபேரிலிருந் தோழி வந்து காணுகிக்கும் வெண்ணிற கீரையுடைப ஆற்றின்து வெள் ஸம்போற் பேருகிப்பிருக்கும் படைகள்த் திரட்டினான்— திரட்டிய நான்கு வகைகளான இரதகை துரக பதாதிகள் அவன்து பக்கத்திற் குழுக்குவர், மெலிக்ஸ்லாத் மேன்மை வகைப்படும் அவன்து குலயிர கும் பொருக்கிவருச், சுபதக்கையுடைய இங்கொபெரிகைகள் இடியின் சபதக்கை கீக்க, மேகங்கள்வங் தண்டக்கீட்கும்படியா யுமர்க் கிருக் கும் கோட்டைக்கூபலிட்டும் வெளியாகி வக்கான்— வந்து, முகிலிம் கள் சிலுபெற்றுக்கூட பெரிய சண்டைக் களத்திற்கொய்ப் புகுக் தவர்களை கெருங்கிக் கொலிபாரகம் பொருக்கிய சண்டைசெப்தான்.

உகரி தினெறிவிளக்க வசனகாவியம்:

அழகன்டு, இமையா ஜென்றும் படைக்கலைவர் அகோரங்கொன்ட
வலைப்பார்த்து, ஓய்; இந்திரபாண்டிபனே முதல் ஸாக்கியமாகவுள்ள
தகலிமாஸுயச் சொல்லென்று சொன்னார். அதுகேட்டு, விக்கிரம்
பாண்டியலுடைய குாரனை, அப் சிக்கிரபாண்டியன் தணிவில்லை
தூடல் நகினிக்க முறைபடியான பெரிய கோபா கொண்டான்.

கோபகதொண் டெலே வில்லீக் கையி லெதுத்தான் எதுத்தது
வம்புகளையேற்றி மழுமைப்போலே பெய்தான், அப்போ திமையா
ஜென்பவர் தமதிரசன்டு கணக்கிலும் கோபாக்கணி சிக்தினவராய்
மகாவேகன்கொன்டி அவுல் வம்புகளையில்லாம் குதித்துவிட டிவருர்,
இவருடைய சேணையும், கண்ணுரில்லின்றும் பிரயாணமாகவுந்த மிகு
திட்டான் சேணையு வெதிர்சென்று சண்டைமுகத்தில் ஸிற்கும் அகத
விச்திர பாண்டியனுக்கு குபிபதக்க உயு கஞ் செய்தார்கள்—இச்
செய்தியைச் செய்தி தபுக்கதறிறவர்களுக்குக் கொல்லும்படியாய் ஓர்
ஶாகனிடத்திற் சிக்கம்பேரன்ற இமையானை பவர் கொல்லியிட-
டார். உடனே அத்துாதன்வாங் திவரக்கார்க்குச் சொன்னான். அதுகேட்டு,
மிகுநிரைவூரக்க செய்தி தபுக்கதறிறவர்கள், கங்களின் தகப்பனு
ரான் கல்தான் செய்யி திபுருவி மொவி யாவாக்குக்குச் சென்னான்
கள், அதுகேட்டவர்கள் மதை, செய்யிக்குக்காக்கிறே, நீரி மிகு
விரைவாகக் குகிரையின்பேரில் சவாராகி வெவ்விதனை சண்டைக்க்கு
போமென்று சொன்னார்கள். அப்படியே யெர்கள் ஆபுகங்களோடுஇ
குகிரைமேல் சவாராகிச் சண்டைக்களிடிற்கு வந்தார்கள்.

இல்லிச்: சண்டை செய்வதின்பேரி வண்பாகவங்க செய்யி
நபுக்குக் கிறவர்கள், மலைகளுக்குக் குதிபதி பாகிபதிமையானுடையபடைக
ளோடு மேங்குங்குசேர்க்குதெரங்கி இமையானக் குதங்கள் கிட்ட
யாருக்கூன் நாழுத் தவரேஏ தாங்களாவக்குவிரைவுகூவசொல்லி நீரிப்
போக்கபோய் காமது ராஜாவயகானை ஒன்றக்கப்பன்றார்க விருக்கு
நீ-த்திற் சக்திருக்க ஜெனிப்பு மறைப்பாகப்போய்ப் புதகாக
வாண்ணமாகக் காத்துக்கொண் டிருமென்று சொன்னார்கள்—அது
கேட்டுடனே, இமையாஜென்பவர் தமது சேணையாக ஜோடும்
போய்ப் பெரிய சண்டைவிடாகிப் பக்கதான் செய்யிக்குருவீ மொவி
யன்க விருக்கு மிடத்கூத் வண்க்கு காவற் காத்துக்கெரின்டிருக்கார்
இங்கே செய்தி புதகாகிமையங்கள் ஒப்பற்ற கோயங் கொண்டவர்க
ாரங்க் காங்க ஜெறிற்கிருக்குக் குகிரையைப்படாத்திக்கெரண்டு பெரிய

முயற்சியோடும், பணக்காரர்கள் வித்திரம் பரங்கிய ஜில்லைய மக்களை இந்திர மாண்புமினின் முன்னிடல் பேராளர்கள், பேரணபோது.

ஏன் விக்கிப்பாண்டியன் தன்றுடைய மனமிகும் பெரிதான இரோபங்காளாந், இவர்களைப் பார்த்துக் குடாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அதாவது, நேற்றையதின முன்து மாமன் வெயினுல் ஆயிர்க்கண்ணால் மனம்பதறிப் பயங்கராண்டு மறைவாக வோடுயிட்பானேயே, அப்பேர்ப்பட்டதே இன்றையதினம் வீரங்கொண்டாயோ, நேற்றையதினம் பின்காட்டி போட்டை அப்பொதுநான் என்குலத்தில் எக்காலமும் நடந்துவருக் கூடியத்தை நினைத்துக் கண்டையி ஹயிர்பிழைத்துத் தப்பி முதல் காட்டி நிதிரக்காண்டு போறவனைத் தொடர்ந்துபோகிறதுவிதியல் வெவன் தெண்ணி யுன்னோ விட்டுவிட முருக்கேன், அப்படியிருக்க வங்கொலைப்படவேண்டு நல்ல விடியுமுன்ன மேன்வந்தாய்— சிறப்பான சண்டையிற் பாங்காடுத் தோழனவன் புழியி ஸிருக் காட்சி செய்ய பிடத்தைகளிட இந்திக் காட்டிக்குப் போவதுநீதி, அஃதல்லா மல் கேதற்றையதினம் டி போயப்போனா துக்கக்கைமறந்துவிட முன் நையதின மெதிராக என்முனைனில் வங்காய இந்துபோறகைப்பயக்காய், அப்பேர்ப்பட்ட ஏனக்குச் சுற்றேலும் வெட்கமிலலையோ.

வீரனை தூாி வில்லை பெசுத்துக்கொண் டெண்முதாவில் வந்தாய், நான் குருவனை தூாினை பெசுத்துக்கிட நினைக்கலைவை, நீங்காத கள்ளனென் ரெண்ணியுனை டான்ஸ்கவாட் கிறகொடுக்கத் துணிவு கொண்டேன், ஆசாரல், இன்றையதினாந் சண்டையி அன் ஜுடலை வெட்டி யாவினையப் போகியிட்டு— டான்ஸப் பெற்ற தகப்ப ஞன செய்யி திப்புறுத்திமையும் பிடித்து மனச் சுதோஸம், ஏன் சினப்பெற்ற தகப்பஞன சீக்கிரமபாண்டியமகாராஜாவிடத்திரகொண் ஒபோய் விடு நெருபடுப்போன்ற வொப்பற்ற சிறைசாலையில்லைப் பேன், இன்று மென் துபாந்தியான கினப்பின்று வறுநம்பை கீபாரென்று சொன்னான்.

இவ்விதம், நன்றாகத் தேர்க்க வித்துவரங்கள், துறம்பொரு நின்பம் விட்டுடைத்தலென்றும் நன்கங்கமும், ஆசுமதுர கித்திர விளக்கார மென்றும் நான்கு பாகமுக் குறையில்லாது கந்பனைக னோமேஷன் புராணங்களுக்கு வாய் ஓப்பில்லாமற் பொருட்சொல்லுவதுபோல்

விக்கரம பாண்டியனின் மகனுள இந்திரபாண்டியன் சொன்னது தேசட்டு, செய்யி உபக்தராசி நவாகன் அவளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஒர் இந்திரபாண்டியனே, கோட்டைக்கு வெளியில் விருங்கச் சுவகள் புதை பிடங்களையெல்லாம் காங்கள் செந்தப்படி இக் கொருங்கிறதே தில் அனைகம்பேர்கள் மதிக்கராகளே, அதை னாக்து நீ மபக்கா கொண்டமேரா அல்லது, ஏத்தங்கர்ணடாயே, அல்லது, பயித்தி யங்கொண்டாபோ அங்கேர, அந்தோ, வழிசுகவிமல்லா மோருக்க கொண்டு வக்தவேனே, யுண்ணம்யரண சண்டிஷய்யுட் தெசழிலுனக்குண்டிமோ, இல்லையே.

ஆனால், உன் தொழிலாகிறது, மறைக்கிறுக்கிறதும், குபாடமாக வெளிக்கிறதூர், வீரமுற் றிருக்கிறவாகளே, அங்க வொளிப்பு மறைப்புக் குபாடக்கிலூல் வகைக்கிறது மேலே யன்றி வேற்றில்லை, இவ் விருக்கு குறைவுகள் தவசி யிருக்குகிற பேடுமான நீ வீரமன்தட்டகுடு சொன்னில் விரைக்கிறுப்பல்கள்போ வென்முன். ஏற சொன்னாய், இது ஸல்லாதி—மோஹ முன்னை யறியாத போகட்டுச் சொல்லதுபோல் உண்ணை வறிக்க வென் முதலாவிலுஞ் சொன்னாப் பின்கமடக் குமன் ஜிடைய ஜாஸ்ம்போதும், சண்டையுடுக்கில் வீணபேசுகப் பேசுவது பெருமமோர், சண்டையப் பொருத்தக்காண்டு என் நேரி மெதிர்த்து நில்லென்று சொன்னார்கள், சொல்லி,

நீண்டகோலை வளைத்து நாண்கழிந்து பூட்டியிருக்கும் தீட்தகளில் வினிடத்தில் அம்புகளை போரையெற்றி பெப்தார்கள், எந்த வம்புகளைப்பல்லாம், விக்கிரம பாண்டியனின் மகனுகேப இந்திரபாண்டியன் தன்னகயீருக்காம வில்லி ஸம்புகளை பேற்றிபேற்றிச்சீட்டறுக்கான, பின் நிருக்கும் அடங்காத கோபக்கேருகி ரகருப்புக்கொள்ளுகின் வெசுத்து விழுவிதென்று விசுவுவதுபோலேகணக்கிலைடுகாத அம்புகளை வில்லி வேற்றி பற்றி விரைவாகவிட்டுச் சுற்றிச் சுற்றிச் சுண்ட செப்துகொண்டு நிரிக்கார்கள்—அப்போது, அபுத்தாகி றாய்கள் சுக்கருக்களி றுபிரையுண்ணும் குரிப வேலாபுகத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, இந்தெர பாண்டியனின பக்கக்கு லகுக்கு அவளைறியிருக்கு மும்மதங்களையுடைய பாணியை து மத்துக்கினை பேரில் இரந்தம ஏறிட்டிடாமுக கணீலென்று குறைந்துக்கொள். அத்துற்றும் கிரிப்பிறமும், திட்டமிடுமுன்ன அவுயியர்னை காய்ப்பட்டுத் தனது மக்களுடைகிறது.

அதுகண்டு, விகிரம பாண்டியனில் மகனுள இந்திர பாண்டியன் மகாசௌபங்கெட்டன்று, இரததவண்டலுங், கூர்ணையும் பொருங்கி யிருக்கும் வேலாயுத்தைப்பெறுக்கூச் சண்டைசெய்து, செய்யி தபுத் தாகி றவர்களின் துதிகராயின்மேற் குற்றினுள். அதனால் குதிரை பெருங் காயப்பட்டிப் பூமியின்டுபரித் சாய்ந்துவிழுங்கதறு, எழுங்க அகுதனைக்கிட வைர்க்காக கண்ணிலைமக்கு விவட்டிலிழிக்கு முன்னாக வேறூர் கிடக்க குதிகாரேங் கலாராகிளூகன்—அப்போது, விகிரம பாண்டியனின் மகனுள இந்திர பாண்டியன், கேளேக்கிடுவனின் அயிராவக்கமென்னும் யானைக் கொப்பாகிய தனதிபாணையினாப்புக்கொண்டதினால், மிதுவிரவாக நீண்டுவோர் தேரியபேரி லேறிக்கொண்டு வக்கதான். அப்போது, நிரண்டு பக்கக்கிடுமுள்ள படைவீரர்கள் நேருங்கி யட்டுத் தடுக்குசெய்தார்கள், அப்படைத்துரின் தலைவர்களான, செய்யிவபுத்தாகி, றவர்களும் இந்திர பாண்டியனு மிர்க்க மேருதி செவர்த்துக்குற்று சண்டைக்காத்திற் காங்குடியன்போற் கழுங்குசமுன்று திருத்தார்கள்.

அப்போது, செய்யி தயத்தாகிறநார்கள், தலைவனுகிப இந்திர பாண்டியனைத் தொழாந்துநிற்கும் குதிகைப் படைகளைப், விருதங்கொடுகள் கட்டி மழுதுற்றிருக்குக் கிடங்களையும், கொலைக்கொழிலை யுடைய சுரயில்லா மனத்தார்களாயும் காலில் வீர கழ வனிதவர்களாயுமள்ள காலாட்ட படைகளையும் வெட்டிவெட்டி யாகாயக்கை யளாவிதிருக்கு மலைபாலே குவிக்கார்கள்—ஈடுஞேகிம், தீளில்லை ஓராண் சுக்தவீரர்கள், சுக்துதுக்களால் காபிப் படைக்குர்களைகளிடமிருந்து வெட்டிக்கொண்டு நிரித்தப்பட்டன, அதிற் சிற்கள் வெட்டிப் பட்டுச் சுலுகிகாலூர்கள், அப்புதி சுறுதிகான திடுஞாகள் சரிக்கில் ஒரியறுமிபேறும், சுரிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினால் சென்ற மிலை, பெஸ்டவ மிலை—இவகிக்கில், அந்தநேர மாகுவத்தோம் எம்மதையரான செய்யி தபுக்காகி றவர்களும், இந்திர பாண்டியனு மனக்கு விருத்திக்கொள்ளவாமல் முன்னேறி முன்னேறிச் சண்டை-செப் பூரத்திற், விகிரம பாண்டியனின் மகனுள இந்திர பாண்டியன் தன்னுடைய மனத்தில் இந்தக் செய்யி தபுத்தாகி நேண்பவளேயும் கோன் சண்டைசெய்து வென்றுகொள்ள நம்மாலே முடியாக்கன் நூண்ணி பயர்ச்சிக்காண்டான். கொண்டு,

இனிசு மிகவுக் கிலைக் துவிந்திரது நன்றல்லவென் ரூரூ கட்டு
கூவபாய நாதிரத்தை மனத்திலெண்ணிருக்கிறான்து, சுற்றுருக்கி
வேற்ற மானைக்ட்கோர் பாத்த சிக்கீக்குப்போன்று செய்யி நடுத்தராக
நவர்களுக்கு முன்னிற்போபத், தன்னுடைய காரகோரத்தை
யும், பக்கமையும், திருப்புப்போன்ற கோபத்தையு மிழுங்கலனுக்
ஷின் ரவைஞ்சு வர்களைப் பாத்துச் சொல்லுகின்றன—வல்லமை
யான திறஸமயும், வெற்றியால் ஜபபும் பொருக்கிய விரணேஞ்சன்
சொல்லக்கத்தெநும், இச்சால் வரைக்கும் கொருக்குதலான் வென்
விய சுண்டை எனைக்கு செப்தும், என்னுடைய தோளிற் பொருக்
திப அதிகருா சீ-மென்றா மிரந்துபோப; எட்டுத்திசைகள் முத
ஷ்ண்டாலோகபெல்லாம் பாவுப்படியான வெற்றியானது உம்மு
கடைய கையிலே துதியோடும் பொருங்கி நின்றன.

ஆகலால், உங்களுடைய மார்க்கமே புள்ளமையான மார்க்கம்
அடிலே நான் வாலாமென்று நினைத்தென், என்றும், என்தகப்ப
எட்டத்திற்போப் அவருடைய விரோக்கியங்களைமாழுக்குதுபேச
அப்படியாய், உங்களின் சண்மூர்க்கத்தையும், உங்கள் சாதுசியத்தை
யுமில்பிரமாகச் சொல்லிக் காட்டியா, இலிக்ஸல்லமந், பரசுதியாகிப
கவர்க்கம் பெறுமப்படியான கண்ணுபயக்கொல்லிக்காட்டியும்—முத
விற் பேரின்பக்கருக கல்லாகவு வினாங்கி யதினைப் புசுந்து பேறு
பெற்றிடச் சொல்லுமப்படியா யவாறத் சேற்றி, முன்கொண்டிருக்
கும் சின்னபயப் பொருளைமெல்லா மறுக்குதுபோகச் செய்து, கீழ்பாற
கட்டிற குரியன் ஞேன்றுந்தமயத்தில் மிகுநிலைவாக வுமது கங்கை
யாகிப் செய்யிகிப்புறுநி மரைக் கிடத்திற்குக் கொண்டுவருவேன்—
ஆகலால், இன்றையதினம் சீ- சண்டையை முபண்றாது இமய
மலைக் கெப்பாய் ஒளியேறிக்கு மிரத்தின கலசக்களவுத திருக்கப்
பட்ட வுமது கூடாரச்திற்குப் போமென்று சொல்லிப் பக்கமைப்பொ
யிற் திண்கினுவன்போற் சொல்லிக்கொண்டு, பற்றறக்காரனமாக
திற் குறபய நாதிர குப்படம் பொருங்கிப் பாவவழியிற் திறழுத்தவ
ளுக பத்தமா பாகக துரைகி இத்திர பாண்டியன் தண்ணுடைய
படையணியிற் போயினா, பேசும்,

மிகக் கொங்கலோன் டெழும்புஞ் சுண்டமாருச மென்றும்
காற்றுப்போல் விகாசவாபச் சுதாயுக்கமென்றும் இரதகஜதூரகபதா
நிகளை பெல்லாங்கட்டித்தெர்களெட்டமுக்கு, எட்டுத்திக்குக்குறுக்கும்பு

ஒன்றாயுயாக்க ஆகாவமலை தலைமுகத்தைத் தொடிம்புறயாம், நீண்டது
போலுபர்த்திருக்கும் மணையுடைய இராப்பைக்குட, புதுங்கப்போற
அபோற, முனேறி பிருக்குங் இராமுடன் கட்டிய, தேணாய் பூமிய
திரும்பதி நடாக்கந்தன்—ஆனால், கொடோம், வஞ்சகமிலவுமுகவிய
தெக்கிக் கொல்லாக் கிரண்டோம் மதுவாருவெனித்து வங்கத்துபோலுள்ள
ள தீயவனைஅநக இந்திரபாண்டியன் சாண்டைகளாத்தை வீட்டும்,
பின்வாரங்க, வர்க்காவிற் சில்லில்லன்றிக்கட்டிடத்துக்குந்தன துகேளாயேட்ட
ஒக் கொண்டு, நடதுதிறவி மார்களான முசினிம்கள் வந்திரவழியைப்
பார்த்துவந்து, அங்கோர், காட்டில், வானத்தில் விளங்க, மேகமான
து திரண்வெந்திறங்கியிருப்பதுபோற பகுடகள்குதுப்பதினிருந்தான்.

இவ்விதம், கொலூபாதகமுங், கொரேமூம் பொருந்தியிருக்கும்
வாளாயுதக்கை யுண்டைய எனப்பவரான இந்திர பாண்டியன், அத்தக்
காட்டிற பதினிருக்கச்சே, எமது இராஜாவகரான செய்யி தபுக
நாகி ஹவர்கள், பூமியும் பூமியைச்சுமக்குகின்ற சர்ப்பாஜனான ஆசிரியே
ஒசெனும் நலிக்கின்பி, பஷ்டகள் நடையினு வெழும்புந்து சிபானது
ஆகாபத்திற் சபர்க்கு முடிசுப்பின்குதியை அலைக்கடலையுக் கூர்த்து
பேராகும் படியாய்ப் பொய்ப்படைகளோல் மெழுக்கார்கள்—அப்போ
து, புரிக்கப்படு, தண்ணூலை, குரில், பெரிய பணவு மென்தும்
இவ்வித மேளவாதகியங்களை சுபதமானது, கடலையின்பெற்றும்புமே
கங்கள் பயன்கொள்ளும்படியாய்வுச் சுப்பிக்க, முரண்டாட்டத்தை யு
டைய ஜீஞ்துக்கியென்றும் நடனக்குதிகாகள் களைத்தெல்லை—ததிலை
மொயக்கச், சிறப்புள்ள பலனிருதானான சிந்திரல் வட்டம், போர
வைட்டம், வெண்சாமரம், வீச்சி, சாக்தாற்றி, இவைகளெல்லாங் திலை
கள்கொறும் கெறுங்கப்.

புமண்பலம், ஆகாவமண்டலம், மக்கராஜலமென்று மலைகள்கு
வைழுவிவெல்லிடங்களையுமின்முகலைந்தெராண்டிருக்கும் துசிப்பட,
லை இருட்கூட்டம் நினகப் பிரகாசிக்கும் வாளரயுதம், வேளாயுத முத
லை பலசூயுதங்களி தென்றி தின்னைப் போல் விளங்க, மக்கலப் பா
டகர்களான விந்துவாயிழர்கள் இருப்பக்கக்களிலும் கூடுகெறுங்கி ஈழ
சிரவலிப்புப் பால்களை பிரகாசாகப் பட்ட, முக்காக்க பிரகாசக் ககி
தெறிக்குமுத்துக் குஞ்சங்கள் கட்டிப் பூரணகந்திரன் போன நிலக்
ரும் வெண்குடையின்கீழ், வஹ்த் காற்குளமடு களிலும் சந்திரு

களை மிதித் திரத்தெல்லை மனமுறையைப்போற் சொரியசெய்யுங்கூடினாலும் கொண்டு குழுக்கின்ற பெருஞ் சுற்றுக்கையையுடைய கிங்கேஜ் போல் இராஜாயகாரன் செய்யி தபுந்தாகிறவர்கள் வருசிற போது ஒராட்டுக்கோபானது எதிர்த்து வருவதுபோல் இந்திர பாண்டியன் குபாட்ச்சன்ஸ்டெய்யீ வொளித்தப் பதிவுவெற்றிருஞ் தபடைக் கோடு மேழுந்துவந்து வீளங்கு வழியைக்கட்டி மறைத்தான்.

இவ்விதம், ஒனிச்துப் பதிவிருஞ்கு படைக்கோடுவெந்துவழியைக்கட்டி மறிந்த சக்தாநியான் இந்திரபாண்டியனுடையநான்குவகைக் கேள்விகளும் பக்கங்களிற் பட்டர்க்கு பலவித ஆயுகங்களைக் கொண்டுக் கூங்க்க வேண்டியிருக்கும் வாசத்திக்களை யத்தியாக ஈடாத்தி நெருக்கி வந்து செய்யி தபுந்தாகிறவர்களை யெதிர்த்து மறிக்தார்கள், அதுகண் மேசுத்தைப்போற் கொடை கொடுப்பதிற் கிறந்த எம் தீராஜநாயகி வரான் செய்யி தபுந்தாகிறவர்கள் கோப மகிழ்வித்து வாயிக்கூழ்க்கடியும் தகுசுசத்துருக்களின் வைகையுண்டு இரத்தக்கூடக் குடிக்கும் வாள்ளியுத்துறை புறையைப்பிட்டு முருஷிக் கூகயிற் பிடித்துக்கொண்டு— தாங்கு வேறியிருக்கும் குதினாலையைப் பூமியும், மலைகளும் மதிர ஆராயமட்டுந்து செழூஞ்து படை, மன்றில் கிடியென்றும் வட்டு நகையைக் கிட்டு அச்சுத்துருக்களின் படைகடுவிற் புகுஞ்சு அவர்களை முன்பின் பார்க்காமல் வெட்டிப் பிளங்கு சுரிக்கத்தாக்கள், அதனால், வஞ்சக நெஞ்சையைப்படைவான சுத்தலிருக்களின் தோட்களின் தண்டங்க்கோடு தலைகளும் பெரிதாக இரத்தவூற் ரெழுகிப் பூமியிற் கிடங் தருண்டன.

மறுபடியும் செய்யி தபுந்தாகிறவர்கள் பெரிய கோபகிரத்தேச மேல் குதினாலை கேரோட்டாக நீட்டாத்திக் கொல்லும்நுளைக் கொம்புக் கணியுடைய மதவானையைப்போற் கொதிகொதித்து கெருக்கி யத்தியாக வாளாயுதத்தினால் திறமையைக் காட்டிச் சுத்துருங்களை வெட்டி வெட்டிப் பிளைகளை மேகமண்டலத்தைத் தெரடுகேன்ற மலையைப்போல் வளரச் செய்துகிட்டு, அடங்காத கோப வேகத்தோடு மின்திர பாண்டியனின் எதிரிக் குடுசெல்லுங்கள்—அப்போது, யிச்கிரம பாண்டியனுடைய மகலன் தல் விந்திரபாண்டியன், மிகுஞ்ச கோபத் தோடும் வளையும், வேலையும், இரகசம்புகளைமட்டி யெய்க்கென்ற விள்ளாயுதம், சுண்டாயுதம், சங்காரயுத முதலீய பலபல ஆயுகங்களைக் கொண்டும் கடும் விளாவாகச் சண்டை செய்தான். அதுகண்டு ஆரா

சங்கிரங்கோன்ற முகலைக்காட்டுத்தயூட்டுவ எம் திராஜாயகராணுசெப்
வி தபுக்தாகிறவர்கள் பீர்த்தினைபத் தருவதான் பல ஆயுதங்களினுறுது
சண்டை செப்தார்க்கா.

இவ்விதம், இந்திரபாண்டியனும், செய்வி தபுக்தாகி நவர்களும்,
பூமிபதிரப் பல மலைகளதிர, உயர்ந்த ஆகபை மதிர, மேகங்களதிரச்,
குரியலூடுடைய கிளைக் கண்கள் எதிரக், கடல்களுடதிர, கிணக்கு மென்னை
ஷங்களதிர மா அதட்டியாகச் சண்டைசெப்தார்கள் — அப்போது
வைங்கபா ஒருடும் பூமிக் கரசனுகிய விக்கிரமபாண்டியனின் குமார
னுன், இந்திரபாண்டியனுடைய கை கொஞ்ச மிளகத்துச் செப்பி தபு
த்தாகிறவர்க் கோற்றியிருக்கும் வெவ்விய வேகக்குதிலைவுபத்தண்டாய்
குத்தினு லோரிடி பிடித்தான், அதனு வகு வெவ்விய வேகமுள்ள
நோவங்கிறக் குதிரையானது பூமியில் விழுந்தது, உடனே செய்வி
தபுக்தாகி நவர்கள் வாணவோர்க்களெல்லாக் துகிக்கும்படியாம் மிகு
கிளாகில் வேறோர் குதிலையின்பேரில் சுவராஞ்கர்கள்.

இவ்விதம், செய்வி தபுக்தாகி நவர்க் கோற்றிய குதிலையை பாட-
திக் கடிவாள வான் நெல்லித்ததுக் காட்டிய குறிப்பிலூல், அந்தக் குதிலை
ஊ தனது முன்னுமா விரண்டைபு மெழுப்பி இந்திரபாண்டிய னிரு
உக்கூரையேறி வேந்தினதுகண் டெனே செய்வி தபுக்தாகிறவர்க்
நோப்பற்ற வோர் தண்டாயுக்க்கூக்கொண்டு மிது வேராயாக வோக்
பெடித்தார்கள், அவ்வடிவின் விலையினுடி, மீண்டும் கோடி சட்டி பிருக்
கும் தேஶனது நுறுங்கிந் துண்டுதுண்டாயப் போனதோடும், அப்
தேரின்பேரிலிருங்க விக்கிரமமாண்டியன் செய்யுக் கவத்தருமையினுற்
பெற்றெடுக்க குமாரனுன் இந்திரபாண்டிய னுடைய இது தோனு
மறந்து துண்டாகித் தெறித்துப் பெயர்ந்துபோனது.

இவ்விதம், இந்திரபாண்டியனுடைய இடதுகைக்கோள்மூட்டோ
மே அதுந்து கூண்டாகத் தெறித்துப் பெயர்ந்ததோடு மலவனுயிரு
மூட்கைவிட்டுப் பெயர்ந்து நீங்கி யயர்க்கியாப் பிரக்கமொழுகீடு விழு
ந்தான், அதுகண் டவுகைச் குத்துதின்ற படையீரர்கள் யாவரும்
பயந்து திக்கல்கொண்டு ஏடுக்குக்கூட தண்டாஞ்குள் வூயர்த்தியான
வீரக்கையுப், ஆயுகக்கையும் நீக்கினிட்ட போடினார்கள் — அதுகணுடைய
செய்வி தபுக்தாகிறவர்கள் கிருபை மிகுந்த தக்கன் மனத்திற் புறங்
கொடுர் தோகேன்ற சத்துக்களைப் பின்றோடுது போப் அவர்கள்

உகாதி தினைறியிளக்க வசனக்கவியம்:

ஷாவெட்டுத்துத தருமத்தையுண்பிப்பன்னூட் கீதியல்லவென் ரெண்
வீத், தங்களி னமகை திரேகத்திற், சுந்தருக்களால் விடப்பட்ட
கூரிய அப்புகள்வான்து முறித் துணித்த காபத்தில் நின்றும் இரத்தம்
பிற்டடோடு, உணைத்ததாற் செவந்த சுயாழ்சிய சித்திரக்கப்படபோல்
நின்றுர்கள் - நின்றபோது.

ஆங்காங்கு சித்தியிருக்க பளைவிர்கள் யாவரு மொன்றுபோல்
வங்க சேங்கதார்கள், அதுகண்டு, செய்யி நடுத்தாகி றவர்கள், தின்ற
தீரியானது வாசனை நிங்காத வாயிற் கடியாளமிட்டிருக்குஞ் குதிரை
மேல் சவாரகி வானவோதத் தவங்கலாம் பூரமும்படியாய்க் குதிரை
யை கடாத்திக்கொண்டுவந்து, தங்கள் தகப்பனான சுல்தான் செய்
யி திபுருவீ மொலியவர்களைத் தண்டு, அவர்களுடைப பாதகமலங்க
லோத் ததிசெய்தார்கள்—இவ்விரும் கையிற் பிழிக்கிறுக்கும் ஆயுதம்
கோடும், செய்யித்தோர்களுர்குச் சவாக்னோக கல்லை வாக்னைபோ
ருங்கியிருக்குஞ் திரேகமெல்லாம் சுந்தருக்க ளையக் அம்புகள் பூரித்
துணித்த காயத்தோடும் வந்த மகனுவ செய்யி புக்காகி றவர்களைப்
ஆய்ந்தெய வானவர்களாம் புகழும் கீர்த்தியுள்ள தகப்பனாகிய சுல்
தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்கள் கண்டு புதரித் திடுக்கிடுப
பயந்து நடுக்கெல்கி விளைவாக மகளைக் குதிரையில் ஏழின்று மேடுத்துக்
கிருங்கயபொருங்கிய நெஞ்சோடு மஜெந்துச்.

சீக்கரத்திற் ஒருத்தை யசற்றிலிக்கும், பாணக்கம் வெந்தீ ரினை
களை யவர்களுக்குக் கொடுத்துச், சொல்ல வரிதாடைய எல்ல மயில் விசி
றியினுற் பக்குவமகாக வாசனை போருந்திய புட்பம்போதுள்ள திரு
மேனிலில் விசி, அம்மேனிலில் வலுமையான வாள் வேல்தும்பிலைக
ஞாக்கிடக் குளைத்திருக்கும் யலகாவங்களைக் கண்டுருக்கமாகி மேகக்
குடையை யுடைய நமது நாயகம் கடிமுகம்மது சல்லல்ளாகு அலைகவ
கல்ல மலர்களில் பேரில் அல்லாகுத் தழுா சொல்லிச் சொல்லச்சொ
ல்ல சவாத்தை யுயப்பராகும், இன்பமாகவு மோதித் தரங்கா மஸர்
போன்ற தங்கள் கைவிரலினுற் றேணைக்கொயியின் கணிபோலுள்ளன
வாயி அதை உழுமிஸ்ரைத் தேவாயிர்தம்போ வெடுத் தக்காயங்களிற்
நடங்குங்கள், நடவினவுடனே அங்காயங்களெல்லா மாறித் தழும்ப
கண்றுபோம் உடலிற் குளிர்க்கி ஆங்காயிற்கு.

அப்போது, ஒப்பற்ற கல்தான் செய்வி திபுஞ்சூரிமொளியவர்கள் மகனுர் செய்யி தடுக்காசிறவர்களைப் பார்த்து மகனே இன்றையதீ னம் நீர்செய்த சண்டையின் வரலாறுகளைச் சொல்லுமென்று கேட்டு, அதற்கவர்கள் தகப்பனுரைப்பார்த்து, என்பதாலே, ஒருங்களைன் ஹ சொல்லுகின்றார்கள்; கிக்கிரமபாண்டியரின் மகனை இந்திரபாண் அப் பெண்ணேடும் சாபரட்சைபாருமட்டும் சண்டைசெய்து தடவப்பார்த்து மனவிரழு மிளைந்துப்போய்க் குபாட வஞ்சனைசெய்யத் தேநினவ வூப்—என்னை யடுக்குவத் துங்கள் வேசமாக்கிக் கல்மாணவ மனமு வந்து, எங்களைச் சூழ்த்த கிளையாருக்கும், இராஜநூச என்தகப்பறுக்கும் நான் விபரமாகச்சொல்லி இசுவாமார்க்காத்திற் பொருங்கி யுற்ற வாழ்வோம். ஆகவூல் நீச் சுயுதக்கடை நிறுத்திலிட்டு, உம்முக்கு தகப்பனு ரவர்களிருக்கும் பெரிதான சண்டைக்கூடாரம் போய்ச் சேரும், நான் கோட்டைக்குட்போய்க், குறித்த என் தகப்பறுதைய மச்சைக் கிருக்கிக் கூட்டிக்கொண்டு நாளைச் சூரியோதயத்தில் நன்றாக நியநிய நிருக்கு முமது தகப்பனுரிடத்தில் இன்பமாக வருவேண அதுவுண்மையை யுடையவன்போலே சொன்னான், அதுகேட்டு நான் இவ வின்றைக்கு ஆண்டவனுடை ஏவதுக் கிணக்கினுணென் நெண் ஸிச் சண்டையை ஏற்றுகின்னேன்.

அப்போதவன், கோட்டைக்குட்டுகுதப் போறதுபோலேபோன், போனவன், இருவடர்த்த ஓயர் காட்டிறபோய்த்தன் பண்டக ஜோடிமங்கே தரித்துப் பதிகிருக்குவதைகொண்டு, வரிசையாகிய நமது பண்டகனோடும் நான் வருகிற வழியில் அவன்றப் பதிகிருக்கிய பண்டகனோபென்ன மொரு முகமாகக் கிரட்டி பெழுப்பிக் கொண்டுவாங்கித்துக் கோபப் பெருக்கோடு சண்டைசெய்தான் — செய்த தில், தினில்லை துறுதி மிசுவும் பற்றானப்படிடுண்ட நமது பண்டக ஜூரிலனைக்களை வெட்டிக் கொன்றதோடும் வானத்தைத் தொடுவ துபோல் கிட்சியா பிருக்கும் அவன்னு தேடை யென்புறமாகத் திருப் பிக்கொண்டு வங் தெதிர்த்தான், எதிர்த்தபோது நான் காட்டி விடத் தி வேர் வேட்டுவன் கையிற்கிக்கி மிகவும் வருத்தப்பட்ட பெண்மானுக் கொங்கி யானை மீட்டினிட்ட கிருபை காயகாள கமிழுகம்மது சல்லவாகு அலைகிலக்ஸல் பவர்களின்பறக்கத்தினால் கெட்டவெண்ணை கொண்டு வக்தவறுண்டய பண்டகள் பாவு முறிந்தோடுமொபடியா யடித் தெண்.

அடிக்க தெவ்விடமெனிற் ரண்டாயுதத்தினு வல்லைகோக்கியிடத்தேகன், அவ்விடப்பட்டு, அழகு சீரகாகித்திலவுள்ளுக் தேரு முடைந்து அவனுவடைய இடது புயழு மூட்டோடு சரிச்கு விழுந்து, தன்மனக்கிற பொருங்கிய வஞ்சலையோடு முடலைவிட்டு மூலிர்ப்பிசிங்கான், அப்போது, அவனிட்ட கட்டள வரம்பு நீங்காது பரவிகின்ற பகடஞ்சு கள் யாவரு மூறிக்கொடினாலோன்று சொன்னஞ்சுகள் — இவ்விதம், மகனுராகிய செப்பி கடுக்காகிறவர்கள் சொன்னசொற்கள் யானாம், தகப்பனான கல்தான் செப்பி திபுஞ்சிலி மொனிபவர்களுடைய செயிந்தகீயிற் புகுங்கமாத்திரம், ஆஆ, இப்படியா ஆச்சதென் ரெண்ணி அவர்களின் மன மிகவும் வருக்கமுற்ற, மறுபடியும், உரித்தாகிய மகனுர் செப்பி நபுக்காகிறை நெஞ்சோடு கணைக்குத் தழுவி, அவ்ஸாது த்தழுவர்வுடைய வுகவிலை நினைத்து, அவனுக் குரிந்தான புகமூர்கொண்டும் புழுந்து, மிகவு மதிகரித்த மனமகிழ்ச்சியோடு மகனுராப்பார்த்து, நீந்தக்குமிடத்திற்போய்ச் சொல்லும்படியான இறப்போடும் வீற்றிகுபமன்று சொன்னஞ்சுகள் - சொல்லிபுகின்னர், கேள்விகள் வாவனாயும் பார்க்க நாறு சேலையிற் புகமூர்க்க சுலுத்தாவைவர்களோடியலை முங்களிடத்திற் கெடுக்குக்கொண்டுவான்து அடக்கஞ்செய்யுக்கள், சிக்கை முங்க நூங்க விநுப்பிடத்திற்குந் போங்களென்று சொல்லி யவர்களைவில்லை மறுப்பிவிட்டுச் சுக்கண, கந்த, கரங்தகங்தபரிமள் நிச எனின் து வரசேலைகமழும் புஜபுளிதத்தோடு மனமகிழ்ச்சிக்காங்கவர்களாய்ச் சிம்மாசனத்தி விருந்தார்கள்.

இராஜ சக்க ராக்கிலைக் குள்ளபொன்றி னிழலை பெங்கும்பற்சி பூமியாட்சிரெயுர், இந்திரபாண்டிய வீறந்துகிடக்குஞ்சன்னடைக்களத்தில், இரத்தம் பெருகி வாறு யெழுந்து, அங்கே பல மலைக்கூட்டங்கள் வங்கி திருக்கணபோற் குளிக்கிறுக்கும் பின்னங்களைப் பிரத்தாக் கின், னப் பேய்கள், பூகங்கள் கெருங்கிச் சூழ்ந்து மொய்க்கிறுப்பவைகளோடு, கழுதுகள், பருந்துகள், காக்கங்கள், நாய்கள், நரிகள் கிராஸ்கட்டமாக மூடுகிவந்து பார்க்கதுகள்—இன்னும், அந்தச் சன்னடைக்காலத்திற் சரிக்குத்திடக்குஞ்சேர்களுங்குள்ளே, சிலபினங்கள் சாய்ந்து விடப்படுத்த தன்னி விநுப்பமுர்திப் போல பேய்கள், அத்தேரியூள் வேடப்பிச் சிருளா யிருப்பதனாலாங்குபோகப்பயக்கு, வத்துமைதங்கிய இராஜாக் ஜனரிசிகிறுக்க பிரகாசமான இரத்தினமணிக் கிரீட்தாக பெற்று விளக்க யேந்திக்கொண்டு சேரினாட்புறாந் து நன்றாய்த்தின்று

ஒங்கி வளர்க்கு பூரித்துச் சின்னைக்கொண்டு கொழுத் திருக்கும், பஸ்டக்தலீவர்ச்சனி இடற் சுதைகளைப் பிய்த்துத்தின்று, அதனால் உஷ்ணங்கொண்டு இரத்தஜுற்றிற் குடித்துத் தலையாறிச் சந்தோஷ மானதுகள்.

இன்னும், அந்தச் சண்டைக்களைத்திற் காலறாக்கு, குடற்சரிக்கு கையிறியிடிக்க வளாயுதத்தோடு கிடக்கு மேலான சுத்தனியர் குடல்களை கரிசனிமுக்க, அவ்வீரர் விளாவாக நங்களைவெட்ட, அதனு விறந்த நரிகள்போய், அனேக காயத்தோடு முயிர் போகாத நரிகள் வேதனை பொறுக்க முடியாமற் சப்தமிட்டலறாங் குரலோசையைப் பேய்கள்கேட்டுக் கந்தோஷமாய்க் கூடினால் சப்திக்கின்ற சப்தம் கடவின்று சபதத்தை யுடைக்கும், இன்னுமாக்குச் சண்டைக்களைத்திற் சில கொள்ளிவாய்ப் பிசாகுகள் பல பல சுதா விரோத்களின் கொழுத்த கஞ்சகளைப் பிடுக்கி, அங்கு கிடக்கிற கேட்க வென்றுந் சட்டியிலிட்டுப், புலால்மணம் கீங்காது அங்கேயோலிம் ஆம்ரினது இரக்கத்தை மூற்றி மிளம் பெரிகாய்ப் பருக்கிறுக்குஞ் தங்களின் தலைகளி லெடுத்து நீங்க வரிசுகிய, அபேபி விட்டு அம்பு சிலவெண்ணும் விறகிட்டுத், தங்கள் வாய்க்கொள்ளி கெருப்பைச்சோம் பாமல் மூட்டி யானிக்கும்போது அசனை வளியபேங்கள்வத்து பறித் துண்டு கூத்தாடிக்கொண்டு திரியுங்கள்.

இன்னும், அந்தச் சண்டைக்களைத்திலே கயங்குமென்னும் தலைபோ பினாங்க வொழுது கூழ்க்கு நின்றாட, கெருப்பெரியும் சிம்மாசனத் தின்பேரில் முக்கலர்ச்சுலாயுகமு, செயா வேலாயுதமுந் தனக்குவிரு வகளாகக் கையிற்கொண்டு வளாக்கும்சியுடனே தாகு வீற்றிருக்குஞ் க வின்யன்னுந் தஷ்டதேவநூ மனமகிழ் சில பேய்கள் பினாங்க வற் கொழுப் பக்கிந்த தலீவர்களி வென்றுசிறுஷடய தகைகளைபெ டீட்சு சுமந்து கொண்டுபோய் உயராகக் குவித்துக் கெண்டனிட்டெழுது நின்று குகிக்குக் குகிக்குதுக் கூத்தாடுங்கள்—இன்னும், அந்தச் சண்டைக்களைத்தில் ஓர்பூகப்பிசாக, வெட்டுண்டு கிடக்கு மதக் கையுடைய யானிகளின் கொழுக்க தலையைத்தின்று பெரியசந்தோ ஷமுற்றத் தான்தடவிக் கொள்ளவேண்டி, நல்ல சுதங்கை குழம்பாக மிகுதியான இரந்தச் சேற்றையெடுத்து கெஞ்சினிடத்திற்பூசிக்கொண்டு மேலெழும்பு மாலங்க பாஷ் சுக்கால் ஆங்கேகிடக்குஞ் தண்டா

யுக மொன்றையெடுத்துச் சமூட்டி விசிக்கொண்டு திரிவதை, அங்கே மாண்புகள் கைகோர்த்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியாய்த் திரித் தெபண் பூகங்கள்டு தன்றைக்கையை யுருவி பெசுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியாய்ப் பார்த்து நிற்றதுக்கண்டு, பீண்பூகம் அப்பெண்பூகத்தைப் பார்த்து கீ வென் கைக்கோர்ப்பை நீக்கிவிட்ட தென்னெண் நநைபெதிர்த்தடித் துர்த்தகர்த்துக் கோபத்தேஷும் அப்பெண்பூகத்தைச் சேர்த்து அனே கம்பேய்களையு மடித்த கலகத்தின் வியாச்சியபங் காளிரேவியினிடத் திற் போயினது.

வீண்ணும், அந்தச் சன்னடக் களத்திற் துணிவுகரமாயிப் சுக்தவீரர்க் ளணித்துவங்த ரால்களில் வீரகழுவு, சொர்னத்தினு வாசியதூபா ணங்கள், இராஜாக்க ளணித்துவங்த அழுகிய கிரீடத்தில்லின்று முகிளித் து கிடக்கும் பல இரக்தினங்கள், மலர்ந்த பூமாலைகள், அர்ப்புகள் வில் ஹுகள் வட்ட மாணகேடுகங்கள், குழற் கூட்டங்கள், வெள்ளுறில்கள், பிடக்குங் குடைகள், கொடிகள் இவைகள்மு கல்லைபலவிருதினங்களை யும் அங்கேயோடும் இரகதாற்றி வைக்கிறிழுத் திருப்புறக் கரையோர ஸ்களிலும் கொளித் தொதுக்கும்—இன்னும், அங்கைப் படைக் களத்து வேடுகின்ற இரகதாற்றி வீரிழுப்பு மாணக்களையும் குதிரை-லையும் தேர்களையும், தங்கப்பலவல்க்குஞ் கூட்டங்களையும், பின்வாங்காது மூண் வேறும் வெவ்விய திறக்தவிர்களி னுடல்களையு மிழுந்துக்கொண் ட வெள்ளையையுடைய வெப்புநித்தகடவீற்போப் வீழ்வதினுடைய அங்கடலானது செல்வலைக்கடலாக யதிலுள்ள மீனினங்களுண்டு இரை யி தடுக்காகிறவர்கள் கமக்குமுங்கிலே தங்க விநுந் திங்கென் துவப்புற்றுச் சப்திர்துக் கொல்லுவது போலக் கடவினது சப்தமுழங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இற்னும், அங்கச் சன்னடக்களத்திற் கூட்டங்களாய்க் கிராண்ட் வங் திருக்கும் பூகணங்கள் நினைவில்லெப் கடியும்படியான பின்னாளின் தசைகையைத்தின்று காக்கித்திட்ட-இரத்தத்தைக்குத்துக்குத்துக்கு சங் தோழிமாய்த், நழூற்கோங்குஞ் தினில்லிசௌ மாணவர்கள், குபிரோர் களையமுக்கறுத்தக்கிணமுமிதிருப்பான்விருக்குத்தாலேவன்மென்றுகொல்லிகைகளைக் கொட்டிக்கொண்டு திரிக்காடிமுழக்குகின்றக்குத்தைச் சுங்கன் முழுவையும் கூடிமுழுவைக்குத்தும் அந்த முழுக்கத்தையகிக்கும்— இவ்விதம் பல்பலகோலங்கள் கடக்குகின்ற கெங்கிறசுக்கண்டக்

களத்தின், இந்திர பாண்டிய விறங்கு, அழகிப் தேவினே, சிடக்கிற நட யவனுக்கடப் பிளைஞர்களைக், அங்கே நீரித்து நிற்கின்ற கிலைப்பர் களும், உடுக்கத்திற்கு முன்னேறும் பலவிரீக்களும் கண்டு முடிவில் வாத வியாகல முற்றுச் சஞ்சலைக் கடறுட்டு—”முஞ்சு மனமுருகிக் கண் ணீர்சொங்கு இரத்தாற்றேருகிக் கலங்கார்ச்சன்.

இவ் விகபயங்கர்க் கோர காவிரம் பெயர்கள் நெருக்கிக் குழந்து, கோரகள், புரர்மித யானைகள், குதிரைகள் இவைகள் யாவும் வேகமாய் நெருக்கக், குதிரைகள் கட்டி இரத்தினமணிகள் பதித்தொளி ரும் விரிவுகிபவேர் தேவின்பேரில் திறங்கு சிடக்கு மிக்கிரபாண்டி யளைக் கெவ்வையாக வெடுத் தேற்றிக்கொண்டு மேகமண்டலத்தைத் தொடுபெட்டியா யுயர்க்கிறுக்கு மதினோயுக்கடைய கோட்டைத்தூட்டபோய்க் கணக்கி ஸ்டாஞ்காத வியாகஸமூற்றுச் சஞ்சலைக் கடறுட்டு—முந்தவர்கள் சிங்காசனத்தி விருக்கும் விக்கிரம பாண்டியனிக் கண்டவனுக்கடய பாதந்திற் பணிக் கெழுக்குதின் நழுத சஞ்சவித்து இந்திர பாண்டிய விறங்கான்று சோன்னார்கள்—இவ்விதம், அவ் வாயிரம் பெயர்களும் கோவென் நழுதுகின்ற, இந்தியபாண்டிய விறங்கான்று சொன்னசோல் இநும்புக்க்கம்பியை நெருப்பிற் கணியக்காச்சிச் சொரு கிணதுபோல், விக்கிரமபாண்டியதுடைய கெவித்துனோக்குள் துழுக்கு மனத்திட்டிசென் நவனுடைய ஈரலைக் கருக்கிக், சிறப்பாகிப் புட்டு மிகர நெருக்கிணத்தினுல், மனத்தெகளியகள் யாவும் நீங்கிப்போய்ப் பொதுத்துலைபோன்ற மேனியெளிபாள சிறங்கெட்டுக் கருச பெயிக் கூசு கோர்வுண்டாய்க் கதையில்லிழ்க் குபிக்கற்றவல்லோற் கிடங்குதுவின் னர், போனவுயி குடுவில்வந்து யுகுந்ததுபோற் நெனிவுற் நெருங்கு, ஆங்கி, அங்கோ, ஜிபகோ மகனே இந்திர பாண்டியனே, யுனதுயீ ரோழிந்ததோவென் நல்லிருச் சப்திக்குதம் புலம்புகின்றன.

கொக்கக்க வலிப்பா.

ஆனியே ன்னே வரும்பொருளே யுக்கீஸ யெண்ணிப் பானியேன் செய்துவழி பாழாய் முத்துக்கதுவோ மேனியை நீழிக்கு வெந்துயாக் கிச்செநுப்புக் குவியே சுட்டதனிற் நங்கும் மென்னுடமபே.

(5)

ஒன்டா எனிடே ருடையமணித் தோன்சரியத்
தன்டா யுதத்தாலே நாக்கியுண்ணே மாய்க்கவென்றே
பண்டாருங் சானுப் பதினிலே தான்பிறங்கு
துண்டாய் வளர்த்து தலுக்கனவங்கு தோன்றியதே. (2)

ஏன்றுமுண்றன் பேருரைக்கி விந்திரானார் கேட்டாலும்
ஆண்ணென் நுட்பு துணுக்கவி மூப்பைத்தாம்
யின்னின் நாம்பையரு மிக்கதவஞ்சு செய்ததினும்
கண்றும் கனிவரயுக் காட்டவங்கு போயினேயோ. (3)

ஏன்றிக்கவக்க வன்னு லொருவசிய ஞகிவங்கு
தோன்றுக்க நாகர் துணையுமற்றுப் போய்கிடுமோ
வின்நோக்க செய்து வென்மகனே பெண்ணவினா செம்பேரே
வேல்நடுத்திக் நாளி விரங்காமற் போனதுவே. (4)

என்னாகி லெண்மடங்கா பெங்குமொரு கோல்செலுத்தி
யுன்னரக் செய்வாபென் நுள்ளம்பூ விந்திருத்தேன்
யின்னாக் செய்யவேரு யின்னோயில்லாப் பாவிபென்று
மங்கரசவை ஹோரும் வகைக்கவைக்குப் போயினேயோ. (5)

குந்தாமும் வாவடுக்கு சொல்து மொருநாங்கு
தங்கிரும் கெங்கோவிந்துக் காணக்கே போயினேயோ
விந்திர பாண்டிபனே பெய்கலைவிட் உண்ணீலைய
காந்திர பாண்டிபனைக் தான்காணப் போயினேயோ. (6)

ஏதுநகரே புந்தங்கியவளை வீரமெக்கே
பேரெங்கே யுன்னைப் பிந்து பெல்மிழுத்தேன்
வெறைக்கே போயும் விடானே தாலுக்கனிக்க
வாறைக்கே வங்களினை மயந்தனே சொல்லாயோ. (7)

வேரகன்று போகவிக்கே வென்றுவர வென்றுவாது
சோகன்று போகவங்கே தீபாவி பேசிவிட்டேன்
சோகன்றேன் செல்வச் சிறப்பகங்கேன் ரெண்ணட்டுப்
பாரக்கே வுண்ணூயுங்கன் பார்ப்ப தகன்றேனே. (8)

கிந்தக் காலுக்களைப்போ லெண்மடக்கே யானுலுஞ்
கிந்தந் அந்தி ஜெபங்கோள்வாப் நீவிருக்கா

ஏழம்போர்புரிசுக்கம்.

உள்ளடக்கம்

வெந்தத் திறமிருந்து மேதுக்கா நீயகண்டு
யக்கத்தி வேயெனக்குண் டான் பொசிப்பிடுவோ.

(ஈ)

தாண்டித் தொலைரடங்கு சாங்கு கெடுக்குறுக்கன்
வேண்டிக் தவமிருந்து வெட்டுவிபோக் பெற்றவுண்ணைத்
நீண்டிக்கங் டாலூத்துத் தேகத் துயிர்வாங்கிப்
பாண்டுக் கருவஹுத்துப் பாராள் வந்தானே.

(ஈ)

மெய்பொருக்கிப் பேர்புரியு மிக்க பகடத்தகைவ
ஶாவர்களு மாய்க்கா சாதுமசுக் மாய்கிளைந்தேன்
நூய்ய வுணையிழுக்கேன் கேருக்குறுசெல்ல மக்களையுட
தெய்வ பெங்குமெல்லாச் சிரு மிழக்கேனே.

(ஈ)

வைந்தனே பென்றாருகி வாய்ப்புலம்பி யிவ்வாரும்ப்
தங்கைகளை ஓரிசோரியுக் தாயு மவனடிலில்
வந்து விழுந்து மலர்த்தா ரணிகுழலுஞ்
கந்தமப்பொற் பட்டித் துகிலுமே சோங்கனனே.

(ஈ)

வாரி யெடுத்து மடியில்லைவத்து மூந்தமிட்டுக்
கோரி துடைத்துமனித் தோன்சரித்த கைதப்பார்த்துப்
பாரி வைற்தனந்து பாரலகனே யென்றதை ந்துக்
காரி விரங்கியிரு கண்களின்து நீர்சொரித்தாள்.

(ஈ)

நான்மகனே கண்மளியே பிச்திர பாண்டியனே
பொன்மகளு முன்னைவிட்டுப் போந்த பிரிக்காளோ
தன்மதெய்வ முன்னின்று தற்காக்க வந்திலையேர
கன்னமென்ற செய்தாய் களாயினீ தோற்பதற்கே.

(ஈ)

தெண்ணுட்டார் போற்றஞ்சிறப்புணக்குப் போதாமற்
பொன்னுட்டார் போற்றுப் புகுந்தாயோ மேதுகெற்
கண்ணுட்டாய் நாட்டிக் கதித்துவன் ருங்புசுழிபா
வெண்ணுட்டாசெனுமல் விந்திசனும் பெற்றுகேனு.

(ஈ)

ஆலங்கிற கண்ட ராட்டபெற்ற சோளா
காலனுமுன் னுவிலிலை கண்டு பிடித்தானே
சிலமுந்தூ வுங்கைவிட்டுத் தேகத் துயிரைவர்துப்
பாலங்கு முன்வெகாண்டிப் பாரி விருப்பேடு.

(ஈ)

தமிப்சங்க பாண்டியளை தாக்கிமுகது தச்தலி தங்க
ரும்பிவெம்பு போதினின் கூடரைருப் பிட்டாயே
கண்பொருந்து விளதிர்த்த காவகனே
மண்பொருந்தீத் தாங்காதமாபாவி யானைனே,

(க.ஏ.)

முன்ன முதிவவனே முப்பதுக்கோ ராறாகுறை
கிண்ண வயதிலிந்தத் தீவினையுங் நான் வருமோ
மண்ணவர்கள் போற்றசெய் மைந்தா வினையிமுக்கே
யின்னமுயிர் வைற்திருந்தே வென்னைப்போ ஸீலியுண்டோ. (க.ஏ.)

உடல் வழிலாகம னிப்போது கொண்டகன்று
வங்க முருகவழுங்மெழுகாப் வாடோமே
திங்கன்குல மோங்கவொரு செங்கோல் செலுத்துமைந்தா
பெண்களிலே நான்குருக்கி பெற்றுவல மற்றேனே. (க.ஏ.)

உத்தலுக்கு எங்களிப்போ ஏற்ற சடங்குசெப்போ
மெந்தனக்கு முங்கொ யினிதாத வீண்கறுதுக்க
தாங்கதபர்க்கு முந்த சடங்குசெய்யப் பின்னையுண்டோ
வக்குவிட்டோ முன்னுடனே வையங்கில் வாழ்க்கையற்றே. (க.ஏ.)

என்றுருகி வர்தி பிருவர் காரங்கேங்க
வண்றியுள்ள வாண்பெண் னைவோரு மேங்கிபழ
வொங்றுகடல் கலங்கி போதையிட்ட தாமனன்ற
கேஞ்றுபடுத் தித்தகுரு சிர்ஜாதெனி பப்புகல்வர்,

(க.ஏ.)

பிட்டெழும் மீனவனே மெல்லியர்க்கெல் லாமாசே
கைக் கிதுந்து சுமங்றாகக் காரணமேன்
வர்க்க மனுக்க ளங்கே மாந்தர் திராநூபிமக்கே
சொந்கட குரியதுரி போதனமன் ருஹுமெங்கே. (க.ஏ.)

இட்டவிதக்கிரண்டோ விவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாங்
நட்டவரு சொந்பனமே தாண்றி வேறுமுண்டோ
மட்டவிழ்பும் கோதாப் மனிமகுட மண்ணவனே
திட்டமோடி நாமுபதே சிற்றுதைவிட் பேறுமூன்றீர், (க.ஏ.)

ஒதி முடியா வுக்கண்டி யாமிருந்தோ
மேத மஜுகாம வின்னமிருக் கிளோருடீம

யீதின் மனிமுடிக விட்டோர்க ளெண்ணிற்கேதார்
சேதமலை யென்னச் சிறமணலும் போதா தீக,

(2.க)

யாழு மிறப்பதன்றி யிவ்வுவகி யார்க்குகிலூ
ழுகனு நீயும் புலம்புவதென் மன்னவனே
மாடகனை யிக்கணமே வண்கிவிகை மீதேற்றி
நேமதங் நம்புரிய நீமொழிவா யென்றனரே.

(2.ஏ)

உந்குருவின் சொற்கேட்டுச் சஞ்சலத்திப்பக் கப்புறமாய்ப்
போற்கமலக் கோதை புலம்ப லகங்றிருந்தாள்
உற்குதெறி வேங்குங் கலக்கங் தெளிக்குறைந்து
விற்குலவு தேசிகனுர் மெல்லடிகள் போற்றிசெய்து.

(2.ஒ)

ஏன்மாபுள் ளோஹாயிரிக் தின்கே செறிந்திருக்கே
யின்மக்கவப் பொங்கிவிகை யேற்றிச்சென் ரேதகனம்
நன்மைமாய்ச் செய்கவென கவின்று எவ்வகையே
தன்மக்குருச் செப்து டாஞ்கு மிப்றிவனரோ.

(2.க)

செய்த முனிகமக்குந் தீபதூ பங்கொடுத்துக்
துப்ப கிளைநூருக்குந் தோன்றமுக மங்குறி
யையமற ரேபவ ரவர்கார் புக்கேவி

• வெய்யவயின் மாறன் விற்றிருக்கான் மாணிக்கயில்.

(2.ஏ)

வசனாம்.

மகனே, இந்தீர பாண்டியனே, கண்ணே, கண்ணின்மனியீப்,
கேடியெடுக்குத் தெம்படாத அரும்பொருளே, பாவியாகியா னுண்ணே,
நினைத்துச் செய்தவும் பாழாகப் போனதோ, விருப்பமுள்ளகீயென
தீவ் விட்டுப்பிரிந்த வெப்பமாகைப் பெங்கெருப்பு எட்டிப்பிடித்துச் சுட்டு
குட்டுக் கென்றுடம்பு கரிக்குமோ—மகனே, இந்திப்பாண்டியனே
அழகான மூலைக ளணிந்ததோன்றமுடைய,இரக்கின் மனிமாலைக
வணிந்த வனதுதோனுஞ் சரியத், தண்டாயுதத்தா எட்டுத் துயிரைப்
போக்கவல்லவா, முற்பட நம்மவர்கள் யாவருள் கண்டறியாத அறபு
ஶக்கியத்திற் பிறக்கு துண்டா யிருந்துவளர்க்க துலுக்கன் வந்து
தோன்றினுண்—மகனே, இந்தீர பாண்டியனே, தேர்ச்சியையுடைய
வுனது பேர்சொல்லக் கேட்டாற் ரேவேந்திரதுந் துண்ணேன் துட

எம் பயப்படும்படியான சீரம் படைத்தாயே, ஆசாயத்திற் கோவரம் கூபமார்கள் சின்று மிகுடியான தலை செய்ததினால்; அவர்களுக்கு குன்னுடைய ஏண்டையுங், களிபோன்ற வாஸபயுங் காட்டப் பேசினோ.

நான்பேரூகப் பெற்றெடுத்த மகனே, இந்திர பாண்டியனே, ஸம்பையிற்க விலகத்தில் ஆஸமரம்போற் றழைப்பதற் கூன்றினவக்டப் பூவிக்கத்தி ஜூப்பற்மவேர் சித்தனாகத் தோற்றிய சொக்கவிங்க சவாபியுடைய துணையுமற்றுப் போர்விடுமோ, அவரென்னை படுத்திந்தாலிர் விரங்காமற் போன்றைப் பார்த்தால் காணென்ன வினைசெய்தோனே—மகனே, இந்திர பாண்டியனே, சீ யென்னுடைய இராஜரிசுத்தில்தின்றம் என்மனைக் கதிகமாப் வல்விடத்திலு. மொப்பற்ற வோர் சொஞ்சைக் கோலுக்குத் திரைஞரிக்குஞ்செய்திருந்து வாழ்வாயோ ரெண்ணவினான் மனம் பூரித்திருக்கோனே, இப்போது, யின்னாலி விருந்து இராஜரிக்குஞ்செய்த ஒருபில்லையில்லாத பாவியென்றென்னே இராஜரிக்குஞ்சைய திருக்கவைகள் தோறும் வகைசொல்ல வைக்குவிடுப் போனோயே.

மகனே, இந்திர பாண்டியனே, யுன்னுடைய அழுகையும், வானவர்கள் நடுக்கும்படியான வாய்மொழியையும், ஒய்க்கும் சாம கோதான தண்டமென்னும் நான்கு உயிர்த்தையை மொழுத்துக்கொண் பெங்கே போனோயோ—மகனே; இந்திர பாண்டியனே, யுன்னுடைய கூடான வேகமெங்கே, விஷபுஞ்செயும் வாளாயுதத்தின் பீடமெங்கே, புண்ணியப் பேறெங்கே, யுன்னைப் பீசிக்கு நான் பெலமிழுங்கே னே, அத்தந் தூதுக்கத்துடைய மூலாதாரமென்னும் வேரங்கு போக்குசெய்து, சீயிலகே வெற்றிகொண்டு வாலென்றல்லோ திபாவியரகிப்பான் தேரகன்றுபோக்க்கொல்லி அங்கே யனுப்பிவிட்டிடன், இப்போதுாக, நிலைபர மகன்றேன், செல்வச் சிறப்பகள்றேன், நூல்கேசத் தின் பூமிவாழுக்கை யகன்றேன், உண்ணையுங் கண்களாற் பார்ப்பதற்கு மகலமூனே.

மகனே, இந்திர பாண்டியனே, கீழ்க்காண்தா விந்தத் தூதுக்கனைப் போல்வங்களைக் கதிகமானவர்கள் வந்தாலும் அவர்கள் சிக்கிச் சித்தரிப்போக அடித்துத் தூத்திச் செய்க நான்வாயே, இனியெனக்கேந்தத் திற மிருந்தாலும் மென்னத்திற் காரும் எங்குக்கு முடிவி தூண்

டான புசிபதேவோ, நீ யென்னைகிட்ட மகாதூபோன்று—மகனே இந்திர பாண்டிபனே மிகவுக்கான நான் சிவபக்கிழவண்டித் தவமிழுந்து வென்விதான புலியைப்போற் பெற்றேடுத்தவன்னைக், கெட்டுப்போன அலுக்கன் வெகுதொலைதான் மடஞ்சுவருதூ தொட்டேத் தண்டாயுக்கின்னை எடுந்துத் தேக்கதி ஆயிரவாங்கி இராஜகுலக் கருவறைந்துப் பூமியள வாரமித்தானே அங்நோ, மெய்ட்ஸூ ராகுங்கி உயுங்கன்செய்யு மிருங்க சுத்தவிரைக் கிறமை பொருந்திப் பண்டத் தலைவர்களைக்குப்பேர்க்கூழிறந்து போன்றானே, அங்க நானென்று கொக்காய் கிணக் திருங்கேஷன், இப்போது, தாய்வையான வுன்னை யிழுங்கேஷன், இழங்கபோதே, பென்னி ஒண்டாயிருக்கும் செல்லுங்க எத்தலையும், தந்யவலத்தையும், மற்றெல்லாக் கிறப்பைப்படுஞ் சீரையு மிழுங்கேஷனே.

இவ்விதர், தகப்பனான விக்கிரம பாண்டியன் தீங்கை விரிகிரபாண்டியனை நினைந்து நினைந்து மகனே, மகனே, வென்று புளக்கிக் கவன்னீர் சொரிந் ரமுதுருக, அவ்விந்திர பாண்டியனைப்பெற்ற தாயான விக்கிரம பாண்டியனைப் பெண்சாதியும்வாங்கு மகதுடைய பாதக்காயில் விழுங்கு, பூத்தீவனிக்கு செங்கிதா மிருங்கும் அவளினதூகந்தலென்றுவாக கொண்டையும், அழகிப் பொற்சாகை யினழுக்கப்பட்ட இடுக்குக்கொண்ட டிருக்கும் பட்டுப்பிடினையும் கெகிந்த தனித்துவ வாளுள்—ஆக, மக விரிகிரபாண்டியனை வாரியெடுத்து மட்டேம் வைக்கு முத்தமிட்டு, அவன் சரிசுதி லோகேன்ம இரத்ரத்தைக் கண்டத்து, அழகிப் நோன்சரிக்குதைப் பார்த்துப் பூமியி எதூர்த்தைக்கு மகனே, இந்திரபாண்டிபனே, கிறவனேவென் நழைக்கிராமமுங் ரமுது மேசு மழைசை: ரிவதுபோ வீரன்டு கண்களும் நீர் சொரிந்தான் சொரிந்து,

வன்மகனே, கண்ணவியே, இந்திர பாண்டியனே, யுன்னை யில்லட்டு காரியும் சண்டைக்களாற்கில் விட்டுப் பிரிந்தானோ, தன்மயாகிய நமது குலதெய்வ முன்னின் அன்னைக் காத்கவங் நில்லையோ, சுத்தருக்கனோடு உயுத்தல்ரெய்யும் சண்டைக்களாற்கில் நீதொற்பந்த கெண்ணகுற்றநூசெய்சாய—மகனை, இந்திர பாண்டியனே, தெண்டேக்காகி அளவாவர்கள் புசுமுகின்ற சிறப்பு ஒருங்குப்போதாடுன்று சொர்க்கலோகத்தாங்கள் புசும மேறுங்கத்திற்குப் போன்றுபோ, கல்லை நிலையாக நாட்டியன கபோல் காட்டி பதிகரித்துவனரு முன்னுடைய புக்கழைப்போல் என்னுட்டாக்கும், தேவேங்கிராமம் பெற்றுக்கொ, ஆக

ஈல விஷமென்றும் நஞ்சுடினரங்க கண்டத்தையுடைய சிலபெருமானி ஏற்படுமென்ற சிரான், எம் ஆண்டுடைய வயிரில்லைபக் கண்டு பிடித்தாலே, ஒழுங்குள்ள ஏன்னை விட்டுவிட்டு என்றுடைய அடவிலூயிரை வைத்துக்கொள்ளு நான் பால்பழாதி யன்னமுண்டுசுகிற திவிவுங்கட்டி விருப்பேனே.

மகனே, இந்திரபாண்டியனே, யுன்தம்பி சந்திரபாண்டியனை நாளிமுர்க்குவிட்டுத் தத்தளித்துக் கூடியங்கி வயிரெறித்துக்கொண் டிருக்கும் போதில், சீயந்த கெருப்போடுகூடப் பெரும்கெருப்பைப் பொன்றுத்துக்கொட்டாயே கண்கள் பூரிக்குப் பொருந்தும் பின்னைக்கல்லிதீர்த்த இளவும்சே, என்னைப் பூட்டிபொருந்திக் கொள்ளாத மகாபெரிய பாலியானே—மகனே, இந்திர வண்டியனே, சீயென்வயித்தில் முதற்பிரந்த மகனாலுமென்ன அப்படிமுகிர்த வயதை யுடையவது மல்லவே, இருபத்தாண்டு வயதுதானே யாயிற்று, இச் சின்னவயதிலுள்ளக் கிட்டத் தாங் தீவினையான விதியும்வருமோ, இராஜர்ஜன் போற்றிசெப்புங் குமாரகா, நாறுங்கௌ விழுத்துவிட்டு இன்னமுடியிரைவைக் கிருக்குகின்றேன், என்னைப்போல் சீவி யிருதவுலகந்து வெங்குமுண்டோ.

மகனே, இந்திரபாண்டியனே, இப்போ தெங்க ஸ்ரீநார யெமன் கொண்டு போனாலும், உடற்குகிச் சென்னி விட்ட மெழுகுப்பால் வாடி ரெவியோமே, சந்தர்க்கு மோங்கிவைர வோபபற்ற கேங்கோல் செறுத்தவங்கவனே, பெண்களில் நடவடிக்கை வின்னைக்கைப் பெற்றும் உலமர்ந்துவே—மகனே, இந்திரபாண்டியனே, யுன்து நாங்க வீப்போது பொருந்தான சட்டங்குஞ் செப்போம், என்கும் உன்னை விண்பமாகப் பெற்றெடுத்த நகப்பாறாக்கும் பெரிந்திய சட்டங்குசெய்யப் பின்னைக் குற்றையிட வேறேயுண்டோ, இனோ நாங்கன் குமிலாஉக்கையையுங் குன்னேடும் வந்துவிட்டோம்—இவ்வித மிச்தோ பாண்டியனின் தகப்பதும் தாடு மாகிய இரண்டு பேர்களும் முருக வாடி, யெங்கி யழுவதோடு, திறமுகறயிதுள்ள ஆண்பெண்கள் யாவுரு மேங்கி யழு நார்கள். அழுகசப்புமானது, ஏக்கடபிடியாப்க் கடல்கலங்கிச் சப்பதித்துபோ விருந்தக், அப்போ தங்கே. யிவர்களுக்குபடிக்குங் குருாவவர்வங் திவர்களுடைய மனக்தெனிப்புப்பதே குல்சொல்லுகின்றார். அஃதென்னென்னில்,

குருவானவர், விக்கிரமபாண்டியனையும், அவனுடைப்பென்சாதி ஸாயம் பார்த்து, மிகுந்த புகழுள்ள மீண்டெழுஷயைடைய விக்கிரம பாண்டியனே, பெண்கட்டகல்லாமரிசியே, நீங்க விருவரும் தங்க மிகுந்த பூமியிற் சமுன்றவிழுந்தமுங் காரணமேன், வகைவகையாக ஜிந்தபூமியீ விதற்கு முன்னரிருந்த மனுட ரெங்கே, உக்களின் கூட்டமான மாஞ்சுடமெங்கே, அங்கினுபுரியிலிருங் துகைமெல்லா மாட்சி கேய்ச கட்டப்பாடான சொல்லையுடைய தரியோதனாஜினங்கே, ஒன்றூன கடவுள்விட்ட விதிக்கிரண இண்டுமோ, இந்த வுலக வாழ்க்கைசென்னாம் தட்டிப்போகவரும் சொற்பனமென் ரநிவதல்லது வேறுமுன்டோ, தேன்சொரியுங் கூந்தலை யுடையவளே, இரத்தினமனிகள் பதிக்தொனிருங் கீர்டமனிந்தினங்கும் ஜாதன், சிட்டாங்தமாக நாமுபதேசித்ததை விட்டுவிட்ட தே மஹினி~~நீ~~ தொண்டு முடியாத யுகங்களும் பாமிந்துதோம், இன்னும் குற்றமொன்று மனு காம விகுக்கிண்றோம், இக்கிணையில் இரத்தின கீர்டமனிக்க இராஜர்ஜும், எண்ணிக்கையி ஸடங்காக மற்றப்பேர்களு மிஹந்துபோனார்கள், அவர்களையெல்லா மெண்ணி யிலக்கப்படுத்தச் சிறுமணலும் போதாதே.

நாமு மிஹந்து போகிறகேவள்ளாம் விருக்கப் போதகில்லைபே, இந்கவுலகம் யர்க்குக்கா விகிலையுள்ளது, இராஜனே, இலட்கமி போன்ற நன்ற பெண்சாதியும், நீயும் புலமயி யமுவ தென்ன, இனியமுகையை விட்டுவிட்டு, மகாதவப்பியுடைய மக விக்திரபாண்டிய பனை இந்தங்கணமே யெடுக் தழகிய விகித்திரமான பஸ்லக்கிலேற்றி வழுகமபோலே தகனஞ்செய்ய சீடுக்கிரவு கொடுவென்று சொன்னார்க்கொள்ள, சற்குநான் என்னுபடுத்தசங்களைக் கேட்டுப் பொற்றும் வரயில் வீற்றிருக்கும் சிடேகவிக் கொப்பா யுள்ள விக்கிரம பாண்டிய வளின் பெண்சாதி சஞ்சவமென்றும் சஞ்சுப்பைப்பக்கடத்து புலம்புகின்ற கை விட்டிருந்தான். அடனோடுபி, கங்கி கற்றவனுகவும், இராஜனாச வழுவள்ள விக்கிரம பாண்டியதூங் கங்குதைய மனக்கலக்கங் தேனிக் கிருக்கு, பிரகாசமான பேணிக்கையுடைய சற்குருவின் மிருதுவான டாத கமலங்களைப் போற்றிவெசுப்து.

தன் வகைகிடத்தில் அர்வளவர்களையெல்லா மழைத்து, அவர்களைப் பயிற்கு நீங்கவெல்லா மிககே செறியாகக் கூடியிருக்கு எனகின்பு

மாண மக விந்திர பான் டிப்பினப் பொன்பல்லக்கி ஸெற்றிச் சிறப்பாகக் கொண்டுபோய், நன்மனமாக்க தனைஞ் செப்புங்க ளென்று சொன்னான். சொன்னதுபோற் குருக்களாலே தகனஞ் செப்பித்து, அக் குருக்கஞக்கும் மற்ற யாவர்களுக்கு முறைபோலே தனமஞ் செப்பார்கள்—இவ்விதங், தன்மஞ்செய்க குருமுனிவர்க்குத் திபதுபங் கொடுத்துத், தாய்மையாகிய கிளைஞர்கட் கெல்லாம் விளக்கமரன ஏப சாணவாக்கியல்லீ, மாதோரு குற்றமு மில்லாம் வவரவர்களி னிருப்பிடம் போகும்படிக் குத்திரவு செப்துவிட்டு வெவ்விதான விக்கிரம பான்டியன் தனது வீட்டில் வீற்றிருந்தான்.

ஏழாட பார்புரிசருக்க - முற்றிற்று.

இதிற் றிருவிருத்தம்—உ.அ.

எட்டாம் போர்ப்புரிசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

ஒட்டார் பணி யுமிபு ஒவியொலி
கட்டாகிய காபிரிக் விஸ் ரலைவன்
பட்டாகிய பாண்டிய ஞேடுசெயு
மெட்டாவது போரை யியம் பிலோம்.

இதன்பொருள்.

சுத்தாக்க எஞ்சிவங்கு பாத கமலங்களிற் பணியப்பெற்ற சுல்தான் செய்யிக்கிப்புருஷ் மொலியவர்கள், பொய்யாகிய காபிரிகளுக்குத் தலைவனங்கியும் மத்புள்ளவனங்கும் விக்கிரமபாண்டியன் ஒரு தெச்சம்பும்சட்டாவது சண்டையைக் கொல்லுகின்றார்.

சரித்திரவசனம்.

குரிய னனவ நுகயமாகிய பக வெட்டாங்கினம், அழகிய நபிமுக மீதக மூல்கபா நகுல சல்லவ்வாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப் பேரரூபம், அருளஞ்சிறப்புஞ் செல்லமு முன்ன வொலிபாயும் சிளக்கும் சல்தாசெய்யிதீடிபுறுஹிம்ஷத்தீவர்கள், வக்குவித்தத்துவ வல்லச சல்லாபஞ்சிப அல்லாகுத் தழுவாவை ஈபுகில் வணக்கி மிகு நத அங்குபொருந்தினவர்களாய்ச் சிங்காசனத்தி விருந்தார்கள்—இருந்து, உங்களின் பரிவாரக்கார்கள் யாவணாயு மழைக்குதைக் தவர்களைப் பார்க்கு, இன்றைபதினம் குற்றங்களை யகற்றுவ குத்துபாங்களா கூப வெளளிக்கிழமை யாதலால், ஆமீன் சப்தமாகிப ஒன்றாண்டாகத் தொழுவேண்டுமென்று சொல்லிப் பின்னர், சுதாஷாலமுந் தங்களின்ப ணிலிடகளைச் சோம்புகவில்லாமற் செய்யும் வாட்டாக்களைப்பார்த்து கீக் ஞாவுப்பாக மேல்பாரிசந்தி மழுகுற்றிருக்கும் பூக்கள் செறித்த சோலையினிடத்தில்.

யாவரும்போய்ச் சொருவதற்காண்விசால மூன்றாய் இரத்தின மணிகள் பதிச்தொனிருக்கூடாரங்களை யொழுங்குபொருந்த அடியுங் கவன்று சொன்னார்கள், அவர்கள் கேட்டுச் சந்தோஷமாய்ச் சல்கா ண் செய்யி தீடிபுறுஹி மொழையவர்களின் பொற்பாத கமலங்களிற் பணிந் தொந்து போயினார்கள்—போய், அழகைக் தருவதான பூக்கள் மாசுத்திருக்குஞ் குறித்த சோலையுட் புகுந்த பார்த்து இடங்கெ நிது அதிலே சந்திரமண்டலக்கைத் தொடுமென்று சொல்லத் தக்க டான வயர்க்கியுள்ள கூடார மத்து, அதனுச்சிபீல் ஆகாயவழியில் கடைசெய்யுஞ் குரியதும் வெட்கும்படிபான வொளியுள்ள செவ்த இரத்தினமுறைய ஒன்பதுவகை இரத்தினங்கள் பதித்த கும்பகலசம் கூவற்சார்கள்—வைத்து, அந்தக்கூடாராத்தைச் சுற்றி மிகுபக்குவமாக அழகிய பந்தவிட்டார்கள், இட்டதிலே வாசனை பதிகரித்த பூமாலை களும் மழகாகத் தூக்கினார்கள், இன்னும் பூக்களாலே, முறையாக மின் பறைன்னும் வணக்கத்திலைப் படியுஞ் செய்தார்கள், செய்து மகாவிசா வி வெல்விடங்களையுஞ் தாத்துப் பெருக்கி வில்லூரிப்பட்டு விரிப்புக் குரும் விரித்தார்கள்.

இவ்விதம், பணிலிடகாளர்கள், பெருமை பொருந்திய சீர்த்த டாக்கும், குளிந்த தென்றற்காற்றும், அழகுமுற் றிருக்கும் பூஞ்

கோவையிறைப்புச் செய்வேங்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் பாவுந் செய்து முடிச்சதில் இரண்டுபேர்கள் கழுத்தமற்ற புழுப்பர்க் காக்கயந்திலுந் தாலிபேறும் வரிசைபைப்பெற்ற கல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலிய வகனிடத்தில் வந்து பாகம்பணிக்கே ஏழாக்க பூங்காவிற் கூடாரமத்து அக்கிறப்பித்த செய்தையைச் சொன்னார்கள்—சொன்னவுடனே என் வேர்களும் மெழுந்து சந்தோஷமாய் அந்தப் பூங்காவிற் போய்ச்சோக்கார்கள் நார்கள், அப்போது, சல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் நெஞ் சினிடத்தில், இலகே படைக்குட்டங்க விளைவியன்று சக்தாநக்கள் நினைத்து இவேசாக வந்து புகுதலும்போதும், அதற்கெட்காடுக்கக்கூடாதவண்ணமாகத் திறக்க வலிமைசெய்து வைக்கவேண்டுமென்ற தொண்ணி, வில்லி எம்பையேற்றி பெய்யுங் திறமையிற் திறந்த சிங்கமான இமையரினார்ப்பாடு யழைத்து.

அவனைப் பார்த்து, யான்கள் யரவகு முதற்காரணனான அஸ்லா குந் தலூலாவின் குத்துபா வனாக்கக்கூட முயன்று கொழுது விட்டு திவ்விடத்திற் பொருந்துதலாக வருவதற்குமுன்னர் சேந்தொடியையுடைய விக்கிரமபாண்டியப்பன் இல்லேவந்து சண்டைப்பெய்யப் புகுகாமற ஹன்னி தெருங்கிப் பேணோயோடு மின்விடத்துவிக்கு காவாக இருந்த அப்படி விருந்தகையி ஸௌரூபேளை காக்கமாற்றுப், அந்தநிற்கிரம பாண்டியப்பு மறைப்பாக வக் கிங்கே புகுந்தால் சீர்சங்கூடத்தை மாக்கிக்கொண்டு, மா கோகிரந்தில் கடையிற் கிங்கே அப்போன்ற வீரரா நானிருங்கும் பூங்காவிற் சலுப்பியனுஸ், அவர்கள் வக்குத்தொன் வைப்படைகளும் காலும் தட்சணம் விவரவாசங்கு புதுதலேவெமென்று சொன்னார்கள், சொன்ன வாக்கிப்பாளைக் கேட்ட இருமொருண்டபவர் மாகாலுப்பாய் அவர்களின் பாதகமலத்திற் ரூழ்ச்சிசெய்தார்.

தாழ்ச்சிசெய்தவுடனே, இராணுயசூரை செய்யி திபுருஷிகை வீவர்கள் ரூத்திரா கோடுத்து விட்ட தெழுந்து ஜிஙகத்திகள் பொருந்தி மிகுந்த வேங்மான கண்டையபுடைய சுங்களின் வெள்ளோக்குதியாமே ஸ்வாராகின்கள், அப்போது மா விராதம் நாவத்தைபுடைய நான் குவகைச் சேணை சைநிருங்களின் விர்கள் வகைவைக்கார கீங்கந்த ஜையும், மூல்லு யேகங்களைப்புமுடைய குத்தைகளின்பேரில் சவாராகிற குப்புத்துவக்கிட, வெற்றிச்சுங்குகளை பூதுபவர்கள் பெருந்தெங்கியாக ஆகிவங்கிட—அப்போது, சொல்லுதற் கமிதான பொருந்போன்ற கல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள் செய்த உபோபலமென்றாக

தின்து ஒரு மனுத்துப் பெடுத்துவதையால்வந்த செய்யி தபுத் தாகிறவர்கள் திறமாக ஆசாயத்தின்பேரிலே தாவிப் பாயுங் குதிகூ மேல் வந்தத்தோறு, கொட்டுவதோடுப்பதிற் கற்பக விருட்சம்போர் வும், குதினாமேல் சாவாகிற தகப்பனுவர்கள் பக்கத்திற் சார்பாக வந்திடக்.

குறைவிகள், அறாகிள், செய்யித்தகள், இவ்வித விரகள் இருக்கக்கூடிய யுடைய ஹாள் வேல் வில் விஷவுகளைக் கையிற் கொண்டு வர வேதபாடனமுள்ள வுலமாக்கள், வெட்குமார்கள், வெற்றிக்கட்டி யங்கதுறி வித்துவான்கள் ஆயை, இவர்களெல்லா மொழுங்காகப் பல்லக்குகளின்பேரில் மொய்த்துவர—வபதால் முதிர்தவர்களும், முயினுவர்களும், பெரிதாக மொய்த்தவர், அமாவாச யிருவிராவிற் தூரணங்கிரைன் யழைக்குக் காட்டிய ஏழி முசமீம்தூசீலீஸ்லாகு அலைகிவரல்ல மவர்களின்பேரில் சலவாத் கோதும் சப்த மதிக்கிக்க நடை வேகத்தை யுடைய குடினரைய மகா விஹாவாக நடாத்தினார்கள்—இவ்விதங் குதினாகைய நடாத்திய கல்தான் செய்யி திபூருவீமாலியவர்கள், பசிய பூங்காவிற்போய் முரலிற் குதிலை யைவிட்டுக் கீழிறக்கலார்கள், அதன்தீரகு, மற்றவர்களெல்லாந் தங்கள் தக்கள் வாகனுதிகளை விட்டுக் கீழிறக்கி ஆசாயமட்டுவு மொளியெறிக்குப் கூடாத்தைப் பார்த்து மனத்திற் பெரிய சந்தோஷக்கொண்டார்கள்.

சுதீதாநங்கொண்ட ஹாவர்களும் சுல்தான் செய்யி திபூருவீமாலி யவர்களும், கற்றணங்கோர்கள் செல்வம் போல் நீர் பெருகி யழுகும் ரிருத்துக் கடாகத்தில் மனம் பற்றுதலாக வலுக்கெய து மின்கரி, குற்றமொன்று மல்லாத சுல்தான் செய்யி திபூருவீமாலி யவர்கள், மூஷுத்தீவீப்பார்த்து வாங்குதொல்லை ஏன் யவர் செல்லி முடிக்கப்பென்னா, வாங்குக்கு திறநவாகிப் பிரத்திபுஞ்சோல்வி பயபக் தியாய் வேதமுனைப்போலே கங்காத்துங் கொழுது, மற்று மியல்பு கள்யாவு மிகவு மங்ககத்தின் முறையைப்போற் செய்து முடிக்குப் பின்னர், அல்லாகுத் தழுவாவுடைய ஹோஸி திபூருவீம் ஒஹி தவர்கள் மின்பறைன்று முபதேச விழிப் படியின்பேரி வேறினார்கள்— வநி, உண்ணாவைபத் தெரிவிக்கு மறிவுகளைச் சொல்லும் குக்குபாவை மாட்சியைப்பாகவோகிக், சொல்லுகின்ற அந்க மின்பறி வீருக்கு மழகிய பழிகளை விட்டுக் கீழிறக்கிப், பலகாயனின்றி பொரே நாயகனுக்கிய அல்லாதுத் தழுவாவை முன்னிலையன் இம்மாக்கின்ற தொழுவித தமாச்சி.

இவ்விதம், கல்தான் செப்பி திபுருஹி மொலிபவர்கள் முன்னி கூடியிருக்கின்ற தகுதியைக்குத் தொழுது இன்னர், முடிவாகத் தொழுவெண்டியவைகளெல்லாங் தொழுது, பலாபலன்க ஜெல்லாம் கிட்டு ஜெவாகப் பொருந்தும் பாத்திரோவுந், தூதுவுமோதிப் பொருந்த மான யாவர்களுக்கு மொப்பற்ற சலாமுஞ் சொன்னார்கள்—சொன்ன சலாத்திருக்கு யாவர்களும் பிரத்திசொல்லிவிட்ட டிருக்கச்சே, வெள் ஜீப் பிடவைகளையும், ஒன்பதுவைக இரத்தினங்களையு மெடுக்குத்து த்து, ஏழையிசிக் கிண்களுக்கு மனம்மிய மரகும்படிகொடுத்து நல்ல மனச் சந்தோஷமாகச் கூட்டமரகிப் பட்டசத்திரங்களுக்கு டிவிலோர் பூரணசந்திர னிருந்துபோவிருந்தர்கள், அப்போது, செவ்விதாகத் தென்றற் காத்துப் பூக்களின் மனத்தை லீச, அங்கிருப்பவர்கள் யாவரும் பொருந்தமாக மனமகிழ்ச்சிகொள்ளத்—திருத்தமாக இமாமத் துச்செப்ப சல்தான் செப்பி திபுருஹி மொலிபவர்கள் தலைஹுகளும், மூதீஹுகளும், பொன்னைப்போலுள்ள இமாமகள், சிறப்பான மேலோர்கள், பெரியோர்கள், ஒவியார்கள் சொல்லியிருக்கிற அறிவுக ஜெவைகளையும் சொல்லிக்கொன்றுக்குத்தார்கள்—இதுநிற்க.

வானத்தின்மேத் சென்றிலக்குங் கீர்த்தியை யுடைய வீத்திகம் பாண்டியன் கிம்மாசனத்தி னிருந்துதொண்டு தனஜுவைப் மனத்தில், சத்துருவாகிய அந்தச் செப்பி திபுருஹிய வழுமைபோ விண்ணறயக்கை மூமோடு மெதிர்த்துச் சுண்டைக்கு வாராமற் றூணிறங்கும் மிடத்திலேயே யிருக்குகிற காரணமென்னவென் நெண்ணிற்ற—தாத்தக்னையமூங் தவர்களோடும் நீங்கள், நமது சத்துருச் செப்பி திபுருஹிய முடைய காரியங்க ஜென்னலென் றுணர்வாக வறிக்குது ஓர் நாழிலகக்குள் நம்மிடத்தில்வங்குது சொல்லுங்களோல்கியாபித்தான், அதுகே ட்டவர்கள் மனமகிழ்ந்து வில்லிலேற்றி மெஸ்யும் அம்பினிவிசையாப், முசினிமானவர்கள் படையிருந்துக் கலத்தசூகில்வங்குது அங்கே சுற்றிலும் மொளிப்பு மறைப்புமாகவேதின்று பார்த்துளவுந்துகாண டோடு ப்போசுப் பிக்காம்பாண்டியனை வணக்கிகின்ற சொல்லுகின்றார்கள் அங்கியாகுதல்வில்.

தலுக்கங்களுக்கு வெள்ளிக்கிழமை மிகவும் பெரிய மேலான நாளென்று, அங்காவில் மனத்தி லதிக பயபக்கியாப், எச்செப்பகை ஜீயும் மறந்து கடவுளை கீர்ணங்குது குர்த்துபாவென்றும் வேத அறிவிப் பொருள்களுக்குதாம், இன்னறயக்கை அவ்வெள்ளிக் கிழங்கமயாத

வாலே, ததுக்கர்களைல்லாத தாங்களினுக்கு மிட்ச்சைத்திட்டும் கொஞ்ச கந்தூரத்தில் விளக்கப் போயிருந்து வணக்கிறார்கள்; அதனு வர்கள் ரங்குத் தெனிவாகவரும் பலாபலன் சிறப்பாக வுண்டாகுமாம்—என் பகுதிப் பற்றி பெட்டுளைக் கொருகிர மில்லித மின்பமாகத் தொழு வர்களாம், இதைக்குறித் தந்தச் செப்பி திபுருவீரி, கம்மூச் சூழ்த் தநாந்தோடு தாழும் தங்குமாரன் செய்யி தபுந்தாகிறும் நான்கும் பிற மூலை தூரத்திற்போ யிருங்கிறார்களாம்—இங்கே பண்டக்கூடா ஏங்களி வின மயானென்றுந் தலைவனையும், அவன் சொல்லுக் கிசைந்த பண்டகளையும் காவலாகத் தரித் திருக்க வைத்துவீட்டு அவர்களைல் வாம் போயிருக்கிறார்களாம்.

ஆகலாற், போயிருங்கிறவர்க் களைல்லாம் இங்கேவந்து சேரமுள் னிரோய் நாம் கூடாங்க விடக்கிற் போய் முங்குள்ளூராவையு மங்கிப் போகும் படியாய்ச் செய்து ஜெயிக்க இதுங்ல வாய்ப்பான தன்ன மாயிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள்—சொல்லி, இதுநமக்கு வென்று கொண்டுவர கல்வ சமயமாக இருக்கிறது, என்றைக்கு மிதபோற்சம யம் வாய்க்க மாட்டாது, ஆகலால், இந்தக்குணமே மிகுதூரிதமாகப் போய், மலையென்று சொல்லும் படியான் தோரையுண்டைய இமயா னொன்பவைனையுக் கொன்று, இன்றையதினமே கூடாங்களைவெல்லாம் வெவ்விதான் நெருப்பிட்டுச்சுட்டெரித்து—அனா நாழினக்க்குள்ளே பெழுத்து வரலாம், அங்கே தொழுது முடித்து புஜபல பராக்கோம சாலியான செய்யி திபுருவீரியும், அவர் பெற்ற மகனு செய்யி து புத்தாகிறும், தறகெவந்தாலும், எம்மொடும் சிருவகிக்கழுதியாகதென்று கொன்னார்கள், அதுகேட்டு, விக்கிரம பாண்டியன், அத்தூதார்களைப் பார்த்து உராமாக நாம் குறிப்பிட்டுப் போகத்தான் வேண்டுமென்று கொல்லிச் சந்தோஷமாக எழுந்தான்—எழுந்து.

கேளே சைவிபங்க எனேகஞ்சுமுக் கேரின்பேரி வேறி, அஒளை கடாத்திக்கொண்டு போப்பு, சிறந்த வுண்ணமைப் புண்டைய பதவிச்சா கிழோர்கள் முழுக்கமிட்டுக்கொண் டிருக்குங் கூடாரத்திற் புகுஞ்சு சண்டைசெய்தான், அதனால், அககே கரித்திருக்கு முன்னணியீரா கலா மெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து முறியும்போது, சக்திருக்கள் ஒரு வட்சம் வேல்லிர்கள் விளைவாகவந்ததிர்த்தார்கள்—எதிர்த்துவெவ் விபசன்டைசெப்வதை இமயானென்றும் தலைவர்கேட்டு மிகவும்

உறுபு தினெறிவிளக்க வசனகாலியம்.

ஆக்கரையித்து வெவ்விதான் விஸ்லம்பு வாள வே விவைகளைக் கையிட வெடுத்துக்கொண்டு மகாவேகமுள்ள குதிரைமேல் சவாராகி ரெருப பொப்போற் கொதிகொதித்து வந்து, விக்கிரமபாண்டியனின் முன்பு ஸடுக்க அவனைப்பார்த்து, எட்டா மதிப்பிட்டு வந்தாடியிடுகேவந்தாய் கீ கேளென்று சொல்லுகின்றார்.

ஏதுவிக வுக்தம் தக்தவ வள்ளாச சல்லாபனை அல்லாகுக்த ஆலாவாக் தொழுவதற் கெண்ணங்கொண்டு எங்கள் இராஜநாயகான கல்தான் செய்யி திபுரூரி மொலியவர்களும், அவர்களுடைய புத்திர அர்தம சுத்த சைதன்ய சிகாமணியான செய்யி தபுக்தாகி றவர்களு மாகக் கொஞ்சம் தொலைதூரத்தி விருக்கும் பூங்காவி விடக்கிற்குப் போயினார்கள், அத்கருணம் பரர்க்கு நீ இலேசாகச் சண்டைசெய்து வெற்றிகொண்டு போகிறதைக்கு வேஷ்டுமென்றெண்ணிக் கூடாத்திற் குள்ளேவங்து புகுங்காய், நீவெற்றிபெற்ற வீரன்தான்என்றாலும் கள் எத்தனமான குபாடத்தி இரும் வள்ளுமை புள்ளவன்தான்—இப்படி நீ கள்ளத்தனமாகத் திரியுகின்ற தொழிலினால் உள்குக் கைதவனென்று சொல்லும்படிராண் ஓவர் பெயரும் பெற்றால், இப்போது உன் ஜெயும் உன் குலத்திலுள்ள வீரர்களையும், படைஞர்களையும், தூங்க ஆகிப்போடும்படியான வாள்வலி எனக்குண்டா யிருக்கிற தென்று சேரன்னார் - சொல்லி.

படைவிர்க எனோகம் பேர்களை வொட்டித் துண்டுதுண் டாக்கி னார், அதுகண்டு, விக்கிரமபாண்டியன் மகா கோபங்கொண்டு நாகப் பாம்பைப்போற் சிறிப் பாங்குத் தீப்பற்ற விழையானென்பவ ஹீ விருக்கும் குதிரையைப் பூமியில் விழும்படியாப் வேட்டினான், அப் போது பகவிக் கட்டடத்திற் கதிபதியகிப் பீழையானென்பவர் சோல் அதற் கவிதான் பெரிய சோபங்கொன் டய்த்தீகற்றனார்—அட்டக்டேரி விக்கிரமபாண்டிய னேரிலங்கிருக்கிற கேருக், கூரிற்கட்டிய குதிரை கருங் கெட்டு அழித்து போகும்படியாய் வெவ்விப் தண்டாயுதத்தில் மகா விசைசாக அடித்து வீழ்க்கிப் பேண்டு, மாருதனோபக்கி னாற் கண்கள் செவங்க மற்றப் பண்டகீரீசு சண்டுவித்தனமாக. வெட்டித் துண்டுதுண்டாக்கிச் சுச்துருக்க லோழியவும், படைக்களம் விடப் போடவுக் கர்த்தார்—தகர்த்த இவர் சண்டையின் திறமையைப் பொதிகைமலையை யுடையவனுன விக்கிரமபாண்டியன் கண்டு, அவன் கண்களில் நின்றுங் சொயாக்கிவிடப்போற்க ஜெதிர்த்தவர்கள் பேஸிற்

பேற்றிக்கும்படியாய்ச் சினங்கொண்டு, தன்னுடைய படைத்துப்போடு மிருந்த இனமொன்னன்றும் சுக்தவீரியன் விசுகின்ற வாட்டிறத்திலும் அம்பைவைத் தெரப்புகின்ற விற்றிறத்திலும், குற்றகின்ற வேற்றிறத்திலும் ஏன்றிருநின்று மெட்டுப்பங் சந்தியானவென்று சொன்னுண்சொல்லி.

ஆ-ஆ நான் விற்றிறத்திலு மிவனைப்போற் காணவில்லை, வீரர் சொற்றிறத்திலு மிவனைப்போற் காணவில்லை, வணக்கள் மொய்க்கி ருந்த சேறுண்ணும் பூமாலையனின்று கல்லிலு மதிக திண்ணமுற்றுக் திறக்கிருக்குஞ் தோணியுடையவன், கைவர்து மல்யுக்கஞ் செப்பவிலும் அகிக பழுமானமும், வலிமையு முடையவ என்றுசொன்னான்னுன். சொல்லிக் கோபமுஞ் சந்தோஷமு மனத்திலுட் கொண்டு மலையைப் போ வெழுந்து நிற்குமோர் யானையில் மே வேறிக்கொண்டு முழுக்க மாச சின்ற பலபல பதவியிரக்கவி னுபிர் மரளச்செய்து, யின்னர்தம் முழுமூபெய்யு இங்காக்கி வில்லைக் கையிற் பிழத்திருக்கு மினமொன்னைப்பவ சிடத்திற்பேர்ய—தீர் சக்கராயுதத்தை பெடுந் தலங்கள் குறிப்பிட்டுக் காகாவென்று சுழட்டி விட்டான், அந்தச் சக்கராயுதம் விறுவிரென்று போன் இனமொனுடைய சொசை யறத்திலே வல்ல பூமியில் விழுந்தார், அதுங்கு விக்கிரமான்தியன் சண்டையைவிட்டும் சிக்கிக் கோட்டையை நோக்கிப் போனான், அப்போது புட்பமாலை என்னிட்தொனிரு மழுசிய புஜபலமுள்ள பதவிக் கூட்டத்தார்கள், கெருங்கேப் பாதையை மறித்துச் சண்டைசெய்தார்களா.

அதுகண்டு விக்கிரமபான்தியன், ஒகோ - இந்தப் பதவிப்படை தன நம்மைழுவிற்குத்தெருக்கி யடர்ந்தே கறகின்றார்களென்ற கேட்ப மூற்று, அங்கே இன்னும்போய் கெருங்கிறிருக்கும் படைகளையெல்லாம் வெட்டி யொழிக்குவிட்டு, ஓமலு மடாந்தேந்தக் குறிப்பிட்ட சுடா குக்களையெல்லாம் கெருப்பிட்டுக் கொருங்கிவிடவென்டு மென்றென்னிட்ட நானேறியிருக்கு மங்கொண்ட யானையைப் பதவிப்படைத்தார்கள் பக்கமாகத் திருப்பிவிட்டுச் சண்டைசெப்தான்—இவ்வித மிக்கே வண்டை கடப்படைப் பஸ்ம்பொருக்கிப் பதவியிரக்கன், கல்தான்செய் விதபூருவிமொலிபவர்களுக்குச் சொல்லும்படியாய்க் குதறுப்பிரிக்கட்டு விக்கிரம பாண்தியனேறும், கார்காலந்திற் பெய்யு மழுமையைப்

போல் அபுமாசிபெய்து சண்டைசெய்துகொண் டெதிர்த்து நின்றார்கள், அப்போது, விக்கிரம பாண்டியன் தனது மாத்தினுள்ளே மிக வழாப்பஞ்சது.

நா மிவ்விடத்தி லிஂதப் பதவிப் பண்டகுரோடு மெஜிர்து விள்ளு சண்டைசெய்வோமாகில், அங்கேயிருக்கு மேலன செப்பி திபுருவீ மறிந்தால் மகா விஜாவாக இவ்விடமல்லது எம் நிலைத்து சிற்க முடியாத சண்டைசெய்வான், அவனே மெதிர்த்தடித்து, நம தரிகரித்த வீர முன்னடங்கிப் பின்காட்டுவோமாசிற் சிறைவங்து தோற்றுவதே மேலும், நாம் நாடிவங்க சாரியத்தை முடிக்குத்தகொண்டோம், இவிப் போர்செய்பவேண்டுமென்று தறுகி நின்றேயாகிற் பழுதுண்டாகும் ஆகலால், இன்றையதினம், ஆகாயத்திலொளிருஞ் சூரியன்னடத்து நாளையதின முதல்மாருவானே அந்தக் காலிகோ மிக்கேவங்து கூடாசக்கை தெருங்கீச் சண்டைசெய்வோமென்று சண்டைக்களத்தை விட்டு சீங்கிக் கோட்டைக்குள்ளேபோகத் தானே விரியிருக்கும் யானைப்பந்திருப்பினான், திருப்பும்போது, பதவிலிருக்கன் அந்தமான கண்டப்பட்ட னே வந்து பாவிசின்று சண்டைசெய்தார்கள், அதுகண்டு வேப்பம்பழு மாலை பணிச்சிறுக்குத் தோலோயுடைய விக்கிரமபாண்டியன் பயம்பெரி தாசி அந்தச்சண்டையைப்பற்றுவாகக்கூறி துவிட்டிமகா சிக்கிரந்தேடு வந்து கோட்டைக்குட்புதநான் - இதைக்கு

பதவிப்பண்டான் முதலி ஒக்டே கல்தான் செப்பி திபுருவீ மொ விபவர்கட்டு அனுப்பிய தூதர்போய், அங்களின் பாதம் பளிந்து விபரமாகச் சொல்லக்கேட்டு, ஆ ஆ இஸ்மயான் ஷஹிர தானுராவென் ஹேர் பெருமூசிட்டுப் பின்னர், அட்சகா ததிசித்து வெப்பமுற்ற சிங்கெட்டு, வானக் தனவுந் தாசி, பாயுகின்ற தங்களீ வெள்ளோக் குதிரைமேற் சங்காகிப் பண்டகள் கூடுதலுக்குத்தான் குதிரைப்படியாத்திக் கொண்டு உயுத்தகளரத்தில் வந்து சிங்கம்போற் பலமுற்றிருக்குமிகூம் பாதனான்னுங் தலைவராப் பார்க்குதுச சொல்லு கின்றார்கள்—மனத்திற் நெறியமாகக் கொண்டியிருக்கும் வீரர்தில் ஆண்வையிற் போறன விச, அங்குல் உலகங்கள் யாவுந் துகிச்திடும்படியான புகழ் தழைக் காப், எக்மனாத்தில் அங்பருவாயிய வொப்பற்ற வீரனே, வஞ்சலை புகுத்து குடியிருக்கும் தெஞ்சனுகைப் புக்கத்திடும்படியான வுன் னோடு சண்டைசெய்பக்கக்கங்கதனவுவன் - அவன் கள்ளத்தனமாகவை வேறுவந்து உண்ணோக் கொன்றுவிடு நான் வருவதற்கு முன்னிதாய்,

மகா விலாவாகக் கோட்டைக்குட்போய் துழைந்து தொண்டர் ஜவன் தன்றுடைய கலைபைக் கெண்டல்லே போய்விட்டான், ஆனால் அவனுடைய ரைப்பறுத்து அவனுடைய வுபர்வான் செல்வமு மகஞ்றுடோ குட்டாள் கிட்டுவையாக வர்க்கிறதென் நவ வளிபவில்லை, நஸ்வி கிருங்கட்டுமெச்சு வறுமிகுதலுர்காய்க் கொண்ணுர்கள்.

சொல்லி, இன்னு மக்க இமையானவைப் பார்ந்துக் கிற இமையிற் கிங்கம்போன்றவனே, உனக் காண்டவன் விதியாக்கிப் பற்போய் திஸ்ரைர்க்குவர்த்து முடிவாளகினுஸ் கீ வூவீநாகினு யென்று சொல்லி பிடவுஞ் சாலிர்க்குப் பின்னர், அங்கள்ள யாவர்களையும் பார்ந்து வேகந்தபனை சொற்பொருள்களிற் கிறந்தவர்களையுர், வயதால் முதிர்க்கவர்களையு முன்னவர்களை, திறநைமிதந்த சுக்தவீரர்கள் ஆகிப இவர்கள் யாவரு மொன்று சேர்க்கு மார்க்க முறையைப்படி இமையானைப்படுத் தடக்கஞ்சப்பியுகளென்று சொல்லி—முற்படக் கள்ளத்தக ஞங்கவுக்கு வஞ்சனை நெஞ்சக் குபாட்டனுசிய விகிரமபாண்டிய வினின் ஆய மொருவேலை கள்ளத்தனமாக வருவான், அப்படில்கால் நீங்கள் யாவருக் கதுகாமல் முன்னேற விவைத்தவர்களாக இருங்களென்றுஞ் சொல்லி பின்னர், சுந்தர கிரிபென்று மலைக்கொப்பான கேட்டுளை யுடைய இமையானவை ஆர்த்தலைவாசக் கார்க்கு கூட்டக்காரான பத கிழ்சுக்கூர்கள் யான்க்குங்கள்ல அன்போடு முபசரைன் வாத்தகள் பேசுகிற்.

கபோரான குருவனியென்னுங் காற்றைப்பேரல் கடைசெய்யுங் குதிரைகளின்பேரி லின்பமாகச் சவாராகிப் பெருமைபொருந்திய தயாகிதியாகிவ சுந்தரன் செய்யி திபுருவீ மொலிபவ: கஞம், அவர்களின் புதிர வுத்தமரான செய்யி தபுக்காக்கறவர்களும், சுன்னங்க ஞகிரும் புப்பமாலைபணிக் திலங்கும் புஜபல பராக்கரமசாலீகளான படைவீரர் களும் ஒழுக்கமாக கடக்குத் து குளிர்க்க மேகமண்டலத்தைக் கொடுகின்ற வச்சிகையுடைய கூட்டாகவிற்போய்க் கேர்க்தார்கள்—இவ்விதம், தல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்கள் கூடாரத்திற்கு வந்த பின்னர், நாககளைச் சூர்த்துவந்த படைத்தலைவர்கள் யாவனையு மனபோடு பார்த்துக் காண்சியிடகிமெ வழக்குள்ள ஏங்களிருப்பிடத்திற்குப் போன்களென்றுசொல்லிவிட்டுக், குங்கும மாலைபணிக்கொளிரு மலைபோன்ற புஜாஷ்ராயத் துப்புவுபொருந்திப் சல்தான் செய்யி திபுருவீயோ

விபங்களும், அவர்களின் குமாரதீரான செய்யி தபுக்தாகிலுவர்களும்
ஆகாயத்தைத் தொடும்படியாக நீண்டிருக்கும் கூடார விடுதல்போய்ப்
புகுந்தார்கள்.

எட்டைம் போர்புரி சுருக்க - முற்றிற்று.

இதிற் றிருவிதுதம் - க.

ஒன்பதாம்போர்புரி சுருக்கம்.

க வி வி ருத்தம்.

துண்ப நீக்குஞ் துரோங்பி பேர்கி

ரின்ப மாரு மிபுருஹி மேங்கலா

ஏன்பி வாக செழியனி னேடமர்

நூன்பா தவது செப்ததை யோதுவா

இதன்பொருள்.

கலட்டிகமென்னு முடிவுநாளிற் நங்களி தும்மத்தோர்கள் படும் வேத
னையாகிய துண்பந்ததைக் கடவுளிடத்தில் மன்றுடிநிகிக்கிணவக்குஞ் துரோஞ்ஜா
விய நாரிமுகம்மது முஸ்தபல் முகுந்தாறு செய்தில்துன்வாறு சலவல்லாகு
அலைகிலசல்ல மவர்களின் திருப்பேரனாருமாய்ச், சிற்புன்ன இன்பம் பொ
ருதிய கல்தான் செப்பி திபுருஹி மென்றும் பெயருள்ளவர்களுமாய் விளக்கு
மிராஜராணவர்கள், மன்றத்திற்கிட்டித்துங் கிருபை யென்பதில்லாத விக்ரை
ம் பாண்டியனே மொன்பதாவதுசன்னடசெய்ததைச் சொல்லுகின்றோம்.

சுரித்திரவசனம்.

ஐபுரி லலைசிஸ்ஸலா மவர்களவந்து மிகுருஜாச் கழைக்குத்தோர
ஷ்டெ போகும்போது பைத்துல் முகத்திசென்னுங் கடவுளாவயத்திற்
புகுந்து, அங்கு காணவேண்டிய காட்சிகளைக்கண்டு, செய்யவேண்டிய
கிரிகைகளைக்கெய்து முடித்துப், பெறவேண்டிய பேறுகளையெல்லாம்

பெற்றுக்கொண் டவ்ஸிட்டுச் சிட்டும் நீங்க வெளில்லாகி வாட்டுத் தேவூம்போது, ஒப் பற்றதிருக்கியித்திப்பட்டு வேண்ண நமானவேர் வட்டக்கல்லைக் கிபாமெமன்னும் உலகமுடிவுான் மட்டும் ஆகாயத்தில் நிற்கும்படியாக அருளிச்செய்த, குற்றத்தைனி, துற்றத்துல் பைஸு ஹப்புறப்பில் ஆலமீன் முகம்மது முஸ்தபல் முதுக்தார், செய்யிதல் ஆண்வார் சல்லவ்வாரு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திவ்விப்பான போன ராகியும், வறையாது கொட்டுக்கொடுக்கும் வள்ளலாகியும், விளக்கும் நாவக சமேதரான கல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலிப்வர்கள் இரா வெல்லாம் அயாம லாண்டவனின் அணக்கத்தோ டிருக்து பின்னர், பஜிரென்துவும் காலைபோத்துக் கட்டுக்கிப் பொழுகையுட் போழுது கொண் டிருக்ஷயில் ஒன்பதாம்நாட்டு குரியோதயமானுள் ஆப்போது.

தங்களில் செல்விக மக்ஞகிய செய்யி தபுத்தாகி நவர்களைய் கீழாக துத் திருச்சமுகத்து விருக்கவைக்கு, அங்போடு மவர்களைப் போக்கு சேசயாகிய என்மனக்கண் மணியை தின்றையதினம், அந்த விக்கிரம பாண்டியன் குடாகிய சண்டைசெய்ய வருவான், ஆகவால் நீர், மயாசிராவில்லவனுக்கெதிராக நமக்குப் போருந்திய பிளப்பிலுக் கொழுந்தகருளியாகும் என்று சொன்னார்கள்— திவ்விதந், தகப்பனுரான சல்கான் பெய்யி திருவீ மொலிப்வர்க் குட்திரவு செய்தவுடனே மக்னாரான செய்யி தபுத்தாகிறவர்க் கொழுத்து, தகப்பனுரவர்களின் பொற் பாத கமலங்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, அவர்களையன்பாகப் பயாத்து எனதிருதயகளியாகிய தந்தையேதுடியனுண்கேபோரேன் அதையந்து கொடுரோமானவள்ளுக்களை கேள்வாங்குத்தொண்டிருக்கும் நெஞ்சலுக்கிய விக்கிரம பாண்டிய னங்கிருந்திக்கேசில்லாயனுப்பியிலுவு பார்த்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அதடியாக நெருங்கிச் சண்டை செய்வான், ஆகவால், அவ்வித மவன்செய்யுங் கள்ளச்சண்டைக்கூட்டுத் தொடரமற் பக்கங்களிற் காவல் காத்துக்கொண் டிருக்கும்படி சிலவீர்களை, வைத்து விட்டு திறப்பமாகியதேகிளைசையியங்கள்குழக்கேதவரீர் தாங்க விருங்கவளன்று சொல்லி, அவாகளின் திவ்வியமான பொற் பாதகமலங்களிற் பணிக்கெழுந்து போற்றிப்புகழ்ந்து செவ்விதான சலாமுஞ் சொல்லி, வரசனை பரிமளிக்கும் புட்பமாலையணிக்கெதாளிருக் கங்களின் தோட்கள் ஸ்ரிக்க வெவ்விதான குதிரைமேல் சவாகினார்களா.

இவ்விசம், செய்விதபுக்காகி யறவர்கள் குதினை மேல்சுலாராகு அபோது, நிலவரம் புக்குஞ்சமாகப் பண்டகங்களிற்கு கங்களின் மூலத்திலுள்ள வீரங்கள் செயிந்து வர, வானாசலைக்குத்தொடுவதுபோல்சீல்வீன்களைபுகளிற்கட்டிய ஒன்றுக்குக் கொடியள்ளிடத்துவர, அது ஓனமுக்குக் காலங்கள், கட்டிய குடையிடத்துவர, கங்கருக்காரங்கள் கோல்வாரிட்டு நிலத்திருக்கும் பண்டமுரசு மதித்து முழுங்கிக் கொண்டு ஏத் தாலி எடுத்தாலிதுச் செழுப்புக் குதிசீ ஆகாசக்குதப் பேர்க்கூடு மதுரை, முல்லை, பாலை, குறிஞ்சி பெண்ணும் காலங்குங்கைப் பூரிசுருப்பிரவகாக்குதிகாலையாகத்தொகுக்கன்—இவ்விதம், செய்விதபுக்காகிறவர்களின் படைகள் கட்டுக்கும் நடையால் கிள்ளாங் வாசமுக்கு ஆகாயத்தைக் கார்க்கும் படியாம், மகா ஆஸ்பாரக்கோடு கீ-பிழியாக குறுவதைக் காவற் றுகர்களுக்கான்மி மிகுஞ்சிகாவரக வோடிப்போய்க் குங்களினாலே சாஜானை விக்கிரம பாண்டிய விடுக்கிட்டுத்தொண்டுர்க்கன் இவ்விசம் மூல்களை சொன்ன சொற்கள், அந்த விக்கிரம பாண்டியாளின் சுக்குப்பு திற் குத்திருக்க வற்றமுறையாளர்களுடைய செவிகளிற் புதுக்கு வுனே யவர்கள் யாவதும், விக்கிரம பாண்டியனைப்பார்க்கு மேன்மாதத்துக்கிணங்குப்புத்தெய்வுடைய மந்தமணிச்சு இராஜாவே தேவரீர் தங்களுக்க்கொள்வின்கைப்புத்தெய்வு கொல்லுகின்றார்கள்.

நாயிக்க எட்டுக்காலுஞ்சிப்புக்கு சன்னடையைப் போல் இன்னையதினுக்கு வெள்ளனக்கூட்டாது; அஃபீதமெனவில், சமாக சக்தியூதியின் பபண்டகள் நண்கில்லட்டங்காசவர்கள் கடியலருவதாற்றேவரே நீரேபோய்வாங்கு வார்பிக்குது கட்டிய இரண்முரசம் சப்திக்கவீரவோகையொலி பெழுப்பி நெருங்கின்ற மிகுஞ்ச ஆர்கல கத்துவக்கோடும் சுமூட்டு செய்வலேனுமே, அதேயன்மாமத், சுக்காலையை நினைக்கு வேலைகளை மெதுப்படுத்தினால் நமது கோட்டை யாத்தோடும் போகுமென்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம், பஞ்சுநாக்தலிவர்கள் சொன்னதே நகளை விக்கிரம பாண்டியன் நன்கு மனத்தில் மிக்கவாக ஆர்ப்பாது, அவர்களுடையசொல்லைச் சரிகண்டு, தோடைத்தாலையாகிப் படைத்துவைர்களைக் காலை நன்று முகதாலில் மகானிஸ்பாரா அமைக்கிறுக்காலைக் காலைக்குத் தக்கபடி, யுபசாலைவர்க்குத்தைகள் பேசிப் பொற்கரிகை யீழமைக்க வல்லிர சோட்டக்கலைகளும், நிதி முகவீய இராத்தினாபாஞ்சிச வாஞ்சு கொடுத்த, தவர்களைப்பார்த்துத் தெல்லுகின்றாக, ஒய், எனது சூலத்தலைவர்களே, நமது மூக்காமக விக்கிரம பாண்டிய ஆயிரித்தார்தா வெண்டும் நாம் சுஞ்சலீச் சிறுநாக்கூடாது.

இதரபாருங்கள், ஒப்பற்ற இந்திரபாண்டியம், சுந்திரபாண்டிய னென்றுமென்று மக்கள் வரின்டுபோர்களுடை சண்டையில் விறந்துபோ னார்களென்றுண்டாகுக் காக்கக்கூன்னாலைவக எள்ளுவள்ளத்திற் கிஞ்சித்துந்தொற்றினு, அஃகேகவெனில், மிகுநியாசெல்லுமிள்ளாகமது ராஜீகத்தைக் காக்கப்பினாலோகன் தீர்வென்றா மிறுப்பதினாலேசான் அப்படியிருந்து இன்றைபதின்த்தில் நமது கைவள் முர்க்கமாக வரு கிண்றுவளன் ரூபமிகாவற் று சாக்கவுக்குசொல்லுவின்றைத்தின்களுக்கேட்டுக் கொண்டு தனிருக்கின்றீர்கள், ஆகவோ, நீங்கள் மாவரு மொன்றுகேர்க் கெதிரேறியவணைப் பொடிசெய்யப் போக வேண்டும் கூரிய வேலாயுதம்புத்திருக்குங் கைப்பயிறுடையவர்களே, இன்னும் நானுரு ஆலோசனை சொல்லுகிறே னதனை நீங்கள் கவனிப்பாகக் கேள்வுகள், அஃகியாதெனில், அந்தந் தாலுக்கன் சேனை சைனிபங்கள் குழு வருகிறவழியினிட்டு விண்வெள்ளைக்குள்ளிருக்குங்கூட சிரியாயிரம் பேர்களோய் ஒப்பற்ற பதிவாக வொளிக்குத் தொட்டு, சங்களுத்தைக் காட்டாமற் சேர்ந்திருங்கள், இருந்து.

அந்தத் தலுக்கள் படைகளோடு அதிர்த்தியாக வரும்பேரது நிங்கள், அவனேநூடும், அவன்படைகளோடு மெதிர்க்கோர் திறமை யுக் காட்டாமலிருங்கள், அவன்விடம் வந்து வள்ளுக்கு சண்டை செய்தால், அப்போதுகோஞ்சமிலைத்துப்பின்னிடைந்துபோறது போது புதின்றுக்கு மூங்களைப் பர்த்துக்கொண்டவிடத்திற் குப்பக் குவமாகவினாந்த வருவேன்—வந்து—நிலைத்துநின்று சண்டையை யாரம்பித்துக்கொய்வேன் அந்த நிலைமையைக் குறிப்பிட்டுப் பார்த்து நிங்கள் சேர்வேண்டுவங்கென்னைச் சேர்ந்துகொண்டவென்று ஆவியங்தாலோத்துச்சுட்டு போகும்படியாய்க்கொல்லுவகளென்ற சொன்னன், அதுகேட்டல்லவோம் நல்ல தப்படியே யாக்ட்டென் றவு னுடையபாதம் பண்ணிந்தெழுந்து போற்றிப் புத்து, முன்னர், அப்பாவி வெக்கிரம பாண்டியன் கூறிப்பட்டுச் சொன்னதலத்தில்லையாயிரம் வெள்வீர்கள் போப் ளூரிந்துப்பணி கிருந்தார்கள்.

இன்னர், வைகையாற்று வளம் பொருந்திப் பெண் ராச்சிபத்து ராஜாவு விக்கிரமபாண்டிய னெழுந்து தன்வீட்டிற்பேரப் பிருந்து உயிர்வாழும் அன்னம் புகிக்குத் தாம்புலங்கரித்துக் காக்குவப்பான மனவிழைப் பார்க்குது கடந்தைவகையாவும் விபரமாகச் சொல்லிக்காட்டிப் பின்னர், சந்தன கந்த நங்கு சுகந்த பசிமாதிரினைப் படுத்துக்கூரீ

ஏத்தில் கெஞ்சுடுகளியலை உங்களிற் பூசி, இருப்புச்சோவணி க்கு, வெவ்விளான ஆயுதவளைகளை விளைவாகக் கையிலில்லேத் தனியிலேண்டியதீடுக்களில்லை என்று— ஏன்னார், பவளாநிர மேனினப்புடைய முத்தன்னை ஒன்று சிவபூர் பமிந்துவானாபாதகமலக்களைப்போற்றி வெண்ணிறக் கிருதிற்கதுபடி என்னி லொழுங்குபோற் பூசிக், குளிர்க்கிழைக்கொடுக்கும் குணசந்திர ஜெனியவ்வளவும் எதிர்க்கு சளி கொள்ளாத இரத்தினமணிக் கீட்டக்கதச் சிருவிலைக்கு, மற்றும் இராகாசாரண ஆபா ஆகுகள் யானு மணிக்கு, ஏன்னார், தங்கள் குலத்திற் குரிப் வேப்பம்சூழல்க்குடி.

எட்டுத் திக்குகளி ருஷன், அட்டகஜமன்னும் யானைகளும் பயப்படக் காலத்திலைத் தூக்கிவைத்து, ஆநாயத்திற் பொருங்கிய மேத்தை நீர்வடியப்பிழிவதாயும், கொலிசெப்பவதரயுமுள்ள யானையின் பேரில் சவாராகினுன், அப்போது, படைகள் யாவு மணியணிபரவங்கள் கெருங்கிச் சூழப், பாடக்களவெற்றிக்கட்டியங்கூறத், சொல்லுறா படியான வொட்டகத்தின்பேரி வேற்றியிருக்குத் தேரல்லார் கட்டிப் பேரினை முரசமுதலிய இரண்வாத்திபங்கள் கண்ணவென்று முழுங்கத் துத்தீனுடு, சிறப்பான குழல்கள், கொம்புங்கள். சின்னம், சூரி, வயிரிமுதலைப்பல பம்புமின்ன தூதச், செழுஞ்சிபொருங்கிய பொற் குமிழ்வைத்து மீண்டுப் பொழுதியிருக்குத் தெவ்விலிக்கொடி. யுயர்த்திப் பிழக்க, முத்துச் சாலர்கட்டி வென்னிய கோணப்பாயும் நின்டுகொல்மாட்டிய வெண்குடைய மிழக்கப் பெரிதாய் விரித்திருக்கும் ஆலிலைபோதும் ஸ இக்கால்வட்டம் பிலிக்குஞ்சம் சிற்றுவவட்டம், பேராலவட்டமுதலைய பல விருதுகளும் மோங்க.

ஆபாரததோடும் சிக்கிமாண்டியன் தானேநியிருக்கு முழும் தங்களையுடைய யானையை நடாத்திக்கொண்டு பேய்கள்மொப்பதிருக்குஞ் சன்னடைகள்தில் வாது பார்க்கும்போது இங்கே இராதாந்திராஜ கெம்பீர வுத்தன்ட வரோக்கை சிந்த பரிசூரணபுருஷான செய்தபுத்தாகிறவர்கள் வரக்கங்கு மனத்தில் மிகுந்த கோபதீரங்கொண்டு நின்றுன், அப்போது, வெள்ளிக்கான தீப்கதொண்ட கெஞ்சுடைய சக்தலிரர்கள் குழு, வெற்றியுள்ள கீளாஞ்சன் குழு, அழகிப் பூர்த்திமணி களாற் சோஷினிசெப்பக் குக்குஞ் குதிஞாயை விளைவாக நடாத்திக்கொண்டு கெட்டிப் புதுக்தாகிறவர்கள் விக்கிரமபாண்டியனுக் கருங்காக வந்தார்கள் - இவ்விதம், விக்கிரமபாண்டியனுக் கருங்காகவும் செப்பி

தபுந்தக்கிரவர்கள் அவனைப்போத்துச் சொல்லுகின்றான், மகுடமனி ந்த இராஜ்ஞாம், கைகுசிக்து வணக்குகின்ற ஏவனைக்குழித் தபட்ட களேனக மாய்ந்து பழுதுண்டாயிய, இஃதன்றி யுன் குமாரக ஸிரங்க டபேர்கள் மாய்த்தார்கள், இதுபோதுவெதாறு இன்னு முள்ளவர்கள் முழுகூய்டு வினைப்போறத்துப் போக்களத்தில்வக்கு சண்டை யைத் துர்ந்து விர்க்கின்றும்.

ஆனால், முன்னுள்ள பெரிபோர்களாற் பொருளினைப் போற்றி வருமூல சொன்னதும், பொய்வான இருளார்க்க அறிவுகளை நீக் கிடு, வாருந்துதலான வொய்ப்பற மெய்லைப் பொருளாகிய ஆண்டல்லை பெறுறைக்கும் நினைக்கு மோட்சகதிப் பேறுபவறுதல் கட்டமைப்பன்றும் சொன்ன சொல்லை யுணர்க்கு தாங்கள் சொன்னவை கூடா நிகுறிந்துப் பார்க்கவில்லையே ஆப்படி நிகுறிந்துப் பாராம் வெதிர்க்காலே யுன்னுடைய குமார்களிருவரை யிழுக்காய் அதுவுக்கார்ப் பூமியை வளைக்கு ஈறநிக்கொண்டு கிடக்குங் கடற்போலுள்ள என்று படிடக்களையும் மானக் கொடித்தாய், இவைகளை நினைந்து பாராமல் இன்றையதினமுன் சண்டைவெறி மண்ணடக்கேறி எதிர்ப்பாயேயானால், கீழும் வீணாக இருந்துபோவாய், அப்படி யிரக்காலும் முன்கு, ஆவ ஆவென் மூன்னைந்துகிம் கெருப் பதிகரித்த ஏடுகமல் வரமற் கக்கிப்புறுங்கறையும் தூரணமாட்டாய்.

ஆறாம், கிக்கிவெற்ற வன்னைக் கொன்றுபோட்டிட, தேரகை பாகிப வாத கெவவப் பொந்தங்களை நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ள நாட்டேயா, கிட்கியனை உயுக்கதஞ்செய்கின்றோம், அஸ்ல நீ பரிசுக்கமான அறிவுவைப்பற் றங்காரமாக (வாறுவாக இல்லவாகு, மும்மதுறம் குவுஸ்லகி) என்றால் கவிமாவைச் சொல்லி, வழுக்குக்கார மாகிய குரிவரன்னு மக்காராத்தையகறநி கற்ககியைப் பெற்றுக்கொள்ள வயல்வா எந்தோம், இக்கை தீக்கருச்சி வாய்க் காராமந்துகொள்ளவில்லை - ஆயினும், இந்ராள்மட்டம் கடங்கத்தோனவெதல்லாம் போக டுமை, இவிபாவதை, உன்மாம் நாக்கு கூந்தலைப் பொருந்த நாங்கள் முன்வெரங்னதும், எங்கள் வேதகத்திற்குள்ளே குணமாக இருக்கின்ற நூன் வொழுக்கும், இப்போது நான் சொல்லுகிறதும் ஆசிப, இவைகளை வெப்ஸலாம் நீகேர்ந்து, உன்னுடைய துற்குணங்களைப் பல்லாமகற்

நினிட்டு மோட்சத்திய ஸிபரமாகச் சொல்லிக் காட்டுகின்ற களீ மரங்கள் சொல்லுவாய்.

இப்போது, கான்செரன்னஸங்களை பெல்லா முன்னுங்டப் பிரதிலிப்பது கண்ணடையை நீக்கிறிட்டுப் புகழோடு மொதுதங்கள் பவர்களிடத்தில் வருவாராக வென்று சொன்னார்கள், இச் சொற்கள் கொட்ட விக்கிரமபாண்டியன், வெவ்விதான் காபப பாம்பைப் போத் தீட்டுக் கோப மதிகரித்துக் கண்களிற் நீப்பொறி தெறிக்க மேலினை கூற்றியிலேற்றிவானானுப்ப் பல்லை நெறிக்கொத்து ஆகாயமான் ந்திடக் கெங்குபோய்க் கீருக்கையென்னிச் சிரித்தான் - சிரித்துச் செய்யி கடுக்காக்குவாக்கோப பார்த்து என்னொனும் வீரனே நீங்கள் சன்னட்டக்களத்தில் ஏன் தூகிரக்கும்போதெல்லாம், மற்றப்பேசுகள் யாதொன்றுமில்லாமல், இந்தப்பேச்சையே பேசுகின்றீர்கள், ஆனால் சொல்ல அரிகாள மோட்சத்திப்பேருந்துகின்ற வழி யுங்களிடத்தில்லவாமல், வேறோ வேங்களும், அவைகள் சொல்லும் வழிகளும் மில் கூடியா, சீங்கள் ரதாதினமும் வெறியர்கள்போலே பிதம் துவின்றீர்களேயுள்ளது வேறோ பொன்று மறியாட்டார்கள்.

இஃபெக்ஸ் வாச்சரியம் எங்களில் வழுமையான பஞ்சாட்சர உங்களுடு, வெதிபர்களும், முனிவர்களும் மற்ற சிலை குலைந்தனவோ, வாணம் பூரியாப்ப, பூரி வாணமாப்ப பஜுவல விதங்களாகப் புரண்டு போய்னவோநாக்கைன் பழுமொழிகளிலும் கேட்க வில்லேயே, இது கவிகாலமோ, துலுக்காந்தாறு போய்ப்பட்டு வழியைக் காட்டுவார்கள், ஆனால், நீங்கள் நிலையற்ற பொய்யை மெய்யாக இறுதிகளைந்துமேன் தெரங்களுக்கொண்டு அலைக்கு திரிகின்றதையே கொழிவதைக் கொண்டுதான் - அஃபெக்ஸ் துமிசில்லாத புக்கில்லீவர்களை மயக்கி யவர்கள் மீணவு கொள்ளப் பதித்தியுங்கள் கைவசமாக்கும் வஞ்சகமாயிருக்கும் அதைப் பல்லபண் கொடுக்கும் கல்வழி யிஃபிதன்று சொன்னால் கான்பொருக்குவேலே - பொருக்கமாட்டேன் - என்னுயிருக்குமிராகிய மக்களிருவாக கொள்கூறப்படுக்கு பகற்பழி பின்னையுறின்குத் துண்ணுப்பா வைத்ததுப் பெற்றுக்காள்க்குவேன், அத்தாத் பொருக்கமாகிப் பண்டைக் கெற்றாந்து நில்லென்று சொல்லி முடிபட எற்றயில் நின்று முநுவி வாளாதுத்தைக் கையிலே வெட்டுவான், இவ்விதம் உறையில் நின்று முருவி வாளாயுதத்தைக் கையிலேகூத்து விக்கிரமராண்டியனி

ன் மணக்ருக்தை முழுமையும் மாற்றுவது இராஜாபகரான செய்யித்துக்கூடும் நவர்களும் மவலீனு டெதிர்த்தார்கள் அதிர்க்குத்துக் கூடும்.

தங்கள் கையிலிருக்கும் விஸ்தைவளைத்து காணிப்பட்டுக் குணத்தொனி சொம்புதூக்கொடேரமாகிப் நூற்றுபுகளையும் பிரபோகஞ்செய்தார்கள், அதுகண்டு விக்கிரமபாண்டியன் முகவன்டமுக் குலுங்க இந்தியபோட்டுக் கிணுவிளைன்று கெங்கைபோட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு அவர்கள்விட்டபோதிய அப்பாக்களையெல்லாக் தட்டியிட்டுத் தன்னிடதுங்கையிலிருக்கும் விஸ்தைவளை நாணை வல்லதுங்கையால் அப்பாரிசு இருக்கும் கெங்மட்டிலும் மிழுக்குத் தூப்பந்த அம்புகள் நாலை செய்யித்துக்கூடுகிறவர்களைக் குறிப்பிட்டு பிரபோகஞ்செய்தார், செய்த அவ்வம்புவளையெல்லாம் செய்யித்துக்கூடுகிறவர்கள், வெகங்டமும் நீதிக்குத் தங்கள் குதினாயை விரைவாகச் சவாரியிடுதுத் தகுக்தார்கள் - தமிழ்து மறபடுவுக் தாங்கள் அதேங்கை அப்புகளை பெசுத் தெடுத்து வில்லிலே ந்திக் கார்காலக்தித் தெரழிய மாற்றுவைப்போத பொழுத்து நிற்குங்கள், அவ்வகைவெல்லாம் விக்கிரமபாண்டியன் நீக்கலிட்டுச் சுன்னடுசெய்துகொண்டு பிறகுத் தெய்வி தடுக்குதிறவாட ஹேறி யிருக்கும், வெவ்விக்கான நமைத்தையுடைய குதினாயை வேங்கடுக்கத்தினும் குற்றி சிலக்கில் வீழ்க்கின்றுங் வீழ்க்கினவைடனே செய்யி தடுக்குதிறவர்கள் மிகவும் பொங்கிவெரியும் கெருப்பைப்போன்ற வேறேர் குதினாமேல் சவாராக வந்தார்கள் - வாத்து.

விக்கிரமபாண்டிய மூண்டையுடைய படைத்தலைவர்களையும், அவன்தூதுக்குதலைவுள்ள வீரர்களையும் சன்னு பிள்ளைமாக வெட்டிடு வகைக்கெய்து செங்கிற மூற்றிருக்கும் படைக்களத்தில் இரத்தாக்ரேடு-செய்து பின்னா, விக்கிரமபாண்டியன் முன்னித்தோய் அவனேறியிருக்கும்தீண்டுதுக்குக்கையையுடைய யர்னை கதறிட வேலாடுதக்கினுற் குற்றினுர்கள் - அந்தக்குற்ற அவ்விபரையின் முன்னங்காலிற் முக்கிப் பதிகாயமாப் கடைதளர்ந்தாலே, யுடனே விக்கிரமபாண்டிய னாளிபணி யாப் பிரக்கிறாமல்லிகள் பதித்தொளிருக் கேட்ரான்றின்கீம் வேறாக கொண்டு கூர்மைபொருந்திப் பிழகிபவள்ளளை செய்யித்துக்கூடுகிறவர்கள் ஹேறியிருக்கும் அந்தக்குற்றினாயும் சாகும்படியாப் வேலினுற் குற்றிப் பூமியில் விழுத்தாட்டினான், உடனே வார்கள் இன்னுமோர் வேகமான குதினாமேல் சவாராகிச் சிங்கைத் திட்டங்க்கொண்ட வல்லுடைய படைக்கூட்டத்திற்மோய் துறைக்காரர்கள் - துறைக்குத்து.

தங்களிடமிருக்கும் வாளாயுநக்கை யுரையில்லின்றுங் கழுட்டிக் கொயித் திடுக்கு, விக்கிரமபாண்டிய ஆகைய சேனைகள் யால்நூலைய சென்றிலும் வீரதீர்கள் போக்கி, அவர்கள் கைகளிலிருக்க உடையாயுதங்கள் போகி, அவர்களுக்கு குள்ளிருக்கு முரிச்சிக்கி இறங்குபோக விரைவாக வெட்டிவெட்டிப் பிணக்கடாக்கி யுவமஞ்செரல்ல ஸ்ரிரா சிப பல விலங்கினத்தின் கூட்டத்தில் ஹட்புகுந்த பலந்த சிங்கே ரேரு ப்பாக நின்றார்கள்—இவ்விரம், செய்யி நடுத்தாகிறவர்கள் வெட்டின வெட்டினுலே தத்தருக்கனிற கைகளாற்றவர்களனேகம், கால்க ஏற்றவாக இளையி, செஞ்சக எற்றவர்களனேகம், ஏற்ற வாகனுக்க எற்றவர்களனேகம், தலைகளற்றவர்களனேகம், இப்பழாக இரங்குபோனவர்கள் டேய்த் தகுகிகளற் குபிரோடு மங்கே நின்றேர்களேவ்லாங் தப்பிடுலோ, நட்டினுமெஷாது சொல்லிக்கொண்டு தவிர் தவிர் யோடினுர்கள்.

சண்டக்களத்தில் விவ்விதமாகச் செய்யித்தபுக்காகிறவர்கள் செய்திமுடிந்தகை, மதுளை சாகாதிப்பான விக்கிரமபாண்டிய வன்றி, அவனது கண்கள் கோவைப்பழும்போற் செவங்கு, ஆ-ஆ, இந்செ செய்யி தபுக்காகிறப்போதுள்ள சுத்தவர்களை மெவ்விடத்திலேனுக்கண்டதிலை, மேலும் மவனே பிக்கப் பூரியிற் சண்டைக் கோளாகாலனுகும், இன்றும் உயுக்கத்திற் சிங்கேறக் கெர்ப்பான இவனைப்பெற்ற தகப்ப ஜென்ன திறை சுவை யுடையவனு— அவனிக்கே வர்கா வெவ்விதமாக அடர்க்கேறி கமது படைகளை சீருக்குவாலே, கிவெப்பூரா ஜெப்படி விடுவாரோ, தெரியவிக்கைபே யெற்ற சஞ்சலமாக வெண்ணிரிப் பின்னர், தன தெண்ணத்தில் நின்றுங் கெளிந்து இங்கச் செய்யி தபுக்காகிறவன்பல னின்றைப்பதினம் சம்மைச் சம்மை விட்டார்ட்டான், அதற் கெண்ணசெய்யாமென் நென்றாலுது மென்னீமுன்னர் தான் பந்துவாகவைத்த படை குரிருக்கும் இடத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு போனன்.

போனவன், மறுபடிபுங் திரும்பி மனத்திலுள் ஊக்கங்கொண்டு பெரிதாகச் சப்தித்து மூர்க்கமுற்றுக் கினர்து சீறித் தீவாரிகளின் படைகளை யடுத்து கெருக்கி, மின்னலைப்போ கோளிசெய்யும் இங்கு னமனிக் கழுலணிக்க கால்களையுடைய சுத்தவிர்களையுங்குத்தொகளை யுட வெட்டிவெட்டி புரினா மரங்க்கான், மரங்க்க சேனைகள் கண்ணி வட்டங்கரதவுகளா யிருக்கன—இவ்விதம், செய்யி தபுக்காகிறவர்கள்

படையும் விக்கிரமபாண்டியன் படையும் இந்தமினான், கல்தான் செய்வி திபுஸுலீ ராவியவர்கள் பெற்ற சுக்த சூதனைய வந்தம் ரூபா நீரான செப்பி தபுக்தாகிறவர்கள், தங்களின் குதிலையாடா த்திக்காண்டுபொய்ச் சமூலவிட்டுச் சுக்தாருக்களினால் இந்ததரூப் தசையோம் கணக்குகொண்டிருக்கும் வேலரயுக்மான்து மதுரைக்காலி பனுள விக்கிரமபாண்டியனுடைப இடதுங்கவிற் புதுதும்படி குற்றி அர்கள்—குற்றலும்

அவ்விட தகை சோர்த்துவிட்டது, அதினு வவன் சொதி டாகி ந்த மனக்தனுகிற், கான் முன்ன ரொளிர்துப் பதுக்கிடாத்த படைகளை ஹேக்கித் தேவை நடாச்சினான், அதுகண்டு எள்ளலாகிப செய்வி தபுக்தாகிறவர்களுந் தங்களின் குதிலையை நடாச்சிப் பிடியாதமான உயுக்தஞ் செய்துகொண்டு யவலைத் தொடர்ந்துபோனார்கள், அப் போது பதிவிருக்த ஜூயாயிரம் சத்துருக்கஞ் விக்கிரமபாண்டியனுடை மூலம் வந்துசேர்ந்து செய்வி தபுக்தாகிறவர்களை வட்டமாகவளைந்துகின்ற குபெரக்குகின்ற கூரிய அம்பினங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தார்கள். இவ்விதம், சத்தாருக்கள் யாவரு மொன்றுசேர்ந்து மழைப்பயிவு துபோ லர்புகளைப் பெய்தகுமல்லாமற் கொல்ல ரூபையில் வைத்துப் பழுக்கக் காய்ச்சி வடிச்சுதெடுக்குதுப் பதப்படுத்திய வேலரயுக்களைப் பிடித்துவிடுத்தினார்கள், அச் சூற்றுங்களைவா, கனதியகிய வான மூம், பூமியும் போற்றிப் புச்சும் இராஜான செய்வி திபுஸுலீ மொவியவர்களின் கண்மனியாகிப குமாரனுர், செய்வி தபுக்தாகிறவர்களின் திருமேனியிற் பட்டுக்குவினத்துல் அவர்கள் வழுதொனுகள் - இது நிர்த.

அங்கேபொருந்தி நிற்கின்ற மதுனைக் காத்திப்பனுள விக்கிரம பாண்டியனுடைய இடதுங்க மழுங்காதவ ஞுகீ மனத்தி வெண்ணுகின்றன, இங்கச் செய்வி-தபுக்தாகிறவுடைய தகப்பனுள செய்வி திபுஸுலீ மிக்கே வந்து சேர்ந்தால் சமூலடைய வடலும், உடலிழுள்ளீ பொருந்தி யிருக்கு மூழிரும் அக்குறபோமென்று கெஞ்சச்திற் பயங்து எண்ணுத்தெண்ணி யோசிந்துப், மின்றுதின்னப், பருந்துகளுந், கழுதுகளுந், காக்கைகளுந் வந்து பரந்துகிற்கும் படைக்களாக்கத் திட்டம் சீக்கிப் போனான் - போனவு, கொல்லுகற் கரிசர்கிய திண்ணன மூற் றீவங்கிக் கொண்டிருக்கும் கோட்டைக் குள்ளேபுகுந்து அர்கள் மனையிலாகி, இங்கின மிழைத்த சிங்காதனந்தில் இருக்தான் - இரு

ந்த விர்க்காம் பாண்டியனி ஸிடதுகை வழங்காது சேதப்பட டிருப்ப வைத் தவறுண்டைய மனோவிகங் டெட்கெப் பதறி, ஜைபயோர, ஓவர் தழு ம்புக்காது பட்டிராத திருப்பேணிரிற் காயக்கங்கேடன், விரிவுபே கலக்கங் கண்டேன், பாவிகா னினி யென்னசெய்வேணன்று சொன் னா.

இவ்விதம்சொல்லிக் கண்களிர் தழுதிரக்கின்ற மனோவிருட்சைய வாட்டமான முகரா விர்த்தகைப்பார்த்துச், சத்துருங்களை வெட்டியாறி வைர்க்காதைய ஒருங்களிக்கொழுதும் வேலரயுத்தகைய விர்க்காம் பாண்டியன் சீரால்துகின்றான். எனதன்புள்ளாந்யக்கே, அந்தச் செய்வி திபுஞ்சூடையமகன், செய்வி தபுத்தாகிவெற்றனது பீராஜன் தன் ஆடையமனங்களிர்து சுற்றே பிரம்கும்பதியாக, கான்கொருஞ்சமயங்கி ணதித்துல் உயிர்பிழைமுக்கு வாட்டன், இஸ்வரதிருங்கில்அவன், வான்களிர் தழுங்காதும் என்னை விடமாட்டான் - ஆளி வாக்தேகிள், அழுஷ்ரங்காவர்களெல்லாம் பபப்பட விற்பதிந்துச் செவநதிருக்குங் கையிற் கொண்ட வர்களில், வீரதத்துவத்தில், இந்த விலகத்திலவைப்போது ணபோ, அப்பா, அவன்தேரளிலேபொன்மலையைக் கூட்டுச் சமப்பான், அவனுடைய முன் விலையிலான சத்துருக்களின் படைகலெல்லா மொப்பற்ற தூச்போற் பறந்தபோகும்.

இன்னும் மவன், வடவா முகாக்கினிப்பப்போற் கொதிப்பான், சன்டமா ருதமென்னும் காற்றைப்போ வெதிர்ப்பான், இடிகள்போ வாதிரிசோன், சன்னடசெய்வதி வேழுவகங்களு மவறுங்கொது இப்பேர்க்கொத்தவனேடு விளைவாக ஏதிர்த்துக் கைவைப் பிழுத்தாவது உட்டதுபிரேரி மிக்கேங்கத்துக்கொத்து விதி ஒருங்குலாக இருந்தினு வேதான் - நான்கன்னடக் கால்துறைப்பிட்டுக் கொஞ்சம் விலகி ஜீயாயிர மலரள்ளிரக்களைப் பறிவுசூக்கதுக் கணக்கில்டங்காகவஞ்சுக்கச் சன்னட செய்க்கால் அவளினக் கொஞ்சமல்லாமல், இந்தவிலகக்கெல்லா இகரண்ரூ கக்கேர்க் கவனேடு மெதிர்க்காலு மவறுயினரக் கொடுக்கமாட்டான், உலர்ந்த சருகுகள்மோலே யென்னை பொழிக்க விருங்கவன் தானெனுழி ந்துபோனான்.

ஆசிரியம், அவனைப் பெற்ற தகப்பனுன தெய்வி திபுஞ்சூடைய குடான கால்னடபின்கொடுமை வெவலிதமா யிருக்குமேகா வியலிலை; யென்றாலும், இங்னும், உபத்தஞ்செய்து வெற்றிகொள்

வோம், அவ்வது, இறந்தது மிரபபோம், அதையல்லாமல், மூப்புரவனாட்டுவோட்டை-பை விட்டுவிட்டு, அந்த துறுக்கலுக்கஞ்சிப்பங்களும் ஏந்தாட்டி யோடிப்போனால் பூவியல்லாம் நீங்கார்த வகைசொல்லும் - என்று, விக்கிரா பாண்டிபான் தன்மைண விக்குச் சொல்லிப், பிரகாசமானசிங்காசனத்திற் போயிருந்து, தங்களுக்கெல்லின்குசின்ற சேகினக்தலைவர்களைப் பற்று, எனத்துருக்கம்பான படைத் தலைவர்களே, மாரதத்தெலாட்டிய அங்கங்களிலொன்றுகிய வொப்பற்ற இடதுகைபை விழுக்கேன், அதனால், பலப்படுக்கப்பட்ட சுவ்வடைக்களத்திலிருந்தைக்கு வர்த்துவின் தென்னால் உயுக்தனுக்கெய்யக்கூடரது ஆகலால், நீங்களேபோய் நிலைத்துகின்ற சண்டை செய்யவேண்டும் - அஃப் தே இனவில்.

அந்தச்செய்யீ திபுஞரீ மென்பவன், சொல்லுகின்ற நல்கு மாரன் செய்யிக்கபுத்தாகி நிறங்குலோவானினு அண்டாகுங் கோரியமா கீப் கோபமிக்குங்கேநி. கோகே கோட்டைக்குள்வங்கு புகுதவும் பேதும், ஆகலால் குந்த பலத்தையுடைய லிராகளே சிங்கள் யாரை இராய்காலத்திற் பொருந்துவல்லாயுள்ள சிக்கிலைபரிக்கிக் கண்ணிழுமிக்குந்தோண்டு, தேழத்தொனதளத்தோடுக் காவற் காச்துக்கொண்டுக்கொண்ற சொன்னுன் - சொன்ன இவ்வாக்கியக்களன்றி இன்னும் பலப்பலாக்கிபங்களையுஞ் சொல்லிப்போதித்துக்காட்டிச் சிங்காசனத்தைக்கீட்டுமீற்று விட்டிந்துப்போனுன், அப்போது, சொல்லுப்படியான பலாபல தலைவர்களும், சூழ்சு படைவிரேக்களுக்காகக் கென்று, தின்னனமுற்ற மேகமண்டலத்தைத் தொடுப்படியாப் வளர்த்துகின்றிருக்கும் கோட்டைக் கொத்தலங்கள் தோறும், இராவும், பகலும் அபாவினற் மின்டையாமற் காவற்காத்துக்கெங்கா டிருந்தார்கள் இதுநிற்க.

சண்டைக்களத்தில் வைத்து சிய விரதத்துவக்கிறவல்ல காயக்கான செய்யிக்கபுத்தாகி றவர்வீ, வாக்கீங்ப் பாடங்க வரைந்து விம்மதங்கொண்டோங்கி வளர்க்கேறி பிருக்குங்கோட்டகளையுடையமுகிலிமான படைவிராகள் வந்து பார்க்குக் கேட்கலாக்கி, ஆ ஆ அந்தவிக்கீமை பாண்டியன் நன்கு குபாடபோகிப்பினால் வஞ்சக்ச்சனைடையுடதான் தீப்போ நவ்வோகாமிங்கே காணவிலை, ஆனால், சரீரத்தோடு முயிர்பி வழாத்துக்கொண்டேயிடிப்போ பிருக்கிகிருன், இருக்கட்டும், நாளையுடினம் அவுடைனங்கேயோ, அவதுணைய வூபிரெங்கபோ, கண்ணாலுள்ள

வர்கள் காணலாம்—அவன், இளம்புருவுக்கை ரயுடையாய்களா, செய்யி தயுக்தாகி றவர்களிறந்த சண்டைக்களத்திலேயே, அவற்றை பயுபி ஸை பிழிக்கக் கொடுக்காலே பரிமூல், நாளையதினம், கல்கான் செய்யிது, ஒத்தே கோவில்வர்களி—த்தீர் போற்றுக்கொண்ணக் கொண்டுபோயி ரூப்பான், இருந்ததற்கென்னவான் யுகம் பொருக்கிய, கைவயயுடைய வீரர்களையும் விக்ரைம் பாண்டியனையுக் தூகாக்கி நூற்றை இரு கால்களில் கித்தினாகாள்ளோம் என்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், படை-ஞாக்கள் வீரபாராக்கரமம் பேசிப், பெருமையிற் தீந்த செய்யி தபுக்தாகி றவர்களை மெடுக்குத் தூய்தாகிய வெள்ளைப் பிடிவையால் முதிப் பிரகாசமான முந்துப் பல்லக்கிலேற்றிச்சிறப்புப் பெருக்கிய, தக்குபீர், தசுபீரு, தக்லீஹு முழுக்கத்தோடு; தெளிவுள்ளவேதிபர்களும், நானிபர்களும், வெற்றி வேலாயுதம் கையிலேங்கிப் பத்தவிரசங்கும், மற்றுமுள்ள யாத்தகஞாக் கூடிச்சுமந்துகொண்டுவந்தார்கள் - வர்து, ஒளிபங்கு செவ்விய நெங்கிலுல்லங்கிக்கப்பட்ட கூடாரஞ் சேந்தார்கள், அதுகண டகுடுக யிருந்ததாக ஏற்ற முரங்கேள்க அகருதி வரம்பற்ற துயரங் பிளங்டார்கள், அப்போது, ஒருமீபுத்தாகிறவர்கள் ஷஹி தானார்களென்று சொல்லக்கேட்டது, செல்தான் செய்யி திபுஸுஹி மொலியவர்கள் மனத்துள்ளே யடக்கக்கூடாத வருக்கவெள்கொண்டு, மகனுகாப்பர்த்துக் கண்ணவீர்சொரிக்கு, விபாக்கல மென்னும் ஆறிய கடதுங்குமுந்துக்கூடுதல் தினகத்து.

அழகேப முக்குப் பஸ்லக்கிணிநூற்கு சக்தசைகள்ப் புக்கிர சக்திவுக்தம ராண செய்யி தபுக்தாகி றவர்களைத் தூக்கிபெடுத்துகென்ற சோடனைத்தக், கண்மணிபோன்ற மகனஞாக்குடைய பாதாநி கேசமென்னு முச்சிகொடுத் துள்ளக்கால் வணக்கும், சக்தருக்களைவெய்யப் பட்ட வேலம்பு முகவிய வெறியாயுகங்கள் பூரிக் குற்றித் துளைத்திருக்கும் படொயச்சுளை மனவேலனைக் கூடுதோடு கண்டு, தங்களின்துபுத்தைப் பழுக்கியுண்டாகும் சோபமீற்ற தியங்கி மயங்கினார்கள்.

முபங்கிப் பிள்ளைர், சம்ரௌ அம்மைக்கம் நீங்கித்தெளிவுக்கெழுங்கு தொற்றிடோற் கூழலும் கெஞ்சை யுயர்வுள்ள அறிவினுலைமுங்காகப் பொருக்கி, மகன் செய்யி தபுக்தாகி றவர்களைப் பாந்துப் பெருமையுற்றிருக்கு மெனதுகுலவாழுவே, ஜாசிக்கேரே, மேலோர்க்களை

வாந் துடருஞ் செவ்வப் பே ரே இவரசேயென்று வாய்கிட்டலற்றி
ஞகள் அஸ்தநிக், கடலைப்போல் விரிவாகிறுக்கும் பகடஞ்சாப்
பார்த்து நந்கருத்தை யுடையவர்களே, நிங்கனும், சொல்ல வரிதாகிய
மூக்போர்களும், மற்ற யாவர்களுடையன்றுசீர்ந்து, செய்யி தபுத்தா
கிறை பொப்பற்றவோர் பெட்டிக்குள்ளடக்கங் செய்துவைக்குவிட்டு
அல்லாகுத் தழுவாவை விணைத்துக் கூறிக்கு செய்தவர்களாய்ப் போய்
வாருங்கினாவது சொல்லி அலுப்பிவிட்டு, ஒளிபரவிய தங்கள் வீட்டு
குப் பேர்கள், அப்போர்து குரிபது மேல்பாற் கடவிற் சேர்க்
தான்.

ஒன்பதாம் போர்புரிசருக்க - முற்மிற்று,

இதித் திருவிருத்தம்—க.

பத்தாம்போர்புரி சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

கத்தாவநு ஸாரும் ஜபிபு சொலு
குத்தாரம் கோரிபு றுஹிகொலி
கிததே கெடு பாண்டிய ஞேடுசெயும்
பத்தாவது சண்டை பகர்ந் திடுவாம்.

கண்பொருள்.

அஸ்லாகுத் தழுவாக்கடைய அருட்பொருக்கியும், அவதுக்கு ழமீபாகியு
முள்ள மூக்மாது சல்லல்லாகு அலைகிவ சல்ல மவர்களுடைய அந்தராவ
யுள்ளாக்கத்துப்போல் உடக்குகின்ற சுந்தான செய்யி திபுருஷி மொலியவர்கள்,
அறிகுகிட்டு பாண்டியஞேடு செய்யும் பத்தாவது சண்டையைச் சொல்லு
கின்றார்ம்.

சரித்திரவசனம்.

குரிமோதயமான பத்தாகாட் சாலையில் பூமியின்டைப்பிற் நிருவதி தேவூரத முகம்மதுபி சல்லவர்களுக்கு அலைகிவசல்ல மஹர்களின் பேரராயும், இருபை குடியிருக்கு மனத்தையடையவர்களாயுமின் எல்து^{ஞ்} செய்யி திபுருஷீ மொவி மஹர்கள் காலை வணக்கக்கடன்கழித்து, அவ்வர்குத் தஆவாவைத் தகபிகு செய்தவர்களாப் அழகிப் பீம்மாசனத் தின் மேவிருந்துகொண்டு, தங்களினத்தார்களையும், காலை வீரகருல் ஸிங்திருக்கும் படைஞர்களையுமைழுத்துவைத் தவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லு கிள்ளுர்கள். என்குமாரனு ராஜ செய்யிதபுக்காகி நிறந்து போன்றைப்பற்றி யுக்கஞ்சைய மனங்களிற் கவலை, வியாக்கலங்கொள்ளாதிர்கள், அந்த வித்தோம் பாண்டியனைக்கொல்லும்படியாக, ஏக்காலமும் முஸ்லைனுன் ஈக்குக் தஆவா வெற்றிவைப்பதற்குவான், ஆகவால் சீங்கள் பாவருந் தகுதியாகக் கூடி யென்னைச் சூழ்த்துக்காண்டி வர முங்களென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், கல்தான் செழியி திபுருஷீ மொவியவர்கள், போன்ற கொவ்வைக்கனிபோன்ற இதழுள்ள செவ்விதான திருவாய மலர்க்கு சொன்ன துகேட் இடனே, இன்றையதினம் நமக்குச் சுத்தாருக்களை வெட்டி நல்ல விருத் தருவார்க ணென்றெண்ணைப் பருத்துகள் போட்டிரும்படியாகக் கரிமவேலாயுதங்கையிலேங்கிப் பிழக்கிருக்கும் இன வீர்களும், வலிமை யதிகரித்த வெற்றியுள்ள படைவீர்கள் பாவரும் பக்கங்களிற் குழுப்படியாய்த், தாமரைமலைபோன்ற முக வஜீகரவளாலான கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்கள் குதிங்கமேல் சாலாகினார்கள் - அப்போது, அலைகளையுடைய கடவினது சுப்தமும் மேகக்கட்டங்க எதிர்ச்சியாக இதிக்கு மிடியும்போல முரசங்கள் சப்பிக்க, இராசத் தகுதியே டு குழல் கொங்புகள் தொணிக்கக், சரிந்தழும்குள்ள வெண்சங்குக நுத, இருபக்கங்களிலும் வெண்சாரமாகவிசைப்பாந்து வட்டமுற்றிருக்கும், குடையும், சுவை குத்தும், செந்துகொடுக்கப் பொருங்க—வில்லும், அம்புங், தூணியுட், வளைதடியும், சீண்ட தண்டாயுக்கும், மழுவாயுக்கும், கரிய முளையுள்ள பெருஞ்சவளரும், இலையுக்கும், வேலாயுக்கும், வாளாயுக்கும், கைகிடிம் வேலும், அழகுமிகுங்க கேட்கக்கும், குறுங்ரடியும், மந்த ஆயுக்கங்களெல்லாம் ஒப்பற்ற வீர்கள் பிழத்துவர, அல்தான் செய்யிதபுருஷீ மொவிபவர்கள் தாங்கள் சவாராயிருக்குங்குதினாவை நடாத்தினார்கள்.

நடாத்தும்போது, படைகளின் பாததைசெழுங்கு, வானத்திற் பிரகாசிக்குஞ் குரியலை மறைக்க, வீரக் ளணிந்திருக்கும் நன்மையான இரத்தினுபரணச் சோதி யெவ்விடத்திலுங் கதிரெறிக்க, வலிகமையைடைய கடலானது அகோரத்தோடு பொங்கித்தன்னிலைபவிட தெழுங்கு தனானைத் தாண்டிக்கொண்டு சாய்க்கு வந்து போலக், கணக்கிடைங்காது மதங்கொண்ட சேனைசைனிபங்கள்கும், சுல்தான் செய்யி திபுருவீ மொவீ யவர்கள் நடந்துவங்கோதா தலத்திற் சேர்க் கார்கள் சேர்க்கு—கக்கலீரிபர்களிற் பாதிப் பேர்களைப்பார்க்கு நிங்கள் யாவரும் பிரியாம் லெங்கு சேர்க்கு எவ்னோச் சூழ்ந்துகொண்டு வாருங்கள், அஃதெனென்றால், சக்தாராதியின் சேனைகள் வக்குசேருகிறது கோட்டைவாயிற்புறக்கிற சிறப்பாகக் கட்டியிருக்கும்நூடையமென்னும் புதையிடத்திற் சென்று பெரிதாகிய சக்காரூங்கா கட்டின்று நாம் சண்டைசெய்யவேண்டும்.

இல்லிதஞ்சு, சக்காரூங்கா கட்டிடக் கலந்துசின்று சண்டைசெய்தால் அஞ்சு விக்ரமபாண்டியங்களுவான், வக்கு மாக கோபவுரவுத்தோடு உயித்தஞ்சு தெங்காண்டு நிற்பாரானுகில், உடனே பேர் உணவுவுள்ள நூத்தின் அங்களிடத்திற் கலுப்புவேன், “அதை மற்றப் பாதிப்படை ஞகஞ்சு கவனித்து விராவாக, வொரோ யணிபாகக் கோட்டையே ரத்திற் சென்று மதினின்பேரில் மகா துரிதமாக ஏணிகளோச் சாத்தி மிகுந்த மன கயிரியத்தோடு மேற்கூட கோட்டைக்குட் புகுந்து நின்று அங்கே யெதிர்த்துவங்க வீரர்களுடைய சிரகுண்ட பணேகங்களை வெட்டிட சேர்மானமாககிவிட்டுக் கோட்டையைக் கொட்டைகளை நிற்க சொன்னார்கள், அதுகேட்டு, மிகவு முரத்த பலமுள்ள பாதிவிரர்களும் உடுப்புற்றுக் குதினாகளை நடாக்கினார்கள்-நடாத்துட்போது.

வரிசூசயித் சிறந்த வள்ளலரன நமது நாயக முகம்மதுமுஸ்தபல் முதித்தார், செய்யிதல் அண்வுந் சல்லவாகு அலைசெவசல்ல மவர்களின் திருப்பேஷன ராசியத்தன் செய்யி திபுருவீ மொவீபவர்கள் நின்ற இடத்துக்கிடமே பாதிப் படைஞ்சுகளோடும் நடந்து கோட்டையின் பக்கத்தி லாகினார்கள், அதுகண்டு, அங்கிருத்த சக்தாராதியின் படைவீரர்களில் நிலைறுந் கிலர்கள் விராவாக வோடிப்போய், எதிரிக விணைத்தாமற சுதாகாலமும்வந்து பாதம் பணியும்படியானவ னுயம், வெப்பம்பூ மாலைபணிக் திலகருங் கோளையுடையவனுயமுள்ள விக்ரமபாண்டியனைக் கண்டு, வாசனைமழும் தாமங்க மலர்கோன்ற

அவதுடைய பாதந்திற் பணிக் கொழுஞ்சு வாய்ப்பாற்றிக் கொட்டி, நின்றுகொண்டு மகா விவரவாகச் சொல்லுகின்றார்கள், சத்துருக்கள் துதிக்குகின்ற இராஜகேகரியே, அடுவமாளான எங்களின் விஷ்ணப் பங்கேளுங்கள், தூதுக்கள் இதோ கோட்டையின் மதிலோரக்கில் வந்தான், அவேனுமே இடைவிட்டது கெருங்கமாக வந்திருக்கும் பெரிய சேளையின் நேரைக்கோ இவ்வளவைது கணிக்கக் கூடாது, ஆயி தும், கடலைப்போ ஆள்ளனவேயன்று யென்னிக் கணக்கிடவிருதாயிருக்குமென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், படைவீரர்கள் ஒட்டத்தினு துடலயர்க்கு தளர்க்கி கொண்டுவந்து சொன்ன சொற்கள், விக்கிரமபாண்டியதுடைய சேவி களிலும் நெருப்பிற் காத்திய இருப்புச் சலாங்கபோற் சென்றேறின தூடனே, அவன் சோர்த்து தனது சபையைப்பார்த்து நாம் தெவத் தை நினைத்தாலும்மன்ன, சிலவீரர்களைக் கோடிக்காறு யெய்வைப் பொதிந்த நெஞ்சினர்களான என்மக்களின்கிரபாண்டியன், சந்திரபாண்டியனுன் இரண்டுபேர்களும் தும், மிகுந்த தழுவியபூர்வ இனவீரர்களும் தும், எனது கைப்பறந்து மன முருகுகின்றை, திவைகளையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்குவதில் என்கால முடிவரகினதென்று சொன்னான் சொல்லிச்.

சத்துருக்கள் வர்த்தகீத்த சண்டைக்களுக்கில் மாய்ந்துபோற்றும் புதுமுன்னும், அடுக்கமல்லாமல், விக்கிரமபாண்டியன் முடிவிலே நிர்ஜூங் காற்றுமற் பின்காட்டினுண்டு சொல்லுகிறது பெரு மிக முச்சிபா யிருக்கும், ஆகாஸ், எமதுக்காவ தயினரக் கொடுத்துஉடுக்க நது கல்ல வுண்மையா யிருக்கும், அஃதன்றி யாற்றுக்கம கொண்டு சோங்வடங் கிருக்கிறதி லுகக் காற்றம்—ஆதாற் சத்துருக்கள் வர்த்த புருந்தார்களென்று, மனத்திலே பெரிய கலக்கங்களை வருத்தமாகினால் வந்ததிமையை யிடையிலையாலும் தடுத்துக்கொள்ள வார், இனி காமிருந்த ஓட்டபோது மிஹந்துபோரத்திற் காத்துயுண்டோ கும், அதனு துண்டாகும் போருளே பொருள்ளறி வெறேபொருளு முண்டுமோ.

புரிவை பாலு மிரங்கங்களுக்கு வீரமே பொருளாயிருக்குடும்பன நென்னிக் தண்ணோக்கும்த் தலைவர்களையும், இன்னாக்களையும் பற்றாத

வாக அனுமதி திருக்கலைத் தவர்களைப் பார்த்து, எனதன்புள்ளவர்களே, இதோ நீங்கள் பாருஞ்சன், காலூக்கன் சிறப்பாகிய கமது கோட்டையை மூடுகின்ற நா மிடம்பெடுயர்ந்த வட்டேன வேணிலைத்து மதினிங்பேரி ஜெறிவுக்கு கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ள அடுத்து நிர்கிண்ணன் - ஆ-ஆ- நாவென்னசெய்தேன், என்னுடைய சாசதம் மியழும் போய், ஏன் தபோபலத்தாந் பெற்ற மக்களும் போய் ஈச மூண்டைய அருள்வரமும் போய்ச் சேனைக்கலைவர் கரும்போய், மற்றவர் மூண்டைய கூட்ட நிலைபாடும் போய்த், துலுக்கண செய்யி திபுருஷ்மூண்டைய மகன் செப்பி தபுக்தாக்கிரவுக் கெதிர்க்குலிஸ்ற சண்டையி லென்னுடைய கையும்போய், உயிர்மாத்திரம்பேர்காக கவலையைக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

மேதுக் துலுக்கலூக்குப் பொருக்கிப்பேர் குடுக்களும், ஆகவால் ஆவ அல்லைப்பன்னி பிரங்கமாட்டான், பலாத்காரத்தோடும் கோட்டைக்குள்ளே பெப்படியும்வங்கு புதுக்கு கொள்ளலான், எனதன் புள்ள விரக்கே, நீங்கள் மனக்கலக்குமூற் றய்வு கொள்ளாமல் நம து இராஜீக்கந்தைக் காத்து இன்றைக்கு நிலைக் கலைக்கிடவேண்டும் அதுவுக்கவிர, இன்னுஞ் சொல்லுகிறேன் ஒருங்கள்—கோட்டைவர் மிலைப் பூட்டிப்போட்டாலும் இந்த வலுகம்னது அவமதிப்புச் சொல் அம், ஆசலால் இக்காலத்திற் கட்ட வரிகாகிய கொத்தல மொன்றே ஸ்ரித்து ஆயிரம் ஆயிரம் வீரர்களைக் கவல்லாக கொத்தலாக்கன்றிலும்கா பக்குவமாக வலைத்துப் பகிவாக வட்டுக்கோட்டையீ விருக்கில் செருப்புபோலே கடைக்கங்களில்லின் நாடு ஓபாக்கினி தெறிக்கு ம் காத்தயிர்கள் பதினுயிரம் பேர்களைகிடுப் பின்னர்.

மிகுந்த அவங்காரமுள்ள திராஜ மாளிகையிலூம் பிரசாசமான இராஜவிதிப் பக்கங்களிலும், சக்துருக்களின் பக்கைய பறக்கும் வெளாயுகம் பிடித் தமுகுறை துக்கையையுடைத்தாப்த தகுதிபொருக்கிய இலட்சம் பேர்வீரர்களுக்குத் துப் போக்குவரத்தாகிய கோட்டைவர்களில் கள் மூன்றிதழ், மூவாயிரம் வீரர்களைப் பொருங்கி நிற்கும்படியாகவைத்துக்—காவற் காத்துக்கொண்டிருங்கள், நான்போய்ச் சக்துருவாகிய, செய்யி திபுருஷ்மைத் தரையில்லிழ்த்தப் பொருக்கிய சண்டை செப்து வெற்றியடைந்தாற்றுண்டு பெரிய கண்ணமாகுக் அப்படியல்ல வென் றினோத்து விட்டுவிட்டு வந்தால் நமக்குப் பின்னுலே அவற்றைக் கூடவே கோட்டைக்குள்ளே வருவான், ஆலோன், என நன்புவான்

வீரங்களே கீங்க வெஸ்லோரு மொன்றாகச் சேர்க்குக்கூடிச் சத்துருக்க
அடைப் புயிப்போகும்படிபான திருமைபைச் செய்யுங்கள்.

மா பக்திரமென்று ஆக்ஷிபாபனையோடு சொல்லி அவ்விடத்
கையிட்டும் கீங்கப் பலவகை இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் மாளிகையிற் போப்பு புகுஞ்சு, அங்கே மணவேதனைப்போடு
மழுதுகொண்டிருக்குஞ்சு தனது ஆசையன்புள்ள நேரிலைப் பக்கங்களாற் கூர்க்கப் பார்த்து அதிகமாயிரும்பூஞ்சு அன்புள்ள வுபர்வாக
கூபங்க எனைகங்கள் பேசிக் கடுப்பு மிகுஞ்சு சண்டைக்குஞ்சு போக
ஆகையாகரணுகிட எனிச்தான்—அணிச்து பின்னர், படைதலுள்ளது
என இருப்பு ஜிராசெடுச் தனிச்து முந்துக்குஞ்சுங்கட்டிப் பிழட்டுக்
கட்டுக் கட்டிச் செழூழையான பெண்ணை/போலுள்ளன தோட்டினையு
டைய விவரை ஏற்றுக்கொடுத்து வாசத்தினமகுடும் சிரில்லைச் சுதா
கேட்கம், வாள், ஹெல், அட்பு, சில்முகவிய ஆபுதங்கள் தாரிச்காக
கொண்ட டிடம்விரிந்த வெளிப் புறக்கில்வந்து, உடுக்கஞ்சுசெய்புக் கீர
மையிற் சிறந்த மூற்றுஉட்சும் படைவீரர்களையும் சண்டை செய்யும்
வகைக்காக இருபங்காகப் பிரித்து அதிவுவித்ருண் தரிபாடாகினும்
ஆகித.

தனது பக்கங்களில் இராஜர்கள் குறந், கடலைப்போற் பேரிகை
முருங்குமிய வாத்தியங்கள் சப்திக்கு, கட்சாள் முகவிய குழல்களும்
ஏரங்கமழுபால், ஒகமணிக்குஞ்சு திறப்பாகத் கொணிச்து முழங்சு, முறப்
க்கத்திற் கவரி வெண்சாமான்கள் வீச, முச்சுக் குஞ்சுவ கட்டிய வே
ங்குடை பிடிக்க மேகமண்டலங்கை நக்க கொடும்படிப்பாப் கிண்ட கஞ்சு
ஶாற் கூட்டியிருக்கு மீனக்கொடி பிடிக்க—இக்காதி கோஷ்டாத்துக்கா
டு மல்க்கரம்பாண்டியன் மிரக சமான நவரத்தினங்கள் பதித்தொளி
கும் பல்லக்கு சுவராகி மழுகை நடாத்திக்கொண்டு, கமிளைக் குமங்ம
அசல்லஸ்வரு அலைக்கெசல்ல மவர்களினுகிருப்போன்றாயும் தவங்கி
யாயுமின்ன ஈல்தான் செய்யி திபுருஷி மொனியவர்கள் தங்கள் படை
யூட்னை வருகிற வொப்பற்ற பாதையை யடுத்துப் பிரகாசத்தோடும்
கிண்றுன், அபோது ஈல்தான் செய்யி திபுருஷி மொலிபவர்கள் சக்க
ஏசாரிவருடின்ற தங்கள் வெண்டுதினாலை நடாத்திக்கொண்டு பக்கங்
களிற் குஞ்சுக் கடைக்கூட்டங்கள் நெருக்கிலூர் பேரான்றுள்—
போய்க்

கோட்டையில் வருகிலே தினுளை சேலையும், அச்சேலையில் ஈடுவில் வரிசையிக்குந்த வள்ளவான முயற்சம் து சல்லவ்வாராகு அலைகியூஸல்லமவர்கள் பேரர், சல்தான் செய்யில் திபுஞ்சூரியொலியவர்களுக்கும் பண்டமுரசு நக்கள் கணக்கணவன்று முழுங்கச் சென்றார்கள், இவ்விதங்கு சென்ற தினுளை படைகளை, ஜெப்பம்பூமாலையைத் தோளில்லைக்கிருக்கும் விக்கிரம பார்ஸ்டியன் கண்டாரன் — கண்டவுடனே, அவன்காமனாத்திற் பெரிதாகிய கோபங்கெண்டு படைகளை யளிவருத்தச் சுத்தவிரர்களைப் பார்த்துச் சன்னட செய்யுங்களேன் நேறவினான், இவ்விதம் யேப்பங்கு மாலைக் குரித்தாகிய விக்கிரமபார்ஸ்டிய வேவின்னாதக் கேட்ட டட்டே முளையுங். கர்ணமையுறுப்பள வேல் வாட்கள் பிடி சுதாப் பிடித்துச் செலங் கிருக்குங் கையைபுடைய மூன்றுவட்டாம் வீரர்களுடை, வீரகழுவனிக் கு விக்கிரமபார்ஸ்டியனின் பரதங்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கோரவன சன்னட செய்தார்கள்.

அப்போது, முர்முதகங்களையுடைய யானையில்பேரிலும், மேகம் ஸ்டலம் வணக்குந் தானிப்பாயுங் குதிரைகள் பேரிலும், பிரகாசமான இரத்தினமணிகள் பதித்தொளிறங் கேட்கள்பேரிலும் சவாராகி வங்கு முன்னணியில் நிற்குகின்ற காபிரிப் படைகள்மேல், நமக் கிரத்தினமணிபான கல்தான் செய்யி திபுஞ்சூரியென்னுங் கிருநாமக்களையுடைய நற்காரண வொலியவர்களின் படைக்குட்டங்கள் போய் தெருங்கித் தாங்கள் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் வளைங்க வில்லுகளில் மெபுகளையேற்றிக் கடிரோன் கோபங்கோடு மழைப்பெற்றுபோற் பெப்தார்கள், இவ்வித கோருமுகமாக முக்கியமாகிய சுத்தவிரர்கள் சுப்தித்தினாந்து வில்லுகளில்லாபுரினை யேற்றி விதுவிதென் நெய்துகொண்டு நிற்கையில், வள்ளவாகிய ஈக்கான் செய்யி திபுஞ்சூரியெரவுகள் தங்காகிடமிருக்கும்வில்லையோ தூ நான்களிதழுடுத்தியகணிடக்கிற்கடுமையாகிய அப்புகளையேற்றி வெய்தார்கள், அவ்வம்புகளானானாவகளி லென்றுஒத்தும் இரகிக்கையவனித்து விருமித்துக்கொண்டிருக்கும் பருமித்தங்க்கையுடைய பெண்களின் மன வெப்படிப் பிரிக்கோ அப்படிப்பிரித்து பூரியின் மூம் கடுக்குப்படியாம்ப்பட்டுப் பலபலதறுகள் வைக் குரோர் மாய்தார்கள்.

இவ்விதம், கனது படைஞ்கள், ஆ-ஆ, அந்தேவென்று சுப்தமிட்டுக்கூதறிப்பொன் டிறப்பதை விக்கிரமபார்ஸ்டியன் கண்டு மனத்தினாவில்லாத வயிராக்கிய கல்லைபுண்டு இனபங்குகளில்லைள்ள வீரர்க

னோயமுத் தவர்களைப் பார்த்து, எனக் கண்பா தாவாகப் பிறங்கிருந்த இந்திரபாண்டியர், சந்திரபாண்டியவனன்னு மிரண்பி மக்களு மிறங்கார்கள், மின்னர் நான் இடதுகையும் அறப்பெற்றேன், அதுவுக் காவிரக் கூட்டமாயிருந்த நம திவைராகனிலேகர்களிற்குத்துபோய் இப்போது சிலர்கள்தா விருக்குவின்றார்கள்—இவைகளை யெண்ணிருப்பன் வினி நா னிடிவிழுக்க மரம்போலானேன், இந்த நாளானது மிகவுமிட்டான நாளாக இந்தின்றது, அதுவுக்காவிர முடிவை வருந்திவைக்கும். விதிபாண்டை மாற்றிவைப்பதற்கு, முக்கண்களையடைய சிவபெருமானும் மாருகீமா, மேலும், பார்க்கிற பார்வையில் நாம் குழிக்குள்ளே சுரங்கம் நோன்றிப்போய் ஒளிந்துகொண்டிருக்காலும் பழிகாள்ளு மக்கத் துவுக்க வாங்கியும் விரைவாகவர்த்து புகுக்கு கொல்லுவா வென்பது முறைதியாகத் தோற்றுகிறது, இவைகளெல்லாம் நமது காரிபக்கின் விளைவாக இருக்கும்.

இந்தவீணைக்கு வந்தவீதப்பொதனீஸ், இளைத்துப்போ ஏருக்கு கீற அந்தக் குலுக்கண் செப்பிகி திபுறுஞிம் சொல்லக்கொண்ட செவ்விகான கலிமாவைச் சொல்ல மறுக்கத்தினுலைதான், அப்படிச் கலிமாவை நாம் சொன்னால் இந்த கூழியெல்லாம் பழிக்கும் பழிப்பு முண்டாகும், அதுவுக் காவிரக் குற்றம்பொருந்திப் பாகக்கு வெளியும். விறகாகவுந் செய்யும், மேலும் நான்மையான குருக்குரோகஞ்சியெல்வதினு திறன்டாகும் விக்கினம்போல் வேறோர் விக்கினமு முண்டோ-ஆனால் எவ்விதகதினுலுஞ் சொல்லும்பேற்ற அந்தக் குலுக்கண் விட்டுவிட்டாட்டான், ஆகலால், வெற்றிப்பைக் கருவதான் நமது பஞ்சாட்சாத்தை விழைத்துக் கிவெப்பருங்களே தியானங்குசெய்து, கொல்லுகின்ற பகைஞ்சனான், அந்தச் செய்யி திபுறுஞிமுடைய கையில் நமதுபிளிக் கொள்ளுபடியாய்க் கொடுத்து வீசுவோபாகல், நமது பாவத்தினமகளெல்லாம் நீங்கிப்போய் வீசுவோக்கம்போய்க் கேரளாம்.

அதேவீர இந்த வாகத்திலிருந்து வினிப் பெறுவதென்னதானிருக்கிறதென்று சொல்லிக் காலேவறியிறுக்கு மொளிபொருந்திய தந்தப்பல்லக்கைக்கிட்டு மிறங்கிப் பொன்னு ஸ்லக்கரித்திருக்கும் அழகிய கேளின்மே வேறுப் புலால்மணக்கமழும் வேலாயுகத்தை யெடுத்து வருத்தகையிற் பிடித்துக்கொண்டு வருக்க விரைமுற்று வின்றான், அப்போது, சின்பி வளர்ந்த புகழூடைய கல்தான் செய்யிதிபுறுஞிமொனி

பவர்கள், சண்டைக்குச் சிருக்கமயுள்ள தாங்கள் சுவாரா மிருக்கூரை வென் குதிரைப் பந்தாத்திக்கொண்டுபோய், விக்கூரமபாண்டியனை படுத்தார்கள்—அதூகண் டவன் தேநா விதாவாக முடிக்கிக்கொண்டு வந்தான், அவனைப் பார்க்கு, ஆராய்லோகமும் புகழும் எம் திராஜா பகான் செப்பி திபுருஷி மொலிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், ஒய் விர்கிரமபாண்டியனை, வீராட நீயேன் கெடுதியாகிய சண்டை செய்தாய், அங்காரமான குவினா நீக்கிவிட்டு, சொல்லுகின்ற அருளீடு டைப் ஞான திபமென்றும் கவிமாவைச் சொல்லுவாயாக.

அப்படிச் சொல்லுகின்ற கவிமாவினிடத்தில், அவரும், இரும்பும், கல்லு மினசுயுருதுமே, அப்படுமிருக்க, சீ யுன்றுடைய குற்றமுற்ற மனத்திற் ரெளிவில்லாத மூடத்தனக்கொண்டு, சீர்த்திபொருக் திய ஞான போதஞ்சொன்னால், அதற் கிணங்காதவனுகினுய், நயத் தையுடைய வேதசாரத்தைச் சொல்ல வுன்னுக்கு எழுந்திடதோ, ஆகியாகிய பொரு ஜொன்றே யல்லரமல், அதற்கினா யாதோன்று மிலையே, மற்றவைக் கெல்லாம் இருந்து சாதிக்காம விறப்பதே சிசமாகும்சுமேலுங் காணப்பட்டவைக்கெல்லாங் தக்தங்கிலையிழ் நிரப்புமிருக்க மாட்டாதென்றும் பொருளைக்கொண்டு சொல்லுகின்ற வொப்பற்ற கணிமாவைச் சொல்லென்று செரன்னேம், அதுபோலே நீசொன்னுயாகி துவக்குப் பசுகில்லாம ஜென்றைக்கும் இருந்து வாழும்படியாகப் பெரிய மேரட்சகநிப் பேறுங்டாகும்—அதுவுந்தனிர.

இம்மையென்னு மின்வுகைக்கிற பூரியல்ல மொரோ சக்காத்தி ஜொப்பற்ற ஏக செங்கோல் டெஹுக்கி பிருந்து செம்மையாக வாழுவாய், கான் சொன்னதைக் கீலேசாகவென்னிரி வெவ்விதான் கோபமீறி வீண் சண்டைசெய்து கீற்றுப் பாசுஞ்சே, தலையால்வந்த செல்வர்க்கைதக் காலை தாழ்ந்திரெங்டாயே, நன்மையான மெய்ப்பு பொரு வீலிகெல்லென்னிரி மேலாம் பாக்கைதயுடைய மந்திரமான கவிமாவைச் சொல்லுகினுடை பழைகளிப் பிங்குகள் மாகேதனுமுண் டோ, இக்கீபே—ஆகலால், இஈறையேப்பேயர்வது நீ மேலானக்கிமாவைச் சொல்லிப் பெரிதாகிய சண்டையை மொழித்துவிட மிருந்து வாழுவாயென்ற, அற்புக்கைசுயுண்டுவன்னையு கல்தான் செய்மிதிபுருஷி மொலிவர்கள் சொல்லுக்கள், அதுகேட்டு விர்கிரமபாண்டியா னவர்களைப்பார்க்குத் தொல்துக்கின்றான்.

ஓடு, செய்யி திபுருஷீமே, நீர் சொல்லுகின்ற பொருளும் எங்க ஞக்கு மோட்சக்கிழைபக் காட்டுகின்ற அடுகிய குருவரனவர்சொன்ன நல்வழியைத் தருவதான் பொருள் மொன்றுகலே யிருக்குகின்றன, என்றாலும், மத்தைப் பேதிக்கச் செய்யும் வகைகளுக்கு நானினங்க மாட்டேன்று நீர்முண்ண ரெங்கிட மனுப்பிவைத்த தூதர்களிடத் தில் நீங்கும்படியாகச் சொன்ன என்வாக்குக் கிரண் இன்டிமோ, நான் சாதிப்ப தோர் வாக்கல்லாமல் இரண்டு வாக்காகச் சொன்னேனுகில், இவ்வுலகமெல்லா மென்னைப் பேதகமாக வென்னைப் பெரியவஸ்யும் இழிவுஞ் சொல்லுமே, ஆகலால் இதைக் தொல்லைபெல்லா மென்னத் திற்குச் சண்டைக் கெதிர்க்க வேண்டுமென்று வெதிருமென்று சொல்லி வாதிட்டுக் கோப மதிகரித்துக் கூறிய வாட்சன்டை செய்தான்.

இவ்விதம், விக்கிரமபாண்டிய வெதிர்த்து மேகத்தைப்போ எதிர்க்கியாகச் சப்தத்தை முழக்கி வானமுகடு முதலிப் பெவ்விடங்களும் நிர்க்கிடவும், ஏட்டுக் குதைகளிலுள்ள மலைகளுங் கிடுகெட்டனர்கள் நக்கிடவும், வாளாயுதத்தினுற் சண்டை செய்வதினாற், படைவீரர்களின் வீண்டை கைகளும் காலங்களும், தலைகளுக் கேரளர்களுங் தண்டமாய் அறந்ததோடும், இரக்கமுந் சிந்திப் பெரிய ஒழுபோல் விளாந்தோடலாயிற்று—இவ்விதம், விக்கிரமபாண்டியன் செய்யும் சண்டையினாது திறமையைக் கண்டு, சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் தங்கள்மனத்தில் என்ன இவண்ணகயிற் புகொயப்பட்டு வழங்காம விருக்கின்றுகொண்டு சொன்னார்களே, அங்கொற் பொய்க்கொ, அப்படிப் பொய்வல்லாமல் மெய்யாக இருக்குமாகில் இவனிவ்வாரூக எதிர்த்து நின்று கொரோனா சண்டைக்கொழிலைக் காட்டிச் செய்யிக்குடுமோ என்றாலும், வைவைக்யாறு குழந்திருக்கு மிப்பூமியை பாசாட்சிகொள்ள ஆம், விக்கிரமபாண்டியனுக் கிரைபாக யாரு மிரார்களென்று மகிழ்ச் செபரிதாகி.

இவ்விதமான திறத்த கலகம்பிக்கத்து நின்று சண்டைசெய்யும் சக்தலீனான இங்க விக்கிரமபாண்டியனை இனிச் சும்மாவிடக்கூட்டாது இப்பொழுதிலேபே அவஜூடைய அநிக கடப்படியான சுண்டைக்கிற ந்தை படங்கிச் சுக்தரு சமங்காஞ்செய்து முடிக்கவேண்டுமென்றே என்னி விளைவாக வோர் தூகளை பழைத் தவக்குமீடு நீங்கிரமாகப் போய் அங்கே கோட்டையெருகில் நிற்குகின்ற நமது படைவீரர்களைக் கிரு விளைவாகக் கோட்டைக்குட் புருதும்பழி கொல்லிஷ்டுடு வா

வென்று சொல்லுர்கள், அதுபோ வக்தாதன் போம் பதவிக்கூட்டச் சேனைபோர்க்கட்டுச் சூராண்ணுன், அக்டோபர் வர்கள் மனவுறுத்திலோ ஒன்டவர்களாய்க் கோட்டைக்குட்ட போறதற் காரம்பித்தார்கள்—ஆம் பித்தூத் தாங்கள்காடிவங்கிருக்குவ் கோட்டைபை முடிவேண்டுமென்று அவுசாமாகப் போகும்போது, அங்கே தன்னீர்கிறைந்து கோட்டைபை வளைந்துகொண் டிருக்கும் அகிழிக் கூரயோமெங்குங்கால் வைத்துச் செல்லக் கூடாமையாய்க் கூரிய வுடைமாற்று முட்களினால் வளைவாக இட்டிருக்கும் வாடியென்னும் வேலையானது பியப்ப பொடி பசுத்திக்கொண்டு உயர்ந்த குற்றமதின்னவத் திருப்பகை முடிகி பயித்துக் கோதிக்கொண்டு அகிழைக்கட்டுத் தீரம்பொருங்கிப் பய் பக்கிப் பக்டக்கூட்டத்தார்களெல்லாம் கெருங்கிடுவில் கடினி துப்புத்திருக்கு மதிளின்பேரில் உயர்ந்த முங்கிற் கழுதனிற்கெய்யப்பட்ட முகுங்கு மேணிகளைச் சாத்தினார்கள்.

இவ்விதஞ் சாத்திய ஏணிவழியாக அப்பதவி வீரர்க் கேளும் போது, கோட்டை பினிடத்திற் கிஞ்சித்து மணமிளைக்காத வீரத்தை யுடைய குடிப்பகைத்து ரிவர்களுக் கெந்திராக முடிவுகாலத்து கெருப் பைப்போற் குடிதங்கிய வாளைக்கொண்டும், வேலைக்கொண்டும், அம் பைக்கொண்டும் சண்டைசெய்தார்கள், சண்டைசெய்த ஆடுகள்கள் பாலையும், முசினிமாகிய பதவிக்கூட்ட வீரர்கள் காண்துகிறதற் கரி தாகிய தாசிபோ ஸகன்றிடச்செய்து தங்கள் கைகால் தலையுட லிலை கலைக் கவனித்துப் பாராமல் அவர்க்கலோகம்போகும் கட்டடத்தோடு மிகு விழவாக எதிர்க்குறின்று வெட்டினார்கள்—வெட்டி, முங்கைவத் தகால்களிப் பின்னிழுத்து வைக்கக் கிஞ்சித்து மனத்தில் கிளைக்காத வர்களாய்ச் சண்டைசெய்துகொண்டே முங்கிட்டுமூ யேணிகளிலே பொருங்குதலான அணில்கள் ஒன்றின் வாலுக்குப்பின் ஜென்று தொடர்பாகப் போறதுபோல் மாநிரைவான நடையோடு மேற்புபர்ந்த வாணலேகூடு போறதற்கு வளர்ந்துபோல் வளர்த்து நீண்டிருக்கும் பலபல கொத்தளங்களெல்லாம் பலாக்காததோடு மேற்குங்கள் கட்டப்பான லஷிமஸையுடைய பதவிகள் சொல்லுகின்ற அவ்விடத்திலே திர்த்த பல குரிச்களையும் வெட்டிவெட்டிப் பொடி படுத்தினார்கள், அதனு வகுக்குதிர்ப்பவர்கள் யாருமேயில்லை.

அதுகண் டியாவர்களு மேடைகளி லேறினார்கள், எவ்விடத்திலும் நிற்காமல் மன வோர்மையாகிய விறுகள் முன்னேடு, அதின்

பின்னுலே தாங்க லோடி-ஞார்கள், ஓடி, ஆசாயமட்டத்து முயர்ந்து நீண்டிருக்கும் கோட்டைவாயிலிலும், குறிரவர்களில் தெப்பமான வொப்பதற்கு சிவ விசிகாசமிருக்கும் அழகிப் பலவாக்கின மனிகள் பழித்ததோ ஸிறுக் கபாடமிட்டிருக்கும் கோயில் வாயில்களிலும் போன்றுகள் அதுகண் டங்குள்ள குபிரக வெல்லம் கீர்வாழ்ந்த குள மேரிகளில் கோற்றிற் பதுங்கிக்கிடங்த மீனினங்கள்போல் மறங்கங் கொண்டார்கள், தினாணவர்கள் ஒய்வர்தா திண்ணமுற்ற தோன்களில் வெற்றிமாலைகள் ஞிறுக்கும், சூதுக்-ஒருத்தாங்க லெல்லம் வளிமை பொருந்திய பதவிக் குலத்தார்கள் பிடித்துத் தங்களின் கூட்டும் கெருக்க அவ்விடத்திற் பாதிப்பகட்டஞர்களை வைக்குதுப் பலப்படுத்திவிட்டு மன்றசந் தோல் மிகுந்து விரைவாக, இவ்வெற்றியைச் சுல்தான் செய்யி நீரை குறியீ மொசியவர்களுக்குச் சொல்லுட்டியாம் ஓர் விகாவசமுனை அதனை யனுப்பினார்கள், உடனே பத்தாதன்போய்ச் சொன்னார், அதுகேட்டவர்கள் மகா ஆச்சரிப்பமுற்ற மனமகிழ்ச்சி பொருந்தினார்கள், பொருக்கி, அத்தாதனுக்கு முங்குமணி பதித்தெளிநு மாபரணமும், பொற்சரிகை பிழைத்த வள்கிரமு மெடுத்து மேகங் கொண்ட கொடுப்பதுபோற் பெரிதாகக் கொடுத்தார்கள் - கொடுத்துப் பின்னார்.

வேதமாகத் தாங்க லேறியிருக்கும் வெண்குதிலைய டாத்திக் கொண்டுபோய், இரத்தினகிரி, பொற்கிசிவென்றும் இரண்டு மலைகள் போற் பஸ்பஸ்ப்புற றிருக்குத் தோட்டலையுடைய விக்கிரமபாண்டிய ஜை யெதிர்த் தலைஞைடைய படைகளினைபரில், விஸ்வினிடத்தில் மட்டில்லாது வழக்குதுப் பதப்படுத்துக் கூரியஷும்புகளை பேற்றியீற்றிக் கார்காலம்பெய்யு மழைக்கயப்போற் பெய் தடர்த்து மீறிவநூகின்ற சுத்திருக்களை வாட்கொண் டறுத்தார்கள், அதுவுக்கவிர யானைகளுங், குதிலைகளுங்கொண்கொண்காமடிட்சுக்குறுவளியென் ஹுக்காற்றைப் போற் கழன்மு சுமுக்கு திரித்து வொட்டினார்கள், அதனால், மலையின் மேலிருந்து வழிக்கோடிவரு மாற்றைப்போல் இரத்துப் பிரளமான தொலித்தோடிற்கு.

இவ்விதம், அஷ்டகிரியென்று மெட்டுமலைகளும் கிடைத்தன நூற்றுக்கணக்கான மதிர்க்கியோடுகூடி மிகவும்பயப் பட, வட்டமூற்றிருக்கு மிக்குமியை கஞ்சப்பையேரடு மாணிக்கமலை

புரணடிசொண்டிருங்கும் படக்தின்மேற் கூமக்குகின்ற ஆகிசே—
னென்றுஞ் சர்ப்பாஜனு மயர்ச்சிபாய்த் தனதுடலைவெளிக்க, நீண்ட—
அலைகளைபுடைய கடற்கவற, மட்டிலட்டங்காத விளைகொண்டி வட்ட—
மிட்டுவரும் வெண்டுகிணாயிங்மேல் சவாராயியும், குசைன் நலியில்—
ஸாகு அங்கவர்களின் கிளையினர்க் காயுமுள்ள கல்தான் செய்யி திபு—
ரூஹி மொலியவர்கள் போய் அடர்க்குநிறை சண்டைசெய்யும் உயிர்க
களந்தின் அற்புதங்க வின்னவிதமென்று சொல்லப்படும்போது முடிவா.

என்கெலும், டெயுத்தாயுதங்களோடும் வருத்தமுற்று, மேலாள
ஏழுண்ட வலிமைநிக்க நாங்கு வணக்களான இரத கஜ துக
பாகாதிச்சாலும் வெட்டுண டிறங்கு கிடக்கவும் ஆயுதப் போகாசமுற்றி
ரூக்கவும் பெற்ற வெல்லிதான் அச்சண்டைக் களத்தில் விதவிதமா
கிய கால்களுள்ள பறவையினங்களும், நாய்களும், நரிகளும், பேப்
களும், பூதங்களும் கட்டமாகவந்து மொய்க்கன—இன்னு மச்சன்
கட்டச் களத்தில் உயுத்தத்திற் குரிய வொப்பத்த தண்டரியுத அடிப்
பட்டுக் கீர்ப்பங்களி வுகிர்க் குணிமுக்குத் துவியவோடும், மற்ற
விரத்தின மணிகளும் தத்திவரு மிருத்தாற்றி வைலைகளி விரைவிற்
பொன்னிமைத்த அழகிய தேர்களும், வாசனைப்பாருக்கிய சூமாலைக
ளிட்ட யரைகள், குதிரைகள் பெரிதாக மிதந்தன—இன்னு மந்தச்
சண்டைக் களத்திற் கேட்கம் ஆணையாய், அம்பாக்கடு சுறுமீனுப்
அம்பு, வள்ள, லேஷியைகள் பலவகை மீங்களாய் செருங்கத், கலை
வர்க் காணிக்குவந்த முத்துமாலைகளையும், அவுக்கள் தாராப்படியூதிக்
கொண்டுபந்த வெண்சங்குகளையும் அலைகளிலெலுத்து விகிக்கொண்டு
பெருகப் பெங்கிற இரத்தாருண தோடிபதை.

இன்னு மந்தச் சண்டைக் களத்திற் சிலபேய்கள் மிகுந்த ஆஸக
யினால் இரத்தக்கையும், கெழுந்த தணக்கையும் வரிவரி யுண்டு
பூரிபுக்கொண் டாணந்தமாய்ச் சென்று பலூரத்தினமணி பதிக
தொனிரும் ப்ஸலக்குங்களை பெறுத்து, வாசனைப்பாருங்கிய கடம்பப்
புட்பமாலை யணிந் தில்ஸ்குங் தோலையுடைய அப்பிராணியச் சுவாயிக்
ரு யாவருங் துகிக்கும்படியாய் இரத்தக் காவடி யெடுப்போமென்று
சொல்லிக்கொண்டு கிரியுங்கள்—இன்னு மந்தச் சண்டைக்களத்திற்
ஒக்ரேஷனிப் பீப்பற்றிப்பெரியுங் ஒகாள்வியப்ப போகாள் கொழுத்
த பின்களைக் கேட்டிப்பிடித்து, அவுவரளைச் சப்பிப்பார்த்துக்கொண்

⑥ நெடுகோரமாக நிற்கிறதைக்கண்டு, அங்கு பினாக்கின்னப் போன
தடிய கருமைசிறமுள்ள காக்கைகளும், பருந்துகளும், கழுகுகளும்,
மீழிறங்கப் பயந்து, ஆராய்த்திலேயே இறக்கைகளை விரித்துப் பறந்
து சொன்னுடே கிரிவதினால் முடிவில்லாம் விட்டிருக்கும் பக்கலைப்போ
வெவ்விடங்களும் நிழலுற் றிருந்தன.

இன்னு மந்தச் சண்டைக்களத்திற் கில்லெபருப்புக்கங்கள், கங்கள்
தாதுகளில் இரண்டிரண்டி யாளைகளைத் தாக்கிக் குண்டலமாக அல்லின்
து, வெவ்விதான் நடையுள்ள குதிரைகளை யெடுத் தெடுத்துச் சேர்த்
து விளங்கனிப்பில் மாலைபாகக் கோர்த்து கெஞ்சி ஜெனிக்கு, வெட்டின்
கீட்க்குஞ் சிலவிரக்கள் கையிலிருக்கு மய்புகளையெடுத்துப் பிடித்
கூக்கொண்டு தணிவில்லாத சங்கேதசுத்தோடுச் சூத்தாடிக்கொண்டு
கிரியுங்கள்—இன்னு மந்தச் சண்டைக் களத்திற் கிளபேங்கள், ஏரி
யும் நெருப்பைப்போற் பிரகாசஞ்சுசய்யும் வொத்தினங்கள் பட்ட
தொளிரும் இங்கிஸ்டங்களை யெடுத்தெடுத்துச் சொல்லுவாற் கரிதா
ன அம்மரனைபோட் டாடிக்கொண்டு நிரியுங்கள், இன்னாஞ் சிலதுகங்
கள் வெட்டின் பேரிபோர்காறும் கடந்து பறதப்பைக்கும் யாளைகளை
யெடுத் தெடுத்து வானமட்டிற்போகச் சமுட்டிப் பந்தெறிந்து சங்கோ
ஷமுற்று விளையாடிக்கொண்டு நிரியுங்கள்.

இன்னு மந்தச் சண்டைக்களத்தில் வெட்டுன்று குற்றயிராய்க்
கீட்க்கும் யாளைகளை நரிகள் போய்ப் பிடித்துத் தின்லுகிறதினால் அவ்
யியாளைகள் வேதலைபொறுமற் குழுறுக்கற் சுப்தமானது நீர்ச்சிறந
த மேகஅல்லறையும், சொல்லுகின்ற கடவிரைக்கலையும்போ விருக்
கும்—இன்னு மந்தச் சண்டைக்களத்தி லெவ்விடங்களிலும், செவி
களும், கைகளும், கால்களும், தோன்களும், உலைகளும் மதுப்புண்டு
போய்க் கொடுமோசோதனமு வாயவல்க்கி விறந்த தலைவர்களின் கைக
ளி விருங்க கொடிகளும், அழுகிப் பூத்துமணிக் குஞ்சமகட்டிய குடை
களும், ஆயுதவினங்களும், பூமாலைகளும், பிரகாசமுள்ள பல்லக்கு
களும் நெருக்கமாகக் கிடந்தன.

இவ்விகமாகச் சத்துருக்களி விறந்தவர்கள், மூஸ்துவட்சத்துப்
பதினையரம் கத்தளீர்க ளோழிக் கு வின்னமான்னது விக்கிரம பாண்
அயன்களுடு ஒருகிளமேங்கித் திடுக்கைகளை பெருமூச்சிடு, இஃ
தெவன் காசனமென்று மனம்பயன் துட்டுக்குங்கி வருந்தம் பெசிதா

யினைப்பத்தான்—இலட்டந்து கைகாள்ளனும் நடைகூடுகிற; நாமினரிச் சன்னடக்களத்திலுமிருங்கொண்டு தரிந்து நின்று துறுக்கவே டெதிர்த் துச் சன்னடசெய்வ தரிகா யிருக்கும், ஆகவால், நீண்ட தகுதியை நாம் கொள்ளும்படியாய்க் கோட்டைக்குள்ளே போவேர்மென்று நினைந்துத், தணிவில்லாத திறத்தூயுடைய கீர்த்திப்பனுண அவ்விக்கிரம பாண்டியன் பல்லக்கிண்பேரி ஸேறினுன்—எரி, அப்பல்லக்கை நடாரத்திக்கொண்டு கோட்டைக்குள் வரும்போது, அங்குவாயிலிற் காவற் காரத்துக்கொண்டு நிற்குகிறவர்கள் முன்னிதாக வந்துகின்றவனை வணக்கினார்கள், வணங்கினவுக்கள் முகத்தை விக்கிரம பான்டியன் பார்த்துத், தன்னேடு பங்கிபந்தியாகக் கொடர்த்துபோன படைகளெல்லாம் வெட்டுண் அறந்து சன்னடக்களத்திற் பலமுகமாய் இரத்தாறுபெருக போடுகின்றதும்.

அடாத்தாக மீறிவந்து புகுஞ்ச அச்செய்வி திப்புவீம விரோவாக இங்கேனமிவந்தால் நீங்கள் யாவருமென்கிஂத கவளைக்கொள்ளல்க் கேதூ தலாகங்களுக்களென்பதும்ப, டையை யனிவதுத்து வைப்புக்க என்பதும், மிகுந்த வீரபாக்கிரமன் கொள்ள வூபசார வார்த்தையுஞ் சொல்வின் நின்றுண, நின்று.

கோட்டைக் திட்டிவாயிலிற் சிறப்பாகக் காலற் காத்திருக்கும் வீரர்களையெல்லா மொன்றுகத் தீரடிய வர்களுக்குச் சொல்லவேன் டிய செய்கிகளையெல்லாஞ் சொல்லிட மின்னர் அணிவதுத்தான் அப்போது, நெருப்பைக் கொட்டினதுபோத் செவந்திருக்குங் கடைக்கண்களையாட்டிய அச்சுத்தலீர்கள், வட்டா முகாக்கிணிபிலுங் கடே ஸம், மட்டு ஸ்டகரத மனதீர-பலத்தோடும் இராஜனுண அவ்விக்கிரம பாண்டியனைப் பார்த்துக் கொல்லுகின்றார்கள்—இராஜாதி ராஜனை, அந்தத் துறுக்கனுண செய்வி கிப்புறுதீ மிக்ததிட்டக்கிற் கால வைந்து வந்தால் அவன பூமியில் விழுக்குறுளாத் தலையைவெட்டி அடர்த்தியான அவனுடைய சேலைகளையுடைய வெட்டி முன்னிதாக வழ்முடைய புகங்கு நிலைநிறுத்தவோம், உழுமுடைய அன்னத்தை முழுதுங் தேறுதலாக வண்டிருக்குகின்ற காங்கள் நின்றவுப்புத் திரண்கடமாய்ப் பழுதுபோக மாட்டுதோமென்று சொன்னார்கள்.

இவ்விகம், வீரர்கள் விசுவாசத்தோடு முறுதிகொண்டு சொல்லும்போதில், பத்தாம்பதைஞ்சுகளுக்காற்றுது, உபர்த்த வரணமட்டு

ஹும் வர்க்கிருக்குங் சொத்தளர்களைக் கோட்டேயு குபிரப்படைகள் கள் அவ்விடத்தில் முடிகிவந்த கிள்ளு விக்கிரமபாண்டியன்வண்ணிப் போற்றிப் புரங்கு வரப்பொற்றி கிள்ளு, பதவியிரக்கள் கொக்களைக் கிள்ளடைத்திய திறமைகளைச் சொன்னார்கள், அதுகேட்டுக் கலங்கா மனத்தினை விக்கிரமபாண்டியன் மறக்கமுற்றுப் பெரும் வருத்தங் கொண்டான்—அப்போது திறமையாலுடைய படைக்கூட்டத்தார்கள் கொக்களைத்திற் கலகமிட்டுக் கிள்ளா பங்கே காவலாக இருக்க வைத் துவிட்டு ஆருமியம்பேர்கள், திரண்டெட்டமுஞ்கு மிகுஞ்சபஸாத்காரத்தோடு சேர்க்கூடவாயிலில் வந்தார்கள், அப்போதங்கே மனதவாக வொரிக்கிறார்கள் காபிரப்படைகளுரக்கன் பிரகாரமுற்ற வேல், வாள் முதலிட ஆயுதங்களோடும்வந் ததிர்த்தார்கள்.

எதிர்த்த தெவ்விதமெனில், வெண்புள்ளித் தேவரப்படர்ந்த யானைகளோ டியானைகளும்; புலிகளோடு புலிகளும் மதிர்த்துச் சண்டை செய்வதுபோலும், இடியோடியியெதிர்த்துத்தாக்குவதுபோலும் ஆகாயமுழு மதிரும்படியாய்க் கண்ணடைசெய்யும்போது, கல்தான் செய்யி திபுருஷீமோவி யவர்கள் கவர்த்தினச் சோடனை யிட்டிருக்குங் குக்காமேஸ் வந்தார்கள்—வந்து-பதவிப்படைகளுரக்களுங் கிள்ளும் அதிக வலிமையுடைகாக் சத்துறாக்களின் படைக்கூட்டத்தில் துழுமுக் கொதிர்த்த நண்ணிபரியாய் கிள்ளு கண்ணடைசெய்யும் குபிரகளுடைய கலை எறுந்திடத் தோன்க எறுந்திடச், சிலர்களுடைய கைகளாறுந்திட, ஆவிக் எறுந்திட வெட்டிவெட்டி மகாக்கிரமையோடும் கடுமோக கிள்ளு முசு சண்டையெத்தார்கள், இவ்விதம் கல்தான் செய்யி திபுருஷீமோ விவர்கள் செய்யுங் கூட்டப்படைக் களின்புற்றெதிர்த்துவளே நுழைக்க விடிக்கிரமாகச் சண்டின் திறமையைக்கண்ட விக்கிரம பாண்டியனுடைப்படைகளை களிலூன்பே ஒன்முதலை அனிசீக்கிரமாக விருப்புற்றுக் காலைசெய்தான்—அதுகாலை, எல்லாடி செய்யிடிபுருஷீமோவியவர்கள், கடுமோகிய கோபதீர்த்தோடும், அவ்விக்கிரம பாண்டியன் பேரில் அம்புமாரி டெய்தான், அவ்விப்புகளை யெல்லாமவன் உண்பேரித் ரூவாயற் றடுக்குதுப் பொடிபடுத்தினான், பொடிபடுத்திக் கஷ்டங்கள் சேவக்கும்படியாய்க் கோபவாகாலங்களைச் சப்ளிக்கலறி வாளைக் கை ஏலெடுத்துச் சல்தான் செய்யி திபுருஷீமோவியவர்க் கேள்வியான வெள்ளிய ஏகதிகண்டக் குருகையின் காலிருத்தண்டாகும்படி வெட்டினான்.

இவ்விதம், வைட்டுண்டு காற்போன குதினாலைப்பிடிடும். கல்தாக் கெய்யி திபுருவி மொவியவர்கள் கீழ்த்தங்கி மகா விஷ்வாச வேலாயுத மொன்றைக் கையிலெடுத்துக் கோபதோத்தோடும் விக்கிரம பாண்டி யன்பேரிற் குறிப்பிட்டு விசினூர்கள், வீசிப வேளாயுதம், முன்கர் கெய்யி தபுத்தாகிறவர்கள் காயப்படுக்கிய இடதுகைக்குத் தோன்னிடும் விளக் கலதுகைக்குத் தோனிற் பூறிப் பாய்ந்துருவித் துண்டப்படுத் தினத்தினால், அவன் பூமியிற் பெரிப் வோதியமர மதிசர்ப்பந்து விழுத்தாது போல் விழுந்து செக்கிறதந்து நாகமடைந்தால்—இவ்விதமாக சிறப் பாசிப சண்டையில், இராஜாராயகாரான் கெய்யி திபுருவி மொவியவர்களின் கைவேலாயுதத்தினால் விக்கிரமபாண்டியன் செந்திரந்து நாகமடைந்ததை, அவனுடைய படையீர்கள் திட்டமாகக்கண்டுள் கேட்டு இக்கிரெகாண்டு பறந்துபோம் பறந்து விணங்கள்போல் யாவர்களும் மோடினார்கள், அபபோது வீரபராக்கிரமம் நிறைந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கல்தான் செய்யி திபுருவி மொவியவர்கள் அங்கே சுபாசங் கோடி ஓம்பிரோமாக நின்றார்கள்.

இவ்விதம், அழகிய வீக்கிரமபாண்டியன் சண்டைத்திச்சப்து படைகள் பாதிவையும் மிழுந்து பத்தாவதுதாட் செய்த சண்டையிலே தாலு மிறக்கு இவ்வல்லகைவிட்டும் நீங்கிக் காசுமடைந்தா என்று ஆக்காவுக்குருத்த தீவார்கள் யாவரும் மிறக்கு, சிறப்புப்பொருங்கிய கல்கான் செய்யி திபுருவி மொவியவர்கள் வெற்றிகொண்டு வீரசிம்மேறு போல் நிற்கு மிடத்தில்வந்து கூடினார்கள்—கூடி மிகுந்த அன்பாதா வோடு கலாம்சொல்லி இப்பு வரிமையோ¹ செறிந்து நின்றார்கள், நின்றவாகளையெல்லாம் கல்தான்செய்யிதிபுருவி மொவியவர்கள். காது குரமான கிருபாலுக்குத்தோடும் பார்த்து. உரிமைபெரிதாகிக் குராள்கள் புனகமுற்றாச் சொல்லுகின்றார்கள்—எனக்கூறுப்புக்காக்கிகள் யாவரும் மென்னேடுவாது கூடினாம்பா—, சிறப்பாய பிலைப் பங்கைச்சப்து வுக்கள் மதுத்துணிவுகரான் விரதத்துவாத்திற் கீலையாகக் கடற்குந்த விவுலகசதி விக்காஸில் யாவகரையும் காட்டும், மேலும், இவ்விடத்திலுண்டாகிய வெற்றியும் வீரபராக்கிரமமுமாக்கலே தடிட்டிருக்கள்.

¹ இன்றும், அல்லாகுத் ததுவாலின் கிருபையும், கவர்க்கலு முங்களுக்குச், யுரித்தா கிருக்கின்றன, இன்றும், நிறைவுபொருங்கிய நமசத்

து படையீல் ஒஹர்கா பிறக்கவர்கள் பாவர்க்கும், உபர்வி அயர்வான் அவ்வாருந்த ஆறா செல்வீகமுள்ள சொர்க்க பேறையுங் கொடுப்பான், அதிலே கணக்கில்லாத காலம் நீங்க மென்னோர்களு மிருங்கு சுடித்து வாழுவிர்கள். இன்னும், வகுதுவித தந்துவ வுத்தம சுத்துவ முள்ள கத்தனுண ஆண்டவனுடைய திருக்குதாங்கர் செய்யித்து செய்யித்துல்முறைசனின் முரும்மது சல்லவ்வாக அலைகில சல்ல மவர்க்குடைய கிருபாஜுகலத்தைக்கும் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இன்னும், இப்பாலுபோக சுகாவுக்கீய அனுபோகங் கொள்ளும் பூமியில் நீங்கள் பிறக்கத்திற் பல வீரிதா பிறுக்கும், புரூண்ணவர்களே, நீங்கள் கேடுமெடுத் திவ்வித பாரபலீன யடைந்திகள். இன்னும், வரன் வேஷத்தி ஹுள்ள தேவீ மனையர்களு மெதிர்கொண்டுவங் தழைக்கப்பெற்ற பலாபலத்தை யுடையுவர்களே,

சுந்தன மாமுகைக்கு மலைக்கொப்பான தோள்வளியுடையவு கடலையென் றிவ்விதமான சண்மார்க்கவர்த்தைக ளனைக்மபேசுப் பின்னர், நம்மைபெல்லாம் படைக் திரட்சித் தாட்சிகொள்ளுஞ் வல்ல காரணவுன அவ்வாருந் தசூல்விப்பூனியக்கீப் கல்கான் செய்யி திபு ரூமீமலர்கள், நல்லநல்ல பட்டிவெள்ளிராங்க னோடும், சங்கிரப் பிரகா சுமான வயிரமுறைய இரத்தினூபா எாதிக்கநே மெதுக்கெடுத் தவரவர் காதாப்புதிக்கு மனமுவக்கும்படி கொடுக்கார்கள்—கொடுத்த வெகு மறிகளை அவ்வீர்கள், மகாதாழ்மமொடும் வாச்சிக்கொண்டு மகிழ்ச்சர்கள், மகிழ்ச்சத்தோ தவர்களைச், கல்தான் தெப்பி திபுஞ்சூலீ மொவி யாவர்கள் பார்த்து நீங்கள் யாவருங் கூடிப் பிலைவிற் தண்ணிவுகரமாக நீங்க ஏதீராணவர்களையென்ன மெடுத்த முறைபோலே யடக்கஞ் கெட்டுக் கொண்டு சொல்லிப் பின்னர், அவ்வீர்களிற் தணிவில்லாத பலத்தையிருப்பு தலைவர்களைப் பார்த்து.

நீங்கள் ஓட்டனடவாயில்கட்டும், கோட்டை மேலிருக்குங் கொக்கன மெலைகட்டும், மேக மனட்சிடக்கும்படியா யுபர்ந்துள்ள மாட மாளிகை, கூட்டாபும் முருவிய அரண்மமீன்ஸ்தானத்திற்கும், கட்டுக் கட்டாகப் பொற்பொருள் முதலிய மற்ற சிகியங்கள் வைத்திருக்கும் களஞ்சிய மஹால்கட்டும், காதா மிகுகியா யுள்ள கக்தலீசர் களைக் காவல் வையுங்கள்—என்றுசொன்னார்கள், அதுபோற் செய்ய விழுத்தலைவர்கள் தணித்தார்கள், பின்னர், வள்ள லகிய கஸ்கான் கொடு திபுஞ்சூலீ மொவியவர்கள், வாசனையிதிக்கு அமிருக்கை பிடித்திற்

போரிருந்தார்கள். அப்போது, மீனக் கொழியுடைய விக்கிரம பாண்டிய ஏரிஸ் கசெப்தியைப், பூங்கள் விலைத்துக் கட்டிய கூந்தலையுடைய அவனது மகீணவாள்கேட்ட உணர்து குடித்துத் து மெம்போராந்தராள்.

இவ்விதம், புருஷ நயக ஏற்றக் கானென்று கேட்ட கட்சனாஞ் சோவற்றுப் பூமியில் வீழ்க்குசெட்டங்கு சொஞ்ச முரிருண்டு மிளகையென்று சொல்லும்படியாயும் கிளைசெமென்றும் கெநுப்பானது மனத் தன்னே வாட்ட அபரவுகொண்ட அவ்வில்லியானவன் சம்ரே நன் அவனர்வுவக் கெழுந்து தாமரைமலர்போன்ற தன் துகைகளினுல்லெனவி கோர முகத்திலும், வயிற்றிலுமாத்ததுக் கலக்கம்பெரிதாக, ஜி.போர், அந் தோவென் றல்றி, இருகண்களிலும் மணிக்கிருக்கு மூக்கைய ஸீர்வூட்டத் தக்க, கூந்தலவிழுக்குசோரப் பூமியில், விமுந்து புரண்டு திணகப்புக் கொண்டு புலம்புகின்றார். அஃப் கெவ்விதமெனில்.

அஹீர்க்கழி கெழுலடி யாசிரிப விருத்தம்-

கேட்டவுடன் சோகமுற்றுக்கிடந்துபிருங்கிலைபெனவும் கிடே காத் தீவுன், வாட்டவைர்க் கோருணர்வு வந்ததற்கி னெமுந்துமரைமலர்க்க ஏத்தா, லீட்டமுகத் தினில்லைத்து வயிற்றிலைத்து வெம்பெரிது கண்ணீரோட்டத்திடத்தியமைக்காத்தோழுக்கு குழல்சோர சிலம்புரான் கே திணகத்திட்டானோ. (க)

வாசவன்றன் முடிகர வண்ணவனோ பெறிந்த வந்தன் வலியுமேங்கே, யீசனருங்களினிமுடியும் கவசமுங்கை வாண்கதையுமேவு மேங்கே, தேசவுளை வலைவென்ற வயிலெங்கே நால்வகைத்திடங்கிறங்க என்கே, பூங்கிடு தலுக்கணமுன் மகன்றனவோ வானவக வொனப் புலம்பீருளோ. (ங.)

செநுமேனின் நெதிர்த்தவர்க விபாவநுமே தோற்றநான்றிக் கிராமக், வருமேனி யுணையலராய் மீண்டென்றென் நிடலுமியேன் வடிப்படாத. திருமேனி பேளிச்சிடக்கூட வடிவைக் கேற்றவருஞ் செய்ங்கக்கண்டு, சருமேனி யந்தியிட்டே வினாவிறக்குங் குறியங்குறை காட்டித் தன்றே. (ங.)

நிருக்கள்போற் கடமொழுதும் வேளழுரிக் காடியது பக்கானங்கு, திருக்கீணவா டலும்புரிந்து தெண்ணவரைக் காட்க்குதெய்வு,

மிருந்துங் பீராக், கருவிளைவா யுதிச்துபெட்டு சடல்கடந்து துறுக்கனவந்து களங்றுதாயிச், செருஷிளைவா யிறந்தத்துமுற் சென்மயதி வீபாம்புரிந்த திலமதானே. (ஏ)

மல்லிருந்த வகைப்புயமு மந்திருந்த மனிராப்பும் வானே உஞ்ச விஸ்திருந்த விருந்தமுற் குற்றுடைவான மகுங்குப்பெண்து மெய்மை யாமோர், சொல்லிருந்த மலர்வாயும் கிரிசொர்க்க மாதர்கண்டி துடு குடு சேராக், கல்லிருந்த வகைசோர வாலத்தி யேந்துவகை கன்சொனாதே. (ஒ)

இருப்புதுவைக் கிழிவதுண்டோ வழிமணிப் புயமலைவை யிலை யிலேயோர், வாம்புமதத் துளைத்தசெய ஸ்ருபுதமே துறுக்கணயில் வலிமையிதோ, துருப்பெனவுட் கருகியற்றேங் கருகியெர் கேது ரும்பாய்த் தொலிக்குபோன்றும், பொருப்பகையுற் றிம்மண்டாய் குரிச்குண்டு சிணங்கமழும் புலவு வேலோய். (ஓ)

பெற்றெத்த கூங்கன்றயும் பிரியாச கணவனையும் பிரிந்து சென்றி, கூற்றுத்தக்கலைக்கருப் பகனில்வெந்து நிறூக வொழிலிலை, பற்றுத்தக் கிழினமுன் செப்திருந்தே ஜெனைப்போஹும் பாசி யுண்டோ, குற்றுத்தக் புழைவழியே கூற்றலுயிர் கொண்டுசெல்லக் கொடுத்த வேங்கே. (ஏ)

போன்னைவிட்டுப் பிரிவதுண்டோ வகனிலுறை யோனிவிரும் ஓப் புளைவ் தாம்புக், தன்னைவிட்டுப் பிரிவதுநூடோ வத்திலுறை காட்காடுங் தரணிவெங்கே, யென்னைவிட்டுப் பிரிவதற்கு ரூபமுன் போ விட்டுவிடுத் திடோ வந்தேன், மன்னைவிட்டுப் பிரிந்திருந்தா, ஜெவனீச சொங்கமின்னூர் வகைசெரிலாதே. (ஐ)

அடைபலர்க் ளணிமகுட மழுக்கும்ஹுப் பதவனசத் தாடோ பெங் தி ஹடலுயிருவ் கொடுபுகவெங் துரைத்தலறி விழுக்கணாக் குழம் விலேங்கி, பிடைதாசின் நழுமிகுளையார்தாங்கி பெடுத்திடலு மூழித் போன் மேனிக், கடமதனி துயிர்கீங்கக் கண்டனர் கண் கரிந்தமு கு கலங்கி ஆரே. (ஏ)

அஶனியாக் திடுசோகத் தரகியுறி ரிமுக்தவாளன் நின்கீ யார் தான், கரையதுங்கு கலைமுறகெட கடவின்மடை கிரந்ததெங்க கண்ணி

நோடி, வினாகமமுஞ்சல் தணச்சேறு கரைக்கொழுங்க குழல்சோர மூலம் பி விழுஞ்கி, தணவின்மிகை புரங்டழுதார் திரையின்மிகை யோவி யடங்கத் தாக்கத்தானே. (க)

கங்கவா ரங்கினிலே கடங்கவங்க வெணக்கவங்கிக் கயற்கண்மாதர், சின்நக்கர்க் திரங்குமொலி செய்யிதிபு றுஹிமொலி செவியிற் கேட்டே, யெந்கவா நெணவினவு வாசனிதக் திடுதுவக்கொண் டு சேகக்தாற், சொந்தமாங் தணவியிறக் தனவேணவே கேட்டுணர்க் கோக் சொல்லினாரே. (கக)

வெற்பின்மிகு மஸ்ப்புயர்த்தார் கேட்டதுக்கம் முளமிருங்கிலேங்குன் நேவி, சுற்பின்மிகு மங்கவெளங்க கேட்டிருங்கீதா மிறக்கண ஓனா கணவு மீதா, மந்பின்மிதங் திருக்தசனு வலவரங்குதூ னிறங்குன் தனவியா மகறந்த வெல்லாம், பொற்பின்மிது உசனமெனக் கேட்டு வீதா வலங்கு போக்கினானே, (கங்)

காந்தவரிதக் ததங்மேலுங் கணவியிருங் திட்டப்பழுதாங் கமழுங் தாரான், போந்தவுடன் போந்ததுகள் நெணவுவைத்து கெல்ம்பொ கிப பொருப்பன் நன்னிசீ, சார்தகினை யின்றைவிலித் திருவாயு மடக்கிமற்றச் சடங்கியாதாநு, சொந்துபுரிக் திடுமிருணனக் செஞ்சுரோ ருக்மல்வாம் திறங்கிட்டாகே. (கங்)

ஒழுகிமர டையுடையோ ரியாவருமவ் வகைபுரிந்துவங்குபாதங் தொழுதுக்குங் நனாதன்மேற் கிருங்நலிபு றுஹிமொலி தொகுக்க தானை, யெழுக்கல்வோற் புடைக்குழுத் தலைவரமுக நோக்கியிமம் பிரபண் பெஸ்ஸ, முழுதுமுனைத் தினீயகண்ற முதலவீணத் ததீபாயி டொழிகுவாால். (கங்)

இத்தினக்கீ னமதூக் டாரமதின் மேவியுள்ளந் திரவுகின்கி, யெந் தினமு முறையுமிறை யவனருளா னுளையிய லாதிகார, மொய்த்தமுகி வைட்டுக்கூங் கொத்தளங்கும் புரிமகசாபிறுன் முபங்குஶேர்வோ, மெப்க்கெறி விரமுமோ குருவெகித்தீ குறையிவென விண்டெழுந் தார். (கந்தி)

வினாகமமுழ மறவிவாம் நிலவோழுகு நிறவினைவெம் பரிமேந் கோண்ட, சுருதலர்கள் புனிதனைதும் வயவர்புடை குழுதுவாக் களி

கார்த்தேசு, தாலமணி சாங்கொளத்தாக கிபபடங்கு மானிகை யிற் சாந்து அதந்தார், சருவுடி வேற்காத்தா ரெலந்துவ ரவர்சார் யிற் சாந்தா உண்டே.

(கஞ)

வசனம்.

இந்திராஜடைப் பிரீடியுடி, தகருப்படியாப்த் திருமணச் சபை யிலே, அழகையெனில் வணிபமென்ற வுடது வத்த வலிமுறைப்பெயக்கே, சிவபெருநா ஸனுக்கொகத்தினுடே நந்த இரத்தின கிரீடத்தையும் இரும்புத் தோலையும், கைவரலையும், தண்டாயுதத்தையும், விலஸாயுதத்தையும் மென்கே நேச தேசங்களிலுள்ள சத்துநூக்களை ஜெயிக்க வேங்குத மெங்கே, இரத கஜ தூகபதாதிகளான நான்குவகைக் கேள்வி சென்னிபங்களேங்கே, சாம தான் பேத தண்டமென்னும் நான்கு வகை யுக்தியை யென்கே இவைகளெல்லாம் வங்கிவங்கு சங்கை செய்யும் தலைக்கண் முன்னி ஈக்காறுயோகைதோ வென்றுபுகம்பினால் அந்தோ இங்கள் எப்போதும் வடுப்பட்டால் முக திரும்புவின வயமாகையை இடத்தைக் கவுனிவி கேர்த்து நீர் வந்த செய்க்கைபக்கக் கண் டெண்து கெர்ப்பவுட்டல் கருசியறக் கிப்பக்கேனே, அஃப் தின்றையதி னம் ரீநிப்போன்ஹுங் குறிபைக்காட்டிக்கே, மேலும், ஆற்றுக் கோட்டம்போல் மத்தீரோமுக்கும் யாளையை யுரித்து விணோபாடியதை வைபக்குதான்கு திருவிளையாடலும் மாடிக் கெஞ்சன்வகைன்னும் மென்னு புருஷங்களைக் காந்த சிவபெருநானிருந்தும், துறுக்கண் கழக்குத் தீர்த உண்மதுரோகியாயுண்டாகிக் கடல்களைக் கடக்குவதற்கு செய்த ஈண்டையில் ரீ நிறந்து நான் முன் ஜென்மத்திற் செய்த தீவினை தாடிடு.

உம்முடைய தின்னுப்பொருந்திய மலைக்கொட்டன தோறும் வாசனைபொருக்கி யழுதுற்ற மார்பும், வாணவர்களெல்லாம் பயப்படும் படியாக விளிநூத் திருங்கைகளும், குற்றங்களானிட்கிருந்துகைடையும் என்றாக்கு மொக்குமையுள்ள மெய்யாகிப்பொல்லிருந்துதாம்நாமஸர் போன்ற வாயும் ஆயிய, இவ்வித வவுவாதுக்கையெல்லாம் கிரகோர் க்க சம்மைப்பர்யனாகண்டு அவர்க எணிக்கிருந்து முனைடகள்கோர, இந்திரமணிக் காழுக்கிய வகைக்கூரியல்கள் கோர ஆலக்கி பேங்கும்விகங்கண்கொள்ளுதா—ஆ—ஆ, இஃப் தென்ன வயிர மணிபோன்ற தோனா கிய மலையை இரும்பானது துளைத்திடுவ அண்டோ, இகைடையி வேங்க

வரபுமில்லாபல், அவ்விருப்பு தனத்தெய்வன் மிகவுமற்புதந்தான், அந்தோ, அந்தக் குதுக்கத்துடைய வேலையுக்கத்தின் வலினை யில்லித யச், அவனை நாம் தருபாவல்லோ கீனத்திருக்கோம், அப்படி நிலைத்தக் காரே தரும்பாய்த் தொலைந்துபோனோம், பணக்கம் பொருக்கி வந்து சண்டைசெய்யுஞ் சத்துருக்க நூயிகாயும்டு தடைப் புளாங்கம் முங்குத்து சொன்றிருக்கும் வேலையுடைய வரசே.

நான் அருமையாகப் பெற்றெடுக்க மக்களான இந்திரபாண்டியன், சந்திரபாண்டிய னென்னு மிரன்றியோயும், பிரிவில்லாத கண காரையை வழக்கமும் விட்டுப் பிரிந்து கொண்டு னிடத்திற் பொருக்கிய கவலைக்கருப்பில் வெந்துருகி நீரூ யொழிலில்லாமற் பற்றிப் பிழக்குங் கீனினை முன்னர் செய்திருக்கேணுக்கும், என்னைப்போகே பாவிகளு கண்டோ, குற்றப்பட்ட காவலுமியினுடைய எம் நூயிகாக் கொண்டுபோகக் கொடுக்கேரோ இராஜாவே—பொன்னைவிட்டு மதிற் பொருக்கிய நூயிரியியும், வாலிய ஸ்திரைனமுதலிய யாவங்கும் அனியுகின்ற நூயுக்கைவிட்டு மதிறபொருக்கிய நூயுமனை வாசனை பிரியுமோ, அப்புக்காட்டுக்கும் நீதனவுக்குதில் நின்றாங் தெண்றற்காற்று வீச கின்ற பூமியிலிருக்காராங்கும் இராஜாகிறாஜனே, கீரன்னை விட்டும் பிரிவதற்கு நாயமுண்டோ, பேர்பெற்ற இராஜனை விட்டு விட்டுப் பிரிந் துயிர்பிழைக் கிருக்கின்றுவென்று வீரசௌர்க்கத்திலுள்ள இராம பைமர்க்க வீழிவுசெல்லாமல் இதோ நானுமென்னுடையே விட்டு விட்டுமேற்கு வந்துவிட்டிடன்.

சத்துருவனை இராஜர்கள்வகுக்கு சுதந்தரங்களு செய்தது வரவின் சிகிச்சை கீடுக்கும் இரத்தினமாகுட மழுக்கிக் கழும்புமிருக்கும் பாத்தாமனைகளை யுடைய இராஜாக்குக்கேறே, நீரென்னுடையவுடை ஹுயிகாயும் கொண்டுபோமெந்து சொல்லி யறை யடித்து மோதி பூமியிலே திடல்லைது விழுந்தான், அதுகண்டவள் பக்கத்தில் ஏன் கூடின்றநுதி தோழிப்பெண்கள், ஒயோ, அந்தோ, அம்மா, இராஜாக்கி இவ்விகம் விழுந்தானேயென்ற பாதாகிற் தவணைக் குக்கியெடுத்துப் பார்க்கையில் அழுகிய பொன்னிறமேனியான் வட்டு ஜூயின்கீக்க யருக்கத்து கண்டு கண்களிச் தழுது கலங்களுர்கள்—கலங்கி இராஜனிறக்கத் தெண்ணிச் சஞ்சலமுற்புக் கேரர்வுகளைடு இராஜாக்கியீழுமள்ளோ வுடிரிமுந்தான் இகந்கு காமென்செய்வொமென்று தோழிப்பெண்கள் கணாயில்லாத சஞ்சலத்தில் முழுக்கடல்மட்டத்திறங் தோடுவதுபோற்

கண்ணீர்வடிய மார்பிற் பூசிப வாசனை கமழுஞ் சந்தனக்சேறு க்காங் ரொழுகக், சுந்தற்சோர வெம்பிக் தணையில் வீழுக்கு புரண்டுருணி கடலினது சப்த மடங்கும்படியாய்ச் சப்தித் தழுதார்கள்.

இவ்விதம், கந்தவாரமென்னும் இராஜாக்கினி பிருக்கு மிடத்திற் கடலானது கொக்களிற்குத் கலங்குவதுவதுபோற் கலங்கிக் கெண்டை மீன்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் மனம்பூண்டு சற்றேறு மோப்பில்லாமல் அழுகின்ற சப்தம், சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவிபவர்களுடைய திருச்செலியிற் கேட்டு இஃபெதன்னசப்தமேமன் ஹ போக்கு யாவா யிருக்கிறவர்கள் விடக்கில் விளவினதற் கவர்கள், இராஜனானை விக்கிரம பாண்டிய ஸிருங்கதைகப் பற்றித் துயரமுற்றுக் கோர்வுகளைடு, அவனுடைய சொந்தத்தேவி யுயிரிழங் திறந்தா ளென்று சொன்னார்கள்—அதுகேட்டு, மலையில்கிள்ளு மதிக திண்ணை முற்றப் பூமை யணிக் தொளிநும் புஜபல பாக்கிரமச்சுத யுடைய நாயகமான கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவி யவர்கள் தங்கள் மும் மிரங்கி, இராஜனான விக்கிரம பாண்டியனின் தேவியை மிகுந்த புதைய பெண்ணென்று கேட்டிருக்கோம், அபதோடு தாந் தாவோ, ஆஹா, புருஷன்பேரி லன்பாஸ மிதுந் திருங்கதுர் லவனே டு மவனு மிறந்தான். ஆனால், நாம் சொன்ன ஜெல்லாம் அழுகில் மிகுந்த சொல்லென்று கேட்காமையினு லல்லவா, அந்த விக்கிரம பாண்டியன் தனதாவியைப் போக்கினான்.

என்றால், புருஷனிற்கு பின்னர், பெண்ணாதி யுயிராற் தாந் விருப்பத் தழுக்கான், வாசனை பொறுந்திப் புட்பாஸ யணிந்த புஜபல பாக்கிரம சாலிபான ஏந்களிக்கிரம பாண்டி ஸிறங்கு போனவுடனே, அவனுடைய பெலை ஸிறங்கு பேராதும் கல்லதுகா ளென்று சொல்லி, நீண்ட பொதிகை மலையையுடைய அந்த விக்கிரம பாண்டியனுடைய கிளைஞ்சலை வறைத் தவர்களைப் பார்த்து, ஜம்பிரா ஜவம்மிழக்கார்களே, நீங்கள் விக்கிரமபாண்டியனையும் அவனுடைய பெண்சாதியையு மீடுத்து அடக்கிவிட்டு, மற்றச் சடங்குகள் யாவும் ஸிங்கள் யாவரு ரொட்டுசேர்க்கு செய்யுங்களென்று செலுந்த தாம காப்பூஷக் கொப்பாகிய திருவாய்மஸரங் தருளினார்கள்.

அதுகேட்டு, விக்கிரம பாண்டியனி னினாந்தார்கள் யடுவரு மொ ள்ளுகோந்து, கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவி யவர்கள் சொன்ன

பத்தாம்போர்புரி சருக்கம்.

ஈடுகூ

துபோல், இராஜன் விக்ரம பாண்டியனையும், அவனது தேவியையும் மெடுத்துத் தகனஞ்சிசுவது, சுடங்குமுதலீய மற்றவைகளையுன் செய்து முடித்துவிட்டுவத்து, சுல்தான் செய்வி கிபுருஷ் மொலியவர்களின் பொற்பாத கமலங்களிற் பணிந்ததழுந்து மகா மரியாதை பொழுங்குடன் வாய்பொற்றிக் கைகட்டி நின்றுதொண்டு, நாயகமானவர்களே சகலகருங்களுந் தேவீர் தாங்கள் சொன்னதுபோற்குறைவில்லாமற் செய்தமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள். பிறகு இராஜாயகான சுல்தான் செய்வி கிபுருஷ் மொலியவர்கள், சொல்லும்படியான சேளைசைனியங்கள் ஏழுகடலைப்போற் பக்கத்திற்குமுடிப்படைத் தலைவர்களின் முகச்சைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டிய வொழுங்குகளெல்லா முறையாக முழுமையுன் சொல்லி, இனைதுணை பொன்றுமில்லாத வல்ல காரணத்துன் அல்லாகுத் தலூலாவைத் துகித்துச் சொல்லு கின்றார்கள்.

இன்றைய தினத்தில் நமது கூட்டாரத்திற்போ யிருந்து இராவு மூழூதும் நீங்கி விடியும்போது சுப்பு தொழுதுகொண்டு எக்காலமும் முள்ள உட்களுன் அல்லாகுத் தலூலாஷி னருளினுடே நாளையதினாம் உலக முன்டாகிய ஆகிவா மென்னும் ஞாயிற்றுக் கிழமை மாதலால் மேக்காரனவைகள்வந் தனடுகிடக்கு முயர்ந்த கொத்தனங்கள் குழந்த அழகிபு கோட்டைக்குள்ளே முயற்சியோடும் போவோம், எவ்வுல கைகளும் மெய்க்குகிணற வேதநெறிசிதமோ ருகுவெடுத்து வந்தது போல் வாஞ்சவர்களே நீங்கள் யாவரு மிருக்குமிடக்கி விருங்களே நீங்களும் பேரங்கருளி யாகிலார்கள்—ஆகி, வாசனை மேன்பும், அசைப்பேறு மணத்தன்மை, காஞ்சந்திரசன்போன்ற நிர்மம, கடிய நடையுருள்ள வெண்குதிலை மேற் சுவராகிட, சுக்காலங்களுக்கு புவிபோன்ற யலமுள்ள சுத்தகவீர்கள் பக்கத்திற் குழச், சந்தோஷத் தோடும் நட்டுத் தூணிமுக்குக் கோர்வைகளை யணியணியாகக் குாக்கியிருக்கும் பிரகாசமன கூடார வீட்டிற்போ யிருந்தார்கள். பின்னர், சுத்தாருக்களைச் சருவும் அச்சுவடிவுள்ள வேலாயுதம் பிடித்த வைகையை யுடைய சுத்தகவீர்கள் யாவரு மஹவங்க விருக்குக் குத் தாணத்திற் பேற் மிருக்கங்கள்.

பத்தாம் போர்புரி சருக்க - முற்றிற்று.

இதிற் நிருவிதுத்தம் - கள்.

அரசாட்சிச்சருக்கம்.

— தெ தெ —

க வி வி ருத்தம்.

மாட்சி யோங்கு முகப்பதின் பேரனு
ஊழுச்சி தத்திபு ரூவி மொவியல்லா
காட்சி கெட்ட கவரியை வென்றா
சாட்சியுற்ற திறப்பை யறைகுவாம்.

இதன்பொருள்.

அருட்பெருமை யதிகாரித் தோங்கிய முகமிழதூயி சல்லலாகு அலைக்கு
வசல்லுவியாகவன்ன திருவெப்பாராயும், நூற்றாண் நூண்த தெளிஞராயுமேன்
எல்தான் செய்வி திபுருவீ மொவியவர்கள், அறிவுகெட்ட விக்கிராமான்
முயனேலும் சண்டைதெப்து அவனைவென்று அரசாட்சி பொருந்திய திறப்பை
பைச் சோல்லு கிண்றாம்.

சுரித்திரவசனம்.

உலகங்கள் யாவையு முண்டாக்கி ரட்சிக் தரசாஞ்சம் ஏதுவித
தத்துவ வுத்தம வுல்லாச சல்லாபனுண அல்லாகுந் ததுவாவையும்,
ஏவனது தூதங்கராகவும், எவுகலஞ்சுந் தாமரை மலர்போன்ற
கவுணங்கவழுமேன் கபிமுகம்மது முஷ்கபஸ் முதுக்காரு சீரையது
வுங்கவை செய்விதல்கவுணை, செய்விதல்கவுவலைஞ் சல்லலாகு
கூவியின்முல்லுவாயைக்கையும் நிறைததந்த தவஞ்சிசப் திருந்து இராவு
காவம் கீங்கி விடுவேற்கும்போது பலகல்விகளுக்குமேர் கிதியாயும்
செழுமைபொருந்திய செக்கோ வோஜாயுமேன் எல்தான் செய்வி
திபுருவீ மொவியவர்க் கெழுந்து யாவர்க்கு முன்னிலை துவக்கமா
ன இமாமாக ஸின்று குப்பிகள்னுங் காலைநேரத்துந் தொழுங்கையைத்
தொழுதார்கள்—தொழுதுபின்னர், ஏழுகுத்தைகள்கட்டி போர் சக்
காத்தேரில் வானலுமியாக வருகின்ற சூரியனுவை நூதயமாகினான்.
அப்போது, சலதரன் செய்வி திபுருவீ மொலிபவர்கள், தங்களிடத்
தில் மாற்றயில்லா நிருந்து திறமாகப் பணிவிளைசெய்யும் ஏவலோச
கணையழுத்து, அவர்களைப் பார்த்துக், கையினிடத்தில் ஏழுகிப
வேலாயுதம் சீடித்திருந்து வழிராக்கியஞ்செய்யுகின்ற விக்கிரம பான்

தியனுடைய மாளிகையிற் பொருந்தி பிருப்பவர்கள் யாவரும் வெளியிலாக போரிட்டதிற் கட்டுக்காவலாக இருக்கும்படிசெய்து,

அவ்விடங்களைல்லாந் துப்புறவுசெய் திருக்கவேண்டுமென்று நமது ஒப்பற்ற சேனைபக்காக்குஞ் தலைவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டு வாருங்களென்று சொல்லியதுப்பினர்கள், அதுகேட்டவும் வேவலோர்கள் இன்பமிகுந்தசங்குத்தியாகப்போய்ச் சேனைக்காவற் றலைவர்களுக்குச் சொன்னார்கள், சொன்னமுறையேபுறக்கலைவர்கள்மிகவும் நன்றாகச் செய்தமுடித்து, அவ்வேவலோர்களிடத்திலேயேசொல்லியதுபினர்கள்—அவர்கள் மகாவிரைவாகவுக்கு, கல்தான்செய்யிதிப்புறாறீமொவிவவர்களிடத்தில் சேனைகாவற் றலைவர்களுக்கெய்துமுடித்தவெல்லாந்தசான்னார்கள், அதுகேட்டவர்கள் மனமகிழ்ச்சி தாதிகாரண ஒகிப அல்லாகுக் தழுவுவைப் போற்றிப் புகழ்க்கு, பின்னர், மேகங்குடையாம்சிமுடித்துவரும் காரண நாயகமான யிமுகம்மது சல்லவைரு அலைகிவ சல்ல மவர்களின் பொற்பாத கமலங்களை வாழ்க்கித், தங்கள் பக்கத்திலிருக்கு மந்திரிகள் முதலிப் தலைவர்களைப் பராற்குச் சொல்லுகின்றார்கள்.

பெரிசாகிய சண்டைக் களத்தினை ஒற்றைகிப் பெட்டகங்களில் வைத்திருப்பவர்களைப் பிராசமுள்ள இரத்தினமணிகள் பதித் தோளிரும் பசிய பொற்பல்கைக்குஞ்சி வேற்றிப் பக்கத்திற் கொண்டு வாருங்க வென்றும், வளம் பொருந்தி வாழும் இக்கொத்தி ஹள்ள தெருக்கீதிக் கீட்டத்திற் கொல்லவரிகான அழிவை பவனியுல்லாசஞ்சகரும் வருவதற்கும்பட்டத்தி பானையைக் கொண்டுவாருங்களென்றும் சொன்னார்கள்—சொன்ன வு—னே—கடலைச் சுவற்றும் அழிய மேக படலத்தைக் கிழித்துச், செழுமைபொருந்திப் பொழமலை முதலாயுள்ள மற்ற மலைகளை பகடத்துத், திக்குகளில் முரண்டாட்டன், செய்துகொண்டு நிற்கும் அட்டசஜமென்னு யெட்டு யானைகளுமேங்க முன்னடியைப் பெயர்த்துவக்கும் குளிர்க்க பூரணசங்கிரவிதம் போன்ற வெள்ளானையைக் கொண்டுவந்தார்கள். வந்து,

அவ்வி பானையின் கழுத்திற் கண்டா மனிகள் பூட்டி, வாக்கை மழும் பூமலைகள் குட்டி, முதுகிண்டுபேரில் கல்ல அலங்காரமுள்ள அம்பாரி சேர்த்து, அதில் இரத்தினமணி பதித்தெலைக்குரும் பொற்புடம் கூடுத்து, எண்ணிக்கையிலடங்காத பிரகாசக் கதிர்வீச அகின் பேரி விருப்பாசனம் வைத்து கேற்றியிற் பிரகாசமான செவந்த செங்

தூப்புப்பட்டிட்டு மகா சந்தோஷ ஈயப் பாஷ்கள் இன்னுக்கள், அப் போது, அழகிய வெள்ளி மலையின்பேரிற் குரிய ஹுரம் மானதுபோ ஹும், அழகத் துளிகளைச் சிதறும் பூரண சந்திரன் துவங்கல் போ ஹும் அவ் வியாணையின்பேரில், உலகே திஷபையும், தெளிவான வேச தீதியையும் யாவர்க்குஞ் செலுத்தும் கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொளி யவர்க் கழகு பிரகாசிக்க வேறி யிருக்குார்கள், இருந்தபோது.

விளக்கமான ஹிரத கஜ தூக பதாதிகளான நான்குவகைக் கேள்விசைவியங்கள்க்கும், வாண்யத்தின் மனமகிழ்ச்சி பொங்க, வளம் பொருந்திய பவுத்திர மாணிக்கை நகர விதியிற் பிரகாசச்சோதி சௌ விக்கத் தங்கப்பூண் கட்டிப் பொம்பும், நானுகின்ற வாயினிக்கழும், குளத்து நிறைப்போற் சொரியுமகத்தையுடைய யானையை நடாத் தினார்கள். அப்போது, பூமிபைச் சூழலைக்கு பொருந்திப் பட்டவை சப்தத்தைப்போலே குழல்களின் சப்த மதிகரிக்க, மீனக்கெரடி யையுடைய விக்கிரம பாண்டியனை வென்ற சிங்கக் கொடியையுடைய தல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொளியவர்கள் வந்தார், அருள்கிலை பொருங்கிய முகம்மதுங்கி சல்லல்லாகு அலைக்வசல்ல மவர்கள் கனவில் வங் தேவின்தினால் அந்த நபியின் திருப்போன்று வந்தார்; இந்த பூமியின் இராஜ நாயகர் வந்தா ரென்று கிளகுழல்கள் சப்திக்க.

விக்கிரம பாண்டியனைவென்று பூமிபைல்லா மொப்பற்ற ஏக போங்கோல் செலுத்தி, வேண்டுநா மோட்ச பதாதிகைக்குவிக்குத் தீயுளை மகம்மதுங்கி பவர்களின் நினோங்கப் பூண்டிக்கும் இயல பான வழிபைக் காட்டும் புண்ணியப்பொருள் வந்தா ரென்று வரு கின்ற விருதிலங்கள் தோற்ற, விய்ப்பாயை பாடகர்கள் கட்டியங்கறக் கிணமை நெருங்கிய விக்கிரம பாண்டியனின் கீர்த்தியைத் துவக்கு மீனக் கொடியை வென்றிடும், சல்தான் செய்யிதிபுருஷீ மொளி யவர்களின் சிங்கக்கொடி முகவிய மற்றக் கொடிச்சனும் ஆகாசத்தை யளாவ, வானத்திருந் தெழும்பும் பூரண சந்திரன்போல் நியுலிடும் வட்டமான வெண்குடை கவிப்ப, இன்னும். பலவன்னங்கள் பொருந்திப் புமட்டு ரூங் கவிப்பப் படைக்கடலிற் பொருங்கிய அலைகளி லுண்டாகும் ஹுரையைப்போலே நிதானமான யானையின்பேரி ஸேவலோர்க விருக்கு வெண்சாமால்வீச, அபிமானந்தோடும் வேலாயுதம் பிழித்திருக்குமைக்கையையுடைய வீர்கள் பிழித்திருக்கும் வல்லிபத்தோளி, வானத்

திற் பொருந்திய மேகத்தின் மின்ன வொளிபோ வெவ்விடத்திலும் பிரகாசித்துத்தோற்ற.

யானை குதினா இவைகளோடு காலாட்பகடகள் கணக்கி லட்டு கிப தெந்துவட்டம் பேர்களான கூட்டப் படைகள் கெழுங்கிப் போகப், பல்லக்குகள் மிகுகிறப்பாக வொன்றேபடான் ஹாஞ்சி முட்டு மோதிக்கொண்டுபோக, அங்கே பிரகாசம்விரிந்த இரத்தினுபரானுகிட என்னிந்த பெண்கள், புருஷர்கள் நன்றாகக் கண்ணிற்கண்டு இது, ஏப் போதும் நாம் கண்ணிற்கானுச காட்சியென்று சொல்லி யதிஜுபிக்கக் கேர்ப்பமுற்றி விருண்டிருக்குங் கருமையும், எண்ணறங்க கோடியுமான குத்தலையுடைய வானத் தரம்பையாகவன்பார்த்து வாசனைப்புட்ப மாரி நூயிக் கீட்டிடாத கண்ணிமைத்து வீழிபாதனாட்டத்தில் நிறைந்த காட்சி, அல்லாகுத் தலூலாவி ஏருளினால் இந்த இராஜ நாயகரான சுல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொவீபவர்களினுற் பெற்றிருமென்று சொல்வார்கள்.

இன்னும், கணிப்பதற் களவி லடங்காத மலக்குகளென்னும் வாணவர்கள பார்த்துகின்ற பூமியோடும் ஆகாயமும் புத்து மழுப முகம்மது நபிசல்லவாகு அலைவ சல்ல மவர்களின் பேரனான கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவீயவர்கள் தொகுதியாகவருகின்ற இந்தத் திருப்பவணிச்சிநப்புப்போற் சதாதி சமுக் வருக வாழியென் முசோல், பூலோகச்சிதிலும், சவன்லோகத்திலு மென்றைக் கூற வாழக்கிவதாக—இராஜகெம்பிர வுத்தன்ட நாயகரான சுல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொவீயவர்கள், ஆநாயக்கி ஓவானிட சிரியும் குரி யனுனவன் ஒப்பற்றவோர் அழியெவளவிமலையின்பேரில் வக்கிருங் தத்தை நடாத்துவதுபோலே வெண்ணிலவின்பிரகாசம்போன் நவெவள் ஸீ யானையின்பேரில் வைத்தொளிரும் அம்பாரியின் மேவிருங்கு, அவ்விழானையும் நடாத்திக்கொண்டு தெருஷீக்களிற் பவனியஸவி யவை களைக் கடக்கு, வானத்தையளப்பதுபோல் நீண்டிருக்குங் கோட்டைக் குட்போனார்கள்.

இல்லிதம், சுல்தான் செப்பி திபுருஷீ மொவீயவர்கள் கற்பணி செப்திருக்குங் கோட்டைக்குட்போய்; அங்கே யழங்க இரத்தின மணிக்குளமுத்திய கபாட்டுக் கிட்டிருக்கு மாடமாளிகை கூடகோ புரங்க வீறுபக்கத்திலு மொழுங்கொழுங்காய் கெருங்கிறுக்குங்

பிரச்சாரன தெருச்சிகள் தோறும் பவனியுல்லாசபலஞ்சு முன்னிற் குறைநிய பொன் னங்கரிப் புள்ள இராஜமண்டபக்திற் புகுங்கி அழகான வாயிலைக் கடந்து திண்ணமுற் றணியணியா யிருக்கு முட்கோட்டை வாயிலைக் கடக்கார்கள்—கடக்குதுவளைந்த அவ் வுட்கோட்டைக்குள்ளே வச்சிர விலாச மென்னும் பிரகாசக் கதிரைநிக்கு மண்டபக்கிற் சேர்ந்து பானையைகிட்டு கீழிறங்கின்று பின்னர், ஈற்றமீற்ற தங்கக் காலகணைப் பிரகாசிக்க நாட்டி யதின்மேற் கதிரைநிக்கு பொற்றகட்டால்முடி அதிக விலையுயர்த்த இரத்தினமணிச் சாங்கள் தூக்க.

அதனேடு, மல்லிகை, முல்லை, இருங்காச்சி, பிச்சி, மருங்கொழுக் கு முதலீய புட்ப மாலைகளும், வெட்டிவேர், இலாமிச்சமவேர், குருவிஞ்சுகவேர் முதலியவைகளைப் பின்னாற்பணிகெல்து தூக்கி வலங்கிர்க்கடப்பட்டு, இருங்கையைப் பாறபோத கட்டும் பிரகாசமூள்ள கிர்வாசனைக்கிண்டேரிற் பொருங்கிச் சொல்லிகே மேன்மையான (பிகமிட்) போதிச் தூப வல்லவனுண அல்லர்குக் தஜுங்கவைப்போற்றி வெற்றிகொள்ளும் இராஜர்களுக்கு பிராஜரான கல்தான் செப்பி திபுருஹி மொலியவர்க் கிள்பமாகச் சிம்மா சனாத்தில் வீற்றிருங்கார்கள்—அப்போது, பூரண சந்திரனைச் சூழ்நிருக்கும் நடக்கத்திருங்கள்போல் இனத்தார்கள் பக்கங்களிற் சூழ்நிருக்கத், துகிபொருங்கிய எந்தேந்தைச்சுழும் புலிகள்போற் சுத்தவீர்கள் குழ் முதறிப் பொன்காக ரெற்க்கும் செழுகையான பெர்ஸியலை யுக்கியில் வைக்கப்பட்ட இரத்தின தீபம்போல், காங்காவான புதுக்கான்வேதப் பூபதி கழி முகம்மது உண்வூராகு அகிகைவசங்கை மூவர்வளின் திருப்பேஷனு ராணு கல்தான் செப்பி திபுருஹி மொலியவர்கள் சிம்மாசனாத்தில் வீற்றிருக்கார்கள்.

வீற்றிருக்கையிற் பாடகர்கள், இந் பக்கங்களிலும் பூரண மேசனிய இராச கவிதைகள்பாடிக் கட்டியங்கூறி விற்கப், பவனிவிடையாளர்கள் வெங்காமரம் வீசிகிறக், இன்னும் கிலர், வயிரப் பிழையைற்க சுந்திரவட்டான் சுமற்றி சிற்க, இன்னுஞ்சிலர், பிரகாசமான சண்டையிப்படக்கங் கெங்கி சிற்க, இன்னுஞ்சில ஏவ்வோர்கள் இட்டகட்டளையை மாறுமற் பணிவிலைடரைய்து கொண்டு விற்கக், துட்டகீக்கிரக வீராஜரான சுலகான் செப்பி திபுருஹி மொலியவர்கள் ஒப்பத்தானிக் காசனாத்தில் வீற்றிருக்கார்கள்—இவ்விதம், கல்தான் செப்பி திபுரு

உமி மொலிபவர்கள், அநிய பேரியவனுண அல்லாகுத் தழுவாவின் அருட்கிருபா கடாட்ச மோங்டச் சிம்மாசனத்தில் அரசவிற்றிருக்கும்போது, வலிகுமமிகுந்த தங்களின் வட்மிழத்திலுள்ள தலைக்களைப் பார்த்து, இராஜனுன விக்கிரம பாண்டியனின் இனத்தி தூங்காவர்கள் யாவரும் வரிஷை பொருந்திப் பொலிசுக்கொல்விட, திறமையுள்ள தீவில் விசிலர் மார்க்கத்தி லாகும்படிசெட்டியுங்க னன்முசொல்லிப் பின்னர்.

இராஜனுன விக்கிரம பாண்டியனின் பணக்களஞ்சியவறையிற் பொருந்திய பொருள்கள் யானவையு கெட்டத்து நம்மிடத்தில் விவரவாகக் கொண்டு வாருங்க என்றஞ்சு சொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே பெருமை வொருந்திய அக்தலைவர்கள் தங்களை மேவ லோர்களைப்பின் கூட்டிச்சென்று பணக்களஞ்சிப் புறையிற் புகுந்த, திரவியம், இரத்தினக் குவியல்கள், பொன்முக்கிய யானவையு மொன்றுகத் திட்டி, அங்கே பொருந்தி யிருப்பவர்களாற் பலபல குமகள்சொய்து— அவைகளை, மோட்டகத்தின் பேரிலுக், தலைச்சுமையாளர்கள் பேரி அ மெடுக் கெடுத்தேற்றிக்கொண்டுக் காகா கையற்றிந் சக்தருக்களா வேவிகிடப்பட்ட பெருமருங், கருமையுள்ளவோர்விஷ்மிகுக்குத் த பாம்கை வகைதெய்க புகுக்கானவேத காருண்மரான நசிமுகம் முதலைக்குவலாகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப்போனான் கல்தான் செப்பி திட்டாலும் மோலிபவர்களின் திருமுகராவில்வந்து மரு மதிழ்ச்சி கூர அழகை மலையைப்போலே குவித்தார்கள். அதுகண்டு, வாகான புகமுடைய வள்ளலரான கல்தான் செய்யி திபுருங் மொனியவர்கள் வல்லாயாயானுண அல்லாகுத் தழுவாவைப் போந்திப் புகழுங்க பின்னர்.

தங்கள் மருவி ஒன்னவர்களான அவளா திறகுவென்னும் செய்யிது மார்மஞ்சுக்கும், சுதந்திரர்கள் யாவர்களுக்கும், அங்கே பராவிய ஏழை மெரியோர்களுக்கும், ஒழுங்காக மேகங் கொடைகொடைப்பது போற் கொடுத்தார்கள், அக்கொடையை நிராகிரியாக்கின்ற மடிநிரம்பவாக்கினாவர்களெல்லாம் பொருளாவாகிக்கிணார்கள்— இவ்விடம் கல்தான் செய்யி திபுருங் மொனியவர்கள் இன்பமாகக் கொடைகொடை போருந்தகள்போக மீதமாக அங்கிருந்த பொருள்களையெல்லா முன்னரிந்த பணக்களஞ்சிய அறையிலேயும் கொண்டு போய்த் தேர்க்கரசெல்லிப் பின்னர், அதிகாரப்பூர்களை யாங்காங்கு கடக்குங்

காரியங்களை வியாரித்துக் காப்பாடி நீதிசெலுத்தம்படியாய் கேமிட் துவைத் தூப் பின்னர், அவ் வவ் விடங்களில் வீரகண்ணடையணிக்க சுத் தவிர்களை முறைப்பாலே காவல்லைத்துவிட்டு மூன்றுக்கீழ்வு பெருகி விருந்தார்கள்.

அப்போது, மத்தூரமா நகர இராஜனுன விக்கிரமபாண்டியனின் குலத்திலுள்ள பஞ்சாஜனர்கள் யாவரும், தேடவரிதாகிய இரச்தின பணிகளையும், செழுங்கைபொருந்திய பொந்பொருள்களையும் திறை யாகக் கொண்டுவெந்துவைத்து இராஜநாயகரான சல்தான் செய்யி திபு ரூரீ மொலி வர்களின் இதழ்விகிந்த தாழ்மூலமல் சொத்த ஜில்லிய பாதகத்தில் விழுங்குவனங்கை யெழுந்துஉள்ள நவர்களை யன்பாகப் பார்த்து, நாயகமாவவர்களே, தேவீர் நாங்க என்களை முழுது மீட்டி யுண்டாகுங் கிருபைக் கண்களாற் பார்த்திரட்டித் தாண்டரூஷ வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம், வந்து பாதம்பணிந்து சாஷ்டாங்கஞ்செய்து கிஸ்ர விக்கிரம பாண்டியனி வினத்தார்களின் முகங்களைச் சல்தான் செய்யி திபுருவீ மொலியவர்கள் பார்த்து, ஒரே, ஐங்களே, இராஜனுன விக்கிரம பண்டிய னுங்களுக்குக் கொடுத்த வாழ்க்கையோடு மிருந் துயர்வாக வாழ்ந்திருங்கள், என்னுடையமனத்தில் வெண்ணமுற்ற ஏங்கின் ந முறையை யொழுங்காசுக் கொட்டப்படுவதைப் பெற்றுக்கொண்டு விருக் கொண்று சொல்லார்கள்.

இவ்விதம், கல்தான் கெப்பி திபுருவீ மொலியவர்கள் திருவாக்களித்தவுடனே, அவர்களெல்லோரு மவர்கள் யன்பாகப் பார்த்துவது தேவீர் காங்க விட்ட சட்டப்படி யெப்போதுந் தப்பித மிஸ்லாம் வொழுகி நடப்போமென் ஒருப்பற்ற சொல்லாகக் கொல்லித் தாழ்ச் சிசெய்தார்கள், ராய்ச்சிகெசப் தவர்களுக்கெல்லா மிவர்கள் தங்களிட மிருந்த இத்தினுபானுதிகள், வஸ்திர பூஸ்தாதிகள் அடைக மெதிர் டீடுத்துக் கொப்புமுறைய கருமேகங் கொடைகொடுப்பதுபோலே கொடுத்தார்கள், அனுவக்கீர யவர்கள் கைகொண்டு மனமகிழ்ச்சி யானார்கள். அப்போது, இராஜநாயக மான கல்தான் செம்பிதிபுருவீ பொலி யவர்கள், அவர்களைப்பல்லாம் பார்த்து நீங்கள் யாவரு முங்களிருப்பிடத்திற்குப் போங்களென்று சொன்னார்கள். சொன்னங்குடனே, அவர்கள்யாவரு மிவர்களின் பொந்பாத கமலங்களிற், பணிக் கொழுப்பு போனார்கள்,

பின்னர், அந்தப்பட்டங்களிலிருங்கு தலைவர்கள், அதுக்கான் சர்கள் யாவருங் தங்களுக்குறிஞர்க்குங் குறை பாட்டோடு விழுஷ் துவந்து, இராஜாதிராஜ கெப்பீர வுக்தண் தீதபரிபூரண வுக்தண்ட குலோத்துங்க சிங்கான சுல்தான் செய்யி திபுஸுலீ மொவிவர்கள் விளை திருவுடிகளைவணக்கிக் கண்டுகொண்டார்கள், அவர்களையிவர்கள் அங்பாதாவு தோற்றும் படியாகப்பார்த்துயாவர்களுக்குமிலவளவிலே மானிக்காந்தரும் குமசுகந்தன கந்த நார்த சுகந்த பரிமாலைகளைகளையிலே உத்திரவுக்கொடுத்துப்பணிசீர்த்துவிக்குமில்லை துப்பொதத்துவினைடு கொடுக்கார்கள், அவர்களைவணக்கிக் கண்டுகொண்டார்கள், அவர்களையிவர்கள் அங்பாதாவு தோற்றும் படியாகப்பார்த்துயாவர்களுக்குமிலவளவிலே மானிக்காந்தரும் குமசுகந்தன கந்த நார்த சுகந்த பரிமாலைகளையிலே உத்திரவுக்கொடுத்துப்பணிசீர்த்துவிக்குமில்லை துப்பொதத்துவினைடு கொடுக்கார்கள், அவர்களைவணக்கிக் கண்டுகொண்டார்கள், அவர்களையிலே உத்திரவுக்கொடுத்துப்பணிசீர்த்துவிக்குமில்லை துப்பொதத்துவினைடு கொடுக்கார்கள்—பின்னர், இதழ்விரித்து தேவெனுக்குங் குங்குமப்பூமா கியவனிந்து திஸ்னைமூற் ரேஷினுக் தோனையடைய நல்லயகழுகங்மதை-சல்லவள்ளகு அலைகிவசல்ல மவர்களின் திருப்பேரவாயும், கற்பக குரவப்போவெப்பற்ற கொடைவொடுக்கும் வள்ளாயமூனளை, சல்லவள் செய்யி திபுஸுலீ மொவிவர்கள், தங்களின் பங்குங்களிலூரிக் காளவர்களை யமைத்துவைக்கவுக்களின் சந்திரப் பிரகாசமான ரூத்து வைப்பார்த்து வாகனைகமழுக் காமாகை மவர்போன்ற செவந்த இதழு ற்ற திருவாய்மலர்க்கு சொல்லுகின்றார்கள்.

கோட்டைமகிளுக்குமேம்பாய்க், சுப்திதகெறிய மலையையுகையை பகட்டலாக்குவடக்காய்கிருப்புப்பொருக்கியூத்துராசிகளை அலைவன் கிறநெடகளாற செய்திர் கொண்டுவந்து சொழிக்கும் பொப்பையாற் கைநூச் சேர்த்த வெண்டுமைக் கோட்டைத்துக்கு திராவுக்கு, திரங்கு வைங்கு ணங்கள் சப்றிக்க யணவுமூட்ட சூட்டோலை குழுக்கு வெண்மணல்பேர் ட்டின்பேரிலே—புக்குடுமைய அப்த்தாகிடென்னு மென்னு புக்கிர கிதாமணியும், ஆப்பாகா, பிரகாசமான மெயினுல் ஆட்சீது குமியித் தீநும், காதிறும், சண்டைப்புவியாகிபசுகிச்தினும் ஆடிமுகித் தீநும், காதிறும், சண்டைப்புவியாகிபசுகிச்தினும் ஆடிமுகித் தீநும் பேணையுமூன்னர்தகுகியாகவைக்கித்திருக்கும்பெட்டிக்களோடுமே அடங்க விசெய்ய—அவர்களையிலே உத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று கொன் னார்கள், அதுபோனவைக்கினுத்துக்கொண்டுவந்தார்கள், அப்போது பூமியெல்லைமுகமும்படி, பிராஜ செங்கோல்விசத்தும் வள்ளவளைய கல்லான் செய்யி கிபுஸுலீ மொவிவங்களை மெழுங்கார்கள், மற்றுமா வர்களும் சொல்லுகின்ற கலிடாஷஹுதக்கு முழுங்கி, மிகுங்க பாசித் துக்கு மோதிக்கொண்டு, கானவர்களும் புகழ்த்து போற்றும்படியா யுப் போறு, அந்தமணல்மேட்டு விறக்கிவைக்கு.

வேதச் செய்யுள் தாலுக்கோர் குறைவும்வாமல்மேலாம்பாராக அடக்கங்குசெப்து, மற்றுங் குறைவில்லாத செய்கைகள் யாவுக்கீச யிது பின்னர், உண்ணுப்புக் கல்வியிற் ரேஞ்சோர்களான தங்கள் மாபிஸ் மிகுந்த ஆசை யன்புள்ளோர்களை யவ்விடத்திற் காத்திருக்கும்படியாகச் சொல்லிவிட்டு, மகா தயாநிதியான எங்கள் இராஜநாயகம் சுல்தான் செய்யி திபுஸுல்ஹீ மொலியவர்கள், அவ்விடத்தைவிட்டும் நீங்கீ எந்து சிம்மாசனத்தில் நன்மையா யிருந்தார்கள் — இருந்து தங்கள் பக்கத்திலிருக்கு மந்திரி முதலிப் தலைவர்கள் யாவுக்காய் மஹரவர்கள் விடத்திற்குப்போகத் திருவாக்கஞ்சி மேலான வொப்பற்ற நப்பில் ஆலம்பினா அல்லாதுக் கதவுலாவி னாருளை நினைக்குத்துப் புகழ்ந்து, சிங் காசனத்தில் நின்று மெழுக்கருளியாகி, இருள்கீக்கும்படியான பிழார் சமூள் இரத்தினமணிச் கலசகும்பங்கள் ஆகாயமட்டி விலங்கு மட்டுடைக்களோடு பொருந்திய, வூச்சைப் புட்பமாலைகள் தூக்கி விட குஞ்சுகளிருக்கும் வீட்டிற்குப் போன்றார்கள்.

அப்பகு வீப்படியாக நீங்கீடு, அதின்மேல், சுல்தான் செய்யிதிப் பூர்வீ மொலியவர்கள் ஒப்பற்ற ரேக்கியோடும் செங்கோல் செலுக்கி யிருந்தார்கள் இருக்கையில், சுத்தருக்கள் திறைப்பொருள் கொண்டு வந்து கொடுக்குத் து அவர்களின்பாத்தாமணையைவண்டி யேத்தவும், வாசனைபொருந்திய தாமணமாது அழகுபொருந்திய கேட்டையும், தகிற் புகுந்து வைத்துக்கொடுக்குத் தார்கள் — இன்னும், சுல்தான் செய்யி திபுஸுல்ஹீ மொலியவர்கள் கிறப்புப்பொருந்திய பவுக்கிர மாணிக்கப் பட்டணத்துவம், அழகிய இலட்சமிப்பே ண்ணறையள்ள நெடுகெய்த, தெளிவாகிய வேதநால், மண்ணமுடைய கல்வி வந்தர்களும், மேலோர்களுந், தங்கள் வகைத்துச் செய்யிதாமாக கரும், முத்தமிழுணர்ந்து நாற்களிதையிற் திறந்த புலவோர்களும் குழு, வாவுவர்கள் மகிழ்ந்து வாழ்ந்த, மக்குத்துவமான இப்பூமி தழைக்க, வழர்வான ஏசெங்கோல் செப்பிருக்கு வாழ்ந்தார்கள்.

இன்னும், சுல்தான் செய்யி திபுஸுல்ஹீ மொலியவர்கள் அழகிய மேகங் குணட்டிவருங் காரணத்தையுண்டைய வள்ளலானமுகம்மது சல்லவாகு அலைகிலைசல்ல மஹர்களின் தீவில் லிக்காமார்க்க மெவ்விடங்களிலும் தழைந்து வாழ்ந்த, கீங்கித்திப்பு பலவுகான தருமாம் பெருக்க, செழுமைபொருந்திய பிரகாசக் கதிகாயுடைய குரியீஸ்யும், தங்கிரணையு மொட்பை யிலங்கும் இரத்தினமணிச் சிம்மா சுனக்கிற்

பொருஞ்சி யினிதாயிருஞ்சு செங்கோல் செலுக்கில் வருஞ்சு கீலத்தில்— ஆரிபதூஞ்செப்பாகிய சுல்தான் செப்பி திபுவூலீ மொவியர்கள், தவசிலி னிருக்கண்மணிப் பொருளாகிய இருந்தியான இருமக்களிற் செப்பி தபுர்தாகி நவர்களுக்குத் தமிழுமாப், விம்பிப் பூரித்து மலைபைப் போ லோகக் வளர்க் கழகஞ்சிருஞ்சுகுஞ் தோன்னியுடையவரும் யுள்ள வைதூல் ஆபிதி ஜனப்பவாத் திருமதினாமா நாருஞ்சு கஞப்பவேன்டு மெக்ரு மனக்கில் வினைத்து, உண்மையையுடைய தங்கள் வகுபிஷ்டத் திலுர்ள ஆண் பின்னைகளையும், பெண் பின்னைகளையும் அவர்களுக்கு சேர்த்து.

மசா விதசவாகத் தங்கக்காசுகளும், இரத்தினுகிகளும், மற்றும் தியங்களும் மனேகமா யெடுத்தெடுத்துச் சுமைசெப்பது கீண்ட குழந்தையுடைய வொட்டகைகளிலும், பெரிப் பகுதிச்சியாக ஏற்றிச் சொன்னும் வடிதி வைக்களிடத்திற் சேர்த்துக் கொட்டுவது, ஆபிதேவைர்களைப் பார்த்து, அழகிய புஜல பாக்கிரமங்கள் யுடையவர்களில், அங்கே திருக்க வேண்டியவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் யாவுளையும் கூட்டுக் கொண்டு வாத்தினா போக்க்கொன்னாக்கள்—கொன்னதற் குட்டே கொண்டு வாத்தினா போக்க்கொன்னாக்கள்—கொன்னதற் குட்டே வைதூல் ஆபிதின் மிகவுமனாகிழுச்சீபெரிதாகினா, உட்டின வைக்களையெல்லாம் கட்பவிலேற்றக் கட்டுக்களைக் கருதில் யாவுருவான்று சேர்த்த போன்போது, வள்ளுக்கைப் பல்தான் செப்பி திபுவூலீ மொவியவர்களை, போற்பாடு கமலங்களில், இராஜாராண வைதூல் ஆபிதீவர்களும், தின்வாடுமுறைகளில் போன்போது, வைதூல் பாக்கிரமங்கள் யுடைய மற்ற ஆண்டின்கள், பெண்பின்னைகள் யாவுரும் சொல்வதற்காகிய மேண்மையுள்ள வள்ளுவான் கல்தான் செப்பி திபுவூலீ மொவியவர்களின் பாதகமலங்களிற் பணித்து மேனாடு சலம்பிசால்லீடு புதுஞ்சு போற்றிப், பின்னர் கட்பவிலேற்றனர்கள், அவர்களைச் சல்தான் செப்பித்திபுருவீ மொவியவர்கள் தாழுச்சிசய் தழுப்பிவிட்டுத் தங்கள் வீட்டில்வாதிருந்தார்கள்—இருக்கு.

குவிர்க்க தமிழ்நாடு டிராஜனா விக்கிரமபாண்டிபாண் வெட்டி ஜெயபகோவு தாங்கள் விம்மாசலத்திற் பொருஞ்சி விருக்கும் வராற்கள் யாவையும் கல்ல வினக்கநைக் குறியும்படியாய்விரிக்கெதமுகி புதுனை மதிக்கு முத்திரித்து இன்பமாக, முன்னர் ரூம்ராசசியத்திற் சக்காவர்த்தியாயிருஞ்சு பூரிபெண்லா மராட்சிகெசப்புமகுழுது கல்தான்வைக்கள் தூப்பிய படைத்தலைவர்களிற்கொடுத்து, அப்படைத்தலைவர்களின் தூப்பிய படைத்தலைவர்களிற்கொடுத்து, அப்படைத்தலைவர்களிற்கொடுத்து,

கட்கும், படைஞோர்கட்டு மிகுந்த அன்போடு முபசாணை வாசத்தை கண் பேசிப் பொற்பூஷ்ணுகிகளும், ஆஸ்யாபரனுகிகளும் மன மில்டம்போலே யெடுத் தெடுத்துக் கொடுக்குந் தீண்ஸர், மசலுது சுல் தானவர்களுக்குக் கொடுக்க ஒட்டகங்களில் பொற்கணாகளை யெடுத் தெடுத் தேற்றி, அதனேலெம், நவாக்கிழமாலைகள், அழிப் பொந்சரி கையிழைக்க பூனைகட்டுகள் முக்காகிப் பற்றும் விகிக்கும் அனேகங்கள் கொடுக்க ஓதற்றிக், கடல்வழியாக்கிறோபோகவேண்டிப்பதற் காருமான சாமக்கிரியைகள் யாவுக் கொடுத்தார்கள், அப்போது பிரயாணிகள் யாவரும் சுல்தான் செய்யித்திப்புறுஹி மொலியவர்களின் தேடுனுழுகுக் காமகூரப்பூஷம் பாதம் பணிட்டு சலாம்சொல்லிக், சுங்கள் தங்கள் லாகங்களை நடாத்தி வீரமணிகள் சப்ளிக்க, முசசுக்கள் கணக்கூண்டுவது மூழ்க மனமகிழ்வோடு சுதற்கண்டில்வந்து வள்ளங்களி லேற்கப்பட்களிற் போய்த் தேர்ந்தார்கள்-ஒசர்ந்தவுடனே.

திருமதினை மாநகருக்குப்போற சுப்பதூடனே பாய்விரித்தோட்டு செய்து, கூத்தாத் துறைமுகஞ் சேர்ந்து, அங்கிருந்தும் பிரயாண மாகி யாவுவர்க் குந்திப்போய்ச்சேர்க்கார்கள், சேர்ந்தபேண்ஸர், அழிப் பிள்ளையான கைறை ஆடித்தைவர்கள் திருமதினை உகரப்போய்ச் சேர்ந்ததற்கும், ஹர்மாச்சிபத்தின் மகலுது சுல்தானவர்களிடம் படைகள் காகிதம், பணங்கள் முதலிய சமஸ்தமுக் கோய்ச் சேர்ந்த தற்கும் காலிதங்க ஜொழுதி வந்தன, அடியாக்கள் விவர்கள் வாசித்து ஊர்க்கு மனமகிழ்து புஜம்பூரித்துக் கரீராகுக்கமு குரோம் புளகித் முற்று மகா சங்கோஷ்காமா விருத்தார்கள்.

ஆன விர்தச் சரிக்திரத்தைப் புராணமாகப் பாவைதற்குப் பொருநூதலி முதலிய வுதலிசெய் சாங்கேற்றிக் கொண்டவராயும், புல வோர்களுக் கிடமான வார்த்தைபேசி யவர்கள் மாங்களிப்புண்டாக்க கணவரினச் செய்யும் புண்ணியப் பிரபுவாயுமூள்ள செய்யி திப்புறுஹிம் லெப்பை, பூணி சுந்திரன்போ லெவ்விடகதிலுக் கீத்திபொருக்கிய காகிபு லெப்பையவர்களி விராண்டு கண்மணிபோன்ற வெரப்பற்ற அதிகாரியான வரிசையிப்புறுஹிம் லெப்பை, இவர்க் கிருவின் மனங்களில் தீவ்காத துதிபொருக்கிய சுல்தான் செய்யி திப்புறுஹிமொவி புல்லா அவர்க் கைசிருந்து ஆட்சிசெய்து கலங்குட்காளில்.

தவப்பிரபஸ்யாதி துபர்க்தவர்கட்டு கண்ணார் தலைவர் கடற்குத் திருக்கு மிப்புமியுள்ள நாள்மட்டுக் அழியாக திரோகத்தார், உயினாயுமுனையவர்கள், கராணத்தில் மிகவுமுபர்வாணவர்கள் கூட தமிழுசா அலைகளில்லை மவர்களோடு வழிநடக்கும்போது, அம்முசா அலைகளில்லை, தாங்கள் முன்ன ஏற்றாத அல்லாகுத் தாலைவர்கள் எட்டுக்கூடிய நல்லத் துவக்கமாகச் சொன்னவர்கள்—இன்னும், அவ்வாறு தழுவாவின் ஹபிபென்னுக் கோழிமூராகத் கோண்று முகம்மதுநவி கால்லலாகு அலைக்கூல்ல மவர்கள் விபூசிப்பில் வக்தபின்னார், அவர்களின் மார்க்காரன் தீணில் விசங்கத்திற் பொருந்தினவர்கள், இன்னும் பிரகாசமான இராமகூலரென்பவர்கள் பொருந்துதான் விபாததென்று மரணமடைக்கபின்னர் புறுக்கான் வேதத்தில் முழுமூலமாயும் மவரிடத்திற் கற்றுக்கொண்டவர்கள், இன்னும் ஆசாபாகக் கட்டுக்கொகிபதுக்காரங்களை கீக்கி. அதை மெய்ஞ்ஞான திபகேளைபைக்க தெரிகிட்டும் பொருந்துக்கொண்டு குதுபுமார்க்கஞ்சையை புஜங்களிடத்திற் பாதகமலங்களை நாட்டிய அப்துல்காதிரி முகவிர்த்தினுண்ட்கைவர்களின் தீநீர்கள் தொடர்ந்து திரியுக் கடல்வீனங்கட்டு இப்பூரியெங்கும் துவக்கமான வில்பத்தையுடையவர்கள், இன்னும் காலூகின்ற ஸ்தாவ கேக்கானும் தூங்கின் திரிபவர்கள், மிருந்த கிருபானுக்கு முள்ளவர்கள்.

கிருந்தும், கீழத் தபிபென்று கோல்லுகின்ற திருகாமம் பொருந்திய இராஜா வர்வர்கள், தங்கள் மனத்திலே, பலாபலப்பேறைக் கொடுக்கும் பிளைவிலீ, கூக்கோடு பாண்டியகீழூய், அவனது பலடபக்கடாரங்கள் யானவூடு வெட்டின்யித்து இடைவிரிவான வகைம்போற்ற இராஜபரிபாலனத்தோடு மிருந்து வாழுகின்ற ஈல்தான் செய்யி குபுறுவீ மொலிவர்களை, நன்மையாகப்போய்க் கண்டு கினேகங் கொள்ள வேண்டு மென்றெண்ணாரி—நடுச்சாம விருளில், வானத்தைத்தோடு மூட்படியாப் பிகவுமுயர்வாகக் கட்டியிருக்கும் கேட்டை வாயிற்குள்ளே மகாஜின்பமாகப் போய்ச், ஈல்தான் செய்யி திபுறுவீ மொலியவர்களிருக்கு மொலியாகிய பொன்னாலும், இரத்தினவகைகள் பலவாகும் அலக்கரிக்கப்பட்டுள்ள வயிரமணி உண்டபத்திற்குள்ளே, தெளிவான புறுக்கஞ்சுவேத நாங்களை போதிப் பொருந்துகளீ யுணர்துவப்பால் முதிர்க்கேதார்கள் போலே போன்றுகள்.

தமிழுசா அலைகளில்லை மவர்கள் கீலு ஹடியவர்களோடு வழிநடக்கத்திற்கு விரிவாக கசக்ஸ்லன்டியா முதலான கெய்புளிம் கண்டறிக்

இவ்விதம், வாசனைப்புட்பமாலையணிக் தொளிருந்தோலையுடைய சுதான் செய்யி திபூருவீ மொலியவர்கள், தாங்களிருந்து மிடத்தில் வந்த இராஜான் கடி கிடு அதைகள்ஸலாமவர்களை இருக்கங்களும்பொருத்தப்பார்த்து மளைக்கியோ டெழுஞ்சு மரியாதையதபோடு தக்குடுமிருத்தினவர்களாய்நின்று பெருமை யானிப் சலாம் சொல்லிப்பின் னர் உபர்ஜனைகள் மிகவாகச் செய்தார்கள். அப்போது, ஒப்பற்ற நான் கிடுவு அலைகள்ஸலாமவர்கள் சாத்திற்சமூகாகப் பிரச்திசொல்லிமுன் என்றிச் சிறமாசனத்திற்போ யிருந்தார்கள். இவ்விதம், கிடுவு நயிபவர்கள் கிம்மா சனத்தி இருந்த, அவர்களின் பக்கக்கிற பூமியெல்லாம் புகழு மிராஜான் எல்தான் செய்யி திபூருவீ மொலியவர்களைவணக்கத்தோடும் சிற்றுரைகள், சிற்றவர்களை, மகாதுப்புரவான் கிடுவு நயியவர்கள் பார்த்து, அவர்களுடைய அழகான தாமஸை மலர்போன்ற வைக்கையப்பிடித்துத், தங்களிருந்தோடு மனைத்துக்கட்டி, யழகீய தூக்கச்சிலமாசனத்தி கொண்டே மிருமென்று கணிபோதுவன்னி மலர்க் கருளினார்கள்.

அதுகேட்டுடனே, நன்மைபொருந்திப் கல்தான் செய்யி திபூருவீ மொலியவர்கள் பிரசாசாரான இந்தினமணி பதித் தொளிரும் சிம்மாசனத்தி லதபாகப் பொருந்தி யழகீய கிடுவு வயர்களோடு மிருந்து, அவர்களுடைய திருமுகத்தைக் கூங்கப் பரர்த்துக் கதி ரொளி பெறிக்கு மூப்புத் தோற்று கிண்ற குட்டியாகைப் பீங்காலிருநாடர்க்கத் திவ்விரவு காலத்தி சீங்கே பெணக்குப் பலாபலன் கொடுக்கக் குறித்து வந்த காரண மென்ன, உங்களுமிரது சொல்லுவுள்ள களைன்று சொன்னார்கள்—அதற்கு அவர்கள், இவர்களைப்பார்த்து, அல்லாதுக் கதூல்வுடைய திருப்பைப்பேறு பொருந்தி யுயர்வுகள்கீப செய்யி திபூருவீமே, கான் சொல்லுகிறேன், சீங்கேனும் கான் மிகுந்த பிரபோசனமான இல்லபக்கத்தருட்டி திருக்கமாநகரத்தைச் சேர்ந்த ஓரு ஆடவில் ஆன்றுமோ குரி லுள்ளவன், என்றாலும், காவிரித்தத் “தேதே தேதே” சிம் பிரசாசமான சொர்க்கத்திற் சேர்ந்த நூற்றேன், கறுபடியுட் திருப்பப் பூமிக்குவருவேன்.

வளமிகுந்த திருமதீனமாநகரத்தில் முகங்மது நயியவர்கள் கணவில்லங் துபமிடக்கிறசொன்ன வகையால் சீரிம்கேவக் தீபினக்கொடி, புடையவளூன விக்கரம் பாண்டியணை வென்று, தெளிந் தெகுக்கப்பட்ட தீனில் விசலா மென்னுள்ளு செழுமையான மார்க்கப்பயிர் தழைக்

சு செய்து, பிரகாசபரன் ஏக்கெங்கோல் செலுத்துஞ் செய்யகையை யான்துலக்கமாக வறிந் தாராய்ந் தும்மைப் பார்த்துக்கொள்ளக்குஞ் தாகி பின்கே வாட்டின். ஆகலாஸ், உமக் கென்னிடத்திலே தரிப் பீதிய குறழுனிறுள்ளவோர் குறக்கென் மன அங்கினால்ப்போது உங்க குபதேகுக்கிறேன், அந்த வேத மங்திரத்தை நீரைப்போது மறந் திடாமல் மனத்தி வதே தியானமாகச் செய்துகொண்டிவாரும், அப்ப டுரீஸ் தியானஞ் செய்து வந்திடன்.

அல்லாருத் தஆஸாவுடைய அருளினு அம்து மனதில் நினைத்த வெல்லாக் குற்றமறவுந் துசேர்ந்து வியாரும், ஆகையால், பூமிழுதலிப் பலவுள்ளிடக்கானும், அவ்விடங்களிலுள்ள வியிர்ப்பினங்களு முர்கை வழிமுக்குவு, நீர் பூமிகைபவிட்டகங்ற மறைந்தபின்னாரும்துப்புரவான காரணங்க எதிகமாக வண்டாரும், குற்றங்களந நீரைக்கே போக வேண்டுமென்றாலும், அங்கே கொண்டபோய்க் கேங்கு ம—இன்னுக், வனாயாது கொடைகொடுப் போடகானாக்கும், நபியார்களுக்கும், மற்ற கார்க்கும் ஒப்பற்றவோர் இராஜ நாயகமாய்க்கேங்க்ரமனிறவுக் களாயும், விவாகவுணர வேண்டுமானாப்புறுக்கான் வேதநாதராயமுள்ள முகமெது நபிச்சல்லாகு அலைகிவைக்கல்லமவர்கள் பிறக்கதலமாயும், அமிகையுடையோர்கள் துதிப்பதாயும் திருக்குவமாநாரத்திலுண்டயிருக்கும் குறுப்புவாளவில் வெள்ளியிடமுறைக்கிணம்போய்க் கேர்ந்து வரிகையான குத்துபாடுகொடும் விவுன்மானும்.

அழகைப் படற்கணவேயூதநிற் போய்வின்று நினைத்திருக்கி, அங்கே கடிய விசைகொண்டு புனிதமான்றுவார், அதின்முது கிணபேரில் நீரேற்றியிருந்தாலோர்வினம் கோட்டி விழிக்கும் கோத்திற்குள்ளே பிடம்விரித் தட்டில்கூட்டுத் தும்மைத் திருமக்கமா நகரத் திற்கொண்டபோய்க்கேர்க்கு, அப்போது நீரமாக்கிட்டுத்தோடு, குத்துபாத் தொழுது பிழை சொன்னாட்டுத்துப்பரிசுமைபேரில் சவாரா கிணு விக்கேவங்குத்தேசேருவீர்—இவ்விதமாகவாழுவிரென்ற தகுதியான வுபதேசத்தை அவர்கள், கலதான் செய்யி திபூருவீ மொலீயவர்களில் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறலிற் சொல்ல, அது கேட்டிவர்கள் செவ்விதாகப் பின்னாலே மோதி மனத்திற் ரஸிபுத்திக்கேட்டான்தி, அழகாகத் தகிட்கு வழுத்தித் தோன்னிற இரண்டு மலையும் துரிப்புச் கொண்டார்கள்,

பூரிப்புக் கொண்டு மகா சங்கோதி கோடு மிருக்கும்போது, கண் மூடி விழிக்குபூன்னே, கப்பிலுற அலைகிள்ளை மவர்கள். ஓளித்துக் கொண்டதுபோ லுடனே மறைந்து போய்கிட்டார்கள், அப்போது, கல்தான் செய்யி திபுஜுஹி மொவியவர்கள் இல்லென்ன கமக்குபடே, இக் தன்பு யளர்த்தருளிய வள்ளல்லவர்கள் நங்களின் திருநாமமிழ்ன தென்று சொல்லமல் மறைந்து போயினார்களே, நா மவர்களோ விளைக்கமாக இன்னுமிருந்து நமில கெவுனிதமென்று அங்கினைப்பைப்பழனத்தில் கூந்ததார்கள்—இவ்விதசிலைப்பழனத்தில்கூவத்துருகி யுன்னக் கியா னிரி திவர்கள் யாராயிருக்குமென்று காட்டக்கொண்டிருக்கும்போது, வேதவழியி லுணர்ந்த அடையாசதின்பேரில் வந்தவர்கள் கமி கிழு நு அலைகிள்ளைமே யல்லாமல் வேறில்லையென்று தெரிந்து முடிவில் வாக மக்ரஸ்கிக்கந்து அப்புவைத் தபர்விஸ்லாமல். கிழுதுகபி பவர்கள் ஞபதேசித்த வேதமாக்கிருந்தபோய்வில்லாமல் முறையோடு முந்தே செய்தார்கள்.

உருச்செப்து வருங்கமில் ஓப்பகல் வெள்ளிக் கிழுக்கமயன்று வாலுகங்களையும், உயிர்ப்பினாங்களையும், படைத்தாருகிழுநிதில்கூரணான அல்லாகுச் சதுலை^ஒ நங்களுக்கு மிகுகமாப்சசெய்ததிருப்பையை நினைத்துச் சுப்பு தொழுதபின்னர் கடற்கரை யிடக்கிற போய் நின்று திருங்கமய காத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றுமனத்தில் நினைத்தார்கள், நினைத் தட்டனே, கண்ணானாலும் சூசவுக்கெரியும் கெருப்பைப்போற் ரேற்றப், பெரியவரிக்கற்றுக ஞாடவிலென்கும்பட்டந்து சிறப்போகக—இரண்டு செவிமடல்களும் கிழிக்குதிற்கத், தூப் தாகிப வாலானது குழுபமகாவேகமாகப் பக்குறடி வேங்கைப்படுவி யொன்றுனது, அங்கே செழுகுமையான மணம்பொருந்திய பூர்வையென்றெங்கும்கூட தோடு பிரகாசத்தோடும் நிர்க்குகின்ற வள்ளல்லான கல்தான் செய்விதிபுஜுஹி மொனிபவர்களின் திருமுனினால் வந்து மகாகுணத் தோடு வணாகிரித்த, அகை யவர்கள் நங்களின்சாமாகரமால்போன்ற இந்தங்களாற் பார்க்கு, அழகுபொருந்திய (பிசமிலாதி) அப்புவிரினுடைய முத்தைத் தடகிரின்குர்கள்—நின்று,

ஒம்மகாசுக்கோடாயமாக அகின்முதகிளபேரிலேற்றனுர்கள், ஏற்கனவேடனே விரிவானக்கூலை பேர்க்காதிலை கேரததிற் கடக்கு போய்ப், பக்கங்களி எழுகுபொருக்கி விருக்குக் கிருமக்கமரா நகருக் கருங்கமையாக்க, குற்றங்கள் யாதுமின்றிக் கொண்டுவந்தங்கே சிட்டிக்கிற தே

ந்தது, அப்போதுடன், ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் புனிதையகிட்டும் கீங்கிப்போய் மிகவு முபர்த்தியான திது கருத்துல் ஸாயிற்சென்று மன அண்டோடு சிறப்பாக வலஞ்சற்ற வந்தார்கள்— வந்ததின்மேல், அங்கேவக்த செய்யி துமர்கள் முதலீப மற்றுமுள்ள பேர்களோடும் பொருங்கி குக்துபாவிற் காபை தொழுக்கா ஜோல் காக் கொழுது முடித்த பின்னர், கூடற்காபோரம் பற்றிய கணையில் வந்து சொல்லுகின்ற அப்டுவியின் முதுகிலேற்—அழகிப் வான்சைத் பள்ளவும்படியா யுபர்க்கி க்குங் கோட்டைமத்தினை யுடைய பவுக்திர் மாணிக்க நகரில் வந்தார்கள் ஆனால், ரூடைநானுய்த தனித்தவனுபத் துக்கையிலேண பில்லாதவனு யுள்ள அல்லாகுத் தழுவாசி வருளினை விவகிதம் கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் வெள்ளிக் கிழமை கள் தோறுக், தேங்கைது மிகுஞ் கொழுகும் கூஞ்சேங்கைள்ளுற்றங்க திருமக்கூரா நகரத்திற்போய்ச் சொழுது மீண்டுமெந்து, இங்கே பவுக்த சூர மாணிக்கப் பட்டணத்திலு முகிலிமகஞ்சுக்கெல்லா முன்னிலையா ஏ இராமாய்ந்திரங் தொழுவர்கள்.

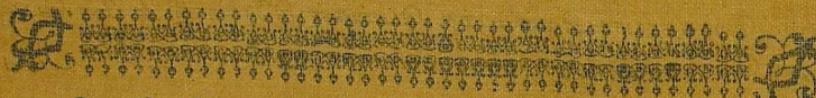
இதேகம், ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களிடமாய் கடத்துகிற செப்தி அல்லாகுத் தனுா வொருவு ணாந்துதே யல்லா மன், முதிர இயக்காக், ஆனக்கார், பகடபண்ட ராத்தி வுள்ளவர்கள் யாகா மொருவங்குஞ் செரியாத, இன்னும், முதலு முடிவுமில்லாத வல்ல காரணங்கள் அவ்விருத் தழுவாசி வருளாகைப் பிரகாசக் கலை வளர்ந்து தோன்றுத் தங்கினோ காபம்போன்ற இராஜான் கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களின் விலாயக்கிரத்தனங்கள் சாசனமுந் தனமுத் தோங்கிப்பது—இன்னும், காதுவழித் தூாம் கல்துரி வாசனை கமமுந் திருமேனி யுடையவர்களாயும், நான்குவேசமுந் துக்கிக்குஞ் சீத்திகைப் யுடையவர்களாயும் முன்ன கமிழுகாம்மது ஈல்லவாகு அகில இவ சல்ல மவர்களின் பேர்களை ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள், பாதாளமுக்கிய முன்றுலோகமும் புகழு, சந்திரவுஞ், குரியனுந் துறிக்க, மாதங்கண்டோறுக் தப்பாமல் மும்முன்று மறை பெய்ய நல்ல தருமீராங்க வாழ்ச் சிருஞ்சார்கள்.

இன்னும், அழகிப் பூரண சர்த்தின்வந்து பணியிகின்ற திருவடி, களையடைய மும்மது முன்பா சல்லவலாகு அணிகிவசல்ல மவர்கள் எனின்றினுலே தாமரைத் தடாகங்கள் குத்த நிலங்கு மதுரைமா நக

ஏத் திராஜனுள் சிக்கிரம பாண்டிபனை உயுகதத்திற் செயித்து, அவருடைய ஓர்களைப்பல்லாங் கூக்கொண்டு இரத்தின திபவொனி போல் மங்கலம் பெருக்கபோக்க வாழ் திருந்தர்கள்.

அரசாட்சிச் சருக்க - முற்றிற்று.

இகிற் நிருவிநுத்தம் - க.

செய்யி திசஹாக்கு மங்கலச் சநுக்கம்.

க வி வி ருத்தம்.

ஆக்குங் காரண வாதிபின் நூறுவர்
மாக்கருளை முகம்மதின் நினிலை
பூக்க வெங்கும் பொருத்திப் செய்திக்
ஹாக்கு மங்கலச் செப்தி கழுறவாம்.

இதன்பொருள்

உண்டாக்குங் காரணத்தை யுடைப அல்லாகுத் தழுவலின் திருத்து தாங்கராயும், மாகிருபையைடையவர்களாயுமின் முகம்மது கவிச்லவுவ் லாகு அலைகிவ சல்ல மவாகளின் தீவினங்கு மார்க்கத்தையெல்லாம்போக்குவரத்து செய்யி திசஹாக்கென்ஜும்பெய்ணாயுடையநிராஜின் திருக்கல்யாணச் செப்தியைச் சொல்லுகின்றார்.

சரித்திரவசனம்.

கற்பக தருவைப்போற் கொடைகொக்கு மொப்பற்ற வள்ள
லான கல்தான் செய்யி திப்பூவீ மொலியவர்கள், வாசனை கமமும்
வேப்பம்பூ மாலைக்கரியவளுன சிக்கிரம பாண்டிபனை உயுத்தத்தில்
வென்று பின்னர், மற்றமுள்ள கஸ்பின்களாகிய சத்துருக்கள் பல
ரூம் செழுமைப்பொருந்திய பொன், இரத்தினமணி முதலிப் திறை
கொண்டுவந்து குனித்துகிடை திருவடி வணக்கச் சிக்காசனத்தி லிரு
ந்து ஏக்செங்கோல் செலுத்தி வாழ்த்திருக்கும் நீளில்—கல்தான்

செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்களின் தமிழப்பை பிறந்து, “தாஞ்சா அப்க் தனித்தவனான அல்லாகுக் தஜுலாவின் கிருபாதாக்கல் மோங்கிலனர்வடோடும், வானவர்களாகிய மஸ்யிககத்து மராக எரங்கி வகு பாதம் பாவும் செய்யி திசயாயிலென்னு மத்துவமானவர்களின் புக்தூ இரத்தினமாணவர்களாயும், வாசனைக்கமழும் புட்டங்காலை மனிக் தொள்ளிருந் தோனையுடையவர்களாயுள்ள செய்யி திசுஹாக் கென் பவர்களுக்கும், கற்பிருக்கும் வீடாகியும், கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள் தங்களுக்குத் தங்கையாகியுமிருக்கும் ருபிழுவென் ஜும் லோகதாயாரவர்கள்பெற்ற பெண்கள் சிரோமணி ஸ்பிள பெண் ஜும் பெண்மயிலுக்கும்.

திருமணஞ்சிசெய்ப வேண்டுமென்று மனத்தி வெண்ணிரி மயிலை பொத்து விளங்குந் தங்கையாகிப ருபிழுவென்ஜும் காபகியவர்களைத் தங்கள் திருமுகதாலில் வரவழைக்குவைக்குது, அவர்களைப் பார்த்து உங்கள் மாளைகிப ஏத்தினமணிப் பிரகாசமாயுள்ள ஸ்பிளபெண்னுக் திருநாமமுடை, பயபண்ணை, நமதுமகன் செய்யி திசுஹாக்குக்குக் கொடுமென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டந்தாயகி மனத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகிரைகண்டார்கள்—அபபேர் தீட்னே, தங்கள் இன்தாரகள் பல்வையுமைக்குச் சூழவைத்துக் கிருமணப் பொருக்கஞ்சிசுப்து பின்னர், கல்தான் கெய்யி திபுருஷீ மொலியவர்கள், தங்களைப்பொருக்க தங்கொண்ட மிலகாத் திராஜர்களுக்கெல்லாக் காதிதமெழுதி யனுப் பிலிடு, முரசமடிப்பவர்களை யழைக்குது அவர்களோடும், முழுமணி பகித் தொளிரு மாட்மாளிகை, கூட்டோபுரமுள்ள இங்கலூர்க் கெரு விதிகள் தோறும்போம், அங்கிருக்கு மாலூட்டர்கள் யாவரு மறியும்படியாப் பிவாக முரசமுழுக்கி யிவ்வித மறிவியுக்களென்று செய்திசொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட உடனே முரசமடிப்பவர்கள், முகத்திற் நேமத்புள்ளி யும், வெள்ளிய கிரணக் கொம்பிரைனுடும், மூன்று மதங்களும், தாங்கி நாலுகை நீழுகட்டையுடைய வாயும், வெண்ணம்பான நகங்களு முள்ள பாளையின்பேரில், கல்லமணக்கு மலர்மாலைகளும், பெரிய கண்டாமணிகளு மிகுந்த அழுத பிச்காசிக்க அணிந்து, மலைபோன்ற தங்கள் தங்கள் சோன்களிற் செழுவையான தேனையுகுக்குதும் புட்ப மாலைகளைவிட்டு, சுதோஷமுந்த முரசங்களையெடுத்தேற்றிப்—பவுக் தீரமாணிக்கப் பட்டணத்து வீதிகள்தோறும், மலைபை நடாத்துவது

போலே பாண்ணைய நடாத்தி, வேஷப்பெருளான அல்லாகுக் கஜூல
வின் திருாம்யான (பிசுமிலீ யோதி) சிறப்பாகிப் புணிவெலன்னு
முன்களையுள்ள கோலீக் கையிலெடுத்து, இராஜாத்ராஜக்மீரான
செய்யிதிக்ரஹாக் கவர்களுக்கும், குற்றமகனாக்ருபங்கடவுட்பைன்
ஆம் பெண்ணீயிலாருக்குந் திருமலைமன்றுசொல்லிப் பிவேஷர்.

பெரிய அழகுபெருஞ்சிய மாடமாளிகை கூடதேபாங்களீட்டால
உடமிததுக் கெருஞ்சிகளைச் சுப்புரவு செய்யுக்கள், கற்பக தருவான்
து சிழுலிட் டிருப்பதுபோலே பகதல்கள் போடுகள், எவ்விடங்
களையும் அழகிப் பூங்காவனங்கள்போலே செய்யுகள், பூமலைமாநிங்
காத கூந்தலையடைப் பெண்களும், ஆண்பின்னை கஞ்சமாக்குத் தலை
காராஞ் செய்யுகள்—என்பதாய்ப் பறையடித்துச் செடுள்ளஞ்சள்,
ஏதுகேட்டு, மனமகிழ்ச்சி யதிகரித்துப்பொகுகி, அங்களும்போன்ற
நடையையும், மன்னத்போன்ற இடையையும், கன்னத்போன்றமோ
ழிவையும், கரியமேகம்போன்ற கூந்தலையும் முடையபெண்கள் விடு
களிற் கழித்தெறிந்த அழகிய நவாத்தினங்கள், செழுமையான தே
கெளுகுபூமலைகள்; சதாகாலமும் ஸ்தனங்களுக்கிட் தீருகள்ற
உந்தனக்கேறுகள், குஞ்சுமப் பொடிகள் முதலான குப்பகளைபெல்ல
ாம் பெருங்கித்தன்றி—அவ்விடங்களில்லாம் வாசனைமழுஞ் சங்
தனச் சாங்கினால் மெழுகி மேற்கட்டிகள்கட்டி, மனங்கைத்த தருவதர
கிய கீர்ப்பு, சிலப்பு கோட்டுப்பூ, செஷப்பூ இவைகளை மாலைமலை
யாகத் தொடர்த்துச் சிறப்பாகத் தூக்கிப், பிரகாசமான இரத்தின தீப
ங்க ஜோவிசெய்ப அனுமத்து, எவ்விடங்களும் இரத்தினக்கம்பள
விரிப்புமுதலானவைகளும் பாபமி இல்பாக விரித்தார்கள்—விரிர்து

யிக்கு முத்தான உயர்ந்த பாறதற்கெங்கு அதின்பேரிற் சொல்லு
கின்ற ஒருத்துவிக நிறங்களான வெள்ளை, செகப்பு, மஞ்சள், நீலம், பச்
ஷப் பட்டுகளால் ஓய்த்திடுகளைக்கட்டிச் செழுமைபொருங்கிப் தே
கெளுகு மிருதுவான கனிகளோடுது, செவங்கபூக்களோடும் வாழும்
மங்களநாட்டிப், பூக்கள் பழங்களோடு மாதுவளை மங்களநாட்டி அழ
கிய புட்ப மாலைகள் தூக்கிக், குறைவாக் சிறப்புகள் யாவு மொழுங்
தொழுங்காகச் செய்நார்கள்—செய்து, மகாநோராணங்களிப்படு, மேஷ
மண்டலத்தை யளாவிட்டு முகுந்த சகாந்திகளைத்து, விரிக்க தென்
சம்புமுதலியப்பைகளிட்டு, ஜீயேடு, தகுதி, துதியாய்க்கெவங்கபொற்
தூ—க முப்பங்களைவைக்க நின், செந்திகள்கூம்தம் கொடுக்

செப்பிரிசுஹாக்கு மங்கலச் சருக்கம். நதாக்க

ஏதாகுதியாய் வானவாளி நுக்கும் கவர்க்க வளமென்று சொல்லத் தக்கதான் துலக்கஞ் சுய்தார்கள்.

இல்லைதம், பந்த் சேடனைகள் செப்தபின்னர், ஆண்பிள்ளைள் பெண்பிள்ளைக்குப்பனிசிரினுடைல் தலைமுழுகினுக்கள். முழுகி, பிளம் பிராயப்போன்றியிலைகள்போலே பெண்ணையை கணித பெண்கள் நீண்டமுடுத்தபோன்ற கூந்தற்கூட்டும் அகிற்புகைவிளைந்து மேலுயர் ந்துவாலோகத்திற் சென்று அகிறுக்கும் கற்பகவிருட்சத்திலும் பிள வாசின கமர்ந்து எங்கு மொரே மணமாகின்னது—இன்னும் பெண்கள் யாவரும் இரசத்தினுபரங்குதை எணிவார்கள், மினுதுவாகப் பூமாலைக் எணிவார்கள், முலையென்ற இருக்காம்புகளில் மணக்சேது கள்பூச்சவார்கள், அம்முலைப்பார மின்தாங்காதென் ஹனர்வற்றுப் புலயபுவதுபோ வெளிவென்னும் பெரிசப்தமுள்ள கிளம்புகளைக் காலிவிசோகள் பார்வைக்கு நிறம்வேறுத்துவதற்கு விருக் தம்மீன் யாடுவார்கள்.

முலைகளுக்கிணைப்பன்ற சொல்லுகின்ற குற்றத்தைப் பொருத்தினும் செழுமைபொருத்திய கைபென்றுந் தாமரைத்தடிப்பொத்த இதழுள்ள தாமரைமொக்குப்போன்ற பந்துக எடிப்பார்கள், இந்தப் பெண்களுடைய கந்தபக்கிக்கு நாமொப்பாவோமென்று ஸென்ன குற்றமுண்டாகுமொவெவரு, அப்பெண்களின் பாதங்களிற் பணிப் பேண்டுமென்று கூந்தலிற் சொருகிபிருக்கு மூல்லைப்பூ அரும்புகளுக்குத் தீழிழிமும்—இன்னு மப்பெண்களைக் குற்றமற்ற இளம் வாலிப்பகள் காணுகில் அவர்களுடைய மனகத எாலுவதுபோலே யூஞ் காலவார்கள், இன்னுக்கு அழகிய வளையல்லிக் திலங்குங் கையை யுகைய பெண்ணுணவள் தனக் குயிர்போறுவள் கேரழிப்பெண் ஒருசாயாப்பு கைகளினும் கூண்டளைப்பொத்த, சிறைங்க்கிறப்புகளான் விறைக்கானுது மோசஞ்சிசப்தவளை யேச, இருவரு மனமுறிந்து பின்னாற்றுவ கொள்வார்கள்.

இப்படியாக விருந்தும்போது, வட்டமாகக் கடலானது குழுவளைங்குதொண்டித்துக்கு மிக்கப்புமியில், வள்ளான செப்பி திபுருஷீ மோசிவென்று எட்டுத்திக்குகளிலும் போற்றும் இராஜாயக வர்களின விட்டிடத்திலும், தென்ன தொழுகும் பூமாலைப்பணிந்திருக்குங் கூட்டுறையுடைய குழுத்து நாயகிவிட்டிடத்திலும் விட்டிருக்கும் பந்

தற்களில் சிறப்புவிலிர் தலவற்றைச் சொல்கின்றார்ம—அஃ திய இனிந், பவளக் கால்களை நாட்டி, பதின்பேர் பங்க வளைகளைப் பறப்பி, ஏதின்மேற் செறிந்தபிரகாசக் கதிரிட்ட, நீர்க்கும் வீல்ஜூரி பட்டுகளையுடி, அகிளிகடையில் யாவறு மேச்சி பேசும்படியாக பலதிருத்தினாச் சங்கள் தொடிப்பாக்கி மண்டபம் உரிட்டு, இதை விடைவளைன் லுஸ்கரி யாணிமுகத்துச் சங்கள் தாக்க, பதினேடு குளிர்ந்த பள்ளிக்கப் புட்ப மாலைகள் தூக்கி—இங்னார், வயதுகிணிப் போகுதினாவளிச் சங்களதாக்கிப், பிரகாசம் விரிந்த அனேங்குதாக மணி விளக்குக் கிட்டு, விபப்புள்ளசெழுமை பொருந்திய பொன்னி ஞாந் கும்ப கலசாந்திலிலே பிரகாசிக்க வைக்கு மிகவு மகலமாக குரியனுஞ் சங்கிரஹம் வெட்டுக்கும்படியா மலங்களிச் தார்கள்.

இன்னும், அப்பக்கலீல் மாப்பிள்ளை யீருக்கும், யியாக, வோட்பற்ற வயர்வான வண்ணோகத்தி விருந்து செவ்து வக்ததுபோலோனி பறப்பும்படி பசிப பொன்னிலே விழுமதிக்கக் கடாக பிரகாசமான இரக்கின மணிக் ளமுகத்திய நீண்ட கால்கள்வைத் தழுகுற்றவோர், தகுத்தஞ்ச செப்கார்கள். இன்னும், வியளிமுகப்பிற் செழுமையான கேட்கின்ற மிறுதுவுள்ள கனிமப் யின்டபம் வாழை மரங்களும், மிக வும் நீண்டவளர்க்க கழுத் மரங்களும், செவந்த பூக்களையுடைய மாது என்கு செடிகளும், முஸ்லைபூச் செடிகளுடன் நாட்டி யின்டபியைக் கரும் புச் செடிகளும்நாட்டிப், புத்தில் முடகள் பொருந்திய பலங்களிக் ளோடு யினம்பருவமான செவ்விளைக்கூடு, அதிகமாக எலுமிச்சம் பழுங்களும் அழகாகத் தாக்கிப்—பசிய மருங்கெறமுந்தும், இலாமிச்சம் வேறு மொன்றுக் கிளைந்த மாலைகளிட்டுச், செழுமைகிறமும், மணமும்பொருந்திய நான்குவகைப் புட்ப மாலைகளும் நாலவிட்டுச், சரி கண் டெடுக்க மேலான பனிரீலே கரைத்த களப கள்தாரிக் குழும் பைச் சிக்கிர வேலையிற் நேரங்கவர்கள்கூடி மழுதபொருதைத் தெரு விதிக் ளெர்க்குஞ் தெளிக்குத் தேவையிட்டார்கள்.

இவ்விகாரக் அவங்காரங்கு செய்தவெல்லாம் அழகிய இராஜாயகரான கல்கான் செய்யி திபுருஷீ மொலிப்பாகள், செவகவயாகத் தங்களினது திருக்கண்களாற் பார்த்துச் சிறப்பாகிப் புமைக்கூடிகில் பொருந்திக், ஒழுமைஜூகாத யானைப் பாக்களை யழைத் தவங்களோடும் நீங்கள் விவராகப் பட்டத்தியானைப் பொப்பற்ற சேட்டினசெம் தென்னிடத்திற் கொண்டுவாருங்க ளென்று கொண்டுருகள்—கொண்டு

186

செய்யி திசுறாக்கு மங்கலச் சநுக்கம். நடுக்

வாவுடனே யப்பாகாக் கூடும் கொம்பிற கிடையிற் ராக்கி நாலும் நீட்கியான துதிக்கை வையும், மழைப்போற் சொரியு மதத்தையும், வெருப்புப்போற் வெங்கிருக்கு கண்ணேயும், மலைபோஹன்ஸ வுட்லையும், பூரணசங்கிள்போன்ற வெள்ளிறத்தையு முடைய யானை வைக் காலிற் பட்டியிருக்கு மிரும்புச்சுக்கிணித் தலையை பலிம்க்கு, அதனை சைமுள்ள தேஞ்செழுகுஞ் தாமரைப் புட்பக் தடாகத்திற் கோக்கிபோய் நீரடிடி, மகாவிருப்பதோடு கழுத்திற கண்டமரணி பணிந்து, வாசமிதுந்த புட்ப மாலைகள் சூட்டி.

ஏதைக்கேப்பேரில் இரச்சினமனிகளமுக்கிச் செய்யப்பட்டசெழு சுமபொருந்தப் போர் வெற்கின்காசனம் வைக்கு, மற்றஞ் சோட நீங்களுஞ்செய்த அழகாக்க சொன்னவெந்தார்கள், அனைச் சல்தான் செய்ய தடுபுறை மொன் யவர்கள் கண்டு மகா சங்கோதத்தட ஞே சிடத்தில் நிற்கசெய்து இன்னை, உணர்வைத் தருவன வகைப் கல்வி வீரமோ ருகுவெடுது வந்ததுபோல்வந்த குணிதிபான செய்யி திக் ரூக்கென்னும் இராஜஸர யமூக்குக்கொண்டு வாருங்களன் றருகி விருப்பவர்கட்டுக்கொண்டார்கள்—அதுகீட்ட வர்கள் மகாவிலாவா கப்போய் செய்யி திசுறாக்கவர்களை பழூக்குக்கொண்டு வக்கார் கள், வந்தவுடனே, சல்தான் செய்யி சிபுறை மொலிப்பவர்கள், உயர்ந்த அண்புள்ள மக்களுராகைப் பெய்யி திசுறாக்கவர்களைப் பச்சை மராக்கப் பலகையின்போல் விருக்கச்செய்து, அதிக இளமையையுடை, ய குரிய மூன்வ வராருகுவெடுத் திக்கேவை அவனை கல்ல நீரடினை தபோலே ஆகாய நீருக் கொப்பான நீராடியனுர்கள்.

இவ்விடம், நிறைந்தபூரண சங்காரன் போன்ற வள்ளலானைசெய்யி திசுறாக்கவர்கள் மகா விபப்பாக நீராடிக், திரேகத்திலும்ற ஈரங்கு கைத்துக், கர்த்சப்படையும், அதின் மேலாக அங்கியுமனித்து, சந்திர கலையை மொப்பான இவ்வண்மையுள்ள நலைப்பாரனின்து ஏன்னர், விழுப்புவின் வேலர்யுகம் பிடிக்குஞ்சையினால் மேற்சட்டையு மனித்தார்கள் அணிந்து, கண்டருக்குச் சுறுபானிட்டுக், காலுங்குக் கடுசணின்து நவரத்தினப் படியிட்ட குராவென்னுக் குற்றவாளைக் கையிற்பிடித்து மருக்கொழுந்து மல்லிகைப் பூவிரித்த பாயின் மேல் நடங்கபேப்பக் கொலைபெய்யும் நனைக்கொம்புள்ள யானையின்பேரிற் கல்லெண்றெழு ம்புங் தீனை ஆனு சொல் முழக்கதோமேறி, யதனை நடாகத்தினுர்கள், அப்போது, பக்கங்களில், அலறி முழக்குகின்ற வெவ்விதசனமா

வைகள், தேர்கள், குதிரைகள், தோன்பலமுள்ள விரகள், செழுஷட்ட பொருந்தியத்திரீதிக்கு மிருகினம் பதித்தொ ஸிரும் பொற்கினிங்க முதலியபாவு மொய்த்தன.

அப்போது, கற்பகதருவி ஸிழு லிட்டிருக்குஞ் கொ சனத்தீ ஸிருங்க வாஸவா காட்டை யாசாட்சிசெய்யும் இராஜனாலை கேவேஷ் திரை போர்போது பக்கதை மிட்டெ கொண்டதிற் கெலித்தூச் செய்து வெற்றியபட்டந்த விக்கிரம பாண்டியனை வெட்டி ஜெயங் கொண்ட லிரிப் இராஜர் திருமணப்பவனி வருகின்றுக் கொன்ற செங்கில், கட்டிய கார்கள் கட்டியம் பாட—இன்னும், கோவாந் கொடுத்திருக்கும் பந்தங்கள் குலபங்தங்கள் கூட்டுறவுகளுக்கு எடுக்கும் பந்தங்கள் முகவிய திவெட்டிகள் யாவுஞ் குரியனும் கொப்பாகவுலங் குடின்றன, வளைக்க கோல்களினு எடுக்கின்ற பேச்சை, தவ்வுறம் பட்டங்களினியப்போற்சந்திக்கத், குடி, பறை, இடுக்கை, தம்பூரு, துங்குமி, குழல்களுக்குத்.

இன்னும் தங்கத்தினாலும் வீரகமுலைக் காவிலவையிர்து சிறைறபக்க பூண்டி, வீராதி வீரர்கள் வந்துகூட, அவர்களிற் கிளர் கோல்களை பெ தீந்துச் சமுட்டிச் சிரம்பங்கள் செய்யப்பத், கிளர் சந்தன வுத்திகள் முதலிய கல்ல வாசனைப் பண்டங்களைப்புதைக்குத் தொண்டுபோக, இழும் விரிந்த பூமாலைக் கவனித்தாலிரும் பலூர் இராசர்களும் ஊரார்களும் கோடிக்கு மதிக்காகச் சிறப்போடுசேர்து சுப்பிக்குஞ் கடவெழுந்த துபோ வெழுந்துவர—இன்னும், வெண்சுமரங்கள் சமுட்டிவீச, மயீ விறகினால் அழுகிய கொம்புவளில் வட்டமாகக் கட்டியிருக்கும் ஆஸ வட்டங்கள் வசப், பிரகாசிக்கும் ஆணிமுத்து ராகிகளினுற் சாலர்கட்டியப் பென் குடைபோடும், உவமிப்பிக் கடங்காத மற்றும் பலவன் னக்குடைகளும், வானதைச் சிலாவும் படியாப்பந்தென்றிருக்குஞ் கொடிகளும், மற்ற விருதினங்களும் தனித்தனி பிடித்துவர.

இவ்விதம், நல் ஊனர்வையுடைய செய்யி திபுருஹிம் பாத்து ஓாஅவர்களுக்குப்பாக குமார தீரான செய்யி திசுஹாக் காவர்கள் அழுகிய இருக்கின தீபமிட்டு, வானதை வெளியிருஞ் சந்திசௌந் தட யும்படியாய் கீண்டதாயும், அதிக சிறப்புள்ளதாய் மிருக்குஞ் கொடிகள் கட்டப்பட்டாடுக்கொண்டிருக்கு மாடமாவிகைகள், கடகோ பூங்கள் செருங்கிக் கம்கமென்ற வாசனை நீங்காத தெருவிதிக்

வெள்விடத்திலும் பிரகாசமாகப் பவளி யுல்லாசம் வந்தார்கள்— இவ்விடம், வருசின்ற பவளி யுல்லாச நட தப் பாப்பதற் காச, மயில் கன்போலும், அண்ணங்கள்போலும், ஏண் மாண்கள்போலும், இனம் சொபம் பொருத்திப் பூயில்கள்போலும். தேவ மம்பைமார்கள் போலும், பிரகாசத் ததிவிசி வெபிகூப்போ வெளிவிசயியு மிரத்தினு பரஞ்சித எனிசிது தங்களுக்கிபல்பாயுள்ள மருட்பார்வை நோக்கன் கானமு அவேதம் பெண்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து கூடினார்கள்.

கூடிய இடங்களிலெவ்வெப்பவர்வென்னில், மாடங்களிலும், மாவிகளைகளிலும், நெடுபுரகளிலும், குங்குமச் சேறளின்தங்களைபார முன்றுபெண்கள் கூடி, யொப்பற்ற வேர்மேகத்தைக்கண்டுஇன்பமாய்வுக்கின்ற மயிலினங்கள்போலே யாடி.ஞர்கள்—ஆடி, சிலை பெற்ற பல மாடமானிக்கானில் கெருங்கி அந்தைப்போற் கூர்வை யுற்றிருக்குங்கணக்களையுடைப் பெண்கள் நிற்கிறதைப் பரர்த்தாற், செவ்விதாகிய தலையும், முகமும், வாணத்தைபள்ளவிய நீண்ட மலைகளும், பல சுந்திரன்களும் வந்திருப்பதுபோ விருந்தன—இன்னும், வட்டமார யடிபாந்தி நக்கு முலைக்கோயுடைய பெண்கள் மனதின்டமுற்றப் பிரகாசமான பொற்றடிடங்களிற் குசியளான இரத்தின. மனிகளைக்குத் தாங்கி பிடித்துப் பெருவமயாக மனுளாருக்காலாற்றி சுற்றிந் கொட்டுக்கொட்டி, அவர்கள் முன்னகரிற் கிடக்கும் இரத்தின வளையல்களுக்கு கூடவே கழுஷ்டுகிர்த்து கூடங்தன.

இவ்விதத்தில், வள்ளாலுகிய செய்யி திகழாக்கு மனுளாவர்கள் பவளி யுல்லாசம் வருசின்ற கெருள்கிபில் நிற்கிற பெண்கள் கூட்டுக்கிற்குள், மன்னீர்க்குட்புஜ காத்து மனத்திருக்கு மலைகைப்போலே, சொல்லுகின்ற கெஞ்சுத்தருட்புக்கந்திருக்கு முலையையும், குத்தூப்பேக்கூடிய முன்தைய வேர் பேசுதப்பெண்ணையவர், மனுளர் பவளியுல்லாக்கத்தைக்கண்டாசை யதி வீத்து மனத்தையங்கே போக விட்டுச் சரிசெலுத்தால் மதிமயங்கி நிற்குமேன் வாலிப்புதிரீயைப் பார்த்து நீ கொஞ்ச மனம்கைத்துக் கெளிவுகிய மாப்பிள்ளை யிருக்கும் யாலையின்டும் வெள்ளை யேற்கிறன்று கெஞ்சிக்கெஞ்சுக் காட்டுவத்தாங்கிச் சாஸ்தான், அக்கொல்லானது அவ் வாலிப்புதிரீயைக்கான ட சூரீசமயக்கத்தினு வைவினது காதுக்கேருகில் நின்றன்.

இன்னு மொபயற்ற வளையப்போற் பருத் தாக்க விம்மிலீருப்பற்றப் பூரித்துத் தள்ளல், து ரவிக்கையைப்படி இனியிற் கழுத் திருக்குங் கண்களா லெதிர்த், ஆடவளை மயங்கல் செய்யுங் ஒத்தறப்பட்டங் முலையையுடைய பெண்கள் கூட்டத்தில் சிலை வோர் பேதும் கூப்பவண்ணுவனுக்கு ஆசைக்கிகாடுமை யன்றையதினமே வரத் தொடுத்தால், அவள் தன் தோழிப்பெண் நெருத்தியைப் பார்த்து எழு, தோழியே, பெண்க்கின்றையதின மூலை தடித்திருக் கின்றதே இல்லென்ன காரணமென்று இரகசியமாய்க் கொன்னாள், அதற்கூத் தோழிப்பெண்ணுவன் எவ்வோப் பார்த்து எனக்கு மப்படித்தா விருத் தீர்த்தன்று கொன்னாள்.

இன்னும், தனையை வாரிபெடுக்கும் வேலாயுதம்போன்ற கண்களையுடைய வோர் மங்கைப்பெண்ணுவனின் வெஞ்சிதிறுவனே, அப்பவளியுல்லாசத்தி மூண்டாயிருக்கும் பெறிய மணமானது வந்து புது நது, அதனு வவன் மபங்கிட தலை தாயினிடத்திற்போப் அவளை மிக ஏங்கர்க்கப்பார்த்து, எழு தாயே, குணமிகுந்த இராஜராண முந்துச் செய்யி திசுஹாக்கு உண்ணாரானவர் மணங்குசெய்யப்போகின்ற அந்த மனுளிக்கட வெண்ணையு மணம்புரியச் சொல்லவன்று வாயோயாமற் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் காடியைத் தாங்கிக் கொன்னாள்.

இன்னுமோர் மடங்கைத்தப்பெண்ணுவன் கொண்ட ஆசைச் சூடுடனுல் அவருடைய கெஞ்சிக் கூசியிருந்த குஞ்சுமுச்சேரும், கண்பகள் தோரிச சேறுங் காபங் துதிர்து மூலை முகலைய சரீ மெவ்விடமுந்த குறீற்றிருக்குங் குற்றம் கீங்கிக் குளிர்ச்சியாக மனுளைச் தோரில்லைந் திருக்கும் மூமாலைகளிற் தயகுகின்ற வண்டுகளைப் பார்த்து, ஒப் பல்லு அனங்காள் லீங்க எனக்கோர் கூத்தாருங்கலென்று கெஞ்சித்தெக்குஞ்சிக் கேட்டு மனமுருக மேகமொத்த கந்தற், கோர்ந்திடப் பவனி யுல்லாசத்தோடுந் தொடர்த்துபோயினாள்.

இன்னுமோர், ஆரிவைப்பெண்ணுவனள் பவனி யுல்லாசத்தைப் பார்த்து, சீ-ஆ, இஃ-தென்ன கெருங்குதலைய் நிற்கின்ற பெண்களானவர்கள் ஆசைக் கடவில் முழுகவோ, பண்டு எப்போதுங் காலுக காட்சியைக் காட்டி பறிவைப் பற்றிக்கொண்டிபோக இந்த மனுளை பவனி யுல்லாசம் வந்தாரன்று கீட்டு முடுகி, வாஸவர்கள் காதி அம் நிமும்படியாய்க் கொதிகொதித்திற்குஞ் சொன்னாள் — இன்னுமோர்

அழகிய தெரிவைப்பெண்ணுனவள், தேரை வீதியில் வருகிற பெரிய பவளியுல்லாஷ் சிறப்பைச் சொல்லக் கூட்டி, மனந் திசிக்கெப் பதர் த்தங்கொண்டு, தரனெப்போதுங் கையிற்கொண்டு வெளிசெல்லுகிற கிளிப்பின்னோயைப் பொடுக்க மறந்துவிட்டு ஒடோடியும்வங்ரு பார்த்து, ஆகைபெருகி வாஸயச் சப்பி, மூறூரா, என்னுடைய அழகான கிளிப்பின்னோயைப் பொடுக்க விருக்குமாகில் அம்மனுள ரிடத்திற் முதுவிட்டு வாஜுடைப் பாமச்சுடைக் கொண்டுபோய் சொன்னான். ॥

இன்னுமோர், பேரினாம்பெண்ணுனவள், தான்கொண்ட ஆஸாஷ்டினூற் பேசவேண்டிய பேச்சுக்களைப்பல்லாந் தனக்குத்தானே பேச யுள்ளடக்கக்கொண்டு நட்பயர்த்து போகாம் லுஹந்து இப்பேசி விருக்கவிழ்த்த பிடவையை அடுத்தாமையாக சிற்கின்ற மற்றப்பெண்களுக்குத் தெரியாம் லுபிப்பதும், அது நெகிழ்வதுமாகத் திரிந்தாள்—இவ் விதங்களாக இருக்கும்போது, மனுளராகிய செய்யித்துக்கூட்டுக்கவர்கள் தெருகிதகன் ஏற்றிப் பலவளியுல்லாசம் வந்து பிரகாசித் திலங்கு மழு கிய பெண்வீட்டுப் பந்தவின் முகப்பி லடுக்கு, நெற்றியிற் புடைக் கிருக்கும் மஸ்தகக்கையுடையயராணையைவிட்டுக்கிழிறக்கி அங்குசெய்யுஞ் சடங்குக் கொல்லா முடித்த பின்ஸீ, மருக்கொழுந்து, மலவிகை முதலான புட்பங்களால் விரித்திருக்கும் பாய்மேல் நடந்துபோய் வேதத்தை நன்றாய்த் தெரிந்த பெரியோர்கள், இனத்தவர்கள், இராஜர்கள் மற்றத் தருகிவங்காள் யாவருஞ் சூழ்ந்து மொய்த்திட இளஞ் சூரிய ஞனது வானத்தில் கிஞ்றுங் கீழிறாகி முறைபோடு மேர் சிக்காசன ததில் வீற்றிருக்குங் தவ்வைமாய், அங் கிட்டிருக்குஞ் சித்திரத் தகுத் தில்வந் திருக்கார்கள் - இதுறிந்த.

அங்கே வெயினபென்றுங் தேனைப்பெற்ற தாயாருமாய், அழகிய மயில்போலுமாயுள்ள ஒபிது என்னுங் கற்புநாயகி யவர்களோடும், தோழிப்பெண்களும், அழகிய முன்கையிற் பிரகாசமான வயிரவளைய வள்ளிக்கிருக்கும் இனப்பெண்களும் கிரண்கூடியப் பெண்ணுகிய செயின்பு அவர்களை வயிரமணி பதிக்கதொனிருங் தங்கக்குடத்திற் பிரகாசமரீன சுத்த நீர்கொண்டுவந்து முழுகாட்டி நன்மையாகிய தலைமுதலைப் பரீரா இடங்களெல்லா மீர் துடைக்குச் சொர்க்கலோகத்தி அன்னாக்களைப் பட்டெடுந்து சொல்லப் பொருந்திய பட்டுப் பிடவையை பின்டையி லுடுதாட்டினார்கள்.

அதின் பின்னர், இருட்டுப்பாங்க கூட்டுதலுக்குச் சங்கநகட்டைகளையும், அகற்றகட்டைகளையும் சீலி கெருப்பிலிடுப் புதைகாட்டி மொது மொறுப்பாக்கக், குபையெப்புகிஸ் சிக்குடுத்துச் சீவிவார்க்கு வாங்கெடுத்துவகிஸ்து ஜிவிதச் சோங்டிப் பின்னவிடுப் பிரகாசமுண்டாக முழுத்து மணமிகுந்த மல்லிகை மூலில் முதலான புட்பங்க எனின்து, செவங்கு நிறம், பச்சைசுறை முண்டாக மருங்கொழுங்குது; பவள மல்லிகை குடிக்காலபகல்துரை முகவிய வாசனைக்கம்பும் தயிலவங்ககளுஞ் திருமேனியிற்குகிக், துவிதுளியாய்க் தேவையோழுங்கு மெல்லிய இதழை விரிக்கும் பூயாலைகளும் மனிந்தார்கள்.

அதின்பின்னர், நவாத்தினுகிகள் பதித்தெளிநீரும் யொற்குதலாக வனக்கை எனவை யெல்வகளோ அவைக் கோவிலாம். நன்மையாக அனின்று வைத்தார்கள் - அங்கறிந்து செப்பி திபுருஷமிட்டாத்துநா அவர்கள் மிகுந்த சக்தோஸமாக அழுகொழுகும் பந்தரில் வந்திருந்து, அங்குக்டிப் சபையோர்களைப் பார்த்து உவைம சௌல்ல அரிகையை செப்பி திகறூக் அவர்களுங்கும், ஸெயினபுவுக்கும், பொருங்கிய கிக்காஃ் எழுதுங்களேன்று சொன்னார்கள். அது கேட்டுப் பெரிய கல்விவாண்களாகிய முதியவர்கள் முறைபோலே நிக்காலை முடியுசெம்தார்கள்.

செப்தபின்னர், மனுளரான செய்யி திசஹாகவர்கள் எழுங்குதலகப்பனாகிய கல்தான் செய்யி திபுருஷம் யொலியவர்களின் பாதம்பளிந்த வர்களுங்கும், மற்றப் பெரியவர் சிறியவர்கள் யாவர்க்கும் சலரம் சொன்னார்கள், பிறகவர்களைப் பெரியவர்கள் கூட்டிக்கொண்டு போய் அழகிய வாசனைப் புட்பங்களாலும், இரக்கிணக்கூட்டுக்களாலும் மலங்களிற்கிருக்கு மனவநையிற் சேர்த்தார்கள், அப்போது செழுமைபொருங்கிய பூமட்டங்கைக் கொப்பாகிய மனுளியான ஸெயினபென்னுங் கந்புநாபகியை யொப்பற்ற இனப்பெண்கள்கூட்டிக்கொன்றுவந்து மனுளின் பக்கத்தி விருங்கவைத்து வாழுத்தினார்கள், பின்னர், செட்டிய திசஹாக்காகிய இளவரசரவர்கள், தேனுக்கொப்பாகிய ஸெயினபவர்களோடு மின்பமாகச் சேர்ந்து முதற்காரணாகிய துல்ளாருக் தறுலாவைத் துதித்து மனத்தில் நிகவு மதிகமான மகிழ்ச்சிபூண்டிருந்தார்கள்.

இவ்விதமாகத் திருக்கல்யாணமுடித்த நான்காம்காள் கல்தான் செய்யிதீசுறூக்கு மொலியவர்கள், மகனுர் செய்யிதீசுறூக்கவர்களுக்கு இவ்வாசப் பட்டங் கட்டவேண்டுமென்று கட்டமுற்றுவத்தோ கங்கார், பிரகாசமான பூரண சந்திரப்பூர்ச்சு வெண்ணிற முன்ன பட்டத்தியாலோன்பேசில் இரத்தினப்பீட்மனவத்து அலங்கரித்துக்கொண்டுவரும்படி செய்து பேண்டுர், கிர்த்திபொருக்கிய செய்யிதீசுறூக்கவர்களோ மனை ராட்டுவித்து அழுகான நினைவு முதலிய கட்டடை ஜமாக்களனிப்பசெய்து, வாசனை மிகுந்த பூமாலைகளைத் தோயிலிட்டு, மற்ற ஆடையாபாறாதிகள் பாவு மனிந்து தொடர்க்கியான வொயியுள்ள கண்களி விழைகொட்டி, விழியாத கூழல்நீர்களென்னுக்கு தேவாம்பையாக்கும், அவர்களின் ஆடவர்களான மலக்குகள் கூட்டமும் புக்கும்.

பிரகாசமான அவ் வியாஸமே விருக்கும் பிடத்தில் செய்யிதீசுறூக்கவர்களை பேற்றித், தோல்வாயாலே பிகிக்திருக்கு முரசமுதலிய வாத்தியங்களை முழுகைச்செய்து, குண்டகொடிகள் பிழக்கக்கூடியது கவரி வெண்சாமாங்கள் வீசச்செய்து, சிற்றுலவட்டம் பேராலவட்டம் முதலிய விருதினங்கள் யாவுக் கொட்டாகச் சூழச்செய்து, இனகதார் முதலிய மற்ற யாவர்களுக்குட்டமாக வந்திட, மிகுந்த சக்தோழுமாய் ஊனாச்சுற்றிப் பவனி பூல்லாசம் வந்திடச் செய்து பல இரத்தினயனிகள் பதித்தகர்ந்தினால் திங்காசனத்தில் விருக்கவைக்குத் தீவிராக்கியின் தலைக்குமேல் ஆணிமுற்றுக் காவர்கட்டிய வெண்குடை பூரணசங்கிரண் போற் குனிர்ந்த நிறவிட்டுடத்துக்கூடிய வெண்குடை பூரணசங்கிரண் கொடுத்தார்கள், அப்போது, பலதேசங்களிலுள்ள இராஜர்களும், பிரபுக்கள் முதலிய அனவான்கள்யாவரும் (நலைகுச்) செழுமைபொருந்திய பொன்னிக்களும், இரத்தினமனிகளும் சுரிங்கவேலைசெய்த வல்திர சோட்சகலைகளும் பெரிதாகக் கொண்டு வந்து கூட்டங் கூட்டமாகக் குவித்தார்கள், பிறகு பாண்டியதேசத்திலுள்ள மன்னார்கள் யாவரும் திரண் டொருமித்துக்கூடி வந்திப்புமியிலேர் செங்கோல்செலுத்து மினவாசரென்று செய்யிதீசுறூக்கவர்களின் பொற்பாத கமலங்களை வணங்கி பூட்டு மூயிரும், மனமும் விளைப்பு மதிகமாய் மகிழ்ந்தார்கள், அவர்கள் கீளானுர்கள் யாவரும் ஆணங்கட்டவேல் மிதப்பவர்களானார்கள்,

ஆனால், மேலுளகத்திலிருக்குஞ் சிந்தமணி சங்கதிக்கொட்டோர் ந் சொடை கொடுப்பவராயுள்ள செய்யி திபுருஷீம் ஸெப்பையவர்கள் செய்த தபோபலத்தால் வந்த குமாராயும், சுல்தான் செய்திதிபுருஷீ மொலிப்பவர்களையும் செய்யி திசலூருக்கொலி பவர்களையும் மெங்கானுஞ் துகிப்பவராயும், இச்சுநித்திரத்தைப்புழாணாகப்பாடப்புல்காவராத்தாங்கணைகமபொருளைக்கொடுத்ததுகுணாயகராயுமில்லைகமெல்லாந்துகிக்குணின்ற அதிக சீதிரப்புப் பெருஷீ யினிதாகவளர்க்கேதோங்கியெடுத்தவர்களுக்குக்கற்பகத்திருவைப்போற் கொடைகொடுப்பவராயும், பூரணாசங்கிரன்போற் குளிர்த முகவஜீ சராயுமூன்ன வரிசை பிபுருஷீம் ஸெப்பையென்னு பிராஜரூம் இவர்களையிலுள்ளவர்களும், இவர்களுக்குப் பின்னர் மின்னர் தோற்றுகின்ற அதிகானும் காந்ததோடு செல்வமும், செருக்கும், பேருமூற்று இனிதாகத் தழைந்து நாடோறும் வாழி.

இவ்விதம், திருக்கல்வாணத்தைக் குறிக்குவந்த அழகிய கீடா திபர்கள், மகுடாதிபர்கள், சிற்றரசர்கள் யாவரும், தங்கனித்திகளையும், இராத்தினமணிக் குவியிலையும், வல்திராபர ஞாதிகளையும் காணிக்கையாகக் குவித்துச் செய்யி திசலூருக்கொலி பொற்பாத கமஸங்களிற் காந்தாங்கந் செய்கதால், சுல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொலிப்பவர்கள், மிகவுமனமகிழ்ச் தவரவர்கள் தாாதாப்படிக்கருச் சங்கைசெய்திபசராணை வார்த்தைகள் மிகவாகப் பேசி யவரவர்க்குருக்குச் சிறப்பாகப் போகும்படிச் சூத்திரவுமிசய் தனுப்பியிட்டுப், பெரிப சங்கோஷத்துடே குணாசித்யாகிய மகானுச் செய்யி திசலூருக்கவர்கள் பேசிற்குறிப்பான அன்பாதாவூர்க் கிருந்தார்கள்,

செய்யி திசலூருக்கு மக்கலச்சருக்க முற்றிற்று.

இதிந் றிருவிருத்தம்—க.

திருப்புரூபம் மாலி வைக்கும் துடுப்பு சுருக்கம்.

செய்வி திபுரூபமாலி வைக்கும் சுருக்கம்.

அறத்திருக்கப்படும் வெடிலடி யானிய விருத்தம்.

வையம் புச்சு எப்பிறகுல் மகளார் மகனுர் குசைன் மரபிற்
நுப்ப வினநவ கருளாலே தோன்றுங் துவாமா நனைவெட்டி
வைய மறக்கென் ஒட்டைவெல்லா மழகார் தங்கைக் கொண்டாரும்
வையி திபுரூ ஹீமோனிகந் சுவிதா கியங்குச் சொல்வாமே.

இதன்பொருள்.

முமியெல்லாம் புகழும் கபிளாயக முகம்மதுற்றகுல் சல்லவலாகு அலை
கில் சல்ல மவர்களின் திருமகளார் பாத்திமத்து நாச்சியா ரவர்களின் குமா
ரரான இமாம் குசைன் நவியெல்லாகு அன்கவர்களின் மரபிற், நாய்தாசிய
அல்லாகுத் ததுவாவினுடைய அருளினுலே இவ்வுலகத்திற் ரேற்றுங் துரை
யானவர்கள், விச்சிரமபாண்டியனை வெட்டுச் செயித்துக் கொண்டேசங்களை
யெல்லாம், அழகுபொருக்கிய தங்களின் கையிற்கொன் பாட்டுப்பிரியும், சல்
தான் செய்விதிபுரூஹி மொலியவர்கள் நன்றாகிய ஏதுலை நாளாந்தக் கொல்லு
கின்றும்.

சரித்திரவுசனம்.

கொல்லுகின்ற செய்வி திபுரூஹி பாத்துஷா அவர்கள், கமது
நபிளாயக முகம்மது சல்லவலாகு அலைக்வசல்ல மவர்களின் தீன்
தழைத்தோங்க, நல்ல தவங்கள் பெருக்கோகைக், குளிக்கு கடிய
அபிரகண்று, திசில்லிசலாமானவர்களின் குலங் தழைத்தோங்க விக்கை
மப்பாண்டியதூடைய ஆட்சிக்குள்ளிருந்த பூரி முழுவது மோர் செங்
கோலிற் கீர்த்தி வளர்க்கேற அரசாட்சிசெய்து மகிழ்ச்சி யிருக்குஞ்
காலம்—பண்ணிரண்டி வருவ்மும், ஏழுமாதமுமே யாம், இங்கள்
வணக்கும் யாதெநு துண்டங்களே மீல்லாம் விண்பமாக இருக்கயில்
முங்கை மழகிய மதுணையென்றும் பூர்வீக நஸ்ததில் வகிக்க நாசாட்சி
செய்த திருப்பாண்டிய னொன்பவண், கமது நாயகிம் சுல்தான் செய்வி
திபுரூஹி மொலியவர்களின் டடைவரு மாரபாத்தக பூரி காவற்கா
ர்களாந் கேள்வியுற்றுப் பயந்து மனங்களங்கிப் பெண்டு பின்னைக்
கோலேம், மனை உமதையிலுள்ள பொருள்கள் யானவயுஞ் சுருட்டுங் கொ

என்டு இனத்தார்களுக்கு, சில படைவீரர்களுமாக வோடிப்போஸ்அழகு பொருங்திய திருப்பதிபெண்ணுந் தேவஸ்தான கரத்திற் சேர்ந்திருந்தவன் தனது கெட்ட மனத்தில்.

மௌது நாயாதியாகிய விக்ரைபாண்டியனை வெவ்விதான் உயுத்து நலத்தி னுயிர்நிங்க வகைசெய்துவிட்டுச், செல்வத்தகுகி போக்கிப் பெண்டேச முழுமையுந் தனது கைவசப் படுத்திக்கொண்டு மிகவுங் குடியாக வொப்பற்ற வோர் செங்கோல்செலுக்கி விளக்கமாக இருங் தரசாட்சிசெய்துவாழு மிபுருஷீமை நாம்போப்க் கொன்றுபோட்டு அங்குள்ள சலித்தனம் யாவையுங் கைக்கொண்டு, அரசாட்சி செய்ய வேண்டுமென்று சின்தநான்—நினைத்து, நாம் நின்றது சிற்கத் திடை ஸன்று போறது கரியல்ல, அங்குள்ள வுனவரிங் துரெசிவுப்பிழுங்கள் போன்ற நோமென்று சீர்தாக்கிப் பார்த்துத் தன்னிடத்தி விருப்ப வர்களில் மிகுஞ்ச பலவர்தர்களாக இரண்டுபேர்களை மழைத் தவர்க வோடுந் தான்கொண்ட கருச்சை விபரிதமாகச் சொல்லிக்காட்டிப் பெரிய சங்கோஷத்தோடு மவர்கள் விருப்பியவைக எல்லாங் கொடுத்தான்.

இவ்விதம், கல்மலைக்கொப்பாகத் தின்னூற்றிருக்குந் தேவளை யுடைய, இராஜனுன் திருப்பாண்டியன் காணுமையூடு, அரசியிலை வாட்டத்தைப் புடைய வேலாயுகம் பிடித்த கைபை யுடைத்தான இரண்டுபேர்களையு மகா மரியாதையாயும், நட்பாயும் வெகுமதிகள் கொடுத்துப் போகும்படி யேவினுள்—ஏவின வுடனே அவர்களிருவருந் திருப்பாண்டியதுடைய பாத நாமாரைபை வணக்கிக் காழ்ச்சிசெய்துதழுங் கூ சொல்லுகின்ற திருப்பதிபெண்ணு முரைவிட்டு சீங்கிக் காமாத்திரப் பொருங்திய வெள்ளுக்கு மருத்துவமனிக்கை கொடுத்து வரும், வானத்தையளாவும் பல தருக்கஞும் நிறைஞ்ச பூங்கா வுக எதிகளித்த மருத்துவமென்னு முழுவர்க்குரிய வயல் நிலங்களைக் கட்டுத் து.

இன்னும், பிரகாசமான காயர மாத்தின்பேரிற் குன்றிமளிச் செடிப்பாத்த பொருங்திய அழுகோடு முற்றிக் கதிரைக்கு மனிகளையுதிங்கு மூல்லைக்கிலெயன்னு முக்கடையர்குடியிருக்கும் நிலத்தையுஞ் சந்தோஷமாகக் கடந்து நின்ட கள்ளிமரத்தில் வானத்தி முண்டாயிருப் பு முலக்டசத்திரம்போற புள்ளிப்பிரியாய் இண்டாயினா— வெந்து கொடுரமான ஆக்கினிப்பொறி பறக்கும் பாலைவிலமென்ன மறவர்

செய்யி திபுருஷபொலி ஷார் துச் சருக்கம்.

தஞ்ச குரித்தாகிய நிலத்தையுங் கடந்து—இன்னும், அவளில்களின் வரலைப்போற் றினைக்கதிர்கள் கிறப்பாகத் தழும் திருக்கும் புனக் தில் வேடர்க ளன்றைப்போற் பெற்ற பெண்களின்று அததிலைக்கத்திராக் கொத்திக் கிள்ளனவருகிற கிளிகள்முதலீப் பற வைகளை. (ராபோ) வென்றேட்டுஞ் சிறிப் குற்ற சப்த இராகத்தைக் குறித்துப்பங்கள்கேட்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு சிறப்பாய் நிக்திராசெய்யு யிடமாயும், மேங்க கூட்டங்க ஸிறங்கு யிடமாயுமுள்ள மலையடிவாரத் தையுங் கடந்துபோய்க்.

செவந்த கண்களையுடைய ஆவ்விராண்டுவீர்களான வளவுகாரர் கஞ்சு சிலான் நடந்துவந்து நீண்ட இலைகளையுடைய கரும்புச்சளான வை, குனித் தை—கிரந்தும் ஆணிமுக்குகளைப்போல் முத்துகளை வராக்குமிடமாயும், புஞ்சைமாரங்களும், உயர்ந்த தாழைமாரங்களும்பொருந்திய இடமாயுமுள்ளனம்கிலமென்னுஞ் செம்படவர்க்குரியகடற் மரை கிளக்குவிருக்கு மலையோரத்து ஹஸ்ன பவுத்திரமாணிக்கப் பட, எனத்தில்லங்கு சேர்க்காரன்—சேர்க்கு, தெளிவுகிய அப்பட்டணத் திடுவன் விசிராம பாண்டியனின் பந்துக விடத்திற்போய், அவர்களோடும் இராஜனுன் திருப்பாளையன, தங்களையங்கீ யுளவுபார்க்க விட்ட வகைபை விடமாகச் சொல்லிரகாட்டி இரகசிபங்களு மனோ கம்பேசிசோல்லுகின்ற வளவுகளறிந்து அதனை மனச்துட்கொண்டு, பின்னர், கோட்டைக்குட்போய் அங்கு வளமையாய்ப் பெருந்தன் கைமக் குண்டர யிருக்கு மெனிவுகளையும் பார்த்துக்.

கோட்டைமதினைச் சேர்ந்த கொக்தலங்க ளெவ்விட்டத்திலும் பகடவிர்கள் குறைங் திருப்பதைம், தலைவர்கள் மிகுதியாயிருக்கு பார்க்கவுடிடா திருப்பதைம், மேங்கபோற் கொடைகொட்க்கும், சல்கான் செய்யி திபுருந்தி மூவியவர்கள் படைகளைக் கூட்டமாக்காம் விருக்கின்ற கெஞ்சதக்கி ஸினைப்பும் வினக்கிப் பார்த்து விலைவரமின்ன மூன்று குறித் துணங்கத்துட்ட தொண்டர்கள்— இவ்விதம், அங்க லுளவுவரிக ஸிரவன்டுபேர்களுஞ் சிலாளங்கிருக்கு விக்ஜிரம் பாண்ட டியனின் குலத்திலுள்ள பலர்களோடும் கேட்டுக்கேட்டுத் தேர்ந்து படைக ஏடுத்துக்கொண்ட டிக்கேவங்கால் நன்மையென்று நினைத் தவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு பின்னர், அவ்வுரைவிடமே கீங்கித்

தென்தேசத்தில் மிகவும் பிரகாசமான மதுசூமா நகரத்திற் சேர்ந்து, அங்குள்ள கோட்டைக்குட்டுக்குஞ் தெவ்விடங்களுஞ் சென்று பார்த்துப் பின்னர்.

ஒப்பற்ற வலிமையையுடைய சொக்கநாதச் சுவாமிகளின் சன்னி தானத்திற்போம் மனவருக்கத்தோடும் பணிந்துவின்று, சுவாமியே, சொக்கநாதரே, எங்கள் மனத்தி னிஹாத்தவையெல்லா மின்பாராக மூடிப் வேண்டுமென் ரெண்ணி மனத்துட்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி, வளைஞ்ச விஸ்வாயுகம் பிடித்துப் பிடித்துச் செங்கிருக்குஞ் கையையுடைய விக்கிரம பாண்டியனின் இனத்தார்க் கிடக்கிறபோம்—அவர்களிடத்தி இசாவி, அவ்விடத்தி லுள்ள படைகளும், படைகளுக்குத் தலைவரான புகழூங்கிய சிக்கந்த ரிருக்குமூலவாக்களும், மற்றெல்லாவுள்ளுக்குரியறிக்—ஏதும் சிரமமாகச் சந்திரகுலத்தார்களான இராஜ வழமுஷ்டத்தவர்கள் பாவருக்கும் சொல்லிக்கொண் டவ்விடத்தை விட்டு மெழுங்கு நடந்து மறுபடியும் சொக்கநாதருடைய சன்னிதானத்திற்போம்.

அங்கிருக்கும் விக்கிரகத்தைக்கண்டவுடனே சாஷ்டாங்களுஞ்செப் பெழுங்குவின்று, அதனைப்பார்த்துக், கதிர்விரிந்து பிரகாசிக்கு மிரத்தின பிடத்தில் லீற்றிருந்து விக்கிரம பாண்டியனுகவே பசாட்டி செப்பும் பாபேஸ்பரனே, சந்திர குலத்தார்க்குஞ்சென்டு சிருபைசெய்யும் சிமலனே, எங்கள் இராஜனுஸ் திருப்பாண்டியன் வெற்றியளில் பூண்டியக்கே யாகிருக்க இன்றமுட ஸெப்போது மிரட்சித் தாலுவது தேவரீர் தங்கள் கட்டையெய்து சொல்லிப்—பின்னரு மகா இஸ்பமாகத் தாட்சிசெய் செழுங்கு, அவ்விடத்தைக்கிட்டும் நீங்கி மிகவுமுயர்க்க மலைகளுள்ள நெய்தானிலம், பாலைகிலம், மூல்லைகில மென்று சொல்லும்படியான இவ்விடம்களையெல்லாம் கடங்கு பொருங்குதலான சிலாட்சென்று மருதங்கிலத்தில்லைத்து, அதைவிட்டுஞ் கடந்து போய்க், தெளிவான ஈல்வளங்களை செறிந்த திருப்பதியென்னும் தேவன் தான் மூரில்வங்கர்கள்—வந்து.

மனத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்கொண்டு, பிரகாசக் கதிரொறிக்கு மிரத்தின மனிவளினும் பணிசெய்திருக்கு மழகை இராஜ மண்டபஞ் சேர்ந் தங்கிருக்குஞ் திருப்பாண்டியனைக்கண் டவ்வனுடைய தளிர்த்து மிகுதவாயிருக்கும் செந்தாமரைபோன்ற பாதத்திற் பணிந்து சாஷ்

செய்யி திபுருவீமாவி ஸூரீதுச் சருக்கம். ஈக்க

டாங்கஞ்செய் தெழுந்து நின்றார்கள்—நின்ற அவ்வாவாவார்களைப் பார்த்து, வண்ணிக்கக் கூடாத வேப்பம்பூ மாலைக் குரிபவனை திருப்பாண்டியன் வாருந்த என்ற மூழைக் கிருங்கவன்து, அவர்களோடும் பேசத் தூடங்கினான்—பேசத் தூடங்கிப்போ தங்கு சையமுகத் திலிருந்தவர்கள் யாவ்வரையுக் கூறத்தி வகன்றபோகச் செய்துவிட்டுப் பேன்னர், அவ்விருவர்களையுப்பார்த்து சீங்க எக்டே போய் உளவுபார்த்துவாங்க காரணவாங்கள் யாதாயுஞ் சொல்லுங்கவன்து கேட்டதற் கவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், சிறப்பாயை கோட்டைக்குள் முன்னர் செஞ்சுக்கமாக இருந்த படைகளிற் பத்துப்பங்கி லோர் பங்கிருக்குமென்றுதாம், அதிலும் குறைவாகஇருக்கும்;இன்னுஞ் சொல்வன்துக் கேள்வுக் கொங்க வையனே.

ஈடுபாடு முயிலவாடு வைத்து இபுருவீம் பாத்துநா சேவை ஈஸனியங்களுடைய தியிரினுவே கலாக்குங்கர் யாருமில்லையென்றிருக்கான். இப்போது, பார்க்குயிடக்கில், அவனுலே அடிபு, வில்லுகளையுடைய சுத்தவிரச்களைச் சேகர்க்கிசெய்யும் கோக்கத்தைக்காணும், இதைக்குறித்து கண்ணமெபாருந்திப் பந்திர குலத்தார்கள் கிளரிடத் தில் நாங்கள்போய் உசாவிப் புலை விளங்கிவிடில் அவர்களும் நாங்கள் கணித்த விசாரகவே கொண்டுர்கள்—சொன்ன, இவ்வளையேர்க்கு, அப்பவுத்திர மாணிக்கப் பட்டணத்தை விட்டுக்கூடிப், புச்சிசெறித்த மதுரைமா ககரில் வந்து, அங்கு இருக்கினா அவன்காருங்கெய்க்கிருக்குஞ் சொக்க விக்கச் சுவாமிழோயிலிற்போய், கருகி வைப் பெற்றுவிளங்கும், அங்கொக்க காத்தாயும், சேற்றெண்ணடமினுந்த கண்ணலையுடைய மீனுட்சி யம்மையும், மனக்கில் மிகுந்த அங்குசொன்றி நாழுந்துவனங்கி பந்துஇடத்தைவிடும் நீங்கிக்.

சக்திர குலத்தவர்களிடத்திற் போய், அவர்களோடும் அங்கேன் யபாகக் கலக்குதிசாண்டவர்களிடத்திற் புதிதாலிப் பிக்கந்தர், அவ்விடத்திலிருந்த நாசாட்சிசெய்கிற தன்னமையும், சேலைகளையியங்கவரி துறவள் தன்னமையும் விசாரகக்கேட்டு அறிக்கொம், அறிக்கத்திற் குபெறக்கும் பூனியுள்ள வேலாயுந்தாங்கிப் பீர்களின் கூட்டுக் குழுவையும், ஏற்றப்போக்கு வரத்துகளில் மெலினையுஞ் சொன்னார்கள்—இவ்விதம், பிறத்திபா நிடந்திலு முராவி பறிக்கோம், நாங்களும் கண்களால் மிகவும் பெரிப் கோட்டமாக வந்துணர்த்துபார்க்கோம், அதிலே, மெலிவேப்ஸ்லாமல் மேன்னம் கிஞ்சித்துயில்,

லை, இப்பியங்கள் முழுளையும் கண்ணு யுணர்த்த சீர்ளை, நம்குமச் சேந்தக குலத்தார்களுக்குர் சொல்லிச்சொன்றி, சேற்றெண்ணடைய யோற்றுவின்குஞ் கண்டேயுடைய சீ மீனுடசிமமமன் காந்தாகிப சேங்காநாதச் சுவாமியை மிகவு மனக்கணிதே உடும் வணக்கித் துதித் து அவ்விடத்தைவிட்டு மீண்டும் தோடு.

இராஜாதிராஜனே, யோப்பற்ற அந்தச் செப்பி திபுருஷீம்பாத் திருவாலைக் கொண்டுபோட்டு வாழ்கிறதற்கு, இச்சமயம் போலே இனியெருசலையும் வாயக்கிடாது ஆகஸால், வலுண்மயன் செப்புக்கணையுடைய காமது சேலோகோடு மெழுங்குடைப்பானால் வெற்றி வென்று சொன்னார்கள், சொன்ன விச்சொற்காயாவுக் திருப்பான் டியதுரையை செவித் தீர்வில் நிறுத்து மனத்திலுட் புதுங்காந்திரமே மிதுந்த சுட்டோநான் தூந்து சென்று சென்று மிகுந் குகின்ற சேலோகள் போதாதன்று, முன்னரிவனுங்கு உயர்க்கு சிட்டை கடதோடு மன்புகொன்றி வேண்டுவதெல்லாம் செடுத்தவர்களும், இன்னும், வேண்டுவதெல்லாக் கொடுப்பவனுச்சுழன்ன கொலுங்கு தேச இராஜனிடத்திற்கோயேயுமிகுந்த மரியாதையோடும் இந்தவகைக் கேள்வாதனையும் விரமாக்கசொன்னார்கள்.

சொன்னதுகேட்டத் தெஹுங்குதேச இராஜன் தன்மனத்திற் பெரிய மகிழ்ச்சி பொங்கிப், படைக்குட்டமுங் சொடுத்துக் கொள்ளுகின்ற இவனுக்கென்னுங் கேள்வாயான பண்டாப்பலாகி ஒருட், தொனை வாயிப் பங்கங்களுக்கு கிறப்பாக் கொடு வைக், சொ அகின்ற ஈல்லபெரியவர்களே இம், வேதாந்திகளோடு கட்டுத்தான் கோபாங்கப்படுத்தி யனுப்பினான். அப்போது, திருப்பான்டியன் பெரிய சக்தாந்தியாய், அங்கெலுங்குதேசத் தசாகளைக் கட்டுத் தமுகிப் பிரயாணந்த செயல்விக்கொண்டுபர்த்த தேவங்காலமாகிப் திருப்பதியில்லவங்கு—முன்னர் தமமிடத்திலிருந்த படைகளும், இப்போது, தெஹுங்குதேசத் திராஜனாலே கேட்டத்தேசேனையையுஞ்சேர்த்துப் பத்துவட்டகமாகக் கூண்டினை திரு சு இரகங்ஜ குரை பதாதிவை இயும் கான்து வகைக்கே சே ஸ கைவிபங்களுக்குமுக் திருப்பா டியா வெண்டுள்ளித் தேமற்படர்ந்த யானையின்பேரில் மனமகிழ்ச்சியிட னேறி, யக்கீசு மகா பலபுந்தாக நடந்தினு . அப்போது, கட்டிடங்கிய பீபரி கூட வள்ளகூ சுப்பிக்க, மிகவு மோசையாகிய கைமணிகள் தொகிக்கக்.

செய்யி திபுருஷ்மோலி ஷஹீதுச் சருக்கம். கூகுடு

கட்டியக்காரர்கள் கட்டியன் கூறிக்கொண்டுபோகக், கவுரி வேண் சாமரங்கள் வீர், முக்குக்குஞ்சங்கள் கட்டிய வட்டமான வெள்ளைக் குடை, யாலவட்டம், கொடிகள் நெருங்கிப்போக, கைகளிற் பிழக் குசிங்ற சிற்஗ல்வட்டம், பேசாலவட்டமுடலிய விருதினங்க எல்லவு கரும் போகக், கால்நடைத் தூசெழுது, சூரியப்பிரகாசத்தை மறைக்க இவ்வித ஆப்பாட்ட கோஷ்டத்தோடு சௌகிக்கடல் நடந்து எல்லான் வழியினிடமிருந்து பின்னர், பூண்டாட்டைப்படுத் தங்கு கிளதின் மிருங் தெழுந்து, மீண்டுமொழி யுயர்ஸ்த லினக்காகிய சேரழுதேசத் திலவந்து, கானசம், சிஸ்டம்ஜிஃகள், சேலைகள் யானவழுங் கடந்து பலாட் கழிக்குப்.

பாண்டியாநாட் டெல்லக்கியி லாகிப், பாந்தகள் கடந்து, வாளமா அதும் நீண்டுசேரலைகளினாரும்க்கு, பாருட்செல்லவ மதிகரித்து மிருக்கு கிண்ற மதுரைமா நாதது லாகித், தல்வி பாயுங் சுதிரை, யாளை, தேர் வீரர், இலைவனாக சிறைந்து கூடிய விரர் எனகப் பூண்ட இரகச, கஜ, தூரக, பகாதி பெண்ணும் நால்குவகைச் சேலைகளோடு மிருக்கான்— இருங்க பொதுக்கமலையை யுடையவனுருவும், விரோதத்தைத் தருவவுடை வழுள்ள அத்திருப்பாண்டியன் தானு, தன்பண்டாரும்சுறப்பாகவங் தங்கே தங்கியிருக்கிறதை, மகாதிரத்தையுடைய சிக்கந்தரெனபவ ரிடத்தில் நேராகத் தூர்கள்போய்த் தாங்கள் கண்டகாட்சிபைச்சொன்னார்கள். அங்கொத்தூர்கள் யானவழு மவர்கள் காதித்தொண்டு, உடனே அழகாக நமது பாத்துநா, கல்தான செப்பி திபுருஷீம் ஷஹீத் தவர் கருங்கெழுடுவேண்டுமானநா—குறித்து, முன்னர் மதுரைமா நகரை விட்டு சிங்கித் திருப்பதியென்னு முரிந்போயிருந்த திருப்பாண்டிய வெள்வென் மிகவு மதிகமாக சிறைந்த பெரும் பண்டக்லோடு, நீண்டவளங்குகிய மதுரைமா நகரவுங் திருப்புகிறாருன், அதைப்பார்த்த தாந்சண்டைசெய்வான்போயிருக்குந்தன மெழுதிப் பின்னர்.

இங்கே, கோட்டைக்குள் ஸிருக்குகிற பண்டகள் போதா தென் அம், உடுக்கவேலாயுதந்தை யுடைய குத்தலிரக்கள், குதிரைகள், சில து மறுபபவேண்டுமென்னவும், மற்ற வோடியுங்கள்பாயும் நன்றா காத் தெரியும்படியாகவும், அவர்களின் திவ்விய பொற்பாத கமளங்களைப் போற்றிப்புகழுந்து, சிறப்பாகிய காகிதமொன் மெழுதிமதித் து முக்கியிக் தத்தை பிரண்டு வீர்கள்கையிற் சொடுத்துச் சிக்காமித ஜைச் தல்தான் செய்யி திபுருஷீமோலியவர்கள் திருச்சமுகத்திற் கொ

விடபோய்க் கொடுக்களென்று கொடுக்குவிட்டுச் சிறப்பாக இருந்தார்— அளவிற்குமிகு மூலம், பெரும்புக்கணமுடியுடைய வேப்பம்படி மாலைக்கு ஸிறதான திருப்பாண்டியன் படைக்களோடுஞ் சேர்த்திருந்த, இராவு காலம் கீங்கி, மற்றுப்பாட்காலை வானத்திற் குரியோதவ மானபோது சிக்கக்கூடவர்களுக்கு, இப்போது கீர்த்தி சகங்டிகொண்டாடுகிற இம்மதுஷாமா நகாக்கோட்டையை எழிடத்தி ஸெப்புக் கொடுத்தாற் சுன்னுடையதொன்ற மில்லாமல் உருக்கமிக்குமிருந்த படையூடு மும்மூடிய மின்பாக விடுவோம்.

இல்லா திருக்கிற படைகளையெல்லாம் வெட்டி நிதம் செப்பு விட்டுக் கோட்டையைக் கூக்கொள்ளும்படியாகும், சொல்லி, இல் விரண்டி, வாக்கையங்களி வொன்றைக் கேட்டு தூதிப்படுத்திக்கொண்டு வாவென்றுசொல்லிக் காதுவிட்டான்—இவ்விரண்டு, திருப்பதியி விருந்த திருப்பாண்டியன் விட்டதுதுவர் கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே போகப்போன போது, அவர்களை மக்கே காவல்நிற்பவர்களான முசிலிம்கள் நிறுத்தி, யவர்களைப்பார்த்து நிங்கள் மாரென்று கேட்டதற்கு, நாக்கள் திருப்பாண்டியனுல் ஏவப்பட்ட தூதர்களென்றுசொன்னார்கள், சொன்னவர்களை கீங்க விவ்விடத்தில் சில் துங்களென்று சிசால்லிக் தலை செய்துவிட்டு, இராஜராகிய சிக்கந்த ரவர்களிடத்திற்போய்த், திருப்பாண்டியனுல் விடப்பட்ட தூதர்கள் கோட்டைவாயிலில் வங்குதிந்து கிறுங்களென்று சொன்னார்கள், சொன்னவட்டனே மக்கத் தூதர்களை இங்கே பலுப்புங்களென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டுடனே, அவ்விசர்கள்வர் திருக்கத்துநாட்களைக் கோட்டைக்குள்ளே போங்களென்ற நனுப்பிட்டார்கள்.

விட்டவுடனே தூதர்கள் மகாவிரைவாகப்போய், இராஜராண சிக்கந்த ரவர்களிடத்தில் முடிகி யவர்களுக்குச் செப்புமுறைபோற் றுட்சிசெப்து விண்றுர்கள், விண்றவர்களைச் சிக்கந்த ரவர்கள் பார்த்து திக்கே முடிகுதலாக அடித்துவந்தாக்கள் மாரென்று கேட்டதற்காவர்கள்களாக்கள் திருப்பாண்டியனுடைய தூதர்களென்று சொன்னார்கள். அப்போது, சிக்கந்தவர்கள் கீங்கள் பேசவந்ததென்னவென்றுகேட்டதற்கு கவர்கள் திருப்பாண்டியன் சொல்லிவிட்ட பிரகாங்கு சொன்னார்கள், அதுகேட்டுச் சிக்கந்தவர்கள் கற்கட்டமாகிய இங்கோட்டையைப்பிட்டார்கள் மேற்கண்ணுடையதொன்றுசெய்வேமென்றுசொன்னார்கள்

செய்யி திட்டாவிமோலி வழவீதுச் சுருக்கம், ஈசன்

சொன்னதுகேட்ட டஞ்சத்துக்கர்க் ளவ்விடமவிட்டு நீங்கிவாத்து, சத்து ருக்கஞ்சக்குச் சிமமேறு போன் றவனுடும், வாசனை யணிக்குவினாக்குங் தோனோயுடையவனுடுமுள் திருப்பாண்டியனிடத்திற் சிக்கங்குதிரென் தூ மிராஜர் சண்டை தான் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றாரே என்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, தாம் ரைமலர்போன்ற தனதுஞ்சையைப் பிசைக்கு, ஆதி, உப்படியா இன் நைய இரவுகாலம் நீங்கி, நானேபதினால் சண்டைக்களத்தில் அவரையும், அவன்படைகளையும் வாஞ்சக் கிரையாகக் குயினை வளித்துப்போ டுவேணைக் குறுப்பான், இன்னார்.

இரவுகாலம் நிங்கிப் பிரகாசமான சூரியோதய மாணபோது, இராணுஜ திருப்பாண்டியன், சிக்கங்கத் ராத்துஞ்சோடு புயுக்கஞ் செய்ய வேண்டுத் தோகள், பானைகள், குக்கொகள், சுத்தவிரர்க் ளாகிப ளான் கு வகைச் சேளைசனியக்கஞ்சு கெருங்கி யோரே சேகரமாக வரும் படிக்கு உச்திரவு செப்தான், செம்தவுடனே, சப்திக்குங் கடற்போ வடர்த்த கெருங்கிப் பெருங் கூட்டமாகப் பகட்டகளைமுகது தீரண்டு வந்தன—இவ்விதம், சதுரங்கப் பதாதிகள் வெவ்விதான் தோப ஆதி களிப்போடும், எங்கானாஞ் குரியன் வெப்பக்கொள்டு வருவதுபோத பளபளப்பாக வொழிரும் ஆபரனுகிகள் முகவிய விருத்தங்கக ஜோ ரெம் விவரவாக வெழுங்குது திரங்கிலுக்கு குடிசின்றன, அதுகண்டு சத் துருக்கள் பயந்துவந்து தெண்டனிடும் அழகிய பாதக்கத்துப்படைய இராஜலூன் திருப்பாண்டியன், மும்மதங்களையும், மலைப்பான்றபருப் பத்தையும், கருகை நிற்றதையு முடையதாய்ப்ப, பளைமாம் கிங்க்கத் துதிக்கையினால் மேகத்தையெட்டிப்பிடத்து நோறுப்பினியும் பலத்த வானையின்பேரி வேறினாஞ்ச—ஏறி.

உயுக்தக்கு வெதிர்க் கட்டுருக்கியிற் கைவிசி மாடுக மாகிய அத் திருமென்றும் அட்பு, சக்கக முதலியலைகளுா, கைவிடாவாயுதமா கிய சத்திரமென்றும்வான், சட்டி முதலியலைகளும் பிடித்துக்கொண் டுவந்த படைஞ்சகள் குழுக்கிடப், பருந்துகள்முகவிய பற்றையினாகள், இன்றையதினாந் திருப்பாண்டியன் ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு வெளிக்கிடுகின்றனராயால், அவன் தனது சத்துருக்களைவட்டி கால்கு கல்ல விழுங் தருந்தக் கருவானென்று, தலைக்குமேல் வட்ட மாயப் பறந்துவருந்துபடியாக, வெற்றி பொருங்கி யழுதற் றிலைகும் பலபல ஆயுதங்களையுமிடுத் தணிர்துகொண்டு தான் சவாராயிருக்

கின்ற மேசத்துக் கொப்பாய்க் கருணமயுற்றிருக்கும் யானையை நடாத் தினால்.

நடாத்திய போது, பரசு, பம்பை, யுறுமி, துந்தமி, மக்தள் முதலிய பதினெண்வித மேல்வாத்தியில் கருங் கணக்களிலுள்ள முழுங்கிட, வெண்சங்கு காகளமுகவிய குழஸ்கள் மிகுங்க தொனி யோடு முழுங்கிட, முந்துக் குஞ்சங்கள் கட்டிய வெண் குடையோடு, பலவள்ளங்க் கொடித்திருந் திரண்டு நெருங்கிட, இப்பூமிஷைக் காங்கும் சர்ப்பாஜனான் ஆகிசேடத்தும் பாரம்பொருயற் படக்கை நெளிக்க, இராஜனான் திருப்பாண்டியனேலும் படைகள் நடந்தன—இவ்விதம், அத்தடியான் ஆர்ப்பகிப்புக் கோட்டைத்தோடு நடந்த படையானது, நின்ட மதினையுடைய கோட்டையை யுத்தத்தோடு, அங்கு வெளி ஏற்ற காவற்காத்துறிந்கு முசிலியகிய ரணக்கத்தவிரர்கள் கண்டு விழரவாகக் கோட்டைக் குன்னெபுகுந்து, அங் கிராஜரக் விருங்கும் சிக்கந்தரவர்களிடைக்கிற சுந்தருங்கள் நிறைந்த பெரும் படைகளாயட்டங்கு நெருங்கிவந் திருங்கென்றாக என்று சொன்னார்கள்.

சொன்ன வுடனவர்கள், மூம்மதங்களையுமண்டய பல்த்தபானைகள், குதிரைகள், இரங்கள், இரதங்கள், ஜவ்விய தோபாக்கினி யான்து பறந்து கண்களைக் கருக்கித் திப்பகும்படியான பல கத்தவிரர்களோடும், இடமுழங்குவதற்போல் முழுங்கிக் கொண்டு யானையின்பேரில் வர்கள்—இவ்விதம், கோட்டைக்குள்ளிருந்து இராஜராண சிக்கந்த ரவர்கள் வெளியில்வந்து, திருப்பாண்டிய னுடனே மெதிர்த்தபோது, வாளாயுதம், வேலாயுத முதலிய பலஆயுதங்களைக் கைகளில் வேந்திய சுந்தவிரர்கள், சுக்தவிரர்கள், செத்தவிரர்களோடு மெதிர்கிட, அதில், வெவ்விதான வாளா யுக்கார்கள், வாளாயுதக் காரரோடும், அம்பா யுக்காரர், அம்பாயுதக் காரரோடும், வெம்பா தெழுங்கு தின்று. கார்காலத்திற் பெய்பு மழைபைப்போ ஸம்பைச் செர்விக்கார்கள், வெட்டனார்கள், சில், தண்டா யுதக் கார்கள், உண்டா யுதக் கார்களோடும் விதிர்த்து கொடுமோன வெவ்விய சண்டை செப்பார்கள்,

அப்போது சுந்தன கந்த சங்கத சுகந்த பரிமளாதிக னனிச்து வாசனை நீங்காதோங்கி வளர்க்கிறுங்கு கோணையுடைய திருப்பாண்டி மன் வெவ்விதாகய அம்புகளை வில்லி லேற்றறபேற்றி, விதங்கிரென்று சிக்கந்த ரவர்களைக் குறிப்பிட டெய்தான், அவைகளையெல்லாக் கீவிஸ்

189

செய்யி திபுருஷ் மொலி வழக் குச் சருக்கம். ஈக்கூ

விசலாத்தின் இராஜராகிய சிக்கங்காவர்கள் விவக்கிக்கொண்டு, வரியும் கெருப்புப்போற் பிரகாசமான வேலாயுதத்தைக் கீழ்ப்பாண்டியன் பேரி வெறிக்கார்கள், அதைபவன் விவக்கிக்கொண்டு, பெருங் குவிட்டு அல்லிச் சப்தித்து வாளிக் கையிலிலுமித்துச் சண்டைசெய்தான் ஆந்த வாளை பவர்கள் தண்டாயுதத்தினும் நட்டிவிட்டு வென்றார்கள்.

இவ்விதம், இராஜராகிய சிக்கங்கா வர்களுந், திருப்பாண்டிய னும் பலபல ஆடுகங்களினும் சண்டைசெய்வதி அடதலூர் கிளுகித்து மயாதலவர்களாய் விண்டு சண்டைசெய்வதோடு, வெளிபிலிருந்துவந்த குப்பபடைஞர்களும், கோட்டைக்குள் வரிருந்துவந்த முசிவிமான படைஞர்களும் கூர்க்கங்கொண்டு பெதிர்ந்து சண்டைசெய்வதே, வதிக தீரமுற்ற சுந்தரீர்களிற் கிளர்க வரிந்தார்கள், பெரிப் பாணைகள் குதிரைக் களவுறுந்தவைகள் வெட்டுண் டிறந்து பூமியில் திடல் திடல் வென்றுவிழுந்தன—இள்ளுந், தோன்றாந்த சுந்தரீர்கள்பவர்கள், இரகாசமான இரத்தினமணிகள் பதிக்கொள்ளிருந்த கழலணிக்க கால்களா நந்த சுந்தரீர்கள் பவர்கள், கணியாகசின்று சண்டைசெய்து வரட்குத் திக்கொடுந்த சுந்தரீர்கள் பவர்கள், முன்த்தில் மலைவுகொண்டு தின்ன வேறுந்த பெலமறந்த சுந்தரீர்கள் பவர்கள், பத்திர்க்குலகுலைந்த சுந்தரீர்கள் பவர்கள்.

இவ்விதம், பகவாருத வெட்டுண்டிறந்த சுந்தரீர்களி னுடவி விருந்த நோடுகிற இருக்கமோச் செயிய ஆழுகப் பெருசி போடினது, இப்படி இருக்காச கொரோனா சண்டைசெய்வதி விரண்மொஜாக்களி வொருவராயினும் அபர்க்கு திண்வாங்கவில்லை, இப்படியாகவோப்பற்ற சண்டை நடக்கும்போது, குரியன்கைத் திருநூண்டாகுஞ் சமைய மானது, அப்போது இரண்டு இராஜராகிப சிக்கங்காவர்களும், திருப்பாண்டியனும், இளிப் படைஞர்கள் சண்டைசெய்வது அரிகா விருக்குமென்ற நெண்ணிச் சண்டைக் களத்தைவிட்டும் பெயர்க்கு நீங்கினுர்கள்—இவ்விதம், இராவுகாலமாய் இருள்ளாக்க தோற்றியதேன் நீங்களுடு ராஜரகஞ்சு சண்டைசெய்வதை விறுத்திவிட்டதெ, சங்கள் தங்க விருப்புடையபோப்ட் சேங்கார்கா, அப்போது, தெண்டு தின்னலுற்ற தோண்டியடைய பாத்துவாங்கன செய்யித்திபுருஷ் மொலைவர்களுக்கு, முன்னர் சிக்கங்கா வர்க வெறுதிப்பறுப்பிய காகிதம்போய்ச்சேங்காதனையவர்கள் வசித்துவர்க்கு பெரிதாக ஆலோசித்து.

அக்கடிதத்திற்கு பதற்கடித மெழுதுகிள்ளுகள் அதின் வாசக யாவது, திறமையுள்ள சிக்கந்த ரறிக, சீரிந்தக் கடிதம் மதுப்பிய கடிதத் தைப் பார்த் துணங்கோம், சீரிந்தக் கடிதக் கண்டவுடனே ஆங்கிருக்கும் வெற்றிபொருத்திய பஸ்ட்வீர்களோடும் விரைவாகக் கூகாயிற் பற்றிப் பிழிக்கும் ஆயுதங்களுடனே பிரயாக்கமாகி மெமிட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென் நெழுதி மதித்து முத்திரித்து முன்னர் தங்களுக்கு கடிதங்க் கொண்டுவந்த தாதரிடத்திற் ஏனே கொடுத் தலுப்பினார்கள், உடனே, அத்தார் கடிதத்தைக் கொண்டுவந்து இக்கங்த நிடத்திற் கொடுத்தார், அகனை யவர் வாங்கி முத்தினாலைப் பீடு வாகித்துப் பார்த்து போகவினாலா சிருந்து அவ் விருங்கால முழுமையும் ஸ்கிக் குரி போகய, மாஜாட்டுதீ, தம்பிடமிருக்குங் திறமான பணிவிடை யாளர் கனை பக்கழகத்து அவர்களோடும் நீங்கள் மிகு விரைவாகிப்போய்க் கள் ஞுசிபங்களிலிருக்கும் பொருட்கள் இருக்கின்கள், பட்டுப் பட்டாவளி முதலிய யாவக்குத்துக்கீர்யும் ஒரே சேகரமாக வெடுத்துச் சுலைக்கமயாகக் கட்டி மொட்டக்கங்களி லேற்றி வைத்துவிட்டுச் சிக்கிம்வாருங்களென்று பெரிப் பிப்பத்தோடுஞ் சொல்லிப் - பின்னர்.

७

சேனைத் தலைவர்கட்ட இச்செப்திகள் யாவையுத் நன்றாய்த்தெரியும் படியாகச் சொல்லி யுங்க மூங்களுக் குட்படுத்தி வைத்திருக்கும் படைகளைப்பல்வாங் செறிவாகத் திரட்டிக்கொண்டு விரைவாகவாருங் களென்று சொல்லித் தரம் பிரகாசமான வேலாயுதத்தோடு மற்றும் வறுமையான பண்டக்கலங்கள் யாவையு மெடுத்துக் கொண்டு, பதப் பட்டு சிற்குகின்ற மதயானை மொன்றின்பேரி லேற்றார்—அப்போது ஆயுதங்களுடனே மிகுந்த சேனை வீரர்கள் வீன்பமாகச் செறிந்துவந்து குழப், பொருட்சமைக ணேற்றிய வெரட்டக்கங்கள் யாவும் செருங்கிச் செறிந்திடத், ஓதவர்கள் நெருங்கிச் செறிந்த வாலைகமதிர்த்திடப் பூலோகம் நடுங்கடப், பேரிகை, நவரி, சின்னங், காகள் முதலியனாத் தியக்தொனி கடற்றெருளியைப்போற் றெருளித்திடக், குடைகளுங், கொடிகளு மிகுந்த கட்டமாகச் செறிந்திட அழகான பலபல கவரி வெண்சா மாங்கள் சமுட்ட, இவ்விதமான ஆடம்பாத்தோடு இராஜரான சிக்கங்க் கவர்கள், தாங்க னேறியிருக்கும் யரினையை நடாத்திக்கொண்டு பெரிய கூட்டமாக, மதுணமா நகரத்தின் கோட்டை வராயிலைக் கடல் துப்புக்கொடுக்கடய கடலை நூலாக வெளிந்துகொண்டு டிருக்கு பிப்புமியான தகிர்த்திட யாளையை நடாத்திக்கொண்டு வந்தார்—வந்ததைப்

செய்யி திபுருஷ்வரமாலி ஸ்ரீதீசு சுருக்கம் ஈளக

பண்டகோடு அக் கோட்டையை வளைந்து கொண் டிருக்கிற திருப்பாண்டியன் கண்டு, உடுத்தத்திற் கெதிர்ந்து வாதவனேடு கண்ணு செப்பிறது நீதிவழுவென்று நினைக்குப் பக்கங்களிற் பார்வையிட்ட வருக விருந்தான், இங்கே மதுரை சூரத்தை விட்டும் படை பண்டாங்கோடு மேற்கு பிரபாணமாலி இராஜாவிப் சிக்கந்த வாக்கங் நடந்த வருகின்ற இடைவெற்றி லோருசிலை தக்கிவிருந்து அன்னர்.

மனத்திற் செயிர்து செருங்கிய வீரபாரக்கிரமத்தோடு மேற்கு சொக்கலேரகம்போல் வாஞ்சிசேறிந்த பவுக்திரமாணிக்கப்பட்டனத் திற் சேலைகளியங்கள் இருந்திடப்போய், அழகிய கோட்டையிற் கண்டு, கருவைசேறிந்த மதுரையைவிட்டு ஒழிந்தினார்—இறந்தி, மிகு விஸூவாக, அங்கே, இராஜமண்டபத்திற் “இம்மீசுவாத்தின் மேல் வீற்றிருக்கும், இராஜ சிங்மேருள் சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்களின் திவ்விய சமுகத்தில் கடேத்து, அவாகநூற்றைய பாத சரோகுத்தைக் கண்டு (அஸ்ஸலாமு அலீக்கும்) என்று அஸ்வாநுக் தழூலாவுகூடைய சலாம் சொல்லி மிகுந்த அதைப் பரிசாற்றியோடு மேத்திப் போற்றி பின்பமாக அவர்களின் பக்கத்தில் நின்றுர்.

அப்போது, சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்கள் அஸ்வாகுக் தழூலாவுகூடைய சலாத்திற்கு (வஜிலீக்கல்லஸ்ஜாம்) என்று பிரத்தி சொல்லி மிகுந்த அண்போடும் சிக்கந்தனை பிருவிமன்று திருவாக்கருளினார்கள், அதுகேட்டவர் மனக்கிழ்ச்சியாக இருந்தார், இருந்தவனை சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்கள் பார்த்து, இரத்தக்களைப் படிந்திருக்கும் வேலாயுகத்தையுடைய திருப்பாண்டியனின் கிறமைகளென்ன சொல்லு மென்றதற் கவரவருடைய படைத்தொகையை யும், அவன் சண்டைசெய்க முறைமையையுந் சொல்லி—இன்னும் வன், இங்கேவாக்கு வெவ்விதான் சண்டைசெப்த கோட்டையை வாங்கவேண்டுமென் ரக்கே மகர் வலிகையோடு மிகுகின்று வென்றுந் கொன்னார், சொன்னவை யெல்லாம், உயர்ந்த புச்சிப்பாவிப் சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்கள் கேட்டு மனத்தூட் பொருக்கி யானேகித்துப் பார்த்து மிகுந்த கோபத்தோசிம் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள்—இருந்து.

மூற்படியும், ஈனத்தூவமும், கோரைம் பொருந்தி வெவ்விதாயிருக்கும் குடி விருளை பறக் தொதுக்கும் சுல்தான் செய்யி திபு

ஞானி மெரீலியவர்கள், சிக்கந்த ரவர்களை யன்பாகப் பார்த்து (ஒடுக) சிக்கந்தாலே, யுமது சேலைகளை, இட்டே யிருக்குஞ் சேலைகளுடனே சேர்த்துவிட்டு நீர் வானத்தைத் தொடும்படியான அபர்த்தியுள்ள நமது மாளிகைக் கடுத்தாலம்பாக இநுக்கின்ற மாளிகையிற் போய் மேலான நயமுண்டாகும்படியா யிருமென்ற சொல்லிவிட்டுச் சிம்மா சணத்தில் விற்பிருக்கார்கள்—அட்போது, இரழுவிரிக்க குங்குமப்பூ மாலையன்றி திலங்குக் கோவில்யுடைய சிக்கந்த ரவர்கள், மதுரைமாநகரத்தில் விருந்து கொண்டுவந்த பொறபோருள்களையும், கவராத்தினாலை களையும், சக்திருக்களின் வளிமைபை நீக்கும் ஆடுகத்தெரைக்களையும் இன்னு மற்றுமுள்ள வஸ்துகள் யாலையும் எடுக்கத்தடுத்து கல்தான் செய்யி திப்புருஷீ பொலியவர்களின் திருமதாவிற் கொண்டுவந்து வைத்தார், அவைகளை யாராக்கி பார்த்து, இவைகளை கிடை அழகுள் வ பணக்களாஞ்சிய அறநகரிற் கொண்டுபோய் வையுங்களேன் அத்திருவு செய்தார்கள்—இது இந்த.

திருப்பரங்கியன் படைகளோடு மதுரைமாநகரத் கோட்டைக் குள்ளே கேட்பாரின்றிப் போய்ப்படுகுஞ்து, அக்கிருக்கும் பிரகாசமான இங்கே மண்டபத்திற் சென்று மனமகிழ்ச்சியாய், எதிராச் சண்டை செய்யும் படைலீர்களைப் பிரித்து அங்கங்கே ஈரக்கவேண்டிய தகுதியான வீட்டுக்களில் வைத்து, அவர்களுக் கதாலத்துச் செய்யும்படியாய்க் கேர்த்தியுள்ள வேர் தலைவரின்யும் வைத்துப், மின்னர் தேவாதி தேவரான சொக்கவிஸ்கச் சுலாமியைத் தெரிசிக் கதனேடு மவர் பக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற சேற்றுக்கண்ணடையீண்டொருத்தகண்களையுடைய மீனுட்சி யம்மனைக் கண்டு, அவள் பாதத்தடியில் விழுந்து கெண்டனிட்ட பெழுந்து, அம்மனே, நீங்கள் சந்திரக்குலத்துக்காக்கு கூன்றவர்களையால் என்னை முழுங்காத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிப், மூராலைகளும், இரத்தினமாலைகளும் மெடுத் தவர்களின் கழுத்திவிட்டுக், கங்கக் காக்களை பெடுச் செடுத்துத் தலைக்குமேற்க கற்றிச் சுற்றி வீசி யபிஷேகங்குசெய்து—மின்னர்.

அக்கோயிலை விட்டும் நீங்கே வெளியில் வந்து ஒளியெறிக்கும் நவாத்தினங்கள் பறித்துச் சூரியனின் ஆயியான கிரஞ்சத்தினாயுங்களைக் கிளையில்லையென்று நீக்குவதாகப் பிரகாசிக்கும் சிம்மா சணத்திற நூய்க்கையான பிரகபசோலிக்குஞ் கீடுமணிக்குஞ், சத்துக்காஞ் அரமீனை வாயிலில்வந்து தூங்க நிற்கச் செங்கோல்செலுச்சதி, யாசியற்றி

செய்பி திபுருவியோலி வந்தார்தாச் சமூகக்கம். இளகு.

வீற்றிருந்தான்—இவ்விசந், திருப்பாண்டியன் யாதொரு குறைவு கும் மூன்றிலீசு லெதின் மரகியற்றில் கிம்மாசனத்தில் விற்றிருக்கையே லோர்காஸ், தன்மனத்திற், கலதான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்களிருக்கும் பவுத்திர மாணிக்க சகாத்திற்போய்ச் சண்டை செய்துவாய்வுர்க் கோட்டையை வருக்கத்தில்லாபால் நமது சொக்கொள்ள வேண்டுமென்று வழுமையான வெண்ணாக்கொண்டான்—கொண்டு,

கண்ணத்தாற், சையாற், நோசத்தால் மதங்களை மொழுக்கும் யானைகள், குதினாகள், தேர்கள், வாள்விரக்கள், ஆகிய நான்குவகைப் படைகளையும் திட்டி பொன்பதுலட்சங் கணக்காக்கிச், குரிபனைப் போற் பிரகாசிக்கு மிருத்தினமணிக் எழுத்திப் பேரின்பேரிலேறி, மூச்சுமுதலிய வாத்தியங்கள் கணக்கனவென்று சப்திக்க மீண்டுமொடியிய மற்றுக் கொடிகளும், குடைகளும் விருதுகளும், பொருந்தி வர வேலாயுதம் பிடித்திருக்குங் கையையுடைய படைகள் குழந்துவர மகர கோபதீர்த்தோடு தேரை நடாத்தினான், நடாத்திக் கேட்கின்ற கும் பூங்கவுருளையுங் காணக்களையான் கடந்து ஓர்திலைப் பக்கமாகச் சிலதுரம் நடந்து பின்னர்—கிறப்பைப் பொடிக்கும் பவுத்திர மாணிக்கங் பட்டணத்தெல்லையிற் படைகளீ மிகுந்த கடமீதியாகச் சென்றன, அதுகண உங்கே முதற்காவலாக இருக்கும் முசிலிமான படை ரூப்த னொதிர்த்துச் சண்டைசெய்து தடுத்தார்கள், என்றாலும் அவர்கள் நொகை கொஞ்சமாதலாற் காயிரின்கள் மிககத் தடந்தேறி யவுகளில் வேணக்கலை வெட்டி முறிக்கோட்டு செய்தார்கள்.

இவ்விதம், திருப்பாண்டியன், முதற்காவற்காரர்களர்வு முசிலிம் களிற் சிலவார வெட்டி வென்று மற்றவர்களை யோட்டி செய்துவிட்டு கோட்டை யோத்திற்போப் நான்குதிக்கிறும் நெருக்கமாகக் கூடாரங்களை யாத்பெரிக்குதுப் படைகளை யிருக்கவைந்துப் பின்னர், மலையைப் போ வுயரமும், அழுதமுள்ளவோர் பெரிய கூடாரம் அடிப்பிடித்து அதிலே தான் படைகள் குழவிருந்தான்—இவ்சிக மூர்க்கமாகத் திருப்பாண்டியன் படைகளோமீ வந்து கடமீதிசெய்து முதற்காவலர்களை முசிலிம்கள் வேணக்களை வெட்டி மற்றவர்களை முறிக் கோட்டு செய்துவிட்டுக் கோட்டையை யடுக்கவந்து வளைத்துக்கொண்டிருக்கிற கோடுத்தான் யங்கு காவலாக இருக்கிற முசிலிம்கள் கண் தோடோடுப்போய்ச் சலதான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்களிடத்திற்கொன்றாக்கள், அதுகேட்டவர்கள் சுத்தருக்கள் அச்சமற்று வந்திருக்கிற

தகுதியை பூண்டது ஆலோசித்து, அப்படைசள்வந்த அன்றையதினம் யாதொன்றும்பேசாம் லமர்த்தியாக இருக்கார்கள்-இருக்கு.

அன்றைவை நீக்கிச் சூரியன் கீழ்ப்பாரிசத்தி வுதயமானபோது, மேலிக்கு வெற்றியைக்குறித்திருக்குஞ் திருப்பாண்டியன் தன்னிடத்திலிருக்குஞ் தூதர்களிற் சிலவை பழைத்து, அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்யி திபுருஷீ மிடத்திற்போய், நான் சொல்லுகிறபிரகாரஞ்சொல் ஸி, அதற்குரித வை ரொன்ன சொல்லுகிறுரோ அதைக்கேட்டுவெட்டு நேண்ணிடத்திற் சொல்லுங்களென்று சமாசாரஞ்சொல்லுகின்றான்றும் முடைய அறடுங்கட்டவிட்டு மித்தனை தொலைதூரம் வந்து எங்களோ டு சண்டைசெய்து கொலைக் காதிக மூண்டாக்கி, பெங்களுணரப் பிடித் தாசாண்டுகொன் டிதுமட்டிலு மிக்கே பிரதுக்கின்றூய், எங்கள் காணி பூயி சொத்துச் சுவந்தீகங்களை பெல்லாஞ் சொந்த மாக்குக்கிடாண்டு நீ பிக்கே யிருப்பது முறைமையல்ல, ஆகவூற், சூரிய ஊதய மாடு முன்னே, யனது கிளைஞர்களோடும் படை பண்டாங்களோடும் நீகோட்டைப்பையிட்டு வெளியில்வந்து.

உன்றுமைய அறடுதேசத்திற்குப் போவென்று சொன்னே வென்றும், இவ் விளிம்பாயை சொல்லிந்திருக்கி பின்னக்குவில்லையாகல், என்னேலுடு மெதிர்த்துச் சண்டைசெய்வதற்கு காலோச் சூரியோதயத்திற்கு முன்னிதாய்ச் சண்டைக்களத்திற்குவரவேண்டுவென்றும் நான்சொன்னதாக விபரமாகச் சொல்லி—இரண்டுவொன் றறிந்தென்னேடுமெயர்து சொல்லுங்க வென்று சொல்லித், திரண்டு திண்வயமுற் றிருக்குஞ் தேவோயுடைய திருப்பாண்டிய னாலுப்பினான், அதுகேட்டததுதர்கள் விளாவாகப் போன்றாக், போனவாக்கோ, அங்கு கோட்டைவாயி லீற் காவலிருக்கும், முசிலிமான படைஞர்கள் தடுக்குதனிட் டோடோ டிப்போய்ச், கல்தான் செய்யி திபுருஷீ மொவியவர்களைக் கண்டு பாதம்பகலிக் கெழுகுது மரியாதையேடும் நீங்று, கோட்டை வாயிலிற் கூத்துருக்களில் நின்றுஞ் சிலர்க் கிள்கே வருவதற்காக விளாஞ்து வந்தவர்களைத் தடைசெய்துவிட்டு அக்கைத் தேவரீர் தங்கள் சமுகத்திற் சொல்வதற்காக வக்தோமென்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டவர்கள், கோட்டைவாயிற் காவலர்களைப் பார்த்து, நீங்கள்போய் அவர்களை விளாவாக இங்கே யனுப்புங்களோன்று சொன்னார்கள், சொன்னவு—னே, அவர்கள் வந்து கோட்டைவாயிலிற்

192

செய்யி திபுருஷ்மைவி வூவீஷுச் சருக்கம். நன்றா

ஞகள் தடைசெப்பு சிறத்திய தூதர்களை யுன்னே போகும்படியாய் விட்டார்கள்—அதனாலே, அத்தூதர்கள் இராஜராண செப்பி திபுருஷ் மொலியவர்கள் இருங்கின்ற அரண்மனைக் குள்ளேபோய் அவர்களின் பொற்பாத சமலங்களிற் ரூத்சிகெப்ப தெழுங்குாநின்றார்கள், சின்றவர் களைச், எல்தான் செப்பி திபுருஷ் மொலியவர்கள் பார்த்து, நிங்கள் மாரென்று கேட்டார்கள், அதற் கவர்கள் நாங்கள் திருப்பாண்டிய மகாராஜாவர் வனுப்பப்பட்ட தூதர்களென்று சொன்னார்கள், ஆது கேட்டில்கள், நிங்க ஜென்னிடத்திற் சென்ன வாக்கியும் கொங்கு வந்திருக்கின்றது கேட்டதற் கத்தூதர்கள் இராஜனுள் திருப்பாண்டி, யன் சொன்னவைக்கிள்ளாம் நல்ல விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள்— இவ்விதங், தூதர்கள் சொன்ன சொற்களையல்லாம், எல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்களுடைய இரண்டு காதுகளுக்குள்ளே புகுங் தமாத்திரமே தங்கள் திருவாகையைத் திறந்து சொல்லுகின்றார்கள், ஆ-ஆ, மதுரைமாதகரத்தைசிட்ட பொளிக்தோடிப்போய்த் திருப்பதி பென்னு முரிம் கிடங்கவன் படைப்பெருக்கத்தோடு மாச விழாவாக வந் தாசாட்டிசெய்ய வெண்ணி, இவ்விதங்கு சொல்லிவிட்டது நான்கை தானென் நிசமுங்கு சிரித்தார்கள் - சிரித்து.

அத்தூதர்களைப் பார்த்து, உங்க விராஜனுள் திருப்பாண்டிய கொளித் தோடிப்போய் மறைந்துகொண்டிருந்த லுரிலேயே யிராமல் அவனிப்போ திறந்திட லுழியில் வெழுகப்பட்ட டிருந்தபடியா விக்கே வந்தானென்று சொல்லி, நானேயதினம் குரிபோதயமானவுடனே சண்டைசெய்யச் சிறப்பாகச் செவந்திருக்குஞ் சண்டைக்களாததிற்கு வறும்படியாய்ச் சொல்லுகின்றன— ரூப்போது, நானும் வெளிக்கிட்டுச் செங் சிறங்கொண்டிருக்குஞ் சண்டைக்களாததில்லவந்து ஆயுதத்தினால் வீரன் சொண்டசண்டைசெய்வோமென்று சொல்லுகின்றன, காற்றைக்கான விழரவாக நீங்கள் போங்களென்று சொன்னார்கள், ஆதுகேட்டத்தூதர்கள் வண்டினங்கள் கேழுண்டு போகுந்தியிருக்கும் தாமஸைப் பூப்போன்ற எல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்களின் பாதத்தில் விழுங்கு தெண்டனிட்ட தெழுங்கு போனார்கள் - போய்து.

* திருப்பாண்டியபளையதுத் தவனுடைய பாதக்கிற் பணிக் கெழுச் சூ, அவனிப்பார்த்து, இராஜாதிராஜனே நாங்கள்போய்த் தேவீர் தாங்கள் சொன்னதுபோல், அதக்கெய்யி திபுருஷ் முக்குச் சொல்லுமுறையாகச் சொன்னாலும், அதற்கவர் சண்டைசெய்வதற்கே மனத்தில்

மிகவுக் துணிவுகரமாய் காலையதினம் பிரகாசமாய்ச் சூரிய ஆதபமான பின்னர், நாம் வெளியாகிச் சண்டைக்களம் வந்து சேருவோம்—உங்கள் இராஜனையு மந்தச் சண்டைகளத்தில் உயுக்தஞ்செய்ப வரச் சொல்லுக்கள், அப்போது, அங்கு நடக்குவதற் பெருமையை நிங்கள் மின் நறியுங்களென்று சொன்னார், எங்கள் நாயகனேவென்று வூப் பொத்தி தின்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டுத் திருப்பயாண்டியன் தன் துடைய கொரோமான கண்களிற் கோபாக்கினி தெறிக்கும் படியாய்ச் சினங்து மூர்க்கங்களைடு சபையைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றன.

இராஜ குலத்தார்கள் செய்யவேண்டிய கரும், சத்துருக்களை விட்டஞ்சலுண்டா யிருந்தாலும், அவர்களிடக்கிலே தூதர்களை பழுப் பிச் சமாசாரத்தைச்சொல்லி யினாகக்குருசெய்யவேண்டும், அதற்கவர்களினங்கா திருக்கில், உடனே யலர்களோடு சண்டை செய்ப வேண்டுமென்று ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன, ஆகலால் நாமங்தச் செய்யித்பு சூழ்மீக்குத் தூதரிடத்தில் மேது நாட்ட மின்னதென்று சொல்லி விட்டோம், அதனை மலர் பொருந்தாமல் நர்னையதின யிகா வினாவாக வந்து சண்டைதான் செய்வேரிமென்று சொல்லிவிட்டாரென்று பேசி கீகாண் டிருக்கும்போது குரிப்புனவன் மேற்கடல் னிடமாகப் போய் அடைத்தான்—அப்போது, மூடர்களுடைய மனம்போன்றி ருக்கு மிருளானது, அடர்க்கியாகப் படர்ந்திருக்கும் அவ்விரவானது நீங்கி வேதவறிவை யுணர்ந்து தேர்க்கிருக்கும் பெரியேர்களின் மன பிரகாசம்போற் பிரகாசிக்கும் ஆயிரங்கிசனக் களிகளையுடைய குரியன் கீழ்ப்பாரிசுக் கடவின்பேரி ஆதயமாகினான், அந்நேரம் திருப்பாண்டியலு மெழுங்து வந்தான் - வந்து.

தன்னுடைய இரத்தின சிம்மாசனத்து விருக்குகொண்டு மலைக் கொப்பாகிய தோணையுடைய சேனைக் தலைவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றன, இந்த பூமியினிடத்திற் செய்யி திபுருந்து மென்பவீன் போற் றந்திரத்தி லொருவரோது மில்லவேவில்லை—மேலும் விரிவான சேனை சைனியங்களை யுடையவன், தேரிக்குதொன்றாக் காரிதாகிய விரபாக்கிமாத்தை யுடைய விகிரம பாண்டியனையும், அவதுநைய மக்களைக் கிருந்த இந்திரபாண்டியன், சந்திரபாண்டியனைன் நூ பிரண்டுபேர்களையும், அவர்களுடைய சேனைகளையும், அஷ்சேனைக்குப் பொருந்திய காவலர்களையும் உயுத்தத்திலே கொன்றன, இவ்விதத்திற் பற்குநரளைக் குள்ளங்கக் கொள்ளுகின்ற இராஜனையும், அவஸ்மக்

களையும், கணக்கு லட்டங்காத சேகை சைனிபநீக்ளையும், மகாதகத்திருத்தி அற் கொண்றவன், இன்னு மெப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் உலக்கிடச் செய்யுவதூறி விந்தச் செய்யி திபுருஷ்மீத்திருத்தி அண்டாயிருக்கின்ற நூதலான், அவனை வென்றிடுவதற்கான தந்திரவிவாழுக்கைக் கோருங்கள்—அதாவது.

கீங்கள், நூதியங்களை யெடுத்துக்கொண்டு, பஸ்டகளைத் திரட்டி யாவரும் சிதறும் லொரோகட்டமாக மூன்றோலே என்னுடைய பக்கங்களிற் குழுக்கு அடர்த்தியாகவின்று கண்ணடைசெய்யுக்கள், செய்யாக் காட்டுமொரு கண்டையில்லாமல் செய்க்கொள்ளலா மேன்று சொல்லி யாவரும் ஏழும்புக்க இனன் ரூக்கியாபிளையோடு முத்திரவு கொடுத்தான்—கோடுத்து, இரத கஜ துரத பதாதிகளான சதாங்கச் சேனைகள் யாவுங் தன்னிஸ்குழுமபடியாய்த், தானேன் மலைபோ ஹுள்ள மதயாணப்பினபேரிலே சவாராக்க, தோல்வரரிட்டு சிகிர்கிருக்கு முரசமுதலிய வாத்தியங்கள் கட்டிப்போல் முழுங்கிட வெழுங்கு மூப்பைக்கதறுவதான் அண்டக்டரங்கள் யாவுங் குலுங்கிடக் கோபங்கொண்டு படைகளை நடாத்தினான். அப்போது, கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்கள் தங்கள்மனவில், இன்றையதினாங் திருப்பாவன்யியன் வலுஞும்யான படைபெடுக்குக் கொண்டு வசுவானென் தொண்ணி, வெற்றினைபக் காட்டுகின்ற வேண்டியதற்குமுடியடைய சிக்கக் குரெங்கும் படைத்தலைவரோடு, தங்கள் நீண்மயனு ரவாகளின் குமாரரான செய்யி திக்ரூரக்கவர்களையும், சில படைகளோடும் கோட்டைக் குள்ளே பலவங்கமாக இருக்கும்படியாய்ச் சொல்ல வேண்டியவை களைச் சொல்லி வைத்துகிட்டி மற்றப் படைகளை வரும்படி சொன்னார்கள்—சொன்னாவுடனே.

படைகள் யாவு மெழுங் தடர்க் குதிர்க்கு கெருங்கி, முள்ளிலை கிழ் பேரி, கங்கி, ஜின்னாங், "குங்குமி, பம்பைமுஶலிம மற்று மேன தாளங்கள் கணக்கனவின்று சுப்பித்து முழுங்க, எக்கள் காவகசமேத ராணு, சுல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்கள், பூரணசந்திரன் போல் வேற்றமையுக்க, கடே வேகங்கையு மூடைய குதிரைமேல் சவாராகிப் படைக்களாத்தில் வந்தார்கள்—அப்போது, வாளாயுத மெதுத்துச் சண்டைசெய்யுவந்த திருப்பாண்டியன், கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொலியவர்களைப் பார்த்து, ஓம், சுதாயீரனே, நியாரௌன்று கேட்ட

டான், அதற்கவர்கள், நான் தான் செய்யி திபுருஹி மென்னும் வீர சிங்கே நென்றுசொல்லிப், பின்னர், உண்பெயரென்னவென்று கேட்டார்கள். அதற்கவன், நான் தான் திருப்பாண்டிய ஜென்று சொன்னான். அப்போ தலை இவர்கள்பார்த் துணக்கு முடிவுநா எடுத்துக் கொண்டதோ, இறங்குபோறதற்குச் சுற்றும் நாணயில்லாம விள்ளே வந்தாய், நீ மதுரைமா நகரத்தெழுவிட டோளித்தோடுத் திருப்பதி வென்று மூருக்குப்போன அங்காளி லில்லாத பல மின்சாளி துண்டாயினதோ.

அப்போ தொளித் தோடினும், இப்போ தெதிர்த்துவந்து உணக்கிடையீ லாண்மைவந்த தெவ்விதங்காலுங் திருப்பாண்டியனே இன்றையதினம் நீயெழ்மோடு மெதிர்த்துநின்று வீணைச் சாகுங்தன் மையை நினைத்தாய், அப்படி வீண்சாக்காலஞ் சாகாதே, உணக்கிருக் குப்படியாம் மதுரைமா நகரக் கோட்டையைத் தந்தோம், அதிற் போப்ஸ் சகமாக வாழுங்குதொன் டிருவென்று சொன்னார்கள், அது கேட்டத்திருப்பாண்டியன் மிகவு மகிழ்ச்சியாகச் சிரித்து நல்லது நான் மதுரைமா நகரக் கோட்டைக்குள்ளேயா போயிருக்க வேண்டு மென் ரெதிர்பேச லாயினுன்—எனக்குச் சுன் மனக்துள் விரிங்க வோர் கோட்டைகொடுக்க, அதனை நான் பெற்றுக்கொண் உன்னே வணங்கி யங்கே பிரூக்கிறது உலகத்தி அயர்ந்த கீர்த்திச் சாகுமல்ல வா, இந்தச்சனத்தில் உன்னுடைய அழகான தலையை யிங்கே விழும் படியாம் அறுத்துவிட்டு நான் எங்களுக் குரிய சொங்காணிபூரி, நாடு, நகரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங் துணிவுகாரத் திறமையைப் பாரை ஓந்துசொல்லி முடிகினுன், முடுகீ,

லில்லைவளைத்து நான்கழி றபுட்டியதனிடக்கில் அம்புகளை யேற் றியேற்றிக் கரகாவென்று கார்காலகதிற்பெப்பும் சோளை மழையைப் போல் சிட்டான், அவ்வட்புகளைபெல்லாம், சல்தான் செய்யி திபுரு ஹி மொவியவர்கள், தங்கள் கையிலிருக்குங் கேடைகத்தினுலே தடித் து விலக்கிக்கொண்டு, வில்லி ஸ்பைபத் தொடுத்து விறுவிறைக்கு சிட்டார்கள், அவ் வம்புகளைபெல்லாக் கிருப்பாண்டியன், தனக்கிய லிருக்கும் வாளினுலே தட்டித் தட்டி யறுத்துவிட்டு ஆண்மையீர்க்கிக் தினால் மேன்மீசையை முறக்கி வீரபாவை கூறினுன்—இப்படியாக இருக்கும்போது, அவதுடைய படைக் கூட்டத்திலே, சுலதான் செய்யி திபுருஹி மொவியவர்கள் புகுங் துழக்கி மதங்கொண்ட பெரி

செய்யி திபுருஷ்மௌலி வூவீதுச் சருக்கம். ஈளக்

ய யானைகளையும், குதிரைகளையும், இதர்களையும், சொல்லுகின்ற கிழத் த பண்டவீரர்களையும் வெட்டிவெட்டி மலையைப்போற் குவித்தார்கள், அதுகண்டு, விக்கிரம பாண்டியனின் குலவீரர்கள் தாங்கள் சவாரா யிருக்கிற அதிக வேகமான குதிரைகளைப், பூமியைச் சுமக்குகின்ற சர்ப்பராஜனுன் ஆதிஷ்டேதுடும்பேரியும்படியாய்ந்தாத்திக்கொண் வேங்தார்கள்—வந்து.

வேலாயுகம், வாளாயுகங்களை யெடுக் கொதிர்க்குதின்ற கொடோ எடை நூண்டைசெய்தார்கள், செய்தவர்களையெல்லாம், கல்தான் செய்யி திபுருஷ்மௌலி வெளியவர்கள் வெட்டி வெட்டித் தூண்டங்களாகபெய் பூமியில் வீழ்த்தினார்கள். அதுகண்டு, திருப்பாண்டியனுடைய சேஜை யோர்கள் யாவனும், அஞ்சிப் பயந்து, குதிர்நிற்காமற் கிதைவன் டோ டினார்கள், வெட்டண்ட, சுத்தருக்க ஞாடவில்தின்றும் இரத்தம்பிரிட்ட மேகுதமாய் எழுந்து சன்னடைக்கள் முழுதும் பரந்தது—இவ்விதம், இரத்தம் ஆத்தோலாகி போடுவதைக்கண்ட குபிரவர்களான பெரும் டண்டக் கேள்கம்பிரித் கோடாச், கல்தான் செய்யுகின்றவைப்பற்றதை எள்ளுகர்திரமாகதின்று வெவ்விய சன்னடைசெய்யுகின்றவைப்பற்றதை கைமணையக் கண்தியுன பொன்மலைபோன்ற தோலையுடைபதிருப்பான் யுயன்கண்டு, மிகுந்தியாகிய கோபங்கொண்டு, தண்டாயுதம், வாளா யுதம், ஆட்பாயுத முதலிய பலவை ஆயுதங்கள் யாவையு மொருசேகா மாகக் கையில் வெட்டுக்குத் தொண்டு, நில்லபெற்றுமின்று சண்டைசெய்யு முகிலிம்க ஞாடம் பண்டக்குள்ளோபோய்ப் புகுந்தான்—புகுந்து.

பூமிபதிர்ந்திடக் தானேநியிருக்கும் யானையைக் தடத்தெடன்று கடாத்தி, யங்குங்கள் யானைகளையுங்க குதிரைகளையுக் கடிந்து ஹாஞ் செய்து பின்னர், சுத்தவீரர்களுடைய தலைக் கறுங்கிட, இரண்டு கைகள், கால்கள் முழுது முறங்கிட, வீரபாரக்கிரமங் குடிகொண்டு மலைக் கொப்பா யிருக்குஞ் தோல்களற்ற தயிர் தொலைந்துபோக வறுத் தறுத் தீடியிடப்பதுபோ வறிறிப் பெரிய சப்த மிட்டுமூழ்கி னான், அதனை வள்ளலாகிய கல்தான் செய்யி திபுருஷ்மௌலி யவர்கள் கண்டார்கள்—கண்டவுடன் கோபமதிகரித் தர்தத் திருப் பான்டியனை, வடவாரமுகாக்கினிபோற் கீற் பெதிர்க்குதின்ற அண்டகோ வாகையை மதிரும்படி சண்டைசெய்து, அவனேறி யிருக்கும் ஸெல் பிதாவும் கானையின் துதிக்கை கானையாகத் தண்டமாகிவிழ வாளி குல் வெட்டனார்கள், இவ்விதம் வெட்டுண்ட யானை தாரயிலே

ஸ்ரீட்டெந்து விழுஷ்ட வட்டே, யத்திருப்பாண்டியன் வேறேர் அழகிப் பேரின்பேரி வேற்க்கொண்டுவங் சூதிர்த்தான்.

இவ்விதங், தேவின்பேரி வேற்ய கிருப்பாண்டியன், அக்கோராட்டாத்திக் கொண்டிவங்து, கல்லான் செய்யி திபுருஷ் மொவி பவர்க் கேள்வி பிருக்குங் குதிரை இரத்தமோடி புமிக்போய்க் கிழேகிழு கொண்டு வேலாயுகங் குற்றிக் கொங்குங், இவ்விதங் குதிரையா எனு குற்றங்குடு கிழேகிழுங்கு பறபதைத் தூயிபோனதால், அவர்கள் கொல்ல வரிதாபிய வேலேஞ்சு குதிரைமேல் சுவாராகிக் கூடிட்டு குதிர்த் தெரிய பெரிதாகிப் பிருப்புக் கண்டாயுக்கொண்டை பெடுத்தார்கள் எடுத்த தண்டாயுக்கத்தை மிஸ்வும் பெரிதாகச் சுழட்டித், திருப்பாண்டிய விருக்குங் கேரின்பேரில் மங்கா விசையாக வேங்கி படித்துக் கண்டுதுண்டாக நொறுவுக்கி விழுச் செய்தார்கள்—அதனாலே திருப்பாண்டியன் பதபகறத்துப் பூமியிற் குதித்தான். குதித்தபோது, அத்தேவையிழுக்க குதிரைகள் மட்டு, அங்குதிரைகளை போட்டுமே பாகக் களன்னுஞ் சாதிக்களையு முடிபோக்குகொன்றார்கள், அதுகண் டு, திருப்பாண்டியன் மனத்திடைட்டங்காத் தோபங் கொண்டு, கல்லான் செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்க் கேள்வி பிருக்குங் குதிரையை வெட்டுக்கூன்.

இவ்விதம், இரண்டுபேர்களி இன்று வாக்கமு மிரக்குத்தபோன தால், இவ்வக் கிருவுகும் பூமியில்கிண்று சொல்லுதற்கர்காகிய வேலாயுக்கமெடுத்து வெவ்விதான் சண்டைசெப்தார்கள், இப்படியாகச் சண்டையின்பேரில், முன் கெருகுவகுங் கொருவ விளைக்காமல்நிண்ற சண்டைசெய்ததில் அழகியசரீரான் சுற்று பயர்வுகொண்டார்கள், என்று அம், விடாருமயற்கியாகச் சூரிய வைடைய இரண்டு நாழிகைக்கிருக்கும் கோமட்டிதும் விடாமற் கெட்டார்த்து சண்டைசெப்பும் போது—கல்தான்செய்யி திபுருஷ் மொவியவர்கள் கோபக்கொண்டு பாய்த்து வேலாயுதத்தினாற் றிருப்பாண்டியனைக் குற்றினார்கள், அந்தக் குற்று எதவனுடையிற்பாய்ந்தது, அதனால் வகோரமான கோபக்கொண்டு கையிலிருந்த வாளாயுதத்தை யோக்கிக் குறிப்பிட்டு மதிப்பாக வெட்டினான், அவ்வெட்டானது, கல்தான் செய்யி திபுருஷ் மொவி யவுக்கு குடைய திருமேனியிற் பட்டு, அதனால்வர்கள் மயக்கருண்டாகிக் குதூரயிலாகிச் சுற்றாத்துக் கலீமாவு யோடினார்கள்.

செய்யி திபுருவுமொனி வாறுதுச் சருக்கம், ஈழி

அப்போது, இச்சுயி லலைகிள்ளா மவர்கள், குறுதுணை ஒம் வேதகந்பணை யோங்கி வளரு மிப்புமியிரிடக்கில் நல்வழிஷைப்போ திக்கவந்த நம்மார்களின் அபிரைவாக்குவதுபோல் சுல்தான் செய்யி திபுருவுமொனிபவர்களின் அபிரை வரங்கினார்கள், உடனே வர்கள் ஞாடலைவிட்டு முயின்கீங்கிச் சுவீதாகினார்கள், உயர்ந்த தறஜாத்தாத்தாங்கினார்கள், சவர்க்கபதிசேர்த்தார்கள்—இவ்விதம், நன்மைகளைவு, வாங் குடிகொண் டிருக்கும் அற்புக் நாயகரான் சல்தான் செய்யி திபு ருஹி மொலைவர்கள், வான்லோகத்திற் கூட்டமாகிய தேவரங்கைப் பாக எளதிர்கொண் டமூக்கும்படியாய்ப் பிரகாசமான், துல்க்கிதா மாதம் இருபத்து மூன்றாகுதெய்தி திங்கட்சிமுமை யன்று சாயர்ட்சை நேரத்தில், இந்தபுமிகில் மவுக்கி அயர்வான மவுக்காயும், மோட்ச பலரபல்லைக் கொடுப்பதற்கு முன்ன பிளபீவில் ஒவுமீ தாகினார்கள்.

இவ்விதம், இராஜ நாயகரான சல்தான் செய்யி திபுருவுமொனி யவர்கள் ஒவுமீ தானான்தப் படையீர்கள் எறிக்கு திகிந்கொண்டு, கந மிக் கரைக்கு, காட்டுத்துத் தோடோடிக் கோட்டைக்குட்போய், அங் கிருப்பவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். அதுகேட்டுக், செய்யி திச்சூக் கவர்களும், படைத்துகிவராகிய சிக்கந்த ரவர்களும்,(இன்னு னில்லாகி வழின்மை இலைக் குழாய்கள்) என்றிக்கைக்கோடையைகியக்கோடு மூன்றாண்டு நிராம, நூறு, வென்றேங்கித் தூடிதுடிக்குப் பறைப்பதைத்து மனத்திற் கொல்லக்கூடான கலக்கமுற்று என்னுதுமெண்ணி யிடைக் கார்கள், அதனேடு, அழகாகவார்ந்துமுடிக்கக்கூங்கலையுடைய பெண்கள் யாவரும் இடுகண்ட மயில்போல்கிண்ணறேங்கியேங்கி யழுதுகிறைத்தார்கள் அப்போது, செய்யி திச்சூக்கவர்களும், சிக்கந்த ரவர்களும், இன்தார்களும், மற்றப் படைகளும் விரைவாகாமுந்து படைக்களுக்கிறபோய், இராஜநாயகரான சல்தான் செய்யிதிபுருவுமொனி யவர்களை பெடுத் தடக்கஞ்சியச்சப்ப செருங்கும்போது, திருப்பாணி டூப்ஸ் தன்னு வீர்களிற் இல்லைப் பர்த்து நங்கள் மிகுசிக்கிறமாகப் படைக்களைத்திறபோய், அங்கே வெட்டேன் டிராதுகிடக்கும் செய்யி திபுருவுமொனியை தலையை பறுத்த தெடுத்துக்கொண்டு வராறுங்களென்றுகிப்பாகித்த வீர்கள்.

மதுவினரவாகவந்து சன்னடக்கம் படுத்து தங்களின் இராஜ லூஸ் திருப்பாணாட்டு துடைய கோழ்போலே, சல்தான் செய்யி திபு ருஹிம் ஏற்றிதவர்களின் திவ்விய அல்லாகராமான தலையை பறுக்க

நெருங்கள்கள். அதுகண்டு, செப்பி திசஹாக்கவர்கள் மா கெம் பிரத்தோடும், மையித்திற்குப் பக்கத்தில்வந்து ஓராபத்தீராமக கின்று கொண்டு, அந்தக் காபிரின்களைப் பார்க்கு அப்படிக் தலையை யறுக் கும்படியான செய்கைக்கு நீங்கள் எங்கே நெருங்காதிர்களைன்றுசொல்லி வாளர்யுத்தை புறையில்லீன்று முருவிக கையிற் பிடித்துத்தடங்கற செப்புகொண்டு நின்றுர்கள். அப்போதக் காபிரின்களோடோடுப்போய், இச்செங்கியைத் திருப்பாண்டியவிடத்தில் வணக்கின்ற சொன்னார்கள். அதுகேட்டவன், சரேவண்ணிறமுந்து சண்டைக்களத்திற்கு வந்தான், வந்து,

அழகு பொருங்கிய அத் திருப்பாண்டியன், செப்பி திசஹாக்கவர்களுடைய அழகையும், வீராகுந் தாலுகைப்படியும் டார்க்குந், தண்ணுவைப்பகடவீரர்களுக்குச் சொன்னான், மா பளவந்தமாப்ஸ் சங்கடெசப்பின்து சிறப்புப்பொருங்கிய செய்யி திசஹாக்கவைச் சண்டையில் அயிர்க்கேத மில்லாமற் கைப்பியுயாகப் பிடியுங்களோன்று சொன்னான்—அதுகேட்டுப், படைவீரர்கள், இராஜன் சௌற்போலே செய்யச், செய்யி திசஹாக்கவர்களீருமுடிம்போது, தங்கள் கிட்டத்து அருக்களான ஈக்தவிர்கள்வந்து நெருங்காமற் பிரகாசமான வாளைப்புறையில்லீன்று முருவிபெடுத்து வீசிக்கொண்டு சிங்கேறுபோல் நின்றுர்கள். அப்போது, திருப்பாண்டியன் இவர்களுடைய விபப்பான திருமேனியின் அழகையும், வீரத்தெயுங்கண்டு ஆச்சரியமுற நூர்க்க அங்புடனே திருமுத்தாவில்வந்து சொல்லுகின்றான்.

ஓப், செய்யி திசஹாக்கே, யும்முடைய தகப்பனுரான செய்யி திபுருவீமுடைய தலையை யறுக்கவில்லை, அவரைபெடுத்து நல்லடக்கஞ்செய்யும், இனிடீர் ஒழியாத கோபநின்கைகொண்டு சண்டைசெப்பாமற் கிறப்புப்பொருங்கிய கோட்டையை எனக்குத் தந்துவிட்டு நீர் வளரியங்கமீணவிற்போய்க்கேர்க் கிருந்துகொள்ளும், அப்படியானால் நாலுமக்கு மனமகிழ்ச்சியாகச் சில கொமங்களை உண்கொடையாகத் தஞ்செலேந்தேன்று சொன்னான்—அங்சொல்லிச் செய்யி திசஹாக்கவர்கள் மனத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களாய்ச் சவாடுபேசாதிருங்கதார்கள், அந்தச் சாடைகண்டு, திருப்பாண்டியன் தன் தொப்பற்றங்கயிலிருங்கும் வாளின்டுபிற் சுத்தபஞ்செய்தான். அப்போது, மலையைப்போன்ற புஜபல பாக்கிரமத்தை யுஷை தெப்பி திசஹாக்க

செய்யி திபுருஷ்மொலி வத்தீருச் சருக்கம், ஈறும்

கவர்கள் நிசமென்று நமபிக்கைகளைடு நல்லதென்று பொருந்திய னிடையாகத் திருப்பாண்டியனுக்குச் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு, மறுபடியுந் திருப்பாண்டியன், செய்யி திசஹராக் கவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், செய்யி திசஹராக்கே, காளின் அம் நான்குநாள் வரைக்கும் தேற்றாக வெவ்விகான பாசனநயென் நூம் படைக்களத்தி விருந்து, பின்னர் கோட்டைக்குள் வருவேன், அதற்கு முன்னிகாய்ச் சொல்லுகின்ற மூம்முடைய பொருட்களையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு வெளியாகவேங்து கீண்ட... ஆகாயத்தைத் தொடும்படியா யுயர்ந் திருக்கும் வெளி யாண்மையினிடத்தில்வர்த்து சேரும்—மேலு மூம்முடைய தகப்பனு செய்யி திபுருஷ் மிறந்து போனுமென்று மனத்திற் சங்சலங்கொள்ளாம அம்முடைய வேத மூறைபோ வவ்வா பெடுத்து நல்லடக்கஞ் செய்யுமென்று சொல்லி விட்டு, மந்தரசலமென்று சொல்லப் பொருந்திய தொலையுடைய அத்திருப்பாண்டியன் மனத்துள மகிழ்ச்சிபாய்த் துன்பகள், மாலும் நீங்கி யின்பமாய்த் தனது பாசனநயங்து சேர்க்கிருக்கான்,

இன்னர், செய்யி திசஹராக்கவர்கள், துப்புரவன சிறப்புள்ள கல்தான் செய்யி திபுருஷ்மீந் ஷஹி தவர்களை இராஜாவாகப் பெற்ற தாயாவர்களை யடைக்கி பிருக்குகிற கடுநக் கருகாண்யயாகக் கீழ்பாரிசுத் தில் ஆராப்தலையுடைய வொப்பற்ற ஷஹி தானவர்களை படக்கு மொழுங்குபோ ஸடக்கஞ்செய்த, அன்போடு பொருந்தமான பாத்தியாட்வாதிக துஆவுஞ்செய்துவிட்டுக்கோட்டைக்குள்வங்திருக்கார்கள்—வங்கிருந்து, மூன்றுமான் விபாரத்துஞ் செய்து பின்னர், நீக்குகள் நீங்கிய தங்களினது பொருட்களைப்பல்லா மொரே சேகரமாக எடுத்துச் சேர்த்து மிகவு மூயங்க வொட்டக்கங்களி லெடுததெடுத் தேற்றிக் கொண்டிவங்து, ஆகாயத்தைத் தொடும்படியான அழகிய கொடி கள் கட்டப்பட்டுச் சிறப்பாக இருக்கும் வெளி யாண்மையிற் சேர்த்துத்—தங்கள் தாயாவர்களும், தங்கள்க்கவர்களும், பெண்சாதி கவர்களும், மேன்மையான பணிவிடைத் தோழிலர்களும், கிக்கங்கள்முதலிய மற்ற ஆண்யினாகள்பாவரும், மிகுந்தநேசமுள்ள சேவதர்களும், பிண்டவீரர்களும் அவரவர்களுக்கென் நேரப்படுத்திய இடங்களிற் செநிவாக இருக்கச் செய்யி திசஹராக்கவர்க விருந்தார்கள்.

பின்னர், நாலுவாணன போது, திருப்பாண்டியன் அழகிபசிறப்பு புள்ள பாசனநயி இன்னவைகளெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு சேனை

கூனியங்கள் சூழ்ந்திட, வரிடு பிகிஞ்திருக்கு முரசங்கள் கண் கணன்று முழுங்கிட, அழகுகுடியிருந்து மேகபடலத்தை யளாவ வயர்ந்திருக்குங் கோட்டைக்குள் வந்தான்—இவ்விதம், திருப்பாண் டியன் சம்மதக்தில்பேரிற் கோட்டைக்குட்புதுந்து இராஜ மானிகை யிற்போல் அங்கே கொஞ்சகோஞ்திருக்குந்து பின்னர், இரத்தின மனிக எழுத்திப் பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட டிருக்கும் சிர்மாசனத் தின்பேரிற் சத்துருக்கள்வந்து அவனது காலடியிற் நங்களின் சிரக பட வணக்கிப் பெரிய கடலீஸ்போற் றிறைக்கியங் கொண்டுவந்து குவிக்கும்படியாய் வீற்றிருந்தான்.

இவ்விதஞ், சிம்மா சண்டதில் வீற்றிருக்குந் திருப்பாண்டியமகா ராஜன், ஒருதாற்றையெழுத்து நீமோ-ஏ-கூஷாகப்போய்க், செய்யி திச ஹார்க்கவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்லி யனுப்பி ஞன், அனுப்பின வட்டேன அத்துக்கன் விழவாகப்போய்க் செய்யி திசஹார்க்கவர்களைக்கண்டு, பயபக்தியோடு மஹர்களின் பொற்பாத சம லக்களில் விழுந்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்தெழுந்து மரியாணதயோடும் வரய்பொற்மிக், கைகட்டிக்கொண்டுகீன் றவர்களின் சந்திசோதயம் போன்ற குளிர்ந்த முகத்தைப்பார்ந்துத் தேவீர் தங்களை பேருக எராசாள திருப்பாண்டியமகாராஜர் அழைத்துக்கொண்டுவரச் சொன் மூர்வன் தூர்வன், அதுகேட் டேனே செய்யி திசஹார்க்கவர்கள் மனமகிழ்ச்சிபா யெழுந்தருளி யானுர்கள்,

அப்போது, அறிவாறும், பலத்தாறு மிகுந்து தகுதிவந்தான சிக்கந்த ரவர்களும், பலபலஆயுக்களேந்திப் பிடித்திருக்கும் படை வீரர்களும், தங்கள் தங்க ரொழுங்குபோலே வந்த சூழ்ந்தார்கள், அவர்களோடும், செய்யி திசஹார்க்கவர்கள், தகுதியாகியவீர் குதி சௌமேல்சஹாராகி, யதனை கடாரதிக்கொண்டு சிறப்பகிப் கொத்தனங் களையுடைய கோட்டைக்குட் பிரகாசமாகப்போய்ப் புதுந்தார்கள்— புதுந்து, அங்கே, முத்துக்கூரவர்கட்டி விடேனுசமான சித்திரப் பணி செய்திருக்கும் வென்றுடையென்று தலைக்குமேற் கவிய, இரத்தின மனிக்கந்தி, முதிர்து பிரகாசித் தழைகத் தருவதான சிம்மாசன், தில் வீற்றிருக்கும், திருப்பாண்டியன் சமுத்திற்குப் போனார்கள் இவ்விதம், இராஜகேசரியான செய்யி திசஹார்க்கவர்கள், திருப்பாண் டியனின் சமுத்திற்போன்றோ தவண்கள்டு காரேவன்று சிம்மா சண்டத்தலிடுங் கிழிறங்கி மெதிசென்று கையைப்படித்துபசாகை

செய்யி திபுருங்பொலி வூலீ துச் சருக்கம். ஈ. அ. டி.

வாத்தைகள் பேசிச் சந்தோஷமாக அஸூத்துக்கொண்டுகூற்றுக்கா
சனந்திற் மன்னேடு மிருக்கவைக்கு மனமசிற்கான்.

மகிழ்க்கு, பின்னர் அவர்களின் பூஜை சந்திரேதபம் போன்ற
முகத்தைப் பார்த்துச், செய்யி திசஹாக்கே, தெவிவாகிப் பணது
இராஜீக முமது ராஜீகமே யல்லாத வேறில்லைப்பன்று செவிகள்
குளிரச் சொல்லியும், பஸபல் கண்ணி யுபகார வார்த்தைகள் பேசியும்
விளக்கலில் நல்ல வளர்த்துக்கால பெருக்கிருக்கும் பஸபல் கிராமங்களை
விட்டுக் கொடுத்து, அதற்காகிப் புதுதிப்பத்திடுங்களும் மெழுதிக் கொ
டுத்து, விலைமதியில் லடங்காத இரக்கினுபாலுதிகளும், வங்கிரழுஷ்
ஞாகிகளுக்குத் தொடை தொகைபாட் எடுத்துக்கூடுத்துக்கொடுத்தான்—
கொடுத்து—மறுபடியும்வர்க்கியபார். ஈ., செய்யி திசஹாக்கே,
உம்மைப்பெற்ற நாயாரவர்கள், என் மார்க்குமென்று சொல்லி,
இன்னும், மலைபைப்போ லேங்கி வளர்ந்து பூரிப்புக்கொண் டெப்
போதும் வாசனை நீங்காத ஓசானையுடையவரோ, சந்திர குரிய ருள்ள
காலமெல்லாம், தாழுங், தம்முடைய மக்கள் மக்கள் மக்களாய்க் குல
கோத்திர மோய்வில்லாம் பீப்புமியி விருந்து வாழ்ச் சாழ்கவென்று
வாழிக்கறிச், தேவீர் தங்க ஸரண்மனீக் கெழுந்தருளியாக வேண்டு
கில் எழுந்தருளியாகுங்களென்று தேவீமிர்தம்போன்றவாக்கியாகச்
கொன்னுன்.

அதுகேட்டுச், செய்யி திசஹாக்காக வொழுந்தருளியாகு முக்
தாவிற், சுக்தாருக்கள்வந்து ஆங்கடாங்கஞ்சிய்து வணக்கும் பாதகம்
லங்களில்லையடய திருப்பாண்டியன் விரைவாக எழுந்த வல்களையுபசரித்
தான், அப்போது இராஜராஜ செய்யி திசஹாக்காக்கள், தேண்வழிந்
தொழுகுங் தாமரைப்பூப்போன்று செவந்திருக்குங், தங்கள் திருவா
யைத்திறந்து, திருப்பாண்டியனுக்கு நல்ல வொழுங்கோடு மூபர்வா
கீப வுபசாணை வாக்கிப்பகுநீர், தகுசியாகிப் பகிழ்ச்சி மொழிகளும்
கோல்விக்கொண்டு திருவடினைப் பெயர்த் தேழுடினைவக்கு நடந்து,
பின்னர், குதிரைமேல் சவராகிச், சுங்கநந்தைய பரிவாரதார் யாவ
குஞ் சூழ்க்குவக்குதிரைப் பட்டாத்திசெசன்று, விரிந்த பிரகாகக்
ஏதிரெறிக்கும் பல இரத்தினமனிகள் பதிக்கொள்ளிரும் விட்டில்வக்கு
சொல்லுதற்கு கிரிதாகிப் பல்லாகுக் காதுவின் ஞானுங் கிருவையும்
பிராருந்தி யோக்கெட விழ்நிறுந்தார்கள்—இது விற்க.

முனீஸர், உயுத்தசளத்திற் ஜல்தான் செய்பி திபுஞ்சூலிம் வட்டித வர்கள் திருப்பாண்டிய நூட்வில் வேலாயுதக்தினுற் குற்றிய படுகாய வருக்க மருங்கினுலும், மங்கிரத்தினுறும் நீங்காமல் நாளுக்கு நாள் திரோக மெலிவோடு தேற்றக்கூடாத வருத்தமாகி யுள்ளேசிலையுற்றுப் புகாயோடுக்கொண் டோர்மாதமும், ஏழாகாலுக் கழிக்கும் அக்காயத் தின் ரணங்கு சுகப்படாமையால்—அத்திருப்பாண்டியன் தன்மனத்தில் ரமது தேகன் குழமுந்தபோனது போனதே, இனி திரோகம் நிலை படாதென் நெண்ணிப் பெரிகாகப் பலதையும் யோசித்துக் காக்கு முடிய இனத்தானுக் கிருக்கும், சிறப்புத் தலைமுத்தோக்கிய, சமர கோலாகலனை ஏழம் வாளிப்பை யழுத்து, அவனைத் தேவர் கோயிலிலுள்ள புண்ணிய நீராறால் நழுகா டப், இன்னர் நூலிற்கொடுத்த குமாலைகள் சூடப்பெற்ற பட்டத் தோலைமேல் வைத்திருக்கும் இரத்தினுசனத்தின்பேரி விருக்கவைத்துப் - மீண்டார்.

மேகத்திலிடிக்கு மிடியின் சப்தத்தைப்போல் வெண்சங்குகளேர்க், கூட்டுமாகத் தோல்வாரிட் டிருக்கி விருக்கும் வெங்கல முச முச விய வாத்தியங்கள் சப்பிக்க, வாசனைச் சிறப்புள்ள இனத்தார்கள் யா வருஞ் லூஞ்துவர, மூமியோகஞ்சுக்குப் பேர்தரித்திடும் இராஜ விவ னென்று சொல்விப—பிரகாசமாக காரத்திலுள்ள தெருக்கிகளைக் கும் பவனியுல்லாசாநு சுற்றிவந்து, பிறகு நவரத்தினுடிகள் பதித்தொ ஞுளிம் கிரிடத்தைபெடுத் தவன் சிரி விட்டுச், சிம்மாசனத்தில் லேற்றி விருக்கவைத்துப், பிரகாசமான பூரண சந்திரனைப்போல் முத்துஜாலர் வைத்தொளிரும் வெண்குடை கவிக்கச் செய்து, என்னுடைய இராஜ ரீக பிவனுக்குத்தானென்ற சொல்லி, வேப்பம்பூ மாலையை யுடைய திருப்பாண்டியன் அவனை விருக்கவைத்தான்.

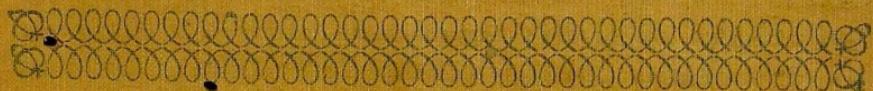
இவ்விதஞ், சமரகோலாகலனை, இராஜபட்டங்கொடுத்துச் சிம்மா சனக்கி விருக்கவைத்து நாள் மூன்று போன்னென்னர், திருப்பாண்டியன் தனது ஒப்பற்ற சரீரத்திற் பட்டிருக்கும் படுகாயத்தினால் வருக்க தழுற் றினைத் தூடவிற் பொருங்கிய வயிர்சீக்கினுள், அதுகண் டக்கு னை ஆண் ப்பண்கள் மாகரும், அங்தோ, அப்பாவன்று சட்கித் தல மியமுஶார்கள், அப்போது சமரகோலாகலனும், அவனுடைய சட்டப் போர்களும் வந்து கூடித் திருப்பாண்டியனுக்குச் செய்பி வெண்டிய கருமங்கள் யாவு முறைபோலே செய் தெடுத்துக் கூகனஞ் செய்து விட்டு யாவர்களுமிலங் தோரிடத்திற் கூடியிருந்தர்கள்— இருக்கும்,

செய்யி திபுருவிமொலி ஷ்வரிதாச் சருக்கம். ஈ.அன்

ரூபநான் முதற்செப்பவேண்டிய சட்டகுதான் யணையும், வேதியர்கள் சொல்லியிருக்கிற கல்வினாற் பிரகாரங்கு செய்து, ஏழூ பெளியோர் புரோகித்தங்களுக்குப் பிரகாரம் பொருக்கி யழுதற்றிலக்கும் இருக்கின்ன மனிகள், பொன்னிதி முகலானவைகளு மெடுக்கதெடுக்கு மேகங் கொட்டசொறிப்பதுபோலே சொடுக்குவிட்டு, நின்காக கீர்த்தியையுடைய சமர்தோலாகவைன் மகிழ்ச்சிபா பிருக்தான்—இன்னு மந்தச் சமரகோலாகவைனுக்குச் சுத்துருக்கவைவான் கொடுக்கவேண்டிய திறமைப்பொருவுகளான இரத்தினங்கள் பொற்பொருவுகள் முகலானவைவகளைக் கொண்டுவெந்து பிரகாசமாகக் குளித்துப் பக்கங்களில்வாங் தவறுடைய இரண்டு பாதமயன்களைப் புச்சுக்கிட்டுமுடிதிவழுவாரமல் விருதுகள்பூண்டு செல்வச் சிறப்போடு சிம்மாகனநிதில் விற்றிருக்தான்.

செய்யி திபுருவிமொலி ஷ்வரிதாச் சருக்கம்—குறிமுறை.

இதிம் றிருவிருக்தம்—க.

தவஸ முறை விருத்திச்சருக்கம்.

கவிசிலைத்துறை.

மீலமுறை ஏட்ச்செலும் வழியிற் கேட்ட ஓர்
கல்முறை பகர்ந்ததைக் கனியச் சேங்கடி
சொல்முறை கொஞ்சமிபு ணவீம் தோன்றலார்
தலைமுறை விருத்தியைச் சுற்று வாய்கோ.

இதன்பொருள்.

பாதம் பூமியிற் கோபாதா வழியில் உடத்து போகும்போது, பக்கத்திலீருக்கு மோர் மீலயானது நாக்குள்ள குறைபாடுகளைச் சொல்லுக் கேட்டுத் தங்கள் திருவாயைத் திறந்து வேதவாக்கியத்தைச் சொல்லிக்காட்டி யதன் மறந்ததக் குளிர்ச்செய்த, உயிராக முசம்மது சல்லவாகு அலைவிவசங்லையார்களின் கிருப்போனாகிய சல்தான் கெப்பி திபுருவீம் ஷ்வரிதவர்களுடைய தலைமுறை விருத்தியைச் சொல்லுகின்றார்கள்.

சுரித்திரவசனம்.

கிளாந்த புகழையுடைய சொர்ன நிதியான கல்தான் செப்பிதிபு ரூநீம் ஒற்றைவர்கள் எருளிய வொப்பற் புத்திர கிளாமணியான செப்பி தீசுறைக்கென்னும் நாயகரவர்கள், திருப்பாண்டியனுலே தங்க வகுக்கு : கொடுக்கப்பட்ட சில கிளாமங்களையும் ஆட்சிசெய்துகொண்டு நீதி ரெஷி பொறுமையன்பு தரும தயார் முதலிய நன்னடைகளையர வு மொழுங்குபோலே பொருத்தினவர்களை யிருந்து முறைமை தவ ரூதநாயகரென்று கிர்த்திப் பிரபஸப மானாக்கள்—இவ்விதம் கிர்த்திப் பிரபஸமான செப்பி தீசுறைத்தயார், தங்களின் தகப்பனாகிய கல்தான் செப்பி தீபூருஹீம் ஒற்றைவர்கள் எடுக்கியிருக்குகிற மஞ்சள வெண்ணும் சமாதிச சன்னிதானத்து துபர்ச் சேகரிகட்டி மனக்கிணங்கபொருந்து யவ்விடத்திற் ரூங்களே பிரகாசமான விளக்கேற்றிக் கொண்டு மற்றும் பணிவிடத்காகச் சிலபேர்களைச் சேகரத்து செய்து சம்பள மிவ்வளவென்று பேசி யிருந்துவத்துச் செவ்விதான் தங்க வினி/திருக்தேசியர் வெபின்பு நம்பியவர்களே மனமகிழ்வாக இருக்தார்கள்—இருக்கையில்.

மலைபோன்ற அழுகிய புஜபல திட்டமுள்ளுந்தச் செப்பிதீசுறைக் கவர்கள், வள்ளலான செய்யி தீபூருஹீ மென் ரேஷி குமாரனைப் பெற ரூர்கள், அந்தச் செய்யி தீபூருஹீ மவர்கள், புண்ணர் அல்லாதுத் தசீ ஜாவி னெவலுக்காகத் தகப்பனான நகி தீபூருஹீமலைகிள்ஸலாமவர்கள் குறுபான கொடுக்குகிறதற் கிடைக்கிய நடு இச்மாயி லைகிள்ஸலா மவர்களின் பெயணப்பெற்ற செய்யி தீசுமாயிலென்பவரைப் பெற்றார்கள், அந்தச் செய்யி தீசுமாயி எவர்கள் செய்யிது குசைகைப்பெற்றார்கள், அந்தச் செய்யிது குசைகைவர்கள், தங்களின் கண்மணிபோன்ற செய்யிது பாக்கிறென்பவர்களைப் பெற்றார்கள், இந்தச் செய்யிது பாக்கிறென்பவர்கள் செய்யுத் தடோபாலத்தாற் புறியென்றும் புகழ்வதாகச் செய்வி தகுமைகைப் பெற்றார்கள், சொல்லுகின்ற தூப்தான இத்தங் செய்யி தகுமகவர்கள் செவ்விதாக வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் பிசுவான் துலங்கமாக இருந்த பாண்டிய விரைந்துபோய் வேறே யவ்வ அலியில் அரசுக்கு ஆண்களுக்கில்லாமையாற் பெண்களுடைப் பணப்பே தகம்போலே பேதகமுண்டாகிக் குடிபாசாயிற்கு.

இவ்விதமாக இருக்குநாளில், ஓர்நாள், அந்தச் செப்பி தகுமதவர்கள், னித்தியையில் ஒப்புவைம் சொல்ல வரிதாகிய காசனீகங்களைப் படைய கல்தான் செப்பி திபுருஷீம் ஷஹீதவர்கள் கணவிற் மேற்றிச் சொல்லுகின்றார்கள், மகனே செப்பி தகுமதே நீரினி பின்தழுமியில் ரூக்கவேண்டாம், வளந்தங்கிய மதுராமா நகரத்திற் போயிருக்கு வாழுமென்று, இவ்விதஞ் சொல்லக்கேட்டுச் செப்பி தகுமதவர்கள் மஜாத்தில் மிவேம் பெரிதாகிய வெண்ண முற்று நாமக்கேபோய்விட்டால் இல்லே பிருக்கிற மகுபுருவர்க்கு, நமது பாட்டார் செய்யி திசூலாக்கவர்கள் நாள்முதல் விதுவரைக்கு மவரவர்கள் செய்துவந்த முறைபோலே நாமுநு செய்து வக்த முறையாகத் திருவிளக்க கேற்றி வைப்பை வர்கள் யாரென்று அதிகமான கவலைகொண்டார்கள், அப்படியவர்கள், மனத்திற்கவலைகொண்டு இவில்லித்தியைசெய்தும்போது இவர்கள்களில், சல்தான்செப்பிதிபுருஷீம் ஷஹீதவர்கள் தோற்றி, மகனே செப்பி தகுமதே, நான் சொன்னதுபோலே நீர் மதுரமாநகரத்திற் குப்போம், பின்னாளில் ஆராய்தலையுடைய வுமதுவழியில் ஆள்ளவர்களினால் இத்திடத்திற் திருவிளக்கேற்றிக்கொண்டிருந்து தழைக்கோங்கிடும் கிழ்ப்பமாக வாழ்வார்களைன்று சொன்னார்கள்.

இவ்விதம், கல்தான் செப்பி திபுருகிம் ஷகிதவர்கள் கணவில்லூவிருக்கின்றன என்றுகேட்டுச் செய்யித்தகுமதவர்கள் முற்படக்கதங்கள்மனத்திற் கொண்டிருந்த கவலைகள் நீங்கித் திருக்கழுள்ள பெண்ணர்பிள்ளைகள் முதலியாவர்களும் பவுத்திரமானிக்கப் பட்டணத்தை விட்டுக் கூட்டமாகவெழுந்தருளியாகி வாசனைகமழுஞ் செவ்விதான் தாமரைத் தடாகங்கள்கும் து சிறப்பு மிதங்கத் தென்மதுரைமா நகரத்தில்வந்து, மனங்கூஷ்சிபாக வாழுந்திருக்கார்கள்—இவ்வித மலைக்கேசப்பாயை புஜப்பு பாக்கிரமத்தை யுடைய செப்பி தகுமதவர்கள் வாழுந்திருக்கும் நாளில், இவர்களுக்கு நன்றாமபொருந்திய வழுவகங்களுந் துதிக்கும் பழியாயும், ஆழமான திருப்பாந்தகடவி லுண்டாகிப் பொப்பற்ற முதலூமணிபோலாயும், முகம்ம திபுருஷீ மென்றேர் குமார் தோற்றி மகா இன்பமாக வாழுந்திருக்கார்.

இவ்விதம், உலகமுடியும் நாள்மட்டுஞ் சிறப்புப்பெற்ற இந்த முகம்ம திபுருஷீ மவர்களி ஜன்னகப் பொருளாய்ப் பெற்ற குமார் மேகத்தைப்போற் கொண்டுகொடுக்கும் காலீர் திபுருஷீயினங்கவர்கள், இந்தக் காலி மிபுருஷீ மென்றை பிளம் வாவிப்பெற்ற குயாக்கு

மாப்ஸ், சத்துருக்களைச் சினவும் வேலாயுதங் கையிற்பிடித்தவர்களுமாயுள்ள செய்யி திபுருஷீ மென்னு மிராஜர், அழகைப் தாமரைத்தடாகங்கள் குழ்த் தவைகைப் பதியிலிருந்து வாழுந்தார்கள்—சொல்லுகின்ற இந்கச் செய்யி திபுருஷீமென்பவர்கள் செய்த தபோபலத்தால் வெள்விய திறத்தையுடைய குமாரனாவர், மூன்றாலோகமும் புகூருகின் நவர்களாயும், அல்லாகு தழுவாவுடைய கலிலாயு மூன்னா முறைசலான கூபி திபுருஷீ மலைக்கிள்ளை மவர்களுடைய பெயரைப் பெற்று முறை வீபுருஷீமென்று சொல்லப்பட்டவர்கள், தாங்களிருந்த வைகைப்பதிகை விட்டுச் சொல்ல வரிதாகிய சிறப்புள்ள வளங்கள் யாவு மொப்பற விளக்கிக்கொண்ட டிருக்குஞ் கிளியூரி விடமாக வந்து வரிதான மணமிழ்ச்சியோடு மகாசிறப்பாக வாழுந்திருந்தார்கள்.

இவ்விதம், செல்வம் நிறைவாகி நிதிய மிகவும் பெருகிச் சேழிப்புற் றின்பமாக வாழுந்திருக்கு முறைவீபுருஷீ மென்பவர்கள், என்கைய யான கல்லீபுருஷீ மென்ற ரூரூ குமாரனாப்பெற்றார்கள். அந்தகல்லீபுருஷீ மென்பவர்கள், தாங்க ரிருக்குகின்ற கிளியூர் முதலாகிய எங்கெங்கும் புரூப்படியாய், வல்ல சாரணானுண அல்லாகுந் தழுவாவி கருட்கிருபை பெற்றவர்களாப் பகிழ்வுற் றிருந்தார்கள்—அப்போது, முறைவீபுருஷீ மவர்களுக்கு அல்லாகுக் தழுவா கிடித்த நாளுக்கங்கூட முடிவாகி யவர்கள் மவுத்தாயினார்கள்; இவ்விதம், முறைவீபுருஷீ மவர்கள் மவுத்தாயின பின்னர், இவர்களின் அருநகமக்கு மாராயும், சங்கநிதி, பத்மங்கிதிக் கொப்பானவர்களாயும், கல்ல வாசமூன்ஸ மூமாலை யணிக்க தோளையுடையவர்களாயும் மூன்ஸ கல்லீபுருஷீ மென்பவர்களுடைய கணவின், ஈல்தான் செய்யி திபுருஷீம் ஏற்றிதவர்கள் வந்து.

அவர்களை மதா இன்டமாகப் பார்த்து, எம் தருமையான மாபிற் கேற்றிப் பக்கவே, டிருக்குச் சுந்தோஷமான வார்த்தையென் றிருக்கிறது, அதனை காண் சொல்ல நீர்கேநும், அதாவது, வினாகைமான தெள்றிசையினிடத்தில் பாமுதைக் கிருக்குகின்ற ஓராகிறது ஏற்பாட்டியாகிறக்கும்—அந்த இடத்திற்கு நீர்போம், அந்தே ஒன்றைக் கிருக்கும் பெற்றிருக்குகிறதென்று சொல்லி, என்பெயராகிறது, மெய்ப்புள்ள செய்யி திபுருஷீ மென்று சொன்னார்கள், அதுகேட்டு காடி வாசப்பட்டவர்களுக்கு கில்லையென்றுது சொல்லி கொட்டு காடி

ன அந்த நல்லிபுருஹி மென்பவர்கள், சுல்தான் செய்யி திபுருக்கிழவு ஹலீதவர்களைப் பார்த்து, நாயக்மாணவர்களே தீங்கள் தென்றிசையிலிருக்கிறதென்று சொன்ன மூர்க்கேடு தான் போறதற்கு வழியின் விபாத்தைச் சொல்லுவதைசொன்னு கேட்டார்கள், அதற்குக் குறைவாக ஸில்லாமல் கன்மைகளைச் செய்யும் கல்லத்தை செப்பி திபுருஹிம் ஒக்கீ தவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், மகவீ, நல்லிபுருஹிமே, சீர்மேன்னாம் பொருந்திய கிளிபூரினி விருந்த தொடர்பாகத் தெற்கே.

ஒழுக்காக நடந்து போவீராகி, அங்கே மேற்புறத்தில் மாயா குளமென்று பேர்விளங்கு மூர்க்கண்டு மகாபெரிதாகத் தோற்றும், அவ்வூரிந்போ யிருக்குவதொன்று நாவிடங்களுஞ் திறநூகச் சுற்றிப்பார்த்தால் அங்கோர் கம்வாயிருக்கும்—அந்தக் கம்வாயென்னும் ஏரிக்கணையடுக்கப் பொருந்திக் கீற்பாரிசமாகக் குற்றமற்ற வேரார் ஜிடரிருக்கு கிண்றது, அதுவோ மிருந்த வயர்வுள்ள திட்டா யிருக்கும், அதிலே பவளர்கள் குடுபொருந்தி யிருக்கின்றார்கள், அதில்கிண்றும் மாதொரு பேதகமுமில்லாமற் கீழ்ப்புறமாகப் பார்த்தால் — அங்கே தாமரைகள் பட்டங்குது உதைந்த வேரார் நண்ணீர்க்குத்தாக மிருக்குகிண்றது—அதில் தென்கண்ணிற் போய்வின்று தென்கிடைக்கையை நோக்கிப்பார்த்தால், அங்கே, அதிகமான மணமூள்ள மல்லினைப்பட்டு ஓரோ யொழுங்காக என்குப்புறனாவுந் தாற்றப்பட்ட டிருக்கும் அந்த வழியிலக்காகப் போமென்றுசொன்னார்கள்!

இவ்விதங், கணவுகண்ட நல்லிபுருஹிமவர்கள் விடியற்காலங்கள் விழித் தெழுந்த சுபுகுரெதாழுது விட்டுத் தங்களின் திருக்கேதவியா ரிடத்தில் இராவுகண்ட.. சிறப்பான கணவைக் கொண்டுர்கள், அதுகேட்டந்த வோகதாயாணவர்கள், தங்க நூபிர்போன்ற புருஷ நாயகானங்கள்லிபுருஹி மவர்கள் கண்டகங்களைக் குறிச்சது மிகவுஞ் சுந்தோஷ மீடு அங்காருக் காத்துவிடுவது தாகி காச்சரியானான்கள்—இவ்விறம் ஆச்சரியான வினாக்கிருதோன்டு தாகள் திருக்கேதவியாருக்குப் பொரி யவிட்டிபெற்று வினாக்குர் கல்லிபுருசி மவர்கள் மிகவு மினினமையான வராத்தைகளைச் சொல்லி, பொப்பில்லார் வளாம் பொருந்திய கிளிபூராவிடு மெழுந்தருளியாகச் சுல்தான் செய்யித்புருசி ஒ ஒக்கீ தவர்கள் கணவில்லாவது கொண்ட மூறைபோலே தென்றிகையைப் போக்குநடந்தார்கள்—நடந்தது.

மிகு சிறப்பும், ஒப்பற்றாயும், வினங்குகின்ற மாயாகுளவே கண்ணு முரில்வாது, அங்கே கீழ்ப்பாசிகத்திலையிற் ரிடரின்பேரிலிருக்குகின்ற பள்ளக் கேளியிற் சென்றபோது, இவர்களை யங்கிநூத்தும் உபள்ளர்கள் என்னுடைய பெரிய கூட்டமாகக் கூடுதல் தலைக்குமேற் கொள்ள யுபிஸ்திக் கும்பிட்டவர்களாய் வாது அதிகுபொருந்திய பாததாமரையில் விழுது கெண்டனிட பெட்டுத்துகின்று - அவர்களின் சங்கிலே தயம்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து நாய்க்கோடு கேவீர் தாங்களின்கே திருப்பாத கமலங்கள் வருந்த வந்த காரண மென்னென்று கேட்டார்கள், அதற்கு கிவர்க் கூப்பன்றர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்குச் சவாபு பின்னாலே சொல்லுவோம்; இங்கேவோர் ஒப்பத்து அற்புத மிருக்குகின்ற தாதாரால், நீங்கள் யாவருமென்ற டின்னாலே யுறுதிபூண்ட மனத்தன்போடும் வாருங்களென்று சொல்லி நாலுக்கு அதிக்கையையுடைய மதயானைக்கொப்பாய், அந்தப்பன்றர்கள் கூட்டத்தோடும் நடந்துபோய்.

அழகிய தாமரைத் தடாகக்கிண்புமாகச் சென்று, அக் தடாகத்தின் தென்கையிலின்று, தென்றிலையைப் பார்த்து கீழேக் கும்போது அங்கே வாசனையிகுந்த மல்லிகைப் பூக்கள் சிசிரிக் கிடைப்பதைக் கண்டார்கள், கண்டத்தீங்க் குறிப்பிட்டு அவ்வழியாக நடந்தார்கள்—இவ்விதங், கனவில்வாது ஹஸ்ரத்து சுல்தான் செய்யி திட்ட ரூஹீர்ஷவுமிதவர்கள் சொன்ன காரணத்தைக் காணி நாடி நடந்துக்கும் வழியினிடத்தில், செருக்கமாக மாங்கனாஞ்சி, செருக்கனா மோய்க்கடாஞ்சி காடாக இருந்தமையால், அந்தக்கெட்டுக்களையும், மாக் கொம்புக்கீசீயுங் கூரிய கருவிகளால் வெட்டி யோதிக்கிப் பாதையை சேர்ப்புக் கூட்செய்து குறிப்புத் தவறாமல் நடந்தார்கள். அப்போது, தாக்கள் தேடிவந்த கபற்றந்தானைக் கண்குவிசுக் கண்டார்கள்.

இவ்விதம், சுல்தான் செய்யி திபுஸ்வாமி மீது தவிர்க்கப்பறவில்லை மிருகன்களுக்குள்ள வாகப் பார்க்கும்போது, அந்தக் கபற்றந்தாலுக்கிருப்பக்கங்களிலும் மீலான்கல்ல் நாட்டிய தாயும், கடிருக்குமேல் வாசனையிகுந்த மல்லிகைப்பூக்கள் சொரித்து விடப்பதையும் பாவர்க்கும் தெரியும்படியாய் இருந்ததுகண்டு, ஆனந்த பால்கங்கூற்றும் மாக சுந்தரவூடியைப்படிப்பதையும், வேதமங்கிருமேத்திட்டந்தீணப் பொருந்தக்கூட்செய்யும் துறுவென்றும் ஆசீர்வதிப்புவாகயூரூபோது மகாவோழுங்கோடு மனமகிழ்ந்து சிங்கூர்கள்— சின்று, கடிருக்கு

தாழுக்கு மேலே சொன்னு கீட்கும் வாசனையிருக்க மன்றைக்கப்படுகிற கணைக் கூடயினு வெதுக்கெப் பக்கங்களிற் குசித்து வைத்துவிட்டுக்கூடு ஹக்குமேலே நீட்டியாச மன்னைக்குவித்து, அதற்குமேலே ஒதுக்கி வைக்க பூக்களைபள்ளி விரப்பமாகத் தூவிப் பாப்பி, அழகாகத் திரு விளக்கு மேற்கொவத்து, மறுபடியும், பாத்து ஹாவும், வேதக்கில் மூட்வாகவாந்த தூதுவுமோதி முடித்து அவ்விடத்தைவிட்டும் நீங்கு.

மறுபடியு மாயாகுளத்திற்குவந்து, அந்தப் பள்ளர்களுக்கெல்லாம், இன்னும் நல்வார்த்தைகள் சொல்லி யவர்களிருக்குஞ் சேரிக் குப்போக விடையளித்துப் பின்னர், அவ்வுருக் கருகில் வங்கிருந்து மிகவு மழகான அண்ணஞ்சமைக் கருந்தி பிராமுமுகமையு மவ்விடத்து வேயே யிருந்துகாலையிலல்முந்து கபுத தொழுதுகொண்டு வாசனை கூமும் பூஞ்சோலைகள் குழுதிருக்குக் கிளியூருக்குவந்தார்கள்—இவ்விதங், தெளிவிக் குணாத்தையுடைய நல்லிபுஜுஹி மென்பவர்கள் தமதூராகிய கிளியூருக்கு வந்து மணையிற்கேள்து, அங்கிருக்குஞ் தங்கள் திருத்தேவிபாருக்குச் சங்கதிகள் யானவையுஞ்சொல்லி மனமகிழ்ச்சி கூச்செச்து—அவ்வுருவிலிருந்து பின்னர், வெள்ளிக் கீழைம் பிராவில் தீவிகே, சல்தான் செய்வி திப்பறுவுமீம் வூதும் தவர்களின் மகுபறூவீல் வந்து, அவ்விடங்களைல்லாம் விளக்கீத் தூப்புரவுசெப்து திருவிளக்கிட்டு, குற்றங் குறைவின்றி அண்றியைவல்லர் மங்கேசவிருந்து விவாரக்குத் தெய்வம் செப்துவிட்டு மறுபடியுக் கங்கரூராகிய கிளியூருக்கு வந்தார்கள்.

இப்படியாகக், தேவினுழகும் பூமாலையாணிக்கு திண்ணைமுந்துப் பொற் பிரகாசமாயிலங்குஞ் கோளையுடைய நல்லிபுஜுஹி மவர்கள், எட்டுதாளைக் கொருகிறம் வெள்ளிக் கீழைமகள்கோறும், சல்தான் செய்யி திபுஜுஹி வூதுமீதவர்களுடைய கபற்ற்தாறுக்குவந்து, பிரகாசமான திருவிளக்கேற்றிக் கொண்டு இந்டம்பெரிதாகி நடங்கு ஒருங்காளிஸ், இந்தச்செய்கி அவ்விடங்களிலுள்ள காடு நகரங்களைல் லாம் பிரசித்தமரசீச் சீரைப் பற்றிப்பிடிக்கும் புத்தியையுடைய மாலை டீட்டுட்டங்கள் வெள்ளிக் கீழைமக்காது மங்கீக வருவார்கள்—இவ்விடம்

விதங், கண்க்கி வடங்காத மனுடர்கள் வரலூரம்பித்தபோது, அந்த உல்லிப்புறுத்தி மாணவர்கள் மனத்தில் இங்கே வருபவர்களுக்கு முழுது சிறைவேறக் கொடுப்பதற் கெவ்வகைப்பொருளை நாரூசாவாகக் கொடுக்கிறதென்று போகித் தெண்ணம் பெற்றானார்கள். இப்படியாக இவர்களெண்ணமுற்றிருக்கும்போது, சல்தான் செய்யி திப்புறுத்தி மூடும் தவர்களின் குபுறில்நின்றும், மகவே நல்லிப்புறுத்திமே நமதுகால் மாட்டுவுள்ள மண்ணிலைத் தானம் பொலள்ளியள்ளி நாரூசாவாகக்கொடு மென்று திருவாக்கிய முண்டாயிற்று.

இவ்விதம், உண்டான சீறப்புப்பொருந்திப் திருவாக்கைபெண் ணி, யந்த நல்லிப்புறுத்திமென்பவர்கள், எதுவேனுமோர் காரியத்தை நினைத்துக் காசிலாக வேண்டுமென்று வருகின்ற மூருதையுடையவர் களுக்குச் சல்தான் செய்யிதிப்புறுத்தி மூலம் தவர்கள் கடுமின் கால் மாட்டுப்புறத்திலுள்ள மண்ணை யள்ளிக் கொடுப்பார்கள், அதனையவர்கள் கையில்வாங்கி வாயிற்கொண் வெண்ணுகில் அவர்களுக்கு ஒண்டான நோய், பேய் பிசாக, பிஸ்வி சூனியம், பூதம், ஜின், காய்மானமாகியக்ரீசு முதலான ஏவ்வகைகோவுக்குஞ்சு தீர்த்து நாஞ்சிக்குநாட் காரண மதிகமாகத்தோற்றிற்று—இப்படியிருக்கும்நாளில், நல்லிப்புறுத்திமென்பவர்கள், தாங்களிருக்குஞ்சு கிளிலூரில் வாசஞ்செப்துகொண் டிருக்குமோர் மறவன் கைகால் முடங்கிச் சரீரமட்டக்கு மேலிவுகொண்டு எலும்புகளெல்லாங் தெரியும்படியாய் வருக்கதமுற் றிராவும்பகலுங் கண்ணி லழுகான சித்திரையின்றிச் சதாகாலமுந் துண்பத்தி லழுக்கி மன்ம் வேம்புக் காற்றையுண்ட கசப்பா யிருந்தான்—இருந்து,

அங்கோவுக்கு மருக்குசெய்தும், மங்கிராஞ்சிசெய்தும், தங்கள் குள் தெய்வத்தினுற் குறைகளுள் டாயினதோவென் நத்தெய்வத்திற்குக் குப்பமுதலியை சொங்கு சடக்குஞ்சுள்செய்தும், அரிய தவத்தலங்களாகிய தேவாவயங்க ஜோன்பிரதைகளேளா, அவைகளுக்கெல்லாம் போய்க் காணிக்கைசெய்து, கீழ்க்குஞ்சுதும், அந்தகோவிலேர் ரத்துவிற் பாதியாவது திருத்தமாகத் திருவில்லாம் லழுங்கினுன்—அழுங்கி, மனத்தில் மிகுங்க வழனையிறி யருகியிருக்கையில், வெண்ணிக் கிழுமைதோ

மும், எல்லிபுருஷி மவர்கள் யாதொரு தளர்ச்சியின்றிச் சல்தான்செய் வி திபுருஷி ம் ஷஹி தவர்களின் மகுபுருவிற்குப் போய்வருவது தெரிந், தவர்களை யழைத்து, மஸியாதைசெய்து, நாயகமே தேவீர் தாங்கள் வெள்ளிக் கிழமைதோறாறும் ஏற்பாடிக்குப்போய், இந்தக்கிளி பூருக்கு வருகின்றிர்கள், அங்கே யுண்டாயிருக்குஞ் தன்மையபெளக் குச் சொல்லுங்களென்று சொன்னான், அப்போ தவர்கள் மறவினப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்கள்.

எங்கள் கிளையில் முன்னர் கடவுளருட்பெற்ற, சல்தான் செய்யி திபுருஷி மென்னுங் திருநாமம்பொருந்திய வொலியொருவ ரிருந்தார்கள், துந்தநன்மையான வள்ள லான், எமதுராஜாயகராணவர்கள் இந்த பூமியாவந் துதிக்கும்படியாய்ச்செவ்விதாய் அடக்கமாகிப் பலவருஷங்கள் சென்றுபோயின. இப்போது, அந்தனாயக மானவர்கள் கனவில்வந்து, மனமகிழ்வாக என்னைப்பார்த்து மகனேரிர் என் கபறல்தானில் வந்து திருவிளக் கேற்றிக்கொண் டிருப்பிராக வென்று சொன்னது அடிலை நான் அட்டுக்கொள்கொருதியம் வெள்ளிக்கிழமைதோறாறும் அங் கேபோய்ப் பொருந்துதலான செல்லிய திருவிளக்கேற்றி வைத்து விட்டு வருகின்றேனென்று சொன்னார்கள், அதுகேட் டம்மாவன், இவர்களைப்பார்த்து, நாயகமானவர்களே, அங்கே மாதேனும் நினைக் கத்தக்கதான் அற்புதங்க சூண்டாயிருக்கிறதாவென்று கேட்டான், அதற்கில்கள், அவனைப்பார்த்துச் சொல்லும்படியான அற்புத மிஸ் வைதென்று சொல்லமுடியாது அவைகழுண்டாயிருக்கிறதென்றுசொன்னார்கள்.

அப்போது, மறவன், இவர்களைப்பார்த்து, நாயகமே, அப்படியாகில், என்னுடைய சரிரத்திலும்ற அறிதான கோலவ வந்தவொலி வவர்கள் தீர்ப்பார்க எாகில், மிகவுங் தூய்தாகிய அவர்களின் பாதார விந்தத்திற் கடுமையாவேன், என் குலதெய்வத்தைப் பேசுவேன்று சீக் கிளிவேன், பிரியாத அறிவினால் கேசமுற்றிடுவேன், என்னுடைய கீளத்திலோர் தங்கக்கம்பி கொடுப்பேன்—எனக் குரித்தானவர்களே யென்று, எல்லிபுருஷி மவர்களைப் பார்த்து மிகவு மருமையாகச் சொன்ன

ஞான். அதுகேட்டவர்கள், அந்த மறவனை ஒடும் எனக் கிராஜ நாயகரான ஸ்ரீ சௌபரி செய்திப்பூருஹி ஷஹி தவர்களின் திருவதியிற் போய் நின்று இச்செய்திகளைச் சொன்னால், அந்தநாயகர் திருக்காக் கருணா வர்கள், அவாகளின் திருவாக் கெவ்விதம்ஹங்கத்தோ அவ்விதம்ஹோவே ஈரன் இல்கேவங் துணக்குச் சொல்லுகிறேன், கீழெங்கேவே யிருவெங்கு சொல்லி, பங்கநோயாளியிருக்கு பிடித்தைவிட்டுக்கீட்கிற் தங்கள் விட்டில்வங் திருந்தார்கள்.

இவ்விதம், நல்லிப்பூருஹி மவர்கள், வீட்டில்வங் திருந்து வெள்விக்கிழுமை யானபோது, வழையபோற் கல்தான் செய்யி திப்பூருஹி ஷஹி தவர்களின் கபரஸ்தானிடத்தில் வந்துள்ளது அவர்களோமே, அந்தமறவன் சொன்ன சொற்கள் யானவயுஞ் சொன்னார்கள், அது கேட்டுச், கல்தான் செய்யி திப்பூருஹி ஷஹி தவர்கள், மடனே, நல் லிப்பூருஹி மே அந்தமறவனுக் கிருங்கும் பழநோவு தீரவேண்டுமானால், அவனைப்போதும், நேகித்தும், பூசித்து வணங்குக் கெப்பவங்களை வணங்கா திருந்து—தீனில் விசலா மானவர்கள் தங்குபோ சொல்லி யறுக்கும் உயிர்ப்பிராணிகளின் மாழுசங்களைப் புசித்து வருவானாலோ, இழிவும், வெப்பமும் பொருந்திய அவனுடைய நோவுக்கிரங்கு மிகுந்த அழுகுடையவனுவான், ஆகலால், நீர்போய், இக்னைமுழுது மன அங்குச் சொல்லும், அதற்கவன் தன்னுடைய மனம்பொருந்துவா அகில் மழைக்கில் முழுகி யிங்கே வரும்படியாகச் செய்து பின்னர்,

நீரென் ஜுடைய கால்மாட்டி அள்ள நாருசாவை யள்ளி யன ஜுடைய கையிற் கொடுமே, அதனை யவன் வாங்கிச் சிறப்பாக வண்பாநகில், அண்ணைப்பதினமே அந்தக் கொரோனா நோவு தீர்த்து விடுமென்ற வாய்ப்பான திருவாக்குக் கொடுத்தார்கள், அத்திருவாக்கை, நல்லிப்பூருஹி மவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு கிளியூருக்கு வந்து மறவனேடும், சல்தான் செய்யித்திப்பூருஹி ஷஹி தவர்கள், திருவாக்குக் கொடுத்த முறையோலே சொல்லி யவனைப் பொருந்தச் செய்தார்கள், பொருந்தினுடைனே யவனுடைய நோவுகளை லாங் தீர்த்துபோயிற்கு—இவ்விறம், அந்த மறவன் தங்குபோ சொல்லி

ஏறுத்த வியிர்ப் பிராணிகளின் மாழுசங்கதைத் தின்ற அன்றையதின மே, அவனுடைய நோவுக ளெல்லாங் தீர்த்து, சரீஷத்தில், இளம்வாளி பங்கொண்டிருக்க காலத்திலுள்ள பலத்தைப்போலே பலமும், அழுகும் பொருந்தினவனுகே இருந்தான், அது கண்டவன் மிகுந்த சந்தேர ஒமாகித, தான் முன்னுளில் வணக்கிப் பூசை செய்துகொண்டுவந்த பலதெய்வங்களை பெல்லாம் நான் விட்டு நீங்கியா விரிங்காயிருக்கு மென் நெண்ணி மனத்தில் மிகுந்த அன்புடுண்டான்.

அன்புடுண் டிசலாமானலர்க் எறுக்குகின்ற வியிர்ப்பிராணிகளின் மாழுசங்களைத் திறப்பதல்லாமற், பிரர்கள் வகைத்திசெய்த வியிர்ப்பிராணி, களின் மாழுசங்களைத் தின்னுமலிருந் துடவிற் பெரிய பஸமுற்ற யான் பெறும் பலரபலனுக வந்துதிர்த்த கிரத்தியுள்ள, சுல்தான் செய்யி திபுருஷீம் ஷஹி தவர்களே, நல்ல புகழையுடையவர்களேயென்ற வாய் ஓம்வில்லாமற் புகழ்க்கவனுகே, ஏதுபாடிவென்னு மூருக்கு உங்கான—இவ்விதம், அம்மறவ னேற்பாடி யூரில் வந்திருக்கு, தான் செய்த நேர்க்கையை நிறைவேற்றுவதற்காகத், தன்னுபாத்திற் நங்ககம்பியான்று ஆமார், ஆறுவிராகன் பொறுமதியானதாமிக் செய்து கையில் வெடுத்துக் கொண்டு, அதனேடுகிலகாணிக்கை நிதியமுறையாண்டு கன்தான் செய்யி திபுருஷீம் ஷஹி தக்கவின் கபற்றதானிடத்திற்கென்று, அங்காணிக்கைகளை இன்பமாக அங்கே வைத்து மனவுஞ்கமாக வணக்கிப் புகழ்க்கு வலஞ்செய்து வந்து கபற்றதானின் கால்மாட்டுப் புறத்திற் சாஷ்டாங்கமாகக் கீழ்விழுங்கு தொழுகீழுங்கு து நாயகமானவர்களே யினி பெந்தக் காலமுங் கேவரீ தங்கணை மறக்க மாட்டுதெள்ளிருசொல்லிப் போற்றிப் புகழ் தேற்று வாழ்ந்தி.

இந்தச், சரித்திரக்கூதப் புராணமாகப் பாடசெய்து, புலவரவர் களுக்கணேக பொற்பொருட்கொடுத் தரயகேற்றிய குணாயகராயும், அதிபதியாயும் வளர்க்கோதாஞ்கும் செய்யித்திபுருஷீம் லெப்பையும், அழுகைக்கொண்ட நிதிபதியாமென்றுமாயருஞ் சொல்லும்படியூதை அழுகைக்கொண்ட நிதிபதியாமென்றுமாயருஞ் சொல்லும்படியூதை யாய் வினங்கும் வரிக்கூடிபுருஷீமலைப்பை யியுக்களிடத்திற்குதியோடு

முத்தவர்களிடத்து ஹண்டாயிருக்கும் வறுமையென்கிற கிழுமங்கள் யாவுக்கொலைத் து போவதுபோலே கொடிக்குகின்ற நோய்களெல்லா மகன்றுபோய் இருதயகமலமலர்த்து சொல்லுகின்றான்—எனதுவம்மு ஷத்தில் மகமகவாக ஹண்டாகி வருகின்றவர்கள் மாவரும், நானும் இத் தழுபியினிடத்து ஹுங்களின், அப்தென்னுங் தொழும்பாக்கேனும், ஆகை வாற், நேவரீர் தாங்கள் முழுது மெங்களைக் காத்தருள் செய்யவேண் மெ, கணக்கு லடங்காத காணக் கடலானவர்களே, சிந்தாமணியென் ஹுங் தேவலோக விரதத்தின மணிக் ளனேகங்களு மொன்றுப்பத் திரங்கு மாலுடரூபமெடுக்குத் து வந்ததுபோல்வந்த வாழ்வானவர்களே, இக பரா சாதகங்களை யுதவுகின் றவர்களே, என தன்பு விறைந்த இராஜநாயக மாணவர்களேயென்று மிகவாகத்துக்கிசெய்து பின்னர், நல்லிபுரு ஹிம் சாகிபவர்களைப் பார்த்து.

நாயகமாணவர்களே, தாங்க ஸிவ்விதமான புலனை யானுறிக்கு கொள்ளச் சொன்னீர்கள், தீராதாலோவு திரும்படிசெய் தெங்கை யாண் மர்கள், மூன்றுகீலாகங்களுஞ் துகிக்கப்பெற்ற சஸ்தான் செய்யி திபு ஐங்கீலையென்னுமூர்த்தி யவர்களின் திருப்பாத கமலங்களின் பக்கியை யானுறியச் செய்திர்கள், பரமசாதகம்பெறுகின்ற நல்லெருமுங்கா மின்தக் காரணமென்று சொல்லிப் போற்றிப் புகழ்க்குகொண்டு பேசபினால்—இது சிற்க.

இவ்விதமாகப், பலாள்கள் நடங்தேறி வரும்போது, முதலு முடிவு மில்லாத வல்லகாரணரூபிய அல்லாருத் தஆலாவி நெனுவியாகிய கலதான் செய்யி திபுருஷமிம் ஷகி தவர்கள், நல்லிபுருஹி மவர்களு கூடப் தனவில் ரூாவிருகி, மகளை நீர், உம்முன்டய பெண்சாதி பின்னோகண் மூதவிய யாவர்களோடும் சிளியூரவிட்டு யெழுங்கு சங் தோஷமாக எது மருப்புருவில் வங்கிருக்குத் திருவிளக் கேற்றிக்கொண்ட ஒருந்து சிறப்பாக வாழுமென்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம் கணவு கண்ட நல்லிபுருக்கிமவாகள் காலையிலெழுந்து சுப்புதொழுது பின்னர், தங்கள் திருத் தேவியாரவர்களைப் பார்த்து, எங்கள் பாட்டானாகிய கலதனேசெய்யிதிபுருக்கி ஷகிதவர்கள், இவ்விரவில் என்கணவில்லவந்து

இன்னின்ன முறைபாக நடவுமென்றத்திர வளித்தார்க வேண்டு கண்டகணவை முறைபோலே சொன்னார்கள், அதுகேட்ட நந்தக்கற்பு நாயகி, தங்கள்புருஷ நாயகரைப் பார்க்கு, நமக் கிள்விடக்கில் எவர் கரு மெய்க்கத் தக்கதான் காணியாட்சி யதிகரித்து! நல்ல செல்வ மோங்குதலா யுண்டாகி யிருக்குகின்றோ, அப்படியிருக்கின்றநாம் எப்படி யிவ்வுரைவிட்டீங்கி,

விளக்கேற்றுக் தொழிலாக அங்கேபோ யிருந்து வாழ்க்கை தெவ் விசமென்று மனத்திற் கல்லை பொருந்தும் படியாய்ச் சொன்னார்கள், இவ்விதம், அங்கே போயிருக்க மனம்பொருந்தாத வார்க்கை தயாகவுர், அயர்ச்சியுண்டாதும் பிராட்டியார்சென்ன சொற்களையில்லாம், புரு ஷராகிப் நல்லிபுருகி மவர்கள் கேட்டித், தங்கள்மனத்திற் ருளியுகர மில்லாத விளக்கங்கொண் டிருந்தார்கள், இருந்தும் நாளில்—நல்லிபுரு கூவர்களின் தேவியானவர்களுடைய சரீரமெல்லாம் அழகழித்ததாய் நூப்பிடுதற் கரிதாகிய குஷ்டகோய்வெண் டெவ்விடத்திலும் புண்ணு கிந் தனிவில்லாத வயர்ச்சி யாகினார்கள், இவ்விதங், கணவியாருக் குண்டாகிய நோயைக்குறித்து, மலையைப்போன்ற தோலையுடைய கணவ ஞான நல்லிபுருகி மவர்கள், வள்ளல்ளன தங்கள் பாட்டனார் சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஒத்தவர்களுக்கிது தெரிச்துதானிருக்குமென்று நாடி முழுதுசெய்துகொண் டிருந்தார்கள்.

இருக்கையி லோர்க் னிரவில், அவர்களுடைய கணவில் சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஒத்தவர்கள் ஊரிலிருகி மகவே, நல்லிபுருகிமே, சி ரூண்ணிடத்தில் வருவிசாகிஸ், உம்முடைய கணவிக் குண்டா யிருக்கும் பின்னிபுங் தீர்க்கு, செம்மை பொருந்திமே நல்ல பின்னொச்செல்வங்களும் சிறப்பாகத் தோன்றும், இவ்வார்த்தைக்கருகி ரினங்கா திருக்கி விழது பெண்சாதிக் குண்டா யிருக்கு மங்கதோவு தீராய விருப்ப தொடு வெவ்விதான பெரிய தரிக்கிறமு முண்டாகுபெண்டு சொன்னார்கள்—இவ்விதம், சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஒத்தவர்கள் கண விழுதுவாளிருகிச் சொன்னசொற்களை யெல்லாம் கணவியாருங், கணவ அரும் பெறிதாகவின்று தாராய்க்கு, மனத்துள் விருந்த சந்தேகங் தீர்

ந்து, அந்தக் கிளியூரை விட்டுப், பிரயாணமாகி மகுபுருவுக்குப் போக வேண்டுமென்று மனமகிழ்ச்சியாக வெண்ணி, நாங்க எங்கேவுக் தழு காகக் குடியிருக்குந்தவ மின்தென்று தேவீர் தாங்கள் சொல்லுங்க என்று.

“ சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஷகி தவர்களை திடைத்து முறை கொண்டு நோக நித்திரைசெப்பு மிஸப்போது, கனவில் அந்த நாயக மவர்கள் ஹாலிருகிச் செழுமையாகிய நீர்செறிந்த தடாகத்தின் கிழப் புறக்கில் நீங்களிருக்கு பிடத்தை லக்கிட்டுத் தனித்தவோர் கோல் நாட்டு பிருக்கின்றது, அந்தக் குறிப்பைக்கண் டத்தலத்தில் இனத் தூர்க ளோடுஞ் சேந்து வீடுகட்டிக்கொண் டதிலிருக்கு வாழுமென்று சொன்னார்கள்—இவ்விதம், சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஷகி தவர்கள் கனவில்வாட்டு திருவாக்குக் கொடுத்தபோது, மனத்தில் மிகுந்தவுறுதி யுண்டாகிக்கின்னமுற்ற தோனையுடைய நல்லிபுருகி மவர்கள்காலையிலெழுங்க அப்பு தொழுது செய்யுமுறைகளைச்செப்பது முடித்துக் காங்கள் தேவியையும், அழுதும், இளமையுமூள்ள தங்கள் மக்களான, முக்கிபுருகிம் வெப்பையும், வரிசைபொருங்கிப இபுருகிம் வெப்பையும், மலர்விரிக்க கற்பக தகுவுக்கொப்பானவராயுடு, சொல்லவரிதானவராயுமூள்ள நெய்கிபுருகிம் வெப்பையும் ஆகிய, இம்மூன்று பேரூட்டுவும், இன்னும்—பெண்கள்நால்வருந்து, பிள்ளைகளையிடுக்கிவளர்க்கின்றவர்களுக்காகிய இவர்களைப்பான்றுக்குக்கூட்டி, ஏண்ணிக் கணக்கிட்ட பொற்பொருள்களும், பசுக்களும், எருமைகளும், இன்னும் தகுகிபான மற்றச்சொம்முகள் யாவற்றையும் காய்த்துக்கொண்டு தெண்றிசைநோககி வந்தார்கள்.

இவ்விதம், நல்லிபுருகி மவர்கள், தெண்கிசையைகொக்கி நடக்கத் தொண்டுத்திலேயே, அந்த மாபிலுக்கொப்பான தங்களாலைசநாயகி யவர்களை ஆடவிற்பொருங்கி மொய்க்கித்திருந்த குஷ்டரோக முக்காலுந்திருதி, அவர்கள்முகங் தாமரைமலர்பேரல்விரிக் திருந்துதிகளுடு மனமகிழ்ச்சிது, மெங்காகிய வுண்ணமையையுடைய விவர் ஏறுபாடு நகருக்கிற அவர் வீரவாகவுந்தார்—வந்து, இடைவழியிலொருங்கள் தங்கியிருந்து

து, மறுநாள் அங்கிருந் தெழுந்து உடன்து பக்கியோடும் ஏற்பாட்டீக நில் வக்துசேர்ந்து, சுக்துவகுணைக் கிருபானுக்லாந்தரான் எல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஷகி தவர்கள் செய்த நலத்தையும் பார்ந்துப் பின் அர், மோட்சகதியைக் கொண்டிருக்குஞ், தங்கள் மனீஸ்வியரை, அழுகிய சல்தான் செய்யி திபுருகிம் ஷகி தவர்களின் தர்காவிற் கொண்டு போய்ச் சேர்க்குஞ்.

ஆவ்விடத்திற் கொஞ், சேரம் இருக்கச்செய்து மறபடியு மவ்விடத் துதவிட்டு மின்டு தமக்குச் செய்திருக்கு மிடத்திற்போப் பிருப்பமாக இருக்தார்கள். அப்போது, தமது சிணவியின் சரீரத்திலூன்றீர்கள்டான் முழுமையும், அதனுலுவண்டான் வருத்தங்கள் முழுமையும்; புண்களும் அகன்றுபோய், முன்னு நுடவிலுவண்டாயிருக்கத் திடுக்கு மூன்றுபங்க் கந்திகமாக அதூண்டாயிருக்கார்—இன்னர், எல்லெடு ரூகிக் கென்று மிராஜர்வர்கள், கணவில், திவ்தான் செய்யி திபுருகிம் ஷகிக்வர்கள் ஹாலிருகிக் குழிப்பிட்டிருக்கிட்டிய இடத்தில் வீடுகட்டி, பிருந்தார்கள், அங்காளி வீவர்கள் நேர்மையான வழிபாடின்ன ஓவர் பெண்டிள்ளீனையும் பெற்றுப் பொருள்கள், தானியவகைகள் சிறப்பாகப் பெருகி முழுமையோடும் அல்லாகுக் காலுவாவகையை அருட்கீருகைப் பதிகரித்தோங்க ஷாழ்க் கிருந்தார்கள்—அப்போது, இவர்கள் பெற்ற ஆண்மக்களான முத்திபுருகிம் லெப்பை, இபுருக்கெப்பாவுரு செய்கிபுருகிமலெப்பை ஆசிய, இம்முன்றுடேஷ்னரும், அல்லாகுக் காலுவாவகையை கிருபானுக்லை மேங்கி, அழுகுபொருந்திய வேதநால் முதலிய ஹில்மென்னுங் கல்விகள்மாவும் பெருமையாகக் கச்டறக்கற் றனர்க்கு, செல்லப் பலாபலானல்லாத் தனமுக்குச், சந்தோஷமாய்க் கல்பியானங்களுஞ்சியெது, ஊர்க்குடியி னுயர்ந்தகுடியாக வாழ்க்கிருந்தார்கள். அதுபோல், அல்லாகுக் காலுவா கம்மணையோர்க்கொடியும் வாழ்விப்பானுக்கும், ஆமின் யாறப்பல் ஆலமின்.

தலைமுறை விருத்திச் சருக்க—முற்றிற்று,

இதிற் திருவிருத்தம்—க.

தேவை கொடுக்க விரும்புவது தேவை கொடுக்க விரும்புவது

சேதுபதி சந்ததி பெற்ற சருக்கம்.

சந்தக் கல்சிலைத் துறை.

தூதுபல காரண முனுற்றியுல கெள்ளா
மாதுகிகொள் செய்யிதிபு மூலிமேஹம் வள்ள
லாதாவி மூன்மகவி ஸாதகம் வருங்குஞ்
சேதுபதி சந்ததி பெறுங்கிறனம் சொல்லாம்.

இதன்பொருள்.

இன்னையில்லாமல் வெகுகாலமாக மன ஒருத்த முற்றிருக்த சேதுபதி
மகாராஜன், சொல்லுகின்ற பலகாரணங்கள்செய் மூலகமேல்லாம் பேரிய
ஸ்ரீத்திவெற் கோங்கும் சுல்தான் செய்யி திபுஞ்சீம வத்துவி தென்னுட் திருநாம
வள்ளலானவர்களுடைய கிருபாதூர்ஜி அன்பினுல் விருப்பமுள்ள அழகான
இன்னையப்பெற்றதிற்கும்கொச்சு சொல்லுகின்றார்.

சரித்திரவசனம்.

புதிய ஆவத்தையுடைய அருளாற் கோங்கும் புகழுள்ள கல்
தான்செய்யி திபுஞ்சீம ஷகிதென்னும் நாயகமவர்கள், முத்தினங்
களைக் கொடுக்குஞ் கடற்கும்குஞ் பொருங்கிய சீஸ்ட பூமிகுமுதும்,
உயர்ந்த வான்லோகமுஞ் தாதிசெய்வதாகப் பலபல மலைகளைப்போ
றுயராமத் தோற்றும் அற்புதங்கள் சொல்வி ஸடங்கா தலைகளா
யிருந்காலும், அவ்வந்புதங்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லுகின்றார்ட்
அஃப் தியாதெனில், உலகமெல்லாம் புகழும் சேதுபதி யென்னுஞ் கட்ட
டைக்கேவன், பூச்சரங்களை யதிகமா யளிந்திருக்குஞ் கூந்தலை யுடை
யவளாயும், அழிகிற சிறந்தவளாயும் விளங்குஞ், தனது பட்டுக்குத்
தேவியின் வயிற்றிலே தங்கள் முன்னவர்களுடைய பெயர்களை விளங்க
கிவைக்க வோர் புத்திர சம்பத் தில்லாமையால், கமக் கெல்லாக்கிறப்
புஞ் செல்வமு மிருங்கும், அவைகளிற் மியோசன மென்சு விவுன்து

அப்போது, மின்னலுக்கொப்பாய் உண்டுமில்லைபென்பிதாய்க்கிற த்திருக்கு மிடையுடையஇராஜாக்கிணி மிகவும்சங்தோழமுற்று இருக்கின்பொர்த்துத் தென்புண்டாக்குமலீள்ளைக்காகநாமுமந்தக்குக்குக்குடுக்குப் பிரார்த்தனை செய்துகொள்வோ மென்றுகொன்னால் - இவ்விதம் மனைவி மனமொத்துச் சொன்ன சொற்களை மனவாளனான சேதுபதி மகாராஜன்கேட்டு மனத்திற்கொண்டுமிகவும்பாய் அன்றைபதினமே யூரோவிட்டும் பிரயாணமாகிப், படைகள்கும் தன்மூச மனைவிக்குப் பல்லக்குறுப்பி வருவித் தலோடும், மரமனைமறவனையும்பக்கத்திற் கூட்டிக்கொண்டு பேரினை ஏவுரி சின்ன முழங்க ஏற்பாடியென்றும் நகரத்திற்குவந்தான் - வந்து, அவ்விடத்தில் வாகனாதியைவிட்டுங்கிழி ரங்கிட, தாழுங் தன்பெண்டிருங் காலங்கையாகச், சுல்தான்செய்யித்திட்டு ஒடுக்கொடு மொழி யவர்களின் தர்காவுக்குவந்து, அங்காய்கத்தின் கபற்று தாழுக் கெதிரில் காணிக்கையாக அனேகம் பொருட்களைக்குவித்துக் காஷ்டாங்கமாகக் கிழேவிழுந்தெழுந்துசிற்று நாயகமானவர்களேகுருக்கனே, எங்கள் மனமும், மதியுமிழும்படியாய்ப் பின்னொ யுண்டான நீங், நேவீர், தங்களுக்குக் கிராமமென்ன் நேர்க்கையான மனததோ பேர்த்து தொழும்பனுவேண்டு சொன்னான்.

சொன்ன அப்போதே, மலைக் கொப்பாக விமரிப்புவிக்கிறுக்கு கோளையுடைய உல்லைப்பூருக்கிம் சாகிபவர்கள் அக்சேதுபதிமகாராஜதுக்கு நாருசாக் கொடுத்தார்கள், கொடுத்தமேலானவர்களொருள்கிப்பக்கா ரூசாவைப், பசிய பூமாலையனிக்கொள்ளிந்தோளையுடைய சேதுபதி மகாராஜன்பெரிய அன்போடுஞ்செவங்கிறுக்குங்கன துகைகளைபேசுகிவாக்கித்தாலும், நன்தேஷியு மகாசிறப்பாகப் புதித்தார்கள் - புதித்து மறபடியும் குமியில் விழுந்து சாஷ்டாங்கஞ்சிக்கூப்புது போற்றிப் புதும் தெழுந்து நஸ்லகேந்தியாக மனைவியுங், தானுங் தாக்கனவாழிட்டு வெளியில்வந்து, ஏற்பாடியிற்போய் அங்கிருங்குவராகங்களி சுசாரோசி; அவ்வகையோ சடாத்திக்கொண்டு, எக்காள முரசமூச்சிப்பெள்ளாத்திபங்கள் முழங்கப் பெரிய இன்பத்தோடு மன்புற நிராமாசபுரம் வங்கு நஸ்ல தவப்பிரபஸ்ப நாயகமான கல்தான் செய்யிக்குப்பூநிமோ வியவர்களுடைய பொற்பாத கமலங்களை பெய்போதும் நிலைத்துவம் கண்ட யிருந்தார்கள்—இருக்கவிற்.

சொல்லுகின்ற அம்மாதுத்திலேயே, இராஜாக்கிணியின் வயிற்றிற் பெய்து வுற்பத்தியாகி வாவா நானுக்குளான் வனங்குதுதூந்திருக்கு கொக்கு

பேர்புகை மீண்டுமிருங்கிற பேர்தலும், கலப்பான புளிப்பின் பேரிலும், விருப்பமாகி யுள்ளிச்சைகொண்டு, வாசனையான பூங்கள் பேரிலும், மற்ற மணைகள் பேரிலும், பொரிச்கறிகள் பேரிலும் மனமிஸ்ஸாதவ ளாகினான் இன்னும், பவனம்போற் செவந்து மெல்லிதா பிருக்கும் வாயிதழ் வெளுத்து, ஸ்தனத்தின் முகமாகிப் நுனிக்குத்துத், துவனு மெல்லிதான் இடைப்பருக்குத்துக், கவர்கவராக விருக்கும் நாம்புகள் பக்கமயாகிக், கண்களில் நித்திரை சிறுத்து, ஆலிகோவாலிருக்கும்வயிறுபுடைத்துப் பின்னைப்பேறு காலாகும் நாளைக் குறித்தவளா பிருந்தங்— இருக்கையில்.

உப்பற்ற மாகம் பத்துங் தேந்சீ, செவந்த இரக்கினுபானுகிட ளாவிள்தில்கும் இராஜாக்கினியினது வயிறு கோவற்றது, அப்போது, இனபந்தி ஹஸ்ள பெண்களும், ஸீடிலுள்ள தாதிப்பெண்களும், மற்ற அல்லசலிலுள்ள பெண்களும் கெநுக்கமாகவங்குது குழந்திருக்க, மருக்குதுவப்பெண்கள்வங்குது இராஜாக்கினியை கெஞ்சோடு மனைத்துச் சொன்னுடைய பாரட்டுச், சீரட்டுடைம் அம்மா பயப்பட்டாதேயென்று நிடவர்த்தக சொல்லிக்கொண்டிருக்க அப்போது, பிரகாசமான பூர்ணாங்கி னானது, ஒப்பற்றலோ ரொளிபுள்ள அங்கரி யாணிமுக்கை யீன்றதுபோல், இராகக்கணிவோடு பேசும் பெண்ணை இராஜஸ்திரியோ புத்திரைப் பெற்றுள்—இவ்விதமாக, இராஜஸ்திரி புத்திரைப் பெற்றமிஹது, குலவழுமைபோலே செய்மவேண்டிய சட்டங்குகள் யாவுக்கீட்டு, வேதவே தாந்தியர்கட்டும், வழுபாதேசியர்கட்டும் பொற்புவறைத்தின், வள்கிரசோட்சகலைகள் கொடுத்து, ஊரிலுள்ள குழுத்தனபிராஜாக்கரவருக்குங் சுற்கனமுறையை இனித்த பதார்த்தகள் வழங்கிட்டதாகும் தகப்பனும், வம்புவக்கவர்களும், மற்ற திருமை யுரிமையாளர்கள் யாவுரும்மனமகிழ்ச்சி பெரிதாகிக் காதாகாலமும் கல்தான் கெய்யி திபுரூஹி மொலி யவந்தவின் பொற்பாத கமலங்களைப் போற்றி வேந்தி வாழ்க்கினார்கள்.

பின்னால், செந்தாமரை மலர்போன்ற முகவுஜிகளுன் சேதுபதி மகாராஜன், தேவேந்திரதுமைய அயிராவதமென்றாலும் சந்தோஷிதாக தீவன்ள யாணையிலும், பெண்ணையுந்தாயும், இரக்கினமனும் பதித்ததாரவிரும் செழுமைபான பொற்பல்லக்கிலும் சவாரகி, இசுத, சகௌ, துரக, பதாதியென்றும் நான்குவகைச் சேலைகள் குழந்தைகளை பேரினகை போற்பாத கமலங்களைப் போற்றி வேந்தி வாழ்க்கினார்கள்.

மனத்திலெண்ணி மிகுந்த கவலைகொண்டு, தேவீஸய மென்றுண்டா யிருங்கு மத்துவமான தலங்களெல்லா விடத்திலும், வகை வகையான அழகிப பணிகள் செய்விக்கும், மிகுந்த பொருட்செலவு செய்து திருளிழுக்கள் நடாத்துவிக்கும், வேதிபர்கட் கணக நிதி யங்களோ வாரிவாரிக் கணக்கில்லாமற் கொடுக்கும், தொகைகளைக் காகப் பொருட் செலவிட்டு அன்னசுத்திரங்கள் கட்டுவித் தலைகளினிடமாக, ஏழுமியவியோர்கட்டும், வகுத்துப்போக் காளிகட்டும், வேறாக்கிகட்டும், ஞானங்கிகட்டும் குறைவில்லாம வன்னதானங்கள் செய்விக்கும்—மந்திரங் தெரிக்கவர்கட்டு மிகாகப் பொற்பொருள்கள், வஸ்திரபாணங்கள் கொடுத்து அட்சா பக்தனஞ்செய்தும், இவைகளோடு பெண்களினுலே வழமையாகச் செய்யப்பட்ட ஆலாற் பிசற்றல், கழ்ச்சுரங் கொஞ்சதல் முதலிய திஷ்டி கழிக்கலை முறை இசகாமற் செய்தும், ஓர் புத்திர பலாபல ஞான்டாக்கத்தினால் வாடி பொலிந்து மனைவியோடு தளர்ச்சித் துயரங்கொண்டு நூந்தான்.

இவ்விதம், சேதுபதி மகாராஜன் தளர்ச்சித் துயரங்கொண்டிருக்கும்போது, அவனுக்குச் சொந்தமாமானாகக் கிளியூரில், ஒழுங்ககள்ருக்கால்கள் மூடுகிச் சுதாகாலமு மிகவாக வருத்தமுற்பிருந்த மறவனென்ற சொல்லப்பட்டவன் ஓர்போது, சேதுபதி மகாராஜனுடைய திருமூர்தாவிற் சென்றுண், சென்றவனைக் கண்டால் பெரியஆச்சரி முற்று மலைக்குநிகான் தோலையுடைய காமினப்பார்த்து, உம்மை யுபியோடு மெமலோகத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்காக வந்திருந்த அரோமான நோயாளதுதிர்ச்சு என்முகதாவில் சீர் பிரகாசமாக வரலாகி சீர் ஆகலால், அந்த நோயுதிர்ந்த செவ்விக்கமென்றுகேட்டான், அதற்கம் மறவன், மருங்குசிய சேதுபதி மகாராஜனினப்பார்த்து, நான் எனக்குற்றிருந்த நோயுட்குப் பயை நங்கிரங்கள், மந்திரங்கள், அவுடைக்கள், சொகுசரகச் செய்துபார்த்தும் அந்நோயு தீராவுமயினால் வாடிமெலிக் தபர்வகொண்ட மனத்தனுகியடிலிக்கொண் தயிர்போகா இருக்கும் நாளி வோர்காள்.

மற்ற ஸுர்க்கோப்பார்க்கிலு மேலான நல்வளர்விசயிர் தொங்கும் ஈறுப்பாடில் மாதுபாலர்களாய் நாக்குருக்கள் வந்துதோற்றி அனேக அறபுகங்கள் நூல்டாகின்றனவென் நல்விடத்திற் குரித்தாயுள்ள புக்கிசாதுரியவா ஞெருவர் சொல்லக் கேட்டேன், கேட்டவுடனே அவரிடக்கில் சீர்சொல்லுகின்ற ஆக்குருக்கள் எனக் குண்டாயிருக்கிற மூகிரங்க தோலைவத் தீர்ப்பாரோவேன் நதிக அவாவோடு வினாவினேன்—அதற்கவ ரெங்கேளுடு சொன்னார், காண்த நாயகரவர்களின் சமாதித் தலத்திற்போம் அவர்கவிடஞ்சொல்லி, ஆகத் கவர்கள் சொடுக்குத் திருவாக்கைக் கேட்ட டுக்கே மீண்டுவுந் துமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொல்லிவிட டக்கேபோம், ஆக குருக்களிடஞ்சொல்லி, அவர்களாற் கிடைத்த கல்லுக்காரத்துதப் பெற்றத்தோன்டன்பாகவுந் தென்னிடக்கில் வெள்ளைமணைலைக்கத் திதைனத் தின்லு கிமென்றுகொன்னார், அதனைான் ஒருஷ்கயின்றி யிருக்கயாறும் வாங்கிது குருவுபதேசமான சொல்லென் துடனே பூரணகிங்கத்தயோடும், வெளிருக வனமயின்றித் தின்கிறேன், தின்றபோதே, கொரோமான் தொ வெள்ளைவிட்டு நீங்கேப் போய்ப்பெருந் தன்மையாகவுலகஞ்சொல் ஜப்பிராகமான அழுகுபெற்றேன் - பெற்று.

அந்தச் சமாதிர் தலத்திற்குப்போய், அன்புப்பற்றுகளிலும்டைய என்னுயர்க்கங்கக்கம்பி யொன்றி உபயாகக்கொடுத்துச்சாஷ்டாஷ்கமடக்கப் பாதத் தயிலில் விழுந்து முழுவணக்கஞ்சிசப் பெற்றுக்கூடின் றக்குருக்களின் சொழுங்குகினேன், ஆகி பயின்னா, இராஜனே ஸ்ரீத்தி லிங்கே வங்கேதேவென்று சொன்னான், சொன்னவுடனேசேதுப்தி மகாராஜன், சேதுதெய்வத்திற்குத் தான்செய்துவருந் கார்மானத்தை விட்டுசீங்கிச் சுல்தான் செய்வி திபுஞ்சியிம் ஷஹி தவர்கள்பேரி எஃபு கொண்டான், இவ்விதம், அன்புகொண்ட சேதுபதிமகாராஜன், மறவ ணன மாமகளைக்கட்டிக்கொண்டு, தன்மனையாவிடக்கில் வந்துகின்ற மூமிளைப்பார்த்து நீர் முன்ன ரெண்ணிடத்திற் சொன்ன சொற்களைக் கொல்லுமென்று சொன்னான். அதுகேட்டவுள் கிழுக்க்கு முறை விசகாமரி றனக்குஞ்சாக்கப் பாரண கர்வியங்களைச் சொன்னான்.

சேதுபதி சந்திபெற்ற சருக்கம்

முந்து போற்றவாழ்க்கை கொன் டவ்விடத்தை விட்டும் நீங்கியென்.

இவ்விதம், சேதுபதி மகாராஜன் கல்ல முழுவாம் பெற்றுக் கொண்டுவந்து இராமாதபுரத்தின் கோட்டைக்குட்சேர்க்கு சுந்தோ மாக இருக்கும் நாளில், வெள்ளிப் பிரணக் கதிரேஶிக்கு மிளஞ் சுகிட்டான்போலே, தான் வரப்பிரசாதத்தாற் பெற்றகுமார ஞாகாக வோன் வளர்ந்து பெரியோர்களாற் சொல்லப்படும் நல்லகுணம்பொருஞ்சிய ஸ்வதாரையென்ற) பேர்துங்கினுண் இவ்விதம், சேதுபதி இரா ஜ் குமாரன் பேர்துங்கும் நாளில், அவளைப்பெற்ற அச்சேதுபதி நந்துபோயினுன், இரங்குபோன தகப்பதுக்குச் செய்யவேண்டிய டங்குகள் யாவும்செய்து, மத்தகச்சிறப்புன் யாளைப் பதாகிகளை மூடிய சத்துக்குக்கள் பயந்து பொற்பொருள் முதலீய இரங்கினங் ஸையுங் குறைவில்லாது கொண்டுவந்து கிரைகட்டிப் பணிந்துகிற்க ஏதீதம்மான அரசுகிளை மூலசமெல்லா போற்றச் சிங்காளனக் கிலிருந்து வாழ்ந்தான்.

இவ்விதம், சைவதுரையென்னு மிராஜன் அரசிப்பற்றுச் சிம்மா சனத்திலிருந்து வாழும் நாளில், சொல்ல வரிதாகிய வல்லவானு அல்லாகுச் சதூராவி தென்வியான கண்தான் செப்பீ திபுஞ்சூலீம் ஒங்கி தவர்கள்பேரி ஸ்பாய் ஏற்படாத்தகரத்தில் வந்துசேர்ந்து, நன்மை நிற் கலந்த துறவளர்கள் போற்றப் பிரசாசாரான தர்காகிறபோட்டின் நாமனை மலர்போன்ற தனது கைகளைப்படுத் தயர்த்திக் கும் யேத்திப் போத்திக் கூட்டச் சனங்களோடுஞ் சாஷ்டாங்களுக் குற்றான்—எழுந்தபோது, நல்லிபுருஹிம் சாகிபவர்கள் எல் யீபி திபுஞ்சூலீ மொலியவர்களின் பாதக்கதி நாருசாஸவ குத்துவாகக் கொடுத்தார்; அதனை பவுண் வாங்கி யட்டு முறிய நிட.

மகழ்ச்சிகொண்டு பூரிக்கப் புசித்துத் தர்காவைவிட்டும் ஏறுபாடிழூரு
க்குள் வந்து தன்தகப்பனுண சேதுபதி மகாராஜன் கொடுத்த கிரா
மத்தோடுசேர, அங்கே யடுத்தாமையாக இருக்குஞ் செவ்வற்புன்சை
நிலங்களைப்பல்லாம்கொடுத்தான்—கொடுத்து.

மறுபடியுங் கங்காரிசெய்யதற்கு முப்பதுபொன் னுக்கொடுத்து,
வருஷங்கள் தோறு மிப்படியாக, இராஜபொக்கிலிக்காரர்கள் மூப்பது
மூப்பது பொன்கொழுக்கும்படி மேமகமுஞ்செய்து சிக்சமாகக் காய
ப்படுத்தி, முன்னர், நகப்பனுகை சேதுபதிமுக்காராஜன் ஒலையிலெழு
திக்கொடுத்த பட்டையத்தையும், இப்போது, நான்கொடுத்த புன்சை
இலத்தின் பட்டையத்தையும் கங்காரிக்குக்கொடுக்கிறமுப்பதுபொன்
னையு மென்றுசேர்த் தோரோ பட்டையமாகத் தாம்பூரத்தகட்டில்
திக்கொடுத்துப் பின்னர், கைடிட்டி வாங்கப்பட்ட ஏழையிசிக்கின்க
கெல்லா மிகுந்த பெற்றுக்களைப்படுத்துவ சுந்தோஷமாகக் கொடுதே
தான்—கொடுத்து, வெவ்விதான் யானையின்பேரில் சவாரகி நான்கு
வகைப்படைகளான இரத யஜ தூரக பதாதிகள் குழப், பொருத்த
மான தோல்வாரிட்டு பிக்கிக்குக்கு மூசமுகவிய மேளவாத்தியங்
கள் முழங்க, மங்கலக் குழல்களுத, நடந்து தன்னுடைய மூரான
இராமஶாதபூரத்தின் கோட்டையில் வந்துசேர்ஸ்து, புண்ணிப்பும், புக
முமோங்க, ஆராடுதலையுடைய பெரிபோர்கள் யாவரும்போற்ற அரசு
வீற்றிருந்தான்.

ஆனால், ஆக்கல், அழித்தல், இரட்சித்தலென்னு மூன்
துக் குரியவனுண, அல்லாகுத் தழுலாயின் கருணைத் தாத
மது சல்லவல்லாகு அலைக்கிவசல்ல மாகிய எம் திராஜநாயக
திருப்பேரனு ரான் சுல்தான் செய்யி திபுஞ்சீம் ஒஹி தவ
அழகிய செவந்த பாததமலங்களிற் சென்றவர்கள் யாரோனும், அர்

வாத்திபகல் முழுஷ்ட கீழண்ட மனத் தன்போடும் சேதுபதி மகராஜன் தனதிப்பொயை கடைத்திக்கொண் டேஹபாடியில் வாந்து சேர்க்கு, அக்டீக் வாசனாக்களைவிட்டு மிரக்கப், பின்னர், பிரகாசமான தர்காவாந்து நீசின்மேல் சிலைபெற்ற பெருமையான இந்த வுலக மெல்லாம் போற்றான் கல்தான் செப்பி நிபுஞ்சுவீம் வூற்றிதவர்களின் பாதத்தை விரும்பி பண்புற்று, மனையானோசிம், சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணக்கினான்—இவ்விதம், வெற்றியுள்ள வேலாயுதம்பிடித் திருக்குங்கைபையுடைய சேதுபதி மகராஜனும், அவன் மனைவியும் வணங்கிப் போற்றிச் சாஷ்டாங்க்குபிரப் செழும்பியபோது, எல் விபுஞ்சுவீம் சாகிபவர்கள் மனத்தில் நிறைந்த அன்புகொண்டு அருளீசுக்கடைய நாருசா வெடுத்து நஸ்ல சேசாகத் கொடுத்தார்கள், அதனைக் கேதுபதி என்று, அதற்கொரு வின்பமான பொருளைப் பற்றியுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மேங்கு வாங்கிப்.

புக்கிரானுக்கு முன்னக் கொடுத்துக், தானுங் தன்மனைவியும் மன் பொடு புகிக்கு மனமகிழ்ச்சியாய்ச், செழுமைபொருங்கிபபொற்றபொரு ஜானேக்காக்கொடுத்துக் கந்த நல்லிப்புஞ்சுவீம் மவர்களுக்குக் கொடுத்தான். கொடுத்துக் கந்தர்களைவிட்டுப் புது க்கிழிஸ்வங்கிருக்கு, எல் தான் தெய்வி திபுஞ்சுவீமொலியவர்களுக்கடையபொதபக்கியேடுங் கந்துரிசெய் திட அலேகங் கிடாய்ச்சாரும், அவைகளைக் கறிசைமப்பதற் காகிய மகாலாக்காரும், நெய்யும், தயிஞ்சும், புளிக்கம் நாளிபோறுவள்ள மெல்லிய திரிசியும், மற்றப் பண்டமுபதாங்கத்தங்கள் யாவுங் தொலைதொலை யாகக் கொடுத்துக்—தினானவர்களைபேசிர் சிறப்பாகச் சமையற்செய் யுங்க ஜௌன்று சொல்லி, தானு மடுத்தாலையாக இருந்தான். அப் போது, சுகைமப்பவர்கள் பெரியபெரிய தாளிகள், மிடர்க்களைக் கொண் வெந்து, அவைகளிர் வரிசிகறிக்கொயிட்டிப் பதப்படுத்து யடுப்பிலேற் றி கெகுப்பிட்டு ஆட்கிளுக்கன். ஆக்கும்போது, பெரியவுயர்த்த மிடர் கூடுங்கில் விரிவைத்து அரிசிவென்று சோஞ்சுக்குண்டத்தில் ஆம்பி டு ஆட்டில்கேரே இரண்டாக வெடித்துக் கீற்றறு.

இவ்விசம், ஒருணுப்போலேனு மோட்டெப்பற் றில்லாமல் இரண்டு பாநுப்பாய் கேடே கீழிப்போன மடைப் பரண்டக்கு அள்ள சோஞ் செவளியில் நீற்பவர்களுக்கடைய கண்ணுக்குத் தொரியப்பட்டதைக்கு, சேதுபதி மகராஜனுக்குஞ் சொன்னார்கள் அத்திக்கட்டனான், மகா சிகொக்கி எழுந்துவாந்து பாந்ததில், மாதாமொரு பிடிப்புயில்லாமல் மடைப்

பாண்டம் உடைந்து கீறி பிருந்தது அத்துவன், பதறி யேஷீசு, கல்கான் செப்பி திபூருவீ மொவி பவர்களை நினைத்து, ஸ்பக்மானவர்களை, காங்குற்றங்கள் யாதென்றாக செய்ததில்லையே, அப்படியிருந்து உங்கள் வியாறத்திற்காக்க கந்தாரிகொடுக்க அக்கண்டுச்சமைக்கும் பாண்டம் இரண்டாய்ப்பள்ளத் தாங்கள் மென்னே, இப்பாண்டத்தில்கின்றாக சோறும், கீழ்மொழுகிப் போகாமல் அதிலேயே அழகாகச் சமைப்பாக வீவனும் அப்படி மூழுமையும், அதிலேயே சமைப்பாக திருக்கில் தாவண்ணுபிரை மாய்ததுக் கொளவே வென்று சொன்னான்.

இய்விதம் சேதுபதி மகாராஜன் ஒரேயெண்ணமாகச் சொல்லிக் கொண்டு கிறகையில் அப்பாண்டப்பளைப் பெரின்றுக்கொன் ரூட்டாமலேயே, தண்ணீரும் வாசனைபொருத்தியிருப்பதோறும் பார்க்குங்கண் களினு வெவர்களுக்கும் நன்றாய்த்தெரியும்படியாய்க் கொதித்து ரூட்டாமே வெழும்பி வெந்து சூதிச்சால்கின்ற பதமான சோறுப்பத் தோற்றிற்று, அதைக்கண்டு சேதுபதியும்காராஜன், சுமைப்பவந்திகளைப்பார்த்து அர்சோற்றங்கு தேஷ்காடி யெதுற்றுக்கொண்டு, மீறுபடியும் அதே அடைக்கத் திட்டாபப் பாளைக்கிடிலேயே, அரிசிபைபுத்துப்பாடுதீச் தண்ணீரங்களும் தெரும்படியும் சுமைப்பவந்திகளை கொண்டு அதுகேட்டு, மனத்தி வள்ளு கொண்டு அடிப்பாகஞ்சியப்பவர்கள் அப்படியேதோர்கள், அக்சோ முன்போலவே ஒருபயில் வெந்துபோன்றுகண்டு தோண்டியே இந்து வைத்தார்கள், பீண்வர், சேதுபதி மகாராஜன் அவ்வள்ளுத்தக் கொண்டு கந்தாரிசெப்தான்டிரெய்து—

11663

கல்தான் செய்வி திபூருவீ மொலிபவர்களின், தென்பொருங்கிய செங்காமனைப் பூவொத்த திருவுடியுகுக் தொழும்பனுசி, முன்னர் சிராமச் தருவேனன்று சொன்னதுபோல், மேலை மாயாகுளமென்றும் வளம்பொருங்கிய கிராமத்தைப் பின்னர் பின்னர் மாறிப்போட்டு மற்ற சந்தை குசிய தூண்மைட்டுஞ்சுநுவு மாவியமாக விட்டுக் கொடுத்தான்—கொடுத்ததற்காக மன இஷ்டக்டோடு, நல்லிபூருவீம் சாகிப்பாக்களுக்குப் பட்டியலு யெழுகிக் கொடுத்தான். அதனேடு பூல வகைப் பொருங்களுக்கொடுத்தான், கொடுத்துப் பின்னர், மிகுந்த அழிவின்கும் இன்னையும், பெண்மரும், நானுமாக வொளி யெற்கிறும் நார்கா வாயிலில் வந்து சாங்டாங்கஞ் செய்து பணம்